

بنام خدای بخشاینده مهربان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستایش خدا راست پروردگار عالمها

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بخشاینده مهربان

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خداوند روز جزا

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

ترا می‌پرستیم و از تو مدد می‌طلبیم

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

بنما ما را راه راست

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راه آنانکه انعام کرده بر ایشان بجز آنانکه خشم گرفته شد
 بر آنها و بجز گمراهان

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ا
 ۲
 الم

الف، لام، میم.

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۲

اینکه کتاب هیچ شبه نیست دران راه نما است پرهیزگاران را

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 ۳
 يُنْفِقُونَ

آنانکه ایمان می‌آرند بنادیده و بر پا میدارند نماز را و از آنچه ایشان را روزی داده‌ایم خرج می‌کنند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
 ۴
 وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و آنانکه ایمان می‌آرند بآنچه فرود آورده شد بسوی تو و آنچه فرود آورده شد پیش از تو و به آخرت ایشان یقین دارند

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۵

ایشانند بر هدایت از جانب پروردگار خویش، و ایشانند رستگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

هر آئینه آنانکه کافر شدند برابر است بر ایشان که ترسانی ایشان را یا نه ترسانی ایمان نیارند

مهر نهاد خدا بر دل‌های ایشان و بر شنوائی ایشان، و بر چشم‌های ایشان پرده‌ایست و ایشان راست عذاب بزرگ

و از مردمان کسی هست که می‌گوید ایمان آوردیم بخدا و به روز بازپسین و نیستند ایشان مومنان

فریب می‌دهند خدا را و مومنان را، و بحقیقت نمی‌فریبند مگر خود را و آگاه نمی‌شوند

در دل ایشان بیماری است پس افزون داد خدا بایشان بیماری را و ایشان راست عذاب درد دهنده بسبب آنکه دروغ می‌گفتند

و چون گفته شود ایشان را تباه کاری مکنید در زمین گویند بجز اینکه نیست که ما صلاح کاریم

آگاه شو بتحقیق ایشانند تباه کاران و لیکن آگاه نمی‌شوند

و چون گفته شود ایشان را که ایمان آرید چنانکه ایمان آوردند مردمان گویند آیا ایمان آریم چنانکه ایمان آوردند بیخردان آگاه شو بتحقیق ایشانند بیخردان و لیکن نمیدانند

و وقتی که ملاقات می‌کنند با اهل ایمان گویند ایمان آورده‌ایم و چون تنها شوند با شیاطین خود گویند هر آئینه ما با شما ایم، جز اینکه نیست که ما تمسخر می‌کنیم

خدا تمسخر می‌کند با ایشان و مهلت می‌دهد ایشان را در گمراهی خویش سرگشته شده

ایشان آنکسانند که خریدند گمراهی را عوض هدایت پس سود نیافت تجارت ایشان و راه یاب نشدند

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلْمَةٍ لَا يُبْصِرُونَ

داستان ایشان مانند داستان کسی است که افروخت آتش را پس چون روشن کرد آتش حوالی او را دور ساخت خدا نور اینکه گروه را و بگذاشت ایشان را در تاریکیها هیچ نه بینند

۱۸ صُمُّ بُكْمٌ عُمِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

کرانند گنگانند کورانند پس ایشان باز نمی‌گردند

۱۹ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلْمَةٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

یا داستان ایشان مانند باران بزرگ است آمده از آسمان که باشد در وی تاریکیها و رعد و برق در می‌آرند انگشتان خود در گوش خود بسبب آوازه‌های پر هول بترس مرگ و خدا احاطه کننده است کافران را

۲۰ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نزدیک است که برق برباید چشمهای ایشان را هرگاه روشنی دهد برق ایشان را روند در آن روشنی و چون تاریکی دهد برایشان بایستند و اگر خواستی خدا هر آئینه بردی شنوائی ایشان را و دیده‌های ایشان را هر آئینه خدا بر همه چیز تواناست

۲۱ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای مردمان پرستید پروردگار خویش را آنکه آفرید شما را و کسانی را که پیش از شما بودند تا در پناه شوید

۲۲ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آنکه ساخت برای شما زمین را بساطی و آسمانرا سقفی و فرود آورد از آسمان آب پس بیرون آورد بسبب وی انواع میوها روزی برای شما پس مقرر مکنید همتایان برای خدا دانسته

۲۳ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و اگر هستید در شبه از آنچه فرود آوردیم بر بنده خود یعنی از قرآن پس بیارید یک سوره مانند آن و بخوانید مددگاران خود را بجز خدا اگر هستید راست گویان

۲۴ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

پس اگر نه کردید و البته نتوانید کرد پس حذر کنید از آن آتش که آتش انگیز وی مردمان و سنگها باشند آماده کرده شده است برای کافران

۲۵
بقره
۲۸۶

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۶
حزب
۲

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۷

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۸

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و بشارت ده آن کسان را که ایمان آوردند و کردند کارهای
شایسته بآنکه ایشان راست بوستانها میرود زیر آن جویها
هرگاه داده شوند از آنجا روزی از قسم میوها گویند اینکه
همانست که داده شده بودیم پیش ازین و آورده شود
بایشان آن روزی مانند یکدیگر و ایشان راست در آنجا زنان
پاک کرده شده و ایشان در آنجا جاویدند

هر آئینه خدا شرم ندارد از آنکه بزند داستانی پشه و بالاتر
از ان اما آنانکه ایمان آوردهاند میدانند که اینکه داستانی
راست است از پروردگار ایشان و اما آنانکه کافرند
میگویند چه چیز خواسته است خدا، باین داستان خدا
گمراه میکند بسبب وی بسیاری را و راه می‌نماید بسبب وی
بسیاری را و گمراه نکند بوی مگر بدکاران را

آن فاسقان را که می‌شکنند پیمان خدا بعد بستن آن و
می‌برند آنچه خدا فرموده است پیوستن آن و تباهی می‌کنند
به زمین ایشانند زیان کاران

چگونه کافر شوید بخدا حال آنکه بودید بی جان پس زنده
گردانید شما را، بعد از آن بمیراند شما را باز زنده گرداند
شما را باز بسوی وی گردانیده شوید

وی آنست که بیافرید برای شما هر چه در زمین است همه
یکجا باز متوجه شد بسوی آسمان پس راست کرد آن هفت
آسمان را و او بهمه چیز داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِهٰٓؤُلَآءِ مَا عَلَّمْتَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

قَالَ يٰٓءَادَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ ۗ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِءَادَمَ فَسَجَدُوا ۗ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
وَأَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

وَقُلْنَا يٰٓءَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّٰلِمِينَ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۗ وَقُلْنَا
أهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرُّ
وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

فَتَلَقَىٰ ءَادَمُ مِنْ رَبِّهٖ ۗ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ

و یاد کن چون گفت پروردگار تو بفرشتگان که من آفریننده‌ام در زمین جانشینی را گفتند آیا می‌آفرینی در زمین کسی را که تباهی کند در وی و خونریزی کند و ما تسبیح می‌کنیم بحمد تو و بپاکی اقرار می‌کنیم برای تو فرمود هر آئینه من می‌دانم آنچه شما نمیدانید

و پیاموخت خدا آدم را نامهای مخلوقات تمام آن باز پیش آورد آن چیزها را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا نامهای اینکه چیزها اگر راستگو هستید

گفتند بپاکی یاد می‌کنیم ترا هیچ دانش نیست ما را مگر آنچه تو آموختی بما هر آئینه توئی دانا با حکمت

فرمود ای آدم خبر ده فرشتگان را بنامهای این‌ها پس چون خبر داد ایشان را بنامهای آنها فرمود، آیا نه گفته بودم شما را که هر آئینه من می‌دانم پنهان آسمان‌ها و زمین و میدانم آنچه آشکار می‌کنید و آنچه پوشیده می‌داشتید

و چون گفتیم بفرشتگان سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس قبول نه کرد و سرکشی نمود و گشت از کافران

و گفتیم ای آدم بمان تو و زوجه تو در بهشت و بخورید از بهشت خوردن بسیار هر جا که خواهید و نزدیک مشوید باین درخت که خواهید شد از گناهکاران

پس بلغزانید هر دو را شیطان از آنجا پس بر آورد ایشان را از آن نعمتها که بودند در آن و فرمودیم فرو روید بعض شما دشمن باشد بعضی را و شما راست در زمین آرام‌گاه و بهره‌مندی تا مدتی

پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود سخنی چند پس بازگشت خدا بمهربانی بروی هر آئینه اوست باز گردنده مهربان

قُلْنَا أَهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

فرمودیم فرو روید از آنجا همه شما اگر بیاید بشما از من هدایتی پس هر که پیروی کرد هدایت مرا هیچ ترسی نیست بران جماعه و نه ایشان اندوه خورند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که نه گرویدند و دروغ داشتند آیتهای ما را ایشانند باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جاویدند

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ ۗ وَاَوْفُوا بِعَهْدِي اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّيْ فَارْهَبُونِ

ای فرزندان یعقوب یاد کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و وفا کنید پیمان مرا تا وفا کنم پیمان شما را و از من بترسید

وَعَامِنُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ ۗ وَلَا تَكُونُوا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ ۗ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّيْ فَاتَّقُونِ

و ایمان آرید بآنچه فرود آورده‌ام باور کننده آنچه با شماست و مباشید نخستین منکر او و مستانید عوض آیتهای من بیهائی اندک را و از من حذر کنید

وَلَا تَلْبَسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و خلط مکنید راست را با ناراست و پنهان مکنید راست را دانسته

وَأَقِمُوا الصَّلٰوةَ وَعَاثُوا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوا مَعَ الرَّكْعِيْنَ

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوه را و نماز گذارید با نماز گذارندگان

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتٰبَ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُونَ

آیا می‌فرمائید مردمان را به نیکوکاری و فراموش می‌کنید خویشتن را و شما می‌خوانید کتاب یعنی توریت، آیا نفهمید

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ

و مدد طلبید یعنی در جمیع حاجات و مصائب بشکیبائی و نماز و هر آئینه نماز دشوارست مگر بر فروتنی کنندگان،

الَّذِيْنَ يُّظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَقُوْا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهٖ رٰجِعُوْنَ

آنانکه میدانند که ایشان ملاقات خواهند کرد با پروردگار خویش و آنکه ایشان بسوی وی باز خواهند گشت

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ

ای فرزندان یعقوب یاد کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و آنکه فضل دادم شما را بر همه عالمها یعنی عالمیان آنزمان

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

و حذر کنید از آن روز که کفایت نکند هیچکس از کس چیزی را و پذیرفته نشود از هیچ کس شفاعت و گرفته نشود از هیچ کس عوض و نه ایشان یاری داده شوند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتُمْ الصَّلِيعَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِّن بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَهَبْنَا لَكُمْ الْأَعْمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و یاد کنید نعمت من آن وقت که رهانیدیم شما را از کسان
فرعون میرسانیدند بشما سخت‌ترین عذاب ذبح می‌کردند
پسران شما را و زنده می‌گذاشتند دختران شما را و در
اینکه کار آزمایشی بزرگ بود از پروردگار شما

و آن وقت که شکافتیم برای شما دریا را پس خلاص کردیم
شما را و غرق ساختیم کسان فرعون را و شما میدیدید

و آن وقت که می‌عاد مقرر کردیم با موسی چهل شب پس
گرفتید گوساله را پس از رفتن موسی یعنی معبود ساختید
و شما ستمکار بودید

پس در گذرانیدیم از شما بعد ازین تا بود که سپاسداری
کنید

و آن وقت که دادیم موسی را کتاب و حجت تا بود که راه
یابید

و آن وقت که گفت موسی قوم خود را ای قوم من هر آئینه
شما ستم کردید بر خویشان بفرما گرفتن گوساله پس باز
آئید بسوی آفریدگار خود پس بکشید خویشان را اینکه
بهترست شما را نزدیک آفریدگار شما، پس خدا بازگشت
بمهربانی بر شما هر آئینه اوست باز گردنده مهربان

و آن وقت که گفتید ای موسی هرگز باور نداریم کر تا آنکه
ببینیم خدا را آشکارا پس گرفت شما را صاعقه و شما
میدیدید

باز زنده گردانیدیم شما را پس از مردن شما تا شکرگزاری
کنید

و سائبان ساختیم بر شما ابر را و فرود آوردیم بر شما منّ و
سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزه‌های آنچه دادیم شما را و
ایشان ستم نه کردند بر ما و لیکن بر خویشان ستم
می‌کردند

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرَ لَكُمْ
خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّصِيرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و آن وقت که گفتیم در آنید درین ده پس بخورید از آنجا با
فزونی، بر جا که خواهید خوردنی گوارنده و در آنید بدروازه
سجدهکنان و بگوئید سؤال ما آمرزشست تا بیامرزیم شما
را گناهان شما و زیاده خواهیم داد نکوکاران را

پس بدل کردند کسانیکه ستمکار بودند سخنی بجز آنچه
فرموده شد ایشان را (یعنی بجای حطه حطه گفتند) پس
فرود آوردیم بر آن ستمکاران عذابی از آسمان بسبب بد
کار بودن ایشان

و آن وقت که آب خواست موسی برای قوم خود، پس گفتیم
بزن بعضای خود سنگ را پس روان شد از سنگ دوازده
چشمه بدانست هر قوم آبخور خود را، گفتیم بخورید و
بنوشید از روزی خدا و فساد مکنید در زمین تباهی کنان

و آن وقت که گفتید ای موسی هرگز شکیبائی نکنیم بر یک
طعام پس بطلب براتی ما از پروردگار خود تا بیرون آرد برای
ما ازان جنس که میرویندش زمین از تره وی و با درنگ وی
و گندم وی و عدس وی و پیاز وی گفت موسی آیا بدل
میکنید آنچه وی فروترست بآنچه وی بهترست فرو روید
بشهری پس هر آئینه باشد شما را آنچه خواستید
و زده شد برایشان خواری و بی نوائی و بازگشتند بخشمی از
خدا اینکه بسبب آنست که باور نمیداشتند آیتهای خدا را
و میکشند پیغمبران را ناحق اینکه بسبب گناه کردن
ایشانست و آنکه از حد در میگذشتند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظْرِينَ

و هر آئینه آنانکه مسلمان شدند و آنانکه یهود شدند و ترسایان و بی دینان هر که از ایشان ایمان آورد بخدا و بروز بازپسین و کرد کار شایسته پس ایشان راست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نه ترس بود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

و آن وقت که گرفتیم پیمان شما را و برداشتیم بالای شما طور را گفتیم بگیرید آنچه داده‌ایم شما را باستواری و یاد دارید آنچه در آنست تا بود که در پناه شوید

باز رو گردانیدید بعد ازین پس اگر نبودى بخشایش خدا بر شما و مهربانى او هر آئینه مى‌شدید از زبان‌کاران

و هر آئینه دانسته آید آن کسان را که از حد در گذشتند از شما در شنبه پس گفتیم ایشان را بوزنه شوید خوار شده

پس ساختیم اینکه قصه را عبرتی برای آن قوم که پیش این‌ها بودند و آن قوم که پس از ایشان آیند و پندی پرهیزگاران

و آن وقت که گفت موسی بقوم خود هر آئینه خدا میفرماید شما را بکشتن گاوى گفتند آیا ما را مسخره می‌گیری گفت پناه می‌گیرم بخدا ازان که باشم از نادانان

گفتند سؤال کن برای ما از پروردگار خود تا بیان کند برای ما چیست آن گاو گفت هر آئینه خدا می‌فرماید که هر آئینه وی گاو بیست نه پیر و نه نازای میانه است در میان اینکه و آن پس بکنید آنچه فرموده شدید

گفتند سؤال کن برای ما از پروردگار خود تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گاو گفت هر آئینه خدا می‌فرماید که هر آئینه وی گاو بیست زرد نیک زردست رنگ آن خوش می‌کند بینندگان را

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند سؤال کن برای ما از پروردگار خود تا بیان کند برای ما چه کارست آن گاو هر آئینه گاوان مشتبه شدند بر ما و هر آئینه اگر درخواست خدا راه یافتگانیم

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا أَلَكِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت هر آئینه خدا می‌فرماید که وی گاو نیست نه محنت کشنده که شوراند زمین را و نه آب می‌دهد زراعت را سلامت‌ست هیچ خال نیست در وی گفتند الحال آوردی سخن درست پس ذبح کردند و نزدیک نبودند از آنکه کنند

وَإِذ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و آن وقت که کشتید شخصی را پس نزاع کردید در وی و خدا بیرون آورده است چیزی را که پنهان می‌کردید

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پس فرمودیم بزنید اینکه شخص را بعضوی از گاو اینکه طور زنده می‌کند خدا مردگان را و می‌نماید شما را نشانهای خود تا بود که دریابید

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

باز سخت شد دل‌های شما بعد از این پس آنها مانند سنگ‌اند بلکه زیاده‌تر در سختی و هر آئینه از سنگها آنست که روان می‌شود از وی جوی‌ها و هر آئینه از سنگها آنست که می‌شکافد پس بیرون می‌آید از وی آب و هر آئینه از سنگها آن است که فرو می‌افتد از ترس خدا و نیست خدا بی خبر از آن چه می‌کنید

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

ای مومنان آیا امید میدارید که یهود منقاد شوند شما را و هر آئینه گروهی از ایشان می‌شنیدند کلام خدا را پس بدل می‌کردندش دانسته بعد از آن که فهمیده بودند او را و ایشان می‌دانند

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و چون ملاقات کنند با مومنان گویند ایمان آوردیم و چون تنها شوند بعضی از ایشان با بعضی گویند آیا خبر میدهید ایشان را بانچه گشاده است خدا بر شما تا مناظره کنند با شما بآن دلیل نزد پروردگار شما آیا در نمی‌یابید ای جهودان

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه پنهان می‌کنند و آنچه آشکارا می‌نمایند

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و بعضی از ایشان ناخواندگانند نمیدانند کتاب را لیکن میدانند آرزوهای باطل و نیستند مگر گمان کننده

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَيْسَتْ رُءُوسُهُمْ بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای آن کسان را که می‌نویسند نوشته بدستهای خود باز می‌گویند اینکه از نزدیک خداست تابستانند عوض وی بهای اندک را پس وای ایشان را بسبب نوشتن دستهای ایشان و وای ایشان را بسبب پیشه گرفتن ایشان

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

و گفتند نرسد بما آتش دوزخ مگر چند روز شمرده شده بگو آیا گرفتید از پیش خدا پیمانی تا هرگز خلاف نکند خدا پیمان خود را یا می‌گوئید بر خدا آنچه نه میدانید

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آری هر که کرد کار بد و بگرد آمده او را گناه او پس ایشانند باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جاویداند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشانند باشندگان بهشت ایشان در آنجا جاویداند

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و آنگاه که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل که نپرستید مگر خدا را و بوالدین نیکنوی کنید و باهل قرابت و یتیمان و بینوایان و بگوئید به مردمان سخن نیک و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را پس برگشتید مگر اندکی از شما و حال آنکه شما اعراض کنید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَفْلُدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ
أَفْتُومِنُونَ بَعْضُ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسَكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و آنگاه که گرفتیم پیمان شما را که مرزید خون یک دیگر و
بیرون مکنید قوم خویش را از خانهای خویش پس قبول
کردید حاضر آمده

باز شما ای گروه می‌کشید قوم خویش را و بیرون می‌کنید
گروهی را از قوم خود از خانهای ایشان یکی مددگار دیگر
می‌شوید بر ستم کردن در حق ایشان به گناه و تعدی و اگر
اسیر شده بشما می‌آیند فدا می‌دهید عوض ایشان حال
آنکه حرام است بر شما بیرون کردن ایشان- آیا ایمان
می‌آرید بپاره از کتاب و کافر می‌شوید بپاره- پس چیست
جزای آن که چنین کند از شما مگر خواری در زندگانی دنیا و
در روز قیامت گردانیده شوند بسوی سخت‌ترین عذاب و
نیست خدا بی خبر از آنچه می‌کنید

ایشان آن کسانی که خریدند زندگانی دنیا را عوض آخرت
پس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان یاری
داده شوند

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب و از پی در آوردیم بعد از
وی پیغامبران را و دادیم عیسی پسر مریم را نشانهای
روشن و قوت دادیم او را بروح القدس (یعنی جبرئیل) آیا
هرگاه آورد پیغامبری نزد شما آنچه دوست ندارد نفسهای
شما سرکشی کردید پس گروهی را دروغگو داشتید و
گروهی را کشتید

و گفتند دل‌های ما در پرده است بلکه نفرین کرده است
ایشان را خدا بسبب کفر ایشان پس اندکی ایمان آرند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

و آنگاه که آمد بدیشان کتاب از نزدیک خدا یعنی قرآن باور
کننده آنچه بایشان است و بودند که پیش ازین طلب فتح
می‌کردند بر مشرکان پس هرگاه آمد بایشان آنچه
میدانستند منکر شدند ویرا پس لعنت خدا است بر کافران

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغِيًّا
أَن يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

بد چیز است آنچه فروختند عوض وی خویشتن را که کافر
شوند بآنچه فرود آورده است خدا یعنی قرآن بسبب حسد
بر آن که فرود آرد خدا برحمت خود بر هر که خواهد از
بندگان خود پس بازگشتند به خشمی بالای خشمی و
کافرانراست عذاب خوار کننده

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و چون گفته شود ایشان را ایمان آرید بآنچه فرود آورده
است خدا گویند ایمان می‌آریم بآنچه فرود آورده شد بر ما
و ایشان کافر می‌شوند بآنچه بجز ویست حال آن که او
راست است باور کننده آنچه با ایشان است بگو پس چرا
می‌کشید پیغامبران خدا را پیش ازین اگر مومن بودید

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

و هر آنینه آمد بشما موسی با نشانهای روشن پس گرفتید
گوساله را پس از وی و شما ستمکار بودید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا طَلُوقًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و آنگاه که گرفتیم پیمان شما و برداشتیم بالای شما طور را
گفتیم بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و بشنوید گفتند
بزبان حال شنیدیم و نافرمانی کردیم و در خور کرده شد در
دلهای ایشان دوستی گوساله را بسبب کافر بودن ایشان
بگو بد چیز است آنچه می‌فرماید شما را ایمان شما اگر
هستید از اهل ایمان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر هست شما را سرای بازپسین نزدیک خدا بتخصیص بجز از مردمان دیگر پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گوی

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و هرگز آرزو نکنند او را هیچگاه بسبب آنچه پیش فرستاده است دستهای ایشان، و خدا داناست بستمگاران

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِهِۦ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ

و هر آئینه بیابای ایشان را حریص‌ترین مردم بر زندگانی و حریص‌تر از آنانکه مشرک‌اند دوست می‌دارد یکی از ایشان کاش عمر داده شود هزار سال و نیست رهاننده وی از عذاب آنکه عمر داده شود و خدا بیناست به آنچه می‌کنند

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰی قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

بگو هر که باشد دشمن جبرئیل را چه زبان میکند پس بتحقیق جبرئیل فرود آورده است قرآن را بر دل تو بحکم خدا باور دارنده آنچه پیش ویست و راه‌نما و مژده دهنده اهل ایمان را

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

هر که باشد دشمن خدا را و فرشتگان وی را و پیغامبران ویرا و جبریل و میکائیل را پس هر آئینه خدا دشمن است آن کافران را

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

و هر آئینه فرود آوردیم ما بسوی تو نشانهای روشن و کافر نمی‌شوند بآنها مگر بدکاران

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آیا هرگاه بستند پیمان را بر انداخت آن را گروهی از ایشان بلکه اکثر ایشان باور نمی‌دارند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و هرگاه که آمد بایشان پیغامبری از نزد خدا باور دارنده آنچه با ایشان است افگند گروهی از آن قوم که داده شده‌اند کتاب آن کتاب خدا را پس پشت خویش گویا نمی‌دانند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۗ وَمَا كَفَرُوا
 سَلِيمًا وَلَكِنَّ الشَّيْطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ ۗ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۗ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲
 بقره
 ۱۰۲
 ۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ۱۴۳

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و پیروی کردند بآنچه خواندند شیطانان در سلطنت سلیمان
 و کافر نشد سلیمان و لیکن شیطانان کافر شدند می‌آموختند
 مردمان را جادو و پیروی کردند بآنچه فرود آورده شد بر دو
 فرشته در بابل هاروت و ماروت و نمی‌آموزند هیچ کس را تا
 آنکه گویند جز اینکه نیست که ما بلائیم پس تو کافر مشو
 پس یاد می‌گیرند از ایشان افسونی که جدائی می‌افکنند به
 سبب وی در میان مرد و زن او و نیستند ایشان زیان
 رساننده بسحر هیچکس را مگر باراده خدا و ایشان یاد
 میگیرند آنچه زیان میرساند ایشان را و سود ندهد ایشان
 را و هر آئینه دانسته‌اند هر که بستاند جادو نیست او را در
 آخرت هیچ بهره و هر آئینه بد چیز است آنچه فروختند
 عوض وی خویشتن را کاش می‌دانستند

و اگر ایشان ایمان می‌آوردند و تقوی میکردند هر آئینه
 ثواب از نزدیک خدا بهتر بودی کاش می‌دانستند

ای مومنان مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و نیک بشنوید و
 کافران راست عذاب درد دهنده

دوست نه میدارند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و
 مشرکان که فرود آورده شود بر شما هیچ نیکی از پروردگار
 شما و خدا مخصوص میکند ببخشایش خود هر کرا خواهد و
 خدا خداوند فضل بزرگست

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هر چه فسخ می‌کنیم از آیتی یا فراموش می‌گردانیم آن را می‌آوریم بهتر از وی یا مانند وی آیا نه دانسته که خدا بر همه چیز تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا ندانسته که خدا راست بادشاهی آسمان‌ها و زمین و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست و یاری دهنده

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلِ ۗ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

آیا میخواهید که سؤال کنید پیغمبر خود را چنانکه سؤال کرده شد موسی پیش ازین و هر که بستاند کفر را عوض ایمان پس هر آئینه گم کرد میانه راه را

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که کافر گردانند شما را بعد از ایمان شما بسبب حسد از نزدیک نفوس خود پس از آن که واضح شد برایشان حق پس در گذرانید و رو بگردانید تا آنکه آرد خدا فرمان خود را هر آئینه خدا بر همه چیز تواناست

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوه را و آنچه پیش می‌فرستید برای خویشتن از نیکوکاری خواهید یافت آنرا نزد خدا هر آئینه خدا آنچه می‌کنید بیناست

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند هرگز به بهشت در نیاید مگر آنکه یهود باشد یا ترسا اینکه آرزوهای باطله ایشان است بگو آرید دلیل خود را اگر هستیید راستگو

بَلَىٰ ۗ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ ۗ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بلی هر که منقاد کرد روی خود را برای خدا و وی نیکوکار باشد پس او راست مزد او نزد پروردگار خویش و نیست ترس برایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و گفتند یهود نیستند ترسایان بر هیچ چیز و گفتند ترسایان
نیستند یهود بر هیچ چیز و ایشان همه می‌خوانند کتاب را
همچنین گفتند آنانکه نمیدانند (یعنی مشرکان گفتند) مانند
قول ایشان
پس خدا حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف
می‌کنند در آن

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

و کیست ستمکارتر ازان که منع کرد مسجدهای خدا را از
انکه یاد کرده شود نام خدا در وی و کوشش کرد در ویرانی
آنها اینکه گروه نمی‌سزد ایشان را که در آیند در مسجدها
مگر هراسان ایشان راست در دنیا خواری و ایشان راست
در آخرت عذاب بزرگ

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و خدا راست مشرق و مغرب هر سو که رو آرید همانجاست
روی خدا هر آئینه خدا فراخ نعمت است و داناست

وَقَالُوا أَخَذَ اللَّهُ وِلْدَانًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ

و گفتند بگرفت خدا فرزندان، پاکی او راست بلکه او راست
آنچه در آسمان‌ها و زمین است هر کسی برای وی
فرمانبردارند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

آفریننده آسمانها و زمین است و چون میکند کاری پس جز
اینکه نیست که می‌گوید او را بشو پس می‌شود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و گفتند آنانکه هیچ نه می‌دانند (یعنی مشرکان) چرا با ما
سخن نه می‌گوید خدایا نمی‌آید بما نشانه هم چنین گفتند
کسانیکه پیش از ایشان بودند مانند قول ایشان بیک دیگر
مشابهت دارند دلهای ایشان هر آئینه بیان کردیم نشانها را
برای گروهی که یقین میکنند

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

هر آئینه ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده و بیم کننده
و پرسیده نخواهد شد ترا از اهل دوزخ

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۗ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۗ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَاً وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۗ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و هرگز خوشنود نه شوند از تو جهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشان را بگو هر آئینه هدایت خدا همانست هدایت اگر پیروی کردی آرزوهای باطل ایشان را پس آنچه آمده است بتو از دانش نباشد ترا برای خلاص از عذاب خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده

آنانکه دادیم ایشان را کتاب یعنی توریت آنانکه میخوانند آنرا حق خواندن آن ایشان باور می‌دارند هدایت خدا را و هر که منکر وی باشد پس ایشانند زیان‌کار

ای بنی اسرائیل یاد کنید آن نعمت مرا که انعام کرده‌ام بر شما و آنکه فضل دادم شما را بر همه عالمها

و حذر کنید ازان روز که کفایت نه کند کسی از کسی چیزی را و پذیرفته نه شود از کسی بدل و سود نه دهد او را شفاعت و نه ایشان یاری داده شوند

و یاد کن چون بیازمود ابراهیم را پروردگار او بسخنی چند پس ابراهیم بانجام رسانید آنها را گفت خدا هر آئینه من می‌گردانم ترا پیشوای مردمان گفت ابراهیم و از اولاد من نیز پیشوایان پیدا کن فرمود نرسد وحی من بظالمان

و آنگاه که ساختیم کعبه را مرجع مردمان و محل امن و بگیرید نمازگاه از جای قدم ابراهیم و وحی فرستادیم بسوی ابراهیم و اسمعیل که پاک سازید خانه مرا برای طواف کنندگان و اعتکاف کنندگان و رکوع و سجده کنندگان

و آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگار من بساز اینکه مکان را شهر با امن و روزی ده ساکنان وی را از میوه‌ها آنرا که ایمان آورد از ایشان بخدا و روز بازپسین فرمود خدا و کسیکه کافر شود بهره‌مند گردانمش اندکی پس به بیچارگی برانم او را بسوی عذاب آتش و وی بد جانی است

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا
تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و آنگاه که بلند می‌کردند ابراهیم و اسمعیل بنیادهای خانه
را گفتند ای پروردگار قبول کن از ما هر آئینه توئی شنوا
دانا

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ
وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

ای پروردگار ما و بکن ما را فرمانبردار خودت و از اولاد ما
بکن گروهی منقاد خودت و بنما ما را طریق عبادت‌های ما و به
مهربانی باز آی بر ما هر آئینه توئی باز آاینده مهربان

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

ای پروردگار ما و بفرست در میان ایشان پیغامبری از ایشان
بخواند بر ایشان آیت‌های تو و بیاموزد ایشان را کتاب و علم و
پاک کند ایشان را هر آئینه توئی توانا دانا

وَمَنْ يَّرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ
أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و کیست که رو بگرداند از کیش ابراهیم مگر آنکه نشناخت
نفس خود را و هر آئینه برگزیدیم او را درین سرای و هر
آئینه او در سرای دیگر از شایستگان است

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

آنگاه که گفت او را پروردگار او که منقاد شو گفت منقاد
شدم پروردگار عالمها را

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

و وصیت کرد باین کلمه ابراهیم پسران خود را و یعقوب نیز
فرزندانش را ای فرزندان من هر آئینه خدا برگزیده است
برای شما اینکه دین را پس ازین جهان نه روید مگر
مسلمان شده

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ

آیا حاضر بودید آنگاه پیش آمد یعقوب را موت آنگاه که
گفت فرزندان خود را چه چیز را عبادت خواهید کرد بعد از
من گفتند عبادت کنیم معبود ترا و معبود پدران ترا که
ابراهیم و اسمعیل و اسحاقند عبادت کنیم آن معبود یگانه
را و ما او را متقدیم

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اینکه گروهیست که درگذشت وی راست آنچه کردند و شما
راست آنچه کردید و شما پرسیده نخواهید شد از آنچه آن
گروه می‌کردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند شوید جهود یا ترسا تا راه بیابید بگو بلکه پیروی
میکنیم بملت ابراهیم که حنیف بود و نبود از اهل شرک

بگوئید ایمان آوردیم بخدا و به آنچه فرود آورده شد بسوی
ما و آنچه فرود آورده شد بسوی ابراهیم و اسمعیل و
اسحق و یعقوب و ذریت یعقوب و به آنچه داده شد موسی و
عیسی را و آنچه داده شده‌اند پیغمبران از پروردگار خویش
تفریق نمیکنیم در میان هیچ کس از ایشان و ما حق عز و
جل را منقادیم

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

پس اگر باور دارند آنچه باور داشتید شما پس راه یافتند و
اگر برگشتند پس جزین نیست که ایشان در مخالفت‌اند
پس زود باشد که کفایت کند خدا بانتظام تو ایشان را و
اوست شنوا دانا

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

قبول کردیم رنگ خدا را و کیست بهتر از خدا باعتبار رنگ و
ما او را پرستندگانیم

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

بگو آیا مکابره می‌کنید با ما در باب خدا و او پروردگار ما و
پروردگار شماست و ما راست کردارهای ما و شما راست
کردارهای شما و ما او را باخلاص پرستندگانیم

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

آیا می‌گوئید که هر آئینه ابراهیم و اسمعیل و اسحق و
یعقوب و نبیرگان او جهود بودند یا ترسا بودند بگو شما
داناترید یا خدا و کیست ستمکارتر از انکه بیوشد آن
گواهی را که نزدیک اوست از جانب خدا و نیست خدا بی
خبر از آنچه می‌کنید

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصْرَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

اینکه گروهی است که درگذشت ویراست آنچه کردند و
شما راست آنچه شما کردید و پرسیده نخواهید شد از آنچه
ایشان می‌کردند

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلَتِهِمُ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلِّ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خواهند گفت بیخردان از مردم چه چیز برگردانید ایشان را
از ان قبله ایشان که بودند بران یعنی بیت المقدس بگو
خدا راست مشرق و مغرب راه می‌نماید هر که خواهد بسوی
راه راست

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

و همچنین ساختیم شما را گروهی مختار تا گواه باشید بر
مردمان و تا باشد رسول گواه بر شما و مقرر نکردیم آن
قبله را که بودی بر آن یعنی بیت المقدس را مگر برای آنکه
بدانیم کسی را که پیروی پیغامبر کند جدا از آنکس که باز
گردد بر هر دو پاشنه خود و هر آئینه هست اینکه خصلت
دشوار مگر بر آنانکه ایشان را راه نموده است خدا و خدا
ضایع نمی‌سازد گرویدن شما را هر آئینه خدا بمردمان
بخشاینده مهربان است

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ

به تحقیق می‌بینیم گشتن روی تو در جانب آسمان پس البته
متوجه گردانیم ترا بآن قبله که خوشنود شوی بوی پس
متوجه گردان روی خود را بطرف مسجد حرام و هر جا که
باشید متوجه گردانید روی‌های خویش را بطرف وی و هر
آئینه اهل کتاب میدانند که اینکه راستست از پروردگار
ایشان و نیست خدا بی خبر از آنچه می‌کنند

وَلَيْنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

و هر آئینه اگر بیاری پیش اهل کتاب هر نشانه هرگز پیروی
نه کنند قبله ترا و نیستی تو پیروی کننده قبله ایشان را و
نیستند بعضی ایشان پیروی کننده قبله بعضی دیگر را و اگر
تو پیروی کنی خواهشهای نفسانی ایشان را بعد آن چه آمده
است بتو از دانش هر آئینه تو باشی آن گاه از ستمکاران

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

کسانی که داده‌ایم ایشان را کتاب می‌شناسند وی را (یعنی حقیقت استقبال کعبه را) چنانکه می‌شناسند فرزندان خویش را و هر آئینه گروهی از ایشان می‌پوشند حق را دانسته

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

اینکه درست است از پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان

وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و هر کسی را جانبی هست که وی متوجه آنست پس شتاب کنید بسوی نیکی‌ها هر جا که باشید بیارد شما را خدا جمع ساخته هر آئینه خدا بر همه چیز تواناست

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و هر جا که روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد الحرام و هر آئینه ویراست است از پروردگار تو و نیست خدا بی خبر از آنچه می‌کنید

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ^ط لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تُمِنَّا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و هر جا که روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد الحرام و هر جا که باشید پس متوجه کنید روی خویش را جانب وی تا نباشد مردمان را الزام بر شما مگر آنانکه ستم کرده‌اند ازین جماعه پس مترسید از ایشان و بترسید از من و تا تمام کنم نعمت خود را بر شما و تا بود که راه یابید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

چنانکه فرستادیم پیغامبری در میان شما از قوم شما میخواند بر شما آیتهای ما و پاک میسازد شما را و می‌آموزد شما را کتاب و علم و می‌آموزد شما را آنچه نه می‌دانستید

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

پس یاد کنید مرا یاد کنم شما را و سپاس گوئید مرا و ناسپاسی من مکنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ای مسلمانان مدد جوئید در تحصیل ثواب آخرت بصبر و نماز هر آئینه خدا با صابران است

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أحيَاءٌ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

و مگوئید کسی را کشته شود در راه خدا که ایشان مردگانند بلکه ایشان زنده‌اند و لیکن شما آگاه نمی‌شوید

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

و هر آئینه بیازمائیم شما را بچیزی از ترس و گرسنگی و نقصان مالها و جانها و میوها و بشارت ده صابران را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

آنانکه چون برسد بدیشان سختی گویند هر آئینه ما از آن خدائیم و هر آئینه ما بسوی وی باز خواهیم گردید

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

اینکه گروه بر ایشان است درودها از پروردگار ایشان و بخشایش و ایشانند راه یافتگان

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۗ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
أَعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۗ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

هر آئینه صفا و مروه از نشانه‌های خداست پس هر که حج خانه کند یا عمره بجا آرد پس بزه نیست بر وی در آنکه طواف کند در میان اینکه هر دو و هر که یکی بجا آرد پس خدا قبول کننده داناست

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن
بَعْدِ مَا بَيَّنَّهٖ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

هر آئینه آنانکه می‌پوشند آنچه فرود آورده‌ایم از سخنان روشن و هدایت بعد از آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان در کتاب آن گروه لعنت می‌کند ایشان را خدا و لعنت می‌کنند ایشان را لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

مگر کسانی که توبه کردند و نیکوکاری پیش گرفتند و بیان کردند پس اینکه گروه بهمهربانی باز می‌گردم برایشان و منم باز گردنده مهربان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا ۗ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

هر آئینه آنانکه کافر شدند و کافر مردند آن گروه برایشانست نفرین خدا و فرشتگان و مردمان همه یک جا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ ۗ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

همیشه باشند در ان لعنت سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

و معبود شما خدای یگانه است نیست هیچ معبود بجز وی بخشاینده مهربان است

۲
بقره
۱۶۴
۲۸۶
۲۱۲

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

هر آئینه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز و آن کشتی که میرود در دریا بآنچه سود میدهد مردم را یعنی بتجارات و در آنکه فرود آورد خدا از آسمان آب پس زنده ساخت بسبب وی زمین را پس از مردن وی، و پراکنده ساخت در زمین هر نوع جنبنده و در گردانیدن بادها و در ابر رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آئینه نشانه است آن گروه را که در می‌یابند

۱۶۵

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

و از مردمان کسی هست که می‌گیرد بجز خدا همتایانرا دوست میدارند ایشان را مانند دوستی خدا و کسانیکه ایمان آورده‌اند قومی‌تراند در دوستی خدا و عجب کند بیننده اگر به بیند کسانی را که ستم کردند در آن حالت که معائنه کنند عذاب را بسبب آنکه توانائی خدا راست تمام آن و بسبب آنکه خدا سخت عقوبت کننده است

۱۶۶

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

در ان حالت که بیزار شوند پیشوایان کفر از تابعان و بینند عذاب را و بریده شود به سبب ایشان اسباب یعنی وسیلهها

۱۶۷

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

و گویند پیروی کنندگان کاش ما را بازگشتی باشد تا بیزاری کنیم از ان پیشوایان چنانکه بیزار شدند ایشان از ما همچنین می‌نماید خدا در نظر ایشان کردارهای ایشان را پشیمانی برایشان و نیستند ایشان بیرون آیندگان از دوزخ

۱۶۸
۲۲۲

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردمان بخورید حلال پاکیزه را از آنچه در زمین است و پیروی مکنید گامهای شیطان را هر آئینه او شما را دشمن آشکار است

۱۶۹

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

جز اینکه نیست که می‌فرماید شما را به بدکاری و بی‌حیائی و بآنکه افترا کنید بر خدا آنچه نمی‌شناسید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْلُو كَانُوا آبَائِهِمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بكم عُمى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

۱۷۲

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۵

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

۱۷۶

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

و چون گفته شود ایشان را پیروی کنید آنرا که فرود آورده است خدا گویند بلکه پیروی می‌کنیم چیز را که یافته‌ایم بروی پدران خویش را آیا تقلید می‌کنند اگر چه پدران ایشان نمی‌فهمیدند چیز را و راه نمی‌یافتند

و داستان پند دادن کافران مانند حال کسی است که بانگ می‌زند آن چیز را که نمی‌شنود مگر فی الجمله خواندن و آواز بلند کردن کافران کرانند گنگانند کورانند پس ایشان هیچ نمی‌فهمند

ای مسلمانان بخورید از پاکیزه‌ها آنچه روزی دادیم شما را و سپاس گویند خدا را اگر هستید او را می‌پرستید

جز اینکه نیست که حرام کرده است بر شما مردار را و خون را و گوشت خوک را و آنچه آواز بلند کرده شود در ذبح وی بغیر خدا پس هر که بیچاره شود نه تعدی کننده و نه از حد در گذرنده پس گناه نیست بر وی (یعنی در خوردن اینکه چیزها) هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

هر آئینه کسانی که می‌پوشند آنچه فرود آورده است خدا از کتاب و می‌ستانند عوض وی بهای اندک آن جماعه نه می‌خورند در شکمهای خود مگر آتش را و سخن نگوید ایشان خدا روز قیامت و نه پاک کند ایشان را و ایشان راست عذاب درد دهنده

ایشانند آنانکه خرید کرده‌اند گمراهی را عوض هدایت و عذاب را عوض آمرزش پس چه شکیبانند ایشان بر دوزخ

اینکه همه بسبب آنست که خدا فرود آورد کتاب را برآستی و هر آئینه آنانکه اختلاف کردند دران کتاب هر آئینه در مخالفت دوراند از صواب

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا^ط
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ^ط أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا^ط وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۴
بقره
۱۷۷
۲۸۶
حزب
۱۱
۲۳ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ^ط
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ^ط
ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ^ط فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰۤاُولِ الْاَلْبٰبِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ^ط حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ^ط إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیست نیکوکاری آنکه متوجه کنید روی خود را بطرف مشرق
و مغرب و لیکن صاحب نیکوکاری آنست که باور دارد خدا را
و روز قیامت را و فرشتگان را و کتاب و پیغامبران را و
بدهد مال با وجود دوست داشتن آن مال خداوندان خویشی
را و یتیمان را و فقیران را و مسافران را و سؤال کنندگان
را و خرج کنند در باب بردها و بر پا دارد نماز را
و بدهد زکوة را و وفا کنندگان بر عهد خویش چون عهد
کنند و مدح می‌کنم صبر کنندگان را در تنگدستی و سختی و
بوقت کارزار ایشانند راست‌گو و ایشانند پرهیزگاران

ای مسلمانان لازم کرده شد بر شما قصاص در کشتگان آزاد
در مقابله آزادست و بنده در مقابله بنده و زن در مقابله زن
پس کسیکه در گذاشته شد او را چیزی از خون برادرش
پس حکم او پیروی کردنست به نیکویی و رسانیدن خون
بهاست بوی بخوشخوئی اینکه حکم سبک کردنست از
پروردگار شما و مهربانیست پس هر که از حد گذرد بعد
ازین ویراست عذاب درد دهنده

و شما را بسبب قصاص زندگانیست ای خداوندان خرد تا
باشید که پرهیزگاری کنید

لازم کرده شد بر شما وقتی که موت پیش آید کسی را از
شما اگر مال بگذارد وصیت کردن برای پدر و مادر و
نزدیکان به نیکویی لازم شد اینکه کار بر متقیان

پس هر که بدل کند وصیت را بعد از آنکه شنیدش پس
جزین نیست که گناه تبدیل بر آنکسانست که بدل می‌کنند
آن وصیت را هر آنینه خدا شنوا داناست

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

پس هر که دریابد از وصیت کننده ظلمی یا گناهی پس
صلاح آرد در میان ایشان پس هیچ گناه نیست بروی هر
آئینه خدا آمرزنده مهربانست

ای کسانیکه ایمان آورده‌اید لازم کرده شد بر شما روزه
داشتن چنانکه لازم کرده شد بر کسانیکه پیش از شما
بودند تا باشد که پرهیزگاری کنید

روزه داشتن در روز چند شمرده شده پس هر که باشد از
شما بیمار یا مسافر پس لازمست شمار آن از روزهای دیگر
و لازمست بر آنان که می‌توانند روزه داشتن یعنی
نمی‌دارند، فدیة که عبارت از خوراک یک درویش است پس
هر که بجا آرد نیکی اینکه بهترست او را و آنکه روزه دارید
بهترست شما را اگر می‌دانید

ماه رمضان آنست که فرود آورده شد در وی قرآن راه نما
برای مردمان و سخنان روشن از هدایت و از جدا کردن حق
و باطل پس هر که دریابد از شما آن ماه را پس البته روزه
دارد آنرا و هر که بیمار باشد یا مسافر پس بر وی لازمست
شمار آنچه فوت شد از روزهای دیگر میخواهد خدا بشما
آسانی و نمی خواهد بشما دشواری و می‌خواهد که تمام
کنید شمار را و به بزرگی یاد کنید خدا را بشکر آنکه راه
نمود شما را و تا باشد که شما شاکر باشید

و چون استفسار کنند ترا بندگان من از حال من پس هر
آئینه من نزدیکم قبول می‌کنم دعای دعا کننده وقتی که دعا
کند مرا پس باید که فرمانبرداری کنند برای من و باید که
بگردند بمن تا باشد که راه یابند

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۗ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ ۗ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

حلال کرده شد برای شما در شب روزه مخالفت کردن با زنان خود ایشان بمنزله پوشش‌اند شما را و شما بجای پوشش‌اید ایشان را دانست خدا که شما خیانت می‌کردید در حق خویشتن پس بمهربانی بازگشت بر شما و درگذشت از شما پس الحال مخالفت کنید با زنان خود و طلب کنید آنچه مقدر کرده است خدا برای شما یعنی اولاد و بخورید و بنوشید تا آنکه روشن شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه مراد از رشته سفید فجرست پس از آن تمام کنید روزه را تا شب و مساس مکنید زنان را در حالیکه معتکف باشید در مسجدها اینها منهیات خداست پس نزدیک مشوید بآنها همچنین بیان می‌کند خدا آیت‌های خود را برای مردمان باشد که پرهیزگاری کنند

و مخورید اموال خویش را در میان خویش بناحق و مرسانید اموال خود را بحاکمان یعنی برشوت تا بخورید پاره از اموال مردمان بستم دانسته

می‌پرسند ترا از ماهها یعنی از شهر حج بگو اینها می‌عاندند برای مردمان و برای حج و نیست نیکوکاری بآنکه در آنید در خانها در حالت احرام از پس پشت آنها و لیکن صاحب نیکوکاری آنست که پرهیزگاری کند و در آمد در خانها از راه دروازه‌ها و حذر کنید از خدا تا باشد که رستگار شوید

و جنگ کنید در راه خدا با آنانیکه جنگ می‌کنند با شما و از حد نگذرید هر آئینه خدا دوست ندارد از حد گذرندگان را

۲
بقره
۱۹۱
۲۸۶

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

۱۹۲

فَإِنِ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹۳

وَقَتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹۴

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

۱۹۵

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۹۶

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و بکشید مشرکانرا هر جا که بیابید ایشانرا و بیرون کنید
ایشان را از آنجا که بیرون کردند شما را یعنی از مکه و و
غلبه شرک سختتر است از قتل و کارزار مکنید با ایشان
نزدیک مسجد الحرام تا آنکه کارزار کنند با شما در آنجا پس
اگر بجنگند با شما پس بکشید ایشانرا همچنین است
سزای کافران

پس اگر باز ماندند پس هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

و بجنگید با ایشان تا آنکه نابود شود شرک و شود دین
محض برای خدا پس اگر باز ماندند پس نیست دست درازی
مگر بر ستمکاران

ماه حرام عوض ماه حرام است و بزرگیها با یک دگر عوض
می‌شود پس هر که تعدی کند بر شما پس دست درازی
کنید بر وی مانند دست درازی وی بر شما و حذر کنید از
خدا و بدانید که خدا با پرهیزگارانست

و خرج کنید در راه خدا و می‌فکنید خویشتن را بسوی هلاک
و نیکوکاری کنید و هر آئینه خدا دوست می‌دارد نیکوکاران
را

و تمام کنید حج و عمره برای خدا پس اگر بازداشته شوید
لازم است آنچه سهل باشد از قربانی و متراشید سرهای
خود را تا آنکه رسد قربانی بجایش پس هر که باشد از شما
بیمار یا او را رنجی باشد در سر او پس لازم است عوض آن
روزه یا صدقه یا قربانی پس چون ایمن شدید پس هر که
بهره‌ور شد بسبب ادای عمره تا وقت حج پس لازم است
آنچه سهل باشد از قربانی پس هر که نیابد لازم است روزه
داشتن سه روز در وقت حج

و هفت روز وقتی که باز گردید از سفر اینکه یک ده تمام
است اینکه حکم آراست که نباشد قبیله وی باشنده مسجد
حرام و حذر کنید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت
است

۲۰
بقره
۱۹۷
۲۸۶
۲۶ر

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

حج موقت است بماههای دانسته شده پس هر که لازم کرد
بر خود درین ماهها حج را یعنی احرام بست پس مخالفت
زنان جائز نیست در حج و نه بدکاری و نه با هم مناقشه
کردن در حج و هر چه می‌کنید از نیکی میداند او را خدا و
توشه همراه گیرید هر آئینه بهترین فوائد توشه
پرهیزگاری است و از من بترسید ای خداوندان خرد

۱۹۸

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَأذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الصَّالِينَ

نیست شما را گناهی در آنکه طلب کنید در موسم حج روزی
را از پروردگار خویش پس آنگاه که باز گردید از عرفات
پس یاد کنید خدا را نزدیک مشعر حرام و یاد کنید خدا را
بشکر آنکه راه نموده است شما را و هر آئینه بودید پیش
ازین از گمراهان

۱۹۹

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پس باز گردید از آنجا که باز می‌گردند عامه مردمان و
آمرزش طلبید از خدا هر آئینه خدا آمرزنده مهربان است

۲۰۰

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

پس چون ادا کردید ارکان حج خویش را پس یاد کنید خدای
را یعنی در منی مانند یاد کردن شما پدران خویش را بلکه
زیاده‌تر یاد کردن پس از مردمان کسی هست که میگوید ای
پروردگار ما بده ما را در دنیا و نیست او را در آخرت هیچ
نصیب

۲۰۱

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

و از مردمان کسی هست که می‌گوید ای پروردگار ما بده ما
را در دنیا نعمت و در آخرت نعمت و محفوظ دار ما را از
عذاب دوزخ

۲۰۲

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

اینکه گروه ایشان را است بهره از ثواب آنچه بعمل آوردند
یعنی از ثواب آخرت و خدا زود کننده حساب است

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و یاد کنید خدا را در چند روز شمرده شده یعنی ایام منی
پس کسیکه شتاب کوچ بکند در دو روز یعنی از راه منی
پس گناه نیست بر وی و آنکه دیر ماند پس گناه نیست بر
وی مر آنرا که پرهیزگاری کند و بترسید از خدا و بدانید که
شما بسوی وی برانگیخته خواهید شد

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

و از مردمان کسی هست که بشگفت می‌آرد ترا سخن او در
باب زندگانی دنیا و گواه می‌آرد خدا را بر آنچه در دل وی
است حال آنکه او سخت‌ترین ستیزندگان است

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و چون ریاست پیدا کند بشتابد در زمین تا تباهی کند در
آنجا و نابود سازد زراعت و مواشی را و خدا دوست ندارد
تباہکاری را

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۗ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و چون گفته شود او را حذر کن از خدا حمل کندش تکبر بر
گناه پس کفایت کننده وی دوزخ است و هر آئینه وی بد
جائست

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از مردمان کسی است که می‌فروشد خویش را برای طلب
رضامندی خدا و خدا مهربان است بر بندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ ۗ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای کسانی که ایمان آوردید درآیید باسلام همه یک جا یعنی
در اصول مختلف مشوید و پیروی مکنید گامهای شیطان را
هر آئینه او شما را دشمن آشکار است

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

پس اگر به لغزیدید بعد از آن که آمد بشما سخنان روشن
پس بدانید که خدا غالب داناست

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۗ وَاللَّهُ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا انتظار نمی‌کنند اهل عصیان مگر آنرا که بیاید بایشان
خدا یعنی بیاید عذاب او در سائبانها از ابر و بیابند
فرشتگان و بانجام رسانیده شود کار و بسوی خدا باز
گردانیده میشوند کارها

سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِّنْ آيَةٍ بَيْنَهُ وَمَنْ
يُبَدِّل نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اُخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَأَلَّا إِنَّ
نَصَرَ اللَّهُ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفَعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

بپرس از بنی اسرائیل چه قدر دادیم ایشان را از نشانه
روشن و هر که بدل کند نعمت خدا را پس از آنکه بیاید
بوی (یعنی کفر پیش گیرد) تا نعمت مفقود گردد پس هر
آئینه خدا سخت عقوبت است

آراسته کرده شده است کافران را زندگانی اینکه جهان و
سخریه می‌میکنند با اهل ایمان و کسانیکه تقوی دارند بالاتر
از ایشان باشند روز قیامت و خدا روزی میدهد هر کرا
خواهد بی‌شمار یعنی بسیار

بودند مردمان یک گروه پس فرستاد خدای تعالی پیغامبران
را بشارت دهنده و بیم کننده و فرود آورد بایشان کتاب
براستی تا حکم کند آن کتاب میان مردمان در آنچه اختلاف
کردند در آن و اختلاف نه کردند در آن
مگر کسانیکه داده شد بدیشان کتاب یعنی امت دعوت بعد
از آنکه آمد بایشان نشانها از جهت حسد در میان خویش
پس راه نمود خدا مومنان را بآن حق که اختلاف کردند در
وی باراده خود و خدا راه می‌نماید کسی را که خواهد بسوی
راه راست

آیا پنداشتید ای مردمان که در آئید بهشت حال آنکه هنوز
پیش نیامده است شما را حالت آنانکه گذشتند پیش از شما
رسید بایشان سختی و محنت و جنبانیده شدند تا آنکه
میگفت پیغامبر و کسانیکه ایمان آوردند با وی کی باشد
یاری دادن خدا آگاه شو که هر آئینه یاری دادن خدا
نزدیکست

سؤال میکنند ترا که کدام نوع خرج کردن خرج کنند بگو
آنچه خرج کردید از مال پس مادر و پدر را باید و
خویشاوندان را و یتیمان را و درویشان را و مسافران را و
آنچه کنید از نیکی پس هر آئینه خدا بوی داناست

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

لازم کرده شد بر شما جنگ و آن دشوارست شما را و شاید که شما ناخوش دارید چیزی را حال آنکه وی بهتر باشد شما را و شاید که دوست دارید چیزی را و حال آنکه وی بد باشد شما را و خدا میدانند و شما نه میدانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا كَانَ مِن كَأْفِرٍ فَأُولَٰئِكَ جَبَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و سؤال میکنند ترا از ماه حرام از جنگ کردن در آن بگو جنگ کردن در وی سخت کاریست و بازداشتن از راه خدا و ناگرویدن بخدا و باز داشتن از مسجد حرام و بیرون کردن اهل اینکه مسجد از وی سختتر است نزدیک خدا و فتنه انگیزتن سختتر از کشتن و همیشه باشند که جنگ میکنند با شما تا آنکه بازگردانند شما را از دین شما یعنی از اسلام اگر توانند و هر که برگردد از شما از دین خود پس کافر بمیرد پس آن گروه نابود شد کارهای ایشان در دنیا و آخرت و ایشانند باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جاویداند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و آنانکه هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا آن گروه امید دارند بخشایش خدا را و خدا آمرزنده مهربان است

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

سؤال میکنند ترا از شراب و قمار بگو درین هر دو گناه سخت است و نفعهاست مردمان را یعنی در دنیا و گناه اینکه هر دو سختترست از نفع آنها و سؤال میکنند ترا چه چیز خرج کنند بگو خرج کنید زیاده را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها تا باشد که شما تامل کنید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَتَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمَصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

در مصلحت دنیا و آخرت و سؤال می‌کنند ترا از یتیمان بگو
بصلاح آوردن کار ایشان بهتر است و اگر مشارکت کنید با
ایشان پس ایشان برادران شماست و خدا می‌داند تباهاکار را
از صلاح‌کار و اگر خدا خواستی سخت گرفتی شما را هر آئینه
خدا غالب استوار کار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا أُمَّةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و بزنی مگیرید زنان شرک آورنده را تا آنکه ایمان آرند و هر
آئینه زن مسلمان بهترست از زن شرک آورنده و اگر چه
بشگفت آورده باشد شما را و به زنی مدهید بمشركان تا
آنکه ایمان آرند و هر آئینه بنده مسلمان بهترست از مشرک
و اگر چه بشگفت آورده باشد شما را گروه مشركان
میخوانند بسوی دوزخ و خدا می‌خواند بسوی بهشت و بسوی
آمزش بقدرت خود و بیان می‌کند آیت‌های خود را برای
مردمان تا باشد که پند پذیر شوند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

و سؤال می‌کنند ترا از حیض بگو که وی نجاستست پس
یکسو شوید از زنان در حال حیض و نزدیکی مکنید با ایشان
تا آنکه پاک شوند پس چون نیک پاک شوند پس نزدیکی
کنید با ایشان ازان راه که مباح کرده است شما را خدا یعنی
از جانب قبل هر آئینه خدا دوست میدارد توبه کنندگان را
و دوست میدارد پاک شوندگان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما کشتزار شماست پس بیایید بکشتزار خویش هر
روش که خواهید و پیش فرستید یعنی اعمال صالحه برای
خویشتن و بترسید از خدا و بدانید که شما با وی ملاقات
خواهید کرد و بشارت ده مسلمانان را

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و مکنید نام خدا را دست مال برای سوگنددان خویش برای
اجتناب از آنکه نیکوکاری کنید و پرهیزگاری نمائید و صلاح
آرید در میان مردمان و خدا شنوا داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

مواخذه نمی‌کند شما را خدا به بیهوده‌گویی در سوگندهای شما و لیکن خدا مواخذه می‌کند آنچه قصد کرده است دلهای شما و خدا آمرزنده بردبار است

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مر آنکسانرا که ایلا می‌کنند از زنان خویش (یعنی قسم می‌خورند که جماع نکنند انتظار کردن چهار ماه است پس اگر بازگشتند پس هر آئینه خدا آمرزنده مهربان است

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر قصد کردند جدائی را پس هر آئینه خدا شنوا داناست

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمَنَّ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آن زنان که طلاق داده شد ایشان را انتظار کنانند خویشان را تا سه حیض یا سه طهر و جائز نیست ایشان را پوشیدن آنچه خدا آفریده است در رحمهای ایشان یعنی ولد و حیض اگر ایمان می‌آورد بخدا و روز بازپسین و شوهران ایشان سزاوارترند بپاز آوردن ایشان در حباله خود درین مدت اگر خواهند نیکوکاری را و زنان را هست مانند آنچه بر زنان است بوجه پسندیده و مردان را هست برایشان بلندی یعنی فرمانروائی و خدا غالب استوار کارست

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

طلاق رجعی دو بارست پس ازان یا نگاه داشتنست بخوشخوئی یا رها کردن به نیکوئی و حلال نیست شما را که بگیرید چیزی را از آنچه داده آید زنان را مگر آنکه بترسند مرد و زن که بر پا نتوانند داشت احکام خدا را پس اگر ترسیدید ای مسلمانان زان که بر پا ندارند اینکه هر دو احکام خدا را پس گناه نیست برایشان در آنچه عوض خود داد زن اینکه حدها مقرر کرده خدا است پس بیرون مروید از آنها و هر که بیرون رود از حدود خدا پس آن گروه ایشانند ستمکاران

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر طلاق داد یعنی سوم بار پس هرگز حلال نمی‌شود اینکه زن آن مرد را بعد ازین تا آنکه در آید بنکاح شوهری دیگر پس اگر طلاق دادش اینکه شوهر دیگر پس گناه نیست بر آن هر دو در آنکه باز گردند بنکاح با هم اگر بدانند که بر پا می‌توانند داشت احکام خدا را و اینکه حدود خداست بیان می‌کند آن حدود را برای قومی که میدانند

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
 أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا
 وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِيَتِ
 اللَّهِ هُزُورًا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
 عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲
 بقره
 ۲۳۱
 /۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
 يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَلِكَ
 يُوعَظُ بِهِ ۚ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 ذَلِكَمْ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
 ۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
 يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
 بِوَالِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَالِدَيْهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۗ فَإِنْ
 أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
 عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ
 وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
 حزب
 ۱۵

و چون طلاق دادید زنان را پس رسیدند بمیعاد خود پس
 نگاه دارید ایشان را به نیکویی یا رها کنید ایشان را به
 نیکویی و نگاه مدارید ایشان را برای ضرر رسانیدن تا ستم
 کنید و هر که اینکه کند پس هر آئینه ستم کرد بر خود و
 مگیرید آیتهای خدا را تمسخر و یاد کنید نعمت خدا را بر
 خویش و آنچه فرود آورد بر شما از کتاب
 و علم که پند می‌دهد شما را بآن و بترسید از خدا و بدانید
 که خدا بهر چیز داناست

و چون طلاق دادید زنان را پس رسیدند بمیعاد خود یعنی
 عدت منقضی شد پس منع مکنید ایشان را از انکه نکاح
 کنند با شوهران خویش وقتی که با یک دیگر راضی شدند
 در میان خویش بروش پسندیده اینکه حکم پند داده
 می‌شود بآن مر کسی را که مومن باشد از شما بخدا و روز
 قیامت اینکه کار خوشتر است شما را و پاکیزه‌تر و خدا
 میداند و شما نمی‌دانید

و مادران باید که شیر دهند فرزندان خویش را دو سال
 تمام اینکه حکم آنراست که خواهد تمام کردن مدت شیر و
 بر پدر نفقه و پوشاک اینکه زنان شیرده است
 بوجه پسندیده واجب کرده نمی‌شود بر هیچکس الا قدر و
 توانائی او رنج نباید داد مادر را بسبب فرزند وی و نه پدر
 را بسبب فرزند وی و لازمست بر وصی مانند اینکه پس اگر
 خواهند مادر و پدر از شیر باز کردن یعنی پیش دو سال بعد
 از رضامندی میان یکدیگر و مشورت کردن بکدیگر پس
 هیچ گناه نیست بر اینان و اگر خواهید که دایه گیرید برای
 فرزندان خویش پس هیچ گناه نیست بر شما چون تمام
 تسلیم نمودید آنچه دادنش مقرر کردید بخوش خوئی و
 بترسید از خدا و بدانید که خدا بآنچه می‌کنید بیناست

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و کسانی که بایرند از شما و بگذارند زنان را باید که انتظار
کنانند اینکه زنان خویشان را چهار ماه و ده روز پس چون
رسیدند بمیعاد خویش پس گناه نیست بر شما در آنچه
کردند در حق خویشان بوجه پسندیده یعنی نکاح بر طور
شرع و خدا بآنچه می کنید آگاهست

و نیست گناه بر شما در سخنی که کنایت کردید بوی از
خواستگاری زنان (یعنی در میان عدت) یا پنهان داشتید در
دل های خود دانست خدا که شما یاد خواهید کرد اینکه زنان
را یعنی بتصریح بعد عدت و لیکن وعده مکنید بایشان نکاح
را مگر آنکه گوئید سخنی پسندیده یعنی بکنایت و قصد
مکنید عقد نکاح را تا آنکه رسد میعاد مقرر بنهایت خود و
بدانید که خدا می داند آنچه در دل های شما است پس
بترسید از او و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است

هیچ گناه نیست بر شما اگر طلاق دادید زنان را در آن وقت
که هنوز دست نرسانیده اید بایشان یا معین نکرده اید برای
ایشان مقداری را و بهره دهید اینکه چنین مطلقات را لازم
است بر توانگر مقدار حال او و بر تنگدست مقدار حال او
بهره دادن بخوش خوئی لازم شد بر نیکوکاران

و اگر طلاق داده اید زنان را پیش از آنکه دست رسانید
بایشان و معین کرده اید برای ایشان مقداری پس لازم
است نیمه آنچه معین کردید مگر آنکه به بخشند زنان یا در
گذارد کسیکه بدست اوست عقد نکاح یعنی زوج حق خود
گذاشته تمام دهد و آنکه در گذارید نزدیکتر است به
پرهیزگاری و فراموش مکنید احسان کردن در میان خویش
هر آئینه خدا بآنچه می کنید بیناست

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنَّ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ ۚ وَعَلَىٰ
الْمُقْتِرِ قَدَرَهُ ۚ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً ۚ فَانصِفْ مَا فَرَضْتُمْ ۚ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

تقید کنید بر همه نمازها و بر نماز میانه یعنی خصوصاً بر نماز عصر و بایستید برای خدا فرمانبردار شده

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پس اگر ترسیدید پس روان بر پاهای خود نماز گذارید یا سواره پس چون ایمن شوید پس یاد کنید خدا را چنانکه آموخته است شما را آنچه نمی‌دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آنانکه قبض ارواح ایشان کرده شود از شما و بگذارند زنان را لازم کرده شد برایشان وصیت کردن برای زنان خویش بآنکه بهره دهند ایشان را تا یک سال غیر بر آوردن پس اگر بیرون روند گناه نیست بر شما در آنچه کردند در حق خویشتن از کار پسندیده یعنی نکاح بطور شرع و خدا غالب استوار کار است

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و طلاق داده شدگان را لازم است بهره‌مند ساختن یعنی نفقه و سکنی لازم کرده شد بر پرهیزگاران

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

همچنین بیان می‌کند خدا برای شما احکام خود را تا باشد که شما بفهمید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا ندیدی ای بیننده بسوی کسانی که بیرون آمدند از خانهای خویش و ایشان هزاران بودند از بیم مرگ پس گفت ایشان را خدا بمیرید باز زنده گردانید ایشان را هر آئینه خدا صاحب بخشایش‌ست بر مردمان و لیکن اکثر ایشان سپاس نمی‌کنند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و جنگ کنید در راه خدا و بدانید که خدا شنوا داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست آنکه دام دهد خدا را دام دادن نیک پس دو چند سازد خدا آن مال را برای او مراتب بسیار و خدا تنگ می‌سازد و گشاده می‌کند روزی را و بسوی او باز گردانیده شوید

۲
بقره
۲۴۶
/۲۸۶

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَّهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۴۸

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

آیا ندیدی بسوی جماعه از بنی اسرائیل بعد از موسی چون گفتند مر پیغمبر خویش را که بر پا کن برای ما بادشاهی تا جنگ کنیم در راه خدا گفت پیغمبر آیا نزدیک هستیید اگر واجب کرده شود بر شما جنگ کردن از آنکه جنگ نه کنید گفتند و چه شده است ما را که جنگ نه کنیم در راه خدا و بتحقیق که بیرون کرده شدیم از خانهای خویش و جدا کرده شدیم از فرزندان خویش پس آنگاه که واجب کرده شد بر ایشان جنگ رو گردانیدند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست بستمگاران

و گفت مر ایشان را پیغامبر ایشان هر آئینه خدا پادشاه مقرر کرده است برای شما طالوت را گفتند چگونه باشد او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم بیادشاهی از وی و داده نشده است ویرا فراخی از مال گفت هر آئینه خدا برگزیده است او را بر شما و داده است او را فراخی در دانش و افزونی در بدن و خدا میبخشد پادشاهی خود را بهر که خواهد و خدا جواد داناست

و گفت ایشان را پیغامبر ایشان هر آئینه نشان پادشاهی او آنست که بیاید بشما صندوقی که در ان آرام دلست از پروردگار شما و بقیه از تبرکاتی که گذاشتندش آل موسی و آل هارون بر میدارند او را فرشتگان هر آئینه درین صورت نشانه است شما را اگر باور دارندهاید

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
أَلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
أَللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
بقره
۲۴۹
۲۸۶
۳۴ ر

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ

۲۵۲

پس چون جدا شد یعنی از وطن، طالوت با لشکرها گفت هر
آئینه خدا آزمایش کننده است شما را بجوی پس هر که
بنوشد ازان جوی پس نیست آن از من و هر که نچشد آنرا
پس او از من است الا آنکه بر دارد یک کف آب بدست خود
پس آشامیدند ازان جوی مگر اندکی از ایشان پس آنگاه که
گذشتند از جوی طالوت و مومنان همراه او گفتند نوشندگان
نیست توانائی ما را امروز بمقابله جالوت و لشکرهای او
گفتند آنانکه میدانند که ایشان ملاقات خواهند کرد یا خدا
بسا گروه اندک که غالب شد بر گروه بسیار باراده خدا و
خدا با شکیبایان است

و آنگاه که بمیدان آمدند برای جنگ جالوت و لشکرهای وی
اینکه صالحان گفتند ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و
محکم کن قدمهای ما را و غلبه ده ما را بر گروه ناگرویدگان

پس شکست دادند آن کفار را بتوفیق خدا و کشت داود
جالوت را و داد خدای تعالی داود را پادشاهی و علم و
بیاموخت او را از آنچه میخواست و اگر نبودی دور کردن
خدا مردمان را گروهی را بدست گروهی هر آئینه تباه شدی
زمین و لیکن خدا صاحب بخشایشست بر عالمها

اینها آیات خداست میخوانیم آن را بر تو ای محمد (ص)
براستی و هر آئینه تو از پیغامبرانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّن كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ط وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ^ط وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ج يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ط وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ط وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ط قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ج فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
أَنْفِصَامَ لَهَا^ط وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اینکه پیغمبران فضل دادیم بعضی را از ایشان بر بعضی
یعنی پیغمبرها از ایشان کسی هست که با او سخن گفت
خدا و بلند کرد بعضی را در مرتبه‌ها و دادیم عیسی پسر
مریم را معجزه‌ها و قوت دادیم او را بروح القدس و اگر
خواستی خدا با یک دیگر نمی‌جنگیدند کسانی که بعد از
پیغمبران بودند پس از آنکه آمد بایشان حجتها و لیکن
اختلاف کردند پس از ایشان کسی هست که ایمان آورد و از
ایشان کسی هست که کافر شد و اگر خواستی خدا با
یکدیگر نمی‌جنگیدند و لیکن خدا میکند آنچه می‌خواهد

ای مسلمانان خرج کنید از آنچه روزی دادیم شما را پس از
آنکه بیاید روز که خرید و فروخت نیست در آن روز و نه
دوستی و نه سفارش و کافران ایشانند ظالمان

خدا هیچ معبود نیست جز وی زنده تدبیر کننده عالم
نمی‌گیرد او را پینکی و نه خواب او را است آنچه در
آسمانهاست و آنچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند
نزدیک او الا بحکم او میداند آنچه پیش دست ایشانست و
آنچه پس پشت ایشان است و در نمی‌گیرند از معلومات حق
چیزی را مگر بآنچه وی خواسته است فرا گرفته است
پادشاهی او آسمانها و زمین را و گران نمی‌شود بر وی
نگاهبانی اینکه هر دو و او بلند مرتبه بزرگ قدرست

نیست جبر کردن برای دین هر آئینه ظاهر شده است راه
یابی از گمراهی پس هر که منکر بت شود و ایمان آرد بخدا
پس هر آئینه چنگ زده است بدست آویزی محکم که نیست
گسستن آن را و خدا شنوا داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبرَاهِيمَ فِي رَبِّهٖ أَنْ ءَاتَهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا
أَحْيِي وَأُمِيتُ ۗ قَالَ إِبرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِن
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۗ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۗ قَالَ
بَل لَّبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ ۗ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
يَتَسَنَّهٗ ۗ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۗ وَانظُرْ
إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۗ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خدا کارساز مومنانست بیرون می‌آرد ایشان را از تاریکیها
بسوی روشنی و آنانکه کافراند کارسازان ایشان بتانند
بیرون می‌آرند ایشانرا از روشنی بسوی تاریکیها اینکه
جماعه باشندگان دوزخاند ایشان در آنجا جاویدند

آیا ندیدی بسوی کسی که مکابره کرد با ابراهیم در باب
پروردگار او در مقابله آنکه داد او را خدا بادشاهی یعنی
نمرود چون گفت ابراهیم پروردگار من آنست که زنده
می‌کند و می‌میراند گفت آن کافر من زنده می‌کنم و
می‌میرانم گفت ابراهیم پس هر آئینه خدا می‌آرد آفتاب را
از مشرق پس تو بیار آنرا از طرف مغرب پس مغلوب شد
کافر و خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران را

یا ندیدی اینکه شخص را که گذشت بر دیهی و وی افتاده
بود بر سقفهای خود گفت چگونه زنده کند اینکه را خدا بعد
مردن اینکه پس مرده کرد او را خدای تعالی صد سال بعد
از ان برانگیختش گفت چه قدر درنگ کردی گفت درنگ
کردم یک روز یا پاره از روز گفت بلکه درنگ کرده صد سال
پس ببین بسوی طعام خود و آشامیدنی خود که متغیر نشده
و ببین بسوی درازگوش خود و می‌خواهیم که گردانیم ترا
نشانه برای مردمان و ببین بسوی استخوانها چگونه جنبش
می‌دهیم آنرا بعد از ان می‌پوشانیم بران گوشت پس چون
واضح شدش اینکه حال گفت بییقین می‌دانم که خدا بر همه
چیز تواناست

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۲
بقره
۲۶۰
۲۸۶

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ

۲۶۱
۳۷

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَأْنَفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۲۶۲

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

۲۶۳
حزب
۱۸

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

۲۶۴

و آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما مرا چگونه زنده می‌کنیم مردگانرا گفت خدا آیا باور نداشته گفت آری باور داشته‌ام و لیکن می‌خواهم که آرام گیرد دل من گفت خدا پس بگیر چهار تن از پرندگان پس بهم آور همه را نزدیک تو بعد از ان بگذار بر هر کوهی پاره از ایشان بعد از ان ندا کن ایشان را البته بیایند پیش تو شتابان و بدانکه خدا غالب استوار کارست

صفت آنانکه خرج می‌کنند اموال خود را در راه خدا مانند صفت یک دانه است که برویاند هفت خوشه را در هر خوشه صد دانه است و خدا دو چند می‌دهد هر کرا خواهد و خدا جواد داناست

آنانکه خرج می‌کنند اموال خود را در راه خدا باز از پی آن انفاق نمی‌آرند منت نهادن و نه ایذا رسانیدن را، ایشان راست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

سخن ملایم گفتن و در گذشتن یعنی از بی ادبی سائل بهترست از ان خیرات که از پی آن آورده کردن باشد و خدا بی نیازست بردبارست

ای مومنان تباہ مکنید خیرات خود را بمنت نهادن و آورده کردن همچو کسیکه خرج میکند مال خود را برای نمودن مردمان و ایمان نمی‌آرد بخدا و روز قیامت پس صفت او مانند صفت سنگ صافست که بر وی باشد اندک خاکی پس رسید بوی بارانی عظیم پس گذاشت او را سخت و صاف ماند توانائی ندارد اهل ریا بر چیزی از آنچه عمل کردند و خدا راه نمی‌نماید گروه کافران را

۲
بقره
۲۶۵
/۲۸۶

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أُكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۶۶

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبْرُ وَهُوَ ذَرِيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

۲۶۷
۳۸۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۲۶۸

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۲۶۹

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

و صفت آنانکه خرج میکنند مالهای خویش را از جهت طلب رضامندی خدا و بسبب اعتقاد ناشی از دل خویش مانند صفت باغی است بمکان بلند که رسید بوی بارانی عظیم پس آورد میوهای خود را دو چندان و اگر نمی‌رسید او را باران عظیم پس شبنم کفایت می‌کرد و خدا بآنچه میکنید بیناست

آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد او را باغی از درختان خرما و انگور می‌رود زیر آن جویها مر او را هست در ان باغ هر جنس از میوها و رسیده باشد او را کلان سالی و باشد او را اولاد ناتوان پس درین حالت رسد آن باغ را گردبادی که در ان آتش‌ست پس پاک بسوخت همچنین واضح می‌سازد خدا برای شما آیته‌ها تا باشد که تأمل کنید

ای مومنان خرج کنید از پاکیزه‌ها آنچه شما پیدا کردید و از پاکیزه‌ها آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید روی را از ان خرج میکنید آنرا و نیستید گیرنده آن مگر وقتی که چشم پوشی کنید در گرفتن آن و بدانید که خدا بی‌نیاز ستوده کارست

شیطان وعده می‌دهد بشما تنگدستی را و می‌فرماید به بی‌حیائی و خدا وعده میکند بشما آمرزش را از جانب خود و نعمت دادن را و خدا جواد داناست

می‌دهد دانش هر کرا خواهد و هر که داده شد او را دانش پس هر آئینه داده شد نیکوئی بسیار و پندپذیر نه می‌شوند مگر خداوندان خرد

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و آنچه خرج کردید از خیرات یا لازم کردید بر خود از نذری
پس هر آئینه خدا میداند آنرا و نیست ستمکاران را هیچ
یاری دهنده

إِن تُبَدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر آشکارا کنید خیرات را پس نیکو چیزست آن و اگر
پنهان کنید آنرا و بدهید آنرا بفقیران پس اینکه بهترست
شما را و اینکه دور سازد از شما بعض گناهان شما را و خدا
بآنچه میکنید آگاه هست

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

لازم نیست بر تو ای محمد (ص) هدایت ایشان و لیکن خدا
هدایت میکند هر کرا می‌خواهد و آنچه خرج کردید از مال
پس نفع برای ذات شماست و لائق نیست که خرج کنید مگر
برای طلب روی خدا و آنچه خرج کردید از مال بتمام
رسانیده شود بسوی شما یعنی ثواب او و شما ستم کرده
نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْقَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَالِمٌ

خیرات برای آن فقیران است که بند کرده شدند در راه
خدا نمی‌توانند سفر کردن در زمین نادان می‌پندارد ایشان
را توانگر بسبب طمع نه کردن تو می‌شناسی ایشان را
بقیافه ایشان سؤال نمی‌کنند از مردمان بالحاح و آنچه خرج
کنید از مال پس هر آئینه خدا بآن داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَعْلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

کسانیکه خرج میکنند اموال خویش شب و روز پنهان و
آشکارا پس ایشان راست مزد ایشان نزدیک پروردگار
ایشان و نیست ترس برایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

کسانیکه می‌خورند سود را برنخیزند یعنی از گور مگر چنانچه بر می‌خیزد کسیکه دیوانه ساخت او را شیطان بسبب آسیب رسانیدن اینکه بسبب آنست که سودخوران گفتند جزین نیست که سوداگری مانند سودست و حلال کرده است خدا سوداگری را و حرام ساخته است سود را پس کسیکه آمد بوی پند از جانب پروردگار را و پس باز ماند ازین کار پس او راست آنچه گذشت و کار او مفوضست بخدا و هر که بازگشت بسود خواری پس آن گروه باشندگان دوزخ‌اند ایشان در آنجا جاویداند

نابود می‌سازد خدا برکت سود را و افزون می‌سازد برکت خیرات را و خدا دوست ندارد هر ناسپاس گناهکار را

هر آئینه کسانیکه ایمان آورده‌اند و کردند کارهای شایسته و بر پا داشتند نماز را و دادند زکوة را مر ایشان راست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نیست ترس بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

ای کسانیکه ایمان آوردید حذر کنید از خدا و ترک کنید آنچه مانده است از سود اگر هستید از اهل ایمان

پس اگر نه کردید پس خبردار باشید بجنگی از طرف خدا و رسول او و اگر توبه کردید پس شما راست اصل مالهای شما نه شما ستم کنید و نه بر شما ستم کرده شود

و اگر باشد مفلسی پس لازم است مهلت دادن تا توانگری و آنکه خیرات کنید بهتر است شما را اگر هستید داننده

و حذر کنید از آنروز که باز گردانیده شوید در آن بسوی خدا پس تمام داده شود هر شخصی را آنچه عمل کرده است و ایشان ستم کرده نه شوند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَأَكْتُوبُهُ ۖ وَلِيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتَذْكُرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْب الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ
ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمٌ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۚ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ ۖ فَسَوْفَ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

:۲
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۰۹

ای مومنان اگر معامله کنید بیک دیگر بوام دادن تا میعاد مقرر پس بنویسید آنرا و باید که بنویسد میان شما نویسنده بانصاف و سر باز نزنند نویسنده از آنکه نویسد چنانکه آموخته است او را خدا پس باید که وی بنویسد و انشا کند آنکه دام بر ذمه ویست و باید که بترسد از خدا پروردگار خود و نقصان نه کند از ان دام چیزیا پس اگر باشد کسیکه وام بر ذمه ویست بی خرد یا ناتوان یا نمی تواند انشا کردن پس باید که انشا کند کارگذار او بانصاف و گواه گیرید دو شاهد را از مردان خویش یعنی مسلمانان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن کفایت است از کسیکه رضامند باشید از گواهان تا اگر فراموش کند یک زن یاد دهد یکی دیگر را و باید که سر باز نزنند گواهان آنگاه که طلبیده شوند و مانده مشوید از آنکه بنویسید حق را اندک باشد یا بسیار تا میعاد وی اینکه با انصافتر است نزدیک خدا و درستتر برای گواهی و قریبتر از آنکه در شک نشوید مگر وقتی که باشد آن معامله سوداگری دست بدست که دست گردان می‌کنید آن را میان خویش پس نیست بر شما گناه در آنکه نه بنویسید آنرا و گواه گیرید هرگاه که خرید و فروخت کنید و باید که رنج داده نشود نویسنده و نه گواه و اگر بکنید اینکه کار پس هر آینه اینکه گناه است شما را و بترسید از خدا و می‌آموزد شما را خدا و خدا بهر چیز داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عِشْمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

و اگر مسافر باشید و نیابید نویسنده را پس لازم است گروهی بدست آورده شده پس اگر امین داند گروهی از شما گروهی را پس باید که ادا کند آن کس که امین دانسته شد امانت خود را و باید که بترسد از خدا پروردگار خود و پنهان مکنید گواهی را و هر که پنهان کند آنرا پس هر آئینه گناهکار است دل او و خدا به آنچه می‌کنید آگاه است

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اگر آشکارا کنید آنچه در دل شماست یا پنهان دارید آنرا البته حساب آن بگیرد از شما خدا پس بیامرزد کسی را که خواهد و عذاب کند کسی را که خواهد و خدا بر همه چیز تواناست

ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

باور داشت پیغامبر آنچه فرود آورده شد بسوی او از پروردگار او و مومنان نیز همه ایمان آوردند بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و بر پیغامبران او گفتند فرق نمی‌کنیم میان هیچ کسی از پیغامبران و گفتند شنودیم و فرمانبرداری کردیم می‌خواهیم آموزش تو ای پروردگار ما و بسوی تست بازگشت

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أُكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِيصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

خدا واجب نمی‌کند بر هیچکس الا مقدار طاقت او مر او راست آنچه عمل کرد و بر وی باشد آنچه گناه کرد و گفتند ای پروردگار ما مگیر ما را بعقوبت اگر فراموش کردیم و عملی می‌کو از ما فوت شد یا خطا کردیم و بی قصد مرتکب مناهی شدیم ای پروردگار ما و بار مکن بر سر ما بار گران چنانکه نهادی آنرا بر کسانی که پیش از ما بودند ای پروردگار ما و منه بر سر ما آنچه برداشت آن نیست ما را و در گذر از ما و بیامرز ما را و به بخشای بر ما تویی خداوند ما پس غلبه ده ما را بر گروه کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الف، لام، میم.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

خدا، نیست هیچ معبود مگر او زنده تدبیر عالم کننده

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

فرود آورد بر تو کتاب را بر راستی باور دارنده آنچه پیش
دست ویست و فرود آورد توریت و انجیل

مِن قَبْلِ هُدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

پیش ازین برای راه نمودن بمردمان و فرود آورد معجزه را
هر آئینه کسانیکه کافر شدند آیات خدا ایشان راست
عذاب سخت و خدا غالب صاحب انتقامست

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

هر آئینه خدا پوشیده نه می‌شود بروی چیزی در زمین و نه
در آسمان

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او آنست که صورت می‌بندد شما را در رحم چنانچه خواهد
نیست هیچ معبود بجز او غالب استوار کار

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا
بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

او آنست که فرود آورد بر تو کتاب بعضی از ان آیت‌های
واضح‌ست آن جمله اصل کتاب‌ست و بعضی دیگر محتمل
معانی با هم مشتبه پس اما کسانیکه در دل ایشان کجاست
پیروی میکنند آن را که مانند یک دیگر شده از ان کتاب
برای طلب فتنه و برای طلب مراد آن و نمیداند مراد آن مگر
خدا و ثابت قدمان در علم میگویند ایمان آوردیم باین
متشابه اینکه همه از نزدیک پروردگار ماست و پند پذیر
نمی‌شوند مگر خداوندان خرد

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

می‌گویند ای پروردگار ما کج مکن دل‌های ما را بعد از آنکه راه
نمودی ما را و عطا کن برای ما از نزد خود نعمت هر آئینه
توئی عطا کننده

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

ای پروردگار ما هر آئینه تو جمع کننده مردمانی در آن روز
که هیچ شک نیست در ان هر آئینه خدا خلاف نمی‌کند وعده
را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

هر آئینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از ایشان اموال
ایشان و نه اولاد ایشان از عذاب خدای تعالی چیز را و
ایشانند آتش انگیز دوزخ

۱۱

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

حال ایشان مانند کسان فرعونست و آنانکه پیش از ایشان
بودند دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا
بسبب گناهان ایشان و خدا سخت عقوبتست

۱۲

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بگو کافران را که مغلوب خواهید شد و برانگیخته خواهید
شد بسوی دوزخ و بد جایگاه است او

۱۳

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

تحقیق هست شما را نشانه در آن دو قوم که بهم آمدند
یعنی روز بدر یک گروه جنگ می‌کردند در راه خدا و گروه
دیگر کافر بودند میدیدند مسلمانان آن کافران را دو برابر
خویش دیدن بچشم و خدا قوت می‌دهد بنصرت خود هر کرا
خواهد هر آئینه درین واقعه پندی هست خداوندان چشمها
را

۱۴

زِينٍ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

آراسته کرده شده است برای مردمان دوستی آرزوهای
نفس از زنان و فرزندان و خزانهها جمع ساخته از زر و سیم
اسپان نشانمند ساخته و چهار پایان و زراعت اینست بهره
زندگانی دنیا و خدا، نزدیک اوست بازگشت نیک

۱۵

حزب ۲۱

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو ای محمد آیا خبر دهم شما را آنچه بهترست ازین مر
متقیان را باشد نزدیک پروردگار ایشان بوستانها، می‌رود از
زیر آن جویها جاوید باشند در آن و باشند زنان پاکیزه و
باشد خوشنودی از خدا و خدا بیناست به بندگان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلَمْتُمْ فَإِنْ أَسَلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۴۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

آنانکه میگویند ای پروردگار ما هر آئینه ما ایمان آوردیم
پس بیامرز ما را گناهان ما و نگاه دار ما را از عذاب آتش

شکیب کنندگان و راست گویندگان و فرمانبردارندگان و
خرج کنندگان و آمرزش خواهندگان در اوقات سحر

گواهی داد خدا یعنی آشکارا ساخت آنکه نیست هیچ معبود
مگر او، و گواهی دادند فرشتگان و خداوندان دانش در
انحال که خدا تدبیر کننده عالم است بعدل نیست هیچ
معبود مگر او غالب استوار کارست

هر آئینه دین معتبر نزدیک خدا اسلام است و اختلاف
نکردند یعنی در قبول اسلام اهل کتاب مگر بعد از آنکه آمد
بدیشان دانش از روی حسد در میان خویش و هر که کافر
باشد بآیتهای خدا پس هر آئینه خدا زود کننده حساب است

پس اگر مکابره کنند با تو ای محمد ص پس بگو منقاد
ساختیم روی خود را برای خدا و هر که پیروی من کرد نیز
منقاد ساخت و بگو باهل کتاب و بناخوانندگان آیا اسلام
آوردید پس اگر اسلام آوردند به تحقیق راه یافتند و اگر رو
گردانیدند پس جز اینکه نیست که لازم بر تو پیغام
رسانیدنت و خدا بیناست به بندگان

هر آئینه کسانیکه کافر شدند بآیتهای خدا و می‌کشتند
پیغامبران را بنا حق و میکشتند آنانرا که بعدل می‌فرمایند
از مردمان پس خبر ده ایشان را بعذاب درد دهنده

اینکه گروه آنانند که نابود شد عملهای ایشان در دنیا و
آخرت و نیست ایشان را یاری دهنده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

آیا ندیدی بسوی آنانکه داده شدند یک پاره از علم کتاب خوانده می‌شوند بسوی کتاب خدا تا حکم کند میان ایشان پس روی می‌گردانند گروهی از ایشان اعراض کنان

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

اینکه بسبب آنست که ایشان گفتند هرگز نرسد بما آتش دوزخ مگر روز چند شمرده شده و فریفت ایشان را در دین ایشان آنچه افترا می‌کردند

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

پس چگونه بود حال وقتی که جمع کنیم ایشان را در روزی که هیچ شک نیست در آن و تمام داده شود هر شخصی را جزا بآنچه عمل کرد و ایشان ستم کرده نشوند

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو بار خدایا ای خداوند پادشاهی میدهی پادشاهی هر کرا خواهی و باز میگیری پادشاهی از هر که خواهی و ارجمند میسازی هر کرا خواهی و خوار میسازی هر کرا خواهی بدست تست نیکی هر آئینه تو بر همه چیز توانائی

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيَّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

در می‌آری شب را در روز و در می‌آری روز را در شب و بیرون می‌آری زنده را از مرده و بیرون می‌آری مرده را از زنده و روزی میدهی هر کرا خواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّةً وَيُحَدِّثْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

باید که دوست نگیرند مسلمانان کافران را بجز اهل ایمان و هر که اینکه کند پس نیست در چیزی از آن خدا یعنی در عهد خدا نیست مگر آنکه دفع شر ایشان کنید بنوعی از حذر کردن و می‌ترساند شما را خدا از خود و بسوی خدا بازگشت‌ست

قُلْ إِن تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو اگر پنهان کنید آنچه در سینهای شماست یا آشکارا کنیدش میداند آن را خدا و میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین‌ست و خدا بر همه چیز تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَادَمَ وَنُوحًا وَعَالَ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عِمْرَانَ
عَلَى الْعَالَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آن روز که حاضر یابد هر کس آنچه عمل کرده است از نیکی
و آنچه عمل کرده است از بدی دوست دارد که کاش بودی
در میان وی و در میان آن بدی مسافتی دور و می‌ترساند
شما را خدا از خود و خدا بسیار مهربانست بر بندگان

ای محمد ص بگو اگر دوست میدارید خدا را پس پیروی من
کنید تا دوست دارد شما را خدا و بیامزد شما را گناهان
شما و خدا آمرزنده مهربانست

بگو فرمان برید خدا را و پیغامبر را پس اگر روی گردانید
پس هر آئینه خدا دوست ندارد کافران را

هر آئینه خدا برگزید آدم و نوح را و کسان ابراهیم و کسان
عمران را بر عالمها در حالتی که

اینکه جماعه نسلی بودند بعضی آن پیدا شده از بعضی و خدا
شناوا داناست

آنگاه که گفت زن عمران ای پروردگار من هر آئینه من نیاز
تو کردم آنچه در شکم منست آزاد کرده یعنی از خدمت
والدین معاف داشته پس قبول کن از من هر آئینه تویی
شناوا دانا

پس چون بزاد دختر را گفت ای پروردگار من هر آئینه
زاده‌ام دختر را و خدا داناست بآنچه وی بزاد گفت آن زن و
نیست فرزند نر مانند دختر و هر آئینه من نام کردم آنرا
مریم و هر آئینه من در پناه تو می‌کنم او را و نسل او را از
شیطان رانده شده

پس قبول کرد مریم را پروردگار او بقبول نیک و بالیده
ساخت او را بالیدن نیک و خبر گیر وی ساخت زکریا را هرگاه
داخل شدی

زکریا بر مریم در مسجدی یافت نزدیک او روزی را گفت ای
مریم از کجاست ترا اینکه روزی گفت او از نزدیک خداست
هر آئینه خدا میدهد روزی هر کرا می‌خواهد بی شمار

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

آن وقت طلب کرد زکریا از پروردگار خود گفت ای پروردگار من عطا کن مرا از نزدیک خود نسل پاک هر آئینه تو شنوای دعائی

پس ندا کردند او را فرشتگان و وی ایستاده بود نماز میگذارد در عبادتگاه که هر آئینه خدا بشارت میدهد ترا به یحیی باشد باور دارنده فیض خدا را و سردار و بی رغبت بزنان و پیغمبری از نیکوکاران

گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود برای من فرزند و رسیده است مرا کلان سالی و زن من نازاینده است گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

گفت ای پروردگار من معین کن برای من نشانی فرمود نشان تو آنست که سخن نتوانی گفت با مردمان سه روز مگر بشارت و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح کن بشام و صبح

و آنگاه که گفتند فرشتگان ای مریم هر آئینه خدا برگزید ترا و پاک ساخت ترا و برگزید ترا بر زنان عالمها

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۗ قَالَ آيَتُكَ إِلَّا نُكَلِّمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا ۗ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ای مریم فرمانبرداری کن پروردگار خود را و سجده کن و نماز کن با نماز کنندگان

ای محمد اینکه خبرهای غیب است وحی کردیم آنرا بسوی تو و تو نبودی نزدیک آن قوم چون می‌انداختند قلمهای خویش را تا کدام کس از ایشان خبر گیر مریم باشد و نبودی نزدیک ایشان آنگاه که با هم گفتگو میکردند

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

آنگاه که گفتند فرشتگان ای مریم هر آئینه خدا بشارت میدهد ترا بفیضی از جانب خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم است با آبرو در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگار حضرت عزت

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و سخن گوید با مردمان در گهواره و وقت معمری و باشد از شایستگان

گفت ای پروردگار من چگونه شود مرا فرزند و دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی فرمود همچین خدا پیدا میکند هر چه می‌خواهد چون سر انجام میکند کاری پس جزین نیست که میگوید او را که بشو پس میشود و در ضمن بشارت

قَالَتْ رَبِّ أُنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

۴۷

میگوید که بیاموزد او را خدا کتاب و دانش و توریت و انجیل

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

۴۸

و گرداند او را پیغامبری بسوی بنی اسرائیل باین دعوی که آورده‌ام پیش شما نشانه از پروردگار شما آنکه من می‌سازم برای شما از گل مانند شکل پرنده پس دم می‌زنم در آن پس می‌باشد پرنده بحکم خدا و ربه می‌کنم کور مادر زاد را و برص دار را و زنده می‌سازم مردگان را بحکم خدا و خبر می‌دهم شما را به آنچه می‌خورید و آنچه ذخیره می‌نهد در خانهای خود هر آئینه درین کار نشانه است شما را اگر باور دارندگانید

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ

۴۹

و آمده‌ام باور دارنده آنچه پیش دست من است از توریت و آمده‌ام تا حلال گردانم برای شما بعض آنچه حرام شده بود بر شما و آمده‌ام نزدیک شما به نشانه از پروردگار شما پس بترسید از خدا و فرمان من برید

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجَلٍ لِّكُم بَعْضُ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۵۰

هر آئینه خدا پروردگار من و پروردگار شماست پس پرستش کنید او را اینست راه راست

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۵۱

پس آنگاه که دریافت عیسی از قوم خود کفر را گفت کیستند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریان ما ایم یاری دهندگان خدا را ایمان آوردیم بخدا و گواه باش که فرمانبرداریم

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۵۲
حزب ۲۳

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ

۵۴

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

۵۵

۴۷۲

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنِي مَتْوَفِيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۵۶

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۵۷

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۵۸

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

۵۹

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۗ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ
ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

۶۰

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

۶۱

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ۗ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى
الْكَذِبِينَ

ای پروردگار ما ایمان آوردیم ما بآنچه فرود آوردی و پیروی
کردیم پیغامبر را پس بنویس ما را با شاهدان (یعنی در
زمره شهدا که کامل

امتاند) و بد سگالیدند کافران و بد سگالید خدا و خدا
قوی‌تر است از همه بدسگالان

آنگاه که گفت خدای عیسی هر آئینه من برگیرنده توام
(یعنی ازین جهان) و بردارنده توام بسوی خود و پاک کننده
توام از صحبت کسانیکه کافر شدند و گرداننده تابعان توام
بالای کافران یعنی غالب بر ایشان تا روز قیامت باز بسوی
من‌ست بازگشت شما پس داوری کنم میان شما در آنچه
اختلاف میکردید اندران

اما کافران پس عذاب کنم ایشان را بعد از سختی در دنیا و
آخرت و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده

و اما کسانیکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس
تمام دهد خدا ایشان را مزد ایشان و خدا دوست نمودار
ظالمان را

اینکه را میخوانیم یا محمد ص بر تو که آیات و کتاب محکم
است

هر آئینه حال عیسی نزدیک خدا مانند حال آدم است آفرید
او را از خاک باز گفت او را بشو پس شد

یعنی انسان شد اینک سخن راست است از پروردگار تو
پس مباش. از شک آرندگان

پس هر که مکابره کند با تو در باب عیسی بعد از آنچه آمد
بتو از دانش پس بگو بیاید تا بخوانیم فرزندان خود را و
فرزندان شما را و زنان خود را و زنان شما را و ذنهای خود
را و ذنهای شما را پس همه بزاری دعا کنیم پس لعنت خدا
گوئیم بر دروغ‌گویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هر آئینه اینست خبر راست و نیست هیچ معبود بجز خدا و
هر آئینه خدا غالب استوار کارست

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

پس اگر روی گردانیدند پس خدا داناست به تباهکاران

۶۴

۴۸۸

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

بگو ای اهل کتاب بیائید بسوی سخنی مسلم در میان ما و
شما که نپرستیم بجز خدا و شریک نسازیم با وی چیزی را و
پروردگار نگیرد بعض از ما بعض دیگر را بجز خدا پس اگر
روی گردانیدند پس بگوئید که گواه باشید که ما مسلمانیم

۶۵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب چرا مکابره می‌کنید در باب ابراهیم و فرود
آورده نشده است توریت و انجیل الا بعد ابراهیم آیا
نمی‌فهمید

۶۶

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

آگاه شوید شما ای قوم مکابره کردید در آنچه شما را بوی
دانش است پس چرا مکابره میکنید در آنچه شما را بوی
دانش نیست و خدا میداند و شما نمیدانید

۶۷

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

نبود ابراهیم جهود و نه ترسا و لیکن بود حنیف مسلمان و
نبود از شرک آرنندگان

۶۸

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

هر آئینه نزدیکترین مردم بابراهیم آن کسان بودند که
پیروی او کردند یعنی در زمان او و اینکه پیغامبر و مومنان و
خدا کارساز مومنانست

۶۹

وَدَّتْ ظَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

آرزو کردند طائفه از اهل کتاب که گمراه سازند شما را و
گمراه نمیسازند مگر خویشتن را و آگاه نیستند

۷۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب چرا کافر می‌شوید بآیتهای خدا دانسته

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُو لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای اهل کتاب چرا خلط میکنید حق را به باطل و چرا
میپوشید حق را دانسته

و گفتند گروهی از اهل کتاب (یعنی با یکدیگر) ایمان آرید
بآنچه فرود آورده شده است بر مسلمانان اول روز و انکار
کنید آخر آنروز تا شاید که مسلمانان برگردند (یعنی در
شک

افتند) و منقاد مشوید مگر کسی را که پیروی دین شما کند
بگو (یا محمد) هر آئینه هدایت همانست که هدایت
خداست (باور مکنید) آنکه داده شود هیچکس مانند آنچه
داده شده‌اید شما یا گروهی الزام دهند شما را نزدیک
پروردگار شما بگو نعمت بدست خداست میدهد آنرا بهر که
خواهد و خدا فراخ نعمت داناست

مخصوص میکند به بخشایش خود هر کرا خواهد و خدا
صاحب فضل عظیم است

و از اهل کتاب کسی هست که اگر امین داری او را بخزانه
باز دهد او را بتو و از ایشان کسی هست که اگر امین داری
او را یک دینار باز ندهد آن را بتو مگر تا وقتی که باشی بر
سر او ایستاده و اینکه خیانت بسبب آنست که گفتند
نیست بر ما در باب ناخواندگان هیچ راه و دروغ میگویند بر
خدا دانسته

آری (مواخذه خواهد بود) هر که وفا کند بعهد خود و
پرهیزگاری کند پس هر آئینه خدا دوست میدارد
پرهیزگاران را

کسانیکه میستانند عوض پیمانی که بخدا بستند و عوض
سوگندان خویش بهای اندک را آن گروه هیچ نصیب نیست
ایشان را در آخرت و سخن نه گوید بایشان خدا و نگاه نه
کند بسوی ایشان روز قیامت و پاک نه سازد ایشانرا و
ایشان راست عذاب درد دهنده

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ أَلْسِنَتَهُم بِأَلْتِبِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكْتِبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكْتِبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
أَللهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ أَللهِ وَيَقُولُونَ عَلَى أَللهِ الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و هر آینه از اهل کتاب گروهی هستند که می‌پيچند زبان
خویش را بنوشته تا گمان کنید که آن از کتابست و نیست
آن از کتاب و میگویند که آن از نزدیک خداست و نیست آن
از نزدیک خدا و دروغ می‌گویند بر خدا دانسته

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ أَللهُ الْكُتُبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ أَللهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكُتُبَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

سزاوار نیست هیچ آدمی را که عطا کند او را خدا کتاب و
علم و نبوت باز گوید مردمان را بندگان شوید مرا بدون خدا
و لیکن مثل اینکه شخص میگوید که باشید ربانی یعنی
مرشد خلق شوید به سبب آموختن کتاب و خواندن آن

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا أَلْمَلِكَةَ وَالنَّبِيَّيْنَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

و سزاوار نیست که فرماید شما را که پروردگار گیرید
فرشتگان و پیغامبران را آیا به کفر فرماید شما را بعد از آن
که مسلمان شده باشید

وَإِذْ أَخَذَ أَللهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كُتُبٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ
إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

و آنگاه که گرفت خدای تعالی پیمان پیغامبران که آنچه دادم
شما را از کتاب و علم باز بیاید بشما پیغامبری باور کننده
آنچه با شماست البته ایمان آرید باو و البته یاری دهید او
را فرمود خدا آیا اقرار کردید و گرفتید بر اینکه کار عهد
مرا یعنی قبول کردید گفتند اقرار کردیم فرمود پس گواه
باشید یعنی با یکدیگر و من با شما از گواهانم

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

پس هر که برگردد بعد از این پس آن گروه ایشانند بدکاران

أَفَعَبِّرَ دِينَ أَللهِ يَبْعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

آیا اینکه کافران و رای دین خدا میطلبند و خدا را منقاد
شده‌اند آنانکه در آسمانها و زمین‌اند بخوشی یا ناخوشی و
بسوی او گردانیده شوند

قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّن
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِّلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ أَفْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

بگو ایمان آوردیم بخدا و بآنچه فرود آورده شده است بر ما
و بآنچه فرود آورده شده بود بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق
و یعقوب و نبیرگان وی و آنچه داده شده موسی و عیسی و
پیغامبران را از پروردگار ایشان فرق نه میکنیم میان هیچ
یک از ایشان و ما خدا را منقادیم

و هر که طلب کند و رای اسلام دین دیگر را پس هرگز
قبول کرده نخواهد شد از او و او در آخرت از زیانکاران
است

چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند بعد اسلام
خود بعد از آن که شناختند که پیغامبر درست است و بعد از
آن که آمد بایشان حجتها و خدا راه نمی‌نماید گروه
ستمکاران را

اینکه گروه سزای ایشان آنست که باشد بر ایشان نفرین
خدا و فرشتگان و مردمان همه ایشان

جاویدان در آن لعنت سبک کرده نه شود از ایشان عذاب و
نه ایشان مهلت داده شوند

الا آنانکه توبه کردند بعد ازین و نیکوکاری نمودند پس هر
آئینه خدا آمرزنده مهربان است

هر آئینه کسانی که کافر شدند بعد اسلام خویش باز زیادت
کردند در کفر هرگز قبول کرده نشود توبه ایشان و آن
گروه ایشانند گمراهان

هر آئینه آنان که کافر شدند و کافر مردند پس هرگز قبول
کرده نخواهد شد از هیچ یک ایشان مقدار پری زمین از زر
و اگر چه عوض خود دهد آن را آن گروه ایشانراست عذاب
درد دهنده و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

هرگز نباید نیکوکاری را تا آنکه خرج کنید از آنچه که دوست میدارید و هر چیز که خرج کنید خدا بوی داناست

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

همه طعام حلال بود بر بنی اسرائیل الا آنچه حرام کرده بود یعقوب بر خویشان پیش از آن که توریت نازل کرده شود بگو بیارید توریت پس بخوانید آن را اگر هستید راستگو

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

پس هر که دروغ بندد بر خدا بعد ازین پس آن گروه ایشانند ستمکاران

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم را حنفی کیش شده و نبود از مشرکان

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

هر آئینه اول خانه که مقرر کرده شد برای مردمان آنست که در مکه است برکت داده شده و هدایت مر مردمان را

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

در ان خانه نشانهای روشنست از ان جمله جای ایستادن ابراهیم و هر که در آید آنجا ایمن بود و حق خداست بر مردمان حج خانه کعبه هر که توانائی دارد رفتن بسوی آن از جهت اسباب راه و هر که کافر شود پس هر آئینه خدا بی نیازست از همه عالمها

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیات خدا و خدا حاضرست بر آنچه میکنید

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورد، میطلبید برای آن راه کجی و شما با خرابید و نیست خدا بی خبر از آنچه میکنید

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

ای مسلمانان اگر فرمان برید گروهی را از اهل کتاب کافر گردانند شما را بعد از اسلام شما

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسْوَدَّتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ ففِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کافر شوید و خوانده می‌شود بر شما آیات خدا و در
میان شماست پیغامبر خدا و هر که چنگ استوار کرد بخدا
پس هر آئینه راه نموده شد بسوی راه راست

ای مسلمانان بترسید از خدا حق ترسیدن از وی و نمیرید
مگر مسلمان شده

و چنگ زنید به رسن خدا جمع آمده و پراکنده مشوید و یاد
کنید نعمت خدا را که بر شماست چون بودید دشمن یک
دیگر پس الفت داد میان دلهای شما پس شدید به نعمت
خدا برادر یکدیگر و بودید به کناره مفاکی از آتش پس
رهانید شما را از ان همچنین بیان می‌کند خدا برای شما
نشانه‌های خود را تا باشد که راه یابید

و باید که باشد از شما گروهی که بخوانند بسوی نیکوکاری و
بفرمایند بکار پسندیده و منع کنند از ناپسندیده و آن گروه
ایشانند رستگاران

و مباحثید مانند کسانی که پراکنده شدند و خلاف با یکدیگر
کردند بعد از آن که آمد بایشان حجتها و آن گروه ایشان
راست عذاب بزرگ

آن روز که سفید شود یک پاره رویها و سیاه گردد یک پاره
رویها اما آنانکه سیاه گشت رویهای ایشان بدیشان گفته
شود آیا کافر شدید بعد از اسلام خویش پس بچشید عذاب
بسبب کافر شدن خویش

و اما آنان که سفید شد رویهای ایشان پس در رحمت خدا
باشند ایشان در آنجا جاویدند

اینکه آیات خداست میخوانیم آنرا بر تو برآستی و
نمی‌خواهد خدا ستم کردن بر مردمان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
الْفَالْسِقُونَ

لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا آذَىٰ ۖ وَإِنْ يُقْتَلُوكُمْ يُؤَلِّمُكُمْ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصَرُونَ

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيَّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِجَبَلٍ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبَلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ
اللَّهِ ءَأَنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗ وَأُولَٰئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و
بسوی خدا باز گردانیده میشود همه کارها

هستید شما بهترین امتی که بیرون آورده شد برای مردمان
میفرمائید بکار پسندیده و منع میکنید از ناپسندیده و باور
میدارید خدا را و اگر ایمان آوردندی اهل کتاب هر آئینه
بهنتر بودی ایشانرا بعضی از ایشان مسلمانند و اکثر ایشان
بدکارانند

هرگز زیان نرسانند بشما مگر اندک رنجی و اگر کارزار کنند
با شما پشت بسوی شما کنند یعنی بگیرزند باز نصرت داده
نشوند

زده شد برایشان خواری هر جا که یافته شوند مگر
بدستاویزی از خدا و دست آویزی از مردمان و بازگشتند
بخشمی از خدا و زده شد برایشان ناداری اینکه بسبب
آنست که ایشان کافر میبودند بآیات خدا و میگشتند
پیغامبران را بناحق اینکه بسبب گناه کردن ایشانست و
بسبب آنکه از حد میگذشتند

نیستند همه برابر از اهل کتاب گروهی هست ایستاده یعنی
راست کردار میخوانند آیات خدا را در اوقات شب و ایشان
سجده میکنند

باور میدارند خدا را و روز قیامت را و میفرمایند بکار
پسندیده و منع میکنند از ناپسندیده و شتابی میکنند در
نیکیها و ایشان از شایسته کارانند

و آنچه کنند از نیکی پس ناقدشناسی کرده نشود بایشان
نسبت آن عمل، و خدا داناست به پرهیزگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

هر آئینه کسانی که کافر شدند دفع نکند از ایشان مال
ایشان و اولاد ایشان از عذاب خدا چیزی را و ایشانند
باشندگان دوزخ ایشان آنجا جاویدند

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۖ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

صفت آنچه خرج می‌کنند درین زندگانی دنیا مانند صفت
بادیست که در آن سرما سختست برسید زراعت گروهی را
که ستم کردند بر خویشان پس نابود ساخت آنرا و ستم
نکرد خدا بر ایشان و لیکن بر خویشان ستم می‌کردند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةَ مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِن
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

ای مسلمانان دوست پنهانی مگیرید از غیر خویش تقصیر
نمی‌کنند به نسبت شما در فتنه‌انگیزی دوست داشتند رنج
شما را هر آئینه ظاهر شد دشمنی از دهان ایشان و آنچه
پنهان کرده است سینه ایشان سخت‌ترست هر آئینه بیان
کردیم برای شما نشانها اگر دانا هستید

هَٰئَنتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۗ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا
عَلَيْكُمْ بِالْأَنَامِلِ ۖ مِنَ الْغَيْظِ ۗ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

آگاه شوید شما ای قوم که دوست می‌دارید ایشان را و
ایشان دوست نمی‌دارند شما را و ایمان می‌آرید بهمه کتاب
الهی و ایشان چون ملاقات کنند با شما گویند ایمان آوردیم
و چون تنها بشوند بگزند بر شما انگشتان خود را از خشم
بگو بمیرید بسبب خشم خویش هر آئینه خدا داناست آنچه
در سینه‌است

إِن تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ حَٰطٍ

اگر برسد به شما نعمت ناخوش کند ایشانرا و اگر برسد به
شما سختی خوش دل شوند بآن و اگر شکیب کنید و
پرهیزکاری نمائید هیچ زیان نرساند بشما مگر ایشان هیچ
چیزی هر آئینه خدا آنچه می‌کنند درگیرنده است

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدًا لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و یاد کن آنگاه که پگاه بیرون آمدی از میان اهل خانه خود
می‌نشاندی مسلمانان را در جایها برای جنگ و خدا شنوا
داناست

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِثَلَاثَةِ آءَالِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا
يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آءَالِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ
مُؤَسَّوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَائِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰
۵۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آنگاه که خواستند دو فرقه از شما که بزدلی کنند و خدا
کارساز ایشان بود و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان

و هر آئینه خدا فتح داد شما را روز بدر و شما خوار بودید
پس بترسید از خدا تا بود که شکر کنید

چون می‌گفتی بمسلمانان آیا کفایت نخواهد کرد شما را که
امداد کند پروردگار شما بسه هزار کس از فرشتگان فرود
آورده شده

بلی اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمائید و بیایند کافران
بسوی شما باین جوش خود امداد کند شما را پروردگار شما
به پنج هزار کس از فرشتگان نشان‌مند کرده

و نساخت خدای تعالی اینکه مدد را مگر برای مژده دادن
شما و برای آنکه آرام گیرد دل شما بآن و نیست فتح مگر از
نزدیک خدای غالب استوار کار

چنین کرد تا هلاک کند طائفه را از کافران یا مغلوب سازد
ایشان را پس باز گردند بمراد نارسیده

نیست ترا ازین کار چیزی یا بمهربانی بازگردد بر ایشان یا
عذاب کند ایشان را زیرا که ستمکارانند

و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین‌ست
می‌آمرزد هر کرا خواهد و عذاب می‌کند هر کرا خواهد و
خدا آمرزنده مهربان‌ست

ای مومنان مخورید سود را دو چندان تو بر تو و بترسید از
خدا تا باشد که رستگار شوید

و پناه بگیرید از ان آتش که آماده کرده شده است برای
کافران

و فرمان برید خدا را و پیغامبر را تا شاید بر شما مهربانی
کرده شود

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

۱۳۴

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳۵

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَأَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۳۶

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ

۱۳۷

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۳۸

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

۱۳۹

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۴۰

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۗ وَتِلْكَ
الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

و شتاب کنید بسوی آمرزش از پروردگار خویش و بسوی
بهشتی که پهنائی او مانند آسمانها و زمینست آماده کرده
شده است برای پرهیزگاران

آنانکه خرج می‌کنند در آسایش و سختی و فرو خوردگان
خشم و عفو کنندگان تقصیر از مردمان و خدا دوست
میدارد نیکوکارانرا

و آنانکه چون کار زشت کنند یا ستم کنند بر خود یاد کنند
خدا را پس آمرزش خواهند برای گناهان خود و کیست که
بیمارزد گناهان را مگر خدا و پیوسته نباشند بر آنچه کردند
دانسته

آن گروه پاداش ایشان آمرزشست از پروردگار ایشان و
بوستانها می‌رود زیر آن جویها جاویدان در آنجا و نیکست
اجر طاعت کنندگان

هر آئینه گذشته است پیش از شما واقعه‌ها پس سیر کنید
در زمین و به بینید چگونه بود آخر کار دروغ دارندگان

اینکه واضح کردن است برای مردمان و راه نمودن و پند
دادن برای پرهیزگاران

و سست مشوید و اندوهناک مباشید و شمائید غالب اگر
مسلمان هستید

اگر برسد شما را زخمی پس رسیده است جماعه کافران را
زخمی مانند آن یعنی در بدر و اینکه حادثه‌ها می‌گردانیم آن
را در میان مردمان برای فوائد بسیار و تا متمیز سازد خدا
مومنان را و شهید گرداند بعضی را از شما و خدا دوست
نمی‌دارد ستمکاران را

وَلِيْمِحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و تا کامل عیار کند خدا مسلمانان را یعنی ذنوب ایشان را
محو کند و نابود سازد کافران را

۱۴۲
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

آیا گمان کردید که در آئید به بهشت و هنوز متمیز نساخته
است خدا مجاهدان را از شما و پیش آنکه جدا کند صابران
را

۱۴۳
وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ
رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

و هر آئینه شما آرزو میکردید مرگ را یعنی شهادت را پیش
از آنکه ملاقات آن کنید پس معاينه کردید آنرا و شما
می‌نگریستید

۱۴۴
۵۶
وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ
مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ
عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

و نیست محمد ص مگر پیغمبر هر آئینه گذشته‌اند پیش از
وی پیغامبران آیا اگر بمیرد یا کشته شود برگردید بر
پاشناهایی خود یعنی مرتد شوید و هر که برگردد بر
پاشناهای خود پس هیچ زیان نرساند خدا را و خدا ثواب
خواهد داد شکرگزاران را

۱۴۵
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُّوجَّلاً
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

و نیست هیچ شخصی را که بمیرد الا باراده خدا نوشته شده
است مقید بقید وقت و هر که خواهد جزاء دنیا بدهیمش از
ثواب دنیا و هر که خواهد جزاء آخرت بدهیمش از ثواب
آخرت و نزدیکست که جزای نیک دهیم شکرگزاران را

۱۴۶
وَكَايِنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا
أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

و بسا پیغمبر که قتال کردند با کفار همراه او خداپرستان
بسیار پس سستی نه کردند بسبب مصیبتی که ایشان را
رسید در راه خدا و ناتوانی نکردند و بیچارگی نه نمودند و
خدا دوست میدارد صابران را

۱۴۷
وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِيْنَ

و نبود سخن اینکه خدا پرستان بجز آن که گفتند ای
پروردگار ما بیامرز ما را گناهان ما را و از حد گذشتن ما در
کار خود و استوار بکن پای ما را و نصرت ده ما را بر قوم
کافران

۱۴۸
فَعَاثَلَهُمْ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

پس عطا کرد خدا ایشانرا جزای نیک در دنیا و جزای نیک در
آخرت و خدا دوست میدارد نیکوکاران را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

ای مومنان اگر فرمانبرداری کافران کنید باز گردانند شما را
بر پاشناهای شما پس باز گردید زیانکار شده

بلکه خدا یاری دهنده شماست و او بهترین یاری
دهندگانست

۱۵۰ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

خواهیم انداخت در دل کافران بزدلی بسبب آنکه شریک
مقرر ساختند با خدا چیزی را که هیچ حجت فرود نیاورده
است خدا برای او، و جای ایشان دوزخ است و بد اقامتگاه
ستمکاران است

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

و هر آئینه راست کرد خدا در حق شما وعده خود را چون
می‌کشید کافران را بحکم خدا تا وقتی که بزدلی کردید و
نزاع کردید در کار خویش و نافرمانی کردید بعد از آنکه
نمود شما را آنچه می‌خواستید از شما کسی بود که
می‌خواست دنیا را و از شما کسی بود که می‌خواست آخرت
را آنگاه باز گردانید شما را از ایشان یعنی فرار کردید تا
امتحان کند شما را، و هر آئینه درگذرانید از شما و خدا
صاحب رحمتست بر مومنان

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۖ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

آنگاه که دور می‌رفتید در گریختن و متوجه نمی‌شدید بر
هیچکس و پیغامبر می‌خواند شما را در جماعه که پس پشت
شما بودند پس جزا داد شما را باندوهی بالا اندوهی اینکه
پند دادن برای آنست تا اندوهناک نشوید بر آنچه از دست
شما رفت و نه بر آنچه رسید بشما و خدا با خیرست بآنچه
می‌کنید

۱۵۳ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوَنَ عَلَىٰ أَحَدٍ ۖ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أَخْرَاجِكُمْ فَأَتْبَبِكُمْ غَمًّا بَعِمَ لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَافِيَةً مِّنْكُمْ وَطَافِيَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸۰

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَّ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

باز فرود آورد بر شما پس از اندوه ایمنی که پینکی بود می‌پوشید گروهی را از شما و گروهی دیگر بودند که اندوهناک ساخته بود ایشان را فکر خویشتن گمان می‌کردند بخدا ناحق گمان کفر را می‌گفتند آیا هست ما را ازین کار از چیزی بگو کار بتمام خدا راست پنهان میدارند در دل خویشتن

آنچه آشکارا نمی‌کنند برای تو میگویند اگر بودی ما را ازین کار چیزی کشته نمی‌شدیم درینجا بگو اگر می‌بودید در خانهای خویش هر آئینه بیرون آمدند کسانیکه مقدر شده است بر ایشان کشته شدن بسوی کشتگاه خویش و تا بیازماید خدا آنچه در سینهای شماست و تا کامل عیار سازد آنچه در دل شماست و خدا داناست بآنچه در سینهاست

هر آئینه کسانیکه رو گردانیدند از شما روز که بهم آمدند هر دو جماعه یعنی کافران و مسلمانان جز اینکه نیست که لغزاید ایشانرا شیطان بشومی بعضی آنچه کردند و هر آئینه عفو کرد خدا از ایشان هر آئینه خدا آمرزنده بردبارست

ای مومنان مباشید مانند آنانکه کافر شدند و گفتند در حق برادران خویش وقتی که سفر کنند در زمین یا باشند بجهد بیرون آمده یعنی چون بمیرند درین حالت اگر می‌بودند ایشان نزدیک ما نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند تا گرداند خدا اینکه سخن را دریغ در دل ایشان و خدا زنده می‌کند و او می‌میراند و خدا بآنچه می‌کنید بیناست

و اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید هر آئینه آمرزشی از خدا و بخشایشی بهترست از آنچه جمع می‌کنند

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر مردید یا کشته شدید البته بسوئی خدا برانگیخته خواهید شد

پس بسبب مهربانی از خدا نرم شدی برای ایشان و اگر می‌شدی درشت خو سخت دل پراکنده می‌شدند از حوالی تو پس در گذر از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان و مشورت کن با ایشان درین کار پس آنگاه که قصد محکم کردی پس اعتماد کن بر خدا هر آئینه خدا دوست میدارد توکل کنندگان را

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
 الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

۱۵۹

اگر نصرت دهد شما را خدا هیچکس غالب نیست بر شما و اگر به بی پروائی بگذارد شما را پس کیست که نصرت دهد شما را بعد از وی و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ
 ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ

۱۶۰

و هرگز خیانت از نبی نمی‌آید و هر که خیانت کند خواهد آورد آن چیز را که خیانت او کرده است بروز قیامت یعنی بر سر برداشته پس تمام داده شود هر شخصی را جزائی آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نه شوند

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۱

آیا کسیکه در پی خوشنودی خدا رفت می‌باشد مانند کسیکه بازگشت بخشم خدا و جائی او دوزخست و بد جایبست

أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ
 جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۱۶۲

ایشان بر مراتباند نزدیک خدا و خدا بیناست آنچه می‌کنند

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۱۶۳

هر آئینه نعمت فراوان داد خدا بر مؤمنان آنگاه که فرستاد در میان ایشان پیغامبری از قوم ایشان، می‌خواند بر ایشان آیات خدا و پاک می‌سازد ایشان را و می‌آموزد ایشانرا کتاب و علم و هر آئینه بودند پیش ازین در گمراهی آشکارا

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
 أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۱۶۴

آیا چون رسید بشما مصیبتی که بدست آورده بودید دو چند از ان گفتید از کجا آمد اینکه مصیبت بگو که آن از نزدیک نفوس شماست هر آئینه خدا بر همه چیز تواناست

أَوَلَمَّْا أَصَبْتَكُمْ مُّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أِنَّا
 هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ

۱۶۵

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّيِّ الْجَمْعَانِ فَيَاذَنْ لِلَّهِ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

و آنچه رسید بشما روز که بهم آمدند دو گروه پس باراده
خدا بود و تا متمیز سازد خدا مومنان را

و متمیز سازد آنانرا که منافق شدند و گفته شد ایشانرا
بیانید بکنجید در راه خدا یا دفع کنید کافرانرا یعنی از بلاد
خویش گفتند اگر می‌دانستیم جنگ کردن هر آئینه پیروی
شما میکردیم اینکه گروه بسوئی کفر آن روز نزدیکتر
بودند به نسبت ایشان بجانب ایمان می‌گویند بدهان خویش
آنچه نیست در دل ایشان و خدا داناترست بانچه می‌پوشند

آنانکه خود از جنگ بازنشسته گفتند در حق برادران خویش
که اگر فرمان ما می‌بردند کشته نمی‌شدند بگو دفع کنید از
خویشان مرگ را اگر هستید راستگو

و مرده گمان مکن کسانی را که کشته شدند در راه خدا
بلکه زنده‌اند نزدیک پروردگار خویش روزی داده می‌شوند

شادمان بانچه عطا کرده است ایشان را خدا از فضل خود و
خوش وقت می‌شوند بسبب آنان که هنوز بایشان نه
پیوسته‌اند از پس ایشان بسبب آنکه هیچ ترس نیست
برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند

خوش وقت می‌شوند بنعمت خدا و فضل او و بانکه خدا
ضایع نمیکند مزد مومنان را

کسانیکه قبول کردند حکم خدا و رسول را بعد از انکه
رسیده بود بایشان زخم برای آنانکه ازین جماعه نیکوکاری و
تقوای کردند مزد بزرگست

آنانکه گفتند بایشان مردمان که کافران لشکر جمع کردند
برائی شما پس بترسید از ان لشکر پس زیاده کرد اینکه
سخن ایمان ایشانرا و گفتند بسست ما را خدا و نیک کار
گذارست

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَنِ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۷۲
۵۹

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ
إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَآمِنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس بازگشتند اینکه مسلمانان بنعمتی از خدا و فضل او
نرسید بایشان هیچ سختی و پیروی خوشنودی خدا کردند و
خدا صاحب فضل بزرگست

جز اینکه نیست که اینکه خبر دهنده شیطانست می‌ترساند
دوستان خود را پس شما مترسید از کافران و بترسید از
من اگر مومن هستید

و اندوهگین نکنند ترا یا محمد ص آنانکه می‌شتابند در
نصرت کفر هر آئینه ایشان هیچ زیان نرسانند خدا را یعنی
دین او را میخواهد خدا که ندهد ایشان را هیچ بهره در
آخرت و ایشان راست عذاب بزرگ

هر آئینه آنانکه خریدند یعنی اختیار کردند کفر را عوض
ایمان هیچ زیان نرسانند خدا را و ایشانراست عذاب درد
دهنده

و گمان نکنند کافران که مهلت دادن ما ایشان را بهترست
در حق ایشان جز اینکه نیست که مهلت میدهیم ایشان را تا
زیاده شوند در گناهکاری و ایشانراست عذاب خوار کننده

هرگز نگذارد خدا مسلمانان را بر آنچه الحال شما هستید بر
آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و هرگز مطلع نه کند خدا
شما را بر غیب و لیکن خدا برمی‌گزیند از پیغامبران خود هر
کرا خواهد پس ایمان آرید بخدا و پیغامبران او و اگر ایمان
آرید و تقوی کنید پس شما را باشد مزد بزرگ

و باید که گمان نکنند آنانکه بخل می‌کنند آنچه عطا کرده
است خدا ایشانرا از فضل خود اینکه بخل را بهتر برای
خویش بلکه او بدست برای ایشان نزدیکست که بر شکل
طوق پوشانیده شود ایشانرا آنچه بخل کرده‌اند بآن روز
قیامت و خدا راست پس گذاشته اهل آسمانها و زمین و
خدا آنچه می‌کنید داناست

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

۱۸۲

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

۱۸۳

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُونًا لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بَقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۸۴

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

۱۸۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

۱۸۶
حزب ۳۰

لَسْبَلُونَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

هر آئینه شنید خدا سخن آنانکه گفتند که خدا فقیرست و ما توانگریم خواهیم نوشت آنچه گفتند و بنویسیم کشتن ایشان پیغمبران را بناحق و بگوئیم بچشید عذاب سوزنده

اینکه عذاب بسبب عملیست که پیش فرستاده است دستهای شما و بسبب آنست که خدا ستم کننده نیست بر بندگان

آنانکه گفتند که خدا حکم فرستاده است بسوی ما که ایمان نه آریم به هیچ پیغامبر تا آنکه بیارد بقریبانی که بخورد او را آتش بگو آوردند نزدیک شما پیغامبران پیش از من معجزها و آنرا نیز که شما گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر هستید راستگو

پس اگر بدروغ نسبت کردند ترا پس بدروغ نسبت کرده شده بودند پیغامبران پیش از تو آوردند حجتها را و صحیفها و کتاب روشن را

هر نفسی چشیده موتست و جز اینکه نیست که تمام داده خواهید شد مزد خویش را روز قیامت پس هر که دور داشته شد از دوزخ و در آورده شد به بهشت پس هر آئینه بمراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر بهره فریبنده

البته آزمایش کرده خواهد شد شما را در اموال شما و جان شما و خواهید شنید از آنانکه پیش از شما کتاب داده شدهاند و از مشرکان سرزنش بسیار و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمائید هر آئینه اینکه خصلت از کارهای مقصودست

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

و یاد کن چون گرفت خدا عهد اهل کتاب که البته بیان کنید کتاب را برای مردمان و نه پوشید آنرا پس انداختند آن عهد را پس پشت خویش و گرفتند عوض وی بهای اندک پس بد چیزبست که می‌ستانند

۱۸۸

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

مپندار کسانی را که شادمان میشوند بآنچه کردند و دوست میدارند که ستوده شوند بآنچه نه کرده‌اند مپندار ایشانرا در خلاص از عذاب و ایشانراست عذاب درد دهنده

۱۸۹

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز تواناست

۱۹۰

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

هر آئینه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز نشانه‌است خداوندان خرد را

۶۱۲

۱۹۱

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

آنانکه یاد میکنند خدا را استاده و نشسته و بر پهلوئی خویش خفته و تامل می‌کنند در آفرینش آسمانها و زمین میگویند ای پروردگار ما نیافریده اینکه را باطل پاکبست ترا پس نگاه دار ما را از عذاب آتش

۱۹۲

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

ای پروردگار ما هر آئینه تو هر کرا در آری بدوزخ بتحقیق رسوا کردی او را و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده

۱۹۳

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

ای پروردگار ما هر آئینه ما شنیدیم ندا کننده را باواز بلند میخواند بسوی ایمان که ایمان آرید به پروردگار خویش پس ما ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بپامرز گناهان ما را و دور کن از ما بدبهای ما را و بمیران ما را با نیکوکاران

۱۹۴

رَبَّنَا وَعَايَتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

ای پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده کرده بر زبان رسولان خود و رسوا مکن ما را روز قیامت هر آئینه تو خلاف وعده نه میکنی

فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا
لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

لَا يَعْزَّتْكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

مَتَعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پس قبول کرد دعائی ایشانرا پروردگار ایشان بآنکه من ضائع نمی‌سازم عمل هیچ عمل کننده از شما از مرد یا زن بعضی از شما از جنس بعض‌ست پس آنانکه هجرت کردند و بیرون کرده شدند از خانهای خویش و رنجانیده شدند در راه من و جنگ کردند و کشته شدند البته دور کنم از ایشان گناهان ایشان را و البته در آرام ایشانرا در باغها که می‌رود زیر آن جویها پاداش از نزدیک خدا و خدا نزدیک اوست پاداش نیک

باید که نفریبد ترا آمد و شد کافران در شهرها

اینکه بهره‌مندی اندکست بعد از ان جای ایشان دوزخ باشد و وی بد جائیست

لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود ایشانراست بوستانها می‌رود زیر آن جویها جاویدان در آنجا تحفه از نزدیک خدا و آنچه نزدیک خداست بهترست نیکوکاران را

و هر آئینه از اهل کتاب کسانی که ایمان می‌آرند بخدا و آنچه فرود آورده شده بسوی شما و آنچه فرود آورده شده بسوی ایشان فروتنی کنندگان برای خدا نمی‌ستانند عوض آیتهایی خدا بهای اندک آنگروه ایشانراست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان هر آئینه خدا حساب کننده است

ای مومنان صبر کنید و محنت کشید و برای جهاد آماده باشید و بترسید از خدا باشد که رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ آتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ر

ای مردمان بترسید از آن پروردگار خویش که بیافرید شما را از یک کس و آفرید از آن یک کس زن او را و منتشر ساخت ازین دو کس مردان بسیار و زنان بی‌شمار و بترسید از خدا که از یک دیگر بنام او سؤال می‌کنید و بترسید از قطع قبیله داری هر آئینه خدا هست نگاهبان بر شما

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

و بدهید به یتیمان اموال ایشان و بدل مکنید ناپاکیزه را بپاکیزه و مخورید اموال ایشان بهم آورده باموال خویش هر آئینه اینکه گناه بزرگست

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعًا فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

و اگر دانید که عدل نتوانید کرد در حق دختران یتیمه پس نکاح کنید آنچه خوش آید شما را از سائر زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر دانید که درین صورت نیز عدل نتوانید کرد پس نکاح کنید یک زن را یا سریه بگیرید آنرا که مالک او شد دستهای شما اینکه نزدیک‌ترست بآنکه جور نکنید

وَأْتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

و بدهید زنان را مهر ایشان بخوش دلی و اگر زنان در گذرند بخوشدلی برای شما از بعض مهر پس بخورید آنرا سازگار و خوشگوار

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

و مدهید بیخردان را اموال خود که کرده است آنرا خدا سبب استقامت معیشت برای شما و بخورانید و به پوشانید ایشانرا از آن اموال و بگوئید بایشان سخن نیکو

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

و امتحان کنید یتیمان را (یعنی در ایام صبا) تا آنگاه که رسند به حد نکاح پس اگر دریافتید از ایشان حسن تدبیر پس برسانید بایشان اموال ایشانرا و مخورید آن اموال را (یعنی در صغر ایشان) باسراف و شتابی از ترس آنکه بزرگ شوند و هر که باشد توانگر پس باید که پرهیزگاری کند و هر که فقیر باشد پس باید که بخورد بوجه پسندیده پس چون رسانید بایشان اموال ایشان را گواه گیرید بر ایشان و بسست بحقیقت خدا حساب کننده

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِن
كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَوَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَوَلَدٌ وَوَرِثَةٌ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِن
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ لِأَبَائِكُمْ وَلِأُمَّاتِكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مردمان را حصه هست از آنچه بگذارند پدر و مادر و
خویشان و زنان را نیز حصه هست از آنچه بگذارند پدر و
مادر و خویشان از آنچه کم باشد از مال یا بسیار باشد، حصه
مقرر کرده شده

و چون حاضر شوند نزدیک قسمت میراث خویشان و یتیمان
و گدایان پس بدهید ایشانرا چیزی از ان (یعنی بطریق
استحباب) و بگوئید بایشان سخن نیکو

و باید که بترسند از خدا آنانکه اگر نزدیک شوند از انکه
بگذارند بعد خود اولاد ناتوان را خائف باشند بر ایشان (که
ضایع شوند) پس باید که از خدا بترسند و باید که بگویند
سخن استوار

هر آئینه آنانکه میخورند اموال یتیمان به ظلم جز اینکه
نیست که میخورند در شکم خویش آتش را و در آیند
بدوزخ

حکم میکند خدا شما را در حق اولاد شما که مرد را هست
مانند حصه دو زن پس اگر اولاد میت همه دختران باشند
زیاده از دو پس ایشان را هست دو سوم حصه از آنچه میت
گذاشته است، و اگر ذریتش یک دختر باشد پس او راست
نیم ترکه و هست پدر و مادر میت را هر یکی را از ایشان
ششم حصه از آنچه بگذاشته است اگر باشد میت را
فرزندی، پس اگر نباشد او را فرزندی و وارث او پدر و مادر
او شوند پس هست مادرش را سوم حصه پس اگر باشند
میت را برادران هست مادرش را ششم حصه (و اینکه
تقسیم) بعد ادای وصیتی است که میت بآن فرموده یا بعد
ادای دین پدران شما و پسران شما نمیدانید که کدام یک
از ایشان نزدیکتر است شما را در نفع رسانیدن حصه
معین کرده شد از جانب خدا هر آئینه خدا هست دانا
استوار کار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تُوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و شما را هست نیمه آنچه بگذاشته‌اند زنان شما اگر نباشد
ایشانرا فرزندی پس اگر ایشان را فرزندی باشد شما
راست چهارم حصه از آنچه بگذاشته‌اند بعد ادائی وصیتی
که بآن فرموده باشند یا بعد ادای دین و زنان راست چهارم
حصه از آنچه شما بگذاشتید اگر نباشد شما را فرزندی پس
اگر باشد شما را فرزندی پس زنان راست هشتم حصه از
آنچه بگذاشته‌اید بعد از ادائی وصیتی که بآن فرموده
باشید یا ادای دین و اگر مرد مرده که از وی میراث
میخواهند یا زن مرده کلاله باشد و او را برادری هست یا
خواهری (یعنی اخیانی) پس هر یک از ایشانراست ششم
حصه پس اگر اخیافیان زیاده ازین باشند پس ایشان با هم
شریک‌اند در سوئم حصه بعد ادای وصیتی که بآن فرموده
شد یا بعد ادای دین بغیر آنکه ضرر رساننده باشد حکم
کرده شده است از جانب خدا و خدا دانای بردبارست

اینکه همه حدها مقرر کرده خداست و هر که فرمانبرداری
کند خدا و رسول او را در آردش به بهشتانی که میرود در
زیر آن جویها جاویدان در آنجا و اینست مطلب بابی بزرگ

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را و تجاوز کند از
حدهای مقرر کرده او در آردش بآتش جاوید آنجا و او
راست عذاب رسوا کننده

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و از زنان شما آنانکه زنا میکنند پس گواه طلبید بر ایشان
چهار مرد از جنس خویش (یعنی از مسلمانان) پس اگر
گواهی دادند محبوس کنید ایشانرا در خانها تا آنکه عمر
ایشان را تمام کند مرگ یا مقرر کند خدای تعالی برای
ایشان راهی

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَاعْذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

و آن دو کس که زنا میکنند از شما پس آزار دهید ایشانرا
پس اگر توبه کردند و نیکوکاری پیش گرفتند پس اعراض
کنید از تعذیب ایشان هر آئینه خدا هست باز گردنده
مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

جز اینکه نیست که وعده قبول توبه لازم بر خداست برای
آن کسان که میکنند معصیت بنادانی بعد از ان توبه کنند
در نزدیکی (یعنی پیش از حضور مرگ) پس آنگروه برحمت
باز میگردد خدا بر ایشان و هست خدا دانا استوارکار

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و نیست وعده قبول توبه آنکسانرا که میکنند معاصی تا
آنگاه که پیش آید کسی را از ایشان مرگ گفت هر آئینه من
توبه کردم الحال و نه آن کسانراست که کافر بمیرند
اینکه گروه آماده ساختیم برای ایشان عذاب درد دهنده

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای مومنان حلال نیست شما را آنکه میراث گیرید زنان را و
ایشان ناخوش باشند و منع مکنید ایشان را (یعنی از نکاح
بهر که خواهند) تا بدست آرید بعض آنچه داده‌اید ایشانرا
لیکن وقتی که بکنند کار بد آشکارا (می‌توان ایذا داد) و
زندگانی کنید باز زنان بوجه پسندیده زیرا که اگر ناپسند
کنید ایشان را پس شاید که ناپسند کنید چیزی را و پیدا
کند خدای تعالی در ان چیز خیر بسیار

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ وَعَأْتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
فِنِظَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُؤْمِنَاتٌ

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّيَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر خواهید بدل کردن زن بجای زنی و داده باشید یکی را
از ایشان فنظار (یعنی مال بسیار در مهر داده باشید) پس
باز مگیرید از ان مال چیزیرا آیا میگیرید آنرا بستم و تعدی
آشکارا

و چگونه گیرید آنرا حال آنکه رسیده است بعض شما به
بعض (یعنی مباشرت کردید) و گرفتند زنان از شما عهد
محکم را

و نکاح مکنید کسی را که نکاح با او کرده باشند پدران شما
از زنان لیکن آنچه گذشت عفوست هر آئینه اینکه هست
کار بد و مبعوض و اینکه بد راهی است

حرام کرده شدند بر شما مادران شما و دختران شما و
خواهران شما و خواهران پدران شما و خواهران مادران
شما و دختران برادر و دختران خواهر
و آن مادران شما شیر داده‌اند شما را (یعنی دایه‌ها) و
خواهران شما از جهت شیرخوارگی و مادران زنان شما و
دختران زنان شما که در کنار شما پرورش می‌یابند از بطن
زنان شما که وطی کردید بایشان پس اگر وطی نه کرده
باشید بایشان هیچ گناه نیست بر شما و زنان پسران شما که
از پشت شما باشند (یعنی پسر خوانده نباشند) و حرام
کرده شد آنکه جمع کنید میان دو خواهر لیکن آنچه گذشت
(عفوست) هر آئینه خدا هست آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ مَنَ أَنْ تَبْتَغُوا
 بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
 تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن فَتْيَتِكُمْ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ
 فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا
 أَحْصِنْتُمْ فَإِنَّ أْتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
 الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
 وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و حرام کرده شدند زنان شوهردار مگر آنچه مالک شده
 است دست شما لازم ساخته است خدا بر شما و حلال کرده
 شد شما را ما سوای اینکه همه محرمات (حلال کرده شد) که
 طلب نکاح کنید باموال خویش عفت طلب کنان نه شهوت
 رانندگان پس کسیکه لذت گرفتید باو از زنان بدهید
 ایشان را مهر ایشان مقرر کرده شده و نیست بر شما گناه
 در آنچه با یک دیگر راضی شدید بعد مهر مقرر هر آئینه
 خدا دانا استوارکار

و هر که نتواند از شما جهت توانگری که نکاح کند زنان آزاد
 مسلمانان را پس باید که نکاح کنید از آنچه مالک او شده
 است دست جنس شما، مراد کنیزکان شماست که مسلمانان
 باشند و خدا داناتر است بایمان شما بعضی شما از جنس
 بعضیست پس نکاح کنید کنیزکانرا بدستوری خداوندان
 ایشان و بدهید ایشان را مهر ایشان خوشخوئی در حالتی که
 عقیقه باشند نه زنا کننده و نه دوست پنهانی گیرنده پس
 چون در حباله زوج آمدند اگر زنا کنند پس بر ایشانست
 نیم مقدار از آنچه بر زنان آزادست از عقوبت نکاح کنیزکان
 کسی راست که بترسد از گناه از شما و آن که صبر کنید
 بهترست شما را و خدا آمرزنده مهربانست

میخواهد خدا که بیان کند برای شما و بنماید شما را راههای
 کسانیکه پیش از شما بودند و برحمت باز گردد بر شما و
 خدا دانا استوار کارست

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا

و خدا می‌خواهد که برحمت بازگردد بر شما و می‌خواهند
آنانکه پیروی شهوات کنند که کجروی کنید کجروی عظیم

می‌خواهد خدا که سبک کند از شما و انسان ضعیف آفریده
شده است

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

ای مومنان مخورید اموال خود را در میان خویش بناحق مگر
وقتی که آن داد و ستد تجارت باشد بعد رضامندی یک دیگر
از شما و مکشید خویشتن را هر آئینه خداست بشما مهربان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و هر که چنین کند بتعدی و ستم در آریمش بدوزخ و اینکه
بر خدا آسانست

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

اگر احتراز کنید از کبائر منہیات نابود سازیم از شما صغائر
شما را و در آریم شما را به محل گرامی

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

و تمنا مکنید مرتبه را که خدائی تعالی بآن بزرگی داده بعض
را از شما بر بعض مردان راهست بهره از آنچه حاصل
کرده‌اند و زنان را هست بهره از آنچه حاصل کرده‌اند و
سؤال کنید بجناب خدا از بخشایش او هر آئینه خدا هست
بهمه چیز دانا

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و مقرر کردیم وارثان برای هر چیزی از آنچه گذاشته‌اند
پدر و مادر و خویشان و کسانی که ایشانرا مربوط ساخته
است عهد شما پس بدهید ایشانرا بهره ایشان هر آئینه
خدا هست بر همه چیز حاضر

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ
عَقَدْتُمْ أَيْمَانَكُمْ فَعَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَنَتَاتٌ
حَفِظَتْ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ ^ط فَإِنَّ
أَطْعَمَكُمُ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ^ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا

۴
نساء
۳۴
۱۷۶
۶۷ ر

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ^ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ^ط وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان تدبیر کار کننده مسلط شده‌اند بر زنان بسبب آنکه
فضل نهاده است الله بعض آدمیان را بر بعض و بسبب آنکه
خرج کردند از اموال خویش پس زنان نیکوکار
فرمانبردارنده نگاه دارنده‌اند (یعنی مال و آبرو را در غیبت
زوج) بنگاه داشت خدا و آنزنان که معلوم کنید سرکشی
ایشان پس پند دهید ایشان را و ترک کنید ایشان را در
خوابگاه (یعنی مباشرت مکنید) و بزنید ایشان را پس اگر
فرمانبرداری شما کردند پس تجسس مکنید بر ایشان راهی
را هر آئینه هست خدا بلند مرتبه بزرگ قدر

و اگر معلوم کردید (ای حاکمان) مخالفت میان زن و شوهر
پس معین کنید صلح کاری از خویشان مرد و صلح کاری از
خویشان زن اگر اینکه صلح کاران خواهند صلح را البته
موافقت کند خدا در میان ایشان هر آئینه خدا هست دانا
آگاه

و بی‌پرستی خدا را و شریک او مقرر مکنید چیزی را و به پدر
و مادر نیکوکاری کنید و با خویشان و یتیمان و گدایان و
همسایه خویشاوند و به همسایه اجنبی و به همنشین بر
پهلوی نشسته و بمسافر و آنچه دست شما مالک او شد (یعنی
غلامان و کنیزکان) هر آئینه خدا دوست ندارد کسی را که
باشد متکبر خود ستانیده

(دوست ندارد) آنانرا که بخل میکنند و مردمان را به بخل
می‌فرمایند و می‌پوشند آنچه خدا داده است ایشانرا از
فضل خود و آماده ساخته‌ایم برای کافران عذاب رسوا
کننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

و آنان را که خرج می‌کنند اموال خود را برای نمودن مردمان
و معتقد نیستند بخدا و روز قیامت و هر که شیطان یار او
باشد پس وی بد یاریست

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

و چه زیان بودی بر ایشان اگر ایمان می‌آوردند بخدا و روز
آخر و خرج می‌کردند از آنچه خدا داده است ایشانرا و
هست خدا بایشان دانا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

هر آئینه خدا ستم نمی‌کند وزن ذره و اگر آن عمل نیکی
باشد دو چندان کندش و بدهد از نزدیک خود مزد بزرگ

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

پس چه حال باشد آنگاه که بیاریم از هر قوم گواهی را و
بیاریم ترا گواه برین امت

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

آنروز که آرزو کنند آنانکه کافر شدند و نافرمانی پیغامبر
کردند کاش برایشان زمین هموار کرده شود و نه پوشند از
خدا هیچ سخنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوهَا غُفُورًا

ای مومنان بنماز نزدیک مشوید حال آنکه شما مست باشید
تا آنکه بفهمید آنچه بزبان می‌گوئید و بنماز نزدیک مشوید
در حالت جنابت تا آنکه غسل کنید مگر آنکه مسافر باشید و
اگر بیمار باشید یا مسافر یا بیاید کسی از شما از جای ضرور
یا مباشرت زنان کنید و نیابید آب را پس قصد بکنید بزمین
پاک پس مسح کنید بروی خویش و دست‌هایی خویش هر
آئینه هست خدا عفو کننده بخشاینده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ
الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

آیا ندیدی بسوی کسانیکه داده شدند بهره از کتاب (یعنی
یهود) می‌ستانند گمراهی را و می‌خواهند که شما گم کنید
راه را

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خدا داناتر است بدشمنان شما و خدا دوست بسست و خدا یاری دهنده بسست

از یهود قومی هست که تغییر میکنند کلمها از جایهای آنها و میگویند (یعنی بزبان حال) شنیدیم و عاصی شدیم و میگویند اسمع غیر مسمع و راعنا میپنجاند سخن را بزبان خویش و طعنه میزنند در دین و اگر ایشان گفتندی شنیدیم و فرمانبرداری کردیم و (بجای اسمع غیر مسمع) اسمع میگفتند و (بجای راعنا) انظرنا هر آئینه بودی بهتر ایشان را و درستتر و لیکن لعنت کرده است ایشانرا خدا بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی‌آرند مگر اندکی

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

ای اهل کتاب ایمان آرید بآنچه فرود آوردیم باور کننده آنچه با شماست پیش از آنکه مو کنیم صورت رویها را پس بگردانیمش بر شکل پشت رویها یا لعنت کنیم ایشان را چنانکه لعنت کردیم اهل شنبه را و هست اراده خدا کرده شده

يَأْتِيهَا الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا عَلَيَّ أَدْبَارَهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

هر آئینه خدا نمی‌آمزد او را شریک مقرر کرده شود و می‌آمزد غیر آن هر کرا خواهد و هر که شریک خدا مقرر کند هر آئینه افترا کرده است بگناه بزرگ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

آیا ندیدی بسوی کسانیکه ستایش میکنند خود را بلکه خدا ستایش میکند هر کرا خواهد و ستم کرده نخواهند شد مقدار رشته

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

ببین چگونه می‌بندند بر خدا دروغ را و اینکه گناه آشکارا بسست

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۗ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

آیا ندیدی بسوی کسانیکه بهره از کتاب داده شد معتقد می‌شوند جبت را و معبود باطل را و می‌گویند در حق کافران که ایشان راه یابنده‌تراند از مسلمانان

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

ایشان آنگروه‌اند که لعنت کرد ایشانرا خدا و هر که خدا
لعنت کندش پس نخواهی یافت مر او را یاری دهنده

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

آیا ایشانرا هست بهره از بادشاهی پس آنهنگام نه دهند
بمردمان مقدار فقیری

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

آیا حسد میکنند بر مردمان بر آنچه ایشانرا الله تعالی داده
است از فضل خود پس هر آئینه ما دادیم کسان ابراهیم را
کتاب و دانش و دادیم ایشان را بادشاهی بزرگ

فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

پس از کفار کسی هست که ایمان آورد بآن کتاب و از
ایشان کسی هست که باز ایستاد از وی و کفایت‌ست دوزخ
آتش افروخته

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمَآ
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

هر آئینه کسانیکه کافر شدند بآیات ما زود درآریم ایشان
را بآتش هرگاه که پخته گردد پوستهای ایشان بعوض پیدا
کنیم برای ایشان پوستهای دیگر بجز آن تا بچشند عذاب را
هر آئینه خدا هست غالب استوارکار

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

و کسانیکه ایمان آوردند و کارها شایسته کردند زود
درآریم ایشان را ببوستانها می‌رود زیر آن جویها جاویدان
آنجا همیشه ایشانراست آنجا زنان پاک کرده شده و درآریم
ایشانرا بسایه نیک (یعنی راحت تمام)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يَعْظُمُكُمْ بِهِءِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

هر آئینه خدا می‌فرماید شما را که ادا کنید امانتها بسوی
اهل آن و می‌فرماید که حکم برآستی کنید چون حاکم شوید
میان مردمان هر آئینه خدا نیکو چیزبست که بآن پند
می‌دهد شما را هر آئینه خدا هست شنوا بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ای مومنان فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید
پیغامبر را و فرمانروایان را از جنس خویش پس اگر اختلاف
کنید در چیزی پس راجع کنید او را بسوی خدا و پیغامبر اگر
اعتقاد می‌دارید بخدا و روز آخر اینکه بهترست و نیکوتر
باعتماد عاقبت

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۗ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

آیا ندیدی بسوی کسانی که گمان می‌کنند که ایمان آوردند
بآنچه بسوی تو نازل کرده شده‌ست و آنچه پیش از تو نازل
کرده شد می‌خواهند
که فضیای خویش رفع کنند بسوی سرکش و حال آنکه
فرموده شد ایشانرا که نامعتقد وی شوند و می‌خواهد شیطان
که گمراه سازد ایشان را گمراهی دور

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

و چون گفته شود بایشان بیایید بسوی آنچه نازل کرده است
خدا و بسوی پیغامبر به بینی آن منافقان را باز می‌ایستند از
تو با اعراض

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

پس چه حال‌ست آنگاه که برسد بایشان مصیبتی بسبب
آنچه پیش فرستاده است دست ایشان پس بیایند نزدیک
تو قسم می‌خورند بخدا که نخواستہ بودیم مگر نیکوکاری و
موافقت کردن

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

اینکه گروه آنانند که میداند خدا آنچه در دل ایشانست
پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشانرا و بگو بایشان
سخنی موثر در دل ایشان

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

و نه فرستادیم هیچ پیغامبر را مگر برای آنکه فرمانبرداری
کرده شود بحکم خدا و اگر اینکه جامعه وقتی که ستم
کردند بر خویشتن بیامدندی نزدیک تو پس آموزش طلب
کردندی از خدا و طلب آموزش کردی برای ایشان پیغامبر
هر آئینه یافتندی خدا را برحمت باز آینده مهربان

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

پس قسم پروردگار تو که ایشان مسلمان نباشند تا آنکه
حاکم کنند ترا در اختلافی که واقع شد میان ایشان باز
نیابند در دل خویش تنگی از آنچه حکم فرمودی و قبول
کنند بانقیاد

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

و آنگاه البته میدادیم ایشانرا از نزد خویش مزد بزرگ

وَإِذَا لَأَتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

و دلالت میکردیم ایشانرا براه راست

وَأَهْدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا

و هر که فرمان برد خدا و رسول را پس آن جماعت همراه آنکسانند که انعام کرده است خدا بر ایشان از پیغامبران و صدیقان و شهیدان و صالحان و نیکو رفیق اند ایشان

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَٰلِمًا

اینکه بخشایش از خداست و بسست خدا دانا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُدُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

ای مسلمانان بگیریید سلاح خود را پس بیرون روید (یعنی بغزا) گروه گروه شده یا بیرون روید همه جمع آمده

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

و هر آئینه بعض از شما آنست که درنگ میکند (یعنی در رفتن) پس اگر برسد بشما مصیبتی گوید انعام کرد خدا بر من چون نبودم حاضر بایشان

وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

و اگر برسد بشما نعمتی از خدا بگوید گویا هرگز نبود میان شما و میان وی دوستی کاش بودمی بایشان پس یافتمی مطلب بزرگ را

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

پس باید که جنگ کنند در راه خدا آن مومنان که میفروشند زندگانی دنیا را بآخرت و هر که جنگ کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد بدهیمش مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا

و چیست شما را که جنگ نمیکنید در راه خدا و برای بیچارگان از مردان و زنان و کودکان (یعنی گرفتاران بدست کفار) آنانکه میگویند ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازین ده که ستمکارند اهل آن و مقرر کن برای ما از نزدیک خود کارسازی و مقرر کن برای ما از نزدیک خود یاری دهنده

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

مؤمنان کارزار میکنند در راه خدا و کافران میجنگند در راه معبود باطل پس جنگ کنید با دوستان شیطان هر آئینه حيله شیطان سستست

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشِيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

آیا ندیدی بسوی کسانیکه گفته شد ایشان را باز دارید دست خود یعنی جنگ مکنید و بر پا کنید نماز را و بدهید زکوة را (پس قبول کردند) چون نوشته شد بر ایشان جنگ ناگاه گروهی از ایشان میترسند از مردمان مانند ترسیدن از خدا یا زیادهتر و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار چرا زنده نگذاشتی ما را تا وقتی نزدیک بگو بهره‌مندی دنیا اندکست و آخرت بهترست کسی را که پرهیزگاری کند و ستم کرده نخواهید شد مقدار رشته

أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

هر جا که باشید دریابد شما را مرگ و اگر باشید در محللهائی محکم و اگر برسد بایشان نعمتی گویند اینکه از نزدیک خداست و اگر برسد بایشان شدتی گویند (ای محمد ص) اینکه از نزدیک تست بگو همه از نزدیک خداست پس چه حال است اینکه قوم را نزدیک نیستند که بفهمند سخنی را

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

آنچه رسید بتو از نعمت پس از خداست و آنچه رسید بتو از محنت پس از نزدیک نفس تست و فرستادیم ترا پیغمبر برای مردمان و بس است خدا حاضر

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

هر که فرمانبرداری کند رسول را پس هر آئینه فرمانبرداری خدا کرد و هر که اعراض کرد پس نه فرستادیم ترا بر ایشان نگاهبان

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و میگویند در دل ما فرمانبرداری است پس چون بیرون روند از نزدیک تو گروهی از ایشان بوقت شب رای زنند غیر آنچه تو میفرمائی و خدا مینویسد (یعنی در نامه اعمال) آنچه شب میگویند پس اعراض کن از ایشان و توکل نما بر خدا و خدا کار سازنده بس است

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

آیا تامل نه میکنند قرآن را اگر بودی از نزدیک غیر خدا البته یافتندی در ان اختلاف بسیار

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

و وقتی که بیاید نزدیک ایشان خبری از ایمنی یا ترس مشهور سازند آن را و اگر راجع میگرددانیدند آنرا بسوی پیغامبر و بسوی فرمان روایان از اهل اسلام هر آئینه دریافتندی مصلحت آن خبر را که آنانکه از ایشان میتوانند بر آوردن مصلحت آن و اگر نبودی بخشایش خدا بر شما و رحمت او البته پیروی می کردید شیطان را مگر اندکی

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

پس جنگ کن ای محمد در راه خدا بر تو مواخذه نیست مگر از جان تو و رغبت ده مسلمانان را نزدیکست که موقوف سازد خدا جنگ کافران را و خدا سخت ترست باعتبار جنگ و سخت ترست باعتبار عقوبت

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

هر که شفاعت کند شفاعتی نیک باشد او را بهره از ثواب آن و هر که شفاعت کند شفاعتی بد باشد او را حصه از عذاب آن و هست خدا بر همه چیز توانا

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

و چون تعظیم کرده شوید بسلامی پس تعظیم کنید بکلمه بهتر از ان یا همان کلمه جواب دهید هر آئینه هست خدا بر همه چیز حساب کننده

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خدا نیست هیچ معبود مگر او البته بهم آرد شما را بروز قیامت هیچ شک نیست در آن و کیست راست‌گوتر از خدا در سخن

پس چیست ای مسلمانان شما را در باب تملق کنندگان دو گروه شدید و خدا نگونسار ساخت ایشانرا بشوئی آنچه کردند آیا میخواهید که راه نمائید کسی را که همراه ساخت او را خدا و هر کرا خدا همراه کند نیابی برائی او هیچ راهی

(اینکه تملق کنندگان) آرزو کردند که شما کافر شوید چنانکه ایشان کافر شدند پس برابر باشید پس دوست مگیرید هیچ کس را از ایشان تا آنکه هجرت کنند در راه خدا پس اگر اعراض کردند (یعنی از اسلام و هجرت) پس اسیر گیرید ایشان را و بکشید هر جا که یابید ایشانرا و دوست و یار مگیرید کسی را از ایشان (اسیر گیرید و بکشید)

مگر آنانرا که پیوند دارند با گروهی که میان شما و میان ایشان عهد هست یا بیابند نزدیک شما حال آنکه تنگ آمده است سینه ایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند با قوم خویش و اگر خواستی خدا هر آینه مسلط ساختی ایشانرا بر شما پس قتال میکردند با شما پس اگر اینکه فریق یک سو شوند از جانب شما و قتال نکنند با شما و بیفگنند بسوی شما پیغام صلح را پس نکرده است خدای تعالی شما را بر ایشان راهی

خواهید یافت قومی را که میخواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از قوم خود هرگاه که باز گردانیده میشوند بسوی فتنه‌انگیزی نگونسار انداخته شوند دران، پس اگر یکسو نه شوند از جنگ شما و نیفگنند بسوی شما پیغام صلح را و باز ندارند دست خویش را پس اسیر گیرید ایشانرا و قتل نمائید ایشانرا هر جا که یابید و اینکه جماعت داده‌ایم شما را بر ایشان حجت ظاهر

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

وَمَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
 تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتُّعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِّن قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و نسزد مسلمانی را که بکشد مسلمانی را (لیکن قتل که
 واقع میشود) بخطا (یعنی بغیر قصد) و هر که بکشد
 مسلمانی را بخطا پس لازم است آزاد کردن برده مسلمان و
 خونبها رسانیده شده بکسان مقتول مگر آنکه ابرا نمایند
 پس اگر باشد مقتول از گروه دشمنان شما و او مسلمانست
 پس لازم است آزاد کردن برده مسلمان و اگر باشد مقتول
 از قومی که میان شما و ایشان عهدست پس لازم است
 خونبها رسانیده شده
 بکسان او و آزاد کردن برده مسلمان پس هر که نیابد برده
 را پس لازمست روزه داشتن دو ماه پی در پی (و مشروع در
 کفارت بجهت قبول) توبه است از جانب خدا و هست خدا
 دانا استوارکار

و هر که بکشد مسلمانی را بقصد پس جزای او دوزخست
 جاوید آنجا و خشم گرفته است برو خدا و لعنت کرده است
 او را و آماده ساخت برای او عذاب بزرگ

ای مسلمانان چون سفر کنید در راه خدا (یعنی برای جهاد)
 پس نیک تفحص کنید و مگوئید کسی را که بسوی شما سلام
 انداخته است نیستی مسلمان می‌طلبید متاع زندگانی دنیا
 پس نزدیک خداست غنیمتهائی بسیار همچنین بودید
 پیش ازین پس انعام کرد خدا بر شما پس تفحص کنید هر
 آئینه خدا هست بآنچه می‌کنید آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

:۴
نساء
۹۵
/۱۷۶

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

۹۶

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُتَلَبِّكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۹۷
۷۵

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

۹۸

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

۹۹

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

۱۰۰
حزب
۳۸

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

۱۰۱
۷۶

برابر نیستند نشینندگان غیر معذور از مسلمانان و جهاد
کنندگان در راه خدای تعالی بمال خویش و جان خویش فضل
داده است خدا مجاهدان را بمال و جان خویش بر
نشینندگان در مرتبه و هر یکی را وعده نیک کرده است
خدا و افزون داده است خدا مجاهدان را به نسبت
نشینندگان مزد بزرگ

افزون داده است مرتبها از جانب خویش و آموزشها و
بخشایش و هست خدا آمرزنده مهربان

هر آئینه آنانکه فرشتگان قبض ارواح ایشان کردند در
حالی که ستمکار بودند بر خویشان فرشتگان ایشان را
گفتند در چه حال بودید شما گفتند بودیم بیچارگان در
زمین گفتند آیا فراخ نبود زمین خدا تا هجرت میکردید در
آن پس آن جماعه جای ایشان دوزخ است و او بد جانیست

مگر آنانکه بحقیقت بیچارهاند از مردمان و زنان و کودکان
هیچ چاره نه میتوانند و هیچ راه نمی‌یابند

پس آن جماعه نزدیک است که خدا عفو کند از ایشان و
هست خدا عفو کننده آمرزنده

و هر که ترک وطن بکند در راه خدا بیابد در زمین اقامت‌گاه
بسیار و فراخی معیشت و هر که بیرون رود از خانه خود
هجرت کنان بسوی خدا و پیغامبر او پس دریابد او را موت
پس تحقیق ثابت شد مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده
مهربان

و چون سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی در
آنکه کوتاه سازید قدری از نماز اگر بترسید از آنکه در بلا
افکنند شما را کافران هر آئینه کافران هستند شما را
دشمن آشکارا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ
 مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۗ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
 وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَافِيَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يَصْلُوا فَلْيَصْلُوا مَعَكَ
 وَلِيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
 تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
 مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَىٰ مِّنْ
 مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۗ وَخُذُوا
 حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۴:
 نساء
 ۱۰۲
 ۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعودًا وَعَلَىٰ
 جُنُوبِكُمْ ۗ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ إِنَّ الصَّلَاةَ
 كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۗ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ
 يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
 أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
 ۷۷ر

و چون باشی در میان مومنان پس بر پا کردی برای ایشان
 نماز را پس باید که بایستند گروهی از ایشان با تو و باید که
 بگیرند سلاح خویش پس چون بسجده روند پس آن گروه
 دیگر باید که پیش از ایشان باشند و باید که بیاید آن گروه
 دیگر که هنوز نماز نه کرده‌اند پس نماز کنند با تو و باید که
 بگیرند حذر و سلاح خود را آرزو کردند کافران کاش غافل
 شوید از سلاح خویش و متاع خویش پس حمله کنند بر شما
 یکباره و هیچ گناه نیست بر شما اگر باشد شما را رنجی از
 باران یا بیمار باشید در آنکه بنهید سلاح خویش را و البته
 بگیرید حذر خود را هر آئینه خدا آماده کرده است برای
 کافران عذاب رسوا کننده

پس چون نماز تمام کردید پس یاد کنید خدا را ایستاده و
 نشسته و بر پهلوئی خویش پس چون آرامیدید بر پا کنید
 نماز را هر آئینه هست نماز بر مومنان فرض وقت معین
 کرده شده

و سستی مکنید در جستجوی کفار اگر شما دردمند می‌شوید
 پس ایشان نیز دردمند میشوند چنانکه شما می‌شوید و شما
 امید دارید از خدا آنچه ایشان را امید نیست و هست خدا
 دانا استوارکار

هر آئینه ما فرود آوردیم بسوی تو کتاب را براستی تا حکم
 کنی میان مردمان آنچه شناسا ساخته است ترا خدا و مباش
 خصومت کننده برای حمایت خیانت کنندگان

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و آموزش خواه از خدا هر آئینه خدا هست آمرزنده مهربان

۱۰۷

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

و خصومت مکن از جانب آنانکه خیانت میکنند با جنس
خویش هر آئینه خدا دوست ندارد آنرا که باشد خیانت
کننده گناهکار

۱۰۸

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

پنهان میکنند از مردمان و پنهان نه میکنند از خدا و او با
ایشانست آنگاه که بشب مشورت میکنند آنچه خدا نه
میپسندد از تدبیر و هست خدا بآنچه می‌کنند در گیرنده

۱۰۹

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

آگاه باشید شما ای قوم که خصومت کردید از طرف خیانت
کنندگان در زندگانی دنیا پس که خصومت خواهد کرد با
خدا از طرف ایشان روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان
کار سازنده

۱۱۰

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هر که بکند کار بد یا ستم کند بر خویش باز آموزش طلبد
از خدا بیابد خدا را آمرزنده مهربان

۱۱۱

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و هر که بکند گناهی پس جز اینکه نیست میکند آنرا بر جان
خویش و هست خدا دانا استوار کار

۱۱۲

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ
أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

و هر که بکند خطائی یا گناهی باز تهمت کند بآن بیگناهی را
پس بر خود برداشت افترا و گناه ظاهر را

۱۱۳
۷۸

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

و اگر نبودی فضل خدا بر تو و بخشایش او قصد کرده بودند
گروهی از ایشان که گمراه کنند ترا و گمراه نمی‌کنند مگر
خویشتن را و هیچ زیان نرسانند بتو و فرود آورده است
خدا بر تو کتاب و دانش و آموخته است ترا آنچه
نمی‌دانستی و هست فضل خدا بر تو بزرگ

۴
نساء
۱۱۴
۱۷۶
حزب
۳۹

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ تَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

نیست خوبی در بسیاری از مشورت پنهانی ایشان لیکن خوبی در مشورت کسیست که فرماید بصدق یا بکار پسندیده یا بصلاح کاری میان مردمان و هر که اینکه کند بطلب خوشنودی خدا بدهیمش مزد بزرگ

۱۱۵

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۗ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و هر که مخالفت پیغامبر کند بعد از آنکه معلوم شد او را هدایت و پیروی کند سوی راه مسلمانان متوجه بکنیمش آنچه میل کرده و در آریمش بدوزخ و او بد جائیست

۱۱۶
۷۹ر

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ ۗ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

هر آئینه خدا نمی‌آمرزد آنکه شریک باو مقرر کرده شود و می‌آمرزد غیر شرک هر کرا خواهد و هر که شریک خدا مقرر کند پس گمراه شد گمراهی دور

۱۱۷

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ۖ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

مشرکان نمی‌پرستند بجز خدا مگر بتانی را که بنام دختران مسمی کرده‌اند و نمی‌پرستند مگر شیطان دور رفته از خدا

۱۱۸

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان البته بگیرم از بندگان تو حصه که در علم ازلی معین شده

۱۱۹

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و البته گمراه کنم ایشانرا و البته در آرزوی باطل افکنم ایشانرا و البته بفرمایم ایشان را تا بشکافند گوش چهارپایان را و البته بفرمایم ایشانرا تا تغیر دهند آفرینش خدا را و هر که دوست گیرد شیطان را بجز خدا پس زیانکار شد زیان ظاهر

۱۲۰

يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّتُهُمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

وعده میدهد ایشانرا و در آرزو می‌اندازد ایشانرا و وعده نه میکند ایشانرا شیطان الا بفریب

۱۲۱

أُولَٰئِكَ مَا أَوْلَهُمُ جَهَنَّمَ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

اینکه جماعت جای ایشان دوزخست و نیابند از آن مخلصی

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند در آریم
ایشانرا بباستانها میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه
وعده کرده است خدا بر راستی و کیست راست‌گوتر از خدا
در سخن

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

نیست کار بوفق آرزوی شما و نه بوفق آرزوی اهل کتاب هر
که بکند کار بد جزا داده خواهد شد بآن و نیابد برای خود
بجز خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

و هر که بکند از کارهایی شایسته مرد باشد یا زن و او
مسلمان‌ست پس آن جماعه در آیند به بهشت و ستم کرده
نشوند مقدار نقیری

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

و کیست نیکوتر باعتبار دین از کسی که منقاد ساخت روی
خود را برای خدا و او نیکوکارست و پیروی کرد ملت
ابراهیم را در حالتی که حنیف بود و خدا دوست گرفت
ابراهیم را

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و
هست خدا به همه چیز درگیرنده

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و طلب فتوی میکنند از تو در باب زنان بگو خدا فتوی
میدهد شما را در باب زنان و آنچه خوانده می‌شود بر شما
در کتاب (نازل شده است) در حق آن زنان یتیمه که
نمی‌دهید ایشانرا آنچه فرض کرده شده است برای ایشان و
رغبت می‌کنید که نکاح کنید با ایشان و (نازل شده است)
در باب بیچارگان از کودکان و (حکم‌ست) بآنکه تعهد حال
یتیمان کنید بانصاف و آنچه می‌کنید از نیکوئی هست خدا
بآن دانا

:۴
نساء
۱۲۸
/۱۷۶

وَإِن أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و اگر زنی معلوم کند از شوهرش سرکشی یا رو گردانی پس گناه نیست بر ایشان در آن که صلح آرند در میان خویش نوعی از صلح و صلح کاری بهترست و حاضر کرده شده‌اند نفوس نزدیک بخل و اگر نیکوکاری و پرهیزکاری کنید پس هر آئینه خدا هست بآنچه می‌کنید دانا

۱۲۹

وَلَن تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِن تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هرگز نتوانید عدل کردن میان زنان اگر چه نهایت رغبت کنید پس یاری کجی مکنید تمام کجی تا آنکه بگذارید آن زنان را مانند معلقه و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری نمائید پس هر آئینه خدا هست آمرزنده مهربان

۱۳۰

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

و اگر مرد و زن با یکدیگر جدا شوند کفایت کند خدای تعالی هر یکی را از توانگری خود و هست خدا جواد استوارکار

۱۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

و خداپرست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و هر آئینه حکم فرمودیم آنان را که داده شدند کتاب پیش از شما و شما را نیز که بترسید از خدا و اگر کافر شوید پس هر آئینه خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و هست خدا توانگر ستوده شده

۱۳۲

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین هست و خدا کارساز بسست

۱۳۳

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا

و اگر خواهد دور کند شما را ای مردمان و بوجود آرد دیگران را و هست خدا برین کار توانا

۱۳۴

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

هر که باشد طالب جزای دنیا (یعنی جزای عمل در دنیا طلب کند) پس نزدیک خدا هست ثواب دنیا و آخرت و هست خدا شنوا و بینا (یعنی پس چرا نه طالب هر دو باشید)

۴
نساء
۱۳۵
۱۷۶
حزب
۴۰
۸۱ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ
وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا
أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَن تَعْدِلُوا
وَإِن تَلَوُا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای مسلمانان متعهد انصاف باشید اظهار حق کنندگان برای
خدا و اگر چه بر ضرر خویشتن یا پدر و مادر و خویشاوندان
باشد اگر (آنکه حق بر وی ثابت میشود) توانگر باشد یا فقیر
بهر حال خدا مهربان ترست بر ایشان پس پیروی خواهش
نفس مکنید اعراض کنان از عدل و اگر پیچانید سخن را یا
روی گردانید پس هر آئینه خدا هست بآنچه میکنید آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ
الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ
وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای مسلمانان ایمان آرید بخدا و پیغامبر او و آن کتاب که
فرو فرستاده است بر پیغامبر خود و آن کتاب که فرو
فرستاده است پیش ازین و هر که کافر شود بخدا و
بفرشتگان او و کتابهای او و پیغامبران او و بروز آخر پس هر
آئینه گمراه شد گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ
سَبِيلًا

آنانکه ایمان آوردند باز کافر شدند باز ایمان آوردند باز
کافر شدند باز زیادت کردند در کفر هرگز نیامرزد خدای
تعالی ایشان را و هرگز ننماید ایشان را راهی

بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَن لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

خبر ده منافقان را بآنکه ایشانرا باشد عذاب درد دهنده

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ
أَيَّبَتُّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

آن منافقان که کافران را دوست میگیرند بجز مومنان آیا
نزدیک ایشان ارجمندی میطلبند پس هر آئینه ارجمندی
خدا راست همه یکجا

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
فِي حَدِيثِ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ
الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

و هر آئینه فرو فرستاده است خدا بر شما در قرآن که چون
بشنوید آیتهای خدا انکار نموده می آید و تمسخر کرده
میشود بآنها پس منشینید بایشان تا آنکه شروع کنند در
سخنی بجز آن هر آئینه شما آنگاه که بنشینید مانند آن
کافران باشید، هر آئینه خدا بهم آورده است منافقان و
کافران را همه یکجا در دوزخ

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

:۴
نساء
۱۴۱
/۱۷۶

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۴۲
۸۲

مُذَبَذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

۱۴۳

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَنَا مُبِينًا

۱۴۴

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

۱۴۵

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

۱۴۶

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَعَامَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

۱۴۷

آن منافقان که انتظار شما میکشند پس اگر باشد شما را فتحی از جانب خدا گویند آیا نبودیم با شما و اگر باشد کافران را نصیبی گویند (یعنی بکافران) آیا غالب نه شدیم بر شما و آیا باز نداشتیم شما را از ضرر مسلمانان پس خدا حکم خواهد کرد در میان شما روز قیامت و هرگز گشاده نه گرداند خدا کافران را بر مسلمانان راهی

هر آئینه منافقان فریب میکنند با خدا و خدا نیز فریب میکند با ایشان و چون منافقان بسوی نماز برخیزند کاهلی کنان (برخیزند) می‌نمایند بمردمان و یاد نمی‌کنند خدا را مگر اندکی

متروند در میان اینکه و آن نه بسوی اینانند و نه بسوی آنان و هرکرا گمراه کند خدا پس نیابی او را هیچ راهی

ای مسلمانان دوست مگیرید کافران را بجز مومنان آیا میخواهید که ثابت کنید برای خدا بر خویشتن الزام ظاهر

هر آئینه منافقان در طبقه زیرترین‌اند از آتش و نه یابی ایشانرا هیچ یاری دهنده

مگر آنانکه توبه کردند و صلاح پیش گرفتند و چنگ زدند بخدا و خالص گردانیدند دین خود را برای خدا پس آن جماعه همراه مومنانند و زود بدهد خدا مومنان را مزد بزرگ

چه کار کند خدا بعذاب شما اگر سپاسداری کنید و ایمان آرید و هست خدا قدرشناس دانا

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

دوست نمیدارد خدا بلند گفتن سخن بد مگر سخت گفتن
مظلوم (که عفو هست) و هست خدا شنوا دانا

اگر آشکارا کنید کار نیک را یا پنهان کنید آنرا یا عفو کنید
از ظلمی پس هر آئینه هست خدا عفو کننده توانا

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفْوًا قَدِيرًا

هر آئینه کسانی که کافر میشوند بخدا و پیغمبران او و
کسانی که میخواهند که تفرقه کنند در میان خدا و پیغامبران
او و کسانی که میگویند ایمان می‌آریم بعضی پیغمبران و
نامعتقد می‌شویم بعضی را و میخواهند که راهی گیرند در
میان اینکه و آن

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

آن جماعه ایشانند کافران بتحقیق و آماده ساخته‌ایم برای
کافران عذاب رسوا کننده

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُهِينًا

و کسانی که ایمان آوردند بخدا و پیغامبران او و تفرقه
نکرده‌اند در میان هیچ یکی از ایشان آل جماعه خواهد داد
خدا ایشانرا مزد ایشان و هست خدا آمرزنده مهربان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

درخواست میکنند از تو اهل کتاب که فرود آری بر ایشان
کتابی از آسمان (یعنی یک دفعه) پس سؤال کرده بودند از
موسی سخت‌تر ازین گفتند خدا را بنما بما آشکارا پس
گرفت ایشان را صاعقه بسبب گناه ایشان باز معبود گرفتند
گوساله را بعد از آن که آمد بایشان معجزها پس درگذشتیم
ازین جریمه و دادیم موسی را غلبه ظاهر

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنِ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

و برداشتیم بالای ایشان طور را برای گرفتن عهد ایشان و
گفتیم ایشانرا درآیید بدروازه سجده کنان و گفتیم ایشانرا
تجاوز مکنید در روز شنبه و گرفتیم از ایشان عهد محکم

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمْ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبَصَدْتَهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

پس بسبب شکستن ایشان عهد خود را و بسبب کفر ایشان
بآیات خدا و کشتن ایشان انبیا را بنا حق و گفتن ایشان که
دل ما در پرده است (نه) بلکه مهر نهاده است خدای تعالی
بر دل ایشان بسبب کفر ایشان پس ایمان نیاوردند مگر
اندکی

و بسبب کفر ایشان و گفتن ایشان بر مریم بهتانی بزرگ
(یعنی قذف بزنا)

و بسبب گفتن ایشان که ما کشتیم مسیح عیسی پسر مریم
را که (فی الواقع) پیغامبر خدا بود و نکشته‌اند او را و بردار
نه کرده‌اند او را و لیکن مشتبه شد بر ایشان و هر آئینه
کسانیکه اختلاف کردند در باب عیسی در شک‌اند از حال او
و نیست ایشانرا به آن یقینی لیکن پیروی ظن میکنند و به
یقین نه کشته‌اند او را

بلکه برداشت او را خدای تعالی بسوی خود و هست خدا
غالب استوارکار

و نباشد هیچکس از اهل کتاب الا البته ایمان آورد بعیسی
پیش از مردن عیسی و روز قیامت باشد عیسی گواه بر
ایشان

پس بسبب ظلمی که بظهور آمد از یهود حرام ساختیم بر
ایشان چیزهای پاکیزه که حلال بودند ایشانرا و بسبب
بازداشتن ایشان مردمان بسیار را از راه خدا

و گرفتن ایشان سود را و حال آنکه منع کرده شده‌اند از آن
و خوردن ایشان اموال مردمان را بناحق و مهیا کردیم برای
کافران از ایشان یعنی (مصران بر کفر) عذاب درد دهنده

لیکن ثابت قدمان در علم از اهل کتاب و مؤمنان که ایمان
می‌آوردند آنچه فرو فرستاده شده است بسوی تو و آنچه فرو
فرستاده شده است پیش از تو و (مدح میکنم) بر پا
دارندگان نماز را و همچنین دهندگان زکوة را و ایمان
آوردگان بخدا و روز آخر اینکه جماعه زود بدهیم ایشانرا
مزد بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

هر آئینه ما وحی فرستادیم بسوی تو چنانکه وحی فرستادیم
بسوی نوح و پیغامبران پس از وی و چنانکه وحی فرستادیم
بسوی ابراهیم و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و نبیرگان و
عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و چنانکه دادیم
داود را زبور

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا

و چنانکه فرستادیم پیغمبرانی که قصه ایشان گفته‌ایم بر
تو پیش ازین و پیغامبرانی که قصه ایشان نه گفته‌ایم بر تو
و گفت خدا با موسی سخن

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

(فرستادیم) به پیغامبران مژده دهندگان و بیم کنندگان تا
نباشد مردمان را بر خدا الزام بعد فرستادن پیغامبران و
هست خدا غالب استوارکار

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَيَعْلَمِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

لیکن خدا اظهار می‌فرماید در حق آنچه فرو فرستاده است
بسوی تو که فرو فرستاده آنرا بعلم خود و فرشتگان نیز
گواهی میدهند و بس است خدا گواه

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

هر آئینه کسانی که کافر شدند و بازداشتند (یعنی مردمان را)
از راه خدا بتحقیق گمراه شدند گمراهی دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

هر آئینه کسانی که کافر شدند و ستم کردند هرگز نیامرزد
ایشان را خدا و ننماید ایشان را راهی

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

مگر راه دوزخ جاویدان آنجا همیشه و هست اینکه آسان بر
خدا

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

ای مردمان هر آئینه آمد بشما پیغامبر براستی از جانب
پروردگار شما پس ایمان آرید (تا ایمان آوردن) بهتر باشد
برای شما و اگر کافر شوید پس هر آئینه خدا راست آنچه
در آسمان و زمین است و هست خدا دانا استوارکار

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
 وَكَلِمَتُهُ وَأَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴
 نسا،
 ۱۷۱
 /۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
 الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
 وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
 ۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
 وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
 وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
 إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
 رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب از حد مگذرید در دین خود و مگوئید بر خدا
 مگر سخن راست جز اینکه نیست که عیسی پسر مریم
 پیغامبر خداست و فیض اوست
 انداخت آن را بسوی مریم و روحی است از جانب خدا پس
 ایمان آرید بخدا و پیغامبران او و مگوئید خدایان سراند
 بازمانید (ازین قسم گفتار تا اینکه) بازماندن بهتر باشد شما
 را جز اینکه نیست که خدا معبود یگانه است پاک است از
 آنکه باشد او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و
 آنچه در زمینست و بسست خدا کار سازنده

ننگ ندارد عیسی از آنکه باشد بنده خدا و نه فرشتگان
 مقرب ننگ دارند و هر که ننگ کند از بندگی او و سرکشی
 کند پس خواهد برانگیخت ایشانرا نزدیک خویش همه یک
 جا

پس اما کسانیکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
 پس تمام دهد ایشانرا مزد ایشان و زیاده دهد ایشان را از
 فضل خود و اما کسانیکه ننگ داشتند و سرکشی کردند
 پس عذاب کند ایشانرا عذاب درد دهنده (۱۷۳)
 و نیابند برای خویش بجز خدا هیچ دوستی و هیچ یاری دهی

ای مردمان بتحقیق آمد نزدیک شما دلیلی از پروردگار شما و
 نازل کردیم بسوی شما روشنی آشکارا

اما کسانیکه ایمان آوردند بخدا و چنگ زدند باو پس زود در
 آرد ایشان را در رحمت و فضل از نزدیک خود و بنماید
 ایشانرا بسوی خود راه راست

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرًا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ

طلب فتوی میکنند از تو بگو خدا فتوی میدهد شما را در باب میراث کسیکه والد و ولد ندارد اگر مردی بمیرد که فرزندش نیست یعنی و نه والد و او را خواهری باشد پس خواهرش راست نیمه آنچه گذاشته است و اگر اینکه خواهر مرد آن برادر وارث او شدی اگر نباشد آنرا فرزند پس اگر خواهران دو باشند پس ایشانراست سوم حصه آنچه گذاشته است و اگر ایشان جماعه باشند مردان و زنان پس مرد راست مانند حصه دو زن بیان میکند خدا برای شما تا گمراه نه شوید و خدا بهمه چیز داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَأُفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ يُحْكُمُ مَا يُرِيدُ

ای مومنان وفا کنید بعهدها یعنی عهدی که با خدا بسته‌اید در التزام احکام او تعالی، حلال کرده شده است برای شما چهارپایان از قسم انعام مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما نه حلال دارنده شکار در حالتی که محرم باشید هر آئینه خدا حکم میکند آنچه میخواهد

ای مسلمانان هتک حرمت مکنید مر نشانه‌های خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را و نه آنچه در گردن او فلابد می‌اندازند و نه قصد کنندگان بیت الحرام را که می‌طلبند فضلی از پروردگار خویش و خوشنودی از وی و چون احرام کشاید پس شکار بکنید و حمل نه کند شما را دشمنی گروهی بسبب بازداشتند شما را از مسجد الحرام بر تجاوز کردن از حد و با یکدیگر مدد کنید بر نیکوکاری و پرهیزگاری و با یکدیگر مدد کنید بر گناه و ستم و بترسید از خدا هر آئینه خدا سخت است عقوبت او

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَأَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۗ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتُ وَمَا
عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ أَلْطَيْبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسْلِفِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ

حرام کرده شد بر شما مردار و خون یعنی خون مسفوح و
گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا بوقت ذبح او یاد کرده شود
و آنچه بخفه کردن مرده باشد و آنچه بسنگ یا بعصا زدن
مرده باشد و آنچه از جای بلند افتاده بمیرد و آنچه بشاخ
زدن مرده باشد و آنچه درنده خورده باشد الا آنچه بعد ازین
آفتها ذبح کرده باشید و حرام است آنچه ذبح کرده شده
باشد بر نشانهای معبود باطل و حرام کرده شده آنکه طلب
کنید معرفت قسمت خود به تیرهای فال
اینکه همه فسقست امروز ناامید شدند کافران از دین شما
پس مترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل کردم
برای شما دین شما را و تمام کردم بر شما نعمت خود را و
اختیار کردم اسلام را دین برای شما پس هر که لاجار شود
در گرسنگی غیر مائل بگناه پس هر آئینه خدا آمرزنده
مهربانست

سؤال میکنند ترا چه چیز حلال کرده شد برای ایشان بگو
حلال کرده شد برای شما پاکیزهها یعنی آنچه عرب پاکیزه
دانند و آنچه آموخته باشید او را از جانوران شکاری در
حالتی که شکار تعلیم کنندگانید می آموزید اینها را بعض
آنچه الله تعالی شما را آموخته است پس بخورید از آنچه
نگاه داشتند برای شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و
بترسید از خدا هر آئینه خدا زود حساب کننده است

امروز حلال کرده شد برای شما پاکیزهها و طعام اهل کتاب
حلالست برای شما و طعام شما حلال است برای ایشان و
حلال کرده شد برای شما محصنات از زنان مسلمانان و
محصنات از زنان کسانیکه کتاب داده شدند پیش از شما
چون بدهید ایشانرا مهر ایشان عفت طلب کنان نه شهوت
رانندگان و نه دوست پنهان گیرندگان و هر که نامعتقد
اسلام باشد پس نابود شد عمل او و او در آخرت از زیان
کارانست

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِبِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
/۱۲۰
۸۷ر

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای مسلمانان چون برخیزید بسوئی نماز پس بشوئید روی
خود را و دستهای خود را تا آرنج و مسح کنید سر خود را و
بشوئید پایهای خود را تا شتالنگ و اگر باشید با جنابت پس
غسل کنید و اگر باشید بیمار
یا مسافر یا بیاید یکی از شما از خلا جای یا مساس کرده
باشید زنان را پس نیابید آب را پس قصد کنید خاک پاک را
پس مسح کنید ازان خاک بروی خود دوست خود نمی‌خواهد
خدا که مشروع کند بر شما مشقتی و لیکن میخواهد که پاک
سازد شما را و تمام کند نعمت خود را بر شما تا شود که
شکرگزاری کنید

و یاد کنید نعمت خدا را بر خویش و پیمان خدا را که عهد
بسته است با شما بآن پیمان آنگاه که گفتید شنیدیم و
فرمانبرداری کردیم و بترسید از خدا هر آئینه خدا داناست
بآنچه در سینها باشد

ای مسلمانان متعهد حق الله باشید گواهی دهندگان باشید
بر راستی و حمل نکند شما را دشمنی قومی بر ترک عدل
عدل کنید عدل نزدیک‌ترست به پرهیزگاری و بترسید از
خدا هر آئینه خدا آگاه است بآنچه میکنید

وعدہ کرده است خدا به کسانی که ایمان آوردند و کارهای
شایسته کردند باین مضمون که ایشانراست آمرزش و مزد
بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و کسانی که کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را
ایشانند اهل دوزخ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ^ط
وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

ای مومنان یاد کنید نعمت خدا را بر خویشتن آنگاه که قصد
کردند قومی که دراز کنند دست خود را بسوی شما پس
بازداشت دستهای ایشان را از شما و بترسید از خدا و بر
خدا باید که توکل کنند مومنان

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ
عَشَرَ نَقِيبًا ^ط وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِن أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
وَعَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَعَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ
قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ^ج فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸ر

و هر آئینه گرفت الله تعالی پیمان بنی اسرائیل را و معین
ساختیم از ایشان دوازده سردار و گفت خدا هر آئینه من با
شمام مضمون پیمان آن که اگر بر پا داشتید نماز را و
دادید زکوه را و معتقد شدید پیغامبران مرا و تقویت کردید
ایشانرا و قرض دادید خدا را قرض نیک البته نبود سازم
از شما گناهان شما را و البته در آرم شما را به بوستانها
میرود زیر آن جویها پس هر که کافر شود از شما بعد از آن
پس گم کرده راه راست را

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ^ط
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ^ج
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ^ط فَأَعْفُ
عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ^ج إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳

پس بسبب شکستن ایشان پیمان خویش را لعنت کردیم
ایشانرا و سخت گردانیدیم دل ایشان را تغیر میکنند
کلمات را از مواضع آنها و فراموش کردند حصه از آنچه بان
پند داده شدند و همیشه هستی که آگاه میشوی بر خیاتی
از ایشان مگر اندکی از ایشان پس در گذر کن از ایشان و
اعراض کن هر آئینه خدا دوست میدارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِيّ أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

و گرفتیم از کسانی که گفتند ما نصاری ایم پیمان ایشانرا پس فراموش کردند حصّه از آنچه به آن پند داده شدند پس پیوسته ساختیم در میان فرقهای نصاری دشمنی و کینه تا روز قیامت و خبر خواهد داد ایشان را خدا بآنچه میکردند

ای اهل کتاب هر آئینه آمد بشما پیغامبر ما بیان میکند برای شما بسیار از آنچه پنهان میداشتید از کتاب یعنی از کتاب الهی و در گذر میکند از تقصیرات بسیار، ای اهل کتاب هر آئینه آمد بشما از جانب خدا نوری و کتابی روشن

یعنی قرآن بسبب آن دلالت مینماید خدا کسی را که طلب رضا کرد بسوی راههای نجات و بیرون می آرد ایشانرا از تاریکی بسوی روشنی باراده خود و دلالت میکند ایشانرا بسوی راه راست

هر آئینه کافر شدند کسانی که گفتند که خدا همون مسیح پسر مریم است بگو که میتواند از خدا چیزی را از انتقام اگر بخواهد که هلاک کند عیسی پسر مریم را و مادرش را که مریم است و آنانرا که در زمین اند همه یک جا و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان اینک هر دو است، می آفریند هر چه میخواهد و خدا بر همه چیز تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵
مانده
۱۸
/۱۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ ادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَآتِكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ

۲۰
۸۹

يَتَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۲۱

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْتُكُمْ غَلِبُونَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۳

و گفتند یهود و ترسایان ما پسران خدائیم و دوستان اوئیم بگو پس چرا عذاب میکند شما را بر گناهان شما بلکه شما آدمیانید از جنس آنچه پیدا کرده است می‌آمزد هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان اینکه هر دو باشد و بسوی اوست رجوع

ای اهل کتاب هر آئینه آمده است بشما پیغامبر ما بیان میکند برای شما در حالت انقطاع آمدن پیغامبران تا نگوئید که نیامد نزدیک ما هیچ مژده دهنده و نه بیم کننده آری هر آئینه آمده است بشما مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیز تواناست

و یاد کن چون گفت موسی قوم خود را ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون پیدا کرد در میان شما پیغامبران را و پادشاه ساخت شما را و داد بشما آنچه نداد هیچ کس را از عالمیان

ای قوم من در آئید بزمین پاک که مقرر ساخته آن را خدا برای شما و رو گردان مشوید بر سمت پشت خود آنگاه زیانکار گردید یعنی فرار مکنید

گفتند ای موسی هر آئینه آنجا گروهی هستند زور آور و هرگز ما داخل نشویم آنجا تا آن که ایشان بیرون آیند از آنجا پس اگر ایشان از آنجا بیرون شوند هر آئینه ما در آنیم

گفتند دو مرد از اهل تقوی که انعام کرده بود خدا بر ایشان یعنی یوشع و کالب درآیید ای قوم برین جماعه از راه دروازه چون در آمدید بدروازه پس هر آئینه شما غالب باشید و بر خدا توکل کنید اگر مسلمان هستید

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ ۗ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۗ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۗ قَالَ يُؤَيِّلَتِي ۙ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَةَ أَخِي ۗ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

گفتند ای موسی ما هرگز نه در آئیم درین زمین بهیچگاه
مادام که ایشان در آنجااند پس تو و پروردگار تو بروید و
جنگ کنید هر آئینه ما اینجا نشستگانیم

گفت موسی ای پروردگار من قادر نیستم الا بر خود و بر
برادر خود یعنی هارون پس فیصل کن میان ما و میان گروه
گناهکاران

گفت خدا پس آن زمین حرام کرده شده است بر ایشان
چهل سال سرگردان میشوند در زمین پس اندوهناک مباش
بر گروه ستمکاران

و بخوان بر قوم خود خبر دو پسر آدم براستی چون نیاز حق
کردند قربانی را پس قبول کرده شد از یکی و قبول کرده
نه شد از دیگر بگفت قایل البته بکشم ترا هابیل گفت جز
اینکه نیست که خدا قبول میکند از متقیان

اگر دراز کنی بسوی من دست خود را تا بکشی مرا من هرگز
دراز نه کنم بسوی تو دست خود را تا بکشم ترا هر آئینه
من می‌ترسم از خدا پروردگار عالمها

هر آئینه من میخواهم که به بری گناه مرا و گناه خود را پس
باشی از اهل دوزخ و اینکه جزای ستمکارانست

پس نفس او سهل ساخت در نظر او کشتن برادرش را پس
به کشت او را و شد از زیانکاران

پس فرستاد خدا زاغی را که میکافت در زمین تا بنمایدش
چگونه بیوشد تن مردار برادر خود را گفت ای وای بر من آیا
عاجز شدم از انکه باشم مانند اینکه زاغ پس بیوشد می
تن مردار برادر خود پس شد از پشیمان شدگان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

۵:
مانده
۳۲
/۱۲۰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۳۵
۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۳۶

بسبب اینکه حادثه حکم کردیم بر بنی اسرائیل که هر که
بکشد کسی را بغیر عوض کسی و بغیر فساد در زمین یعنی
قطع طریق و ارتداد پس چنانستی که کشته است مردمانرا
همه یکجا و هر که سبب زندگانی کسی شد پس چنانستی
که زنده ساخت مردمان را همه یک جا و هر آئینه آمدند به
بنی اسرائیل پیغامبران ما به نشانهای روشن باز بسیاری از
ایشان بعد ازین در زمین تجاوز کنندگانند

جزین نیست جزای کسانیکه جنگ میکنند با خدا و رسول او
و میشتابند در زمین بقصد فساد یعنی قطع طریق میکنند
آن است که کشته شوند یا بردار کرده شوند یا بریده شود
دستهای و پایهای ایشان از جانب مخالف یا دور کرده شوند از
وطن اینکه رسوائیست ایشانرا در دنیا و ایشانراست در
آخرت عذاب عظیم

مگر کسانیکه توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر
ایشان پس بدانید که خدا آمرزنده مهربان است

ای مسلمانان بترسید از خدا و بطلبید قرب بسوی او و جهاد
کنید در راه او تا رستگار شوید

هر آئینه کافران اگر باشد بدست ایشان آنچه در زمینست
همه یکجا و همراه او مانند او مهیا برای آن که عوض خود
دهند آنرا از عذاب روز قیامت هرگز قبول کرده نشود از
ایشان و ایشانراست عذاب درد دهنده

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بخواهند که بیرون روند از دوزخ و نیستند بیرون رفتگان از دوزخ و ایشانراست عذاب دایم

و مرد دزد و زن دزد ببرید دست ایشانرا جزای آنچه بعمل آورده‌اند عبرتی از طرف خدا و خدا غالب داناست

پس هر که توبه کرد بعد ستم خود و کار شایسته بعمل آورد پس هر آئینه خدا برحمت باز می‌گردد بر وی هر آئینه خدا آمرزنده مهربان‌ست

آیا ندانسته که خدا مر او راست بادشاهی آسمانها و زمینها عذاب میکند هر کرا خواهد و می‌آمرزد هر کرا خواهد و خدا بر همه چیز تواناست

ای پیغامبر اندوهگین نه کنند ترا کسانی که سعی میکنند در کفر از آنانکه گفتند بدهان خویش ایمان آوردیم و ایمان نیاورده است دل ایشان و از قوم یهود نیز ایشان شنوندگانند سخن دروغ را شنوندگانند برای گروه دیگران که هنوز پیش تو نیامده‌اند تغیر میکنند کلمات را بعد از ثبوت آنها در مواضع خویش می‌گویند اگر داده شوید اینکه حکم محرف قبول کنید و اگر آن را داده نه شوید پس احتراز نمائید و هر که خدا ضلالت او اراده کرده است پس هرگز نتوانی برای او از خدا چیزی از هدایت ایشان آنانند که نخواستند خدا که پاک کند دل ایشانرا ایشانراست در دنیا رسوائی و ایشانراست در آخرت عذاب بزرگ

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

ایشان شنوندگانند سخن دروغ را خورندگانند حرام را یعنی رشوت را پس اگر ببیند پیش تو حکم کن میان ایشان یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان هیچ زیان نرساند بتو و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان بانصاف هر آئینه خدا دوست میدارد عدل کنندگان را

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

و چگونه حکم میکنند ترا و نزدیک ایشان توریتست که در ان حکم خداست باز اعراض میکنند بعد ازین و نیستند ایشان معتقدان

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ
الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا
أَسْتَحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

هر آئینه ما فرود آوردیم توریت را در وی هدایت و روشنی است حکم میکنند بآن پیغمبران که منقاد حکم الهیاند برای یهود و حکم میکنند خداپرستان و احبار ایشان همه حکم میکردند بآنچه حافظان گردانیده شده اند از کتاب خدا و بران گواه بودند پس گفتیم مترسید از مردمان و بترسید از من و خرید مکنید بآیتهای من بهای اندک و هر که حکم نه کند بآنچه خدا فرو فرستاده است پس ایشانند نامعتقدان

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و لازم ساختیم بر یهود در توریت که شخص بعوض شخصست یعنی عوض او باید کشت و چشم بعوض چشمست و بینی عوض بینیست و گوش عوض گوشست و دندان عوض دندان و حکم زخمها اعتبار مماثله است پس هر که عفو کند آن زخم پس اینکه عفو کفارتست وی را و هر که حکم نه کند بآنچه خدا فرستاده است پس ایشانند ستمکاران

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۗ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

۵۰
مانده
۴۶
/۱۲۰

و از پس فرستادیم بر پی اینکه پیغامبران عیسی پسر مریم را باور دارنده آنچه پیش او بود که توریتست و دادیمش انجیل در وی هدایت و روشنیست باور دارنده آنچه پیش وی بود که توریت باشد و هدایت و پند متقیان را

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۗ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۴۷

و فرمودیم باید که حکم کنند اهل انجیل بآنچه فرو فرستاده است خدای تعالی در وی هر که حکم نه کند بآنچه فرو فرستاده است خدا پس ایشانند بدکاران

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۗ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۗ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۗ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۴۸

و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی باور دارنده آنچه پیش وی است از کتاب و نگهبان بر وی پس حکم کن در میان ایشان بآنچه فرو آورده است خدا و پیروی مکن خواهش ایشانرا اعراض کنان از آنچه آمد بتو از حکم الهی برای هر گروهی از شما مقرر ساخته‌ایم شریعتی و راهی و اگر خواستی خدا گردانیدی شما را یک امت و لیکن خواست که بیازماید شما را در آنچه بشما داده است پس شتابی کنید بسوی نیکوکاری بسوی خدا رجوع شماست همه یک جا پس خبر دهد شما را بآنچه دران اختلاف میکردید

وَأَنَّ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۗ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۗ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْنَا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

۴۹

و فرمودیم که حکم کن میان ایشان بآنچه فرود آورده است خدا و پیروی مکن خواهش ایشان را و بترس از ایشان از آنکه گمراه کنند ترا از بعض آنچه فرو فرستاده است خدا بسوی تو پس اگر اعراض کنند پس بدانکه میخواهد خدا که عذاب کند ایشانرا بسبب بعضی گناهان ایشان و هر آئینه بسیاری از مردمان بدکارانند

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۗ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۵۰

آیا حکم جاهلیت میخواهند و کیست خوبتر از خدا باعتبار حکم برای قومی که یقین دارند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای مومنان دوست مگیرید یهود و نصاری را بعض ایشان
دوست بعض‌اند و هر که از شما دوست دارد ایشان را پس
هر آئینه او از جمله ایشانست هر آئینه خدا راه نمی‌نماید
گروه ستمکاران را

پس می‌بینی کسانی را که در دل ایشان بیماریست یعنی
نفاقست سعی میکنند در دوستی یهود و نصاری میگویند
میترسیم از آنکه برسد میان را مصیبتی پس نزدیکست
خدا بیارد فتح را یا چیزی دیگر را از نزدیک خود پس
پشیمان بشوند بر آنچه نهان داشتند در دل خویش

و بگویند مومنان یعنی روز قیامت آیا ایشانند آنانکه قسم
خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهای خویش که البته ایشان
همراه شمااند امروز نبود شد عملهایی ایشان پس گشتند
زیانکار

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ

۵۲

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

۵۳

ای مومنان هر که از شما برگردد از دین خود پس خواهد
آورد خدا گروهی را که دوست میدارد ایشانرا و ایشان
دوست میدارند او را متواضع‌اند برای مومنان درشت
طبع‌اند بر کافران جهاد می‌کنند در راه خدا و نمی‌ترسند از
ملامت ملامت کننده اینکه بخشایش خداست میدهد آنرا
بهر که خواهد و خدا جواد داناست

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكُفْرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَا أَيْمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

۵۴

جز اینکه نیست که دوست شما خداست و رسول او و
مومنانی که بر پا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان
پیوسته نمازگزارند

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

۵۵

و هر که دوستی کند با خدا و با رسول او و با مومنان پس
هر آئینه گروه خدا همونست غالب

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

۵۶

ای مسلمانان دوست مگیرید کسانی را که تمسخر و بازی
گرفته‌اند دین شما را از کسانیکه داده شده ایشانرا کتاب
پیش از شما و نه سائر کافران را و بترسید از خدا اگر
مسلمان هستیید

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۵۷
۹۴ر

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدُونِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْأَثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و چون ندا کنید بسوی نماز تمسخر و بازی گیرند آن را اینکه بسبب آنست که ایشان گروهی هستند که هیچ نمی‌فهمند

بگو ای اهل کتاب عیب نمی‌گیرید بر ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است پیش ازین و مگر آنکه بیشتر از شما بدکارانند

بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر ازین باعتبار جزا نزدیک خدا آن بدتر کسیست که لعنت کرد او را خدا و خشم گرفت بر وی و گردانید از ایشان بوزینگان و خوکان و کسیکه پرستید معبود باطل را اینکه گروه بدتراند باعتبار جای و گمراه‌تراند از راه راست

و چون ببیند پیش شما گویند ایمان آوردیم حال آنکه با کفر در آمدند و با کفر بیرون رفتند و خدا داناترست آنچه می‌پوشیدند

و می‌بینی که بسیاری از ایشان سعی می‌کنند در گناه و تعدی و حرام خوردن خویش هر آئینه بد چیز است که بعمل آوردند

چرا منع نمی‌کنند ایشان را خدا پرستان و دانشمندان از دروغ گفتن ایشان و حرام خوردن ایشان هر آئینه بد چیز است که می‌کنند

و گفتند یهود دست خدا بگردن بسته است بگردن بسته با دستهای ایشان و لعنت کرده شد ایشانرا بسبب آنچه گفتند بلکه دو دست او گشاده است خرج میکند چنانچه می‌خواهد و البته بیفزاید در حق بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو نافرمانی و کفر را و افگندیم در میان فرقهائی یهود دشمنی و ناخوشی تا روز قیامت هرگاه که برمی‌افروزند آتشی را برای جنگ فرو می‌نشانند خدا و می‌شتابند در زمین برای فساد و خدا دوست نمیدارد مفسدان را

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

و اگر اهل کتاب ایمان می‌آوردند و پرهیزگاری میکردند
نابود ساختمی از ایشان گناهان ایشان را و در آوردمی
ایشان را بباستانهای نعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر ایشان بر پا میداشتند حکم توریت و انجیل را و آنچه
فرود آورده شده است بسوی ایشان از پروردگار ایشان
خوردندی از بالائی خود و از زیر پایهای از ایشان گروهی
هست میانه رو و بسیاری از ایشان بد چیزیست که می‌کنند

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیغامبر برسان آنچه فرود آورده شده است بسوی تو از
جانب پروردگار تو و اگر نکردی نرساننده باشی پیغام خدا را
و خدا نگاهدارد ترا از مردمان هر آئینه خدا راه نمی‌نماید
گروه کافران را

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا آنکه بر پا کنید حکم
توریت و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شده است بسوی
شما از پروردگار شما و البته بیفزاید در حق بسیاری از
ایشان آنچه فرو فرستاده شده است بسوی تو از جانب
پروردگار تو یعنی قرآن طغیان و کفر را پس اندوهگین مشو
بر قوم کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَرَىٰ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

هر آئینه مسلمانان و جهودان و همچنینست حال ستاره
پرستگان و ترسایان هر که ایمان آورد از ایشان بخدا و روز
آخر و کرد کار شایسته هیچ ترس نیست بر ایشان و ایشان
اندوهگین نشوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلْنَا
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

هر آئینه گرفتیم عهد بنی اسرائیل و فرستادیم بسوی
ایشان پیغامبران هرگاه که آمدی بایشان پیغامبری بآنچه
دوست نمیداشت نفس ایشان گروهی را بدروغ نسبت
کردند و گروهی را می‌کشتند

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ

و پنداشتند که هیچ عقوبت نخواهد بود پس کور شدند و
کر گشتند پس بازگشت برحمت خدا بر ایشان پس باز کور
شدند و کر گشتند بسیاری از ایشان و خدا بیناست آنچه
میکنند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ
الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن
يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

هر آئینه کافر شدند کسانی که گفتند الله همانست عیسی
پسر مریم و گفته بود عیسی ای بنی اسرائیل پرستید خدا
را پروردگار من و پروردگار شما هر آئینه کسی که شریک
خدا مقرر میکند حرام کرده است خدا بهشت را بر وی و
جای او دوزخست و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

هر آئینه کافر شدند کسانی که گفتند که خدا سوم سه
کسست و هیچ اله نیست مگر اله یگانه و اگر باز نمانند از
آنچه میگویند خواهد رسید کافران را از ایشان عذاب درد
دهنده

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

آیا رجوع نمیکنند بسوی خدا و آمرزش نمیطلبند از او
خدای آمرزنده مهربانست

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ وَصِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَلَيْ يُؤْفَكُونَ

نیست عیسی پسر مریم مگر پیغامبری گذشته‌اند پیش از
وی پیغامبران و مادر او ولیه بود هر دو میخوردند طعام را
بین چگونه بیان می‌کنیم برای ایشان نشانها باز ببین چگونه
گردانیده می‌شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا عبادت می‌کنید بجز خدا چیزی را که نمی‌تواند برای
شما زیانی و نه سودی و خدا همانست شنوا دانا

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بَأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو ای اهل کتاب از حد مگذرید در دین خود بناحق و پیروی مکنید خواهش نفس قومی را که گمراه شدند پیش ازین و گمراه کردند مردمان بسیار را و کجروی کردند از راه راست

لعنت کرده شد کافران را از بنی اسرائیل بر زبان داود و عیسی پسر مریم اینکه بسبب آنست که نافرمانی می‌کردند و از حد میگذشتند

یکدیگر را منع نمی‌کردند ازان عمل زشت که مرتکب آن شدند هر آئینه بد چیزیست که می‌کردند

می‌بینی که بسیاری از ایشان دوستی میکنند با کافران هر آئینه بد چیزیست که پیش فرستاده است برای ایشان نفوس ایشان آن چیز خشم گرفتن خدا است بر ایشان ایشان در عذاب جاویدانند

و اگر ایمان آوردندی بخدا و پیغامبر یعنی پیغامبر خود و آنچه فرو فرستاده شده است بسوی وی البته دوست نه گرفتندی مشرکانرا و لیکن بسیاری از ایشان فاسقانند

هر آئینه بیابی سخت‌ترین مردمان در عداوت مسلمانان یهود و مشرکان را و هر آئینه بیابی نزدیک‌ترین مردمان در دوستی مسلمانان کسانی را که گفتند ما نصاری‌ایم اینکه بسبب آنست که از جنس ایشان هستند دانشمندان و گوشه نشینان و بسبب آنست که ایشان تکبر نمیکنند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

فَأَتَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ ءَمُونَ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّرْتُهُ ۗ وَإِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۗ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّرَةٌ مِنْ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۗ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شد بر پیغمبر به بینی چشمهای ایشان اشک میریزد بسبب آنچه شناختند از حق میگویند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را با شاهدان

و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمده است بما از دین راست و چیست ما را که طمع نه کنیم که داخل کند ما را پروردگار ما با قوم صالحان

پس جزا داد ایشانرا خدا بر آن مقوله که گفتند بوستانها میروند زیر آن جویها جاویدان آنجا و اینست جزای نیکوکاران

و کسانیکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را ایشانند اهل دوزخ

ای مومنان حرام مکنید لذائذ آنچه خدا حلال ساخته است شما را و از حد مگذرید هر آئینه خدا دوست نه میدارد از حد گذرندگان را

و بخورید آنچه روزی داده است شما را خدا حلال پاکیزه و بترسید ازان خدا که شما بوی ایمان آوردید

بازخواست نمیکند از شما خدا به لغو در سوگندهای شما و لیکن بازخواست میکند از شما بسبب محکم کردن سوگندها بقصد پس کفارت یمین منعقدہ طعام دادن ده مسکین راست از جنس میانه از آنچه میخورانید اهل خود را یا پوشش دادن ایشانرا یا آزاد کردن برده پس هر که نیابد لازم است روزه داشتن سه روز اینست کفارت سوگندهای شما چون سوگند خورید یعنی حانث شوید و نگاهدارید سوگندهای خود را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود را تا بود که شما شکر کنید

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

ای مسلمانان جز اینکه نیست که خمر و قمار و نشانهای
معبودان باطل و تیره‌های فال پلید است از کردار شیطان
است پس احتراز کنید از وی تا بود که شما رستگار شوید

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْحُمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُضِدَّكُمْ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

جزین نیست که میخواهد شیطان که بیاندازد در میان شما
دشمنی و ناخوشی بسبب خمر و قمار و باز دارد شما را از
یاد خدا و از نماز پس آیا الحال شما باز ایستادید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ

و فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید پیغمبر را و
بترسید پس اگر رو گردانیدید پس بدانید که بر پیغامبر ما
نیست مگر پیغام رسانیدن آشکارا

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

نیست بر کسانی که ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند
گناهی در آنچه خوردند چون پرهیزگاری کردند و ایمان
آوردند و کارهای شایسته کردند باز پرهیزگاری کردند و
ایمان آوردند باز پرهیزگاری کردند و نیکوکاری نمودند و
خدا دوست میدار نیکوکاران را

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای مسلمانان هر آینه می‌آزماید شما را پروردگار شما
بچیزی از شکار برسد بآن دستهای شما و نیزه‌های شما تا
تمیز کند خدا کسی را که غائبانه از وی می‌ترسد پس هر
که تعدی کند بعد ازین او راست عذاب درد دهنده

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ
قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّرَةٌ
طَعَامٌ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهٖ
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

ای مسلمانان مکشید صید را چون احرام بسته باشید و هر
که بکشد او را از شما بقصد پس واجب است جز او آن جزا
مانند چیزی است که او را کشته است از جنس چهارپایان
حکم کنند بآن
دو صاحب عدالت از شما باشد آن چهارپای قربانی رسید
بکعبه یا آن جزا کفارتست طعام فقیران یا برابر آن از روزه
تا بچشد جزای کردار خود عفو کرده است خدا از آنچه
گذشت و هر که دیگر بار کند انتقام گیرد از وی خدا و خدا
غالب صاحب انتقام است

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

حلال کرده شد برای شما شکار دریا و خوردن آن تا منفعت
باشد برای شما و برای قافله و حرام کرده شد بر شما شکار
بیابان تا وقتی که احرام بسته باشید و بترسید از آن خدا
که بسوی وی حشر کرده خواهید شد

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَّ ذَلِكُمْ لِيَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

گردانید خدای تعالی کعبه را که خانه بزرگوارست سبب
انتظام امور مردمان و ماه حرام را و قربانی را و آنچه در
گردنش قلاده اندازند اینکه بیان برای آنست تا بدانید که
خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تا
بدانید که خدا بهمه چیز داناست

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید که خدا سختست عقوبت او و آنکه بدانید که خدا
آمرزنده مهربانست

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

نیست بر پیغامبر مگر رسانیدن پیغام و خدا میداند آنچه
آشکارا می‌کنید و آنچه پنهان می‌کنید

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو ای محمد ص برابر نیست پلید و پاک و اگر چه در عجب
آرد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدای ای خداوندان
خرد تا رستگار شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ
تَسْوُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْءَانُ تَبَدَّدَ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای مسلمانان سؤال مکنید ازان چیزها که اگر ظاهر کرده
شود حقیقت آنها پیش شما غمگین کند شما را و اگر سؤال
کنید ازان وقتی که فرود آورده میشود قرآن البته ظاهر
کرده شود پیش شما عفو کرده خدای تعالی ازان سؤالات و
خدا آمرزنده بردبارست

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

هر آئینه سؤال کرده بودند از مثل آن چیزها قومی پیش از
شما باز کافر شدند بآن

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثْرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

مشروع نکرده است خدای تعالی هیچ بحیره و نه سائبه و نه
وصیله و نه حام را و لیکن کافران دروغ بر خدا می‌بندند و
بسیاری از ایشان در نمی‌یابند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاعْنَا أَوْلُو كَان عَابَاؤُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

و چون گفته شود ایشانرا بیائید بسوی آنچه فرو فرستاده
است خدا و بسوی پیغامبر گویند بسست ما را آنچه بران
یافتیم پدران خود را و اگر چه پدران ایشان هیچ
نمی‌دانستند و هیچ راه نمی‌یافتند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای مسلمانان محافظت کنید خویشتن را ضرر نمی‌رساند شما
را کسیکه گمراه شد چون شما راه یاب شدید بسوی
خداست رجوع شما همه یک جا پس خبر دهد شما را بآنچه
عمل می‌کردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ

ای مسلمانان نصاب شهادت در میان شما وقت وصیت چون
برسد بیکی از شما موت دو کس اند که صاحب عدالت باشند
از شما یا دیگران از غیر شما اگر شما سفر کرده باشید در
زمین پس رسد بشما مصیبت موت اگر شک داشته باشید
باز دارید ایشان را بعد از نماز یعنی نماز عصر پس قسم
بخورند بخدا که خرید نمی‌کنیم عوض سوگند خدا بهائی دنیا
را و اگر چه کسیکه برای نفع او گواهی میدهم صاحب
قرابت باشد و پنهان نمی‌کنیم گواهی خدا را هر آئینه ما
آنگاه از گناهکاران باشیم

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَءَاخِرَانِ يُقْرَمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتَيْهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّآ إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ

پس اگر اطلاع واقع شد بر آن که اینک دو گواه حاصل
کردند گناهی پس بایستند دو کس دیگر که قرابت قریبه
داشته باشند بجای آنها از جماعه که مال را حق خود ساخت
هر یکی از دو گواه دروغ به زیر دستی بر ایشان پس
سوگند خورند بخدا که گواهی ما درست‌ترست از گواهی
ازان دو و از حد تجاوز نکرده‌ایم هر آئینه ما آنگاه از
ستمکاران باشیم

ذَٰلِكَ أَدَّبْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

اینکه اسلوب نزدیک‌تر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجه
آن یعنی بر وجه که باید در گواهی دادن یا بترسند از انکه
رد کرده شود سوگندها بعد سوگندهای ایشان و بترسید از
خدا و بشنوید حکم او را و خدا راه نمی‌نماید گروه فاسقان
را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

یاد کن آن روز که جمع کند خدا پیغامبران را پس بگویند چه جواب داده شد شما را گویند هیچ دانش نیست ما را هر آئینه توئی داننده امور پنهانی

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

آن وقت که گوید خدای تعالی ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر خویش و بر والده خویش چون قوت دادم ترا بروح القدس یعنی برکات حظیره القدس سخن می‌گفتی با مردمان در گهواره و در حالت معمری و چون آموختم ترا کتاب و دانش و توریت و انجیل و چون پیدا می‌کردی از گل مانند شکل مرغ بحکم من پس دم می‌زدی در وی پس می‌شد مرغی بحکم من و به میکردی کور مادرزاد را و برص‌دار را بحکم من و چون بیرون می‌آوردی مردگانرا بحکم من و چون بازداشتی شرّ بنی اسرائیل را از تو آنگاه که آوردی نزدیک ایشان معجزها پس گفتند کافران از ایشان نیست اینکه مگر سحر آشکارا

۱۱۰

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
ءَامِنًا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ

و چون الهام فرستادم بسوئی حواریان که ایمان آرید بمن و به پیغامبر من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش یا عیسی بآنکه مسلمانیم

۱۱۱

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا اللَّهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

چون گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم آیا می‌تواند پروردگار تو که فرو فرستد بر ما خوانی از آسمان گفت عیسی بترسید از خدا اگر مومن هستید

۱۱۲

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

گفتند میخواهیم که بخوریم از آن خوان و آرام گیرد دل‌های ما و بدانیم که راست گفتی با ما و باشیم بر نزول آن از گواهان

۱۱۳

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
أُخَذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُعْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

گفت عیسی پسر مریم بار خدایا ای پروردگار ما فرود آر بر
ما خوانی پر از طعام از آسمان تا باشد عیدی برای ما و برای
اوائل امت ما و آخر امت ما و معجزه از جانب تو و روزی ده
را و تو بهترین روزی دهندگانی

گفت خدا من فرود آورنده‌ام آن را بر شما پس هر که از
شما کافر شود بعد ازین پس من تعذیب کنم او را عذابی که
تعذیب نکنم هیچ یک را از اهل عالم

و یاد کن آن وقت که گوید خدا ای عیسی پسر مریم آیا تو
گفتی بمردمان که خدا گیرید مرا و مادر مرا دو خدا بجز الله
تعالی گفت بی‌اکی یاد می‌کنم ترا نه سزد مرا که بگویم آنچه
لائق من نیست اگر گفته باشم اینکه قول پس تو آن را
دانسته میدانی آنچه در ضمیر منست و نمیدانم آنچه در
ضمیر تست هر آئینه تو داننده امور نهانی

نه گفته‌ام ایشان مگر آنچه فرموده بودی مرا بآن که
پرستید خدا را پروردگار من و پروردگار شما و بودم بر
ایشان نگهبان مادامیکه در میان ایشان بودم پس وقتی که
برگرفتی مرا تو بودی نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز
نگهبانی

اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر
بیامری ایشان را پس توئی غالب استوارکار

گوید خدا که اینکه روزیست که نفع کند در آن راست‌گویان
را راستی ایشان ایشان را باشد بوستانها می‌رود زیر آن
جویها جاویدان آنجا همیشه خوشنود شد خدا از ایشان و
خوشنود شدند ایشان از خدای اینست رستگاری بزرگ

خدا را هست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و
او بر همه چیز تواناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۱۰۲۲
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۗ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۲
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۗ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۗ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۳
وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۴
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۵
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۶
أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

۷
وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۸
وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَ لَقُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ

ستایش آن خدای راست که آفرید آسمانها و زمین و پیدا
کرد تاریکیها و روشنی باز کافران با پروردگار خود برابر
میکنند

اوست آنکه بیافرید شما را از گل باز مقرر کرد وقت مرگ را
و مدتی معینست نزدیک او و باز شما شک میکنید

و اوست خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما و
آشکار شما و میداند آنچه عمل میکنید

و نمی‌آید بکافران هیچ نشانه از نشانهائی پروردگار ایشان
الا از آن رو گردان شدند

پس ثابت شد که ایشان بدروغ نسبت کردند سخن راست
را چون بیامد بایشان پس خواهد آمد بایشان خبرهائی آنچه
بوی تمسخر میکردند

آیا ندیده‌اند که چه قدر هلاک کرده‌ایم پیش از ایشان از
آن امتها که استقرار داده بودیم ایشان را در زمین آنقدر
که استقرار نداده‌ایم شما را و فرستاده بودیم باران بر
ایشان پی در پی ریزنده و پیدا کردیم جویها میرفت زیر
ایشان پس هلاک کردیم ایشانرا بگناهان ایشان و پیدا
کردیم بعد از ایشان امتی دیگر

و اگر فرو فرستادیم بر تو نوشته در ورقی پس مساس
میکردند آنرا بدست خود گفتندی کافران نیست اینکه مگر
سحر ظاهر

و گفتند کافران چرا نه فرود آورده شد بر پیغامبر فرشته و
اگر فرو فرستادیم فرشته را البته بانجام رسانیده شدی کار
باز مهلت داده نشوند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

قُل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

مَنْ يُصِرْ فَعَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اگر میکردیم آن فرستاده را فرشته لازم می‌شد که کنیمش مردی یعنی شکل مردی و هر آئینه مشتبه میکردیم بر ایشان آنچه الحال اشتباه میکنند

و هر آئینه تمسخر کرده شد به پیغمبران پیش از تو پس فرود آمد به تمسخر کنندگان از ایشان جزای آنچه بان تمسخر می‌کردند

بگو سیر کنید در زمین باز نظر کنید چگونه شد آخر کار دروغ دارندگان

بگو کر است آنچه در آسمانهاست و زمین است بگو خدای راست لازم کرد بر خود مهربانی البته جمع کند شما را در روز قیامت هیچ شک نیست در آن آنانکه زیان کردند در حق خویشتن پس ایشان ایمان نمی‌آرند

و او راست آنچه ساکن شد در شب و روز و اوست شنوا دانا

بگو آیا دوستی گیرم بجز خدای پیدا کننده آسمانها و زمین و او رزق میدهد و رزق داده نمی‌شود بگو هر آئینه امر کرده شده است مرا که باشم نخستین مسلمانان یعنی ازین امت و فرموده شد که مباش از شریک مقرر کنندگان

بگو هر آئینه من می‌ترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز بزرگ

هر که عذاب باز داشته شود از وی آن روز پس تحقیق مهربانی کرد خدای بر وی و اینست مطلب یابی ظاهر

و اگر سختی رساند خدا بتو پس هیچ دفع کننده نیست آنرا مگر او و اگر نعمت رساند بتو پس او بر همه چیز تواناست

و اوست غالب بالای بندگان خود و اوست دانا آگاه

قُلْ أَى شَىءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ
وَأُوحِيَ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ ۗ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِىءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۖ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَآءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَآؤُكُمْ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۗ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن
يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۗ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو چه چیز بزرگ‌ترست در باب شهادت بگو خدا است وی
اظهار حق کننده است میان من و میان شما و وحی کرده شد
بسوی من اینکه قرآن تا بیم کنم شما را بآن و بیم کنم آنرا
نیز که قرآن باو برسد آیا شما اثبات می‌کنید که با خدا
هستند خدایان دیگر بگو من اثبات نمی‌کنم بجز اینکه
نیست که او خدائی یگانه است و هر آئینه من بیزارم از
آنچه شما شریک مقرر کنید

آنانکه ایشانرا کتاب داده‌ایم می‌شناسند حقیقت اینکه قول
را چنانکه می‌شناسند پسران خود را آنانکه زیانکار شدند
در حق خویشتن ایشان ایمان نمی‌آرند

و کیست ستمکارتر از کسیکه بر بست بر خدا دروغ را یا
بدروغ نسبت کرد آیت او را هر آئینه رستگار نمی‌شوند
ستمکاران

و یاد کن آن روز که حشر کنیم ایشانرا همه یکجا باز گوئیم
مشرکان را کجاند آن شریکان شما که ایشان را به ظن
اثبات میکردید

بعد ازان نباشد عذر ایشان مگر آنکه گویند قسم بخدا
پروردگار ما که مشرک نبودیم

بنگر چگونه دروغ گفتند بر خویشتن و گم گشت از ایشان
آنچه افترا می‌کردند

و از ایشان کسی هست که گوش می‌نهد بسوی تو و پیدا
کردیم بر دل ایشان پرده‌ها تا نه فهمند آن را و در گوش
ایشان گرانی را و اگر به بینند هر معجزه ایمان نیارند بآن تا
وقتی که بیایند پیش تو مکابره کنان با تو گویند اینکه
کافران نیست اینکه مگر قصهای پیشینیان

و ایشان منع می‌کنند از متابعت او و دور می‌شوند از متابعت
او و هلاک نمی‌کنند مگر خویشتن را و نمیدانند

و تعجب کنی اگر به بینی ایشانرا وقتی که بازداشته شوند
نزدیک آتش پس گویند ایکاش ما بازگردانیده شویم و
بدروغ نسبت نکنیم آیات پروردگار خویش را و شویم از
مسلمانان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

نه بلکه ظاهر شد ایشانرا جزاء آنچه می‌پوشیدند پیش ازین یعنی جزاء عقائد باطله و اگر بازگردانیده شوند البته رجوع کنند بسوی آنچه منع کرده میشدند از آن هر آئینه ایشان دروغ گویانند

و گفتند نیست هیچ حیات مگر زندگانی اینکه جهان ما و نیستیم ما برانگیختگان

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

و تعجب کنی اگر به بینی آنگاه که بازداشته شوند بحضور پروردگار خویش بگوید خدا، آیا اینکه درست نیست گویند آری درستست و قسم پروردگار ما گوید بچشید عذاب را بسبب آنکه کافر بودید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

به تحقیق زیانکار شدند آنانکه بدروغ نسبت کردند ملاقات خدا را تا آنگاه که بیاید بایشان قیامت ناگهان گویند ای پشیمانی ما بر تقصیر ما در باب قیامت و ایشان بردارند بارهای خویش را بر پشتهای خویش آگاه شو بد چیزبست آنچه برمیدارند

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ

و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و لهو هر آئینه دار آخرت بهترست متقیان را آیا در نمی‌یابید

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

هر آئینه میدانیم که اندوهگین می‌کند ترا آنچه ایشان میگویند پس هر آئینه ایشان بدروغ نسبت نمی‌کنند ترا فقط و لیکن ستمکاران آیات خدا را انکار می‌کنند

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

و هر آئینه بدروغ نسبت کرده شد پیغمبران را پیش از تو پس صبر کردند بر تکذیب خویش و رنجانیده شدن خویش تا آنکه پیامد بایشان نصرت ما و نیست هیچ تغیر دهنده وعده‌های خدا را و هر آئینه آمد بتو بعض خبر پیغامبران

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ

و اگر گران شده باشد بر تو رو گردانی ایشان پس اگر می‌توانی که بجویی سوراخی در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری پیش ایشان معجزه و اگر خواستی خدا جمع ساختی ایشانرا بر هدایت پس مباش از جاهلان

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمٌّ أَمْثَالِكُمْ مَا فَرَقْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّلْهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

جز اینکه نیست که قبول می‌کنند آنانکه می‌شنوند و مردگان یعنی کافران برانگیزد ایشانرا خدا باز بسوی او گردانیده شوند

و گفتند چرا نه فرود آورده شده بر پیغامبر نشانه از جانب پروردگار او بگو هر آئینه خدا قادرست بر آنکه فرو فرستد آیتی و لیکن اکثر ایشان نمی‌دانند

و نیست هیچ جانوری در زمین و نه هیچ پرنده که می‌پرد بدو بازوی خود مگر ایشان جماعتهااند مانند شما فرو گذاشت نکرده‌ایم در کتاب یعنی لوح محفوظ هیچ چیزی را باز بسوی پروردگار خود حشر کرده خواهند شد

و کسانیکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را کرانند و گنگانند در تاریکیهاوند هر کرا خواهد خدا گمراه کندش و هر کرا خواهد براه راست گرداندش

بگو آیا دیدید اگر بیاید بشما عذاب خدا یا بیاید بشما قیامت آیا بغیر خدا تضرع میکنید اگر راست‌گو هستید

نه بلکه خاص بجناب او دعا میکنید پس دفع میکنید آنچه دعا میکنید برای دفع آن اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه که او را شریک مقرر کردید

و هر آئینه فرستادیم بسوی امتان پیش از تو پس در گرفت کردیم ایشانرا به تنگی معیشت و بیماری تا زاری کنند

پس چرا نه زاری کردند وقتی که آمد بایشان عذاب ما و لیکن سخت شد دل ایشان و زینت داد در نظر ایشان شیطان آنچه میکردند

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شد ایشانرا بآن گشاده ساختیم بر ایشان درهای همه چیز تا هنگام که شادمان گشتند بآنچه داده شد ایشان را در گرفت کردیم ایشانرا ناگهان پس شدند ناامید شونده

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بریده شد بیخ گروه ستمکاران و سپاس خدای راست پروردگار عالمها

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو آیا دیدید اگر باز گیرد خدا شنوائی شما را و چشمهای شما را و مهر کند بر دلهای شما کیست خدا غیر الله تعالی که آنرا بیارد بشما به بین چگونه گوناگون می‌کنیم آیت‌ها باز ایشان رو گردان می‌شوند

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو خبر دهید اگر بیاید بشما عذاب خدا ناگهان یا آشکارا آیا هلاک کرده شوند مگر قوم ستمکاران

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و نمی‌فرستیم پیغامبران را مگر بشارت دهنده و بیم کننده پس هر که ایمان آورد و نیکوکاری کرد پس هیچ ترس نبود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و کسانی که بدروغ نسبت کرده‌اند آیات ما را برسد با ایشان عذاب بسبب فاسق بودن ایشان

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو نمی‌گویم بشما که نزدیک من است خزینهای خدا و نمی‌گویم که میدانم غیب را و نمی‌گویم بشما که من فرشته‌ام پیروی نمی‌کنم مگر چیزها که وحی کرده شد بسوی من بگو آیا برابر می‌شود نابینا و بینا آیا تامل نمی‌کنید

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و بترسان بقرآن یعنی پند ده بقرآن کسانی را که می‌ترسند از آنکه حشر کرده شوند بسوی پروردگار خویش نباشد ایشانرا بجز خدا هیچ دوستی و نه سفارش کننده تا پرهیزگاری کنند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

و دور مکن کسانی را که مناجات می‌کنند به پروردگار خویش بامداد و شام می‌طلبند روی او را نیست بر تو از حساب ایشان چیزی و نیست از حساب تو بر ایشان چیزی تا برانی ایشان را که آنگاه باشی از ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

و همچنین امتحان کردیم بعض مردمان را به بعض تا گویند آیا اینکه جماعه انعام کرده است خدا بر ایشان از میان ما (خداى تعالى فرمود) آیا نیست خدا دانانتر بشکر کنندگان

و چون بیایند پیش تو کسانیکه ایمان آورده‌اند به آیت‌های ما پس بگو سلام علیکم لازم کرده است پروردگار شما بر خود مهربانی را (لازم کرده است) که هر که بکند از شما کار بد بنادانی باز توبه کرد بعد ازان و نیکوکاری نمود پس خدا آمرزنده مهربان‌ست

و همچنین تفصیل میکنیم نشانها را و تا ظاهر شود راه ستمکاران

بگو هر آئینه منع کرده شد مرا که عبادت کنم آن کسانی را که شما می‌پرستید بجز خدا بگو پیروی نمی‌کنم آرزوهای شما را گمراه شده باشم آنگاه و نباشم از راه یافتگان

بگو هر آئینه من بر حجت‌م از پروردگار خود و بدروغ داشتید آن دلیل را نیست نزدیک من آنچه شما بزودی می‌طلبید آنرا نیست حکم مگر خدا را بیان میکند دین درست را و او بهترین فیصل کنندگان‌ست

بگو اگر بودی نزدیک من آنچه بزودی می‌طلبیدش هر آئینه بانجام رسانیده شدی کار میان من و میان شما و خدا دانانترست به ستمکاران

و نزدیک اوست کلیدهای غیب نمی‌داندش مگر او و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی‌افتد هیچ برگ الا میداندش و نمی‌افتد هیچ دانه در تاریکیهای زمین و نه هیچ تری و خشکی الا ثبت است در کتاب روشن

۵۴

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵۵

وَكَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

۵۶
۱۰۸

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَآ أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

۵۷

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَحْكُمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

۵۸

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

۵۹
حزب
۵۴

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَاسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِّنْ ظُلْمَاتٍ أَلَيْسَ بِالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِن أَنْجَلْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و اوست آنکه قبض روح شما می‌کند بشب و میداند آنچه کسب کردید بروز باز برمی‌انگیزد شما را در روز تا بانجام رسانیده شود میعاد معین باز بسوی او بازگشت شماست باز خبر دهد شما را بآنچه می‌کردید

و اوست غالب بالای بندگان خود و می‌فرستد بر شما ملائکه نگهبان تا وقتی که بیاید به کسی از شما مرگ قبض روح او کنند فرستادگان ما و ایشان تقصیر نمی‌کنند

باز گردانیده شوند مردگان بسوی خدا خداوند ایشان که حق است مر او را است حکم و او شتاب‌ترین حساب کنندگان‌ست

بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بیابان و دریا نجات می‌کنید بجناب او بزاری و نیاز پنهانی می‌گوئید اگر رهائی دهد ما را ازین محنت هر آئینه باشیم از شکر کنندگان

بگو خدا؟ میرهاند شما را ازان محنت و از هر اندوهی، باز شما شریک او مقرر میکنید

بگو اوست توانا بر آن که فرستد بر شما عذابی از بالائی شما (یعنی چنانکه سنگ بر قوم لوط بارید) یا از زیر پای شما (یعنی چنانکه قارون بزمین رفت) یا جمع کند شما را گروه گروه و بچشاند بعض شما را جنگ بعض بنگر چگونه گوناگون بیان می‌کنیم آیتها را تا بفهمند

و بدروغ نسبت کردند قرآن را قوم تو و آن راست‌ست بگو نیستم بر شما نگاهبان

هر خبر را میعادی‌ست و خواهید دانست

و چون به بینی آنان را که بحث شروع میکنند در آیتهای ما پس رو بگردان از ایشان تا وقتی که بحث شروع کنند در سخنی غیر وی و اگر فراموش گرداند ترا شیطان پس منشین بعد یاد آوردن با گروه ستمکاران

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و نیست بر کسانی که پرهیزگاری کردند از حساب کافران چیزی و (لیکن بر ایشان لازم است) پند دادن تا شود که پرهیزگاری کنند

و بگذار کسان را که دین خود گرفتند بازی و لهو و فریفت ایشانرا زندگانی دنیا و پند داده بقرآن برای احتیاط از آنکه به مهلکه گذاشته شود نفسی را بسبب آنچه کرده است نیست او را بجز خدا هیچ دوست و نه شفاعت کننده و اگر عوض خود دهد هر فدائی (که تواند) گرفته نه میشود از وی آن جماعه آنانند که به مهلکه گذاشته شدند بوبال آنچه کردند ایشان راست آشامیدنی از آب جوشانیده و ایشانراست عذاب درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ ۚ أَن تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۗ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

۷۰

بگو آیا مناجات کنیم بجز خدا کسی را که نفع نه دهد ما را و زیان نرساند بما و باز گردانیده شویم بر پاشهنای خود بعد از آنکه راه راست نموده ما را خدا مانند کسیکه گمراه کرده باشند او را پریان در زمین حیران مانده مر او را یاراند که میخوانندش بسوی راه راست که بیا بسوی ما بگو هر آئینه هدایت خدا همونست هدایت حقیقی و فرموده شده است ما را که متقاد شویم پروردگار عالمها را

قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ ۖ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ ۖ إِلَى الْهُدَىٰ أُثْنِتْنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَأَمْرًا لِّنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۷۱
۱۱۰

و فرموده شد که بر پا دارید نماز را و بترسید از خدا و اوست آنکه بسوی او حشر کرده خواهید شد

وَأَن أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۗ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۷۲

و اوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین بتدبیر محکم و روز که بفرماید (بچیزی) که بشو پس میشود (۷۳) سخن او راستست و مر او راست پادشاهی روز که دمیده شود در صور داننده پنهان و آشکار است و اوست استوارکار آگاه

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ ۗ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۷۳

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازِرْ أَتَّخِذُ اصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و یاد کن چون گفت ابراهیم ع پدر خود آزر را آیا خدا
میگری بتان را هر آئینه من میبینم ترا و قوم ترا در
گمراهی ظاهر

وَكَذَلِكَ نُرِيّ إِبْرَاهِيمَ مَلَكَوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

و همچنین می‌نمودیم ابراهیم را ملک آسمانها و زمین و تا او
از یقین کنندگان باشد

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ

پس چون تاریک شد بر وی شب دید ستاره گفت اینست
پروردگار من چون فرو رفت گفت دوست ندارم فرو
روندگان را

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لَمِنَ لَمٍ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

پس چون دید ماه را طلوع کرده گفت اینست پروردگار من
پس وقتی که فرو رفت گفت اگر هدایت نه کند مرا
پروردگار من البته شوم از گروه گمراهان

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

پس وقتی که دید آفتاب را طلوع کرده گفت اینست
پروردگار من اینکه بزرگترست پس چون فرو رفت گفت ای
قوم من هر آئینه من بیزارم آنچه شریک مقرر میکنید

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّی فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

هر آئینه متوجه ساختم روی خود را بسوی کسیکه بیافرید
آسمانها و زمین در حالتی که حنیفم و نیستم از مشرکان

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

و جدال کردند با او قوم او گفت آیا جدال میکنید با من در
باب خدا و تحقیق هدایت کرده است مرا و نمی‌ترسم از
آنچه شما شریک مقرر میکنید با خدا و لیکن می‌ترسم از
آنکه خدا اراده کند چیزی، احاطه کرده است پروردگار من
بهمه چیز از جهت دانش آیا پند نمیگیرید

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ءَعْلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۗ إِنَّ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و چگونه ترسم از کسیکه او را شریک مقرر میکنید و شما
نمی‌ترسید از آنکه شریک خدا مقرر کردید چیزی را که فرو
نفرستاده است بر شما دلیلی برای آن پس کدام یک ازین
دو گروه سزاوارترست با من (بگوئید) اگر میدانید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّن نَّشَأٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُ ۖ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ ۚ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۗ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ ۚ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۗ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
ٱلْعَالَمِينَ

وَمِن ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۖ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَآءُ ۚ مِن عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَ ۚ وَٱلنَّبُوَّةَ ۚ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَافِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ ٱللَّهُ فَبُهِدْنَاهُمْ أَقْتَدِهِ ۗ قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

خدائی تعالی فرمود کسانی که ایمان آوردند و نیامیختند
ایمان خود را بشرک آن جماعه ایشانراست ایمنی و ایشانند
راه یافتگان

و اینست حجت ما دادیمش ابراهیم را بر قوم او بلند
میکنیم در مراتب هر کرا میخواهیم هر آئینه پروردگار تو
استوار کار، داناست

و عطا کردیم ابراهیم را اسحق و یعقوب هر یکی را از ایشان
هدایت کردیم و نوح را هدایت کردیم پیش ازین و از اولاد
ابراهیم راه نمودیم داود و سلیمان و ایوب و یوسف و
موسی و هارون را و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

و هدایت کردیم زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را هر یک
از صالحان بود

و هدایت کردیم اسمعیل و الیسع و یونس و لوط را و هر
یک را فضل دادیم بر اهل زمان

و هدایت کردیم بعض را از پدران ایشان و اولاد ایشان و
برادران ایشان و برگزیدیم ایشانرا و دلالت کردیم ایشانرا
بسوی راه راست

اینست هدایت خدا دلالت میکند بدان هر کرا خواهد از
بندگان خویش و اگر شریک مقرر میکردند نابود شدی از
ایشان آنچه کرده بودند

اینکه جماعه آنانند که دادیم ایشان را کتاب و حکمت و
پیغامبری پس اگر کافر شوند بآیات قرآن اینکه کافران پس
ما مقرر ساختیم برای ایمان بآنها گروهی را که هرگز کافر
نشوند

اینکه جماعت انبیاء کسانی اند که هدایت کرد ایشانرا خدا
پس بروش ایشان اقتدا کن بگو سؤال نمیکنم هیچ مزد بر
تبلیغ قرآن نیست اینکه مگر پند عالمها را

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۗ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَؤُا ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و صفت نکردند یهود خدا را حق صفت او چون گفتند فرو نه فرستاده است خدا بر هیچ آدمی چیزی بگو که فرو فرستاد کتابی که آورده است او را موسی ع روشنی و هدایت مردمان را میگردانید او را دو قسم ورقهائی آشکارا میکنید آنرا و پنهان میکنید بسیاری را و آموخته شدید یعنی در قرآن آنچه نمیدانستید شما و نه پدران شما میدانستند بگو خدا فرود آورد باز بگذار ایشانرا در بحث ایشان در حالی که بازی میکنند

و اینکه قرآن کتابیست که فرستادیم او را با برکت باور دارنده آنچه پیش از وی بود و تا بیم کنی اهل مکه را و کسانی را که گرداگرد مکه ساکن اند و معتقدان آخرت البتہ ایمان می آرند بقرآن و ایشان بر نماز خود محافظت میکنند

و کیست ستمکارتر از کسیکه بر بست بر خدا دروغی یا گفت وحی فرستاده شده است بمن و بحقیقت نه فرستاده شده است بسوی وی چیزی و از کسیکه گفت فرود خواهم آورد مانند آنچه فرود آورد خدا و تعجب کنی چون بنگری وقتی که ظالمان در شدائد مرگ باشند و فرشتگان دست خود را دراز میکنند میگویند بیرون آرید روحهای خود را امروز جزا داده خواهید شد عذاب رسوا کننده بسبب آنکه می گفتید بر خدا ناحق و بسبب آنکه از تصدیق آیات او سرکشی میکردید

و (گوئیم) هر آئینه آمدید پیش ما تنها چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار و گذاشتید آنچه عطا کرده بودیم شما را پس پشت خویش و نمی بینیم با شما شفاعت کنندگان شما را آنکه گمان میکردید که ایشان در تربیت شما شریکان خداوند هر آئینه بریده شد پیوند میان شما و گم گشته از شما آنچه گمان می بردید

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۗ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۗ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۗ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

هر آئینه خدا شکافنده دانه‌ها و خسته‌ها است بیرون می‌آورد
زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده اینست
خدا پس کجا برگردانیده میشوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۗ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

شکافنده صبح‌ست و گردانید شب را آرام‌گاه و گردانید
آفتاب و ماه را معیار حساب اینست تقدیر خدا غالب دانا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و اوست آنکه بیافرید برای شما ستارها تا راه یابید بسبب
آنها در تاریکیهای بیابان و دریا هر آئینه بتفصیل بیان
کردیم نشانها را برای گروهی که میدانند

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

و اوست آنکه پیدا کرد شما را از یک شخص پس شما را
قرارگاهی هست و ودیعت جای هر آئینه بتفصیل بیان
کردیم نشانها را برای گروهی که می‌فهمند

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۗ انظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

و اوست آنکه فرود آورد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم
بسبب آن آب روئیدگی را از هر قسم پس بیرون آوردیم
از آن آب سبزه بیرون می‌آریم ازان سبزه دانه‌ها یکی بر
دیگری پیوسته و از درختان خرما از شاخهای او یک طائفه
شاخها بزمین نزدیک شده است و بیرون آوردیم بوستانها از
درختان انگور و بیرون آوردیم زیتون و انار مانند یک دیگر
و غیر مانند یک دیگر بنگرید بسوی میوه درخت چون میوه
آرد و بسوی پختگی او هر آئینه درین نشانهاست گروهی را
که ایمان دارند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۗ وَخَرَفُوا لَهُ وَبَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ سُبْحٰنَهُ ۗ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

و مقرر کردند کافران برای خدا شریکان را که از قسم
جن‌اند و حال آنکه خدا آفریده است ایشانرا و بافترا ثابت
کردند او را فرزندان و دختران بغیر دانش پاکیزست او را و
بلند است از آنچه بیان می‌کنند

بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُ صَاحِبَةٌ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

او آفریننده آسمانها و زمین‌ست چگونه باشد او را فرزندی
حال آنکه نبود او را زن و بیافرید هر چیز را و او بهر چیز
داناست

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

اینست خدا، پروردگار شما نیست هیچ معبود مگر او
آفریننده هر چیز است پس پرستش کنید او را و او بر هر
چیز کارسازست

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

در نمی‌یابند او را چشمها یعنی در دنیا و او در می‌یابد
چشمها را و اوست مهربان آگاه

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

هر آئینه آمدند بشما دلیله از جانب پروردگار شما پس هر
که بینا شد پس نفع او راست و هر که نابینا ماند پس زیان
بر ویست بگو یا محمد ص و نیستم بر شما نگاهبان

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

و همچنین گوناگون بیان میکنیم نشانها برای احتراز آنکه
گویند که خوانده و تا بیان کنیم اینکه دین را برای گروهی
که میدانند

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَن
الْمُشْرِكِينَ

یا محمد ص پیروی کن چیزی را که وحی کرده شد بسوی تو
از جانب پروردگار تو هیچ معبود نیست مگر او و اعراض کن
از مشرکان

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و اگر خواستی خدا شریک مقرر نمی‌کردند و نگردانیدیم ترا
بر ایشان نگاهبان و نیستی تو بر ایشان متعهد

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا
بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و ای مسلمانان دشنام مدهید کسانی را که مشرکان
می‌پرستند بجز خدا زیرا که ایشان دشنام خواهند داد خدا
را از روی ظلم بغیر دانش همچنین آراسته کردیم در نظر
هر گروهی کردار آن گروه باز بسوی پروردگار ایشان رجوع
ایشان باشد پس خبر دهد ایشانرا بعاقبت حال آنچه
میکردند

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيَوْمِنَ
بِهَا قُلٌ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

و سوگند خوردند کافران بسخت‌ترین سوگندان خویش که
اگر بیاید بدیشان معجزه البته ایمان آرند بآن بگو جز اینکه
نیست که معجزه‌ها نزدیک خداست و چه مطلع ساخته است
شما را ای مسلمانان یعنی آیا نمیدانید که آن معجزه‌ها چون
بیاید ایشان ایمان نیارند

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

و صرف کنیم دل ایشان را و چشم ایشان را چنانکه ایمان
نیاوردند بقرآن اول بار و بگذاریم ایشان را در گمراهی
خود سرگردان گشته

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيَوْمِنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر ما می‌فرستادیم بسوی ایشان فرشتگان را و سخن می‌گفتند بایشان مردگان و جمع می‌کردیم بر ایشان همه چیز گروه گروه هرگز ایمان نمی‌آوردند مگر وقتی که خواستی خدا و لیکن بسیاری از ایشان نادانی میکنند

و همچنین پیدا کردیم برای هر پیغمبری دشمنان را که شیاطین‌اند از آدمیان و جن بطریق وسوسه القا میکند بعضی ایشان بسوی بعضی سخن بظاهر آراسته تا فریب دهند و اگر خواستی پروردگار تو نمیکردند اینکه کار پس بگذار ایشان را بافترای ایشان

و القا میکنند سخن بظاهر آراسته تا میل کنند بسوی او دلهای کسانیکه ایمان ندارند به آخرت و تا پسند کنند او را و تا عمل کنند آنچه ایشان کننده آنند یعنی آنچه لایق ایشانست

بگو آیا طلب کنم فیصل کننده بجز خدا و اوست آنکه فرو فرستاده بسوی شما قرآن واضح کرده شده و کسانیکه داده‌ایم ایشان را کتاب یعنی توریت میدانند که قرآن فرو فرستاده شده است از جانب پروردگار تو برآستی پس مباش از شک کنندگان یعنی از یهود

و تمامست سخن پروردگار تو در راستی و انصاف هیچکس تغییر کننده نیست سخنهاى او را و اوست شنوا دانا

و اگر فرمانبرداری کنی بسیاری را از اهل زمین گمراه کنند ترا از راه خدا پیروی نه میکنند مگر گمان را و نیستند ایشان مگر دروغ‌گویان

هر آئینه پروردگار تو داناترست بکسیکه دور میشود از راه وی و او داناترست براه یافتگان

پس بخورید از آنچه ذکر کرده شده است نام خدا بر وی یعنی نزدیک ذبح وی اگر مومن هستید به آیات خدا

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۗ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

۱۱۲

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

۱۱۳

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَعَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۗ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

۱۱۴

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۗ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۱۱۵

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرٌ مِّنَ الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۗ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

۱۱۶

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

۱۱۷

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ ۗ مُؤْمِنِينَ

۱۱۸

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهْرَ الْأِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأِثْمَ
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّلُكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مِيثًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و چیست شما را که نمی‌خورید از آنچه ذکر کرده شده است
نام خدا بر وی و حال آنکه بتفصیل بیان کرده است برای
شما آنچه بر شما حرام ساخته است مگر آنچه مضطر باشید
بسوی او و هر آئینه بسیاری گمراه میکنند بخواهش نفس
خویش بغیر دانش هر آئینه پروردگار تو داناترست
بستمگاران

و ترک کنید آشکارا گناه را و پنهان او را هر آئینه کسانیکه
گناه میکنند جزا داده خواهند شد بحسب آنچه میکردند

و مخورید از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بر وی و هر آئینه
وی (خوردنش) گناه است و هر آئینه شیاطین و سوسه القا
میکند بسوی دوستان خویش تا خصومت کنند با شما و اگر
فرمانبرداری ایشان کنید هر آئینه شما مشرک باشید

آیا کسیکه مرده بود پس زنده ساختیمش و پیدا کردیم
برای او نوری که میرود با وی میان مردمان، مانند کسی
باشد که صفتش اینست که او در تاریکیهاست نیست
بیرون آئینه ازان
همچنین آراسته کرده شده است برای کافران آنچه
میکردند

و همچنین پیدا کردیم در هر دیهی رئیسان فساق آن دیه تا
فساد کنند در آن دیه و بحقیقت ضرر نه میکنند مگر در حق
خویشان و نمی‌دانند

و چون بیاید بایشان نشانه گویند ایمان نیاریم تا وقتی که
داده شود ما را مانند آنچه داده شده است پیغمبران خدا را
خدا داناترست بمحل نهادن پیغامبری خود خواهد رسید
اینکه گناهکاران را رسوائی نزدیک خدا و عذاب سخت
بسبب آنکه بدی می‌اندیشیدند

۶
انعام
۱۲۵
۱۶۵

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ وَيُشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ وَيَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأْتَمًا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۲۶

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

۱۲۷
حزب
۵۸

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۸

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ أُسْتُكثِرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

۱۲۹

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۱۳۰
۱۱۷۹

يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

۱۳۱

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

پس هر کرا خدا خواهد که هدایت کندش گشاده کند سینه او را برای اسلام و هر کرا خواهد که گمراه کندش تنگ کند سینه او را در نهایت تنگی گویا بالا میرود در آسمان و همچنین می‌اندازد خدا ناپاکی را بر کسانی که ایمان نمی‌آرند

و اینکه اسلام راه پروردگار تست راست آمده هر آئینه تفصیل کردیم نشانها را برای گروهی که پند پذیر میشوند

ایشانراست سرای سلامتی یعنی بهشت نزدیک پروردگار ایشان و او کارساز ایشانست بسبب آنچه میکردند

و روز که حشر کند خدا ایشان را همه یک جا گوید ای گروه جن تابع خود بسیار گرفتید از مردمان و گفتند دوستان ایشان از آدمیان ای پروردگار ما بهره‌مند شد بعض ما از بعض و رسیدیم بمیعاد خویش که معین کرده بودی برای ما گوید خدا آتش جای شما است جاویدان آنجا لیکن آنچه خدا خواسته بودنیست هر آئینه پروردگار تو استوارکار داناست

و همچنین مسلط می‌کنیم بعض ستمکاران را بر بعض بشامت آنچه میکردند

ای گروه جن و انس آیا نیامدند بشما پیغامبران از جنس شما می‌خواندند بر شما آیات مرا و بیم میکردند شما را از ملاقات اینکه روز شما گویند اعتراف کردیم بر خویشتن و فریب داده بود ایشانرا زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خویشتن که ایشان کافر بودند

اینکه ارسال رسل بسبب آنست که هرگز پروردگار تو هلاک کننده شهرها نباشد بجزای ظلم در حالیکه اهل آنها غافل باشند

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و هر شخص را مرتبه‌است از اجر آنچه کردند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه بعمل می‌آرند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ

و پروردگار تو غنی خداوند رحمت است اگر خواهد دور کند شما را و جانشین سازد پس از شما هر کرا خواهد چنانکه پیدا کرد شما را از نسل قومی دیگر

۱۳۳

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

هر آئینه آنچه وعده کرده میشود شما را البته آمدنی است و نیستید شما عاجز کنندگان

۱۳۴

قُلْ يَتَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ وَعَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

بگو ای قوم من عمل کنید شما بر حالت خویش هر آئینه من نیز عمل کننده‌ام زود باشد که بدانید کسی را که باشد او را عاقبت پسندیده در آخرت هر آئینه رستگار نشوند ظالمان

۱۳۵

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و مقرر کردند برای خدا از آنچه او پیدا کرده است از جنس زراعت و چهار پایان حصه گفتند اینکه حصه برای خدا است بگمان خویش و اینکه حصه برای شرکاء که ما مقرر کرده‌ایم پس آنچه بود برای شرکاء ایشان نمی‌رسد بخدا و آنچه باشد برای خدا میرسد بشرکاء ایشان بد چیز است که مقرر میکنند

۱۳۶

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و همچنین آراسته کرده است در نظر بسیاری از مشرکان قتل اولاد ایشان را شرکاء ایشان تا هلاک کنند ایشانرا و تا مختلط کنند بر ایشان دین ایشانرا و اگر خواستی خدا نه کردندی اینکه کار پس بگذار ایشانرا با مفتريات ایشان

۱۳۷

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرَّتْ جِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمٌ حَرِمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گفته‌اند اینکه چهار پایان و زراعت حجرت نخورد آن را
مگر آنکه ما خواهیم بگمان خویش و چهار پایان دیگراند که
حرام کرده شده است سواری بر پشت آنها و چهار پایان
دیگراند که نام خدا نمی‌گیرند نزدیک ذبح آن بسبب آنکه
دروغ بسته‌اند بر خدا جزا خواهد داد ایشانرا بمقابله آنچه
افترا میکردند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ عَلِيمٌ

و گفتند آنچه در شکم اینکه چهار پایان باشد حلال است
برای مردمان ما و حرام است بر زنان ما و اگر مرده باشد
همه در ان شریک‌اند جزا خواهد داد بمقابله اینکه بیان
ایشان هر آئینه او استوارکار داناست

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

هر آئینه زیان کار شدند آنانکه کشتند فرزندان خود را از
جهت بی خردی بغیر دانش و حرام کردند آنچه روزی داد
ایشان را خدا بسبب دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه
شدند ایشان و نه شدند راه یافتگان

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَعَاتُوا
حَقَّهُ وَيَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

و خدا آن‌ست که پیدا کرد بوستانها برداشته شده بر پایها و
بوستانها غیر برداشته شده بر پایها و پیدا کرد درختان خرما
و زراعت را گوناگون میوه‌های هر یکی و زیتون و انار را
مانند یک دیگر و غیر مانند یک دیگر بخورید از میوه‌های آن
چون میوه بیرون آورد و بدهید زکوة او را روز درودن وی و
اسراف مکنید هر آئینه خدا دوست ندارد و اسراف
کنندگان را

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و پیدا کرد از چهار پایان بار بردارنده را و جانورانی را که بر
زمین غلطانند بجهت ذبح بخورید از آنچه روزی داده است
خدا شما را و پیروی مکنید گامهای شیطان را هر آئینه او
شما را دشمن ظاهرست

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ أُثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ أُثْنَيْنِ قُلْ
ءَالِدَاكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمَ الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا أُشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأُنثِيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَمِنَ الْإِبِلِ أُثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ أُثْنَيْنِ قُلْ ءَالِدَاكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمَ
الْأُنثِيَيْنِ أَمَّا أُشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ أَمَ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَعْضِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

آفرید هشت قسم را از گوسپند دو قسم و از بز دو قسم
یعنی نر و ماده از هر یک بگو آیا اینکه دو نر حرام کرده
است خدای تعالی یا اینکه دو ماده را یا آنرا که مشتمل شده
است بر وی رجهای اینکه دو ماده خبر دهید مرا بدانند اگر
هستید راستگو

و پیدا کرده از شتر دو قسم و از گاو دو قسم بگو آیا اینکه
دو نر را حرام کرده است خدا یا اینکه دو ماده را یا آنرا که
مشتمل شده است بر وی رجهای اینکه دو ماده آیا حاضر
بودید وقتی که حکم کرد شما را خدا بان پس کیست
ستمکارتر از کسیکه بندد بر خدا دروغ تا گمراه کند
مردمانرا بغیر دانش هر آئینه خدا راه نمی‌نماید قوم
ستمکاران را

بگو نمی‌یابم در آنچه وحی فرستاده شد بسوی من هیچ چیز
حرام بر خورنده که بخورد آن را مگر آنکه باشد مردار یا
خون ریخته یا گوشت خوک پس هر آئینه آن حرام است یا
آنچه فسق باشد که برای غیر خدا آواز بلند کرده شده وقت
ذبح او پس هر که درمانده شود نه بغی کننده و نه از حد
گذرنده پس هر آئینه پروردگار تو آمرزنده مهربان است

و بر یهود حرام ساختیم هر جانور ناخن دار و از گاو و
گوسفند حرام ساختیم بر ایشان پیه اینکه دو قسم مگر
پیهی که برداشته است آنرا پشت اینکه دو قسم یا
برداشته است آنرا رودها یا آنچه متعلق شد باسخوان
اینکه طور جزا دادیم ایشانرا بمقابله ستم ایشان و هر
آئینه ما راست گوئیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

پس اگر بدروغ نسبت کنند ترا بگو که پروردگار شما
خداوند مهربانی بسیار است و رد کرده نه میشود عقوبت او
از قوم ستمکاران

زود باشد که بگویند مشرکان اگر خواستی خدا یعنی رضای
او بودی شریک مقرر نمی‌کردیم و نه پدران ما و نه حرام
میکردیم چیزی را همچنین بدروغ نسبت کردند کسانی که
پیش از ایشان بودند تا آنکه چشیدند عقوبت ما بگو آیا
هست نزدیک شما دانش پس بیرون آرید آنرا برای ما
پیروی نمی‌کنید مگر شبهه را و نیستید شما مگر دروغگوی

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

بگو خدای راست دلیل محکم پس اگر خواستی خدا هدایت
کردی شما را همه یک جا

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو بیارید علمای خود را آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام
ساخته است اینکه را پس یا محمد ص؟ اگر بفرض گواهی
دهند تو معترف مشو با ایشان و پیروی مکن خواهش
کسانی که بدروغ نسبت کردند آیات ما را و کسانی که اعتنا
ندارند بآخرت و ایشان با پروردگار خود برابر میکنند

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءَكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو بیائید تا بخوانم آنچه حرام کرده است پروردگار شما بر
شما فرموده است که شریک او مقرر مکنید چیزی را و
بوالدین نیکوکاری کنید و مکشید اولاد خود را از ترس فقر
ما روزی میدهیم شما را و ایشان را و نزدیک میشود به
بیحیائی‌ها آنچه علانیه باشد ازان و آنچه پوشیده باشد و
مکشید هیچ نفس را که حرام ساخته است خدا کشتنش الا
بحق باین حکم فرموده است شما را تا بود که شما بفهمید

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
مَنْ نَرَزَقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَالِكُمْ وَصَدَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَلِّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
يُؤْمِنُونَ

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ
كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

و نزدیک مشوید بمال یتیم الا بخصلتی که وی نیک است تا
آنکه رسد بچوانی خود و تمام کنید پیمانہ و ترازو را بانصاف
تکلیف نہ میدہیم ہیچکس را مگر قدر طاقت او و چون
سخن گوئید پس رعایت انصاف بنمائید و اگر چه آن محکوم
علیہ صاحب قرابت باشد و بعہد خدا وفا کنید اینکہ حکم
فرمودہ است شما را تا پند پذیر شوید

و خبر داده است کہ آنچه مذکور شد راہ من است راست و
درست آمدہ پس پیروی او کنید و پیروی مکنید راہهای
دیگر را کہ اینکہ راہهای جدا کنند شما را از راہ خدا باین
حکم فرمودہ است شما را تا پرهیزگاری کنید

باز میگوئیم کہ دادہ بودیم موسی را کتاب تا نعمت تمام
کنیم بر ہر کہ نیکوکار بود و بیان کنیم ہر چیزی را و بجهت
ہدایت و مہربانی تا ایشان بملاقات پروردگار خویش ایمان
آرند

و اینکہ قرآن کتابیست کہ فرستادیمش با برکت پس پیروی
او کنید و پرهیزگاری کنید تا مہربانی کردہ شود بر شما

فرستادیمش تا نہ گوئید بجز اینکہ نیست کہ فرود آورده
شد کتاب یعنی توریت و انجیل بر دو گروہ پیش از ما و بہ
تحقیق بودیم ما از تلاوت ایشان بیخبر

یا گوئید اگر فرود آورده شدی بر ما کتاب ہر آئینہ بودیمی
راہ یافتہ تر از ایشان پس آمدہ است بشما حجتی از
پروردگار شما و ہدایت و بخشایش پس کیست ستمکارتر
از کسیکہ بدروغ نسبت کند آیات خدا را و اعراض کند از ان
جزا خواهیم داد اعراض کنندگان را از آیات ما بدترین
عذاب بسبب آنکہ اعراض می کردند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِثْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

منتظر نیستند مگر آن را که بیایند بدیشان فرشتگان یعنی برای قبض روح یا بیاید حکم پروردگار تو یا بیاید بعض نشانه‌های پروردگار تو روز که بیاید بعض نشانه‌های پروردگار تو نفع نه دهد نفسی را که ایمان نیاورده بود پیش ازین ایمان او یا نفع نه دهد نفسی را که کسب نکرده بود در ایمان خود عمل خیر توبه او بگو انتظار کنید هر آئینه ما نیز منتظریم

بتحقیق کسانی که پراکنده کردند دین خود را و گروه گروه شدند نیستی از ایشان در هیچ حساب جز اینکه نیست که کار ایشان گذاشته شده بسوی خدا است. باز خبر دهد ایشان را بعاقبت آنچه میکردند

هر که آورد نیکی پس او راست ده چند آن و هر که آورد بدی جزا داده نخواهد شد الا مثل آن و ایشان ستم کرده خواهند شد

بگو هر آئینه دلالت کرده است مرا پروردگار من بسوی راه راست مراد میدارم دین درست کیش ابراهیم را حنیف شده و نه بود از مشرکان

بگو هر آئینه نماز من و حج من و قربانی من و زندگانی من و موت من همه برای خدا است پروردگار عالمها

هیچ شریک نیست او را و باین توحید فرموده شد مرا و من نخستین مسلمانانم

بگو آیا طلب کنم پروردگاری غیر خدا و اوست پروردگار همه چیز و عمل نه میکند هیچ کسی مگر بر ذات خود و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگر را باز بسوی پروردگار شما رجوع شما باشد پس خبر دار کند شما را بآنچه که دران اختلاف میکردید

و او آنست که ساخت شما را پادشاهان زمین و بلند کرد بعضی را بالای بعضی درجه‌ها تا بآزماید شما را در آنچه داده است بشما هر آئینه پروردگار تو شتاب کننده عقوبت است و هر آئینه وی آمرزنده مهربان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصَّ

الْمَصَّ

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ
بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

فَمَا كَانَ دَعْوَانُهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

وَأَلْوَزُنْ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن
السَّاجِدِينَ

اینکه کتابیست که فرود آورده شد بسوی تو پس باید که
نباشد در سینه تو هیچ تنگی از تبلیغ او (فرود آورده شده)
تا بیم کنی بآن و برای پند مسلمانان را

پیروی کنید آنرا که فرود آورده شد بسوی شما از جانب
پروردگار شما و پیروی مکنید بجز وی دوستان را اندکی پند
می‌پذیرید

و بسا دیه که هلاک کردیمش پس آمد بوی عقوبت ما و
ایشان شبانگاه آرمیده بودند یا وقتی که ایشان در خواب
نیم روز بودند

پس نبود قول ایشان چون بیاید بایشان عقوبت ما الا آنکه
گفتند هر آئینه ما ستمکار بودیم

پس البته سؤال خواهیم کرد آن کسانی را که پیغامبر
فرستاده شد بسوی ایشان و البته سؤال خواهیم کرد
پیغامبران را

پس البته بیان خواهیم کرد بحضور ایشان بدانش و نبودیم
غائب

و سنجیدن اعمال بانصاف آنروز بودن است پس هر که
گران شد پله نیکبختی او پس ایشانند رستگار

و هر که سبک شد پله نیکبختی او پس آن جماعه آنانند که
زیان کردند در حق خویشتن بسبب آنکه آیات ما انکار
می‌کردند

و هر آئینه استقرار دادیم شما را در زمین و پیدا کردیم
برای شما در آنجا اسباب معیشت اندکی شکر میکنید

و هر آئینه آفریدیم شما را یعنی پدر شما را باز صورت
بستیم شما را یعنی پدر شما را باز گفتیم بفرشتگان که
سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس نبود از
سجده کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۗ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَآتَيْنَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۗ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۗ لَمَنِ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ أُسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۗ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

گفت خدا چه چیز منع کرد ترا از آنکه سجده کنی وقتی که امر کردم ترا گفت من بهترم از تو آفریده مرا از آتش و آفریده او را از گل

گفت پس فرود رو از آسمان زیرا که لایق نیست ترا که سرکشی کنی دران پس بیرون شو هر آئینه تو از خوار شوندگانی

گفت بار خدایا؟ مهلت ده مرا تا روز که آدمیان برانگیخته شوند

گفت خدا هر آئینه تو از مهلت داده شدگانی

پس گفت بسبب آنکه مرا گمراه کردی البته بنشینم برای آدمیان براه راست تو یعنی تا ازان منع کنم

پس البته بیایم بسوی ایشان از پیش ایشان و از پس پشت ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نیایی اکثر ایشان را شکرگزار

گفت بیرون رو از آسمان نکوهیده رانده شده بخدا هر که پیروی کند ترا از آدمیان البته پر کنم دوزخ را از شما همه یک جا

و گفتیم ای آدم؟ ساکن شو تو و زن تو در بهشت پس بخورید هر جا که خواهید و نزدیک مشوید باین درخت که خواهید شد از ستمکاران

پس وسوسه داد ایشان را شیطان تا آشکارا گرداند برای ایشان آنچه پوشیده بود از نظر ایشان از شرمگاه‌های ایشان و گفت منع نکرده است شما را پروردگار شما ازین درخت مگر برای احتیاط از آنکه شوید دو فرشته یا شوید از جاوید باشندگان

و قسم خورد برای ایشان که من از نصیحت کنندگانم شما را

پس بسوی پستی انداخت ایشانرا بفریب دادن پس چون چشیدند آن درخت را ظاهر شد ایشانرا شرمگاه ایشان و شروع کردند که برگ‌های بالایی برگ‌های می‌چسبانیدند بر خویش از برگ درختان بهشت و ندا کرد ایشانرا پروردگار ایشان آیا منع نکرده بودم شما را ازین درخت و نگفته بودم بشما که هر آئینه شیطان شما را دشمن آشکارا است

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خویش و اگر نیامیزی
ما را و مهربانی نکنی بر ما البته از زیانکاران باشیم

گفت خدا فرو روید بعضی شما بعضی را دشمن خواهد بود و
شما را در زمین استقرار و بهره‌مندی باشد تا وقتی معین
یعنی تا مرگ

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

گفت خدا در زمین زندگانی خواهید کرد و در آنجا خواهید
مرد و از آنجا بیرون آورده شوید

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

ای فرزندان آدم؟ هر آئینه ما فرود آوردیم بر شما لباسی
که بپوشد شرمگاه شما را و فرود آوردیم جامه‌های زینت را و
لباس پرهیزگاری وی از همه بهترست اینکه از نشانه‌های
خداست تا ایشان پندپذیر شوند

يَبْنِيٰٓءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَآتِكُمْ
وَرِيشًا ۗ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

ای فرزندان آدم؟ گمراه نه کند شما را شیطان چنانکه بیرون
آورد پدر و مادر شما را از بهشت بر میکشید از ایشان جامه
ایشان را تا بنماید ایشان را شرمگاه ایشان هر آئینه شیطان
و قوم او می‌بینند شما را از آنجا که شما نمی‌بینید ایشان را
هر آئینه ما ساختیم شیاطین را کارگذار کسانی که ایمان
ندارند

يَبْنِيٰٓءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا ۗ إِنَّهُ
يُرِيكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِمَّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

و (کارگذار آنانکه) چون بکنند کار زشت گویند یافتیم بر
اینکه کار پدران خود را و خدا فرموده است ما را بآن بگو
هر آئینه خدا نه میفرماید بکار زشت آیا میگوئید بر خدا
آنچه نمی‌دانید

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بَهَا ۗ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۗ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

بگو هر آئینه فرموده است پروردگار من بانصاف و فرموده
است که راست کنید روی خود را یعنی بسوئی کعبه نزدیک
هر نماز و بپرستید او را برای او خالص کرده عبادت را
چنانکه آفرید شما را همچنان دیگر بار خواهید شد

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۗ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

گروهی را راه نمود و گروهی را ثابت شد بر ایشان گمراهی
هر آئینه ایشان شیاطین را دوست گرفتند بجز خدا و
پنداشتند که ایشان راه یافتگانند

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۗ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

ای فرزندان آدم؟ بگیری زینت خود را نزدیک هر نماز و بخورید و بیاشامید و از حد مگذرید هر آئینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگان را

بگو که حرام کرد زینت خدا را که پیدا کرده است برای بندگان خود را و که حرام کرده است پاکیزه را از رزق بگو آن پاکیزه‌ها از ملبس و ماکل برای مسلمانان است در زندگانی دنیا خالص شده برای ایشان روز قیامت همچنین بیان می‌کنیم نشانه‌ها برای گروهی که میدانند

بگو جز اینکه نیست که حرام کرده است پروردگار من بیحیائیه را آنچه علانیه باشد ازان و آنچه پوشیده باشد و حرام کرده است گناه را و تعدی ناحق را و آنکه شریک خدا مقرر کنید چیزی را که خدا هیچ دلیل بران نازل نکرده است و آنکه بگوئید بر خدا آنچه نمیدانید

و هر گروهی را می‌عادیست پس چون بیاید میعاد ایشان تاخیر نه کنند یک ساعت و نه سبقت کنند

ای فرزندان آدم اگر بیایند بشما پیغامبران از جنس شما میخوانند بر شما آیات مرا پس هر که پرهیزگاری کند و نیکوکاری نماید پس هیچ ترس نباشد بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

و کسانی که بدروغ نسبت کردند آیات ما را و سرکشی کردند از قبول آنها ایشان باشندگان دوزخاند ایشان آنجا جاویدان‌اند

پس کیست ستمکارتر از کسی که بر بست بر خدا دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیات او را آن جماعه برسد بایشان بهره ایشان از آنچه نوشته شده در لوح محفوظ تا وقتی که بیایند نزدیک ایشان فرستادگان ما تا قبض ارواح ایشان کنند گویند کجا است آنچه شما می‌پرستیدید بجز خدا گویند گم شدند ایشان از ما و معترف شدند بر نفسهای خویش اینکه که ایشان کافر بودند

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْ اُخْرَجَ لِعِبَادِهٖۙ وَالطَّيِّبَاتِ مِنْ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نُوْصِلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

۳۲
۱۲۵

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهٖۙ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

۳۳

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۗ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسْتَقْدِمُوْنَ

۳۴

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يٰٓتِيْنَكُمْ رُّسُلٌ مِّنْكُمْ يٰقُصُوْنَ عَلٰيْكُمْ
ءَايٰتِيْ فَمَنْ اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَّلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ

۳۵

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۗ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

۳۶

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذْبًا وَّ اَوْ كَذَّبَ بِآيٰتِهٖۙ
اُولٰٓئِكَ يِنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰىۙ اِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اٰيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كٰنُوْا كٰفِرِيْنَ

۳۷

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِنُهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِبِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِن لَّا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولِهِمْ لِأُخْرِنُهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ وَتُودُوا أَنْ
تَلَکُمْ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

حکم کند خدا که داخل شوید همراه امتانی که گذاشته‌اند
پیش از شما از جن و انس در آتش هرگاه که درآید قومی
لعنت کند قومی دیگر مانند خود را تا وقتی که بیکدیگر
برسند در دوزخ همه یک جا گوید جماعت متاخر از ایشان در
حق جماعت متقدم از ایشان ای پروردگار ما ایشان گمراه
کردند ما را پس بده ایشان را عذاب دو چند از دوزخ
فرماید خدا هر یکی را دو چند هست و لیکن نمیدانید

و گویند جماعت متقدم از ایشان جماعت متاخر را از ایشان
پس نیست شما را هیچ بزرگی بر ما پس بچشید عذاب را
بسبب آنچه میکردید

هر آئینه کسانی که بدروغ نسبت کردند آیات ما را و
سرکشی کردند از قبول آن هرگز گشاده نشود برای ایشان
دروازه‌های آسمان و در نیابند به بهشت تا وقتی که داخل
شود شتر در سوراخ سوزن و همچنین جزا میدهیم
گناهکاران را

ایشان را از دوزخ فرس بود و از بالای ایشان از دوزخ
پوششها باشد و همچنین جزا میدهیم ستمکاران را

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند تکلیف نه
نمیدهیم هیچکس را مگر قدر طاقت او آن جماعت
باشندگان بهشت‌اند ایشان آنجا جاویدان باشند

و بیرون آریم آنچه در سینه‌های ایشان بود از کینه میرود
زیر ایشان نهرها و گویند سپاس خدایراست که دلالت کرد
ما را بسوی اینکه بهشت و هرگز مستعد راه یافتن نبودیم
اگر راه نه نمودی ما را خدا هر آئینه آمدند فرستادگان
پروردگار ما براستی و ندا کرده شوند که اینکه بهشت داده
شده‌اند آن را بسبب آنچه میکردند

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَإِنَّهُمْ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوها وَهُمْ يَظْمَعُونَ

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَعْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

أَهْوَأَ لَآئِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

و ندا کنند اهل بهشت اهل دوزخ را که ما راست یافتیم
آنچه وعده کرده بما پروردگار ما پس آیا شما هم راست
یافتید آنچه بشما وعده کرده بود پروردگار شما گفتند آری
پس آواز کند آواز کننده در میان ایشان که لعنت خدا بر آن
ستمکارانست

که باز میداشتند مردمان را از راه خدا و میخواستند برای
آن کجی و ایشان بآخرت اعتقاد نداشتند

و در میان بهشت و دوزخ حجابیست و بر اعراف مردمانی
باشند که می‌شناسند هر یکی را از اهل موضعین بقیافه
ایشان و ندا کنند اهل اعراف اهل بهشت را که سلام علیکم
هنوز به بهشت نه در آمدند و ایشان طمع آن دارند

و چون گردانیده شود چشم اهل اعراف بطرف اهل دوزخ
گویند ای پروردگار ما مکن ما را همراه گروه ستمکاران

و ندا کنند اهل اعراف مردمان را که می‌شناسند ایشانرا
بقیافه ایشان گویند کفایت نه کرد از شما جمعیت شما و آن
که سرکشی میکردید

آیا اینکه جماعه‌اند از آنانکه شما قسم می‌خوردید که هرگز
خدا نرساند بایشان هیچ رحمت گفته شد ایشانرا که درآیید
به بهشت هیچ ترس نیست بر شما و نه شما اندوهگین
شوید

و ندا کنند اهل دوزخ اهل بهشت را که بریزید بر ما چیزی
از آب یا از سائر آنچه روزی داده است شما را خدا گویند
خدا حرام ساخته است اینکه هر دو را بر کافران

آنانکه دین خود گرفته‌اند بازی و لهو را و فریب داد ایشانرا
زندگانی دنیا پس امروز فراموش کنیم ایشانرا چنانچه
ایشان فراموش کردند ملاقات اینکه روز خویش را و چنانکه
انکار می‌کردند آیات ما

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و هر آئینه آوردیم برای ایشان کتابی که مفصل کردیم آنرا
بدانش برای رهنمائی و بخشایش مؤمنان را

انتظار نمی‌کنند کفار مگر مصداق اینکه وعده را روز که
بباید مصداق آن گویند کسانی که فراموش کرده بودند آنرا
پیش ازین هر آئینه آمده بودند پیغامبران پروردگار ما
براستی پس آیا هستند برائی ما شفیعان تا شفاعت کنند
برائی ما یا باز گردانیده شویم بسوی دنیا پس عمل کنیم
غیر آنچه می‌کردیم هر آئینه زیان کردند در حق خویشان و
گم شد از ایشان آنچه افترا میکردند

هر آئینه پروردگار شما آن خدا است که آفرید آسمانها و
زمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش می‌پوشاند
شب را بروز می‌طلبد شب روز را بشتاب و آفرید آفتاب و ماه
و ستارگان را رام شده بفرمان خدا آگاه شو او راست
آفریدن و فرمانروائی بغایت بزرگست خدا پروردگار عالمها

بپرستید پروردگار خود را زاری کنان و پوشیده از مردمان
هر آئینه او دوست نمیدارد از حد گذرندگان را

و فساد مکنید در زمین بعد اصلاح آن و بپرستید او را
بنرس و امید هر آئینه بخشایش خدا نزدیکست از
نیکوکاران

و اوست آنکه میفرستد بادها مژده دهنده پیش از رحمت
خود تا وقتی که بر دارد ابر گران را روان کنیم آنرا بسوی
شهری مرده پس فرود آریم بواسطه آن ابر آب را پس
بیرون آریم بان آب از جنس هر میوه همچنین بیرون آریم
مردگان را تا شما پند پذیرید

۵۳

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۵۴
۱۲۸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

۵۷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا
أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

و شهر پاکیزه بر می‌آید رستنی او بفرمان پروردگار او و زمین ناپاکیزه بر نمی‌آید رستنی او مگر ناهموار بدیر روینده همچنین گوناگون بیان می‌کنیم نشانها را برای قومی که شکرگزاری می‌کنند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

هر آئینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود بجز وی هر آئینه من می‌ترسم بر شما از عقوبت روز بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

گفتند اشراف از قوم او هر آئینه ما می‌بینیم ترا در گمراهی ظاهر

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من نیست با من هیچ گمراهی و لیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود و نیکو خواهی میکنم برای شما و میدانم از حکم خدا آنچه نمیدانید

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

آیا تعجب کردید از آنکه آمد بشما پندی از جانب پروردگار شما فرود آمده بر مردی از شما تا بیم کند شما را و تا پرهیزگاری کنید و تا مهربانی کرده شود بر شما

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

پس دروغی داشتند او را پس نجات دادیم او را و کسانی را که با وی بودند در کشتی و غرق ساختیم کسانی را که دروغ داشته بودند آیات ما را هر آئینه ایشان بودند گروهی نابینا

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا تَتَّقُونَ

و فرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود غیر او آیا پرهیزگاری نمی‌کنید

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ۖ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

گفتند اشراف کفار از قوم او هر آئینه ما بینیم ترا در بیخردی و هر آئینه ما می‌پنداریم ترا از دروغ‌گویان

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفت ای قوم من نیست با من هیچ بیخردی و لیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

میرسانم بشما پیغامهایی پروردگار خود و من برای شما نیکخواه با امانتم

میرسانم بشما پیغامهایی پروردگار خود و من برای شما نیکخواه با امانتم

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصُطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۶۹

آیا تعجب کردید از آنکه آمد بشما پندی از جانب پروردگار شما فرود آورده بر مردی از شما تا بیم کند شما را و یاد کنید نعمت الهی آنوقت که گردانید شما را جانشین بعد از قوم نوح و افزود برای شما در خلقت قوت را پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شما رستگار شوید

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَنَا فَأَنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۷۰

گفتند آیا آمده پیش ما تا عبادت کنیم خدا را تنها و بگذاریم آنچه می‌پرستیدند پدران ما پس بیار پیش ما آنچه وعید میکنی اگر هستی از راست گویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۖ فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ

۷۱

گفت ثابت شد بر شما از جانب پروردگار شما عقوبت و خشم آیا مکابره میکنید با من در باب نامهای چند که شما مقرر کرده‌اید آن را و پدران شما مقرر کرده‌اند فرود نیآورده است خدا بر آن هیچ دلیل پس انتظار کنید هر آئینه من نیز همراه شما از منتظرانم

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

۷۲

پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند بمهربانی از جانب خویش و بریدیم بیخ آنانکه دروغ می‌داشتند آیات ما را و نبودند از مومنان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

۷۳
۱۳۱

و فرستادیم بسوی قوم ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود غیر او هر آئینه آمد بشما دلیلی از جانب پروردگار شما اینکه ماده شتریست پیدا کرده خدا برای شما نشانه پس بگذاریدش که چرا کند در زمین خدا و نرسانید او را هیچ سختی که آنگاه بگیرد شما را عقوبت درد دهنده

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد کنید نعمت الهی آنوقت که گردانید شما را جانشین بعد از قوم عاد و استقرار داد شما را در زمین می‌سازید از نرم آن کوشکها و تراشیده خانها می‌سازید کوهها را پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباهی مکنید در زمین فساد افگنان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ

گفتند آن اشراف که سرکشی کرده بودند از قوم او مر آنان را که هر کسی ضعیف دانست ایشانرا مر کسانی را که ایمان آورده بودند از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگار خود گفتند اهل ایمان هر آئینه ما بشریعتی که وی فرستاده شده است بآن شریعت معتقدانیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِءُ كَافِرُونَ

گفتند سرکشان هر آئینه ما بآنچه معتقد آن شدید کافرانیم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصَلِّحُ اتِّتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس کشتند آن ماده شتر را و تجاوز کردند از فرمان پروردگار خویش و گفتند ای صالح بیار بما آنچه وعید میکنی اگر هستی از پیغمبران

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَلِيمِينَ

پس در گرفت ایشانرا زلزله پس گشتند مرده بزانو افتاده در سرائی خویش

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

پس صالح اعراض کرد از ایشان و گفت ای قوم من رسانیدم بشما پیغام پروردگار خود و نیک خواهی کردم برای شما و لیکن دوست نمیدارید نیک خواهی کنندگان را

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَلْحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و فرستادیم لوط را آن وقت که گفت بقوم خود آیا میکنید آن بیحیائی که پیش از شما نه کرده است آنرا هیچکس از عالما

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

هر آئینه شما میروید بشهوت بسوی مردمان بجز زنان بلکه شما گروه مسرفانید

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

و نبود جواب قوم او الا آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از دیه خود که هر آئینه ایشان مردم پاکیزگی طلب کننده‌اند

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

پس نجات دادیم او را و اهل خانه او را مگر زنش را که بود از باقی ماندگان در آنجا

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

و بارانیدیم بر ایشان بارانی یعنی از سنگ پس بنگر چگونه بود آخر کار گنهکاران

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا^ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من پرستید خدا را نیست شما را هیچ معبود بجز او هر آئینه آمده است بشما دلیلی از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه و ترازو را و ناقص مدهید بمردمان اشیای ایشانرا و فساد مکنید در زمین بعد اصلاح آن اینکه کار که گفتم بهترست شما را اگر باور دارندگانی

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ط وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ^ط وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

و منشینید بهر راه که بترسانید و باز دارید از راه خدا کسی را که ایمان آورده است باو و میجوئید برای آن راه کجی و یاد کنید آنوقت که شما اندک بودید پس بسیار گردانید شما را و بنگرید چگونه شد آخر کار مفسدان

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و اگر هست گروهی از شما مومن بآنچه فرستاده شدم بهمراه او و گروهی نا مومن پس صبر کنید تا آنکه فیصل کند خدا در میان ما و او بهتر حکم کنندگانست

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشْعِيبَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَؤُ كُنَّا كَرِهِينَ

گفتند آن اشراف که سرکشی کرده بودند از قوم او البته
بیرون کنیم ترا ای شعیب و کسانی را که همراه تو ایمان
آوردند از دیه خود یا اینست که باز گردید در دین ما گفت
آیا عود کنیم اگر چه ما ناخواهان باشیم

قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

هر آئینه بسته باشیم بر خدا دروغی اگر باز گردیم در دین
شما بعد از آنکه برهانید خدا ما را از وی و هرگز لایق نیست
ما را که عود کنیم در آن مگر آنکه خواهد خدا پروردگار ما
احاطه کرده است پروردگار ما همه چیز از روی دانش بر
خدا توکل کردیم ای پروردگار ما فیصل کن در میان ما و در
میان قوم ما براستی و تو بهترین فیصل کنندگانی

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

و گفتند آن اشراف که کافر بودند از قوم او بیاران خود اگر
متابعت کنید شعیب را هر آئینه شما آهنگام زیان کار باشید

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

پس درگرفت ایشانرا زلزله پس صبح کردند در سرای
خویش مرده بر زانو افتاده

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

آنانکه دروغی داشتند شعیب را گویا نبودند آنجا آنانکه
دروغی داشتند شعیب را ایشان بودند زیانکار

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

پس بازگشت از ایشان و گفت ای قوم من رسانیدم بشما
پیغامهای پروردگار خود و نیک خواهی کردم برای شما پس
چگونه اندوه خورم بر قوم کافران

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

و نه فرستادیم در هیچ دیهی پیغامبری را مگر گرفتار کردیم
اهل آنرا بسختی و رنج تا بود که ایشان زاری کنند

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

باز دادیم بایشان بجای محنت راحت را تا آنکه بسیار شدند
و گفتند هر آئینه رسیده بود پدران ما را سختی و راحت
پس گرفتیم ایشانرا ناگهان و ایشان خبر نداشتند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

و اگر اهل دیهها ایمان آوردندی و پرهیزگاری کردندی
میگشادیم بر ایشان برکتها از آسمان و زمین و لیکن بدروغ
نسبت کردند پس گرفتیم ایشانرا بوبال آنچه میکردند

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه بیاید عذاب ما بایشان
شیانگاه و ایشان خفته باشند

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه بیاید بایشان عذاب ما
وقت چاشت و ایشان بازی میکنند

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

آیا ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمی‌شوند از مکر خدا
مگر گروه زیانکاران

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

آیا واضح نشد بر آنانکه وارث زمین میشوند بعد از هلاک
ساکنان آن زمین که اگر خواستمی عقوبت رسانیدمی
ایشانرا بعوض گناهان ایشان و مهر می‌نهییم بر دل‌هائی
ایشان پس ایشان نمی‌شنوند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

اینکه دیهها ذکر می‌کنیم پیش تو بعض اخبار آن را و هر
آئینه آمده بودند باهل آنها پیغامبران ایشان با معجزه‌ها
پس هرگز ایمان نیاوردند بآنچه تکذیب کرده بودند پیش
ازان همچنین مهر می‌نهد خدا بر دل کافران

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

و نیافتیم در اکثر ایشان وفا بعهد و هر آئینه یافتیم اکثر
ایشانرا بدکار

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۗ
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

باز فرستادیم بعد ایشان موسی را به نشانهای خویش بسوی
فرعون و قوم او پس کافر شدند بآن نشانها پس بنگر
چگونه بود آخر کار مفسدان

وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و گفت موسی ای فرعون هر آئینه من پیغمبرم از جانب
پروردگار عالما

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

۱۰۷

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

۱۰۸

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

۱۰۹
۱۳۵ر

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

۱۱۰

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۱۱۱

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

۱۱۲

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

۱۱۳

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

۱۱۴

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

۱۱۵

قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

۱۱۶

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلِقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

۱۱۷
حزب
۶۶

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۱۸

فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

۱۱۹

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

۱۲۰

سزاوارم بآنکه نگویم بر خدا مگر سخن راست آورده‌ام
بشما نشانه از جانب پروردگار شما پس بفرست با من بنی
اسرائیل را

گفت اگر آورده معجزه پس حاضر کن آنرا اگر هستی از
راست‌گویان

پس انداخت عصای خود را پس ناگهان آن عصا اژدهای ظاهر
شده

و بیرون آورد دست خود را پس ناگهان آن دست نورانی
شد برای بینندگان

گفتند اشراف از قوم فرعون با یکدیگر هر آئینه اینکه
شخص ساحر داناست

میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه
میفرمائید

گفتند ای فرعون موقوف دار او را و برادر او را و بفرست
در شهرها نقیبان را

تا بیارند پیش تو هر ساحر دانا را

و آمدند ساحران پیش فرعون گفتند هر آئینه ما را مزدی
میباید اگر ما غالب شویم

گفت آری و هر آئینه شما از مقربان باشید

گفتند ای موسی یا اینست که نخست تو افگنی یا ما باشیم
اندازنده

گفت موسی شما افکنید پس آنهنگام که افگندند بجا دو
بستند چشمهای مردمان را و بترسانیدند ایشانرا و آوردند
جادوی بزرگ را

و وحی فرستادیم بسوی موسی که بیفگن عصای خود را پس
ناگهان آن عصا فرو می‌برد آنچه بدروغ اظهار می‌کردند

پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه ایشان می‌کردند

پس قوم فرعون مغلوب شدند آنجا و خوار گشتند

و انداخته شدند ساحران سجده‌کنان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها

۱۲۲

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

خدای موسی و هارون

۱۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرَتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

گفت فرعون آیا ایمان آوردید بموسی پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر آئینه اینکه تدبیریست که اندیشیده‌اید آنرا درین شهر تا بیرون کنید ازین شهر ساکنان آنرا پس خواهید دانست

۱۲۴

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُضِلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

البته ببرم دستهای شما را و پایهای شما را بخلاف یک دیگر باز بردار کنم شما را همه یک جا

۱۲۵

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند هر آئینه ما بسوی پروردگار خود رجوع کنندگانیم

۱۲۶

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ

و انکار نمی‌کنی بر ما مگر آنکه ایمان آوردیم به نشانه‌های پروردگار خویش چون بیامد بما ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و قبض ارواح ما کن در حالیکه مسلمان باشیم

۱۲۷
۱۳۶ ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُ وَعَالِهَتِكَ قَالَ سَتَقْتُلُ أَبْنَاءَهُمْ وَتَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

و گفتند اشراف از قوم فرعون آیا میگذاری موسی ع و قوم او را تا فساد کنند در زمین و تا بگذارند عبادت ترا و معبودان ترا گفت خواهیم کشت پسران بنی اسرائیل را و زنده خواهیم گذاشت دختران ایشانرا و ما بر ایشان غالبانیم

۱۲۸

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

گفت موسی بقوم خود مدد طلبید از خدا و صبر کنید هر آئینه زمین خدا راست وارث او میکند هر کرا خواهد از بندگان خویش و آخر کار برای پرهیزگارانست

۱۲۹

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند ایذا داده شدیم پیش از آنکه بیائی نزدیک ما و بعد از آنکه آمدی نزدیک ما گفت امید است که پروردگار شما هلاک کند دشمن شما را و خلیفه گرداند شما را در زمین پس بنگرد چگونه عمل میکنید

۱۳۰
۱۳۷ ر

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصِ مِنَ الشَّمْرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

و هر آئینه گرفتار کردیم کسان فرعون را بقحطها و به نقصان میوها تا شود که ایشان پند پذیرند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس چون آمدی بایشان فراخی گفتندی اینکه لایق ماست و اگر برسیدی بایشان سختی شگون بد گرفتندی بموسی و کسانیکه با وی بودند آگاه باش جز اینکه نیست که شگون بد ایشان نزدیک خداست و لیکن بیشتر از ایشان نمی‌دانند

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

و گفتند کسان فرعون ای موسی هر چه بیاری آنرا از نشانهها تا سحر کنی ما را بدان پس نیستیم ترا باور دارنده

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالِدَّمَ ۗ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ و کنه و گوکها و خون نشانهای واضح کرده شده پس سرکشی کردند و بودند قوم گناهکاران

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۗ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و وقتی که فرود آمد بر ایشان عقوبت گفتند ای موسی دعا کن بجناب پروردگار خود بآن اسماء و ادعیه که وحی کرده است نزدیک تو اگر زائل کنی از ما عقوبت را البته معتقد شویم ترا و بفرستیم با تو بنی اسرائیل را

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

پس چون زائل کردیم از ایشان عقوبت را تا مدتی که ایشان رسندگانند بآن ناگهان عهد میشکستند

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشانرا در دریا بسبب آنکه ایشان دروغ می‌داشتند آیات ما را و بودند از آن بی خبر

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۗ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۗ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

و میراث دادیم گروهی را که ضعیف شمرده می‌شدند مشرق و مغرب زمینی که برکت نهادیم در آن و راست شده وعده نیک پروردگار تو بر بنی اسرائیل بسبب آنکه صبر کردند و خراب کردیم آنچه ساخته بود فرعون و کسان او و آنچه بر می‌افراشتند

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم فِيهِ وَبِطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

قَالَ أَغْيِرَ اللَّهُ أْبْغِيَكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأْتَمَمْنَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِيقَاتُ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنِ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانُهُ فَسَوْفَ نَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَحَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر گروهی
که مجاورت میکردند بر بتان خویش گفتند بنی اسرائیل ای
موسی بساز برای ما معبودی چنانکه ایشان را هستند
معبودان گفت هر آئینه شما گروهی هستید که نادانی
میکنید

هر آئینه اینکه جماعه باطل کرده شده است مذهبی که
ایشان در آنند و باطل است آنچه میکردند

گفت موسی آیا غیر خدا طلب کنم برای شما معبودی و او
فضل داده است شما را بر عالمها

و یاد کنید نعمت ما چون نجات دادیم شما را از کسان
فرعون میرسانیدند بشما عقوبت سخت میکشند پسران
شما را و زنده میگذاشتند دختران شما را و درین مقدمه
آزمایش بزرگ بود از جانب پروردگار شما

و وعده کردیم با موسی سی شب و و تمام کردیم آن میعاد
را بده شب پس کامل شد میعاد پروردگار او چهل شب و
گفت موسی برادر خود هارون را جانشین من باش در قوم
من و صلاح کاری کن و پیروی منما راه تباہکاران را

و چون آمد موسی بوعده‌گاه ما و سخن گفت با او پروردگار او
گفت ای پروردگار من بینا کن مرا بخویش تا نظر کنم بسوی
تو گفت خدا نخواهی دید مرا و لیکن نظر کن بسوی کوه پس
اگر قرار گیرد بجای خود پس خواهی دید مرا پس وقتی که
ظهور کرد پروردگار او بران کوه گردانید آن کوه را بزمین
هموار ساخته و افتاد موسی بیهوش شده پس چون بیهوش
آمد گفت بپاکی یاد میکنم ترا بازگشتم بسوی تو و من اول
مسلمانانم

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أُصْطَفِيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گفت ای موسی هر آینه من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای خود و بشنوانیدن سخن خود پس بگیر آنچه عطا کردم ترا و باش از شکر کنندگان

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا خُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

و نوشتیم برای موسی در لوحها از هر جنس برای پند و برای بیان هر چیز را پس گفتیم بگیر آن را بقوت و بفرما قوم خود را تا عمل کنند به بهترین آنچه دروست خواهیم نمود شما را سرای گناهکاران

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

باز خواهیم داشت از تامل در آیات خود کسانی را که تکبر میکنند در زمین ناحق و اگر به بینند هر نشانی که هست ایمان نیارند و اگر به بینند راه راستی را راه نه گیرند آن را و اگر به بینند راه گمراهی را راه گیرند آن را اینکه بسبب آنست که ایشان دروغ داشتند آیات ما را و ازان غافل ماندند

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْأَخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و کسانی که دروغ داشتند آیات ما را و دروغ داشتند ملاقات آخرت را نابود شود عملهای ایشان جزا داده نشوند الا آنچه میکردند

وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُ خُوَارٌّ أَلَمٌ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

و ساختند قوم موسی بعد رفتنش از زیور قبطیان گوساله بدنی که او را آواز گاو بود آیا ندیدند که آن گوساله بایشان هیچ سخن نه میگفت و دلالت نمیکرد ایشان را هیچ راه معبود گرفتند او را و ایشان ستمکار بودند

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و چون نادم شدند و دیدند که ایشان گمراه شدند گفتند اگر مهربانی نکند بر ما پروردگار ما. نیامرزد ما را البته باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تَكُنْ لِي مِنَ الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و چون باز آمد موسی بسوی قوم خود خشمناک شده اندوهگین گشته گفت بد جانشینیست جانشینی که کردید پس از من آیا شتابی کردید از حکم پروردگار خویش و انداخت الواح را و گرفت موسی سر برادر خود را میکشیدش بسوی خود گفت هارون ای پسر مادر من هر آئینه اینکه قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بودند که بکشند مرا پس شاد مکن بسبب اهانت من دشمنان را و شمار مکن مرا با گروه ستمکاران

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و داخل کن ما را در بخشایش خود و تو بخشاینده‌ترین بخشایندگانی

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

هر آئینه کسانی که معبود گرفتند گوساله را خواهد رسید باین جماعت خشمی از پروردگار ایشان و رسوائی در حیات دنیا و همچنین جزا میدهم افترا کنندگان را

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَعَامَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و هر آئینه کسانی که گناهها کردند باز توبه نمودند بعد از آن گناهان و ایمان آوردند البته پروردگار تو بعد از توبه آمرزنده مهربانست

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَبُونَ

و چون ساکن شد خشم از خاطر موسی گرفت الواح را و در مکتوب وی هدایت بود و بخشایش آنانرا که ایشان از پروردگار خود میترسند

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذتَهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّيَّ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و اختیار کرد موسی از قوم خود هفتاد کس برای میعاد ما پس وقتی که گرفت ایشانرا زلزله گفت موسی ای پروردگار من اگر میخواستی پیش ازین ایشانرا و مرا هلاک میکردی آیا هلاک میکنی ما را بجزای آنچه کردند بیخردان از قوم ما نیست اینکه حادثه مگر امتحان تو گمراه میکنی بآن هر کرا خواهی و راه مینمائی بآن هر کرا خواهی تو کار سازمائی پس بیامرز ما را و مهربانی کن بر ما و تو بهترین آمرزندگانی

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا
إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
الْحَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ
مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَمِن قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و بنویس یعنی مقدر کن برای ما درین دنیا نیکی و در آخرت
نیز نیکی هر آئینه ما رجوع کردیم بسوی تو گفت خدا عذاب
من میرسانمش بهر که خواهم و مهربانی من احاطه کرده
است هر چیز را پس خواهم نوشت رحمت کامله خود را
برای کسانیکه پرهیزگاری میکنند و زکوه میدهند و
کسانیکه ایشان بآیات ما معتقد میشوند

خواهم نوشت رحمت اخرویّه برای آنانکه پیروی میکنند آن
پیغمبر را که نبی امّیست آنکه میباید نعت او نوشته
نزدیک خویش در توریت و انجیل میفرماید ایشانرا بکار
پسندیده و منع میکند ایشان را از ناپسندیده و حلال
میسازد برای ایشان پاکیزها و حرام میکند بر ایشان
ناپاکیزها را و ساقط میکند از ایشان بارگران ایشانرا و آن
مشقتها را که بود بر ایشان پس آنکه ایمان آوردند باو و
تعظیم کردند او را و یاری دادند او را و پیروی کردند نوری
را که همراه وی نازل کرده شده است ایشانند رستگاران

بگو ای مردمان هر آئینه من پیغمبر خدا ام بسوی شما همه
یک جا آن خدای که او راست پادشاهی آسمانها و زمین
نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و میمیراند پس ایمان
آرید بخدا و به پیغامبر او که نبی امّیست آنکه تصدیق
مینماید خدا را و سخنان او را و پیروی کنید او را تا بود که
شما راهیاب شوید

و از قوم موسی ع گروهی هست که دلالت میکند مردمان را
براه راست و براستی حکم میکنند

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
 إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ وَ أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ^ط
 فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ أَثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرَبَهُمْ^ط وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
 وَالسَّلْوَىٰ^ط كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۰۷
 اعراف
 ۱۶۰
 /۲۰۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
 فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا
 يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ^ج كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
 ۱۴۲ ر

و متفرق ساختیم بنی اسرائیل را بر دوازده قسم قبیله
 قبیله گروه گروه و وحی فرستادیم بسوی موسی وقتی که
 آب خواستند از وی قوم وی که بزن بعضائی خود سنگ را
 پس روان شد ازان سنگ دوازده چشمه بدانست هر
 گروهی

آب خور خود را و سائبان ساختیم بر ایشان ابر را و نازل
 کردیم بر ایشان من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزهای
 آنچه روزی داده‌ایم شما را و ایشان بر ما ستم نه کردند و
 لیکن بر خویشتن ستم میکردند

و یاد کن چون گفته شد ایشانرا که ساکن شوید درین دیه و
 بخورید ازین دیه هر جا که خواسته باشید و بگوئید حطه و
 داخل شوید بدروازه سجده‌کنان تا بیمارزیم برای شما
 گناهان شما را زیاده خواهیم داد نیکوکاران را

پس بدل کردند ستمکاران از بنی اسرائیل سخنی غیر آنچه
 فرموده شده ایشان را پس فرستادیم بر ایشان عقوبتی از
 آسمان بمقابله آنکه ستم می‌کردند

و سؤال کن یا محمد ص یهود را از حال دیهی که بود ساکن
 بر لب دریا چون از حد می‌گذشتند در روز شنبه وقتی که
 می‌آمد ماهیان ایشان ظاهر شده روز که ایشان بتعظیم
 شنبه مشغول میشدند و روز که تعظیم شنبه نمیکردند
 نمی‌آمدند بایشان همچنین آزمودیم ایشانرا بسبب آنکه
 فسق میکردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَا
يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و یاد کن چون گفت گروهی از اهل آن دیه چرا پند میدهید
گروهی را که خدای تعالی هلاک خواهد کرد ایشانرا یا عذاب
خواهد کرد ایشانرا عذاب سخت گفتند تا ما را عذری باشد
نزدیک پروردگار شما و تا باشد که ایشان پرهیزگاری کنند

پس وقتی که فراموش کردند آنچه بآن پند داده شد
ایشانرا نجات دادیم کسانی را که منع میکردند از کار بد و
گرفتار کردیم ستمکاران را بعذاب سخت بسبب آنکه فاسق
بودند

پس چون تکبر کردند از ترک آنچه منع کرده شد ایشان را
ازان گفتیم ایشان را شوید بوزنگان خوار شده

و یاد کن چون آگاه گردانید پروردگار تو که البته بفرستد بر
ایشان تا روز قیامت کسی را که برساند بایشان عقوبت
سخت هر آئینه پروردگار تو زود عقوبت کننده است و هر
آئینه او آمرزنده مهربان است

و پراکنده کردیم بنی اسرائیل را در زمین گروه گروه بعض
از ایشان شایسته کارانند و بعض از ایشان سواى اینند و
امتحان کردیم ایشانرا بنعمتها و مشقتها تا بازگردند یعنی
بسوی راه راست

پس از پس در آمدند بعد از ایشان جانشینان بد که وارث
توریت شدند اختیار میکنند
متاع اینکه عالم خسیس را و میگویند آمرزیده خواهد شد
برای ما و اگر بیاید بایشان متاعی مانند آن البته بگیرند آن
را آیا گرفته نشده است بر ایشان آن عهد که در توریت
است که نگویند بر خدا مگر سخن راست و خوانده اند آنچه
در توریت است و سرای آخرت بهتر است پرهیزگاران را آیا
فهم نمیکنید

و آنانکه تمسک میکنند بکتاب و بر پا داشتند نماز را هر
آئینه ما ضائع نمیسازم مزد اینکه نیکوکاران

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ زُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثْ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيٌّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

و یاد کن چون برداشتیم کوه را بالای ایشان گویا وی سائبانی است و گمان کردند که آن کوه خواهد افتاد بر ایشان گفتیم بگیرید آنچه دادیم شما را بجد تمام و یاد کنید آنچه دروست تا بود که شما در پناه باشید از عذاب

و یاد کن چون گرفت پروردگار تو از بنی آدم از پشت ایشان اولاد ایشان را و گواه گردانید ایشانرا بر ذات ایشان گفت آیا نیستم پروردگار شما گفتند آری هستی گواه شدیم اینکه شاهد گرفتن برای احتراز از آنست که نگوئید روز قیامت هر آئینه ما بی خبر بودیم ازین توحید

یا نگوئید که بجز اینکه نیست که شرک آورده بودند پدران ما پیش از ما و ما نسلی بودیم آمده بعد از ایشان آیا هلاک میکنی ما را بعقوبت آنچه بدکاران کردند

و همچنین بیان می‌کنیم نشانه‌ها و تا باز گردند

و بخوان بر ایشان خبر کسیکه داده بودیم او را علم آیات خود پس بیرون رفت از علم آن آیات پس در پی او شد شیطان پس گشت از گمراهان

و اگر می‌خواستیم برداشتی می‌او را بسبب آن آیات و لیکن میل کرد بسوی پستی و پیروی خواش خود کرد پس صفت او مانند صفت سگست اگر مشقت اندازی بر وی زبان از دهان بیرون افگند و اگر معطل بگذاری او را نیز بیرون افگند اینکه صفت گروهیست که دروغ شمرند آیات ما را پس بخوان بر ایشان اینکه پند تا ایشان تامل کنند

باعتبار صفت بداند اینکه قوم که دروغ داشتند آیات ما را و بر خویشتن ستم می‌کردند

هر که راه نمایدش خدا همانست راه یابنده و هر که گمراه سازدش پس آن جماعه ایشانند زیانکاران

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِآيٍ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَّا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَّا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْتَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و هر آئینه بیافریدیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان ایشان را دلهاست که نمی‌فهمند بآن و ایشان را چشمهاست که نمی‌بینند بآن و ایشان را گوشهاست که نمی‌شنوند بآن ایشان مانند چهارپایان‌اند بلکه ایشان گمراه‌تراند ایشانند بی‌خبران

و خدایراست نامهای نیک پس بخوانید او را بآن نامها و بگذارید آنان را که کجروی میکنند در نامهایی خدا داده خواهد شد مر ایشان را جزای آنچه میکردند

و ازان جماعه که پیدا کرده‌ایم گروهی‌ست که دلالت میکنند بدین حق و بآن دین حق عدل میکنند

و کسانیکه دروغ داشتند آیات ما را پایه پایه بکشیم ایشانرا تا محل هلاک ازان راه که ندانند

و مهلت دهم ایشانرا هر آئینه تدبیر من محکم‌ست

آیا تامل نکردند که نیست اینکه همنشین ایشان را هیچ دیوانگی نیست او مگر بیم کننده آشکارا

آیا نظر نکردند به بادشاهی خدا در آسمانها و زمین و در آنچه خدا پیدا کرده است از هر چیز و آیا نظر نه کردند دران که شاید نزدیک شده باشد اجل ایشان پس بکدام سخن بعد قرآن ایمان خواهند آورد

هر که گمراه سازدش خدا هیچ راه نماینده نیست او را و میگذارد ایشانرا خدا در گمراهی خویش سرگردان شده

سؤال میکنند ترا از قیامت که کی باشد استقرار او بگو جزین نیست که علم قیامت نزدیک پروردگار من‌ست پدید نیارد او را در وقت او مگر خدا گران شده است در آسمانها و زمین نیاید بشما مگر ناگهان سؤال میکنند ترا از قیامت گویا تو کاوش کننده ازان بگو جز اینکه نیست که دانش او نزدیک خداست و لیکن بسیاری از مردمان نمیدانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنِّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا
فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكُمْ
أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ

بگو نمی‌توانم برای خود نفع رسانیدن و نه ضرر کردن مگر آنچه خدا خواسته است و اگر من دانستمی علم غیب را هر آئینه بسیار جمع کردمی از جنس منفعت و نرسیدی بمن هیچ سختی نیستم من مگر بیم کننده و مزده دهنده برای گروهی که ایمان دارند

اوست آنکه پیدا کرد شما را از یک شخص و پیدا کرد ازان یک شخص زنش را تا آرام گیرد با وی پس چون جماع کرد مردی با زن خود بار گرفت بار سبک پس آمد و رفت کرد بآن بار سبک بعد ازان چون زن گرانبار شد هر دو دعا کردند بجناب پروردگار خویش که اگر فرزندی شایسته بدهی ما را باشیم از شکر کنندگان

پس چون داد خدای تعالی ایشانرا فرزند شایسته مقرر کردند برای او شریکان در آنچه داده بود بایشان پس بلند قدرست خدا از آنچه شریک مقرر می‌کنند

آیا اینکه مشرکان شریک مقرر میکنند چیزی را که هیچ نمی‌آفریند و خود اینکه شریکان آفریده میشوند

و نمی‌توانند برای پرستندگان خود یاری دادن و نه خود را یاری میدهند

و اگر بخوانید بتان را بسوی راه هدایت پیروی نکنند شما را برابرست بر شما آنکه دعوت کنید ایشان را یا خاموش باشید ای مشرکان

هر آئینه کسانیکه عبادت میکنند ایشان را بجز خدا بندگانند مانند شما پس بخوانید ایشانرا و باید که قبول کنند دعای شما را اگر راست‌گو هستید

آیا بتان را پاپهاست که راه میروند بآن آیا ایشان را دستهاست که تناول میکنند بآن آیا ایشانرا چشمهاست که می‌بینند بآن آیا ایشانرا گوشهاست که می‌شنوند بآن بگو ای مشرکان بخوانید شریکان خود را بعد ازان بد سگالی کنید در حق من و مهلت مدهید مرا

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

هر آئینه کارساز من خداست آنکه فرود آورد کتاب را و او کارسازی میکند نیکوکاران را

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و آنانکه میخوانید ایشان را بجز خدا نمی‌توانند یاری دادن شما را و نه خود را یاری میدهند

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

و اگر دعوت کنید ایشانرا بسوی راه هدایت نه شنوند سخن شما را و ای بیننده می‌بینی بتان را که می‌نگرند بسوی تو و حال آنکه ایشان هیچ نمی‌بینند

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

لازم گیر درگذر را و بفرما بکار پسندیده و اعراض کن از نادانان

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر دغدغه کند ترا از جانب شیطان خطر پس پناه طلب کن از خدا هر آئینه او شنوا داناست

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِيفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

هر آئینه متقیان چون برسد ایشان را وسوسه از شیطان یاد میکنند خدا را پس ناگهان ایشان بینا میشوند

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

و برادران کافران میکشند ایشانرا در گمراهی و هرگز باز نمی‌ایستند

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِيتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و یا محمد ص چون نمی‌آری نزدیک ایشان آینی میگویند چرا از طرف خود انشا نمیکنی او را بگو جزین نیست که پیروی میکنم آنچه فرود آورده شده است بسوی من از پروردگار من اینکه قرآن نشانهاست آمده از پروردگار شما و هدایت و بخشایش است مرقوم مومنان را

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و چون خوانده شود قرآن پس گوش نهید بسوی آن و خاموش باشید تا مهربانی کرده شود بر شما

۲۰۵

وَأذْكَرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

و یاد کن پروردگار خود را در ضمیر خود بزاری و ترس کاری و یاد کن پروردگار خود را بکلام پستتر از بلند آوازی بامداد و شبانگاه و مباش از غافلان

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَيُسَبِّحُونَهُ ۖ وَ لَهُ ۖ يُسْجُدُونَ ۝

هر آئینه کسانیکه نزدیک پروردگار تواند گردن کشی نمیکنند از عبادت او و بپاکی یاد می‌کنند او را و بتخصیص او را سجده می‌کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۗ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۗ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۗ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ ۗ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۗ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

می‌پرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها خدا و رسول راست پس بترسید از خدا و بصلاح آرید صحبتی را که میان شماست و فرمانبرداری کنید خدا و رسول او را اگر مسلمان هستید

جزین نیست که مومنان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات خدا زیاده سازند آن آیات ایمان ایشان را و بر پروردگار خویش توکل میکنند

آنانکه بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی داده‌ایم ایشانرا خرج می‌کنند

اینکه جماعه ایشانند مومنان بتحقیق ایشان راست مرتبها نزدیک پروردگار ایشان و آمرزش و روزی نیک

چنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو به تدبیر درست و هر آئینه گروهی از مسلمانان ناخوشنود بودند

خصومت می‌کردند با تو در سخن راست بعد از آنکه ظاهر شد گویا رانده می‌شوند بسوی مرگ و ایشان دران می‌نگرند

و یاد کن نعمت الهی را آنگاه که وعده میداد خدا بشما یکی از دو گروه که وی شما را باشد و دوست می‌داشتید که غیر فوج جنگی شما را بود و میخواست خدا که ثابت کند دین حق را بفرمانهای خویش و ببرد بنیاد کافران را

میخواست تا ثابت کند دین حق را و بر طرف کند دین باطل را اگر چه ناخوشنود باشند گناهکاران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷۲

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُلُوهُمُ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبرَهُ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَى
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

آنگاه که فریاد میکردید در جناب پروردگار خویش پس
قبول کرد دعای شما را که من مددکننده شمام بهزار کس
از فرشتگان از پس خود جماعت دیگر را آورده

و ساخت خداوند اینکه مدد را مگر برای مژده و تا آرام
گیرد بآن دل شما و نیست فتح مگر از نزدیک خدا هر آینه
خدا غالب با حکمتست

آنگاه که می‌پوشید شما را به پینکی بجهت ایمنی از نزدیک
خود و فرود می‌آورد بر شما از آسمان آب تا پاک کند شما را
بآن و ببرد از شما آلودگی شیطان و تا به بندد بر دل شما
یعنی ثابت دارد دلها را و محکم کند بآن پایها را

آنگاه که وحی می‌فرستاد پروردگار تو بسوی فرشتگان که
من با شما پس استوار سازید مسلمانان را رعب خواهم
افکند در دل کافران پس بزنید ای مسلمانان بالای گردنها و
بزنید از ایشان هر طرف دست و پای را

اینکه بسبب آنست که ایشان خلاف کردند با خدا و رسول
او و هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس خدا سخت
عقوبتست

اینکه را بچشید و بدانید که کافران راست عذاب آتش

ای مسلمانان چون بهم آئید با کافران انبوه کرده پس
نگردانید بسوی ایشان پشت را

و هر که بگرداند بسوی ایشان آن روز پشت خود را مگر
رجوع کنان برای جنگی یا پناه جویان بسوی گروهی پس هر
آینه بازگشت بخشی از خدا و جای او جهنمست و بد
جانیست

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ نُنَعِيَ عَنْكُمْ فِئَتِكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ
وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ
وَأَنَّهُ رَئِيفٌ إِلَيْهِ يُحْشِرُونَ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس شما نکشته‌اید آن جماعه را و لیکن خدا کشت ایشانرا
و تو یا محمد ص نیفگندی وقتی که افگندی و لیکن خدا
افگند و تا عطا کند مسلمانان را
از نزدیک خویش عطای نیکو هر آئینه خدا شنوا داناست

حال اینست و بدانید که خدا سست کننده است حيله
کافران را

ای کافران اگر طلب فتح می‌کردید پس آمد بشما فتح و اگر
باز ایستید پس آن بهترست شما را و اگر باز گردید یعنی
بنافرمانی بازگردیم و دفع نکند از شما جماعت شما هیچ چیز
را اگر چه بسیار باشد و بدانید که خدا با مسلمانانست

ای مسلمانان فرمانبرداری کنید خدا و رسول او را و روی
مگردانید از وی و حال آنکه شما می‌شنوید

و مشوید مانند کسانیکه گفتند شنیدیم و ایشان نمی‌شنوند

هر آئینه بدترین جنبنندگان نزدیک خدا کرانند گنگانند
آنانکه در نمی‌یابند

و اگر دانستی خدا در ایشان نیکوئی البته شنواید
ایشانرا و اگر شنواید ایشانرا رو میگردانیدند اعراض
کنان

ای مسلمانان قبول کنید خواندن خدا و رسول را چون
بخواند شما را برای آنکه زنده دل سازد شما را و بدانید که
خدا حائل می‌شود میان مرد و دل او و بدانید که بسوی او
برانگیخته خواهید شد

و بپرهیزید از فتنه که نرسد بآنانکه ستم کردند از شما
بتخصیص و بدانید که هر آئینه خدا سخت عقوبت است

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ
يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
ءَأْمَنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا ءَأْمَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ

وَإِذَا تُنزلتْ عَلَيْهِمْ ءَأَيُّتْنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و یاد کنید ای مهاجران نعمت الهی را آن وقت که شما اندک
بودید ناتوان شمرده در زمین یعنی در مکه میترسید از
انکه بر باند شما را مردمان پس جای داد شما را یعنی در
مدینه و قوت داد شما را بنصرت خود و روزی داد شما را از
چیزهای پاکیزه تا شود که سپاسداری کنید

ای مسلمانان خیانت مکنید با خدا و رسول و خیانت مکنید
امانت‌های یکدیگر را دانسته

و بدانید که مال‌های شما و فرزندان شما آزمایش‌ست و آنکه
خدا نزدیک اوست مزد بزرگ

ای مسلمانان اگر بترسید از خدا پیدا کند برای شما فتی
را و درگذراند از شما گناهان شما را و بیامزد شما را و خدا
صاحب فضل بزرگست

و یاد کن نعمت الهی یا محمد ص آنگاه که بدسگالی میکردند
در حق تو کافران تا حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا جلا وطن
کنند ترا و ایشان بدسگالی میکردند و خدا بدسگالی میکرد
یعنی بایشان و خدا بهترین بدسگالی کنندگانست

و چون خوانده شود برین جماعت آیات ما گویند شنیدیم اگر
خواهیم بگوئیم مانند اینکه نیست اینکه مگر افسانه
پیشینیان

و آنگاه که گفتند بار خدایا اگر هست اینکه قرآن راست از
نزدیک تو پس بباران بر ما سنگ را از آسمان یا بیار بر ما
عذاب دردناک

و نیست خدا که عذاب کند ایشانرا و تو میان ایشان باشی و
هرگز نیست خدا عذاب کننده ایشان را و ایشان استغفار
میکنند

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِمْ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ
التَّصِيرُ

و چیست مر ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا حال آنکه
ایشان باز میدارند یعنی مردمانرا از مسجد حرام و نیستند
سزاوار آنجا نیستند سزاوار آنجا مگر متقیان و لیکن
بیشترین ایشان نمیدانند

و نیست نماز ایشان نزدیک خانه کعبه بجز صغیر کردن و
دستک زدن پس بچشید ای کافران عذاب را بسبب کافر
شدن خود

هر آئینه کافران خرج میکنند اموال خود را تا باز دارند
مردمانرا از راه خدا پس زود باشد که خرج کنند آنرا باز
باشد آن خرج کردن پشیمانی بر ایشان باز مغلوب شوند و
کافران بسوی دوزخ رانده شوند

تا جدا سازد خدای تعالی ناپاک را از پاک و بنهد ناپاک را
بعض آنرا بر بعض پس توده سازد آنهمه را یکجا پس
آوردش در دوزخ اینکه جماعت ایشانند زیانکاران

بگو کافران را اگر بایستند آمرزیده شود ایشان را آنچه
گذشت و اگر عود کنند پس هر آئینه گذشته است روش
پیشینیان

و کارزار کنید ای مسلمان بایشان تا آنکه نباشد هیچ فتنه
یعنی غلبه کفر و باشد دین همه برای خدا پس اگر باز
ایستند از شرک یعنی مسلمان شوند هر آئینه خدا بآنچه
میکند بیناست

و اگر روی بگردانند پس بدانید که خدا مددگار شماست
نیک مددگارست وی و نیک یاری دهنده است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و بدانید که آنچه غنیمت یافتید از کافران از هر جنس پس
پنجم حصه‌اش خدایراست و پیغامبر را و خویشاوندان را و
یتیمان و درویشان و مسافران را اگر ایمان آورده‌اید بخدا و
بآنچه فرو فرستادیم بر بنده خویش روزی که جدا شد حق
از باطل روز که بهم آمدند دو گروه و خدا بر همه چیز
تواناست

اگر ایمان آوردید بآنچه فرو فرستادیم بر بنده خود آنگاه که
شما بکناره نزدیک بودید و ایشان بکناره دورتر و کاروان
پائین‌تر از شما یعنی بجانب دریا و اگر با یکدیگر وعده جنگ
مقرر میکردید البته خلاف مینمودید در وعده و لیکن جمع
کرد تا بانجام رساند خدا کاری را که کردنی بود تا هلاک شود
کسیکه هلاک شده است بعد قیام حجت
و زنده ماند کسیکه زنده شده بعد قیام حجت و هر آئینه
خدا شنوا دانا است

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنكُمْ ۗ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۗ وَلَكِنَّ
لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَن هَلَكَ عَن بَيْتِنَا
وَيَحْيَىٰ مَن حَىٰ عَن بَيْتِنَا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

آنگاه که بنمود خدا ایشان را بتو در خواب تو اندکی و اگر
بنمودی بتو ایشانرا بسیار البته بزدلی میکردید و با یکدیگر
نزاع مینمودید در کار و لیکن خدا سلامت داشت یعنی از
بزدلی هر آئینه وی دانا است بآنچه در سینها است

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۗ وَلَوْ أَرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشِلْتُمْ وَتَلْتَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

و آنگاه که بنمود بشما ایشانرا چون رو برو شدید در چشم
شما اندکی و کم نمود شما را در چشم آنان تا بانجام رساند
خدا کاریرا که کردنی بود و بسوی خدا باز گردانیده شوند
کارها

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ای مسلمانان چون رو برو شوید با گروهی پس ثابت باشید و
یاد کنید خدا را بسیار بود که شما رستگار شوید

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵
۱۵۱

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا^ج إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ^ج وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ^ط إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ^ج وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةَ يَضْرِبُونَ^ط وُجُوهُهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ج كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ^ج إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و فرمانبرداری کنید خدا و رسول او را و با یکدیگر نزاع نکنید که درین صورت بزدل شوید و برود دولت شما و شکیبائی ورزید هر آئینه خدا با شکیبایانست

و مباحثید مانند کسانی که بیرون آمدند از خانهای خود از روی سرکشی و خودنمائی بمردمان و باز میدارند از راه خدا و خدا بآنچه میکنند درگیرنده است

و آنگاه که شیطان بیاراست برای اینکه کافران کردارهای ایشان را و گفت هیچکس از مردمان غلبه کننده نیست بر شما امروز و هر آئینه من مدد کننده ام شما را پس چون رو برو شدند هر دو گروه بازگشت شیطان بر پاشنه خود و گفت هر آئینه من بی تعلقم از شما هر آئینه من می بینم آنچه شما نمی بینید هر آئینه من می ترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است

آنگاه که می گفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست فریفته کرده است اینکه مسلمانان را دین ایشان و هر که توکل کند بر خدا هر آئینه خدا غالب درست کارست

و تعجب میکردی اگر میدیدی ای بیننده چون فرشتگان قبض ارواح کافران میکنند میزنند بر روی ایشان و بر پشت ایشان و میگویند بچشید عذاب سوزان

اینکه بسبب آن کردارست که پیش فرستاده است دست شما و بسبب آنست که خدا ظلم کننده نیست بر بندگان

مانند عادت قوم فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند کافر شدند بآیات خدا پس گرفتار کرد خدا ایشانرا بگناهان ایشان هر آئینه خدا توانا سخت عقوبت است

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اینکه بسبب آنست که خدا هرگز نیست تغییر دهنده هیچ نعمتی که انعام کرده باشد آنرا بر قومی تا آنکه ایشان بدل کنند حالی را که در ذات ایشانست و بسبب آنست که خدا شنوا دانا است

مانند حال کسان فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساختیم ایشان را بگناهان ایشان و غرق ساختیم کسان فرعون را و هر یک ستمکار بودند

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَدَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ

هر آئینه بدترین جنبدگان نزدیک خدا آنانند که کافر شدند پس ایمان نمی‌آرند

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

آنانکه عهد بسته با ایشان باز می‌شکنند عهد خود را در هر مرتبه و ایشان پرهیز نمی‌کنند

ٱلَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

پس اگر بیایی ایشان را در جنگ پس متفرق ساز بسبب کشتن ایشان آنرا که پس پشت ایشان باشند بود که پندپذیر شوند

فَإِمَّا تَنْفَرْتَهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِم مِّن خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ

و اگر بترسی از گروهی خیانت را پس بازگردان بسوی ایشان عهد ایشانرا بنوعی که همه برابر شوند هر آئینه خدا دوست نمیدارد خیانت کنندگان را

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ

و باید که نه پندارند کافران که ایشان پیشدستی کرده‌اند هر آئینه ایشان عاجز نتوانند ساخت

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

و مهیا سازید ای مسلمانان برای ایشان آنچه توانید از توانائی [یعنی استعمال آلات جنگ چون تیر انداختن] و از آماده داشتن اسبان بترسانید بآن دشمن خدا را و دشمن خویش را و قومی دیگر را نیز بجز ایشان شما نمیدانند ایشانرا خدا میدانند ایشانرا و آنچه خرج کنید از هر چه باشد در راه خدا تمام داده شود به شما و شما ستم کرده نه شوید

وَٱعِدُّوا لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ ٱللَّهِ وَعَدُوُّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

و اگر میل کنند بصلح تو هم میل کن بسوی آن و توکل کن بر خدا هر آئینه وی شنوا داناست

وَإِن جَآئِحُوا لِلسَّلَامِ فَاْجَنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

و اگر خواهند که فریب دهند ترا پس کفایت کننده است
ترا خدا همونست آنکه قوت داد ترا بیاری دادن و به
مسلمانان

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

و همونست آنکه الفت داد میان دلهای ایشان اگر خرج
میکردی آنچه در زمین است همه یک جا الفت نمی‌دادی
میان دلهای ایشان و لیکن خدا الفت افکند در میان ایشان
هر آئینه وی غالب با حکمتست

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیغامبر کفایت کننده است ترا خدا و کفایت کنند ترا
آنانکه پیروی تو کردند از مسلمانان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

ای پیغامبر رغبت ده مسلمانان را بر جنگ اگر باشند از شما
بست کس صبر کننده غالب شوند بر دو صد کس و اگر
باشند از شما صد کس غالب شوند بر هزار کس از کافران
بسبب آنکه ایشان گروهی هستند که نمی‌فهمند

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

اکنون سبک ساخت خدا او را از سر شما و دانست که در
میان شما ضعفی هست پس اگر باشند از شما صد کس
شکیبا غالب آیند بر دو صد کس و اگر باشند از شما هزار
کس غالب آیند بر دو هزار کس بفرمان خدا و خدا با
صابرانست

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَّ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

سزاوار نبود پیغمبر را که بدست وی اسیران باشند تا آنکه
قتل بسیار بوجود آرد در زمین می‌خواهید مال دنیا را و خدا
میخواهد مصلحت آخرت را و خدا غالب با حکمتست

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

اگر نبود حکم خدا پیشی گرفته میرسید بشما در آنچه
گرفتید عذاب بزرگ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بترسید
از خدا هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِّنْ وَلِيَّتِهِم
مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۗ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ ۗ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنَّ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای پیغامبر بگو آنان را که در دست شما اند از اسیران اگر
داند خدا در دل شما نیکی البته بدهد شما را بهتر از آنچه
گرفته شد از شما و بیامزد شما را و خدا آمرزنده
مهربانست

و اگر خواهند خیانت یا تو پس هر آئینه خیانت کرده بودند
با خدا پیش ازین پس قدرت داد بر ایشان و خدا دانا با
حکمتست

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند
بمال خود و جان خود در راه خدا و آنانکه جای دادند و
نصرت کردند

اینکه جماعه بعضی ایشان کارسازان بعضی اند و آنانکه ایمان
آوردند و هجرت نکردند نیست شما را از کارسازی ایشان
هیچ چیز تا آنکه هجرت کنند و اگر مدد طلب کنند از شما در
کار دین پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر جماعه که
میان شما و میان ایشان عهد باشد و خدا بآنچه می کنید
بیناست

و آنانکه کافر شدند بعضی ایشان کارسازان بعضی اند اگر نه
کنید ای مسلمانان اینک کار را باشد فتنه در زمین و فساد
بزرگ

و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند در راه
خدا و آنانکه جای دادند و نصرت کردند اینک جماعه
ایشانند مؤمنان بحقیقت ایشان راست آمرزش و روزی نیک

و آنانکه ایمان آوردند پس ازین و هجرت نمودند و جهاد
کردند همراه شما اینک گروه نیز از شما است و خداوندان
قربت بعضی ایشان نزدیک تراند ببعضی در حکم خدا هر
آئینه خدا بهمه چیز داناست

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ
مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ
اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْعًا
وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

قطع معامله است از جانب خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بسته بودید با ایشان از مشرکان

پس سیر کنید ای مشرکان در زمین چهار ماه و بدانید که شما نه عاجز کننده خدااید و بدانید آنکه خدا رسوا کننده کافرانست

و خبر رسانیدن است از جانب خدا و رسول او بسوی مردمان روز حج بزرگ که خدا بیزارست از مشرکان و رسول او نیز بیزار است پس اگر توبه کنید پس آن بهترست شما را و اگر روی بگردانید پس بدانید که شما نه عاجز کننده خدااید و خبر ده کافران را بعذاب درد دهنده

مگر آنانکه با ایشان عهد بسته بودید از مشرکان باز کمی نکردند با شما در چیزی و مدد ندادند بر شما کسی را پس بویفا رسانید بسوی ایشان عهد ایشان را تا مدت ایشان هر آئینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را

پس چون آخر شوند ماههائی حرم پس بکشید مشرکانرا هر جا که یابید ایشان را و بگیرید ایشانرا و بند کنید ایشانرا و بنشینید برای ایشان بهر کمینگاه پس اگر توبه کنند و بر پا دارند نماز را و بدهند زکوه را پس بگذارید راه ایشان هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

و اگر کسی از مشرکان طلب امان کند از تو پس امان بده او را تا بشنود قرآن باز برسان او را بجای ایمنی وی اینکه بسبب آنست که ایشان گروهی هستند که نمی دانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه بود مشرکانرا عهد نزدیک خدا و رسول او مگر آنانکه
عهد بسته بودید با ایشان نزدیک مسجد حرام پس مادام
که بر عهد ثابت باشند برای شما نیز ثابت باشید برای
ایشان هر آئینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَاسِقُونَ

چگونه بود مشرکانرا عهد و اگر غالب آیند بر شما نگاه
ندارند در باب شما حق خویشی را و نه عهد را رضامند
میسازند شما را بدهان خویش و قبول نه میکند دل ایشان
و بیشترین ایشان فاسقانند

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

خرید کردند بآیتهائی خدا بهای اندک را پس باز داشتند
مردمانرا از راه خدا هر آئینه ایشان بدکاری است که
میکردند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

نگاه نمیدارند در باب هیچ مسلمانی حق خویشی را و نه عهد
را و آن جماعه ایشانند از حد درگذشتگان

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

پس اگر توبه کنند و بر پا دارند نماز را و بدهند زکوه را
پس ایشان برادران شمااند در دین و واضح می‌سازیم آیات
را برای گروهی که میدانند

وَإِن نَّكُتُوا أَيْمَانَهُمْ مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَيْمَنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

و اگر بشکنند سوگندان خویش را پس از عهد بستن خویش
و طعنه زنند در دین شما پس کارزار کنید با پیشوایان کفر
هر آئینه سوگند نیست ایشان را بود که ایشان باز مانند

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَّكُتُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَٰئِكَ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آیا جنگ نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندان خویش را
و قصد کردند جلا وطن ساختن پیغمبر را و ایشان ابتدا
کردند در نقض عهد با شما اول مرتبه آیا می‌ترسید از
ایشان پس خدا سزاوارتر است بآنکه بترسید از وی اگر
مسلمانید

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَابِيعَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ
أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

جنگ کنید با ایشان تا عذاب کند ایشانرا خدا بدست شما و رسوا سازد ایشانرا و فتح دهد شما را بر ایشان و شفا بخشد سینه‌های گروه مسلمانان را

و دور کند اندوه دل ایشان را و برحمت باز گردد خدا بر هر که خواهد و خدا دانا استوار کارست

آیا گمان کردید که گذاشته شوید و هنوز متمیز نساخته است خدا آنانرا که جهاد کرده‌اند از شما و نه گرفته‌اند بجز خدا و بجز پیغمبر او و بجز مومنان هیچ دوست پنهانی و خدا داناست بانچه میکنید

روا نباشد مشرکان را که آباد سازند مسجدهای خدا را اعتراف کرده بر خود بکفر آن جماعه باطل شد عملهای ایشان و در آتش ایشان همیشه باشندگانند

جزین نیست که عمارت میکند مسجدهای خدا را کسیکه ایمان آورد بخدا و بروز آخر و بر پا داشته نماز را و داده است زکوه را و ترسیده است مگر از خدا پس توقع است که اینکه جماعت از راه یافتگان باشند

آیا کردید آب نوشانیدن حاجیان را و آباد ساختن مسجد حرام را مانند کسیکه ایمان آورده است بخدا و روز آخر و جهاد کرده است در راه خدا برابر نیستند نزدیک خدا و خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران را

آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا باموال خویش و جان‌های خویش بزرگتراند در مرتبه نزدیک خدا و اینکه جماعت ایشانند مطلب یابان

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

مژده ميدهد ايشانرا پروردگار ايشان برحمت از نزديك خود و بخوشنودي و به بوستانها كه ايشانرا در آنجا نعمت دايم بود

خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

باشندگان آنجا هميشه هر آئينه خدا نزديك او است مزد بزرگ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَءِخْوَانَكُمْ ءَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

اي مسلمانان مگيريد پدران خود را و برادران خود را دوست اگر اختيار كنند كفر را بر ايمان و هر كه از شما دوستي دارد با ايشان پس آن جماعه ايشانند ستمكاران

قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَءَبْنَاؤُكُمْ وَءِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ أُقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

بگو اگر هستند پدران شما و پسران شما و برادران شما و زنان شما و خويشاوندان شما و آن مالاها كه كسب كرده ايد آنرا و تجارتي كه ميترسيد از بي رواجي آن و منزلها كه پسند ميكنيد آنها را دوستتر نزديك شما از خدا و رسول او و از جهاد در راه او پس منتظر باشيد تا آنكه بيارد خدا عقوبت خود را و خدا راه نمي نمايد گروه فاسقان را

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

هر آئينه فتح داد خدا در جاهای بسيار و روز حنين نيز چون بشگفت آورد شما را بسياري شما پس دفع نکرد آن بسياري از شما چيزيرا و تنگ شد بر شما زمين با وجود فراخي آن پس برگشتيد پشت داده

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

باز فرو فرستاد خدای تعالی تسکین خود را بر پیغامبر خود و بر مسلمانان و فرو فرستاد لشکرهای که شما ندیدید ايشان را و عقوبت کرد کافران را و اينست جزاء کافران

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

باز برحمت باز گردد خدا بعد ازین بر هر که خواهد و خدا
آمرزنده مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ إِنْ شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

ای مسلمانان جز اینکه نیست که مشرکان پلیدند پس باید
که نزدیک نه شوند بمسجد حرام بعد ازین سال و اگر
میترسید از درویشی پس توانگر خواهد ساخت شما را خدا
از فضل خود اگر خواهد هر آئینه خدا دانا درست کار است

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ

جنگ کنید با آنان که ایمان نمی‌آرند بخدا و نه بروز آخر و
حرام نمی‌شمردند آنچه حرام کرده است خدا و پیغمبر او و
اختیار نمی‌کنند دین درست را از اهل کتاب تا آنکه بدهند
جزیه از دست خود خوار شده

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ ۗ وَقَالَتِ النَّصْرَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ۗ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ ۗ يُضِلُّهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و گفتند یهود که عزیر پسر خدا است و گفتند نصاری که
مسیح پسر خدا است اینکه قول ایشان است بدهان خود
مشابهت کرده‌اند با سخن قومی که کافر شدند پیش ازین
لعنت کرد ایشانرا خدا چگونه برگردانیده میشوند

اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۗ وَالْمَسِيحُ
ابْن مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ
سُبْحٰنَهُ ۗ عَمَّا يُشْرِكُونَ

گرفتند دانشمندان و زاهدان خود را خدایان بجز خدا و
خدا گرفتند مسیح پسر مریم را و نه فرموده شده‌اند مگر
آنکه عبادت کنند یک خدا را نیست معبود بجز وی پاکست
وی از آنکه شریک او مقرر میکنند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

میخواهند که فرو نشانند نور خدا را بدهان خودشان و
قبول نکند خدا الا آنکه تمام سازد نور خود را و اگر چه
ناخوش شوند کافران

همونست آنکه فرستاد پیغامبر خود را بهدایت و دین راست
تا غالب کندش بر ادیان همه آن اگر چه ناخوش شوند
مشرکان

ای مسلمانان هر آئینه بسیاری از دانشمندان اهل کتاب و
زاهدان اهل کتاب میخورند اموال مردمان را باطل و باز
میدارند از راه خدا و آنکه ذخیره میکنند زر و نقره را و
خرج نمی‌نمایند آنرا در راه خدا پس بشارت ده اینکه
جماعت را بعذاب دردناک

روز که گرم کرده شود بر آن مال در آتش دوزخ پس داغ
کرده شود بآن پیشانی ایشان را و پهلویشانرا و پشت
ایشانرا و گفته شود اینست آنچه ذخیره نهادید برای خود
پس بچشید آنچه ذخیره میکردید

هر آئینه شمار ماهها نزدیک خدا دوازده ماه است در کتاب
خدا روز که آفرید آسمانها و زمین را از انجمله چهار ماه
حرام است اینکه است دین درست پس ستم مکنید در آن
چهار ماه بر خویشتن یعنی (بقتال ناحق) و جنگ کنید با
مشرکان همه ایشان چنانکه ایشان جنگ میکنند با شما همه
شما و بدانید که خدا با متقیان است

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ
الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِي
أَثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَاللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جزین نیست که نسی زیادتی است در کفر گمراه گردانیده
میشوند بآن کافران حلال می‌شمرند آن ماه را یک سال و
حرام می‌شمرند آن را سال دیگر تا موافقت کنند با شمار
آنچه حرام ساخته است خدا پس حلال سازند چیزها که
حرام ساخته است خدا آراسته کرده شده است برای ایشان
کردارهای بد ایشان و خدا راه نمی‌نماید قوم کافران را

ای مسلمانان چیست شما را که چون بشما گفته میشود
بیرون آئید در راه خدا گران شده میل میکنید بسوی زمین
آیا رضامند شدید بزندگانی دنیا عوض آخرت پس نیست
متاع زندگانی دنیا در برابر آخرت مگر اندکی

اگر بیرون نیائید عذاب کند شما را عذابی درد دهنده و
بدل شما گیرد قومی را بجز شما و زیان نرسانید خدا را هیچ
و خدا بر همه چیز توانا است

اگر نصرت ندهید پیغامبر را چه باک هر آئینه نصرت داده
است او را خدا آنگاه که بیرون کردندش کافران دویم دو
کس آنگاه که اینکه دو کس در غار بودند آنگاه که میگفت
یار خود را اندوه مخور هر آئینه خدا با ما است پس فرو
فرستاد خدا تسکین خود را بر پیغامبر و قوت دادش
بلشکرهای که ندیدید آنرا و ساخت سخن کافران را فروتر و
سخن خدا همونست بلند و خدا غالب درستکار است

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بیرون آئید سبکبار و گرانبار و جهاد کنید بمال خود و جان خود در راه خدا اینکه بهتر است شما را اگر میدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بودی آنچه بآن دعوت میکنی نفع قریب الحصول و سفری آسان پیروی میکردند ترا و لیکن دور نمود ایشان را مسافت راه و سوگند خواهند خورد بخدا که اگر میتوانستیم بیرون می‌آمدیم با شما هلاک میکنند خویش را و خدا میداند که ایشان دروغ گویند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعَلَّمَ الْكَذِبِينَ

عفو کناد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا، منع اذن تا آن وقت بود که هویدا شوند راست گویان و بدانی دروغ گویان را

لَا يَسْتَعِذْنَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

دستور نمی‌طلبند از تو آنانکه ایمان آوردند بخدا و روز آخر در تخلف از انکه جهاد کنند باموال خویش و جان خویش و خدا داناست بمتقیان

إِنَّمَا يَسْتَعِذْنَكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

جز اینکه نیست که دستوری می‌طلبند از تو آنانکه ایمان نمی‌آرند بخدا و روز آخر و شک آورده است دل ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میشوند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر خواستندی بیرون آمدن مهیا میکردندی برای سفر سامان را و لیکن ناپسند داشت خدا برانگیختن ایشان پس از حرکت بازداشت ایشانرا و گفته شد بنشینید با نشینندگان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضِعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر بر می‌آمدند میان شما نمی‌افزودند در حق شما مگر فساد را و البته مرکب می‌تاختند میان شما فتنه جویان در حق شما و میان شما سخن شنوانند از ایشان و خدا داناست بستمگاران

لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ

هر آئینه طلب کرده بودند فتنه را پیش ازین و بگردانیدند
برای تو مصلحتها تا آنکه بیامد نصرت حق و غالب شد کار
خدا و ایشان ناخواهان بودند

وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أُنذُن لِي وَلَا تَفْتِنِي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

و از ایشان کسی هست که میگوید دستوری ده مرا و در
فتنه مینداز مرا آگاه شو که در فتنه افتاده‌اند و هر آئینه
دوزخ درگیرنده است کافران را

إِن تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر برسد بتو نعمتی ناخوش کند ایشانرا و اگر برسد بتو
مصیبتی گویند بدست آوردیم مصلحت خود پیش ازین و
برگردند شادمان شده

قُلْ لَن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هرگز نرسد بما الا آنچه نوشته است خدا برای ما اوست
کارساز ما و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو انتظار نمی‌برید در حق ما الا یکی از دو خصلت نیک را و
ما انتظار می‌کشیم در حق شما که برساند خدا بشما عذاب را
از نزدیک خود یا بدست ما پس انتظار کشید هر آئینه ما با
شما منتظر انیم

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِن كُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو ای منافقان خرج کنید بخوشی یا ناخوشی هرگز قبول
کرده نخواهد شد از شما هر آئینه شما هستید قوم فاسقان

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ ۖ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و باز نداشت ایشانرا از آنکه قبول کرده شود از ایشان خرج
ایشان الا آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و
نمی‌آیند به نماز مگر کاهلی کنان و خرج نمی‌کنند مگر
ناخواهان

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

پس بشگفت نیارد ترا مال ایشان و نه فرزندان ایشان جز
اینکه نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشانرا بآنها در
زندگانی دنیا و برآید جان ایشان و ایشان کافر باشند

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُمْ مِّنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

و سوگند میخورند بخدا که ایشان از جرگه شما اند و نیستند
ایشان از شما و لیکن ایشان جماعه هستند که میترسند

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

اگر بیابند پناهی را یا غارها را یا جای در آمدن را متوجه
شوند بآن شتاب کنان

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا
وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

و از ایشان کسی هست که عیب میکند ترا در قسمت
صدقات پس اگر داده شود ایشانرا ازان خوشنود شوند و
اگر داده نه نشوند ازان ناگهان ایشان خشم میگیرند

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُوتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

و اگر ایشان رضامند می شدند بآنچه داده است ایشانرا خدا
و رسول او و میگفتند بس است ما را خدا خواهد داد ما را
خدا از فضل خود و رسول او هر آئینه ما بسوی خدا توقع
دارندگانیم بهتر بودی

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

جز اینکه نیست که صدقها برای فقیران است و بی نوایان و
کارکنان بر جمع صدقات و آنانکه الفت داده میشود دل
ایشانرا و برای خرج کردن در آزادی بردهای و برای وام
داران و برای خرج کردن در راه خدا و برای مسافرانست
حکم ثابت شده از نزدیک خدا و خدا دانا درستکار است

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و از ایشان آنانند که آزار میدهند پیغامبر را و میگویند وی
سبک گوش است بگو وی سبک گوش نیکو است برای شما
باور میکند گفته خدا را و قبول میکند مشورت مسلمانان را
و رحمت است برای اهل ایمان از شما و آنانکه ایذا میدهند
پیغمبر خدا را ایشانراست عذاب درد دهنده

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

سوگند میخورند بخدا برای شما تا رضامند کنند شما را و خدا و رسول او سزاوارترند بآنکه رضامند سازند آترا اگر مسلمانند

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا نمیدانند که هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس هر آئینه او راست آتش دوزخ جاویدان آنجا اینست رسوائی بزرگ

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

میترسند منافقان از آنکه فرود آورده شود بر مسلمانان سورتی که خبر دهد ایشان را بآنچه در دل منافقان است بگو تمسخر کنید هر آئینه خدا پدید آورنده است چیزها که میترسید

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَعَائِيَتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و اگر سؤال کنی ایشانرا گویند جز اینکه نیست که ما در هزل شروع می نمودیم و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهای او و پیغمبر او تمسخر میکردید

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَن ظَافِقَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ ظَافِقَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

عذر مگوئید هر آئینه شما کافر شدید بعد از ایمان خود اگر در گذریم از سر گروهی از شما البته عذاب کنیم گروهی را بسبب آنکه گناهکار بودند

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان منافق و زنان منافق بعض ایشان از جنس بعض اند می فرمایند بکار ناپسندیده و منع میکنند از کار پسندیده و می بندند دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس خدا فراموش ساخت ایشانرا هر آئینه منافقان ایشانند فاسقان

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وعده داده است خدا مردان منافق را و زنان منافق را و کافران را آتش دوزخ همیشه باشندگان در آنجا دوزخ بس است ایشانرا و لعنت کرد ایشانرا خدا و ایشان راست عذاب دایم

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا
وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

مانند آنانکه پیش از شما بودند زیاده‌تر از شما در قوت و بیشتر در اموال و اولاد پس بهره‌مند شدند به نصیبه خویش یعنی از دنیا پس شما نیز بهره‌مند شدید بنصیبه خویش چنانکه بهره‌مند شدند آنانکه پیش از شما بودند به نصیبه خویش یعنی از دنیا و شروع در هزل کردید چنانکه ایشان شروع در هزل کردند آن جماعه نابود شده عملهای ایشان در دنیا و آخرت و آن جماعه ایشانند زیانکاران

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

آیا نیامده است بایشان خبر آنانکه پیش از ایشان بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اهل مدین و اهل مؤتفکات آمدند بایشان پیغامبران ایشان به نشانهای روشن پس هرگز نشد که خدا ظلم کند بر ایشان و لیکن ایشان بر خویشتن ظلم می‌کردند

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و مردان مسلمان و زنان مسلمانان بعض ایشان کار ساز بعض‌اند میفرمایند بکار پسندیده و منع میکنند از کار ناپسندیده و بر پا میدارند نماز را و میدهند زکوه را و فرمانبرداری می‌کنند خدا و رسول او را اینکه جماعه رحمت خواهد کرد بر ایشان خدا هر آئینه خدا غالب درست کارست

وَعَدَّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وعده کرده است خدا مردان مسلمانان را و زنان مسلمانان را بوستانها که میرود زیر آن جوئنها همیشه باشندگان آنجا و جائیهای پاکیزه در بهشتهای همیشه ماندن و خوشنودی خدا بزرگتر است از همه این‌ست فیروزی بزرگ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جَهْدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَظَ عَلَيْهِمْ
وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وَيَبُئْسَ الْمَصِيرُ

۷۴

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُوَّابُوا وَمَا يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۷۵
حزب
۸۰

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنَ عَاتِنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۶

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

۷۷

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

۷۸

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمُ
الْغُيُوبِ

۷۹

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و جهاد کن با منافقان و درستی
کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و وی بد جائیست

سوگند میخورند بخدا که نگفته‌اند و هر آئینه گفته‌اند
سخن کفر و کافر شده‌اند
بعد اسلام خویش و قصد کردند آنچه نیافتند و انکار
نکردند مگر بر آنکه توانگر ساخت ایشانرا خدا و رسول او
از فضل خود پس اگر توبه کنند بهتر باشد ایشان را و اگر
برگردند از توبه عذاب کند ایشانرا خدا بعذاب درد دهنده
در دنیا و آخرت و نیست ایشانرا در زمین هیچ کارساز و
هیچ یاری دهنده

و از ایشان کسی هست که عهد بسته است با خدا البته اگر
بدهد ما را از فضل خود صدقه دهیم و باشیم از نیکوکاران

پس وقتی که بداد ایشانرا از فضل خود بخیلی کردند بآن و
برگشتند اعراض کنان

پس خدای تعالی عاقبت حال ایشان ساخت نفاق را در دل
ایشان تا روز که ملاقات کنند با وی بشامت آنکه خلاف
کردند با خدا آنچه وعده کرده بودند با وی و بشامت آنکه
دروغ میگفتند

آیا ندانسته‌اند که خدا میداند سخن پنهان ایشانرا و راز
گفتن ایشانرا آنکه خدا داننده غیبهها است

آنانکه عیب میکنند در راه خدا صدقه دهندگان را از
مسلمانان در صدقات و عیب میکنند آنانرا که نمی‌یابند مگر
مشقت خود را پس تمسخر میکنند با ایشان تمسخر کرد
خدا بآن تمسخر کنندگان و ایشانراست عذاب درد دهنده

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلِيفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

آمزش طلب کن برای ایشان یا آمزش طلب مکن برای ایشان اگر آمزش خواهی برای ایشان هفتاد بار هرگز نیامزد ایشان را خدا اینکه بسبب آنست که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمی‌نماید گروه فاسقان را

شادمان شدند وا پس گذاشتگان به نشستن خویش بر خلاف پیغمبر خدا و ناپسند کردند که جهاد کنند باموال خویش و بجان خویش در راه خدا و گفتند با یکدیگر بیرون مروید در گرمی بگو آتش دوزخ سخت‌تر است در گرمی اگر در می‌یافتندی چنین نمی‌کردند

پس باید که بخندند اندکی و بگریند بسیار سزای آنچه می‌کردند

پس اگر باز آرد ترا خدای تعالی بسوی گروهی از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن بگو بیرون نخواهید آمد با من هرگز و جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی هر آئینه شما رضامند شدید به نشستن اول بار پس بنشینید با پس ماندگان

و یا محمد نماز مگذار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هرگز و مایست بر گور وی هر آئینه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و مردند و ایشان فاسق بودند

و بشگفت نیارد ترا اموال ایشان و نه فرزندان ایشان جز اینکه نیست که میخواهد خدا که عقوبت کند ایشانرا بان در دنیا و بیرون شود روح ایشان و ایشان کافر باشند

و چون فرود آورده شود سورتی باین مضمون که ایمان آرید بخدا و جهاد کنید همراه رسول او دستوری طلبند از تو خداوندان وسعت از ایشان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءٌ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

راضی شدند بآنکه باشند با زنان پس مانده و مهر نهاده شد بر دل ایشان پس ایشان فهم نه میکنند

لیکن پیغامبر و آنانکه ایمان آوردند باو جهاد کردند باموال خود و جان خود و اینکه جماعه ایشانراست نیکبها و اینکه جماعه ایشانند رستگاران

آماده ساخته است خدا برای ایشان بوستانها میرود زیر آن جوئبها جاویدان آنجا اینست فیروزی بزرگ

و آمدند اهل عذر از صحرانشینان تا دستوری داده شود ایشان را و نشستند آنانکه دروغ گفتند با خدا و رسول او (یعنی در اظهار اسلام) خواهد رسید بکافران از ایشان عذاب درد دهنده

نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی‌بایند آنچه خرج کنند هیچ گناهی چون نیک خواهی کنند با خدا و رسول او نیست بر نیکوکاران هیچ راه عتاب و خدا آمرزنده مهربانست

و نه بر آنانکه چون بیایند پیش تو تا سواری دهی ایشانرا گوئی نمی‌یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن بازگردند و چشم ایشان روان باشد به اشک بجهت اندوه که نمی‌بایند آنچه خرج کنند

جز اینکه نیست که راه عتاب بر آنان است که دستوری میطلبند از تو و ایشان توانگرانند راضی شدند بآنکه باشند با زنان پس مانده و مهر نهاده خدا بر دل ایشان پس ایشان نمی‌فهمند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

عذرخواهی کنید پیش شما چون باز آئید بسوی ایشان بگو
عذرخواهی مکنید باور نکنیم سخن شما را هر آئینه آگاه
ساخته است ما را خدا به بعض خبرهای شما و خواهد دید
خدا و رسول او عمل شما را یعنی در دنیا باز گردانیده
شوید بسوی داننده نهان و آشکارا پس خبر دهد شما را
بآنچه میکردید

سوگند خواهند خورد بخدا پیش شما چون باز آئید بسوی
ایشان تا روی بگردانید از ایشان پس شما روی گردانید از
ایشان هر آئینه ایشان پلیداند و جای ایشان دوزخ است
سزائی آنچه میکرده بودند

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجُوسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

سوگند میخورند برای شما تا رضامند شوید از ایشان پس
اگر رضامند شوید از ایشان هر آئینه خدا رضامند نشود از
گروه فاسقان

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

محرانشینان سخت‌تراند در کفر و نفاق و سزاوارتراند
بآنکه ندانند احکام شریعتی را که نازل کرده است خدا بر
پیغامبر خود و خدا دانا درست‌کارست

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و از اعراب کسی هست که می‌شمارد چیزی را که خرج
میکند تاوان و انتظار میکشد در حق شما مصائب را بر
ایشان باد مصیبت بد و خدا شنوا داناست

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ
الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةٌ السُّوءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و از اعراب کسی هست که ایمن می‌آرد بخدا و روز آخر و
می‌شمارد چیزی را که خرج میکند سبب قربت نزدیک خدا و
وسیله دعای نیک پیغامبر آگاه باش وی هر آئینه قربت است
ایشانرا داخل خواهد کرد ایشانرا خدا در رحمت خود هر
آئینه خدا آمرزنده مهربان‌ست

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ
سَيَدْخِلُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

:۹
توبه
۱۰۰
/۱۲۹
۱۶۸

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

و سبقت کنندگان نخستینان از مهاجران و انصار و آنانکه پیروی ایشان کردند به نیکوکاری خوشنود شد خدا ازین جماعه و ایشان خوشنود شدند از وی و آماده ساخت برای ایشان بوستانها که میرود زیر آن جوئنها جاویدان آنجا همیشه اینست فیروزی بزرگ

۱۰۱

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

و از آنانکه حوالی شمااند از اعراب منافقاند و بعض اهل مدینه خوگر شدهاند بر نفاق تو نمیدانی ایشانرا ما میدانیم ایشان را عذاب خواهیم کرد ایشانرا دو بار باز گردانیده شوند بسوی عذاب بزرگ

۱۰۲

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَءَاخَرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و دیگران هستند که اقرار کردند بگناهان خود آمیختهاند عمل نیک را با عمل دیگر که بد است نزدیکست که خدا برحمت متوجه شود بر ایشان هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

۱۰۳

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بگیر از اموال ایشان زکوه تا پاک سازی ایشانرا و با برکت کنی ایشانرا بآن و دعای خیر کن بر ایشان هر آئینه دعای تو سبب آرام است ایشانرا و خدا شنوا داناست

۱۰۴

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آیا ندانستهاند که خدا همون توبه قبول میکند از بندگان خود و میگیرد صدقات را و آنکه خدا همونست توبه پذیرنده مهربان

۱۰۵

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسُرُّدُونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ

و بگو عمل کنید پس خواهد دید خدا عمل شما را و رسول او و مؤمنان و گردانیده خواهید شد بسوی داننده پنهان و آشکارا پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید

۱۰۶

وَأَخْرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و دیگراناند موقوف داشته شده بر فرمان خدا یا اینست که عذاب کند ایشانرا یا برحمت متوجه شود بر ایشان و خدا دانا درست کارست

:۹
توبه
۱۰۷
/۱۲۹

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ

و از ایشان آنانند که ساخته‌اند مسجدی برای زیان رسانیدن
و بجهت کفر و برای تفرقه افگندن میان مسلمانان و کمینگاه
ساختن برای آنکه جنگ کرده با خدا و رسول او پیش ازین و
البته سوگند خورند که نخواستیم مگر خصلت نیک را و
خدا گواهی میدهد که ایشان دروغ‌گویانند

۱۰۸

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

مایست آنجا هرگز هر آئینه مسجدی که بنیاد نهاده شده
است بر نیت تقوی از اول روز بهتر است که ایستاده شوی
آنجا آنجا مردانند که دوست میدارند که پاک شوند و خدا
دوست میدارد پاک باشندگان را

۱۰۹

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارُ بِهِ فِي نَارٍ
جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیا کسیکه بنیاد نهاد عمارت خود را بر ترسکاری از خدا و
خوشنودی او، بهترست یا کسی که بنیاد نهاده است عمارت
خود را بر کناره زمین رود خورده مستعد افتادن پس در
افتاد با صاحب خود در آتش دوزخ و خدای راه نمی‌نماید
گروه ستمکاران را

۱۱۰

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

همیشه باشد عمارت ایشان که بنا کرده‌اند سبب شک در
دل ایشان مگر آنکه پاره پاره شده دل ایشانرا و خدا
دانا درست‌کارست

۱۱۱
حزب
۸۲
۱۶۹

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

هر آئینه خدا خرید کرده است از مسلمانان جان ایشان را و
مال ایشانرا بعوض آنکه ایشان را باشد بهشت جنگ میکنند
در راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده که لازم
است بر خدا بتحقیق در توریت و انجیل و قرآن و کیست
وفا کننده‌تر بعهد خویش از خدا پس شادمان باشید باین
فروختن خود که معامله کردید بآن و اینست فیروزی بزرگ

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

ایشان توبه کنندگانند عبادت کنندگانند حمد گویندگانند
سفر در راه خدا کنندگانند رکوع و سجده کنندگانند
فرمایندگانند بکار پسندیده و منع کنندگانند از ناپسندیده
و نگاه دارندگانند احکام خدا را و مؤرده ده مسلمانان را

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْحَجِيمِ

روا نبود پیغامبر را و نه مسلمانان را که طلب آمرزش کنند
برائی مشرکان و اگر چه خداوند خویشی باشند بعد از آنکه
ظاهر شد ایشان را که آنگروه باشندگان دوزخ اند

وَمَا كَانَ أَسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و نبود آمرزش خواستن ابراهیم برای پدر خود مگر از جهت
وعده که کرده بودش با وی پس چون روشن شد برای
ابراهیم که وی دشمن خداست بیزار شد از وی هر آئینه
ابراهیم دردمند بردبار بود

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و هرگز نیست خدا که گمراه کند قومی را بعد از آنکه راه
نموده باشد ایشانرا تا آنکه واضح سازد بر ایشان آنچه از
وی پرهیز کنند هر آئینه خدا بهر چیز داناست

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

هر آئینه خدا ویراست پادشاهی آسمانها و زمین زنده
میکند و می‌میراند و نیست شما را بجز وی هیچ کارسازی و
یاری کننده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

هر آئینه برحمت متوجه شد خدا بر پیغامبر و آن مهاجران و
انصار که پیروی وی کردند در وقت تنگدستی بعد از آنکه
نزدیک بود که از جایی برود دل گروهی از ایشان باز برحمت
متوجه شد بر ایشان هر آئینه وی بر ایشان بخشاینده
مهربانست

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

:۹
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

ای مسلمانان بترسید از خدا و باشید با راست‌گویان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ر

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُم لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِّمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای مسلمانان جنگ کنید با آنانکه نزدیک شمااند از کافران و باید که کافران بیابند در شما درشتی را و بدانید که خدا با متقیان است

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ ءِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

و چون فرود آورده شود سورتی پس از منافقان کسی هست که میگوید در حق کدام یک از شما افزون کرده است اینکه سوره ایمان را پس اما اهل ایمان پس بتحقیق زیاده کرده است در حق ایشان ایمان را و ایشان شادمان میشوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

و اما آنانکه در دل ایشان بیماری است پس زیاده کرده است در حق ایشان پلیدی را همراه پلیدی ایشان و مردند و ایشان کافر بودند

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

آیا نمیبینند که ایشان عقوبت کرده میشوند در هر سال یک بار یا دو بار باز توبه نمیکنند و نه ایشان پند میگیرند

وَإِذَا مَا أَنْزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

و چون فرود آورده شود سورتی نظر کند بعضی از بعضی ایشان به بعضی از جهت شرمندگی آیا میبیند هیچکس شما را پس باز گردند (یعنی بخانهای خود) باز گردانیده است خدا دل ایشان را بسبب آنکه ایشان گروهی هستند که نمیدانند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

ای مسلمانان آمده است بشما پیغامبری از قبیله شما دشوارست بر وی رنج شما حریصست بر هدایت شما بمسلمانان بخشاینده مهربان هست

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس اگر باز گردند بگو بسست مرا خدا هیچ معبود نیست بجز وی بر وی توکل کردم و او خداوند عرش بزرگ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِلَكَ ءَايَتِ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

اینکه آیتهای کتاب با حکمت است

۲

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

۳

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

۴

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۶

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

آیا شد مردمان را عجبی که وحی فرستادیم بسوی مردی از ایشان که بیم کن مردمان را و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشان را هست پایه درست نزد پروردگار ایشان گفتند کافران هر آئینه اینکه شخص جادوگر آشکار است

هر آئینه پروردگار شما خدائست که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش تدبیر میکند کارها نیست هیچ شفاعت کننده مگر بعد دستوری وی اینکه است خدا پروردگار شما پس به پرستید او را آیا پند نمیگیرید

بسوی اوست رجوع شما همه یکجا وعده کرده است خدا وعده درست هر آئینه وی اول بار کند آفرینش را باز دیگر بار کندش تا جزا دهد آنانرا که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته بانصاف و آنانکه کافر شدند ایشانراست آشامیدنی از آب گرم و عقوبت درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند

او آنست که ساخت آفتاب را درخشنده و ماه را روشن و معین کرد برای ماه منزلها تا بدانید شمار سالها و تا بدانید حساب را نیافریده است خدای اینکه را مگر به تدبیر درست بیان میکند نشانها برای گروهی که میدانند

هر آئینه در آمد و رفت شب و روز و در آنچه آفریده است خدای تعالی در آسمانها و زمین نشانهاست گروهی را که پرهیزگاری میکنند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ

هر آئینه آنانکه امید ندارند ملاقات ما را و خوشنود شده‌اند
بزندگانی دنیا و آرام گرفته‌اند بآن و آنانکه ایشان از
نشانه‌های ما بی‌خبراند

اینکه جماعه جای ایشان آتش است بسبب آنچه عمل
میکردند

أُولَئِكَ مَاؤُهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

هر آئینه آنانکه ایمان آورده‌اند و کردند کارهای شایسته
راه نماید ایشانرا پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان
(یعنی بمقام نجات) میرود زیر ایشان جوئیها در بوستانهای
نعمت

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيْمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

دعای ایشان در آنجا سبحانک اللهم باشد (یعنی پاکی تراست
بار خدایا) و دعای خیر ایشان با یکدیگر سلام بود و نهایت
دعائی ایشان اینست که حمد خدایراست پروردگار عالمها

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و اگر زود رسانیدی خدای تعالی بمردمان سختی را مانند
آنکه زود می‌طلبند نعمت را (یعنی نعمت میدهد) بانجام
رسانیده شدی در حق ایشان اجل ایشان پس میگذاریم
آنانرا که امید ملاقات ما ندارند در بیراهی خویش سرگردان
شده

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ
إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

و چون برسد بآدمی رنج دعا کند بجناب ما (خفته) بر پهلو
خود یا نشسته یا ایستاده پس آنگاه که برداشتیم از وی رنج
ویرا برود گویا که نخوانده بود ما را بدفع کردن رنجی که
رسیدش همچنین آراسته کرده شد از حد گذرندگانرا آنچه
میکردند

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و هر آئینه هلاک کرده‌ایم قرن‌ها را پیش از شما چون ستم
کردند و آمدند بایشان پیغامبران ایشان با نشانه‌های روشن و
هرگز مستعد آن نبودند که ایمان آرند همچنین جزا
میدهیم گروه گناهکاران را

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

باز جانشین ساختیم شما را در زمین پس از ایشان تا ببینیم
چگونه کار میکنید

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَائِي نَفْسِي إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيمٍ

و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح آمده گویند آنانکه امید ملاقات ما ندارند بیار قرآنی بجز اینکه یا تغییر کن او را (یعنی تا موافق عقاید باطله ایشان باشد) بگو روا نبود مرا که تغییر کنم از جانب خود پیروی نمیکنم الا آنچه وحی فرستاده شد بسوی من هر آئینه من میترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز بزرگ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ و عَلَيكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بگو اگر خواستی خدا نخواندمی آنرا بر شما و خیردار نکردی خدا شما را بآن هر آئینه ماندهام میان شما عمری پیش از وی آیا در نمییابید

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

پس کیست ستمکارتر از کسیکه بر بندد بر خدا دروغ را یا دروغ شمارد آیات ویرا هر آئینه سخن اینست که رستگار نمی‌شوند گناهکاران

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ و تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و می‌پرستند بجز خدا چیزیکه ضرر نکند ایشان را و سود نرساند ایشانرا و میگویند ایشان شفاعت کنندگان مانند نزدیک خدا بگو آیا خیردار میکنید خدا را آنچه نمیداند در آسمانها و نه در زمین پاکی ویراست و برترست از آنکه شریک مقرر میکنند

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و نبودند مردمان مگر یک امت بر توحید و ملت ابراهیمی پس اختلاف کردند (یعنی بسبب عمرو بن لحي) و اگر نبودی کلمه که سابق صادر شده است از پروردگار تو فیصل کرده شدی میان ایشان در آنچه اندران اختلاف دارند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

و میگویند چرا فرو نه فرستاده شده است بر اینکه پیغمبر نشانه از پروردگار وی پس بگو جز اینکه نیست که علم غیب خدای راست پس انتظار بکنید هر آئینه من با شما از منتظرانم

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

و چون بچشانیم مردمان را رحمتی پس از سختی که رسیده
بود بایشان ناگهان ایشانرا بد اندیشی باشد در نشانهای ما
بگو خدا زودترست در بد اندیشی هر آئینه فرستادگان ما
مینویسند آنچه بد اندیشی میکنید

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

اوست آنکه روان میکند شما را در خشکی و در دریا تا وقتی
که باشید در کشتیها و روان شدند (کشتیها) با سواران خود
بباد خوش و شادمان شدند ایشان بآن باد مواب ناگهان
برسد بآن کشتیها بباد تند بیاید ایشان موج از هر جا و
بدانند ایشان که از هر جهت گرفتار گشتند دعا کنند بجناب
خدا خالص کرده برائی او عبادت را که اگر خالص کنی ما را
ازین بلا باشیم از شکر کنندگان

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

پس چون خلاص ساخت ایشانرا ناگهان ایشان بیراهی
میکند در زمین بناحق ای مردمان جز اینکه نیست که
بیراهی شما (زیان است) بر جان شما یافتید بهره زندگانی
دنیا باز بسوی ما رجوع شماست پس خبردار کنیم شما را
بآنچه میکردید

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

جز اینکه نیست که وصف زندگانی دنیا مانند آبیست که
فرود آوردیمش از آسمان پس در هم آمیخت بسبب وی
روئیدگی زمین از آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا وقتی
که دست آورد زمین پیرایه خود را و آراسته شد و گمان
کردند ساکنان آن زمین که ایشان تواناند بر (استفاد از آن
آن ناگهان) بیامد بزمین فرمان ما در شب یا در روز پس
گردانیدیم آن را مثل زراعت از بیخ بریده گویا نبود دیروز
همچنین بیان میکنیم نشانها را
برای گروهی که تامل می‌کنند

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

و خدا میخواند بسوی سرای سلامتی و دلالت میکند هر کرا
خواهد بسوی راه راست

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ
وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

آنانرا که نیکوکاری کردند حالت نیک باشد و زیادتی بر آن و
نپوشد روی ایشانرا هیچ سیاهی و نه هیچ خواری اینکه
جماعه اهل بهشت‌اند ایشان آنجا جاوید باشندگانند

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ
ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

و آنانرا که بعمل آوردند کردارهای بد جزای بدی بمثل
آنست و بپوشد ایشان را خواری نباشد ایشان را از خدا
هیچ پناه دهنده گویا پوشانیده شده است روی ایشان را
بپارهای شب تاریک آمده اینکه جماعت اهل آتش‌اند ایشان
آنجا جاوید باشندگانند

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ
أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَزَيْلَنَا بَيْنَهُمُ ۖ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ
إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

و بترسید از روز که برانگیزیم ایشانرا همه یکجا باز گوئیم
مشرکان را بایستید بجائی خود شما و آنانکه شما ایشانرا
شریک خدا ساخته‌اید پس تفرقه اندازیم میان ایشان و
گویند شریکان ایشان که شما ما را نمی‌پرستید

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
لَغْفِيلِينَ

پس بس است خدا گواه میان ما و میان شما هر آئینه ما
بودیم از پرستش شما بی خبر

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ
الْحَقِّ ۖ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آنجا دریابد هر شخصی آنچه پیش فرستاده بود و رجوع
گردانیده شوند بسوی خدا مالک حقیقی ایشان و گم شد از
ایشان آنچه افترا میکردند

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

بگو که روزی میدهد شما را از جانب آسمان و زمین آیا
کیست که خداوند باشد گوش را و چشم را و کیست که
بیرون آرد زنده را از مرده و بیرون آرد مرده را از زنده و
کیست که تدبیر کند کار را خواهند گفت آن الله است پس
بگو آیا حذر نمی‌کنید

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ
فَأَلَىٰ تِصْرَفُونَ

پس اینست خدا پروردگار شما بتحقیق پس چیست بعد
راستی بجز گمراهی پس کجا برگردانیده میشوید

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ

هم چنین ثابت شد قضائی پروردگار تو بر اینکه فاسقان که
ایشان ایمان نیارند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

وَمِنْهُمْ مَّن يُؤْمِنُ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِءِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

بگو آیا هست از شریکان شما کسیکه نو کند آفرینش را باز
دوباره کندش بگو خدا نو میکند آفرینش را باز دوباره
کندش پس کجا برگردانیده میشوید

بگو آیا هست از شریکان شما کسیکه راه نماید بسوئی دین
حق بگو الله همون راه مینماید بسوی دین حق پس کسیکه
راه نماید بسوئی حق لایق ترست بآنکه پیروی کرده شود یا
کسیکه خود راه نمیابد مگر آن وقت که راه نموده شود
ویرا پس چیست شما را چگونه حکم می‌کنید

و پیروی نمیکنند بیشتر از ایشان مگر وهم را هر آئینه
وهم کفایت نمی‌کند از معرفت حق چیزی را هر آئینه خدا
دانااست بآنچه میکنند

و نیست اینکه قرآن افتراء بغیر حکم خدا و لیکن هست
باور دارنده آنچه پیش از ویست و بیان شریعتی است که
نوشته شد بر مردمان هیچ شبه نیست دران از پروردگار
عالمهاست

آیا میگویند بر بسته است آنرا بگو پس بیارید سورتی مانند
آن و بخوانید هر کرا توانید بجز خدا اگر هستید
راستگویان

بلکه دروغ شمرده‌اند چیزیرا که فرا نرسیده‌اند بدانش وی
و هنوز نیامده است بایشان مصداق (وعده) وی همچنین
دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه
شد عاقبت ستمکاران

و از ایشان کسی هست که ایمان آرد بوی و از ایشان کسی
هست که ایمان نیارد بوی و پروردگار تو داناترست به
مفسدان

و اگر بدروغ نسبت کنند ترا بس بگو مراست عمل من و
شما را هست عمل شما شما بی تعلق‌اید از آنچه من می‌کنم
و من بی‌تعلقم از آنچه شما میکنید

و از ایشان کسی هست که گوش می‌نهند بسوئی تو آیا پس
تو می‌شنوائی کران را و اگر چه در نمی‌یافتند

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرْيَتِكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيْتِكَ فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَتُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَآلَتَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و از ایشان کسی هست که می‌نگرد بسوئی تو آیا پس تو راه نمائی کوران را اگر چه نمیدیدند (یعنی ایشان مانند کران و کورانند)

هر آئینه خدا ستم نمیکند بر مردمان هیچ و لیکن مردمان بر خویشتن ستم میکنند

و روز که برانگیزد خدا ایشان را گویا که درنگ نه کرده بودند الا ساعتی از روز شناسا باشند با یک دیگر زیانکار شدند آنانکه دروغ داشتند ملاقات خدا را و نبودند راه یافتگان

و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده میکنیم بایشان یا بمیرانیم ترا بهر حال بسوئی ما رجوع ایشانست باز خدا مطلع است بر آنچه میکنند

و هر امتی را پیغامبری هست پس چون آمد پیغامبر ایشان فیصل کرده شود میان ایشان بانصاف و بر ایشان ستم کرده نشود

و میگویند کی باشد اینکه وعده اگر هستید راست‌گویان

بگو نمی‌توانم برای خود زیانی و نه سودی مگر آنچه خواسته است خدا هر گروهی را میعادى هست چون می‌آید میعاد ایشان پس توقف نکنند ساعتی و نه سبقت کنند

بگو خبر دهید مرا اگر بیاید بشما عذاب او شبانگاه یا بروز بهر حال چه چیزی را شتاب میطلبند ازان عذاب اینکه گناهکاران

باز وقتی که متحقق شود آیا ایمان آرید بآن (آنگاه گفته شود) آیا اکنون ایمان آوردید و پیش ازین بشتاب میطلبید آنرا

باز گفته شود ستمکاران را بچشید عذاب جاوید جزا داده نمی‌شوید الا بآنچه میکردید

و می‌پرسند ترا آیا درست است اینکه وعده بگو آری قسم پروردگار من هر آئینه وی درست است و شما عاجز کننده نیستید

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ
وَأَسْرَوْا الثَّمَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۗ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و اگر باشد هر نفس ستم کننده را آنچه در زمین است
البته فدیة خود دهد آنرا و در ضمیر خود دارند پشیمانی
چون بینند عذاب را و فیصل کرده شود میان ایشان بعدل و
بر ایشان ستم کرده نشود

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

آگاه باش هر آئینه خدای راست آنچه در آسمانها و زمین
است آگاه باش هر آئینه وعده خدا راست است و لیکن
بیشتر ایشان نمیدانند

هُوَ يُحْيِي ۚ وَيُمِيتُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

او زنده میکند و می‌میراند و بسوئی وی گردانیده شوید

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

ای مردمان آمده است بشما پندی از پروردگار شما و شفا
آن علت که در سینهاست و راه نمودنی و بخشایشی
مسلمانان را

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۚ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

بگو بفضل خدا و برحمت او پس باین چیزها باید که شادمان
شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلِلَّهِ أَذِنَ لَكُمْ ۗ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

بگو آیا دیدید چیزی را که فرود آورده است خدا برای شما
از جنس روزی پس ساختید بعض آن را حرام و بعض آنرا
حلال بگو آیا خدا اذن داده است شما را یا بر خدا دروغ
بندید

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

و چیست گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را بروز
قیامت (یعنی خدا با ایشان چه خواهد کرد روز قیامت) هر
آئینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن بیشتری از
ایشان سپاسداری نمیکنند

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا
يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و نمیباشی در هیچ شغلی و نمیخوانی هیچ آیتی را از طرف
خدا آمده و نمیکنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما مطلع
چون در می‌آئید دران کار و پوشیده نمی‌شود از پروردگار تو
همسنگ ذره در زمین و نه در آسمان و نیست خوردتر از آن
و نه بزرگتر الا نوشته شده است در کتاب روشن

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آگاه باش هر آئینه دوستان خدا هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

آنانکه ایمان آوردند و تقوی میکردند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

ایشانراست بشارت در زندگانی دنیا و (بشارت) در آخرت نیست هیچ تبدیل مر سخنان خدا را اینکه بشارت همونست فیروزی بزرگ

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و غمگین نکند ترا سخن ایشان هر آئینه غلبه خدا راست همه یکجا اوست شنوا دانا

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آگاه باش هر آئینه خدا راست هر که در آسمانهاست و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه پرستش میکنند بجز خدا شریکان را بحقیقت پیروی نمیکنند مگر وهم را و نیستند مگر دروغگو

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

اوست آنکه ساخت برائی شما شب را تا آرام گیرید در آن و ساخت روز را روشن هر آئینه درین نشانهاست گروهی را که می‌شنوند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند (کافران) فرزند گرفته است خدا پاکى او را است اوست بی نیاز او راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است نیست نزدیک شما هیچ حجتی برین آیا می‌گوئید بر خدا آنچه نمیدانید

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو هر آئینه آنانکه بر می‌بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند

مَتَّعُ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

(ایشانرا باشد) بهره‌مندی در دنیا باز بسوی ما است بازگشت ایشان پس بچشانیم ایشانرا عذاب سخت بسبب آنکه کفر میکردند

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

و بخوان بر ایشان خبر نوح را چون گفت بقوم خود ای قوم من اگر دشوار شده باشد بر شما قیام من و پند دادن من بآیتهائی خدا پس بر خدا توکل کردم پس عزیمت درست کنید در کار خود همراه شریکان خویش پس نباشد کار شما پوشیده بر شما باز برسانید بسوئی من و مهلت مدهید مرا

پس اگر اعراض کردید (یعنی از گفته من چه زیان) پس نخواستہ بودم از شما هیچ مزد را نیست مزد من مگر بر خدا و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

پس دروغی داشتندش پس خلاص ساختیم او را و آنانرا که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم ایشانرا جانشین و غرق کردیم کسانی را که دروغ داشتند آیات ما را پس بنگر چگونه شد آخر کار بیم کرده شدگان

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

باز فرستادیم بعد نوح پیغامبران را بسوی قوم ایشان پس آوردند پیش ایشان نشانهای روشن را پس (هرگز مستعد آن) نبودند که ایمان آرند آنچه دروغ داشته بودند آنرا پیش ازین همچنین مهر می‌نهییم بر دل از حد گذرندگان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

باز فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را بسوئی فرعون و قوم وی با نشانهای خویش پس تکبر کردند و بودند قوم گناهکاران

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

پس چون آمد بایشان سخن درست از نزدیک ما گفتند هر آئینه اینکه سحر ظاهر است

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

گفت موسی آیا چنین می‌گوئید سخن درست را چون بیامد بشما آیا سحر است اینکه درستکار نمیشوند ساحران

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

گفتند آیا آمده پیش ما تا بازداری ما را از دینی که یافتیم بر آن پدران خود را و تا باشد شما را ریاست در زمین و نیستیم ما شما را باور دارنده

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

و گفت فرعون بیارید پیش من هر ساحر دانا را

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

۸۰

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

پس وقتی که آمدند ساحران گفت ایشان را موسی بیفکنید آنچه شما افکنده‌اید

۸۱

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيَبْطِلُهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

پس چون افگندند گفت موسی آنچه آورده‌اید سحر است هر آئینه خدا باطل خواهد ساخت آنرا هر آئینه خدا راست نمی‌آرد کار مفسدان را

۸۲

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

و ثابت خواهد کرد خدا سخن درست را بفرمان خود و اگر چه ناخوش دارند گناهکاران

۸۳

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

پس ایمان نیاوردند بموسی مگر جماعه از قوم وی با وجود خوف از فرعون و از اشراف قبط که عقوبت کند ایشانرا و هر آئینه فرعون سرکشی بود در آن زمین و هر آئینه وی از حد گذرندگان بود

۸۴

وَقَالَ مُّوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

و گفت موسی ای قوم من اگر ایمان آورده‌اید بخدا پس بروی توکل کنید اگر هستید مسلمان

۸۵

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

پس گفتند بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما مکن ما را لگدکوب قوم ستمکاران

۸۶

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و خلاص کن ما را برحمت خود از گروه کافران

۸۷

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُّوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

و وحی فرستادیم بسوئی موسی و برادر وی که مسکن بسازید برای قوم خود در شهر مصر خانها را و بسازید خانهای خود را قبله رو و بر پا دارید نماز را و بشارت ده مومنان را

۸۸

وَقَالَ مُّوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و گفت موسی ای پروردگار ما هر آئینه تو داده فرعون و قبیله او را زینت و مالهای بسیار در زندگانی دنیا ای پروردگار ما تا گمراه کنند عالم را از راه تو ای پروردگار ما مسخ کن مال ایشان را و مهر کن بر دل ایشان که ایمان نیارند تا بینند عذاب درد دهنده

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغِيًّا وَعَدَّوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُو لَّا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ بِهِء بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَأَلَسْنَا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَن ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِن كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِن رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

گفت خدا هر آئینه قبول کرده شد دعای شما پس ثابت
باشید و پیروی مکنید راه جاهلان را

و گذرانیدیم اولاد یعقوب را از دریا پس در عقب ایشان
شدند فرعون و لشکر او از راه ستم و تعدی تا وقتی که
رسیدش مشقت غرق گفت باور داشتیم که نیست هیچ
معبود مگر آنکه ایمان آورده‌اند بوی بنی اسرائیل و من از
مسلمانانم

(گفته شده) آیا، اکنون (ایمان آری) و نافرمانی کرده بودی
پیش ازین و بودی از مفسدان

پس امروز بر مکان بلند افکنیم (یعنی بر وی آب آریم) ترا
بهمان جسد تو (یعنی بغیر تغیر) تا باشی نشانه آنانرا که از
پس تو آیند و هر آئینه بسیاری از مردمان از نشانهائی ما
بیخبراند

و هر آئینه جائی دادیم بنی اسرائیل را بمقام نیک و روزی
دادیم ایشانرا از پاکیزها پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد
بایشان دانش (یعنی قرآن) هر آئینه پروردگار تو حکم کند
میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف میداشتند

پس اگر هستی تو در شکی از آنچه فرو فرستادیم بسوی تو
پس بپرس آنانرا که میخوانند کتاب را پیش از تو هر آئینه
آمده است پیش تو وحی درست از پروردگار تو پس مشو از
شک آرندگان

و مباش از آنانکه دروغ داشتند آیات ما را آنگاه شوی از
زیانکاران

هر آئینه آنانکه ثابت شد بر ایشان حکم پروردگار تو ایمان
نیارند

و اگر چه بیاید بدیشان هر نشانه تا آنکه ببینند عذاب درد
دهنده

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَّةً ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَٰذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْأَيُّتُ
وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلْ
فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ
الْمُؤْمِنِينَ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّن الظَّالِمِينَ

پس چرا نشد دینی که ایمان آورد پس سود کندش ایمان
وی مگر قوم یونس چون ایمان آوردند برداشتیم از ایشان
عقوبت رسوائی در زندگانی دنیا و بهره‌مند ساختیم ایشانرا
تا مدتی

و اگر خواستی پروردگار تو ایمان آوردندی آنانکه در
زمین‌اند همه ایشان یک جا آیا تو جبر توانی کرد مردمان را
تا مسلمان شوند

و روا نبود هیچ شخصی را که ایمان آورد مگر بخواست خدا و
می‌اندازد پلیدی را بر آنانکه در نمی‌یابند

بگو ببینید چه چیز است در آسمانها و زمین و فائده نمیکند
نشانهها و ترسانندگان گروهی را که باور نمیکنند

پس انتظار نمی‌کشند مگر مانند مصیبتهای آنانکه گذشتند
پیش از ایشان بگو پس انتظار بکشید هر آئینه من نیز با
شما از منتظرانم

باز خلاص میکنیم پیغامبران خود را و آنانرا که ایمان آوردند
همچنین خلاص کنیم مسلمانانرا وعده داده‌ایم وعده درست
لازم بر خود

بگو ای مردمان اگر هستید در شبهه از دین من پس
(بشنوید) عبادت نمیکنم آنانرا که شما میپرستید بجز خدا و
لیکن عبادت میکنم آن خدا را که قبض ارواح شما میکند و
فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان

و فرموده شد آنکه راست کن رونی خود را برای دین حنیف
شده و مباح از مشرکان

و مخوان بجز خدا چیزی را که سود نکند ترا و زیان نرساند
بتو پس اگر بکنی باشی آنگاه از ستمکاران

وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمِتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينٍ يَسْتَعْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر برساند خدا بتو رنجی پس نیست بردارنده آنرا مگر او و اگر خواهد در حق تو نعمتی پس نیست هیچ دفع کننده فضل او را میرساندش بهر که خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان

بگو ای مردمان آمده است بشما وحی راست از پروردگار شما پس هر که راه یافت پس جز اینکه نیست که راه یافت برائی خود و هر که گمراه شد پس جز اینکه نیست که گمراه میشود بزبان خود و نیستم من بر شما نگاهبان

و یا محمد پیروی کن چیزی را که وحی فرستادیم بتو و شکیبائی ورز تا آنکه فیصل کند خدا و او بهترین فیصل کنندگانست

اینکه کتابی است که استوار کرده شد آیات او را باز واضح کرده شد آمده از نزدیک خدای درست کار خبردار

بآن (مضمون که پیغامبر گوید) عبادت مکنید مگر خدای را هر آئینه من شما را از جانب او بیم کننده و بشارت دهنده‌ام

و آنکه آموزش طلب کنید از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوی وی تا بهره‌مند سازد شما را به بهره نیک تا میعاد معلوم و تا بدهد هر صاحب بزرگی را جزای بزرگی او و اگر روی‌گردان شوید پس هر آئینه می‌ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

بسوی خدا است بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است

آگاه باش اینکه کافران می‌پیچند سینه‌های خود را یعنی اعراض میکنند میخواهند که تا پنهان شوند از خدا آگاه باش چون بر سر کشند جامه‌های خود را میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکارا میکنند هر آئینه او دانا است بسریکه مالک سینه‌ها را است

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

کتاب روشن است

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۷

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

۹

۱۸۴

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۗ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

۱۰

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۱۱

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ ۗ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

۱۲

و نیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خداست روزی او و
میداند جای ماندن او را و جای نگاهداشتن او را هر یک در
کتاب روشن است

و اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و بود
عرش او بر آب (آخر کار آفریدن شما آنکه) تا بیازماید شما
را که کدام کس از شما نیکوتر است از روی عمل و اگر
کونی که هر آئینه شما برانگیخته شوید بعد موت گویند
کافران نیست اینکه سخن مگر جادوی ظاهر

و اگر باز داریم از ایشان عقوبت را تا مدتی شمرده شده
گویند چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باش روز که بیاید بایشان
نباشد بازداشته شده از ایشان و فرا گیرد ایشانرا آنچه
استهزا میکردند بآن

و اگر بچشانیم آدمی را نعمتی از نزدیک خود باز گیریم آن
را از وی هر آئینه وی ناامید ناسپاس است

و اگر بچشانیم آدمی را رفاهتی بعد سختی که رسیده باشد
بوی گوید برفتند سختیها از من هر آئینه وی شادمان خود
ستانیده است

مگر آنانکه شکیبائی نمودند و کارهای شایسته کردند آن
جماعت ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ

پس شاید تو ترک کنی بعضی آنچه وحی فرستاده میشود
بسوی تو و تنگ میشود بآن سینه تو از جهت آنکه میگویند
چرا نه فرود آورده شده برو گنجی یا چرا نیامد همراه او
فرشته جز اینکه نیست که تو بیم کننده و خدا بر هر چیز
نگاهبان است

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَأَدْعُوا مَنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

آیا میگویند بر بسته است قرآن را بگو پس بیارید ده سوره را مانند اینکه بر بافته و بخوانید هر کرا توانید بجز خدا اگر راستگو هستید

پس اگر قبول نکنند (آن کافران) سخن شما را پس بدانید که قرآن نازل کرده شده است بعلم خدا و بدانید که هیچ معبود نیست مگر وی پس آیا شما مسلمان هستید (یعنی بر اسلام ثابت باشید)

هر که او خواسته باشد زندگانی دنیا و تجمل آن تمام رسانیم بسوی اینکه جماعت جزاء اعمال ایشانرا در دنیا و ایشان درینجا نقصان داده نشوند

اینکه جماعت آنانند که نیست ایشان را در آخرت مگر آتش و باطل شد (در آخرت) آنچه کرده بودند و نابود هست آنچه بعمل می‌آوردند

آیا کسیکه باشد بر حجتی از جانب پروردگار خود (یعنی دلیل عقلی) و متصل وی می‌آید گواهی از جانب پروردگار او (یعنی قرآن) و پیش از (قرآن گواه وی) بود کتاب موسی پیشوایی و بخشایشی (مثل دیگران باشد) اینکه جماعت ایمان می‌آرند بقرآن و هر که کافر شد بان از گروه‌ها پس آتش وعده‌گاه ویست پس مباش در شبه از نزول قرآن هر آئینه وی درست است آمده از پروردگار تو و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی‌آرند

و کیست ستمکارتر از کسیکه بر بست بر خدا دروغی را اینکه جماعه آورده شوند پیش پروردگار خویش و گویند گواهان ایشانند آنانکه دروغ بستند بر پروردگار خویش آگاه باش لعنت خدا است بر ستمکاران

بر آنانکه باز میدارند (مردمانرا) از راه خدا و میخواهند برای آن کجی را و ایشان بآخرت کافراند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِ ابْنَىٰ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۗ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْيَوْمِ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَاوَنِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلْنَا مُوَاهَا وَأَنْتُمْ لَهَا
كَرْهُونَ

اینکه جماعت نباشند عاجز کننده در زمین و نباشند ایشان را بجز خدا دوستان دو چند کرده شود ایشان را عذاب نمی‌توانستند شنودن (یعنی بسبب شدت ناخوشی) و نمی‌دیدند

اینکه جماعت آنانند که زیان کردند در حق خویش و گم شد از ایشان آنچه برمی‌بافتند

بیشک اینکه جماعه در آخرت ایشانند زیانکاران

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و فروتنی کردند (متوجه شده) بسوی پروردگار خویش ایشان اهل بهشت‌اند ایشان آنجا جاویدانند

صفت اینکه دو فریق اینست مانند کور و کر و بینا و شنوا آیا هر دو برابرا در صفت آیا پند نمی‌گیرید

و هر آئینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او (گفت) هر آئینه من برای شما بیم کننده‌ام آشکارا

باین مضمون که می‌پرستید مگر خدا را هر آئینه من می‌ترسم بر شما از عذاب روز درد دهنده

پس گفتند جماعتی که کافر بودند از قوم او نمی‌بینیم ترا مگر آدمی مانند خویش و نمی‌بینیم ترا که پیروی تو کرده باشند (بتامل سرسری) مگر آنانکه ایشان کمینهای مانند ظاهر بینان و نمی‌بینیم شما را هیچ بزرگی بر خود بلکه می‌پنداریم شما را دروغ گوئی

گفت ای قوم من آیا خبر دهید بدانکه اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود و داده باشد بمن بخشایشی از نزدیک خود پس پوشانیده شد حقیقت آن بر شما آیا جبر کنیم شما را بر آن و شما ناخواهان باشید

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

وَيَقَوْمٍ مِّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا مِّنْ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَّمِنَ
الظَّالِمِينَ

قَالُوا يَنُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُو فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحِينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

و ای قوم من طلب نه میکنم از شما برین پیغام رسانیدن
مال را نیست مزد من مگر بر خدا و نیستم من یکسو کننده
مسلمانان (یعنی از صحبت خود) هر آئینه ایشان ملاقات
کنندگان با پروردگار خویش و لیکن من بینم شما را
قومیکه جهالت میکنید

و ای قوم من که نصرت دهد مرا از عقوبت خدا اگر برانم
ایشانرا آیا پند نمیگیرید

و نمی‌گوییم بشما که نزدیک من خزینهای خدا است و نه
آنکه میدانم غیب را و نمی‌گوییم که فرشته‌ام و نمی‌گویم
آنانرا که بخواری می‌نگرد بدیشان چشم‌های شما که نخواهد
داد خدا بایشان هیچ نعمتی خدا داناترست بآنچه در ضمیر
ایشانست هر آئینه من آنگاه از ستم‌کاران باشم

گفتند ای نوح مکابره کردی با ما پس بسیاری کردی مکابره ما
را پس بیار آنچه وعده میکنی اگر هستی از راست‌گویان

گفت جز اینکه نیست که بیارد آنرا بشما خدا اگر خواهد و
شما عاجز کننده نیستید

و سود نمیکند شما را نصیحت من اگر خواهم که نصیحت
کنم شما را اگر خدا خواسته باشد که گمراه کند شما را
اوست پروردگار شما و بسوی او بازگردانیده شوید

(یا محمد) آیا می‌گویید بر بسته است قرآن را بگو اگر بر
بسته‌ام پس بر منست گناه من و من بی‌تعلقم از گناه کردن
شما

و وحی فرستاده شد بسوی نوح که ایمان نخواهد آورد از
قوم تو الا آنکه مومن شده است پس اندوه مخور بسبب
آنچه میکردند

و بساز کشتی را بحضور ما و بفرمان ما و سخن مگو با من در
باب آنانکه ستم کردند هر آئینه ایشان غرق گردندگاند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ
وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَلَهَا إِنَّ رَبِّي لَعَفُورٌ
رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
مِنَ الْمَغْرِقِينَ

وَقِيلَ يَا رَأْسُ أَبْلِعِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ
الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و میساخت نوح کشتی را و هرگاه که گذشتی بر آن جماعه از قوم او تمسخر میکردند با وی گفت اگر تمسخر میکنید با ما پس هر آئینه ما تمسخر خواهیم کرد با شما چنانچه شما تمسخر میکنید

پس خواهید دانست آن را که بیایدش عذابی که رسوا کندش و فرود آید بر وی عقوبتی دایم

در همین معامله بود تا وقتی که آمد فرمان ما و بجوشید تنور گفتیم بردار در کشتی از هر جنسی دو تن نر و ماده را و (بردار) کسان خود را مگر آنکه سبقت کرده است بر وی قضا و (بردار) مسلمانان را و ایمان نیاوردند با وی مگر اندکی

و گفت (نوح) سوار شوید در کشتی بنام خدا است روان شدن وی و ایستاده کردن وی هر آئینه پروردگار من آمرزنده مهربان است

و آن کشتی میبرد ایشان را در موجی مانند کوهها و آواز داد نوح پسر خود را و او بود در کرانه ای پسر سوار شو با ما و مباش با کافران

گفت پناه خواهم گرفت بسوئی کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت نوح هیچ نگاهدارنده نیست امروز از عذاب خدا لیکن (معصوم) کسی (باشد) که خدا رحم کرده است بر وی و در آمد موج میان ایشان پس شد از غرق کردگان

و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را و ای آسمان با زمان و کم کرده شد آب و سر انجام نموده شد کار و قرار گرفت کشتی بر کوه جودی و گفته شد هلاک باد قوم ستمکاران را

و آواز داد نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار من هر آئینه پسر من از اهل من است و هر آئینه وعده تو راست است و تو بهترین حکم کنندگانی

قَالَ يٰ نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّيْ أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخٰسِرِينَ

قِيلَ يٰ نُوحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنَمَتِعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
إِلٰهِ غَيْرُهُ وَإِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِّي أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

قَالُوا يٰ هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفت ای نوح هر آئینه وی نیست از کسان تو هر آئینه وی
(خداوند) کار ناشایسته است پس سؤال مکن تو مرا از
چیزی که نیست ترا دانش آن هر آئینه من پند میدهم ترا
(برای احتراز) از آنکه باشی از جاهلان

گفت ای پروردگار من هر آئینه من پناه خواهم بتو از آنکه
بپرسم از تو آنچه نیست مرا دانش آن و اگر نیامرزی مرا و
رحمت نکنی بر من باشم از زیانکاران

گفته شد ای نوح فرود آئی همراه سلامتی از جانب ما و
همراه برکتها فرود آمده بر تو و بر امتهایی که پیدا شوند از
همراهان تو و امتهای دیگراند که بهره‌مند کنیم ایشانرا در
دنیا باز برسد بایشان از جانب ما عذاب درد دهنده

اینکه قصه از اخبار غیبست وحی میفرستیم آنرا بسوی تو
نمی‌دانستی آنرا تو و نه قوم تو پیش ازین پس صبر کن هر
آئینه عاقبت متقیان راست

و فرستادیم بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم
من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی بجز وی
نیستید شما مگر افترا کننده

ای قوم من نمی‌طلبم از شما بر اینکه پیغام مزدی را نیست
مزد من مگر بر کسیکه آفریده است مرا آیا در نمی‌یابید

و ای قوم من آمرزش طلبید از پروردگار خود باز رجوع کنید
بسوی او تا بفرستد ابر را بر شما ریزان گشته و بیفزاید
شما را قوتی همراه قوت شما و رو گردان شوید گناهکار
شده

گفتند ای هود نیاوردی بما دلیلی و نیستیم ما ترک کننده
معبودان خود را بگفته تو و نیستیم ما ترا باور دارنده

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرْنَاكَ بِبَعْضِ آيَاتِنَا بِسُوءٍ ۖ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ
اللَّهَ وَأَشْهَدُونَ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۵۵

مِنْ دُونِهِ ۖ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ

۵۶

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
عَاخِذٌ بِبِئْرَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

۵۷

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ ۚ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

۵۸

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

۵۹

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ ۚ وَاتَّبَعُوا
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

۶۰

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ عَادًا
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ

۶۱

حزب

۹۲

۱۸۸

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

۶۲

قَالُوا يَصَلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا ۗ أَتَنْهَانَا أَنْ
تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

نمی گوئیم الا آنکه رسانیده‌اند بتو بعض معبودان ما ضرری
گفت هر آئینه من گواه می‌سازم خدا را و شما گواه باشید که
من بی‌تعلقم از آنچه شما شریک می‌گیرید

بجز وی پس بدسگالی کنید در حق من همه یکجا باز مهلت
مدهید مرا

هر آئینه من توکل کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار
شما نیست هیچ جنبنده مگر خدا بدست گرفته است موی
پیشانی او را هر آئینه پروردگار من بر راه راست است

پس اگر رو گردان شوید (ضرری بمن عائد نیست) هر آئینه
رسانیدم بشما پیغامی را که فرستاده شدم همراه آن بسوی
شما و جانشین سازد پروردگار من قومی را بجز شما و هیچ
زیان نتوانید رسانیدن خدای را هر آئینه پروردگار من بر
همه چیز نگاهبان است

و چون آمد عذاب ما خلاص ساختیم هود را و آنانرا که که
ایمان آوردند با وی برحمتی از جانب خود و برهانی‌دیم
ایشانرا از عقوبت سخت

و اینست سرگذشت عاد، انکار کردند آیات پروردگار خود را
و نافرمانی نمودند پیغامبران او را و پیروی کردند فرمان هر
سرکش ستیزنده را

و از پی ایشان فرستاده شد درین دنیا لعنتی و روز قیامت
نیز آگاه باش هر آئینه عاد کافر شدند به پروردگار خود آگاه
باش نفرین باد عاد را که قوم هود بودند

و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم
من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی بجز وی
او پیدا کرد شما را از زمین و گردانید شما را باشنده در
زمین پس طلب آمرزش کنید ازو باز رجوع کنید بسوی او
هر آئینه پروردگار من نزدیک است پذیرنده دعاست

گفتند ای صالح بودی تو در میان ما امید داشته شده پیش
ازین آیا منع میکنی ما را از آنکه عبادت کنیم معبودانی را
که عبادت میکردند پدران ما و هر آئینه ما در شبه قوی‌ایم
از آنچه میخوانی ما را بسوی آن

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ
رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۗ فَمَا تَزِيدُونِي
غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي
أَرْضِ اللَّهِ ۗ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعَدُّ غَيْرِ
مَكْدُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جَاثِمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ آلَآءُ إِنَّا تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا
لِّتَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلْنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۗ قَالَ
سَلَامٌ ۗ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً ۗ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و عطا کرده باشد بمن از جانب خود بخشایشی پس که
نصرت دهد مرا از عقوبت خدا اگر نافرمانی او کنم پس
زیاده نمیکنید در حق من مگر زیانکاری را

و ای قوم من اینست ماده شتری که خدا فرستاده است
برای شما نشانه پس بگذاریدش تا بخورد در زمین خدا و
مرسانید بوی هیچ ضرری را که آنگاه بگیرد شما را عقوبتی
نزدیک

پس پی زدند آنرا پس گفت صالح بهره‌مند باشید در سرای
خود سه روز اینکه وعده است غیر دروغ

پس وقتی که آمد فرمان ما خلاص ساختیم صالح را و آنانرا
که ایمان آوردند همراه وی ببخشایشی از جانب خود و
رهانیدیم از رسوائی آن روز هر آئینه پروردگار تو
همونست توانا غالب

و در گرفت ستمکاران را آوازی سخت پس صبح کردند در
سراهای خود مرده شده

گویا هرگز نبودند آنجا آگاه باش هر آئینه تمود انکار کردند
پروردگار خود را هر آئینه دوری باد تمود را

و هر آئینه آمدند فرستادگان ما پیش ابراهیم به بشارت
گفتند سلام ابراهیم جواب سلام داد پس توقف نه کرد در
آن که آورد گوساله بریان

پس چون دید که دست ایشان نمیرسد بان بد برد از ایشان
و بخاطر آورد از ایشان ترسی گفتند مترس هر آئینه ما
فرستاده شده‌ایم بسوی قوم لوط

و زن ابراهیم ایستاده بود پس بخندید پس مژده دادیمش
بتولد اسحق و بعد اسحق بوجود یعقوب

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

قَالُوا أَتَعْجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ﷻ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ وَعَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ ﷻ وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُمْ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمَ هَتُولَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَظْهَرُ لَكُمْ ﷻ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ﷻ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ ﷻ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ﷻ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

گفت ای وای من آیا خواهم زاد و من پیر شدم و اینکه شوهر من است کلان سال شده هر آئینه اینکه چیزی عجیب است

فرشتگان گفتند آیا تعجب میکنی از قدرت خدا بخشایش خدا و برکات او بر شما است ای اهل اینکه خانه هر آئینه خدا ستوده کار بزرگوار است

پس چون رفت از ابراهیم خوف و آمدش بشارت شروع نمود جدال کردن با ما در باب قوم لوط

هر آئینه ابراهیم بردبار ترسکار رجوع کننده بخدا بود

(گفتیم) ای ابراهیم بگذر ازین جدال هر آئینه حال اینست آمد عقوبت پروردگار تو و هر آئینه اینکه جماعه آینده است بایشان عقوبتی که باز گردانیده نشود

و چون آمدند فرستادگان ما پیش لوط اندوهگین شد بسبب ایشان و تنگدل شد بسبب ایشان و گفت اینکه روزی است سخت

و آمدند پیش لوط قوم او شتابان بسوئی او و پیش ازین میکردند کارهایی زشت لوط گفت ای قوم من اینکه دختران من اند (یعنی نکاح کنید) اینها پاکیزه‌تراند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در باب مهمانان من آیا نیست از شما هیچ مرد شایسته

گفتند هر آئینه تو دانسته که نیست ما را در دختران تو حاجتی و هر آئینه تو میدانی آنچه میخواهیم

گفت اگر مرا بمقابله شما قوتی بودی یا من پناه گرفتمی بقوم زور آور (میکردم آنچه میکردم)

فرشتگان گفتند ای لوط هر آئینه ما فرستادگان پروردگار توایم نخواهند رسید بتو پس ببر کسان خود را بپاره از شب و باید که وا پس نه نگرد هیچ کس از شما الا زن تو که رسیدنی است او را آنچه رسد باین قوم هر آئینه میعاد ایشان وقت صبح است آیا صبح نزدیک نیست

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلِيَّهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سَجِيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبَعِيدٍ

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمَكِّيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمَكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا
أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُ عَلَى بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ
إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

پس چون آمد فرمان ما ساختیم زبر آن دیهه‌ها را زیر آن و
بارانیدیم بر آنجا سنگ‌ها از قسم سنگ گل ته بته (یعنی پی
در پی)

نشانمند ساخته شده نزدیک پروردگار تو و اینکه سنگها
نیستند دور از ستمکاران

و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را گفت
ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی
مگر وی و کم مکنید پیمانہ و ترازو را هر آئینه من می‌بینم
شما را باسودگی و هر آئینه می‌میت‌رسم بر شما از عذاب روز
درگیرنده یعنی هلاک کننده

و ای قوم من تمام کنید پیمانہ و ترازو را بانصاف و کم
مرسانید بمردان چیزهائی ایشان را و تباه‌کاری مکنید در
زمین فساد کنان

نفعی که خدا حلال ساخته است بهتر است شما را اگر
هستید باور دارندگان و نیستم بر شما نگاهبان

گفتند ای شعیب آیا نماز تو میفرماید ترا که بگذاریم آنچه
می‌پرستیدند پدران ما یا بگذاریم آنکه کنیم در مال خود
هر چه خواهیم هر آئینه تو مرد بردبار هستی (معامله و
مقصود ایشان استهزا بود)

گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم بر حجتی از پروردگار
خود و داده باشد بمن از جانب خود روزی نیک و نه می‌خواهم
که خلاف کنم با شما (مائل شده) بسوی آنچه منع میکنم شما
را ازان نمی‌خواهم مگر صلاح کاری تا بتوانم و نیست توفیق
من مگر بفضل خدا بر وی توکل کردم و بسوی او رجوع
میکنم

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بِعَيدٍ

و ای قوم من پیدا نکند در حق شما دشمنی من اینکه
خصلت که برسد بشما مانند آنچه رسید بقوم نوح یا بقوم
هود یا بقوم صالح و نیست قوم لوط دور از شما

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

و طلب آمرزش کنید از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوئی
او هر آئینه پروردگار من مهربان دوستدار است

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا
ضَعِيفًا وَّلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

گفتند ای شعیب نمی‌فهمیم بسیاری از آنچه می‌گویی و هر
آئینه ما می‌بینیم ترا در میان خود ناتوان و اگر نبودی قبیله
تو سنگسار می‌کردیم ترا و نیستی تو پیش ما گرامی قدر

قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

گفت ای قوم من آیا قبیله من گرامی‌تر است پیش شما از
خدا و گرفتید خدا را انداخته پس پشت خویش هر آئینه
پروردگار من بآنچه می‌کنید درگیرنده است

وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُجْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

و ای قوم من عمل کنید بر طور خود هر آئینه من نیز عمل
کننده‌ام زود خواهید دانست آن را که بیایدش عذابی که
رسوا کندش و آن را که وی دروغ گوید و انتظار برید هر
آئینه من با شما منتظرم

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
جَثِمِينَ

و وقتی که آمد عذاب ما خلاص ساختیم شعیب را و آنانرا که
ایمان آوردند با وی به بخشایشی از خود و در گرفت ظالمان
را آواز سخت پس گشتند در سراهائی خویش مرده افتاده

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ

گویا هرگز نبودند آنجا آگاه باش دوری باد مدین را چنانکه
دور افتادند ثمود

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

و هر آئینه فرستادیم موسی را به نشانه‌های خود و بدلیل
روشن

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

بسوی فرعون و جماعت او پس پیروی کردند فرمان فرعون
را و نبود فرمان فرعون براه راست

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

پیشوا شود فرعون قوم خود را روز قیامت پس بیارد ایشانرا باتش و بد جائی است که وارد آن شدند (دوزخ)

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

و از پی ایشان آورده شد لعنت درین دنیا و روز قیامت نیز بد عطائست که داده شد (آن لعنت)

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

اینکه از اخبار دیهها است که میخوانیم آنرا بر تو بعضی ازان باقیست و بعض از بیخ بریده

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آهَاتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

و ستم نکردیم ایشان را و لیکن ایشان ستم کردند بر خویشان پس هیچ دفع نکردند از ایشان و معبودان ایشان که میخواندند بجز خدا هیچ چیز وقتی که آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند ایشانرا بجز هلاکی

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

و همچنین است گرفتار کردن پروردگار تو چون در گرفت کند دیهها را و آنها ستمکار باشند هر آئینه در گرفت او درد دهنده سخت است

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

هر آئینه درین سخن نشانه‌ایست کسی را که ترسیده است از عذاب آخرت آن روز روزی است که جمع کرده شوند در آن مردمان و آن روز روزیست که همه حاضر شوند در وی

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ

و موقوف نمیدارم آنرا مگر تا مدت معین

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

روز که بیاید سخن نگوید هیچ کس مگر بدستوری حق پس بعض ایشان بدبخت باشند و بعض نیکبخت

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَيُؤْتَوْنَ النَّارَ لَهَا فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيْقٌ

اما آنانکه بدبخت شدند پس در آتش باشند ایشانرا آنجا مانند زیر و بم خر باشد

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

جاویدان آنجا مدت بقای آسمانها و زمین غیر وقتی که خواسته است پروردگار تو هر آئینه پروردگار تو میکند آنچه میخواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيُؤْتَوْنَ الْجَنَّةَ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُودٍ

و اما آنانکه نیک بخت کرده شدند پس در بهشت باشند جاویدان آنجا تا مدت بقای آسمانها و زمین غیر وقتی که خواسته است پروردگار تو بخششی غیر منقطع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

پس مباش در شبه از آنچه می‌پرستند اینکه گروه
نمی‌پرستند مگر چنانچه می‌پرستیدند پدران ایشان پیش
ازین و ما البته تمام رساننده‌ایم حصه ایشان را ناکاهیده
(یعنی حصه ایشان از عذاب)

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُرِيبٍ

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب پس اختلاف افتاد در آن و
اگر نبودی سخنی که سابقا صادر شده از پروردگار تو هر
آئینه فیصل کرده میشد میان ایشان و هر آئینه ایشان در
شبه اندازان

وَإِنَّ كَلَّا لَلَّمَّا لَيُوفِيْنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

و هر آئینه هر کسی (وقتی که برانگیخته شوند) البته تمام
خواهد داد ایشانرا پروردگار تو جزای کردار ایشان هر
آئینه وی آنچه میکنند داناست

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

پس استوار باش چنانچه فرموده شده تو و آنانکه توبه
کرده‌اند همراه تو و از حد مگذرید هر آئینه وی آنچه
میکنید بیناست

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

و میل مکنید بسوی آنانکه ستم کردند که آنگاه برسد بشما
آتش و نیست شما را بجز خدا دوستان باز نصرت داده
نشوید

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُدْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

و بر پا کن نماز را دو طرف روز و ساعتی چند از شب هر
آئینه طاعات دور میکنند گناهان را اینکه پندی هست پند
پذیران را

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و شکیبائی کن هر آئینه خدا ضائع نمی‌سازد مزد نیکوکاران
را

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

پس چرا نشدند ازان قرن‌ها که پیش از شما بودند اهل خرد
که منع کنند از فساد در زمین الا اندکی از آن جماعه که
خلاص ساختیم از میان ایشان و پیروی کردند ستمکاران
چیزیرا که آسودگی داده شدند بآن و بودند گناهکاران

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

و هرگز نیست پروردگار تو که هلاک کند دیهها را به ستم و
اهل آن نیکوکار باشند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر خواستی پروردگار تو البته گردانیدی مردمان را یک ملت و همیشه باشند مختلف

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

الا آنکه بر وی رحم کرده است پروردگار تو و برای اینکه اختلاف آفریده است ایشانرا و تمام شد سخن پروردگار تو که البته پر کنم دوزخ را از جن و مردمان همه یکجا

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

و هر چیزی را میخوانیم بر تو از اخبار پیغمبران آن چیزی را که ثابت میگردانیم بان دل ترا و آمده است بتو در اینکه سوره سخن درست و پندی و یاد کردنی برای مسلمانان

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

و بگو آنانرا که ایمان نمی‌آرند کار کنید بر طور خود هر آئینه ما نیز کار میکنم

وَأَنْتَظِرُونَ

و انتظار کشید هر آئینه ما نیز منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و خدایراست علم غیب آسمانها و زمین و بسوی او باز گردانیده میشود کار همه آن پس عبادت کن او را و توکل کن برو و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه میکنید

۱۴ صفحه	۱۱۱ آیه	مکی	یوسف: یوسف	۱۲ . یوسف
---------	---------	-----	------------	-----------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِّلِكَ ءَايَتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

اینکه آیتهای کتاب روشن است

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هر آئینه ما فرو فرستادیم آنرا قرآن عربی ساخته باشد که شما دریابید

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

ما قصه میخوانیم بر تو بهترین قصه خواندن بوحی فرستادن خود بسوی تو اینکه قرآن را و هر آئینه حال (اینست) که تو بودی پیش از ان از بی خبران

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

(یاد کن) چون گفت یوسف پدر خود را ای پدر من هر آئینه من بخواب دیدم یازده ستاره را و آفتاب و ماه را دیدم اینها را برائی خود سجده کننده

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْضُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

گفت ای پسرک من بیان مکن خواب خود را پیش برادران خود که آنگاه اندیشه کنند در حق تو حيله هر آئینه شیطان آدمی را دشمن آشکارست

و چنانکه اینکه خواب بتو نمود همچنين برگزیند ترا پروردگار تو و بیاموزد ترا از علم تاویل الاحادیث (یعنی تعبیر رویا) و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر- فرزندان یعقوب چنانکه تمام کرد آنرا بر دو جد تو پیش ازین ابراهیم و اسحق هر آئینه پروردگار تو دانا استوارکارست

هر آئینه هست در قصه یوسف ع و برادران او نشانه سؤال کنندگان را

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ

چون گفتند که یوسف و برادر حقیقی او دوست تراند نزدیک پدر ما از ما و ما جماعتیم هر آئینه پدر ما در خطای ظاهر است

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

بکشید یوسف ع را یا بیفگنیدش بزمین غیر معلوم تا خالی شود برای شما توجه پدر شما و تا باشید بعد ازین گروهی شایسته یعنی توبه کنید

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

گفت گوینده از ایشان مکشید یوسف را و بیفگنیدش در چاه تاریک تا برگیرد او را بعض مسافران اگر کنندگانید

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفتند ای پدر ما چیست حال تو که امین نه میپنداری ما را بر یوسف و هر آئینه ما او را نیک خواهانیم

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

بفرست او را با ما فردا تا میوه بسیار خورد و بازی کند و هر آئینه ما او را نگاهبانیم

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

گفت هر آئینه اندوهگین میکند مرا آنکه ببریدش و میترسم از آنکه بخورد او را گرگ و شما از وی بیخبر باشید

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

گفتند اگر بخورد او را گرگ و ما جماعتیم هر آئینه ما آنگاه زیانکار باشیم

قَالُوا لَئِن أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ أَلْحَبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

پس چون ببردندش و عزیمت کردند که بیفکنندش در چاه
تاریک و وحی فرستادیم بسوی او که البته خبردار خواهی
ساخت ایشانرا باین ماجرائی ایشان و ایشان نشناسند

۱۶ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و آمدند پیش پدر خود شبانگاه گریان گریان

۱۷ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَأَكَلَهُ الذِّبْءُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند ای پدر ما هر آئینه ما شروع کردیم در مسابقت و
گذاشتیم یوسف ع را نزدیک رخت خویش پس بخورد او را
گرگ و نیستی تو باور دارنده ما را و اگر چه هستیم
راستگوی

۱۸ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ

و آوردند بالائی قمیص او خون دروغ را یعقوب گفت (نی)
بلکه آراسته است پیش شما نفس شما تدبیری را پس کار
من صبر نیک است و خدا مدد طلب کرده میشود از وی بر
آنچه شما بیان میکنید

۱۹ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى
هَذَا غُلْمٌ وَّأَسْرُوهُ بِضَعَّةٍ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

و آمد کاروانی پس فرستادند سقای خود را پس انداخت دلو
خود گفت ای مژده اینکه نوجوانی است و (اهل قافله) پنهان
ساختند او را سرمایه دانسته و خدا داناست آنچه میکردند

۲۰ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و (برادران) فروختندش به بهای ناقص درهمی چند شمرده
شده و بودند در باب یوسف ع از بی رغبتان

۲۱ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأُمْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و گفت شخصی که خرید کرده یوسف را از اهل مصر بزن
خود گرامی دار جای او را شاید که نفع دهد ما را یا فرزند
گیریم او را و همچنین قرا دادیم یوسف را در آن زمین و تا
بیاموزیم او را از علم تاویل الاحادیث و خدا تواناست بر
مراد خود و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

۲۲ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

و چون رسید یوسف بنهایت قوت دادیم او را دانای و علم و
همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ ۚ وَغَلَقَتِ الْاَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ ۗ اِنَّهُ رَجِيْٓ اَحْسَنَ مَثْوٰٓى
اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّعَا بُرْهٰنَ رَبِّهٖ ۚ كَذٰلِكَ
لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْءَ وَالْفَحْشَآءَ ۗ اِنَّهُ مِنۢ مِّنۡ عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِيْنَ

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنۡ دُبُرٍ ۚ وَالْفِيَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا ۙ اِلَّا اَنْ يُسْجَنَ
اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِيْ عَنۢ نَّفْسِيْ ۚ وَشَهِدَ شَآهِدٌ مِّنۡ اَهْلِهَا اِنْ
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنۡ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ

وَ اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنۡ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصُهُ قُدَّ مِنۡ دُبُرٍ ۚ قَالَ اِنَّهُ مِنۡ كٰٔيْدِكُنَّ ۗ اِنَّ
كٰٔيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ

يُوْسُفُ اَعْرَضَ عَنۢ هٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنبِكِ ۗ اِنَّكَ كُنْتِ
مِنَ الْخٰطِئِيْنَ

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ اُمْرٰتُ الْعَزِيْزِ تُرٰوِدُ فَتِلْهَا عَنۢ
نَّفْسِهٖ ۗ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۗ اِنَّا لَنَرٰهَا فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

و گفت و شنید کرد با یوسف زنی که او در خانه‌اش بود (تا بگذرد) از حفظ خود (و اینکه کنایت از طلب جماع است) و بست درها و گفت پیش آی گفت من می‌پناهم بخدا اینکه شخص صاحب من است نیکو ساخت جای مرا هر آئینه رستگار نمی‌شوند ظالمان

و هر آئینه قصد کرد آن زن بسوی یوسف و قصد کرد یوسف بسوی او اگر نه آن بودی که دیدی یوسف دلیل پروردگار خود را (میشد آنچه میشد) چنین کردیم تا بازگردانیم از وی بدی و بی حیائی را هر آئینه وی از بندگان خالص کرده ماست

و با یکدیگر سبقت کردند بسوی دروازه و بدرید آن زن پیراهن یوسف را از پس پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک دروازه زن گفت نیست جزائی کسیکه خواسته باشد باهل تو کار بد مگر آنکه بزندان کرده شود یا عقوبتی درد دهنده

یوسف گفت اینکه زن گفت و شنید کرد با من (تا غافل کند مرا) از (محافظت نفس) من و گواهی داد گواهی دهنده از قبیله زن که اگر هست پیراهن یوسف دریده از پیش پس اینکه زن راست گفته است و یوسف از دروغ گویان‌ست

و اگر هست پیراهن او دریده از پس پشت پس اینکه زن دروغ گفته است و یوسف از راست گویان‌ست

پس شوهرش چون دید پیراهن را دریده از پس پشت گفت اینکه قضیه از مکر شما هست (ای زنان هر آئینه مکر شما ای زنان بزرگ است

ای یوسف درگذر ازین ماجرا و (ای زن) طلب آمرزش کن برای گناه خود هر آئینه تو بوده از خطا کنندگان

و گفتند زنان چند در شهر که زن عزیز گفت و شنید میکند با نوجوان خود (تا غافل کند او را) از (حفظ) نفس خود هر آئینه در دلش جای کرده است از وی دوستی هر آئینه ما می‌بینیم او را در گمراهی ظاهر

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ
مُتَّكِنًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ
عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ
حَسَّ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ وَعَنْ
نَفْسِي فَأَسْتَعْصِمُ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا
تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرْنِي آعْصُرُ
خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرْنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ
الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

پس چون شنید (زن عزیز) غیبت ایشان را آدم فرستاد
بسوی ایشان و مهیا کرد برای ایشان مجلسی و داد هر یکی
را از ایشان کاردی و گفت ای یوسف بیرون آی بر اینکه
زنان پس چون دیدندش بزرگ یافتندش و ببریدند دستهای
خویش و گفتند پاک است خدا نیست اینکه جوان آدمی
نیست اینکه شخص مگر فرشته گرامی

(زن عزیز) گفت اینست آنکه ملامت کرده بودید مرا در
(عشق) وی و هر آئینه گفت و شنید کردم با وی (تا غافل
کنم او را) از (حفظ) نفس وی پس نگهداشت خود را و اگر
نه کند آنچه میفرمایم او را البته بزندان کرده شود و البته
باشد از خوارشدگان

(یوسف) گفت ای پروردگار من زندان دوست‌ترست نزدیک
من از آنچه میخوانند مرا بسوی آن و اگر تو باز نداری از من
فریب اینکه زنان را (لا بد) میل کنم بایشان و باشم از
نادانان

پس قبول کرد دعای او را پروردگار او پس بازداشت از
یوسف فریب ایشان هر آئینه وی شنوا داناست

باز ظاهر شد آن جماعه را بعد از آنکه دیده بودند نشانها که
البته بزندان درآرند او را تا مدتی

و داخل شدند بزندان همراه یوسف دو جوان یکی از ایشان
گفت هر آئینه بخواب بینم خود را که می‌افشارم آب انگور و
گفت دیگر که هر آئینه بخواب می‌بینم خود را که
برداشته‌ام بر سر خود نانی که مرغان ازان میخورند خبردار
کن ما را به تعبیر اینکه خواب هر آئینه ما می‌بینم ترا از
نیکوکاران

گفت نخواهد آمد بشما هیچ طعامی که داده میشوید آنرا
(یعنی در خواب) مگر خبردار کنم شما را به تعبیر آن پیش
از آنکه بیاید بشما (مصادق تعبیر) اینکه تعبیر ازان قبیل
است که آموخته است مرا پروردگار من هر آئینه من ترک
کردم کیش قومی که ایمان نمی‌آرند بخدا و ایشان با‌ختر
نامعتقدان‌اند

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

و پیروی کردم کیش پدران خود را ابراهیم و اسحاق و یعقوب نشاید ما را که شریک خدا مقرر کنیم چیزی را اینکه از فضل خداست بر ما و بر مردمان و لیکن بیشتر مردمان شکر نمی‌کنند

يَصَلِحِي السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ

ای دو باشندگان زندان آیا معبودان پراکنده بهتراند یا خدائی یکتائی غالب

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمْرٌ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

عبادت نمیکنید بجز خدا مگر نامهای چند را که مقرر کرده‌اید آنرا شما و پدران شما مقرر کرده‌اند نفرستاده است خدا بر آنها هیچ دلیل نیست فرمانبرداری مگر خدا را فرمود که عبادت مکنید مگر خودش را اینست کیش درست و لیکن بیشتر مردمان نمی‌دانند

يَصَلِحِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ وَخَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرَ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

ای دو باشندگان زندان اما یکی از شما پس بنوشاند مولای خود را شراب اما آن دیگر پس بردار کرده شود پس بخورند مرغان از سر او فیصل کرده شد کاری که در وی سؤال میکنید

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ

و گفت یوسف بشخصی که دانسته بود که خلاصی یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزدیک مولای خود پس شیطان فراموش گردانید از خاطر وی که یاد کند پیش مولای خود پس ماند یوسف در زندان چند سال

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

و گفت پادشاه هر آنینه من بخواب می‌بینم که هفت گاو فربه می‌خورند آنها را هفت گاو لاغر و می‌بینم هفت خوشه سبز را و (هفت خوشه) دیگر خشک را ای جماعه جواب من دهید در باب خواب من اگر خواب را تعبیر می‌گوئید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْبِيُّكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
يَابِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي
سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ
يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى
رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَأَلِ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَنَّ يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ
حَشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
أَلَنْ حَصَحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
الْخَائِنِينَ

گفتند اینکه خوابهای شوریده است و ما نیستیم به تعبیر
خوابهای شوریده دانا

و گفت آنک نجات یافته بود ازان دو کس و بیاد آورد بعد
مدتی من خبر دهم شما را به تعبیر اینکه خواب پس
بفرستید مرا

(گفت) ای یوسف ای راست گوئی جواب ده ما را درین خواب
که هفت گاو فربه میخورند ایشان را هفت لاغر و هفت
خوشه سبز و (هفت خوشه) دیگر خشک بود که من باز کردم
بسوی مردمان تا ایشان بدانند

گفت زراعت کنید هفت سال پی در پی (بر عادت خود) پس
آنچه بدروید پس بگذاریدش در خوشه آن مگر اندکی از
آنچه میخورید

باز بیاید بعد ازان هفت سال سخت بخورند آنچه در سابق
ذخیره نهاده بودید برای آنها مگر اندکی از آنچه بااحتیاط
نگهدارید

باز بیاید بعد ازان سالی که دران باران فرستاده شود بر
مردمان و در و بیفشارند انگور (و غیر آن)

و گفت پادشاه بیارید پیش من یوسف را پس چون آمد
نزدیک یوسف فرستاده پادشاه گفت بازگرد بسوی مولای
خود پس سؤال کن او را چیست حال آن زنان که بریدند
دستهای خویش را هر آئینه پروردگار من بحیله بازی ایشان
دانا است

گفت پادشاه چه بود حال شما وقتی که گفت و شنید کردید
با یوسف تا بلغزانیدش از احتیاط نفس خود گفتند پاکی
خدای راست ندانستیم بر یوسف هیچ گناهی گفت زن عزیز
اکنون ظاهر شد سخن راست من گفت و شنید کردم با وی تا
بلغزانش از احتیاط نفس او و هر آئینه او از راستگویان
است گفت یوسف

اینکه همه برائی آنست تا بدانند عزیز که من خیانت او
نکرده‌ام غائبانه و هر آئینه خدا راه نمی‌نماید حیله خیانت
کنندگان را

وَمَا أُبْرِي نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

و بپاکی صفت نمیکنم نفس خود را هر آئینه نفس فرماینده است به بدی مگر آنوقت که مهربانی کند پروردگار من هر آئینه پروردگار من آمرزنده مهربانست

و گفت پادشاه بیاریدش پیش من تا مقرر کنمش خالص برائی خدمت خود پس چون سخن گفت با یوسف گفت (ای یوسف) هر آئینه تو امروز نزدیک ما صاحب قدر و امانت داری

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ ۖ أَسْتَحْلِصُهُ لِنَفْسِي ۗ فَلَمَّا كَلَّمَهُ وَقَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

گفت مقرر کن مرا بر خزانهای اینکه سرزمین هر آئینه من محافظت کننده داناام

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۗ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ

و همچنین (یعنی باین تقریب) منزلت دادیم یوسف را در آن زمین قرار میگرفت ازان زمین هر جا که میخواست میرسانیم رحمت خود را بهر که خواهیم و ضائع نه میکنیم مزد نیکوکاران را

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

و هر آئینه مزد آخرت بهترست آنانرا که ایمان می‌آوردند و پرهیزگاری می‌کردند

وَلَا نُجْرُ الْأَخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند بر وی پس بشناخت ایشان را و ایشان او را ناشناسا بودند

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

و چون مهیا کرد برای ایشان سامان ایشان را گفت بیارید پیش من برادر (علاتی) خود را که از پدر شماسست آیا نمی‌بینید که من تمام میدهم پیمانه را و من بهترین مهمانداری کنندگانم

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

پس اگر نیاوردید او را پیش من پس هرگز پیمودن نباشد برای شما نزدیک من و هرگز نزدیک نشوید بمن

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

گفتند، گفت و شنید کنیم با پدر او (تا ازو دست باز دارد) و ما البته اینکار کنندگانیم

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

و گفت یوسف غلامان خود را بنهید سرمایه ایشان را در خرجینهای ایشان شاید ایشان بشناسند آنرا چون باز روند باهل خانه خویش بود که ایشان باز آیند

وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا ۚ إِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهِمْ يَرْجِعُونَ

پس چون بازگشتند بسوی پدر خویش گفتند ای پدر ما منع کرده شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و هر آئینه ما نگهبان اوئیم

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَّكَتِلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت یعقوب ع امین نگیرم شما را بر وی مگر چنانکه امین گرفته بودم شما را بر برادر وی پیش ازین پس خدا بهتر است نگاه دارنده و او مهربان‌ترین مهربانانست

۶۵

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبَغِي هَذِهِ ۖ بَضَعْتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ۚ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

و چون گشادند رخت خود را یافتند سرمایه خود را باز گردانیده بایشان گفتند ای پدر ما چه میخواهیم پیش ازین اینست سرمایه ما بازگردانیده بسوی ما (پس باز رویم بملک) و غله آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم برادر خود را و زیاده آریم پیمانہ یک شتر و آنچه آورده‌ایم پیمانہ اندک است

۶۶

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُو مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ ۖ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

گفت نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا عهدی از خدا که البته باز آرید او را بمن مگر آنکه گرفتار کرده شوید پس چون دادندش عهد خویش (یعقوب) گفت خدا بر آنچه میگوئیم نگهدارنده است

۶۷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنِّي بَابٍ وَاحِدٍ وَّادْخُلُوا مِنِّي أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةً ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و گفت ای پسران من درمیانید از یک باب و در آئید از دروازه‌های پراکنده (تا چشم زخم نرسد) و دفع نه میکنم از سر شما چیزها از (قضای) خدا نیست فرمانروائی مگر خدای را بر وی توکل کردم و بر وی باید که توکل کنند متوکلان

۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و چون داخل شدند ازان راه که فرموده بود ایشان را پدر ایشان دفع نمیتوانست کرد از سر ایشان چیزی را از قضای خدا لیکن سر انجام داد یعقوب خیره را که در ضمیر وی بود و هر آئینه او بود خداوند دانش بآنچه آموخته بودیم او را و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

۶۹
۲۰۱۲

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۚ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و چون داخل شدند بر یوسف جائی داد بسوی خود برادر (عینی) خود را گفت هر آئینه من برادر توام پس اندوهگین مباش بسبب آنچه میکردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعَيْرُ إِنَّكُمْ لَسَّرِقُونَ

۷۱

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ

گفتند روی بسوی ایشان آورده چیست آنچه نمی‌یابید

۷۲

قَالُوا نَفَقِدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا
بِهِ زَعِيمٌ

گفتند نمی‌یابیم پیمانته پادشاه را و کسی را که بی‌یاوردش یک
بار شتر باشد و من باین وعده ضامنم

۷۳

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا
سَارِقِينَ

گفتند بخدا هر آئینه دانسته‌اید که نیامده‌ایم تا فساد کنیم
در زمین و هرگز دزد نبوده‌ایم

۷۴

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

گفتند پس چیست جزای اینکه فعل اگر دروغگو باشید

۷۵

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ
نَجْزِي الظَّالِمِينَ

گفتند جزاء اینکه فعل کسی است که یافته شود متاع در
خرجین او پس همون شخص باشد جزای او هم چنین جزا
می‌دهیم ستمکاران را

۷۶

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ
أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ
الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ
ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

پس شروع کرد (یوسف) بتفحص خرجینهای ایشان پیش از
خرجین برادر خود بعد ازان برآورد پیمانته را از خرجین
برادر خود همچنین تدبیر کردیم برای یوسف مستعد نبود
که (اسیر) گیرد برادر خود را در دین پادشاه لیکن (اسیر
گرفتند) به مشیت خدا بلند میگردانیم در درجه‌ها کسی را
که خواهیم و بالای هر خداوند دانش دانائی هست

۷۷
حزب
۹۸

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا تَصِفُونَ

گفتند اگر دزدی کند (اینکه شخص) پس (دور نیست که)
دزدی کرده بود برادر او پیش ازین پس پنهان داشت
یوسف اینکه (سخن را) در ضمیر خود و آشکارا نکرد پیش
ایشان گفت (در دل خود) شما بد هستید در منزلت خود و
خدا داناست آنچه بیان میکنید

۷۸

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا
مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

گفتند ای عزیز هر آئینه او را پدر است پیر کلان سال پس
بگیر یکی را از ما بجای او هر آئینه ما می‌بینیم ترا از
نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَلَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّآ إِذَا لَظَلِمُونَ

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَن أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكَمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

أَرْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِیَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت می‌پناهیم از خدا از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته‌ایم رخت خویش را نزدیک او هر آئینه ما آنگاه ستمکار باشیم

پس چون ناامید شدند از وی تنها رفتند بخلوت مشورت کنان گفت بزرگترین ایشان آیا ندانسته‌اید که پدر شما گرفته است بر شما عهد خدا و پیش ازین تقصیر کرده بودید در حق یوسف پس جدا نخواهم شد ازین سرزمین تا وقتی که اذن دهد مرا پدر من یا حکم کند خدا مرا و او بهترین حکم‌کنندگانست

ای برادران باز روید بسوی پدر خویش پس بگوئید ای پدر ما هر آئینه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم الا آنچه میدانستیم و نبودیم علم غیب را یاد دارنده

و بپرس از دهی که بودیم دران و از کاروانی که آمده‌ایم در آن و البته ما راست می‌گوئیم

گفت یعقوب بلکه آراسته کرده است برای شما نفوس شما کاریرا پس حال من صبر نیک است امید آنست که خدا بیارد پیش من ایشان را همه یک جا هر آئینه او دانا با حکمت است

و روی بگردانید از ایشان و گفت و ای اندوه من بر یوسف و سفید شدند دو چشم او بسبب اندوه پس او پر شده بود از غم

گفتند بخدا همیشه هستی که یاد میکنی یوسف را تا آنکه شوی بیمار یا شوی از هلاک شدگان

گفت جز اینکه نیست که بیان میکنم غم سخت خود را و اندوه خود را بجناب خدا و میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۗ اِنَّهٗ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُوْنَ

ای پسران من بروید پس تفحص کنید از یوسف و برادر او
و ناامید نباشید از رحمت خدا هر آئینه سخن اینست که
نومید نمیشوند از رحمت خدا مگر گروه کافران

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يَا أَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَاجْتَنَّا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۗ
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ

پس چون داخل شدند بر یوسف گفتند ای عزیز رسیده
است بما و بکسان ما سختی و آورده‌ایم سرمایه نامقبول
یعنی اندک یا ناسره پس تمام ده ما را پیمانہ و صدقه ده بر
ما هر آئینه خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ

گفت آیا دانستید قبح آنچه کردید به یوسف ع و برادرش
وقتی که شما نادان بودید

قَالُوْا اءَئِنَّكَ لَآنْتَ يُوسُفُ ۗ قَالَ اَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِيْ ۗ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۗ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

گفتند آیا به تحقیق تو یوسفی گفت من یوسفم و اینکه
برادر من است هر آئینه انعام کرد خدا بر ما هر آئینه سخن
اینست که هر که پرهیزگاری کند و صبر نماید پس خدا
ضائع نمیسازد مزد نیکوکاران را

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِيْئِيْنَ

گفتند قسم خدا هر آئینه فضل داده است ترا خدا بر ما و
هر آئینه ما خطا کننده بودیم

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ اَلْيَوْمَ ۗ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهٗوَ اَرْحَمُ
الرَّحِيْمِيْنَ

گفت هیچ سرزنش نیست بر شما امروز بیامرزد خدا شما را
و او مهربان‌ترین مهربانان است

اَذْهَبُوْا بِقَمِيصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِيْ يَأْتِ بِصِيْرًا
وَأْتُوْنِيْ بِاَهْلِيْكُمْ اَجْمَعِيْنَ

ببرید اینکه پیراهن مرا پس بیفگنیدش بر روی پدر من تا
شود بینا و بیارید پیش من اهل خویش را همه یک جا

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاجِدُ رِيْحَ يُوسُفَ ۗ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنَ

و چون جدا شد کاروان یعنی از شهر گفت پدر ایشان هر
آئینه من می‌یابم بوئی یوسف اگر بنقصان عقل نسبت نکنید
مرا

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ

گفتند بخدا هر آئینه تو در خطائی قدیم خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمَكُرُونَ

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

پس چون پیامد پیش وی مژده دهنده انداخت قمیص را بر
روی وی پس بینا گشت گفت آیا نگفته بودم بشما که هر
آئینه من میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید

گفتند ای پدر ما آموزش طلب کن برای ما در حق گناهان ما
هر آئینه ما گناهکار بودیم

گفت طلب آموزش خواهم کرد برائی شما از پروردگار خود
هر آئینه او آمرزنده مهربان است

پس چون در آمدند بر یوسف (یعنی در خیمه‌اش و او برائی
استقبال برآمده بود) جائی داد بسوئی خود پدر و مادر خود
را و گفت در آئید بمصر ایمن شده اگر خدا خواسته است

و برداشت پدر و مادر خود را بر تخت خود و ایشان افتادند
بسوی او سجده کنان و گفت ای پدر من اینست تعبیر خواب
من که پیش ازین دیده بودم هر آئینه راست ساخت آنرا
خدای تعالی و نعمت فراوان داد بمن چون بیرون آورد مرا از
زندان و آورد شما را از صحرا بعد ازان که خلاف افگند
شیطان میان من و میان برادران من هر آئینه پروردگار من
تدبیر نیک سازنده است چیزیرا که میخواهد هر آئینه
اوست دانا با حکمت

ای پروردگار من دادی مرا پادشاهی و آموختی مرا تاویل
احادیث ای پیدا کننده آسمانها و زمین توئی کارساز من در
دنیا و آخرت مسلمان بمیران مرا و لاحق کن مرا با صالحان

(یا محمد) اینکه قصه از اخبار غیب است وحی میکنم آنرا
بسوئی تو و تو نبودی نزدیک ایشان چون عزم کردند بر
مشورت خود بدسگالی کنان

و مسلمان نیستند اکثر مردمان و اگر چه حرص کنی

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

و سؤال نمیکنی از ایشان بر تبلیغ قرآن مزدی نیست اینکه مگر پند عالمها را

وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

و بسا نشانهاست در آسمانها و زمین میگذرند بر آن و اعراض کنان از تامل دران

۱۰۵
۲۰۴ر

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

و ایمان نمی‌آرند اکثر ایشان بخدا مگر شریک او مقرر کرده

۱۰۶

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

آیا ایمن شده‌اند از آنکه بیاید بایشان عقوبتی عام از عذاب خدا یا بیاید بایشان قیامت ناگهان و ایشان آگاه نباشند

۱۰۷

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بگو اینکه راه من است میخوانم بسوئی خدا با حجتی ظاهر من و پیروان من نیز میخوانند و پاکی خدا را است و نیستم من از شریک مقرر کنندگان

۱۰۸

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و نه فرستاده‌ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی میفرستادیم با ایشان از اهل دیهها آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا ببینند چگونه شد آخر کار آنانکه پیش از ایشان بودند و هر آئینه سرائی آخرت بهتر است متقیان را آیا نمی‌فهمید!

۱۰۹

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى مَنْ نَّشَاءُ ۗ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

(مهلت دادیم) تا وقتی که نومید شدند پیغامبران و گمان کردند قوم ایشان که بدروغ وعده کرده باشد بایشان آمد بایشان نصرت ما پس خلاص کرده شد هر کرا خواستیم و رد کرده نمی‌شود عذاب ما از گروه ستمکاران

۱۱۰

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هر آئینه هست در قصه پیغامبران پندی خداوندان خرد را نیست قرآن سخنی که بدروغ بر بافته شود و لیکن هست باور دارنده آنچه پیش از وی است و بیان کننده هر چیز و هدایت و بخشایش گروه مسلمانان را

۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرَّةَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْجِبَالِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ
بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعَجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَعِزَّنَا أَنْ لَفِيَ خَلْقِ
جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَالُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

اینها آیات قرآنند و آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو راست است و لیکن اکثر مردمان ایمان نمی‌آرند

خدا آنست که برداشت آسمانها بغير ستونها که بينيد آنها بعد ازان مستقر شد بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هر یکی سير ميکند بميعادی معين تدبير کار مي‌نمايد بيان ميکند نشانها را تا شما بملاقات پروردگار خود يقين آريد

و او آنست که گسترد زمین را و آفرین در آنجا کوهها و نهرها و از هر نوع میوه آفرید در زمین دو قسم (یعنی ترش و شیرین نفیس و خسیس) می‌پوشاند شب را بروز هر آئینه درین نشانها است قومی را که تفکر می‌کنند

و در زمین قطعهها مختلف است پیوسته با یکدیگر و بوستانها است از درختان انگور و کشت‌زار است و خرماها بعض بسیار شاخ و بعض غیر آن آب داده میشود از یک آب و فضل میدهیم بعض را بر بعض در طعم میوها هر آئینه درین نشانها است قومی را که می‌فهمند

و اگر تعجب کنی پس عجب است سخن ایشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود ایشانند آنانکه نامعتقد شدند به پروردگار خویش و ایشانند باین صفت که طوق در گردن ایشان باشد و ایشانند اهل آتش ایشان آنجا جاویدان باشند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا
أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَّالٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ
الْثِقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و بشتاب میطلبند از تو عقوبت پیش از راحت و هر آئینه
گذشته است پیش از ایشان عقوبتها و هر آئینه پروردگار
تو خداوند آمرزش است مردمان را با وجود ستمکار بودن
ایشان و هر آئینه پروردگار تو سخت عقوبت‌ست

و میگویند کافران چرا فرستاده نشد برین پیغامبر نشانه از
پروردگار او یا محمد جزین نیست که تو بیم کننده و هر
قومی را راه‌نمائی میباشد

خدای میداند آنچه در شکم بر میدارد هر یک ماده و آنچه
ناقص میکنند رحما و آنچه زیاده میگردانند و هر چیزی
نزدیک او باندازه هست

دانا است به پنهان و آشکارا بزرگ است بلند مرتبه است

یکسان است از شما کسیکه بپوشد سخن را و کسیکه با‌آواز
بلند گوید آنرا و کسیکه وی پنهان است در شب و کسیکه
او راه میرود بروز

برای آدمی فرشتگانند از پی یکدیگر آینده میان دو دست
او و پس پشت او نگاه میدارند او را بحکم خدا هر آئینه
خدا بدل نمی‌کند حالتی را که بقومی باشد تا وقتی که ایشان
بدل کنند آنچه در ضمیر ایشان است و چون اراده کند خدا
بقومی عقوبت پس بازگردانیدن نیست او را و نیست ایشان
را بجز وی هیچ کار سازنده

او است آنکه مینماید شما را برق پیدا کردن ترس و
امید و بر میدارد ابرهائی گران را

و بپاکی یاد میکند رعد با ستایش او و فرشتگان از ترس او
و میفرستد صاعقها پس میرساند آنرا
بهر که خواهد و کافران جدال می‌کنند در باب خدا و او
بسیار شدید است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقَ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أوديةً بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حَلِيَّةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقِّقَ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

مر او راست دعای حق و آنانکه کافران ایشانرا میخوانند بجز خدا قبول نمیکنند دعای ایشان را به هیچ وجه مگر مانند کسیکه بگشاید دو دست خود را بسوی آب تا برسد بدهنش و آن آب هرگز رسنده نیست بدهان او و نیست دعاء کافران مگر در بیفائدگی

و خدایرا سجده میکنند هر که در آسمانها و زمین است خواهان و ناخواهان و سجده میکنند سایه‌های ایشان بوقت صبح و شام

بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو از طرف ایشان خدا است بگو آیا گرفتید بجز وی دوستانی که نمی‌توانند برای خویشتن سودی و نه زیانی بگو آیا برابر است نابینا و بینا (نی نی) آیا برابر است تاریکیها و روشنی آیا مقرر کرده‌اند خدا را شریکان که آفریده باشند مانند آفریدن خدا پس مشتبه شده است بر ایشان آفریده بگو خدا آفریننده هر چیز است و اوست یگانه غالب

فرو فرستاد از آسمان آب را پس جاری شد رودها باندازه خویش پس برداشت آب روان کفی بر روئی آب آینده و از آنچه می‌گدازندش در آتش بطلب پیرایه یا بطلب رخت خانه کفی هست مانند کف آب همچنین بیان میکند خدا مثل حق و باطل اما آن کف آب پس میرود ناچیز شده و اما آنچه سود میرساند بمردمان میماند در زمین همچنین بیان می‌کند خدا مثلها را

مر آنان را که قبول کردند سخن پروردگار خویش حالت نیک است و آنان که قبول نکردند سخن او را اگر باشد ایشان را آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه آن البته عوض خود دهند آن را آن جماعه ایشانراست سختی حساب و جای ایشان دوزخ است و آن بد جانیست

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ
أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

آنانکه وفا میکنند بعهد خدا و نمی‌شکنند عهد را

۲۰ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

و آنانکه می‌پیوندند آنچه فرموده است خدا پیوند کردن آن و میترسند از پروردگار خویش و میترسند از سختی حساب

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

و آنانکه شکیبائی کردند بطلب روی پروردگار خویش و بر پا داشتند نماز را و خرج کردند از آنچه ما روزی دادیم با ایشان پنهان و آشکارا و دفع میکنند به نیکویی بدی را اینکه جماعه راست جزای آن سرائی،

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

بوستانهائی همیشه ماندن درآیند آنجا ایشان و هر که نیکوکار باشند از پدران ایشان و زنان ایشان و اولاد ایشان و فرشتگان داخل شوند بر ایشان از هر دروازه

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

(گویند) سلامتی بر شماست بسبب صبر کردن شما پس نیک است جزای اینکه سرائی

۲۴ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

و آنانکه می‌شکنند عهد خدا را بعد استوار کردن آن و قطع میکنند آنچه فرموده است خدا به پیوند کردن آن و فساد میکنند در زمین آن جماعه ایشانراست لعنت و ایشانراست سختی آن سرای

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

خدا گشاده میسازد روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میکند، و کافران شادمان شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا به نسبت آخرت مگر متاع اندک

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

و میگویند کافران که چرا نه فرود آورده شد بر پیغامبر و نشانه از جانب پروردگار او بگو هر آئینه خدا گمراه میکند هر کرا خواهد و راه نماید بسوی خویش هر کرا رجوع کرد (یعنی راه مینماید بسوی خود)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ

آنانرا که ایمان آوردند و آنانرا که آرام میگیرد دل ایشان بیاد خدا آگاه شوید بیاد خدا آرام میگیرند دلها

۲۸ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ

آنانکه ایمان آوردند و کارهایی نیک کردند حالت خوش باشد
ایشانرا و خوبی جایگاه باشد

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ
عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ
رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ

همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند پیش از وی
امتهائی بسیار تا بخوانی بر ایشان آنچه وحی فرستادیم
بسوی تو و ایشان کافراند بخدا بگو او پروردگار من است
نیست هیچ معبود مگر او بر وی توکل کردم و بسوی اوست
رجوع من

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَ سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ
كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَل لِّلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسَّ لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَن لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا
مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و اگر بودی قرآنی که روان کرده میشد بسبب آن کوهها یا
شکافته میشد بسبب آن زمین را یا سخن آورده میشد
بسبب آن مردگانرا (نیز ایمان نمی‌آوردند) بلکه خدائراست
کار همه یکجا آیا ندانسته‌اند مسلمانان که اگر خواستی
خدائی راه نمودی مردمان را همه یکجا و همیشه کافران
باین صفت باشند که میرسد بایشان بسبب آنچه کردند
عقوبتی سخت یا فرود می‌آید آن عقوبت نزدیک بخانه ایشان
تا وقتی که بیابد وعده خدا هر آئینه خدا خلاف نمیکند وعده
را

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

و هر آئینه تمسخر کرده شدند پیغامبران پیش از تو پس
مهلت دادم کافران را باز گرفتار کردم ایشان را پس چگونه
بود عقوبت من

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
بِظَهْرِ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا
عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

آیا کسیکه خبر گیرنده است بر هر کس بجای آنچه عمل
کرده است (مثل اینکه بتان باشد) و مقرر کردند کافران
خدایرا شریکان بگو بیان کنید نامهای ایشانرا آیا خبر
میدهید خدا را آنچه نمیداند در زمین یا (فریفته
می‌شوید) بسخن سرسری بلکه آراسته کرده شده است
کافران را اندیشه فاسد ایشان و بازداشته شده‌اند از راه و
هر که گمراه کندش خدا نیست او را هیچ راه نماینده

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْأٰخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم
مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ

ایشان راست عذاب در زندگانی دنیا و هر آئینه عذاب
آخرت سخت‌تر است و نیست ایشان را از خدا هیچ
نگاهدارنده

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

صفت بهشتی که وعده کرده است متقیان را اینکه است که
می‌رود زیر آن جویهای میوه‌ای او جاوید است و سایه‌اش
هم چنین، اینست جزای متقیان و جزای کافران آتش است

و آنکه دادیم ایشان را کتاب شاد میشوند آنچه فرستاده
شده بسوی تو و ازین جماعتها کسی است که انکار می‌کند
بعض او را بگو جز اینکه نیست که فرموده شده مرا که
عبادت کنم خدا را و شریک او مقرر نکنم بسوی او می‌خوانم
و بسوی اوست مرجع من

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ

و همچنین فرو فرستادیم قرآن کتابی عربی و اگر پیروی
کنی خواهش نفس ایشان را بعد از آنچه آمده است بتو از
علم نیست ترا از عقوبت خدا هیچ کار سازنده و نه
نگاهدارنده

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

و هر آئینه فرستادیم پیغامبران را پیش از تو و دادیم
ایشان را زبان و فرزندان و نشاید هیچ پیغامبر را که بیارند
نشانه مگر بحکم خدا هر قضاء موقت را نامه است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

نابود می‌سازد خدا هر چه می‌خواهد و ثابت کند هر چه
خواهد و نزدیک اوست ام کتاب یعنی لوح محفوظ

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۗ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده می‌کنیم بایشان یا قبض
روح تو کنیم بهر حال جز اینکه نیست که بر تو پیغام
رسانیدن است و بر ما است حساب

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

آیا نمی‌بینند که ما قصد می‌کنیم باین سرزمین که ناقص
می‌سازیم آنرا از جوانب آن و خدا حکم میکند نیست هیچ
رد کننده حکم او را و او زود حساب کننده است

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

و هر آئینه بدسگالیدند آنکه پیش از ایشان بودند پس
خدایراست بدسگالی همه یکجا میداند آنچه بعمل می‌آرد هر
نفسی و خواهند دانست اینکه کافران که کرا باشد جزای
آن سرائی

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

۱۴ . ابراهیم

إِبْرَاهِيمَ: ابراهیم

مکی

۵۲ آیه

۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
۲۱۱۲

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ ۗ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ ۚ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

و میگویند کافران پیغامبر نیستی بگو بسست خدا گواه در
میان من و شما و بس است کسیکه نزدیک اوست علم کتاب

اینکه کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون
آری مردمان را از تاریکیها بسوی روشنی بحکم پروردگار
ایشان بسوی راه خدا غالب ستوده

بسوی راه خدائی که او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه
در زمین است و وائی کافران را از عذاب سخت

آنانکه اختیار میکنند زندگانی دنیا را بر آخرت و باز
میدارند مردمان را از راه خدا و میطلبند در وی کجی
ایشانند در گمراهی دور

و نفرستادیم هیچ پیغامبر را مگر بزبان قوم او تا بیان کند
برای ایشان پس گمراه سازد خدا هر کرا خواهد و راه نماید
هر کرا خواهد و اوست غالب با حکمت

و هر آئینه فرستادیم موسی را با نشانهای خود (گفتیم) که
بیرون آر قوم خود را از تاریکیها بسوئی روشنی و پند ده
ایشان را بروزهای خدا هر آئینه درین نشانهاست هر
شکیبای شکرگزار را

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَاكُمْ مِنْ عَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيَذَّبُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِن
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

و یاد کن آن وقت که گفت موسی قوم خود را یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون خلاص کرد شما را از کسان فرعون میرسانیدند بشما سختی عذاب و می‌کشتند پسران شما را و زنده می‌گذاشتند دختران شما را و درین حال آزمایش بزرگ بود از پروردگار شما

و آن وقت که خبردار ساخت پروردگار شما که اگر شکر کنید زیاده دهم شما را و اگر ناسپاسی کنید هر آئینه عذاب من سخت است

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه یک جا پس هر آئینه خدا توانگر ستوده شده است

آیا نیامده است بشما خبر آنانکه پیش از شما بودند قوم نوح و عاد و ثمود و کسانیکه بعد از ایشان آمدند نمی‌دانند ایشان را مگر خدا آمدند بایشان پیغمبران ایشان بمعجزها پس باز آوردند دست خود را در دهان خود و گفتند هر آئینه ما منکریم بآنچه فرستاده شدید همراه آن و هر آئینه ما در شبه قوی‌ایم از آنچه می‌خوانید ما را بان

گفتند پیغامبران ایشان آیا در خدا شبه است آفریننده آسمانها و زمین میخواند شما را تا بیمارزد برای شما گناهان شما و موقوف دارد شما را تا مدتی معین گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که باز دارید ما را از آنچه عبادت میکردند پدران ما پس بیارید پیش ما حجتی ظاهر

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

گفتند بایشان پیغامبران ایشان نیستیم مگر آدمی مانند
شما و لیکن خدا نعمت فراوان میدهد بهر که خواهد از
بندگان خود و نیست ممکن ما را که بیاریم بشما حتی مگر
بحکم خدا و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۗ وَلَنْ نُصِِرَنَّ
عَلَىٰ مَا ءَاذَيْنَا ۗ وَعَلَىٰ اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و چیست ما را که توکل نکنیم بر خدا و هر آینه نموده
است ما را راههای ما و البته صبر خواهیم کرد بر ایذای شما
و بر خدا باید که توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

و گفتند کافران پیغامبران خویش را البته اخراج کنیم شما
را از زمین خود یا باز آئید در دین ما پس وحی فرستاد
بسوی ایشان پروردگار ایشان که هلاک خواهیم کرد
ستمکاران را

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۗ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و ساکن خواهیم ساخت شما را در زمین بعد از ایشان اینکه
وعده برائی کسیکه بترسد از ایستادن بحضور من و بترسد
از بیم من

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و طلب فتح کردند پیغامبران و زیانکار شد هر گردنکش
ستیزنده

مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمَ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

پیش وی دوزخ است و نوشانیده شود آب جنس زرد آب

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ ۗ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

جرعه جرعه فرو کشد آنرا و نزدیک نبود از آنکه سهولت
درکشد آنرا و بیایدش موت از هر جایی و او مرده نبود و
پیش وی است عذابی سخت

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ أُسْتَدَّتْ بِه
الرَّيْحِ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۗ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

صفت آنانکه نامعتقد شدند به پروردگار خویش اینست
اعمال ایشان مانند خاکستری بود که سخت و زید بر آن باد
در روزی که باد تند دارد قدرت ندارند بر هیچ چیز از آنچه
کسب کرده بودند اینست گمراهی دور

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا ندیدی که خدا آفرید آسمانها و زمین بتدبیر محکم اگر خواهد دور کند شما را و بیارد آفرینش نو

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و نیست اینکه بر خدا دشوار

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءَ عَلَيْنَا
أَجْرَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و حاضر شوند پیش خدا همه یکجا پس گویند ضعیفان گردن کشان را (یعنی تابعان پیش روان را) هر آئینه ما بودیم تابع شما پس آیا شما دفع کننده هستید از ما پاره از عذاب خدا گویند اگر راه نمودی ما را خدا راه نمائی می‌کردیم شما را برابر است بر ما که اضطراب کنیم یا شکیبائی ورزیم نیست ما را هیچ مخلصی

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفت شیطان وقتی که فیصل کرده شد کار هر آئینه خدا وعده داد شما را وعده راست و وعده دادم شما را پس خلاف وعده کردم من با شما و نبود مرا بر شما هیچ تسلط لیکن بود آنکه بخواندم شما را پس قبول کردید سخن مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم فریادرس شما و شما نیستید فریادرس من هر آئینه من بیزار شدم از آنکه مرا شریک مقرر کردید پیش ازین هر آئینه ستمکاران ایشان راست عذاب درد دهنده

وَأَدْخَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و درآورده شدند آنانکه ایمان آوردند و کارهایی شایسته کردند به بهشتها می‌رود زیر آن جویها جاویدان در آنجا بحکم پروردگار خویش دعائی خیر ایشان با یکدیگر آنجا سلام است

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا ندیدی چگونه پدید کرد خدا داستانی را ساخت سخن پاکیزه را مانند درخت پاکیزه که بیخش استوار باشد و شاخش در آسمان

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

میدهد میوه‌های خود را هر فصلی بحکم پروردگار خویش و پدید می‌آرد خدا مثلها را برای مردمان تا بود که پندپذیر شوند

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

و حال سخن ناپاکیزه مانند درخت ناپاکیزه است که بر کنده شده از بالائی زمین نیست او را هیچ استقراری

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

استوار میسازد خدا مسلمانان را به سخن درست در زندگانی دنیا و در آخرت و گمراه میسازد خدا ستمکاران را و میکند آنچه میخواهد خدا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

آیا ندیدی بسوئی آنانکه بدل کردند نعمت خدا را بناسپاسی و فرود آوردند قوم خود را بسرای هلاکی

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

که دوزخ است در آیند آنجا و آن بد قرارگاهی است

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

و مقرر کردند خدا را همتایان تا گمراه کنند عالم را از راه او بگو بهره‌مند شوید هر آئینه بازگشت شما بسوئی آتش است

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِلاَلٌ

بگو آن بندگان مرا که ایمان آورده‌اند بر پا دارند نماز را و خرج کنند از آنچه ما روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا پیش از آنکه بیاید روزی که خرید و فروخت نیست دران و نه با یکدیگر دوستی بود

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

خدا آنست که آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد بان آب از قسم میوها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا برود در دریا بحکم او و رام ساخت برای شما جویها را

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ ۗ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

و رام ساخت برای شما آفتاب و ماه را همیشه روندگان و رام ساخت برای شما شب و روز را

وَعَاتِلُكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

و داد شما را از هر چه خواستید و اگر بشمارید نعمت خدا را احاطه نتوانید کرد آنرا هر آئینه انسان ستمکار ناسپاس است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

و یاد کن چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بکن اینکه شهر را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا از انکه عبادت بتان کنیم

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۗ فَمَنْ تَبِعَنِ فَإِنَّهُ وِ مَنِّي ۗ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ای پروردگار من اینکه بتان گمراه کرده‌اند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی من کرد پس هر آئینه او از آن منست و هر که نافرمانی کرد مرا پس هر آئینه تو آمرزنده مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

ای پروردگار ما هر آئینه ساکن ساختم بعضی اولاد خود را بوادی بی زراعت نزدیک خانه نزدیک خانه محترم تو ای پروردگار ما تا بر پا دارند نماز را پس بکن ولی چند را از مردمان رغبت کنند بسوی ایشان و روزی ده ایشان را از میوه‌ها تا بود که ایشان سپاسداری کنند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعَلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

ای پروردگار ما هر آئینه تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکارا می‌کنیم و پوشیده نمی‌شود بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

سپاس آن خدا را که عطا کرد مرا با وجود کلال سالی اسمعیل و اسحاق هر آئینه پروردگار من شنونده دعاست

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

ای پروردگار من بکن مرا بر پا دارنده نماز و از اولاد من ای پروردگار ما و قبول کن دعای مرا

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

ای پروردگار ما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مسلمانان را روز که قائم شود حساب

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۗ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و مپندار خدا را بی خبر از آنچه می‌کنند ستمکاران جز اینکه نیست که موقوف میدارد ایشانرا برای روز که خیره شوند دران چشمها

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

شتاب کنندگان سر خود بر دارندگان باز نمیگردد بسوی
ایشان چشم ایشان و دلهای ایشان خالیست

و بترسان مردمان را از روز که بیاید بایشان عذاب پس
گویند ظالمان ای پروردگار ما موقوف دار ما را تا میعاد
نزدیک تا قبول کنیم خواندن ترا و پیروی کنیم رسولان را
(گفته شود بایشان) آیا قسم نمی‌خوردید پیش ازین که
نباشد شما را هیچ زوال

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

و ساکن شدید در منازل آنانکه ستم کردند بر خویش و
واضح شد شما را که چگونه کردیم بایشان و پدید ساختیم
برای شما داستانه‌ها

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

و هر آئینه بدسگالیدند بدسگالی خویش را و نزدیک خدا
است علم بدسگالی ایشان و نیست بدسگالی ایشان بدان
مثابه که از جای روند بسبب آن کوهها

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لِيَتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

پس مپندار خدا را خلاف کننده وعده خود را با رسولان خود
هر آئینه خدا غالب صاحب انتقام است

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
أَنْتِقَامٍ

روز که بدل کرده شود زمین بغير اینکه زمین و بدل کرده
شوند آسمانها و ظاهر شوند بحضوری خدا یگانه غالب

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَّاحِدِ الْقَهَّارِ

و ببینی آن روز گناهکاران را دست و پا بهم بسته در
زنجیرها

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

لباس ایشان از قطران باشد و بیوشد روی ایشان را آتش

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ جُوهَهُمُ النَّارُ

تا جزا دهد خدا هر کسی را بآنچه کرده است هر آئینه خدا
زود حساب کننده است

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

اینکه قرآن خبر رسانیدنست مردمان را و تا بیم کرده شوند
بآن و تا بدانند که جز اینکه نیست که وی خدای یگانه است
و تا پندپذیر شوند خداوندان عقل

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ۚ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

اینکه آیتهای کتاب الهی و قرآن روشن است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِّلِكَ ءَايَاتِ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُّبِينٍ

بسا بود که دوست دارند کافران کاش مسلمان بودندی

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

بگذار ایشان را تا بخوردند و بهره‌مند شوند و مشغول کند
ایشان را امید دراز پس خواهند دانست

ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِيهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و هلاک نه کردیم هیچ دیهه را مگر که وی را نوشته بود
معلوم

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

و سبقت نمیکند هیچ گروهی از مدّت خود و باز پس
نمی‌مانند

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ

و گفتند کافران ای کسیکه فرود آورده شده است بر وی
قرآن هر آئینه تو دیوانه‌ای

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

چرا نمی‌آری پیش ما فرشتگان را اگر هستی از راست‌گویان

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

فرو نمی‌فرستیم فرشتگان را مگر بتدبیر محکم و نباشند
آنگاه مهلت داده شده

مَا نُنزِلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنظَرِينَ

هر آئینه ما فرو فرستادیم قرآن را و هر آئینه ما او را
نگاهبانیم

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و هر آئینه (پیغامبران را) فرستادیم پیش از تو در
فرقه‌های پیشینیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

و نمی‌آید بایشان هیچ فرستاده مگر بودند باو تمسخر کنان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

هم چنین در می‌آریم استهزاء را در دل گناهکاران (یعنی
کفار مکه)

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

ایمان نیارند بقرآن و هر آئینه گذشت آئین پیشینیان

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس شوند باین
صفت که در وی بالا می‌روند

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

البته گویند جزین نیست که بند کرده شد چشمهای ما را
بلکه ما قومی هستیم جادو زده

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

و نگاه داشتیمش از هر شیطان رانده شده

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

مگر آنکه بدزدی شنود پس در پی وی افتد آتش آشکار

إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ أَلْسَمَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

و زمین گسترانیدیمش و انداختیم در آنجا کوهها و رویانیدیم در آنجا از جنس هر چیز سنجیده

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

و ساختیم برای شما در آنجا اسباب معیشت و ساختیم برای شما آنکه نیستید او را روزی دهنده

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

و نیست هیچ چیز مگر نزدیک ما خزانه‌ای اوست و فرو نمی‌آریم آن را مگر باندازه مقرر

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

و فرستادیم بادها باردار کننده ابر پس فرود آوردیم از آسمان آبی پس نوشانیدیم شما را آن آب و نیستید شما آنرا جمع کننده

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

و هر آئینه ما زنده میسازیم و می‌میرانیم و مائیم وارث

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

و هر آئینه دانسته‌ایم پیشینیان را از شما و هر آئینه دانسته‌ایم پسینیان را

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

و هر آئینه پروردگار تو برانگیزد ایشان را هر آئینه او استوارکار دانا است

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و هر آئینه آفریدیم آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

و جان پیدا کردیمش پیش ازین از آتش سوزان

وَالْحَبَّاءَ خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلِ مِنْ تَارِ السَّمُومِ

و یاد کن چون گفت پروردگار تو فرشتگان را هر آئینه آفریننده‌ام آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

پس چون راست کنمش و بدمم در وی روح خود را پس افتید پیش او سجده‌کنان

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ وَسَّجِدِينَ

پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان همه یکجا

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

مگر ابلیس سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

قَالَ يٰٓاِبْلِیْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّجِدِیْنَ

۳۳

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنَ

۳۴

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ

۳۵

وَإِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِلَى یَوْمِ الدِّیْنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلَى یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۳۸

اِلَى یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَا اَعُوْیْتَنِیْ لِاَزِیْنَنَّ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَا اَعُوْیْتَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُحْلَصِیْنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَیْ مُّسْتَقِیْمٌ

۴۲

إِنَّ عِبَادِی لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ اَتَّبَعَكَ مِنْ اَلْعٰوِیْنَ

۴۳

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۴

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

۴۵
۲۲۱۹

إِنَّ الْمَتَّقِیْنَ فِی جَنَّتٍ وَعُیُوْنٍ

۴۶

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ءَامِنِیْنَ

۴۷

وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلِیْلِ اِخْوَانًا عَلَی سُرْرِ مُّتَقَبِلِیْنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیْ اَنِّیْ اَنَا الْعَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَأَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمْ عَن ضِیْفِ اِبْرٰهِیْمَ

گفت خدا ای ابلیس چیست ترا درین که نمی‌باشی با سجده کنندگان

گفت هرگز نیستم که سجده کنم آدمی را که پیدا کرده او را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته

گفت بیرون شو از بهشت هر آئینه تو رانده شده

و هر آئینه بر تست لعنت تا روز قیامت

گفت ای پروردگار من مهلت ده مرا تا روز که برانگیخته شوند مردمان

گفت هر آئینه تو از مهلت داده شدگانی

تا روز آن وقت مقرر

گفت ای پروردگار من بسبب آنکه گمراه کردی مرا البته بیارایم معصیت را برائی ایشان در زمین و البته گمراه سازم ایشان را همه یکجا

مگر بندگان خالص کرده تو از ایشان

گفت خدا اینکه اخلاص راهی است راست که بر من میرسد

هر آئینه بندگان من نیست ترا بر ایشان غلبه لیکن غلبه تو بر کسی باشد که پیروی تو کرد از گمراهان

و هر آئینه دوزخ وعده‌گاه ایشانست همه یکجا

او را هفت درست هر دری را از گمراهان حصه است جدا کرده شده

هر آئینه پرهیزگاران در بوستانها و چشمها باشند

ایشانرا گفته شود درآیید اینجا بسلامتی ایمن شده

و بیرون کشیم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه برادر یکدیگر شده بر تختهای رو بروی یکدیگر کرده

نرسد بایشان آنجا هیچ رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده

خبر ده بندگان مرا که من آمرزنده مهربانم

و بآنکه عذاب من همان عذاب درد دهنده است

و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

چون داخل شدند بر وی پس سلام گفتند ابراهیم گفت هر آئینه ما از شما ترسانیم

۵۳

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

گفتند مترس هر آئینه ما مژده میدهیم ترا بفرزندى دانا

۵۴

قَالَ أَبَشِّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ

گفت آیا بشارت دادید مرا با وجود آنکه رسید بمن پیری پس بچه قسم بشارت میدهید

۵۵

قَالُوا بِشْرَتِكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفٰئِطِينَ

گفتند مژده دادیم ترا براستی پس مباش از ناامیدان

۵۶

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

گفت و کیست که ناامید شود از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان

۵۷

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت پس چیست خبر شما را ای فرستادگان

۵۸

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند هر آئینه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکاران

۵۹

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ

بجز کسان لوط هر آئینه ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همه یکجا

۶۰

إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۚ قَدَرْنَا ۖ إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰئِبِينَ

غیر زنش که مقرر کرده‌ایم که هر آئینه وی از بازماندگان است

۶۱

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

پس وقتی که آمد بکسان لوط فرستادگان

۶۲

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

گفت هر آئینه شما گروهی ناآشناید

۶۳

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

گفتند بلکه آورده‌ایم پیش تو آنچه دران شبه میکردند یعنی عقوبت

۶۴

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

و آورده‌ایم پیش تو وعده راست را و هر آئینه البته راست گوئیم

۶۵

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

پس ببر کسان خود را بپاره از شب و تو از پی ایشان رو و باید که ننگرد از شما هیچکس و بروید آنجا که فرموده شوید (و آن زمین شام بود)

۶۶

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ

و وحی فرستادیم بسوی لوط اینکه سخن که بیخ ایشان بریده شود چون بوقت صبح درآیند

۶۷

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

و آمدند اهل شهر خوش وقتی کنان

۶۸

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

گفت لوط هر آئینه ایشان مهمان من‌اند پس رسوا مکنید مرا

۶۹

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

و بترسید از خدا و خوار مکنید مرا

۷۰

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ

گفتند آیا منع نکرده بودیم ترا از میزبانی غریبان

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت این‌ها دختران من‌اند اگر هستید کننده کاری

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

قسم بر زندگانی تو که اینکه کافران در گمراهی خویش سرگردان می‌شوند

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

پس دریافت ایشان را آواز هولناک چون بوقت شروق

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ

درآمدند پس ساختیم بالای آن شهرها را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ از قسم سنگ گل

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

هر آئینه درین قصه نشانهاست عبرت گیرندگان را

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

و هر آئینه آن شهرها برای هستند که دایم آمد و رفت دارد

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

و هر آئینه درین نشانه است مومنان را

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ

و هر آئینه بودند اهل ایکه ستمکاران

فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

پس انتقام کشیدیم از ایشان و شهرهای قوم لوط و شهر ایکه هر دو براه آشکار هستند

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

و هر آئینه دروغ شمردند ساکنان حجر پیغامبران را

وَعَاتَيْنَهُمْ عَآئِنَتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و رسانیدیم بایشان آیتهای خود پس شدند از آن رو گردان

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

و بودند تراشیده می‌ساختند از کوهها خانه‌ها ایمن شده

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

پس گرفت ایشان را آواز سخت صبح کنان

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

پس دفع نکرد از ایشان آنچه کسب می‌کردند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه ما بین آنهاست مگر بتدبیر درست و هر آئینه قیامت آمدنی‌ست پس درگذر یعنی از بی ادبانهی ایشان درگذشتن نیکو

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

هر آئینه پروردگار تو همونست آفریننده دانا

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

و هر آئینه دادیم ترا هفت آیت از آنچه در نماز مکرر خوانده میشود یعنی سوره فاتحه و دادیم ترا قرآن بزرگ

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۖ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ

باز مکن دو چشم خود را بسوی آنچه بهره‌مند ساخته‌ایم بآن جماعتها را از کافران و اندوهناک مشو بر ایشان و پست بکن بازوی خود را یعنی تواضع کن برای مسلمانان

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

و بگو هر آئینه من بیم کننده آشکارم فرود خواهیم آورد عذاب

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

را مانند آنچه فرود آورده بودیم بر تقسیم کنندگان

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

آنانکه ساختند کتاب الهی را پاره پاره

۹۲

فَوَرَبِّكَ لَنَسَعَلَنَّهٗمْ أَجْمَعِينَ

پس قسم پروردگار تو البته سؤال کنیم ایشان را همه یکجا

۹۳

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

از آنچه میکردند

۹۴

فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

پس آشکار کن بآنچه فرموده میشوی و اعراض کن از مشرکان

۹۵

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

هر آئینه ما بسنده‌ایم ترا از شر تمسخر کنندگان

۹۶

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءآخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

آنانکه مقرر می‌کنند بخدا معبود دیگر را پس زود بدانند

۹۷

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

و هر آئینه ما میدانیم از حال تو که تنگ میشود سینه تو بسبب آنچه میگویند

۹۸

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّجِدِينَ

پس بپاکی یاد کن پروردگار خود را با ستایش او و باش از سجده کنندگان

۹۹

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

و عبادت کن پروردگار خود را تا وقتی که برسد بتو مرگ

۱۶ . نحل

التَّحْلُ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنَّىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آمد حکم خدا پس شتاب طلب مکنید آنرا پاک است خدا و بلند قدر است از انکه شریک او مقرر می‌کنند

۲

يُنزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُۥ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

فرود می‌آورد فرشتگان را بوحی برارده خود بر هر که خواهد از بندگان خود که بترسانید باین مضمون که خدا می‌فرماید که نیست هیچ معبود مگر من پس بترسید از من

۳

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آفرید آسمانها و زمین را بتدبیر درست بلند قدر است از انکه شریک مقرر میکنند

۴

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْقَةٍۢ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ

آفرید آدمی را از منی پس ناگهان وی ستیزنده آشکار شده

۵

وَالاٰنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ

و چارپایان را آفریده برای شما از انها پوشش است و منفعتهای دیگر است و بعض آنها را میخورید

۶

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ

و شما را در آنها آبروست چون وقت شام از صحرا باز می‌آیید و چون بسوی صحرا سر می‌دهید

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و بر میدارند بار شما را بسوی شهری که هرگز نمیرسیدید
بآن مگر بمشقت جانها هر آئینه پروردگار شما بخشاینده
مهربانست

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و آفریدم اسپان را و استران را و خران را تا سوار شوید بر
آن و برای آرایش و می آفریند آنچه نمیدانید

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ

و بر خدا می رسد راه میانه و بعضی راههای کج است و اگر
خواستی راه نمودی شما را همه یکجا

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

اوست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آب
آشامیدنی است و ازان آب بیشه درختان است که دران
میچرانید

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

میرویند برای شما بسبب آب زراعت را و زیتون را و
درختان خرما و انگور و از هر جنس میوها هر آئینه درین
نشانه است گروهی را که تفکر می کنند

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و مسخّر کرد برای شما شب و روز را و آفتاب و ماه را و
ستارگان مسخراند بفرمان وی هر آئینه درین نشانیهاست
گروهی را که در می یابند

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و مسخّر کرد آنچه آفرید برای شما در زمین گوناگون رنگهای
او (یعنی از انواع حیوان و نبات) هر آئینه درین
نشانیهاست گروهی را که پند می پذیرند

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و اوست آنکه مسخر ساخت دریا را تا بخورید ازان گوشت
تازه یعنی ماهی و تا بیرون آرید از وی پیرایه که ببوشید
آنها و می بینی کشتیها را رونده در دریا و مسخّر کرد دریا را
تا طلب معیشت کنید از فضل او و تا بود که شکر کنید

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبَلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَعَلَّمَتْ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ
مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَتْهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

و افگند در زمین کوهها محکم برای احتراز از آنکه بجنباند
شما را و آفرید جویها و راهها تا بود که راه یاب شوید

و آفرید نشانها و بستارگان ایشان راه می‌یابند

آیا کسیکه آفریند مانند کسی است که نمی‌آفریند آیا پند
نمی‌گیرید

و اگر بشمارید نعمت خدا را احاطه نکنید آنرا هر آئینه خدا
آمرزنده مهربان است

و خدا میداند آنچه پنهان می‌دارید و آنچه آشکارا می‌کنید

و آنانکه می‌پرستند کافران ایشان را بجز خدا نمی‌آفرینند
چیزی را و خودشان آفریده می‌شوند

مردگانند نه زندگان و نمیدانند کی برانگیخته خواهند شد

معبود شما خدا یگانه است پس آنانکه معتقد نمی‌شوند
بآخرت دل ایشان ناشناس است و ایشان سرکشند

بی شبهه است خدا می‌داند آنچه پنهان میدارند و آنچه
آشکارا می‌کنند هر آئینه او دوست ندارد سرکشان را

و چون گفته شود ایشان را چیست آنچه فرو فرستاده است
پروردگار شما گویند افسانه‌های پیشینیان است

مال اینکه گفتار آنکه بردارند بار گناه خویش بتمام روز
قیامت و بردارند نیز بعض بارهای آنانکه گمراه می‌سازند
ایشانرا بغیر دانش آگاه شو بد است آنچه بر میدارند

هر آئینه بد اندیشی کردند آنانکه پیش از ایشان بودند
پس بیامد خدا یعنی فرمان خدا بسوی عمارت ایشان از
جانب بنیادها پس افتاد بر ایشان سقف از بالای ایشان و
آمد بدیشان عذاب از ان جهت که نمی‌دانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تُشْتَقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ
وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

باز روز قیامت رسوا کند ایشان را و گوید کجااند آن
شریکان من که مخالفت میکردید در حق ایشان گویند اهل
علم هر آئینه رسوائی و سخنی امروز بر کافران است

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا
كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آنانکه قبض ارواح ایشان میکردند فرشتگان حال آنکه
ستمکار بودند بر خویش پس انداختند آن کافران پیغام
انقیاد را که ما هرگز نمی‌کردیم هیچ عمل بد (گفته شود)
آری هر آئینه خدا دانا است بآنچه میکردید

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ

پس درآیید بدروازه‌هایی دوزخ جاویدان آنجا پس بد است
جای سرکشان دوزخ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ
أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ
دَارُ الْمُتَّقِينَ

و گفته شد متقیان را چیست آنچه فرو فرستاد پروردگار
شما گفتند فرود آورده است بهترین سخن، آنان را که
نیکوکاری کردند درین سرائی حالت نیک است و هر آئینه
سرای آخرت بهتر است و هر آئینه نیکو سرای متقیان است
آخرت

جَنَّاتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا
مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

بوستانهای همیشه ماندن در آیند آنجا میرود زیر آن جویها و
ایشان راست آنجا هر چه خواهند همچنین جزا میدهد خدا
متقیان را

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آنانکه فرشتگان قبض ارواح ایشان میکنند حال آنکه
شادمان باشند گویند فرشتگان سلام بر شما باد در آئید به
بهشت جز آنچه میکردید

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ
كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

انتظاری نمی‌کنند کافران الا آنکه بیایند بایشان فرشتگان
یعنی برای قبض ارواح یا بیاید فرمان پروردگار تو همچنین
کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم نه کرد بر ایشان
خدا و لیکن بر خویش ستم می‌کردند

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

پس رسید بایشان جزا گناهان از اعمال ایشان و فرود آمد
بایشان آنچه بآن استهزا میکردند

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُزْءَ الْأَخِرَةِ أَكْبَرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

و گفتند مشرکان اگر خواستی خدا نمی‌پرستیدیم بجز وی هیچ چیزی را نه ما و نه پدران ما و حرام نمی‌دانستیم بغیر فرمان وی هیچ چیزی را همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس نیست بر پیغامبران بجز خبر رسانیدن آشکارا

و هر آئینه فرستادیم در هر گروهی پیغامبری را که عبادت خدا کنید و احتراز کنید از بتان پس از ایشان کسی بود که راه نمودش خدا و از ایشان کسی بود که ثابت شد بر وی گمراهی پس سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه شد آخر کار دروغ دارندگان

اگر کوشش کنی بر هدایت ایشان چه سود هر آئینه خدا راه نمی‌نماید آنرا که گمراه میسازد و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده

و قسم خوردند بخدا محکم‌ترین سوگندهای خود که بر نیانگیزد خدا مرده را آری بر انگیزد وعده درست لازم شده بر وی و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

آری برانگیزد تا بیان کند برای ایشان آنچه اختلاف میکنند دران و تا بدانند کافران که ایشان دروغی بودند

نیست فرمان ما برای چیزی چون خواهیم آفریدنش مگر گوئیم او را بشو پس بشود

و آنانکه ترک دیار خود کردند برای خدا بعد از آنکه ستم کرده شد بر ایشان البته جای دهیم ایشانرا در دنیا بسرای نیک و هر آئینه مزد آخرت بزرگتر است اگر می‌دانستند

آنانکه صبر کردند و بر پروردگار خویش توکل می‌نمایند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ ۖ فَسْأَلُوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ
الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلُبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ
الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ
فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ
تَتَّقُونَ

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۚ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ
تَجْعَرُونَ

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُونَ

و نفرستاده‌ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی
می‌فرستادیم بسوی ایشان پس سؤال کنید از اهل کتاب
اگر نمیدانید

فرستادیم ایشانرا بدلائل و کتابها و فرود آوردیم بسوی تو
کتاب تا بیان کنی برای مردمان شریعتی که فرود آورده شد
بسوی ایشان و تا بود که ایشان تفکر کنند

آیا ایمن شده‌اند آنانکه اندیشیدند تدبیرهای بد از انکه
فرو برد خدا ایشان را به زمین یا بیاید بایشان عذاب از آنجا
که ندانند

یا بگیرد ایشانرا در آمد و شد ایشان پس نیستند ایشان
عاجز کننده

یا بگیرد ایشان را بعد ترس پس هر آئینه پروردگار شما
لطف کننده بخشاینده است

آیا ندیده‌اند بسوی آنچه پیدا کرده است خدا از هر چیزی
میگردد سایه‌های او از جانب راست و از جانب چپ سجده
کنان برای خدا خوار شده

و خدای را سجده میکنند آنچه در آسمانها است و آنچه در
زمین است از قسم جنبنده و فرشتگان نیز سجده میکنند و
ایشان سرکشی نمی‌کنند

میترسند از پروردگار خود غالب شده بالای ایشان و می‌کنند
آنچه فرموده میشوند

و گفت خدا فرا مگیرید دو معبود جز اینکه نیست که وی
معبود یگانه است پس از من بترسید

و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین‌ست و مر او راست
عبادت لازم شده آیا از غیر خدا میترسید

و آنچه با شما است از نعمت از جانب خدا است باز چون
برسد بشما سختی پس بسوی او می‌نالید

باز چون بردارد سختی را از سر شما ناگهان فریقی از شما به
پروردگار خود شریک مقرر میکنند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

تا ناسپاسی کنند آنچه دادیم ایشان را پس بهره‌مند شوید پس خواهید دانست

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

و مقرر کردند برای چیزی که نمیدانند تحقیق آن (یعنی برای بنان حصه) از آنچه روزی دادیم ایشانرا، بخدا البته پرسیده خواهید شد از آنچه افترا می‌کردید

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

و مقرر میکنند برای خدا دختران را پاک است او و مقرر میکنند برای خویش آنچه رغبت نمایند

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

و اگر مژده داده شود یکی را از ایشان بتولد دختر روی او سیاه گردد و او پر از اندوه باشد

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

پنهان شود از قوم بسبب ناخوشی آنچه مژده داده شد بوی در تامل افتد که آیا باقی گذاردش بخواری یا در آردش در خاک آگاه شوید بد حکم ایشان است اینکه حکم

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنان را که معتقد نمی‌شوند بآخرت صفت بد است و خدای راست صفت بلند و او غالب با حکمت است

۶۱
۲۳۱ ر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر گرفتار کند خدا مردمان را بسبب ستم ایشان نگذارد بر زمین هیچ جنبنده و لیکن موقوف میدارد ایشان را تا وقتی مقرر پس چون برسد آن وقت مقرر ایشان باز نمانند ساعتی و نه پیش روند

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

و مقرر میکنند برای خدا آنچه ناپسند میدارند و بیان میکند زبان ایشان سخن دروغ را که ایشان را باشد نیکویی (یعنی نجات در آخرت) شبهه نیست در آنکه ایشان را باشد آتش و آنکه ایشان پیش فرستادگانند بدوزخ

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قسم بخدا هر آینه پیغامبران فرستادیم بسوی امتانی که پیش از تو بودند پس بیاراست برای ایشان شیطان کردارهای ایشان پس همون یار اینکه کافران است امروز و ایشان راست عذاب درد دهنده

۶۴

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و فرود نیاوردیم بر تو کتاب را مگر بسبب آنکه بیان کنی برای ایشان آنچه در آن اختلاف کردند و برای راه نمودن و بخشایش قومی را که میگردند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ
بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّرِيبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا
وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ
الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْضِ
الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ
سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

و خدا فرود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت بان
زمین را بعد از مرگ آن هر آئینه درین نشانه است گروهی
را که می‌شنوند

و هر آئینه شما را در چهار پایان پندی است می‌نوشانیم شما
را از جمله آنچه در شکم وی است از میان سرگین و خون
شیری خالص گوارا آشامندگان را

و از میوه‌های درختان خرما و درختان انگور قسمی هست که
میسازید ازان شراب مست کننده و میسازید ازان روزی
حلال هر آئینه درین نشانه است گروهی را که در می‌یابند

و الهام فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور شهد که بساز خانه
از کوهها و از درختان و از آنچه مردمان بنا میکنند

باز بخور از هر جنس میوها و برو در راههای پروردگار
خویش رام شده آن راهها برمی‌آید از شکم اینکه زنبوران
آشامیدنی گوناگون رنگهای او در آن آشامیدنی شفا است
مردمان را هر آئینه درین مقدمه نشانه است گروهی را که
تفکر میکنند

و خدا آفرید شما را باز بمیراند شما را و از شما کسی هست
که عاید کرده میشود بخوارترین عمر مآبش آنکه نداند بعد
دانستن چیزی را هر آئینه خدا دانا توانا است

و خدا فضل داد بعض شما را بر بعض در روزی پس نیستند
آنانکه افزودنی داده شدند عاید کنندگان روزی خود را بر
مملوکان خود تا همسر ایشان در روزی برابر باشند آیا نعمت
خدا را انکار می‌نمایند

و خدا آفرید برای شما از جنس شما زنان را و آفرید برای
شما از زنان شما پسران و نبیرگان و روزی داد شما را از
پاکیزه‌ها آیا بباطل معتقد می‌شوند و بنعمت خدا ایشان
ناسپاسی می‌نمایند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمَسِّكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و می‌پرستند بجز خدا کسی را که نمی‌توانند برای ایشان چیزی روزی دادن از آسمانها و زمین چیزی از توانائی و قادر نمی‌شوند

پس بیان مکنید برای خدا داستانها هر آئینه خدا میداند و شما نمیدانید

بیان کرد خدای داستانی بنده مملوکی که توانائی ندارد بر هیچ چیز و کسیکه دادیمش از نزدیک خود روزی نیک پس وی خرج میکند از آن روزی پنهان و آشکارا آیا برابر میشوند همه ستایش خدای را است بلکه اکثر ایشان نمیدانند

و بیان کرد خدا داستانی دیگر دو مرد را یکی از ایشان گنگ است قدرت ندارند بر چیزی و او گران است بر خواجه خود هر کجا فرستدش نیارد از آنجا هیچ نیکی آیا برابر است اینک شخص و کسیکه می‌فرماید مردمان را بعدل و خودش بر راه راست است

و خدای را است علم پنهان آسمانها و زمین و نیست کار قیامت یعنی نزدیک قدرت او مگر مانند چشم زدن بلکه نزدیکتر است هر آئینه خدا بر همه چیز تواناست

و خدا بیرون آورد شما را از شکم مادران شما و نمی‌دانستید چیزی را و پیدا ساخت برای شما شنوائی و چشمها و دلها تا بود که شکر کنید

آیا ندیدند بسوی مرغان رام شده در هوائی آسمان نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدا هر آئینه درین نشانها است گروهی را که ایمان می‌آرند

۱۶
نعل
۸۵
/۱۲۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْعًا إِلَى حِينٍ

و خدا ساخت برای شما از خانهای شما جای سکونت و ساخت برای شما از پوست چهارپایان خانها سبک می‌یابید آنرا روز سفر خود و روز اقامت خود و ساخت از پشمهای وی و وبر وی و موی وی اسباب خانه و بهره‌مندی تا وقت مقرر

۸۱

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

و خدا پیدا ساخت برای شما از مخلوقات خود سایه‌ها و پیدا کرد برای شما از کوهها غارها و ساخت برای شما جامها که نگاهدارد شما را ز گرمی و جامهای که نگاه دارد شما را از ضرر جنگ شما همچنین تمام میدهد نعمت خود را بر شما تا بود که منقاد شوید

۸۲

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ

پس اگر اعراض کنند جزین نیست که بر تو پیغام رسانیدن آشکار است

۸۳

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

می‌شناسند نعمت خدا را باز انکار آن میکنند و بیشتر ایشان کافرانند

۸۴
۲۳۵ر

وَيَوْمَ نَبَعْتُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

و آن روز که برانگیزیم از هر گروهی گواهی باز دستوری داده نشود کافران را و نه از ایشان رجوع بمرضیات الهی طلب کرده

۸۵

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

شود و چون بینند ستمکاران عذاب را اضطراب کنند پس سبک کرده نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند

۸۶

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

و چون به بینند مشرکان شریکان خود را گویند ای پروردگار ما اینکه جماعه شریکان مانند که می‌پرستیدیم بجز تو پس شریکان پیغام اندازند بسوی ایشان اینکه سخن را که هر آئینه شما دروغ گویانید

۸۷

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلْمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و اینکه همه افگند بسوی خدا آن روز پیغام انقیاد را و گم گردد از ایشان آنچه افترا میکردند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

آنانکه کافر شدند و بازداشتند یعنی مردمان را از راه خدا
افزون دهیم ایشان را عذابی بالای عذابی بسبب آنکه فساد
میکردند (یعنی عذاب ضلال و اضلال)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و آن روز که بر انگیزیم در هر امتی گواهی را بر ایشان از
قبیله ایشان و بیاریم ترا گواه بر اینکه کافران و فرود
آوردیم بر تو کتاب برای بیان کردن هر چیز و برای راه
نمودن و بخشایش و مژده دادن مسلمانان

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

هر آئینه خدا میفرماید بانصاف و نیکوکاری و عطا کردن
بخویشاوندان و منع میکند از بی حیائی و کار ناپسندیده و
تعذی پند میدهد شما را تا بود که شما پند پذیر شوید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

و وفا کنید بعهد خدا چون عهد بندید و مشکندید سوگندها را
بعد محکم ساختن آنها و هر آئینه ساخته‌اید خدا را بر
خویش نگهبان هر آئینه خدا میداند آنچه میکنید

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۗ وَلِيُبَيِّنَ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و مباشید مانند زنی که گسست رشته خود را بعد از
استواری پاره پاره ساخته میسازید سوگندهای خویش را
مکر میان خود تا افزون‌تر شود گروهی از گروهی جز اینکه
نیست که می‌آزماید خدا شما را بآن افزونی و البته بیان کند
برای شما روز قیامت آنچه در آن اختلاف می‌نمودید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا كِن يُّضِلُّ مَن
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَلِتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خواستی خدا ساختی شما را یک گروه و لیکن گمراه
میکند هر کرا خواهد و راه می‌نماید هر کرا خواهد و البته
پرسیده خواهید شد از آنچه میکردید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْسُوَّةَٰ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

إِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و مسازید سوگندهای خود را دغا در میان خویش که آنگاه بلغزد قدم بعد استواری آن و بجشید عقوبت بسبب بازداشتن از راه خدا و شما را باشد عذاب بزرگ

و مستانید عوض عهد خدا بهای اندک هر آئینه آنچه نزدیک خدا است بهتر است شما را اگر دانسته‌اید

آنچه نزدیک شما است فانی شود و آنچه نزدیک خداست پاینده است و بدهیم صابران را مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه می‌کردند

هر که عمل نیک کرد مرد باشد یا زن و او مسلمان است هر آئینه زنده کنی‌مش بر زندگانی پاک و بدهیم آن جماعه را مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه می‌کردند

پس وقتی که خواهی قرآن خواندن پناه طلب کن بخدا از شیطان رانده شده

هر آئینه نیست شیطان را غلبه بر آنانکه ایمان می‌آوردند و به پروردگار خود توکل میکنند

و جزین نیست که غلبه او بر آنانست که دوستداری او میکنند و آنانکه ایشان با خدا شریک مقرر میکنند

و چون بدل کنیم آیتی بجای آیتی و خدا داننده‌تر است بآنچه فرود می‌آرد گویند جز اینکه نیست که تو افترا کننده بلکه اکثر ایشان نمیدانند

بگو فرو آورده است او را روح القدس از جانب پروردگار تو براستی تا مستقیم سازد مؤمنان را و برای راه نمودن و مژده دادن مسلمانان را

وَلَقَدْ نَعَلْمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ
مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْعَقْلُونَ

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

و هر آئینه ما میدانیم که کافران میگویند جزین نیست که
میآموزد اینکه پیغامبر را آدمی زبان کسیکه نسبت میکنند
بسوی او عجمی است و اینکه قرآن بزبان عربی واضح است

هر آئینه آنانکه ایمان نمی‌آرند بآیات خدا راه ننماید ایشان
را خدا و ایشان را باشد عذاب درد دهنده

جز اینکه نیست که افتراء میکنند دروغ را آنانکه ایمان
ندارند بآیتهای خدا و ایشانند دروغیان

هر که کافر شود بخدا بعد از ایمان خود مگر آنکه جبر کرده
شود بر وی و دلش آرمیده باشد بایمان و لیکن کسیکه
سینه گشاده کند بکفر یعنی راضی شود بر ایشان است
خشم از خدای و ایشان راست عذاب بزرگ

اینکه خشم بسبب آنست که ایشان دوست داشتند
زندگانی دنیا را بر آخرت و بسبب آنست که خدا راه
نمی‌نماید گروه کافران را

ایشانند آن جماعه که مهر نهاده است خدا بر دل ایشان و بر
گوش ایشان و بر دیدهای ایشان و ایشانند بی‌خبران

شک نیست دران که ایشانند در آخرت زبان کاران

باز پروردگار تو آنان را که هجرت کردند بعد از آنکه عقوبت
کرده شد ایشان را (تا کلمه کفر بگویند) باز جهاد کردند و
صبر نمودند هر آئینه پروردگار تو بعد ازین مقدمه آمرزگار
مهربان است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

آن روز که بیاید هر شخصی جدال کنان از طرف ذات خود و
بتمام داده شود هر شخصی را جزای آنچه کرده است و
ایشان ستم کرده نشوند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

و بیان کرد خدا داستانی دیهی که بود ایمن آرمیده می‌آمد
باو روزی او بگشادگی از هر جای پس ناسپاسی کرد به
نعمتهای خدا پس چشاندید خدا او را پوشش گرسنگی و
ترس بسبب آنچه میکردند

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

و هر آینه آمد پیش ایشان پیغامبری از جنس ایشان پس
دروغی داشتندش پس گرفت ایشان را عقوبت و ایشان
ستمکار بودند

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

پس بخورید از آنچه خدا روزی داد شما را حلال پاکیزه و
شکر کنید بر نعمت خدا اگر او را می‌پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أُهْلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۗ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

جز اینکه نیست که حرام ساخته است خدا بر شما مردار را
و خون و گوشت خوک را و آنچه ذکر کرده شد نام غیر خدا
بر ذبح وی پس هر که بیچاره شد نه ستم کرده و نه از حد
گذشته پس خدا آمرزگار مهربان است

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ أَلْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ أَلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

و مگوئید چیزی را که بیان میکند حکم او زبان شما بدروغ
آن حلال است و اینکه حرام است تا افترا کنید بر خدا
دروغ را هر آینه آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را
رستگار نمی‌شوند

مَتَّعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ایشان را بود بهره‌مندی اندک و ایشان را باشد عذاب درد
دهنده

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و بر یهود حرام کرده بودیم آنچه قصه خواندیم بر تو پیش
ازین (یعنی در سوره انعام) و ستم نکردیم بر ایشان و لیکن
بر جان خویش ستم میکردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

باز هر آئینه پروردگار تو آنانرا که کار بد کردند بنادانی باز
توبه کردند بعد ازان و و شایسته کار شدند هر آئینه
پروردگار تو بعد ازین توبه آمرزگار مهربانست

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

هر آئینه ابراهیم بود بزرگواری عبادت کننده برای خدا
حنیفی کیشی و نبود از مشرکان

شَاكِرًا لِالْنَعْمِ اَجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

سپاس دارنده نعمتهای خدا را برگزیدش خدا و دلالت
نمودش بسوی راه راست

وَعَاتَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و عطا کردیمش درین سرا نعمت و هر آئینه او در آخرت از
شایسته حالان است

ثُمَّ أَوْحَيْنَا اِلَيْكَ اَنْ اَتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

بعد از ان وحی فرستادیم بسوی تو که پیروی کن کیش
ابراهیم را حنیف شده و نبود از مشرکان

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

جزین نیست که لازم کرده شد تعظیم شنبه بر آنانکه
اختلاف کردند در آن و هر آئینه پروردگار تو حکم کند در
میان ایشان روز قیامت در آنچه اندر آن اختلاف میکردند

أَدْعُ اِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

دعوت کن یعنی مردمان را بسوی راه پروردگار خویش
بدانش و پند نیک و مناظره کن با ایشان بطریقی که وی نیک
است هر آئینه پروردگار تو داناتر است بکسی که گمراه
باشد از راه او و او داناتر است براه یابان

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ
لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

و اگر مکافات کنید پس مکافات کنید بمثل آنچه با شما
معامله کرده شد و اگر صبر کنید آن صبر بهتر است صابران
را

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي
ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

و شکیبائی کن و نیست شکیبائی تو مگر به توفیق خدا و
اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگدلی از آنکه بد
اندیشی میکنند

إِنَّ اَللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَّالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

هر آئینه خدا با پرهیزگاران است و آنانکه ایشان
نکوکارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
جزء ۱۵۰
حزب
۱۱۳
ر ۲۴۰
منزل
۴

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَمِنَ آيَاتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

پاک است آنکه ببرد بنده خود را شبی از مسجد حرام بسوی
مسجد اقصی که برکت نهادیم گرداگرد آن تا بنمائمش بعض
نشانه‌های خود هر آئینه اوست شنوا بینا

وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا
تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

و دادیم موسی را کتاب و ساختیمش هدایت بنی اسرائیل
را (گفتیم) که مگیرید بجز من کارسازی

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

ای فرزندان قومیکه برداشتیم ایشان را به نوح (یعنی بر
کشتی) هر آئینه وی بود بنده سپاسدار

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفِسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ عُلوًا كَبِيرًا

و وحی فرستادیم بسوی بنی اسرائیل در توریت که البته
فساد خواهید کرد در زمین دوبار و البته طغیان خواهید
کرد بسرکشی بزرگ

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

پس چون بیاید وعده نخستین بار ازان دو بفریسیم بر شما
بندگان خود را خداوندان کارزار سخت را پس درآیید میان
خانها و هست وعده خدا کرده شده

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

باز دهیم شما را غلبه بر ایشان و پی در پی دهیم شما را
اموال و فرزندان و سازیم شما را بیشتر باعتبار لشکر

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

و گوئیم اگر نیکوکاری کنید نیکو کرده باشید برای جان
خویش و اگر بدکاری کنید پس آن بدی جان شما راست پس
چون بیاید وعده دیگر بار بفرستیم بندگان خود را تا ناخوش
سازند روی شما را و درآیند به مسجد چنانکه در آمده
بودند اول بار و تا از پا بیفکنند بر هر چه غالب شوند
افگندنی

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

گوئیم نزدیک است پروردگار شما آنکه رحم کند بر شما و اگر رجوع کنید بنافرمانی ما رجوع کنیم بعقوبت و ساختیم دوزخ را برای کافران زندانی

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

هر آئینه اینکه قرآن راه می‌نماید براهی که او درست‌تر است و بشارت می‌دهد آن مسلمانان را که کارهای شایسته میکنند بآنکه ایشان را باشد مزد بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و خبر میدهد که آنانکه ایمان نیاورده‌اند بآخرت آماده کرده‌ایم برای ایشان عقوبت درد دهنده

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا

و دعا میکند آدمی به بدی مانند دعای وی به نیکوئی و هست آدمی شتاب کار

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ ۗ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۗ وَكُلُّ شَيْءٍ فَصَلْنَاهُ تَفْصِيلًا

و ساختیم شب و روز را دو نشانه پس بی نور ساختیم نشانه شب را و ساختیم نشانه روز را سبب دیدن اشیاء تا طلب کنید فضل را از پروردگار خود و تا بدانید شمار سالها را و بدانید حساب را و هر چیز را بیان کردیم بتفصیل

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَبْعَهُ ۗ فِي عُنُقِهِ ۗ وَنُخْرِجُ لَهُ ۗ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

و بهر آدمی متصل ساختیم شامت عمل او را بسته در گردن او و بیرون آریم برای او روز قیامت نامه که ببیند آنرا باز گشاده

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

(گویم) بخوان نامه خود را بس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَأَتَمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَأَتَمَّا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

هر که راهیاب شد پس جزین نیست که راهیاب می‌شود برای نفع خود و هر که گمراه شد پس جز اینکه نیست که گمراه می‌شود بر ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده تا آنکه فرستیم پیغامبری را

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

و چون خواهیم که هلاک کنیم دیهی را میفرمائیم بسرکشانش آنجا (یعنی آنچه خواهیم) پس نافرمانی کردند آنجا پس ثابت شد بر آن دیهه وعده عذاب پس بر هم زدیم ایشان را بر هم زدنی

وَكَم أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

و بسا کس را هلاک کردیم. از طبقات مردمان بعد نوح و بس است پروردگار تو بگناه بندگان خود دانا بینا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

هر که خواسته باشد آسودگی دنیا بشتاب دهیم وی را در آنجا هر چه خواهیم هر کرا خواهیم باز مقرر کنیم برای او دوزخ درآید بآن نکوهیده رانده شده

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و هر که بخواهد ثواب آخرت و سعی کند برای وی سعی که لایق وی است و او مسلمان باشد پس اینکه جماعه هست سعی ایشان مقبول

كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا

هر فرقه را پی در پی میدهیم اینکه فرقه را و آن فرقه را از بخشش پروردگار تو و نیست بخشش پروردگار تو باز داشته شده

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

بین چگونه افزونی داده‌ایم بعضی مردمان را بر بعضی یعنی در دنیا بحسب رزق و جاه و هر آئینه آخرت زیاده‌تر بود در تمیز درجات و در افزونی دادن

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا

مقرر مکن با خدا معبود دیگر را آنگاه بنشینن نکوهیده بی یار مانده

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

و حکم کرد پروردگار تو که عبادت مکنید مگر خودش را و بکنید با پدر و مادر نیکوکاری اگر برسد نزدیک تو بکمال سالی یکی از ایشان یا هر دو پس مگو ایشان را اف و بانگ مزین بر ایشان و بگو بایشان سخن نیکو

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

و پست کن برای ایشان بازوی تواضع را از جهت مهربانی و بگو ای پروردگار من به بخشا بر ایشان چنانکه پرورش کردند مرا در خوردسالی

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

پروردگار شما داناترست- بآنچه در ضمیر شماست اگر باشید شایسته پس هر آئینه وی هست رجوع کنندگان را آمرزنده

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا

و بده بخداوندان قرابت حق وی را و بدرویش و ره‌گذری و اسراف مکن اسراف کردنی

إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ط وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

هر آئینه اسراف کنندگان هستند برادران شیاطین و هست شیطان به نسبت پروردگار خود ناسپاس

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

و اگر رو بگردانی ازین جماعه بانتظار رزقی از پروردگار خود که امیدوار آن باشی پس بگو ایشان را سخنی ملایم

و مکن دست خود را بسته با گردن خود و مکشائی آنرا تمام گشادن که آنگاه بنشینى ملامت کرده شده درمانده گشته یعنی در صورت اسراف

۲۹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

هر آئینه پروردگار تو می‌کشاید و تنگ می‌کند روزی برای هر که خواهد هر آئینه او به بندگان خود دانا بینا است

۳۰

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

و مکشید اولاد خود را از ترس تنگدستی ما روزی میدهم ایشان را و شما را هر آئینه کشتن ایشان هست گناهی عظیم

۳۱
۲۴۳

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ مَّن نَّزَرْتَهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا

و نزدیک مشوید بزنا هر آئینه وی بیحیائیست و بد راهیست وی

۳۲

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

و مکشید نفس را که محترم ساخته است خدا مگر بحق و هر که کشته شود به ستم پس داده‌ایم وارث او را قوتی پس باید که زیادتی نکند در کشتن هر آئینه وی هست یاری داده شده

۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

و نزدیک مشوید بمال یتیم مگر بطریقی که او نیکست تا آنکه رسد به نهایت قوت خود و وفا کنید بعهد هر آئینه عهد پرسیده خواهد شد ازو

۳۴

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

و تمام کنید پیمانہ را چون به پیمائید و بسنجید به ترازوی راست اینکه بهترست و نیکوترست از جهت عاقبت

۳۵

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُ وزنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

و مرو پی چیزیکه ترا دانش آن نیست هر آئینه گوش و چشم و دل هر یکی ازینها پرسیده خواهد شد

۳۶

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

و مرو در زمین خرامان هر آئینه تو نخواهی شکافت زمین را و نرسی بکوهها در درازی

۳۷

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

همه اینکه خصلتهاست بد فعلی آن نزدیک پروردگار تو ناپسندیده

۳۸

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا
إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكُرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبَّتَعُوا إِلَىٰ ذِي
الْعَرْشِ سَبِيلًا

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ ؕ عَلَوًا كَبِيرًا

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ۗ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُوَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ ۗ وَلَوُاْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ ۚ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
نَجْوَىٰٓ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

وَقَالُوا ءَأِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا ؕ أءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

اینکه ازان جمله است که وحی فرستاده است بسوی تو
پروردگار تو از علم و مقرر مکن با خدا معبودی دیگر را آنگاه
انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده گشته

آیا برگزید شما را پروردگار شما به پسران و خود فرا گرفت
از فرشتگان دختران را هر آئینه شما میگویند سخن گران

و هر آئینه بهر نوع سخن گفتیم درین قران تا پندپذیر
شوند و نمی‌افزاید در حق ایشان مگر رمیدن را

بگو اگر بودندی با خدای معبودان دیگر چنانکه میگویند
آنگاه طلب کردندى بسوئى خداوند عرش راه نمازعت را

پاکست وی و بلندست از آنچه میگویند بلندی عظیم

بپاکی یاد میکنند او را آسمانها هفتگانه و زمین و هر که در
میان اینها هست و نیست هیچ چیز مگر بپاکی یاد می‌کنند با
ستایش او و لیکن شما فهم نمی‌کنید یاد کردن ایشانرا هر
آئینه وی هست بردبار آمرزگار

و چون میخوانی قرآن را میسازیم در میان تو و در میان
آنانکه باور نمیدارند آخرت را پرده پوشیده

و می‌نهییم بر دل ایشان پوششها تا نفهمندش و در گوش
ایشان گرانی را و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن
تنها رو گردان شوند بر جانب پشت خود رمیده شده

ما داناتریم بچیزیکه میشوند بسبب آن وقتی که گوش
می‌نهند بسوی تو و وقتی که ایشان رازگویان باشند وقتی
که میگویند اینکه ستمکاران پیروی نمیکنید مگر مرد جادو
کرده را

بنگر چگونه زدند داستانها برای تو پس گمراه شدند پس
نمیتوانند راه یافتن

و گفتند آیا چون شویم استخوانی چند و اعضای بوسیده از
بیم پاشیده آیا ما برانگیخته شویم بآفرینش نو

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو سنگ شوید یا آهن شوید

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

یا نوعی دیگر شوید از آنچه بزرگ نماید در خاطر شما خواهند گفت گه باز پیدا کند ما را بگو کسیکه آفرید شما را اول بار پس خواهند جنبانید بسوی تو سر خود را و خواهند گفت کی باشد آن بگو شاید که نزدیک باشد

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

روز که خدا بخواند شما را پس قبول کنید خواندن ویرا حمد گویان و گمان کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی

۵۳
۲۴۵

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَنِ عَدُوًّا مُّبِينًا

و بگو بندگان مرا که بگویند کلمه که آن بهترست (یعنی با کفار) هر آئینه شیطان نزاع می‌افکند میان مردمان هر آئینه شیطان هست آدمی را دشمن آشکارا

۵۴

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

و مراد ازان کلمه اینست که) پروردگار شما داناترست بحال شما اگر خواهد رحم کند بر شما و اگر خواهد عقوبت کند شما را و نفرستادیم ترا یا محمد بر ایشان نگاهبان

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۗ وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

و پروردگار تو داناترست بهر که در آسمانها و زمینست و هر آئینه فضل دادیم بعض پیغمبران را بر بعض و دادیم داود را زبور

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۚ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

بگو بخوانید آنانرا که گمان دارید الوهیت در حق ایشان بجز خدا پس نتوانند برداشتن سختی را از شما و نه تغیر دادن

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مَحْدُورًا

آنانکه ایشانرا می‌پرستند کافران طلب میکنند بسوی پروردگار خویش قرب را که کدام یک از ایشان نزدیکتر باشد و توقع دارند رحمت او را و می‌ترسند از عذاب او هر آئینه هست عذاب پروردگار تو ترسیده شده

۵۸

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

و نیست هیچ دهی الا ما هلاک کننده ویایم پیش از روز قیامت یا عذاب کننده ویایم بعقوبت سخت هست اینکه وعده در لوح نوشته شده

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا
الَّتِي أَرَيْنَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُحُوفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۲

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَحْرَمْتَنِي إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَأُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ أَسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و باز نداشت ما را که بفرستیم نشانه‌ها مگر آنکه دروغ
شمرده بودند آن را پیشینیان و دادیم ثمود را شتر ماده تا
نشانه باشد پس کافر شدند بوی و نه می‌فرستیم نشانه‌ها را
مگر برای ترسانیدن

و یاد کن چون گفتیم ترا که پروردگار تو در گرفته است
همه مردمان را (یعنی در قدرت خود) و نساختم نمائی را
که نمودیم بتو مگر امتحانی مردمان را و نساختم درختی را
که نفرین کرده شد در قرآن مگر امتحانی و می‌ترسانیم
ایشان را پس نمی‌افزاید ترسانیدن در حق ایشان مگر
سرکشی بزرگ را

و یاد کن چون گفتیم فرشتگان را سجده کنید بسوی آدم
پس سجده کردند الا ابلیس گفت آیا سجده کنم کسی را که
آفریده از گل

باز گفت آیا دیدی اینکه شخص را که فضل داده بر من اگر
موقوف گذاری مرا تا روز قیامت البته از بیخ بر کنم اولاد او
را الا اندکی

خدا فرمود برو پس هر کسیکه پیروی تو کند از ایشان پس
دوزخ سزای همه شماست سزای کامل

و از جا بجنبان هر کرا توانی از ایشان با‌آواز خود و آواز بکن
بر اهلاک ایشان سواران خود را و پیادگان خود را و شریک
شو بایشان در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و
وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر بفریب

هر آئینه بندگان من نیست ترا بر ایشان هیچ قدرتی و بس
هست پروردگار تو کار ساز

پروردگار شما آنست که روان میکند برای شما کشتیها را در
دریا تا طلب معیشت کنید از فضل او هر آئینه او هست بر
شما مهربان

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا
فَلَمَّا نَجَّكُم إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمٍّ مِّنْ أَوْتَىٰ كَتَبَهُ وَبِئِمِينِهِ
فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِي
عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ حَلِيلًا

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدَّتْ تَرَكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و چون برسد بشما سختی در دریا گم شود هر که او را
میخوانید مگر خدا پس چون خلاص ساخت شما را بسوی
خشکی رو گردان شوید و هست آدمی ناسپاس

آیا ایمن شده‌اید از آنکه فرو برد شما را بجانبی از خشکی یا
بفرستد بر شما بادی تندی که سنگریزه افکند باز نیابید
برای خود هیچ نگاهبانی

آیا ایمن شده‌اید از آنکه باز در آرد شما را بدریا بار دیگر
پس بفرستد بر شما از جنس باد باد تندی را پس غرق
گرداند شما را بسبب آنکه کافر شدید باز نیابید برای خود
هیچ مواخذه کننده بر ما بسبب آن غرق

و هر آئینه بزرگ ساختیم فرزندان آدم را و برداشتیم
ایشان را در بیابان و در دریا و روزی دادیم ایشان را از
پاکیزها و فضل دادیم ایشان را بر بسیاری از آنچه
آفریده‌ایم فضل دادنی

روز که بخوانیم هر فرقه را با پیشوای ایشان پس هر که
داده شدند نامه اعمال او بدست راستش پس آن جماعه
بخوانند نامه خود را و ستم کرده نشوند مقدار یک رشته

و هر که باشد در دنیا کور وی در آخرت نیز کور هست و خطا
کننده‌تر است راه را

و هر آئینه نزدیک بودند که بفریب باز دارند ترا از آنچه
وحی فرستاده‌ایم بسوی تو تا بر بندی بر ما غیر آن را و
آنگاه دوست گرفتندی ترا

و اگر نه آن بودی که ثابت داشتیم ترا نزدیک بودی که میل
کنی بسوی ایشان اندک میلی

آنگاه می‌چشانی‌دیم ترا دو چند عذاب زندگانی و دو چند
عذاب مرگ باز نمی‌یافتی برای خود مدد کننده بر ما

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبُثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و هر آئینه نزدیک بودند که بلغزانند ترا از زمین تا جلا وطن کنند ترا از آنجا و آنگاه نمانند پس از تو مگر اندکی

مانند روش آنانکه فرستاده‌ایم ایشان را پیش از تو از پیغمبران خویش و نخواهی یافت روش ما را تبدیلی

بر پادار نماز را وقت زوال آفتاب تا هجوم تاریکی شب و لازم گیر قرآن خواندن فجر را هر آئینه قرآن خواندن فجر را حاضر می‌شوند فرشتگان

و بعضی شب بیدار باش بقرآن شب خیزی زیاده شد برای تو نزدیک است که ایستاده کند ترا پروردگار تو بمقامی پسندیده

و بگو ای پروردگار من درآر مرا در آوردن پسندیده و بیرون آر مرا بیرون آوردن پسندیده و ساز برای من از نزدیک خود قوتی یاری دهنده

و بگو آمد دین حق و نبود شد دین باطل هر آئینه باطل است نابود شونده

و فرود می‌آریم از قرآن آنچه وی شفا است و رحمت است مسلمانان را و نمی افزاید در حق ستمکاران مگر زیان را

و چون انعام کنیم بر آدمی رو بگرداند و بیچاند بازوی خود را و چون رسد بوی سختی ناامید باشد

بگو هر کسی کار میکند بر طریقه خود پس پروردگار شما داناتر است بآنکه وی یابنده‌تر بود راه را

و سؤال میکنند ترا از روح بگو روح از فرمان پروردگار من است و شما نداده شده‌اید از علم مگر اندکی

و اگر خواهیم ببریم آنچه وحی فرستاده‌ایم بسوی تو باز نیایی برای خود به نسبت وی بر ما کارسازی

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ وَكَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

لیکن باقی گذاشتمش بسبب رحم از جانب پروردگار تو هر آئینه فضل وی بر تو بزرگ است

بگو اگر جمع شوند آدمیان و جن بر آنکه بیارند مانند اینکه قرآن هرگز نیارند مانند آن و اگر چه باشد بعض ایشان بعض را مدد دهنده

قُل لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

و هر آئینه گوناگون بیان کردیم برای مردمان درین قرآن از هر داستانی پس قبول نکردند بیشتر مردمان مگر ناسپاسی را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

و گفتند هرگز باور نداریم ترا تا آنکه جاری کنی برای ما از زمین چشمه

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

و یا باشد ترا بوستانی از خرما و انگور پس روان کنی جوئیها در میان آن روان کردنی

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

یا فرود آری آسمان را چنانچه گمان میکنی بر ما پاره پاره یا بیاری خدا را و فرشتگان را رو بروی ما

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتِ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

یا باشد ترا خانه از زر یا بالا روی در آسمان و باور نداریم بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آری بر ما نوشته که بخوانیم آن را بگو پاک است پروردگار من نیستم من مگر آدمی فرستاده شده

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۗ قُل سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

و باز نداشت مردمان را از آنکه ایمان آرند وقتی که آمد بایشان هدایت مگر آنکه گفتند آیا خدای تعالی آدمی را پیغامبر فرستاده است

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

بگو اگر میبودند در زمین فرشتگان که میرفتند آرامیده هر آئینه پیغامبر میفرستادیم بر ایشان از آسمان فرشته را

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُتَمِِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن السَّمَاءِ مَلَكًَا رَسُولًا

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما هر آئینه وی به بندگان خود دانا بینا است

قُل كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ كُلَّمَا حَبَتِ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

ذَٰلِكَ جَزَاءُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظْمًا وَرُفَاتًا أءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ
خَشِيَّةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ
جَمِيعًا

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

و هر که راه نمودش خدا همون است راهیاب و هر که گمراه
سازدش پس نیابی برای ایشان دوستانی بجز خدا و
برانگیزیم ایشان را روز قیامت روان شده بر روئی خویش
نابینا و گنگ و کر گشته جای ایشان دوزخ است هرگاه که
فرو نشیند بیفزائیم بر ایشان آتش را

اینست جزای ایشان بسبب آنکه کافر شدند به نشانه‌های ما
و گفتند آیا چون شویم استخوانی چند و اعضا از هم پاشیده
آیا برانگیخته شویم بافرینش نو

آیا ندیده‌اند که آن خدای که آفریده آسمانها و زمین را
تواناست که بیافریند مانند ایشان و ساخته است برای
ایشان میعادى که هیچ شبهه نیست دران پس قبول نکردند
ستمکاران مگر انکار را

بگو اگر می‌بودید شما مالک خزانه‌ها و بخشش پروردگار مرا
آنگاه نیز بخیلی میکردید بترس آنکه همه را خرج کنید و
هست آدمی بخل کننده

و هر آئینه دادیم موسی را نه نشانه روشن پس بپرس از
بنی اسرائیل چو آمد به ایشان پس گفت او را فرعون هر
آئینه می‌پندارم ترا ای موسی جادو کرده شده

گفت هر آئینه تو دانسته نه فرستاده است اینکه نشانه‌ها را
مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیله‌ها فرستاده است و هر
آئینه من می‌پندارم ترا از فرعون هلاک شده

پس خواست که بجنباند بنی اسرائیل را از زمین پس غرق
ساختیم او را و آنان را که همراه او بودند همه یک جا

و گفتیم پس از وی بنی اسرائیل را ساکن شوید در زمین
پس چون بیاید وعده آخرت بیاریم شما را در هم آمیخته

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ
تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ
قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا
وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وِئٌ مِّنَ الدُّلِّ وَكَبِيرُهُ
تَكْبِيرًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهُ
عِوَجًا

قِيمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ
يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

مَّكِيثِينَ فِيهِ أَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

و براستی فرو فرستاده‌ایم قرآن را و براستی فرود آمده
است و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و ترساننده

و قرآن را بتفریق فرستادیم تا بخوانی آن را بر مردمان
بدرنگ و بدفعات و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی

بگو ایمان آرید بآن یا ایمان نیارید هر آئینه آنانکه داده شد
ایشان را علم پیش ازین چون خوانده میشود بر ایشان
می‌افتند بر روی خود سجده‌کنان

و گویند پاکی پروردگار ما راست هر آئینه هست وعده
پروردگار ما کردنی

و می‌افتند بر روی خویش گریه‌کنان و می‌افزاید قرآن در
ایشان فروتنی را

بگو بخوانید خدای را یا بخوانید رحمن را هر کدام که
بخوانید خوب باشد پس خدای راست نامهای نیکو و اینکه
همه بلند مخوان نماز خود را و نه اینکه همه پست مخوان
آنرا و بجوی میان اینکه و آن راهی

و بگو ستایش خدای راست که هیچ فرزند نگرفته است و
نیست او را هیچ شریکی در پادشاهی و نیست او را
کارسازی بسبب ناتوانی و به تعظیم یاد کن او را تعظیم
کردنی

همه ستایش آن خدای راست که فرو فرستاد بر بنده خود
کتاب و پیدا نه کرد در وی هیچ کجی

ساخت او را راست تا بترساند از عقوبت سخت از نزدیک
خدا و تا مژده دهد آن مسلمانان را که میکنند کارهای
شایسته با آنکه ایشانراست مزد نیک

باشندگان در وی همیشه

و تا ترساند آنان را که گفتند خدا فرزند گرفته است

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

نیست ایشان را هیچ دانش بآن و نه پدران ایشان را بود سخت است اینکه سخن که بر می‌آید از دهان ایشان نمی‌گویند مگر دروغ

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

پس مگر تو کشنده نفس خود را بر پی ایشان اگر ایمان نیارند باین سخن از جهت اندوه

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

هر آئینه ما ساخته‌ایم هر چیز را که بر زمین است آرایش آن را تا امتحان کنیم ایشان را کدام از ایشان نیکوترست در عمل

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

و هر آئینه ما البته معدوم خواهیم ساخت هر چیز را که بر وی است میدان هموار بی گیاه مانده

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا

آیا پنداشتی که اصحاب غار و نوشته یعنی نوشته که بر دیوار آن غار بود از جمله نشانه‌های ما عجب بودند

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

چون آرام گرفتند جوانان چند بسوی غار و گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزدیک خود بخشی و آماده ساز برای ما راهیابی را در کار ما

فَضْرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

پس پرده گذاشتیم بر گوش ایشان در غار یعنی خوابانیدیم سالها شمرده شده

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

باز برانگیختیم ایشان را تا بدانیم کدام یک از دو گروه یاد داشته است مقداری که درنگ کردند از مدت زمان

ثَخُنْ نَفْسُ عَلِيكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

ما میخوانیم بر تو خبر ایشان برآستی هر آئینه ایشان جوانان چند بودند که ایمان آوردند به پروردگار خویش و زیاده دادیم ایشان را هدایت

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا هَا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

و رشته بستیم بر دل ایشان (استوار ساختیم) چون ایستادند پس گفتند پروردگار ما همان پروردگار آسمانها و زمین است هر آئینه نخواهیم پرستید بجز وی معبودی را هر آئینه گفته باشیم آنگاه سخن دروغ

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

اینکه قوم ما خدایان گرفتند بجز خدا چرا نمی‌آرند بر ثبوت آن خدایان دلیلی واضح پس کیست ستمکارتر از کسیکه بر بست بر خدا دروغ را

۱۸
کشف
۱۶
/۱۱۰

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأُ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّن رَّحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ أَمْرِكُمْ
مَّرْفَقًا

۱۷
حزب
۱۱۸

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَرُّ عَنِ الْيَمِينِ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن
يُضِلِّ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا

۱۸
۲۵۴ر

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا

۱۹

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِئْتُمْ فَأَبَعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

۲۰

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا

و چون یکسو شوید ای یاران ازان کافران و یکسو شوید از آنچه می‌پرستند ایشان بجز خدا پس آرام گیرید بسوی غار تا فراخ کند بر شما پروردگار شما بخشایش خود را و مهیا سازد برای شما منفعت را در کار شما

و بینی ای بیننده ضوء آفتاب را وقتی که طالع شود میل کند از غار ایشان بجانب راست و چون غروب شود تجاوز میکند از ایشان بجانب چپ و ایشان در گشادگی‌اند از غار اینکه از نشانه‌های خداست هر که راه نمایدش خدا همونست راه یابنده و هر که گمراه میکندش پس نیابی او را هیچ دوست راه نماینده

و بپنداری ای بیننده ایشان را بیدار و ایشان خفته‌اند و میگردانیم ایشان را بجانب راست و جانب چپ و سگ ایشان گشاده است دو دست خود را بر عتبه دروازه اگر اطلاع یابی بر ایشان البته رو بگردانی از ایشان بطریق گریختن و پر شوی از ایشان بترس

و هم چنین برانگیختیم ایشان را تا عاقبت با یکدیگر سؤال کنند در میان خود گفت گوینده از ایشان چه قدر درنگ کردید گفتند درنگ کردیم یک روز یا بعض روز گفتند پروردگار شما داناتر است بمقدار درنگ کردن شما پس بفرستید یکی را از میان خود باین نقره خود بسوی شهر پس باید که تامل کند کدام یک از اطعمه اینکه شهر طعام پاکیزه‌تر است پس بیارد بشما قوتی از آن و باید که بسبکی آمد و رفت کند و خبردار نکند بحال شما هیچ کس را

هر آئینه اینکه کافران اگر قدرت یابند بر شما سنگسار کنند شما را یا باز آرند شما را در دین خود و رستگار نخواهید شد آنگاه هرگز

۱۸ :
کف
۲۱
/۱۱۰

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

۲۲

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

۲۳
۲۵۵ر

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

۲۴

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْخُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا

۲۵

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

۲۶

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

۲۷

وَأْتَلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

و همچنین خبردار گردانیدیم مردمان را بحال ایشان تا بدانند که وعده خدا راست است و آنکه قیامت هیچ شبه نیست در آن وقتی که نزاع میکردند آن مردمان در میان خود در مقدمه ایشان پس گفتند عمارت کنید بر غار ایشان خانه پروردگار ایشان داناترست بحال ایشان پس گفتند آنانکه قدرت یافتند بر مقدمه ایشان البته بسازیم بر غار ایشان مسجدی

جمعی خواهند گفت اصحاب کف سه کس اند و چهارم ایشان سگ ایشان است و جمعی خواهند گفت که پنج کس اند ششم ایشان سگ ایشان است تهمتی می‌افکنند غائبانه و نیز میگویند هفت کس اند و هشتم ایشان سگ ایشان است بگو پروردگار من داناتر است بشمار ایشان نمیداند ایشانرا مگر اندک کسی پس گفتگو مکن در مقدمه ایشان مگر گفتگوی سرسری و سؤال مکن در باب ایشان هیچ کس را از کافران

و مگو هیچ چیزی را که من البته خواهم کرد آن را فردا

مگر مقرون بذكر مشیت خدا و یاد کن پروردگار خود را وقتی که فراموش کنی و بگو توقع است که دلالت کند مرا پروردگار من براهی نزدیکتر باعتبار راستی از (آنچه کافران می‌گویند)

و درنگ کرده بودند در غار خود سه صد سال و افزودند نه سال دیگر

بگو خدا داناتر است بمقداری که درنگ کردند او راست علم غیب آسمانها و زمین چه قدر بینا است و چه قدر شنواست نیست ایشان را بجز وی هیچ کارساز و شریک نمی‌گیرد در حکم خود هیچکس را

و بخوان آنچه وحی فرستاده شد بسوی تو از کتاب پروردگار تو و هیچکس تبدیل کننده نیست حکمهای ویرا و نیابی بجز وی هیچ پناهی

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ^ط وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ^ط فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا^ج
وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمِ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ
مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

و بند کن خود را با آنانکه یاد میکنند پروردگار خود را صبح
و شام می‌جویند روی او را و باید که نگذرد چشمهای تو از
ایشان طلب کنان آرایش زندگانی دنیا را و فرمان مبر آنرا
که غافل ساخته‌ایم دل او را از یاد خویش و پیروی کرده
است خواهش خود را و هست کار او از حد گذشته

و بگو اینکه سخن راست است از پروردگار شما پس هر که
خواهد ایمان آورد و هر که خواهد کافر شود هر آئینه ما مهیا
کرده‌ایم برای ستمکاران آتشی را در گیرد بایشان سرا
پردهای او و اگر فریاد کنند بداد ایشان رسیده شود
بنوشاندن آبی مانند مس گداخته بریان کند رویها را از آن
بد آشامیدنی است و دوزخ بد آرامگاهی است

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر
آئینه ما ضایع نکنیم مزد کسیکه نیکو کرده است کار را

اینکه جماعه ایشانراست بوستانها همیشه ماندن میرود زیر
ایشان نهرها زیور داده شوند آنجا و ستوانها از زر و بیوشند
جامهای سبز از دیبای نازک و دیبالک تکیه‌کنان آنجا بر تختها
اینکه نیک جز است و بهشت نیکو آرام‌گاه‌یست

و بیان کن برای ایشان داستانی قصه دو شخص دادیم یکی
را از ایشان دو بوستانها از درختان انگور و گرداگرد آن
پیدا کردیم درختان خرما و پیدا کردیم در میان اینکه
بوستانها زراعت را

هر دو بوستانها آوردند میوه‌های خود و هیچ کم نکرده از
میوه و جاری ساختیم میان آنها جوی آب

و بود او را میوه‌ای بسیار پس گفت همنشین خود را و او
گفتگو میکرد بآن همنشین من بیشترم از تو در مال و
غالب‌ترم باعتبار چشم

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۗ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ
هَذِهِ أَبَدًا

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا
مِّنْهَا مُنْقَلَبًا

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۖ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا
حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

وَأَحِيطَ بِثَمَرِهِ ۗ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا
وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي
أَحَدًا

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِئَةً يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ
مُنْتَصِرًا

هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَمَا ۖ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

و درآمد به بوستان خود ستم کرده بر خویش گفت
نمی‌پندارم که هلاک شود اینکه بوستان هیچ‌گاه

و گمان ندارم که قیامت متحقق شود و بالفرض اگر باز
گردانیده شوم بسوی پروردگار خود هر آئینه خواهم یافت
بازگشتی بهتر ازین بوستانها

گفت او را همنشین او و او گفتگو میکرد با وی آیا کافر
شدی بآن خدای که پیدا کرد ترا از خاک باز از نطفه باز ترا
مرد ساخت

لیکن من اعتقاد دارم که الله پروردگار من است و شریک
مقرر نمی‌کنم با پروردگار خود هیچکس را

و چرا نه چون در آمدی به بوستان خود گفتم آنچه خدا
خواست است شدنی نیست هیچ توانائی مگر بمشیت خدا
اگر می‌بینی مرا کمتر از خود در مال و فرزند

پس شاید که پروردگار من بدهد مرا بهتر از بوستان تو و
شاید که فرستد بر بوستان تو عذابی از آسمان پس گردد
زمین بی گیاه لغزاننده پای

یا شود آب او فرو رفته پس نتوانی آن را جستن

و بعقوبت احاطه کرده شده میوه‌ای او پس بامداد کرد
می‌مالید دو دست خود را بحسرت بر آنچه خرج کرد در
عمارت آن و آن افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای
کاش شریک مقرر نکردمی با پروردگار خود هیچکس را

و نبود او را هیچ جماعتی که یاری دهندش بجز خدا و نبود
انتقام گیرنده

اینکه جا ثابت که کارسازی خدا همیشه باشنده است وی
بهتر است از روی ثواب دادن و وی بهتر است از روی جزا
دادن

و بیان کن برای ایشان داستانی زندگانی دنیا که وی مانند
آبی است که فرو فرستادیمش از آسمان پس درهم پیچید
بسبب وی رستنی زمین پس شد آخر کار در هم شکسته
می‌پرانیدش بادها و هست خدا بر همه چیز توانا

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

وَيَوْمَ نَسِیرُ الْجِبَالِ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ تُتَّخَذُونَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

وَرَعَا الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

مال و فرزندان آرائش زندگانی دنیا است و حسنات پاینده شایسته بهتراند نزدیک خدا از روی ثواب و خوبتراند از جهت امید داشتن

و آن روز روان کنیم کوهها را و به بینی زمین را ظاهر شده و جمع سازیم مردمان را پس نگذاریم از ایشان هیچکس را

و رو برو آورده شوند بر پروردگار تو صف کشیده گویم هر آئینه آمدید پیش ما چنانکه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه می‌پنداشتید که نخواهیم ساخت برای شما وعدگاهی

و در میان نهاده شود نامه اعمال پس ببینی گناهکاران را ترسان از آنچه در آنست و می‌گویند ای وای بر ما چه حال است اینکه نامه را نمی‌گذارد هیچ معصیت خرد را و نه بزرگ را مگر احاطه کرده است آن را و ببابند هر چه کرده بودند حاضر و ستم نه کند پروردگار تو بر هیچکس

و یاد کن چون گفتیم به فرشتگان سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس بیرون شد از فرمان پروردگار خود ای مردمان آیا دوست میگیرید او را و فرزندان او را بجز من و ایشان شما را دشمن‌اند شیطان بد عوض است ستمکاران را

حاضر نکرده بودم ایشانرا نزدیک آفریدن آسمانها و زمین و نه نزدیک آفریدن خودشان و نیستم مددگار گیرنده گمراهان را

و روز که گوید خدای تعالی ای مشرکان ندا کنید شریکان مرا که گمان می‌نمودید پس ندا کنند آن جماعه را و آن جماعه قبول نکنند ندای ایشان را و ساختیم در میان ایشان مهلکه

و به ببینند گناهکاران آتش را و بفهمند که ایشان افتادگاند در وی و نیابند از آن جای بازگشت

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوعًا

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلْ
لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا

۶۰

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ
أَوْ أَمْضِيَ حُقْبًا

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
الْبَحْرِ سَرَبًا

و هر آئینه گوناگون بیان کردیم درین قرآن برای مردمان
هر نوع داستان و هست آدمی بیشتر از همه چیز در
خصوصیت

و باز نداشت مردمان را از آنکه ایمان آرند چون بیاید
بایشان هدایت و از آنکه طلب آموزش کنند از پروردگار
خود مگر انتظار آنکه بیاید بدیشان روش پیشینیان یا بیاید
بایشان عقوبت گوناگون شده

و نمی‌فرستیم پیغامبران را مگر بشارت دهنده و ترساننده
و خصوصیت میکنند کافران بشیبه بیهوده تا بلغزانند بسبب
آن سخن حق را و تمسخر گرفتند آیات مرا و چیزها که بآن
ترسانیده شدند

و کیست ستمکارتر از کسیکه پند داده شد بآیات پروردگار
خویش پس رو گردان گشت از آن و فراموش کرد آنچه
پیش فرستاده است دو دست وی هر آئینه ما ساخته‌ایم بر
دل ایشان پرده‌ها تا نفهمند قرآن را و ساختیم در گوش
ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بسوی هدایت راه
نیابند آنگاه هرگز

و پروردگار تو آمرزنده خداوند رحمت است اگر مواخذه
کردی ایشان را بآنچه کرده‌اند شتاب فرستادی بدیشان
عقوبت را بلکه ایشان را میعادى هست که نیابند اینکه
طرف ازان پناهی

و اینکه دیبها را هلاک کردیم چون ستم کردند و معین
کردیم برای هلاک ایشان میعادى

و یاد کن چون گفت موسی نوجوان خود را همیشه راه میروم
تا آنکه برسم بمحل جمع شدن دو دریا یا بروم مدت‌های دراز

پس چون رسیدند بمحل جمع شدن دو دریا فراموش کردند
ماهی خود را پس راه خود گرفت در دریا مانند بفتی

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسِنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ ءِثَارِهِمَا قَصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَني مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ؕ خُبْرًا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

۶۴

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۷۰

۷۱
۲۶۱ ر

۷۲

۷۳

۷۴

پس چون گذشتند گفت موسی نوجوان خود را بیار برای ما طعام چاشت ما را هر آئینه رنج یافتیم ازین سفر خود

گفت آیا دیدی چون آرام گرفتیم تکیه کرده بسنگی پس من فراموش کردم ماهی را (یعنی آنجا) و فراموش نساخت مرا از آنکه یاد کنم قصه آن مگر شیطان و راه خود گرفت در دریا بنهج عجیب

گفت موسی اینکه بود آنچه می‌بستیم پس بازگشتند بر نشان اقدام خود تفحص کنان

پس یافتند بنده را از بندگان ما که دادیم او را حمتی از نزدیک خود و می‌آموختیم او را از نزدیک خود علمی

گفت او را موسی آیا پیروی تو کنم بشرط آنکه بیاموزانی مرا از آنچه آموخته شدی از راهیابی

گفت هر آئینه تو توانی با من شکیبائی کردن

و چگونه شکیبائی کنی بر چیزیکه در نگرفته آنرا از روی دانش

گفت خواهی یافت مرا اگر خدا خواسته است شکیبائی و خلاف نکنم با تو در هیچ فرمانی

گفت اگر پیروی من میکنی پس سؤال مکن از من از هیچ چیز تا آنکه خود آغازم برای تو از حال آن بیانی

پس راه رفتند تا وقتی که سوار شدند در کشتی خضر شکاف کرد آنرا گفت موسی آیا شکافتی کشتی را تا غرق کنی اهل آنرا هر آئینه آوردی چیزی عظیم را

گفت آیا نگفته بودم که تو توانی با من شکیبائی کردن

گفت موسی مواخذه مکن با من بآنچه فراموش کردم و بر سر من مینداز در مقدمه من سختی را

پس راه رفتند تا وقتی که برخوردند با نوجوانی خضر بکشت آنرا بگفت موسی آیا کشتی نفس پاک را بغیر قصاص نفسی هر آئینه آوردی شیء ناپسندیده

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفته بودم با تو که هر آئینه تو نتوانی با من
شکیبائی کردن

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ لُدِّي عُدْرًا

گفت موسی اگر پرسم ترا از چیزی بعد ازین بار پس صحبت
مکن با من هر آئینه رسیدی از جانب من بحد عذر

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

پس راه رفتند تا وقتی که آمدند باهل دیهی طعام طلب
کردند از اهل آن دیهه پس قبول نمودند اهل دیهه که
مهمانی کنند ایشانرا پس یافتند در آنجا دیواری که
میخواست آنکه بیفتد پس راست ساخت آنرا گفت موسی
اگر میخواستی هر آئینه میگرفتی بر تعمیر اینکه دیوار
مزدی

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

گفت اینست جدائی در میان من و تو خبر خواهم داد ترا
بسر آنچه نتوانی بران شکیبائی کردن

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْلُكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

اما کشتی پس بود از آن درویشان چند که کار میکردند در
دریا پس خواستم که معیوب کنم آنرا و بود پیش روئی
ایشان بادشاهی که میگرفت هر کشتی درست را بزبردستی

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

و اما آن نوجوان پس بودند پدر و مادر وی مسلمان پس
ترسیدم از آنکه غالب آید بر ایشان در سرکشی و کفر

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

پس خواستیم که عوض دهد ایشانرا پروردگار ایشان بهتر
از وی روئی پاکیزگی و نزدیکتر از جهت شفقت

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

و اما دیوار پس بود از آن دو نوجوان یتیم در شهر و بود
زیر آن گنجی از آن ایشان و بود پدر ایشان نیکوکار پس
خواست پروردگار تو که اینکه نوجوانان برسند بنهایت قوت
خویش و برآرند گنج خود را از روی مهربانی پروردگار تو و
نکردم آنرا از رائی خود اینست سر آنچه نتوانستی بر آن
شکیبائی کردن

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ
ذِكْرًا

و سؤال میکنند ترا از ذو القرنین بگو خواهم خواند بر شما
از حال وی خبری

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُو فِي الْأَرْضِ وَعَاتَيْنَهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَأَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

۸۶ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ بِمَا آتَىٰ أَن تَعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

۸۷ قَالَ أَمَا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِٗ فَيُعَذِّبُهُو

عَذَابًا نُّكَرًا

۸۸ وَأَمَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُٗ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ

لَهُٗ مِن أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ

نَجْعَلْ لَهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا

۹۱ كَذٰلِكَ ۚ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

۹۳ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

۹۴ قَالُوا يَبْدَأُ الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُم سَدًّا

۹۵ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

۹۶ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

أَنْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

۹۷ فَمَا اسْطَلْعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَلْعُوا لَهُٗ نَقْبًا

هر آئینه ما دسترس دادیم او را در زمین و دادیم او را از هر چیز سامانی

پس در پی سامانی افتاد

تا آنکه رسید بمحل فرو رفتن آفتاب و یافت آن را که فرو می‌رود در چشمه گل و لائی و یافت نزدیک آن چشمه گروهی را گفتیم ای ذو القرنین (اختیار بدست تست) یا اینست که عقوبت کنی یا بگیری در میان ایشان معامله نیکوئی

گفت اما کسیکه ستم کرد پس عذاب خواهیم کرد او را بازگردانیده شود بسوئی پروردگار خویش پس عذاب کند او را عذاب سخت

و اما آنکه ایمان آورد و کار شایسته کرد پس او را حالت خوش است از روی پاداش و خواهیم گفت در باب او از مقدمه خویش سخن آسانی

باز در پی سامانی افتاد

تا وقتی که رسید بمحل بر آمدن آفتاب یافت که آن برمی‌آید بر گروهی که نساخته‌ایم برائی ایشان اینکه طرف از آفتاب هیچ پرده

چنین بود قصه و هر آئینه در گرفته‌ایم بآنچه نزدیک وی بود از روی خبرداری

باز در پی سامانی افتاد

تا وقتی که رسید در میان سدین یافت اینکه جانب سدین گروهی را که نزدیک نیستند از آنکه بفهمند سخنی

گفتند ای ذو القرنین هر آئینه یاجوج و ماجوج فساد کنندگانند در زمین پس آیا مقرر کنیم برائی تو باجی بر شرط آنکه بسازی در میان ما و ایشان سدی

گفت آنچه دست رس داده است مرا دران پروردگار من بهتر است پس مدد کنید مرا بزور بازو تا بسازیم میان شما و ایشان حاجی محکم

بیارید پیش من پارهائی آهن تا وقتی که برابر ساخت ما بین آن دو کوه گفت آتش بدمید تا آنکه آتش ساخت آن آهن را گفت بیارید پیش من تا بریزم بالائی اینکه روئین گداخته را

پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که بالا روند بر ان سد و نتوانستند او را سوراخ کردن

وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا

أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نُزُلًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِي

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

يُحْسِنُونَ صُنْعًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

أَعْمَلُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ

هُزُورًا

ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي

الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

تَنفَذَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن

وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ

وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا

گفت اینکه صنعت نعمتی است از پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من کند آن را هموار و هست وعده پروردگار من راست

و بگذاریم بعض ایشان را آن روز که درهم آمیزند در بعض دیگر و دمیده شود در صور پس بهم آریم ایشانرا بهم آوردن

و رو بروی آریم دوزخ را آن روز پیش کافران رو برو آوردن

آنانکه بود چشم ایشان در پرده از یاد من و نمی‌توانستند سخن شنیدن یعنی از شدت بغض

آیا پنداشتند کافران که دوست گرفتن ایشان بندگان مرا بجز من موجب عقوبت نباشد هر آئینه ما آماده ساختیم دوزخ را برای کافران جای فرود آمدن

بگو آیا خبر دهیم شما را بآنانکه زیان‌کارترین مردم‌اند از روی عمل

اینکه جماعه آنانند که گم شد سعی ایشان در زندگانی دنیا و ایشان گمان میکنند که نیکوکاری میکنند در عمل

اینکه جماعه آنانند که کافر شدند بآیات پروردگار خویش و بملاقات او پس نابود شد عمل ایشان پس بر پا نخواهیم ساخت برای ایشان روز قیامت هیچ وزنی

حال اینست جزای ایشان دوزخ باشد بسبب آنکه کافر شدند و گرفتند آیات مرا و پیغامبران مرا به تمسخر

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند باشد ایشان را بوستانهای بهشت جائی مهمانی

جاویدان آنجا نطلبند از آنجا بازگشتن

بگو اگر باشد دریا سیاهی برائی نوشتن سخنان پروردگار من البته خرج شود دریا پیش از انکه آخر شوند سخنان پروردگار من اگر چه بیاریم مانند آن دریا بطریق مدد

بگو جزین نیست که من آدمی‌ام مانند شما وحی فرستاده میشود بسوی من که معبود شما همان معبود یکتا است پس هر که توقع دارد ملاقات پروردگار خود را باید که بکند کار پسندیده و شریک نیارد در عبادت پروردگار خویش هیچکس را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کهیصص

کهیصص

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ وَزَكْرِيَّا

اینست بیان بخشایش پروردگار تو بر بنده خود زکریا

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

چون ندا کرد پروردگار خود را بدعای پنهان

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَأَشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ
أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

گفت ای پروردگار من هر آئینه سست شده هست استخوان
از بدن من و برنگ آتش شعله زد سر من از جهت سفیدی و
نبودم در دعای تو ای پروردگار من بی بهره

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْلَىٰ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

و هر آئینه من میترسم از اقارب خود بعد از خود و هست
زن من نازای پس عطا کن مرا از نزدیک خود وارثی

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ عَالِي يَعْقُوبَ ۗ وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا

که میراث گیرد از من و میراث گیرد از اولاد یعقوب و بکن
او را ای پروردگار من مرد پسندیده

يٰۤاِزْكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اَسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ
قَبْلُ سَمِيًّا

گفتیم ای زکریا هر آئینه ما بشارت میدهیم ترا بطفلی که
نام او یحیی است پیدا نکردیم پیش ازین هیچ همنامی او را

قَالَ رَبِّ اَنِّي يَكُوْنُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ
بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود برای من طفلی و
هست زن من نازای و هر آئینه رسیده‌ام از سبب کلان
سالی بنهایت ضعف

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰٓئِنُّ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

گفت وعده همچنین است گفت پروردگار تو اینکه کار بر من
آسان است و هر آئینه آفریدم ترا پیش ازین و نبودی
چیزی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيٓ ءَايَةً ۗ قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

گفت ای پروردگار من معین کن برای من نشانه فرمود نشانه
تو آنست که سخن نتوانی گفتن با مردمان سه شبانه روز در
حالتی که صحیح المزاج باشی

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا
بِكُرۡةٍ وَّعَشِيًّا

پس بیرون آمد بر قوم خود از محراب عبادت پس اشارت
کرد بسوی ایشان که تسبیح گوئید صبح و شام

يٰۤيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۗ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحِكْمَ صَبِيًّا

وَحٰنٰنًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرٰكُوَةً ۗ وَكَانَ تَقِيًّا

وَبَرًّا ۗ بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ ۗ حَيًّا

وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ مَرِيْمَ ۙ اِذْ اُنْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ۗ فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

قَالَتْ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ ۙ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ غُلٰمًا زَكِيًّا

قَالَتْ اَنْىُّ يَكُوْنُ لِىْ غُلٰمٌ ۙ وَلَمْ يَمَسَّسْنِىْ بَشَرٌ ۗ وَلَمْ اَكُ بَغِيًّا

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلٰى هٰىٓنَ ۗ وَلِنَجْعَلَهُۥٓ ؕ ؕ ؕ اٰیَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۗ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا

فَحَمَلَتْهُۥ فَانْتَبَذَتْۢ بِهٖءَ مَكَانًا قَصِيًّا

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۗ قَالَتْ يٰۤاَلَيْتَنِىْ مِثُّ قَبْلِ هٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

فَنَادٰلَهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَّا تَحْزَنِىْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

وَهٰزِىْ اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلٰىكَ رُطْبًا جَنِيًّا

(گفتیم) ای یحیی بگیر احکام کتاب را باستواری و دادیمش دانائی در حال کودکی

و دادیمش شفقتی از نزدیک خود و طهارت نفس و بود پرهیزگار

و نیکوکردار به پدر و مادر خود و نبود گردن‌کش گناهکار

و سلام باد بر وی روز که متولد شود و روز که بمیرد و روز که بر انگیزته شود زنده گشته

و یاد کن در کتاب مریم را چون یک سو شد از کسان خود جای بسمت بر آمدن آفتاب

پس گرفت اینکه جانب از ایشان پرده پس فرستادیم بسوی او روح خود را پس صورت گرفت برای مریم آدمی درست اندام شده

گفت هر آئینه من می‌پناهم بخدا از تو اگر پرهیزگار باشی

گفت جز اینکه نیست که من فرستاده پروردگار توام تا عطا کنم ترا طفلی پاکیزه

گفت چگونه پیدا شود برای من طفلی و دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی و هرگز نبودم زناکار

گفت وعده همچین است فرمود پروردگار تو که اینکه بر من آسان است و میخواهیم که کنیم اینکه طفل را نشانه برای مردمان و بخشایشی از جانب خود و هست اینکه مقدمه کاری مقرر کرده شده

پس بشکم بار گرفت آن طفل را پس یک سو شد مریم بسبب آن حمل بجائی دور از مردم

پس آوردش درد زه بسوی تنه خرما مریم گفت ای کاش مرده بودمی پیش ازین و شدمی فراموش از خاطر رفته

پس آواز داد او را از جانب پائین او که اندوه مخور هر آئینه پیدا کرده است پروردگار تو پائین تو جوی

و بجنبان سوئی خویش تنه خرما را تا بیفگند بر سر تو خرمای تازه بالفعل از درخت چیده

فَكُلِيْ وَأَشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأْتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ ۚ قَالُوا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَأْتُحَتَّ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوْكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ
بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ
مَا دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحٰنَهُ ۗ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

پس بخور و بیاشام و آسوده چشم شو پس اگر ببینی از
آدمیان کسی را پس بگو هر آئینه من نذر کرده‌ام برای خدا
روزه را پس سخن نخواهم گرفت امروز با هیچ آدمی

پس آورد عیسی را پیش قوم خود برداشته گفتند ای مریم
هر آئینه آوردی چیزی زشت را

ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد بد و نبود مادر تو زنا
کننده

پس مریم اشارت کرد بطفل خود گفتند چگونه سخن گوئیم
با کسیکه هست در گهواره کودکی

گفت عیسی من بنده خداام داده است مرا کتاب و ساخته
است مرا پیغمبر

و ساخت مرا خداوند برکت هر جا که باشم و حکم فرموده
است مرا بنماز و زکوه مادام که زنده باشم

و ساخت ما را نیکوکار بمادر خود و نکرده است مرا
گردن‌کش بدبخت

و سلام بر من است روز که متولد شدم و روز که بمیرم و
روز که برانگیخته شوم زنده شده

اینست قصه عیسی پسر مریم (مراد می‌دارم) سخن راست
را که در وی اختلاف میکنند

نیست لایق خدایرا که بگیرد هیچ فرزندی پاکی او راست
چون سر انجام کند کاریرا جزین نیست که میگویدش شو
پس میشود

و گفت عیسی هر آئینه خدا پروردگار من و پروردگار شما
است پس عبادت او کنید اینست راه مستقیم

پس اختلاف کردند جماعتها در میان خویش پس وائی مر
کافران را از حاضر شدن روز بزرگ

چه قدر شنوا باشند و چه قدر بینا باشند روز که بیابند
پیش ما لیکن اینکه ستمکاران امروز در گمراهی ظاهراند

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ أَرَأَيْبُ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ لِأَرْجَمَتَكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا

قَالَ سَلِمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَعْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْבُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

وَأذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

و بترسان ایشان را از روز پشیمانی چون بانجام رسانیده شود کار و ایشان در غفلت‌اند و ایشان ایمان نمی‌آرند

هر آئینه ما وارث شویم زمین را و هر کسی را که بر زمین است و بسوی ما باز گردانیده شوند

و یاد کن در کتاب ابراهیم را هر آئینه وی بود راست کردار پیغامبری

یاد کن چون گفت پدر خود را ای پدر من چرا عبادت میکنی چیزی را که نمی‌شنود و نمی‌بیند و دفع نمیکند از تو چیزی

ای پدر من هر آئینه آمده است پیش من از علم آنچه نیامده است پیش تو پس پیروی من کن تا دلالت کنم ترا بر راه راست

ای پدر من عبادت مکن شیطان را هر آئینه هست شیطان مر خدائی را نافرمان برنده

ای پدر من میترسم از انکه برسد بتو عقوبتی از خدا پس باشی قرین شیطان

گفت آیا رو گردانی تو از معبودان من ای ابراهیم اگر باز نه ایستی البته سنگسار کنم ترا و ترک صحبت من کن مدتی درازی

گفت سلام علیک آمرزش خواهم طلبید برای تو از پروردگار خویش هر آئینه وی هست بر من مهربان

و کناره گیرم از شما و از آنچه می‌پرستید بجز خدا و خواهم عبادت کرد پروردگار خود را امید آنست که نباشم بسبب پرستش پروردگار خود بدبخت

پس چون کناره گرفت از ایشان و از آنچه میپرستند بجز خدا عطا کردیم وی را اسحق و یعقوب و هر یکی را پیغامبر ساختیم

و عطا کردیم بایشان چیزها از بخشش خود و ساختیم برای ایشان ذکر جمیل بنهایت بزرگ

و یاد کن در کتاب موسی را هر آئینه وی بود خالص کرده شده و بود فرستاده پیغامبری

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ ۞ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده

مستحب

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

۵۹

حزب

۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا ۖ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و ندا کردیم او را از جانب راست کوه طور و نزدیک ساختیم او را رازگویان

و عطا کردیم او را از بخشش خود برادر او هارون نبی ساخته

و یاد کن در کتاب اسمعیل را هر آئینه وی بود راست وعده و بود فرستاده پیغامبری

و می‌فرمود اهل خود را بنماز و زکوه و بود نزدیک پروردگار خویش پسندیده

و یاد کن در کتاب ادریس را هر آئینه وی بود راست کردار پیغامبری

و برداشتیم او را بمکانی بلند

اینجماعه آنانند که انعام کرد خدا بر ایشان از زمره پیغمبران از فرزندان آدم و از نسل آنانکه برداشتیم با نوح و از ذریت ابراهیم و یعقوب و از جمله آنانکه راه راست نمودیم ایشانرا و برگزیدیم چون خوانده میشد بر ایشان آیات خدا می‌افتادند سجده‌کنان و گریان

پس جانشین شد بعد از ایشان خلفی چند که ترک کردند نماز را و پیروی کردند خواهشها را پس خواهند یافت جزای گمراهی

لیکن هر که توبه کرد و ایمان آورد و کار شایسته بعمل آورد پس اینجماعه در آیند به بهشت و هیچ ستم کرده نشود بر ایشان

بوستانهای همیشه ماندن که وعده داده است خدا بندگان خود را نادیده هر آئینه هست وعده او البته آینده

نشنوند آنجا هیچ سخن بیهوده لیکن سلام شنوند و ایشان را بود روزی ایشان آنجا صبح و شام

اینست آن بهشت که عطا کنیم از بندگان خویش آنرا که پرهیزگار بود

فرشتگان گفتند که ما فرود نمی‌آئیم الا بحکم پروردگار تو او راست علم آنچه در پیش ما است و آنچه عقب ما است و آنچه در میان اینست و نیست پروردگار تو فراموش کار

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

اوست پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان اینهاست پس عبادت او کن و شکیبا باش بر عبادت وی آیا میدانی او را همنامی

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

و میگوید آدمی آیا چون بمیرم بیرون آورده خواهم شد زنده شده

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

آیا یاد نمی‌کند آدمی که ما آفریدیم او را پیش ازین و نبود هیچ چیزی

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

پس قسم پروردگار تو که البته برانگیزیم اینکه منکران بعثت را با شیاطین باز حاضر کنیم ایشانرا حوالی دوزخ بزانو در افتاده

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

باز برکشیم از هر امتی که از ایشان جرأت کننده‌ترست بر خدا از روی نافرمانی

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا

باز ما داناتریم بآنانکه سزاوارتراند بدر آمدن دوزخ

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

و نیست از شما هیچکس مگر گذرنده برین اینکه لازم وعده است بر پروردگار تو مقرر کرده شده

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

باز برهانیم متقیان را و بگذرانیم ظالمان را از آنجا بزانو در افتاده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح آمده گویند کافران مسلمانان را کدام یک ازین دو گروه بهتر است در مرتبه و نیکوترست از روی مجلس

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان طبقه مردمان را که بهتر بودند باعتبار رخت خانه و از روی نموداری

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا

بگو هر که باشد در گمراهی افزون میدهد او را خدا افزون دادنی تا وقتی که ببینند آنچه ترسانیده شدند یا عقوبت را و یا قیامت را پس خواهند دانست کدام یک بدترست در مرتبه و ناتوان‌تر است باعتبار لشکر

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتِ الصَّالِحَاتِ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

و زیاده میدهد خدا راه یابان را هدایت و حسنات پاینده شایسته بهتراند نزدیک پروردگار تو از روی جزا و نیکوترند از جهت بازگشت

أَفْرَعَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

۷۸ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۷۹ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

۸۰ وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

۸۱ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

۸۲ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

۸۳ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

۸۵ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

۸۶ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وِرْدًا

۸۷ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

۸۸ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

۸۹ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

۹۰ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

۹۱ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

۹۲ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

۹۳ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

۹۴ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

۹۵ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیات ما و گفت البته داده شود مرا مال و فرزند

آیا مطلع شده است بر غیب یا گرفته است از نزدیک خدا عهدی

نه چنان بود خواهیم نوشت آنچه میگوید و افزون دهیمش عقوبت افزون دادنی

و باز ستانیم پس از وی آنچه میگوید و بیاید پیش ما تنها شده

و خدایان گرفتند بجز خدا تا باشند ایشانرا سبب عزت

نه چنان بود، که منکر خواهند شد پرستش معبودان خود را و خواهند شد بر ایشان ستیزنده

آیا ندیدی که می‌فرستیم شیاطین را بر کافران می‌جنبایندند ایشانرا جنبایندنی

پس شتاب مکن بر ایشان جزین نیست که مدت می‌شماریم برای ایشان شمار کردنی

روز که برانگیزیم متقیان را بسوی رحمن مهمان آمده

و روان کنیم گنهکاران را بسوی دوزخ تشنه گشته

نتوانند شفاعت کردن مگر کسیکه گرفته است از نزدیک خدا عهدی

و گفتند فرزند گرفته است خدا (خدا فرمود ایشان را)

هر آئینه آوردید چیزی زشت

نزدیک‌اند آسمانها که بشگافند ازین سخن و بشگافد زمین و بیفتند کوهها پاره پاره شده

بسبب آنکه اثبات کردند خدای را فرزندی

و نسزد خدای را که فرزند گیرد

نیست هیچ یک از آنانکه در آسمانها و زمین‌اند مگر آیند پیش رحمن بنده شده

هر آئینه بعلم در گرفته است ایشان را و شمار کرده است ایشانرا شمار کردنی

و هر یک از ایشان آینده است پیش وی روز قیامت تنها شده

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا

فَاتِّمَّا يَسِّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا
لُدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ
تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

۲۰ . طه طه: طه مکی ۱۳۵ آیه ۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه

طه

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لِتَشْقَى

فرو فرستادیم بر تو قرآن را تا رنج کشی

إِلَّا تَذَكُّرًا لِّمَن يَخْشَى

لیکن فرو فرستادیم برای پند دادن کسی را که بترسد

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

فرو فرستادن از جانب کسیکه آفریده است زمین را و
آسمان بلند را

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أُسْتَوَى

و وی بسیار بخشاینده است بر عرش قرار گرفت

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَرْضِ

او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمینست و آنچه در
میان اینهاست و آنچه زیر خاک نمناک است

وَإِن تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

و اگر آشکار کنی سخن را پس وی میداند سخن پنهان را و
پنهان‌تر را

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

خدا هیچ معبود نیست مگر وی مر او راست نامهای نیکو

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

و آیا آمده است بتو خبر موسی

إِذْ رَعَا نَارًا نَّارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

چون دید آتشی پس گفت اهل خود را درنگ کنید هر آئینه
من دیده‌ام آتشی امید دارم که بیارم پیش شما ازان آتش
شعله یا بیابم بر آن آتش راه نمای

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَى

پس چون بیامد نزدیک آتش آواز داده شد که ای موسی

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

هر آئینه من پروردگار توام پس از پا بیرون کن نعلین خود
را هر آئینه تو بمیدان پاکی طوی نام

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَازِبُ أُخْرَىٰ

قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَىٰ

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

وَأَضْمَمْنَا يَدَكَ إِيَّاءَ جُنَاحِكَ فَتَخْرِجُ بَيِّضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةً أُخْرَىٰ

لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ

أَذْهَبُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي

يَفْقَهُوا قَوْلِي

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

هَارُونَ أَخِي

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ

وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و من برگزیدم ترا پس گوش بنه بسوی آنچه وحی فرستاده میشود

هر آئینه من خدایم نیست هیچ معبود غیر من پس عبادت من بکن و بر پا کن نماز را برای یاد کردن من

هر آئینه قیامت آمدنی است میخواهم که پنهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر شخصی بمقابله آنچه میکند

هر آئینه قیامت آمدنی است میخواهم که پنهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر شخصی بمقابله آنچه میکند

هر آئینه قیامت آمدنی است میخواهم که پنهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر شخصی بمقابله آنچه میکند

هر آئینه قیامت آمدنی است میخواهم که پنهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر شخصی بمقابله آنچه میکند

پس باید که باز ندارد ترا از باور داشتن آن کسیکه ایمان ندارد بران و پیروی کرده است خواهش نفس خود را آنگاه هلاک شوی

و چیست اینکه بدست راست تو ای موسی

گفت اینکه عصای من است تکیه میکنم بران و برگ میریزم بآن بر گوسفندان خود و مرا درین عما کارهای دیگر نیز هست

گفت اینکه عصای من است تکیه میکنم بران و برگ میریزم بآن بر گوسفندان خود و مرا درین عما کارهای دیگر نیز هست

گفت اینکه عصای من است تکیه میکنم بران و برگ میریزم بآن بر گوسفندان خود و مرا درین عما کارهای دیگر نیز هست

گفت اینکه عصای من است تکیه میکنم بران و برگ میریزم بآن بر گوسفندان خود و مرا درین عما کارهای دیگر نیز هست

گفت بیفگن آن را ای موسی

پس بیفگندش پس ناگهان وی ماری شد دوان

گفت بگیر اینکه را و مترس باز خواهیم گردانید او را بشکل نخستین او

گفت بگیر اینکه را و مترس باز خواهیم گردانید او را بشکل نخستین او

و بهم آر دست خود را بسوی بغل خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیبی نشانه دیگر آمده

و بهم آر دست خود را بسوی بغل خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیبی نشانه دیگر آمده

و بهم آر دست خود را بسوی بغل خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیبی نشانه دیگر آمده

و بهم آر دست خود را بسوی بغل خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیبی نشانه دیگر آمده

برو بسوی فرعون هر آئینه وی از حد گذشته است

برو بسوی فرعون هر آئینه وی از حد گذشته است

گفت ای پروردگار من گشاده کن برای من سینه مرا

گفت ای پروردگار من گشاده کن برای من سینه مرا

گفت ای پروردگار من گشاده کن برای من سینه مرا

گفت ای پروردگار من گشاده کن برای من سینه مرا

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

تا فهم کنند سخن من

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

چون الهام فرستادیم بسوی مادر تو آنچه الهام کردنی بود

۳۹

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۗ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

که بیفگن اینکه طفل را در صندوق پس افگن صندوق را
در دریا تا افگند او را دریا بکناره بگیردش دشمن من و
دشمن وی و بیفگندم بر روی تو قبول از جانب خویش
و خواستم که پرورده شوی بحضور من

۴۰

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۗ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۗ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يٰمُوسَىٰ

چون میرفت خواهر تو پس می‌گفت آیا دلالت کنم شما را بر
کسیکه نگاهبانی اینکه طفل کند پس باز آوردیم ترا بسوی
ما در تو تا خنک شود چشم وی و اندوهگین نباشد و بکشتی
شخصی را پس خلاص ساختیم ترا از اندوه و در محنت
افگندیم ترا بازمودن پس درنگ کردی سالهای چند در اهل
مدین باز بر آمدی موافق تقدیر الهی ای موسی ع

۴۱

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

و ساخته‌ام ترا برای خویش

۴۲

أَذْهَبَ أَنتَ وَأُخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

برو تو و برادر تو با نشانهای من و سستی مکنید در یاد
کردن من

۴۳

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

بروید بسوی فرعون هر آئینه وی از حد گذشته است

۴۴

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ

پس بگوئید با وی سخن نرم بود که پند پذیر شود بترسد

۴۵

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ

گفتند ای پروردگار ما هر آئینه ما میترسیم از آنکه تعدی
کند بر ما یا از حد گذرد

۴۶

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

گفت مترسید هر آئینه من با شماام می‌شنوم و می‌بینم

۴۷

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا
تُعَذِّبْهُمْ ۗ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۗ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

پس بروید پیش وی پس بگوئید هر آئینه ما فرستاده‌های
پروردگار توایم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب
مکن ایشانرا هر آئینه آوردیم پیش تو نشانه از جانب
پروردگار تو و سلامتی کسی را باشد که پیروی هدایت کند

۴۸

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

هر آئینه وحی فرستاده شده بسوی ما که عذاب کسی را
باشد که دروغ شمرد و روگردان شود

۴۹

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يٰمُوسَىٰ

فرعون گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی

۵۰

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ۗ ثُمَّ هَدَىٰ

گفت که پروردگار ما آنست که داد هر چیزی را صورت خاص
او باز راه نمودش بطلب معاش

۵۱

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

گفت پس چیست حال قرنهای نخستین

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
شَتَّىٰ

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۲۷۲۲

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَىٰ

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۖ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ۖ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنْ هَدَيْنَا لَسَجِرِينَ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

۶۴

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوُوا صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ
اسْتَعْلَىٰ

گفت علم آن نزدیک پروردگار من است در کتابی که غلط
نکند پروردگار من و نه فراموش سازد او آنست

که ساخت برای شما زمین را فرشی و روان کرد برای شما
در آنجا راهها و فرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون
آوردیم بآن آب انواع مختلف از نبات

گفتیم بخورید و بچرانید چهارپایان خود را هر آئینه درین
مقدمه نشانهاست خداوندان خردها را

از زمین آفریدیم شما را و در زمین باز در آریم شما را و از
زمین بیرون کشیم شما را بار دیگر

و هر آئینه بنمودیم فرعون را نشانهای خویش تمام آن پس
دروغ بشمرد و قبول نکرد

گفت آیا آمده تا بیرون کنی ما را از زمین ما بجادوی خود ای
موسی

پس هر آئینه بیاریم پیش تو جادوی مانند آن پس معین کن
میان ما و میان خود وعده که خلاف نکنیم آن را ما و نه تو
بجای میانه شهری

گفت وعدهگاه شما روز آرائش است و آنکه جمع کرده شوند
مردمان وقت چاشت

پس بخانه بازگشت فرعون پس جمع کرد مکر خود را باز
بیامد

گفت موسی ساحران را وای بر شما افترا نکنید بر خدا دروغ
را آنگاه هلاک سازد شما را بعداب و هر آئینه بمطلب نرسید
هر که افترا کرد

پس گفتگو کردند ساحران بمشورت خود در میان خویش و
پنهان گفتند راز را

گفتند البته اینکه دو شخص ساحراناند میخواهند که
بیرون کنند شما را از زمین شما بسحر خود و میخواهند که
دور کنند دین شایسته شما را

پس بهم آرید اسباب سحر خود را باز بیابید صف کشیده و
هر آئینه رستگار شد امروز هر که غالب آمد

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَىٰ السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا ۖ فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَاتِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

گفتند ای موسی یا اینست که تو افگنی یعنی عصا را یا باشیم ما اول کسیکه افگند

گفت بلکه شما افگنید پس ناگهان رسنهای ایشان و عصاهای ایشان نمودار شد پیش موسی بسبب سحر ایشان که میدود

پس یافت در ضمیر خود موسی ترسی را

گفتیم مترس هر آئینه توئی غالب

و بیفگن آنچه در دست راست تست تا فرد برو چیزها که ساخته‌اند هر آئینه آنچه ساخته‌اند جادوی جادو کننده است و رستگار نمیشود ساحر هر جا که رود (القمه همچنین شد)

پس انداخته شدند ساحران سجده‌کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی

گفت فرعون آیا باور داشتید او را پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر آئینه وی بزرگوار شما است که آموخته است شما را سحر هر آئینه ببرم دستهای شما و پایهای شما یکی از جانب راست و دیگر از جانب چپ و بر دار کشم شما را بر تنه‌های خرما و البته خواهید دانست که کدام از یک ما سخت‌ترست عذاب او و پاینده‌تر است

گفتند ترجیح ندهیم ترا بر آنچه آمده است پیش ما از دلائل واضح و ترجیح ندهیم ترا بر خدای که آفرید ما را پس حکم کن هر چه تو حکم کننده باشی جزین نیست که حکم کنی درین زندگانی دنیا

هر آئینه ما ایمان آوردیم بپروردگار خویش تا بیمارزد برای ما گناهان ما را و آنچه جبر کردی ما را بران که سحر کنیم و خدا بهتر است و پاینده‌تر است

هر آئینه هر که بیاید پیش پروردگار خویش گناهکار پس او راست دوزخ نمیرد آنجا و نه زنده ماند

و آنکه بیاید پیش او مسلمان شده و عملهای شایسته کرده پس اینکه جماعه ایشان راست درجهای بلند

بوستانهای همیشه ماندن میرود زیر آن جوئیها جاویدان آنجا و اینست جزای هر که پاک شده است

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

و هر آئینه وحی فرستادیم بسوی موسی که وقت شب ببر
بندگان مرا بس برو برای ایشان در راهی خشک در دریا
تترسی از دریافتن دشمنی و وسواس نه کنی از غرق

پس تعاقب ایشان کرد فرعون با لشکرهای خویش پس
پوشانید ایشانرا از دریا آنچه پوشانید ایشان را

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْمِ مَا غَشِيَهُمْ

و گمراه کرد فرعون قوم خود را و راه نه نمود

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ

گفتیم ای بنی اسرائیل نجات دادیم شما را از دشمنان شما
و وعده دادیم شما را بجانب راست طور و فرو فرستادیم بر
شما من و سلوی

يَبْنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ

گفتیم بخورید از لذائذ آنچه روزی دادیم شما را و از حد
مگذرید در باب آن روزی آنگاه ثابت شود بر شما خشم من و
هر که ثابت شود بر وی خشم من البته هلاک شد

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۗ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

و هر آئینه من آمرزنده‌ام کسی را که توبه کرد و ایمان آورد
و کار شایسته کرد باز راه راست یافت

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

و چه چیز بشتاب آورد ترا غافل مانده از قوم خود ای موسی
ع

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنِ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

گفت قوم من ایشانند بر پی من و شتافتم بسوی تو ای
پروردگار من تا خوشنود شوی

قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

گفت خدا هر آئینه ما در بلا افگندیم قوم ترا پس از تو و
گمراه ساخت ایشان را سامری

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

پس بازگشت موسی بسوی قوم خود خشم گرفته اندوه
خورده گفت ای قوم من آیا وعده نداده بود شما را پروردگار
شما وعده نیک آیا دراز شد بر شما مدت یا خواستید که
واجب شود بر شما خشمی از پروردگار شما پس خلاف کردید
وعده مرا

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي

گفتند خلاف نکردیم وعده ترا باختیار خویش و لیکن ما را
تکلیف کردند تا برداشتیم بارها از پیرایه قوم قبط پس
افگندیم آنرا (یعنی در آتش) و همچنین افگند سامری

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أَوْزَارًا مِّنْ
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِي

باز بیرون آورد برای ایشان گوساله را برآورد کالبدی که او
را آواز گاو بود پس گفتند اتباع سامری اینست پروردگار
شما و پروردگار موسی پس فراموش کرده است موسی

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا

آیا نمیدیدند اینکه گمراهان که باز نمیگرداند بسوی ایشان
سخنی را و نمیتواند برای ایشان هیچ زبانی و نه سودی

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

و هر آئینه گفت ایشان را هارون پیش ازین ای قوم من
جزین نیست که مبتلا شده‌اید باین گوساله و هر آئینه
پروردگار شما خدا است پس پیروی من کنید و انقیاد حکم
من نمائید

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

گفتند همیشه مجاور خواهیم بود برین گوساله تا وقتی که
باز آید بما موسی

قَالَ يَهْرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

موسی آمده گفت ای هارون چه چیز بازداشت ترا چون
دیدی ایشان را که گمراه شدند

أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

از انکه پیروی من کنی آیا خلاف حکم من کردی

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

گفت ای پسر مادر من مگیر ریش مرا و نه موی سر مرا هر
آئینه من ترسیدم از انکه گوئی جدائی افگندی در میان
فرزندان یعقوب و نگاه نه داشتی سخن مرا

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ

گفت موسی پس چیست حال تو ای سامری

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

گفت بینا شدم بآنچه سائر مردم بینا نشدند بآن پس گرفتم
مشتی خاک از نقش پای فرستاده یعنی جبرئیل پس افگندم
آنها و بهمین صفت بیاراست پیش من نفس من

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

گفت پس برو هر آئینه ترا در زندگانی سزا اینست که گوئی
دست رسانیدن ممکن نیست و هر آئینه ترا وعده دیگرست
که خلاف کرده نشود در حق تو و ببین سوئی معبود خود که
مجاور شده بودی بر آن البته بسوزانیم آنها پس پراکنده
سازیم آنها در دریا پراکنده ساختن

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

جز اینکه نیست که معبود شما خداست آنکه نیست هیچ
معبودی بحق جزا و فرا رسیده است هر چیز را از روی
دانش

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ
مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

۱۰۰

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

۱۰۱

خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا

۱۰۲

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

۱۰۳

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا

۱۰۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ
إِلَّا يَوْمًا

۱۰۵
۲۷۵ر

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا

۱۰۶

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا

۱۰۷

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

۱۰۸

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ
لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

۱۰۹

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَدِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ
لَهُ قَوْلًا

۱۱۰

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۗ عِلْمًا

۱۱۱
حزب
۱۲۸

وَعَنْتِ الْأُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

۱۱۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا
وَلَا هَضْمًا

۱۱۳

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا

یا محمد ص اینکه چنین قصه میخوانیم بر تو از اخبار از آنچه گذشته است و هر آئینه داده‌ایم ترا از نزدیک خویش پندی

هر که روی بگرداند از ان پس وی بردارد روز قیامت باری را

جاویدان دران بار و وی بد باری است ایشانرا روز قیامت بار کشیدن

روز که دمیده شود در صور و برانگیزیم گناهکاران را آن روز کبود چشم گشته

پنهان حرف زنند در میان خویش که درنگ نکردند یعنی در دنیا مگر ده شبانه روز

ما داناتریم بحقیقت آنچه میگویند چون بگوید بهترین ایشان در روش درنگ نکرده‌اید مگر یک روز

و می‌پرسند ترا از کوهها بگو پراکنده کند آنرا پروردگار من پراکنده کردن

پس بگذارد زمین را میدانی هموار

نه بینی در آنجا هیچ کجی و نه هیچ بلندی

آن روز از پی آواز کننده روند هیچ کجی نباشد آن اتباع را و پست شوند آوازاها برای خدا پس نشنوی مگر آواز نرم

آن روز نفع ندهد شفاعت مگر برای کسیکه دستوری داده است خدا او را و پسند کرده است او را از روی گفتار

میدانند آنچه پیش روی آدمیان است و آنچه پس پشت ایشانست و آدمیان در نگیرند خدا را از روی دانش

و نیایش کنند رویهای مردمان برای زنده خبر گیرنده و هر آئینه بمقصد نرسید هر که برداشت ستم را

و هر که بجا آرد کارهای شایسته را و او مومن باشد پس وی تترسد از ستمی و نه از نقصانی

و همچنین فرو فرستادیم کتاب را قرآن عربی و گوناگون بیان کردیم دران ترسانیدن را تا بود که پرهیزگار شوند یا پیدا کند در حق ایشان پند را

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

۱۱۶
۲۷۶ر

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

۱۱۷

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ

۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

۱۲۲

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَقَتَابَ عَلَيْهِ وَهْدَىٰ

۱۲۳

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدَىٰ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ

۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

پس بلند قدرست خدا پادشاه ثابت و شتابی مکن بخواندن
قرآن پیش ازان که انجام رسانیده شود بسوی تو وحی او را
و بگو ای پروردگار من بیفزا مرا دانشی

و هر آئینه حکم فرستادیم بسوی آدم پیش ازین پس
فراموش کرد و نیافتیم او را قصد محکم

و یاد کن چون گفتیم فرشتگان را که سجده کنید بسوی آدم
پس سجده کردند مگر ابلیس قبول نکرد

پس گفتیم ای آدم هر آئینه اینکه دشمن است ترا وزن ترا
پس باید که بیرون نکند شما را از بهشت که آنگاه رنج کنی

هر آئینه ترا هست در بهشت اینکه گرسنه نشوی و برهنه
نباشی

و آنکه تو تشنه نشوی آنجا و گرمی آفتاب نیابی

پس وسوسه انداخت بسوی آدم شیطان گفت ای آدم آیا
دالت کنم ترا بر درخت همیشه بودن و بر بادشاهی که
کهنه نه گردد

پس خوردند ازان درخت پس ظاهر شد ایشانرا شرمگاه
ایشان و در استادند که می‌چسپانیدند بر خویش از برگ
درختان بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس گم
کرد راه را

باز برگزیدش پروردگار او پس برحمت بازگشت بر وی و راه
نمود

گفت فرو روید شما هر دو ازین بهشت بعض اولاد شما بعض
دیگر را دشمن باشند پس اگر بیاید بشما از جانب من
هدایتی پس هر که پیروی هدایت من کند گمراه نشود و
رنج نکشد

و هر که رو گردان شود از یاد کردن من پس او را بود
زندگانی تنگ و نابینا برانگیزیم او را روز قیامت

گوید ای پروردگار من چرا نابینا برانگیختی مرا و هر آئینه
پیش ازین بینا بودم

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا^ط وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ^ج
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ^ج إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا^ط وَمِنْ عَآئِ الْإِلِّلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ^ج أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ^ج وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا^ط لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا^ط
نَحْنُ نَرْزُقُكَ^ط وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَى

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ^ج أَوْ لَمْ تأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي
الصُّحُفِ الْأُولَى

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ^ج لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ
وَنُخْزَى

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا^ط فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى

گفت همچنین آمد بتو نشانهای ما پس تغافل کردی از ان و
همچنین امروز تغافل کرده شود در حق تو

و همچنین سزا میدهیم آنها که از حد گذشت و ایمان
نیاورد بآیات پروردگار خویش و هر آئینه عذاب آخرت
سختتر و پایندهتر است

آیا راه نه نمود ایشانرا آنکه بسیار هلاک کردیم پیش از
ایشان طبقات مردمان را که میروند در منازل آن هلاک
شدگان هر آئینه در نیمقدمه نشانها است خداوندان خرد را

و اگر نبودی سخنی که سابقا صادر شد از پروردگار تو و
نبودی وقتی معین هر آئینه عذاب لازم شدی

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیحگو با حمد پروردگار
خویش پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از غروب آن و بعض
از ساعاتی شب و طرفهای روز تسبیح گو بود که خوشنود
شوی

و مکشای دو چشم خود را بسوی آنچه بهره‌مند ساخته‌ایم
بآن جماعتها از ایشان از قسم آرائش زندگانی دنیا تا مبتلا
کنیم ایشان را در ان و روزی پروردگار تو بهترست و
پایندهتر است

و بفرما کسان خود را بنماز و شکیبائی کن بر ادای آن
نمی‌طلبیم از تو روزی دادن ما روزی دهیم ترا و عاقبت خیر
اهل تقوی راست

و گفتند چرا نمی‌آرد پیش ما نشانه از جانب پروردگار
خویش آیا نیامده است بایشان نشانه واضح از جنس آنچه
در کتابهای پیشین است

و اگر ما هلاک میکردیم ایشان را بعقوبتی پیش از فرستادن
پیغمبری گفتندی ای پروردگار ما چرا نفرستادی بسوی ما
پیغامبری تا پیروی آیات تو میکردیم پیش از آنکه خوار
شویم و رسوا گردیم

بگو هر یک منتظرست پس شما نیز منتظر باشید خواهید
دانست کیانند اهل راه راست و گه راه یافت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

نزدیک شد بهرمدان حساب ایشان و ایشان در غفلت روئی گرداناند

مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

نمی‌آید بایشان هیچ پند از جانب پروردگار ایشان نو پدید آورده مگر بشنوند آن را بازی کنان

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ

غافل شده دلهای ایشان و پنهان راز گفتند ایشان اینکه ظالمان که نیست اینکه شخص مگر آدمی مانند شما آیا اقبال میکنید به سحر و شما می‌بینید

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

گفت پیغمبر پروردگار من میداند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او شنوا دانا است

بَلْ قَالُوا أَضَعَتْ أَحْلَمَ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ

بلکه گفتند خوابهای پریشان است بلکه میگویند بر بسته است بلکه او شاعر است پس باید که بیارد پیش ما نشانه، چنانکه فرستاده شدند بآن نخستیان

مَا ءَامَنْتَ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

ایمان نیاورده بود پیش از ایشان هیچ دیهی که هلاک کردیم آنرا آیا ایشان ایمان خواهند آورد

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردمان که وحی میفرستادیم بایشان پس بپرسید از اهل کتاب اگر شما نمیدانید

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

و نه ساختیم پیغمبران را کالبدی که نخورند طعام و نه بودند جاوید باشندگان

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

باز راست کردیم در حق ایشان وعده را پس برهانیدیم ایشان را و هر کرا خواستیم و هلاک کردیم از حد گذرندگان را

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

هر آئینه فرو فرستادیم بسوی شما کتابی که درو هست پند شما آیا نمی‌فهمید

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

۱۲ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

۱۳ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

۱۴ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۱۵ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَلِدِينَ

۱۶ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينَ

۱۷ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَةً فَآيَةً لَأَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعِلِينَ

۱۸ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

۱۹ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

۲۰ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

۲۱ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْسِرُونَ

۲۲ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

۲۳ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

۲۴ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و بسیار شکستیم از دیهی که ستمکار بودند و نوپیدا
ساختیم بعد آن گروه دیگر را

پس چون دیدند عذاب ما، ناگهان ایشان از آنجا میدویدند

مگر یزید و باز روید بسوی مکانیکه آسودگی داده شد شما
را در آن و بخانهای خود تا بود که پرسیده شوید

گفتند ای وای ما را هر آئینه ما بودیم ستمکار

پس همیشه اینکه بود گفتار ایشان تا وقتی که گردانیدیم
ایشانرا مثل زراعت دروده مانند آتش فرو برده

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان آنها است
بازی کنان

اگر میخواستیم که بسازیم بازی (یعنی زن و فرزند) هر
آئینه میساختیم آن را از نزد خود اگر کننده می‌بودیم

بلکه می‌افکنیم حق را بر باطل پس سرش میشکند پس
ناگهان باطل نابود شود و وای شما راست از آنچه بیان
می‌کنید

و او راست هر که در آسمانها و زمین است و آنانکه نزد
اویند سرکشی نه می‌کنند از عبادت او و مانده نمی‌شوند

تسبیح میگویند شب و روز سستی نمی‌نمایند

آیا اینکه چنین گرفتند خدایان از امتعه زمین که ایشان را
باز بر انگیزانند

اگر بودی در آسمان و زمین خدایان چند غیر خدا هر دو تباه
گشتندی پاکی خدای راست خداوند عرش از آنچه صفت
میکنند

پرسیده نمی‌شود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند

آیا معبودان گرفته‌اند بجز خدا بگو بیارید دلیل خود را
اینکه است کتاب آنانکه با من‌اند و کتاب آنانکه پیش از من
بودند بلکه اکثر ایشان نمی‌دانند حق را پس ایشان رو
گردانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ پیغمبری الا وحی میفرستادیم بسوی او که نیست هیچ معبود بحق غیر من پس پرستش من کنید

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

و گفتند فرزند گرفته است خدا پاکى او راست بلکه آنانکه (در حق ایشان زعم دارند) بندگان گرامی‌اند

لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ

پیش دستی نمیکنند بر خدا به هیچ سخن و ایشان بفرمان وی کار میکنند

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

میداند آنچه در پیش روی ایشانست و آنچه پس پشت ایشانست و شفاعت نمیکنند الا برای کسیکه خدا خوشنود شده است ازو و ایشان از ترس وی مضطربانند

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكِ نَجْزِي جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

و هر که بگوید از ایشان که من خدایم بجز الله پس سزا دهیم او را دوزخ همچنین سزا میدهیم ستمکاران را

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

آیا ندیدند کافران که آسمانها و زمین بسته بودند پس وا کردیم اینها را و پیدا کردیم از آب هر چیز زنده را آیا ایمان نمی‌آرند

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

و پیدا کردیم در زمین کوهها از برای احتراز از انکه بجنباند ایشانرا و پیدا کردیم در آنجا گشاده راهها تا بود که ایشان راه یابند

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

و ساختیم آسمان را سقفی نگاهداشته شده و ایشان از نشانههای آسمان رو گردانند

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و اوست آنکه آفرید شب و روز را و آفتاب و ماه را هر یکی از ستارها در آسمانی شنا میکنند

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ

و ندادیم هیچ آدمی را پیش از تو همیشه بودن آیا اگر تو بمیری ایشان همیشه باشندگانند

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

هر شخصی چشنده مرگست و مبتلا می‌کنیم شما را به سختی و آسودگی بطریق امتحان و بسوی ما بازگردانیده شوید

وَإِذَا رَأَىكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهْدَا
الَّذِي يَذُكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

و چون به بینند ترا کافران نمی‌گیرند ترا مگر به تمسخر
(میگویند) آیا اینکه شخص یاد می‌کند یعنی باهانت معبودان
ما را و ایشان یاد خدا را منکرند

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ

آفریده شد انسان از شتابی خواهیم نمود شما را نشانهای
خود پس بشتاب طلب مکنید از من

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و میگویند کی خواهد بود اینکه وعده اگر راست‌گو هستید

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونِ عَنْ وُجُوهِهِمْ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

اگر بدانند کافران صورت حال آنوقت که باز نتواند داشت
از روی خویش آتش را و نه از پشتهای خود و نه ایشان
نصرت داده شوند

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَعْتَةٌ فَتَبْتَهِتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

بلکه بیاید بایشان قیامت ناگهان پس حیران گرداند ایشانرا
پس نتوانند دفع کردن آن و نه ایشان مهلت داده شوند

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و هر آینه تمسخر کرده شده به پیغمبران پیش از تو پس
در گرفت باآنکه تمسخر کردند از ایشان آنچه بآن استهزاء
میکردند

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ
ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ

بگو که نگاهبانی میکند شما را بشب و روز از عقوبت خدا
بلکه ایشان از یاد پروردگار خود رو گردان‌اند

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ

آیا ایشانرا معبودانند غیر ما که نگاه میدارند ایشانرا از
مصائب نمی‌توانند نصرت دادن خویش را و نه ایشان از
عقوبت ما بجمعیّت خود محفوظ مانند

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا
يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ

بلکه بهره‌مند ساخته‌ایم ایشان را و پدران ایشان را تا آنکه
دراز شد بر ایشان مدّت عمر آیا نمی‌بینند که ما در گرفت
می‌کنیم زمین (دار الحرب) را می‌کاهیم آنرا از جوانب آن آیا
ایشان غلبه کنندگانند

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو جز اینکه نیست که میترسانم شما را بوحی و نمی‌شنوند کران آواز خواندن را چون ترسانیده میشوند

و اگر رسد بایشان اندکی از عقوبت پروردگار تو هر آئینه گویند ای وای ما را هر آئینه ما بودیم ستمکار

و در میان نهیم ترازوی عدل را روز قیامت پس ستم کرده نشود بر هیچ کس هیچ ستمی و اگر باشد عمل هم سنگ دانه سپندان حاضر کنیم آنرا و حساب کننده بس‌ایم

و هر آئینه دادیم موسی و هارون را کتاب فیصل کننده و روشنی و پندی پرهیزگاران را

آنانکه می‌ترسند از پروردگار خود غائبانه و ایشان از قیامت ترسندگانند

و اینکه قرآن پندی هست با برکت فرو فرستادیم آن را آیا شما بآن منکراید

و هر آئینه دادیم ابراهیم را راهیابی او پیش ازین و بودیم باحوال او دانا

چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست اینکه صورتها که شما بآن مجاورت دارید

گفتند یافتیم پدران خود را آنرا پرستنده

گفت هر آئینه بودید شما و پدران شما در گمراهی ظاهر

گفتند آیا آوردی بما سخن راست را یا تو از بازی کنندگانی

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است آنکه آفرید اینها را و من بر اینکه سخن از گواهانم

و بخدا که البته بدسگالی کنم بتان شما را بعد از آنکه رو بگردانید پشت داده

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

۵۹

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

۶۰

قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابِرَاهِيمَ

۶۱

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

۶۲

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمَ

۶۳

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ وَكَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

۶۴

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

۶۵

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

۶۶

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

۶۷

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۸

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۶۹

قُلْنَا يَبْنَؤُا كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ

۷۰

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

۷۱

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

۷۲

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

پس ساخت آنها را ریزه ریزه مگر بت بزرگ را از ایشان تا بود که به سوی او باز گردند

گفتند که کرده است اینکه کار بخدایان ما هر آئینه وی از ستمکاران است

جماعت گفتند ما شنودیم از جوانی که ذکر بتان میکرد (یعنی عیب میگیرد) گفته میشود او را ابراهیم

گفتند بیارید او را بحضور چشمهائی مردمان تا بود که ایشان گواهی دهند

گفتند آیا تو کردی اینکه کار بخدایان ما ای ابراهیم

گفت بلکه کرده است آن را اینکه بت بزرگ ایشان پس سؤال کنید از بتان اگر سخن میگویند

پس رجوع کردند بخویشتن پس گفتند با یکدیگر هر آئینه شما نید ستمکار

پس نگویند شدند بر سر خویش هر آئینه تو میدانی که ایشان سخن نمیگویند

گفت آیا عبادت میکنید بجز خدا چیزها که هیچ نفع نمی‌رساند بشما و زیان نکند شما را

ناخوشی است بشما و آنچه میپرستید بجز خدا آیا نمی‌فهمید

با یکدیگر گفتند که بسوزانید او را و نصرت دهید خدایان خود را اگر کنند

گفتیم ای آتش سرد شو و سلامت باش بر ابراهیم

و خواستند باو فریب کردن پس ساختیم ایشانرا زیان‌کارتر

و برهاندیم ابراهیم را و لوط را بسوی زمینی که برکت نهادیم دران عالمها را

و عطا کردیم او را اسحق و عطا کردیم یعقوب که نبیره ابراهیم بود و هر یکی را ساختیم نیکوکار

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

و پیشوا گردانیدیم ایشان را راه می‌نمودند بفرمان ما و
وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکوئیها و بر پا داشتن
نماز و دادن زکوة و بودند ما را عبادت کنندگان

وَلَوْ ظَنَّ عَاثِمُ بْنُ حَزْمٍ أَنَّهُ مِنَ الْبَرِيَّةِ لَآتَىٰ
كُلَّ مَلِكٍ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِائَةَ دِينَارٍ فَذُكِرْتُمْ فِي
الْقُرْآنِ كَذٰلِكَ

و لوط را دادیم حکمت و علم و برهانیدیم او را از دیهی که
میکرد کارهائی ناپاک هر آئینه ایشان بودند قوم بد گناهکار

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِّنَ الصَّالِحِينَ

و در آوردیم او را به رحمت خویش هر آئینه وی بود از
شایسته کاران

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و یاد کن نوح را چون دعا کرد پیش ازین پس قبول کردیم
دعای او را پس خلاص کردیم او را و کسان او را از اندوه
بزرگ

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا

و نصرت دادیم او را بر قومیکه دروغ شمرند آیات ما را
هر آئینه ایشان بودند گروهی بد پس غرق کردیم ایشان را
همه یک جا

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ
الْجِنَّةُ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و یاد کن داود و سلیمان را چون حکم کردند در باب زراعت
چون بوقت شب چرا کرد در آن گوسفندان گروهی و بودیم
بر حکم ایشان حاضر

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

پس فهمانیدیم طریق فیصل کردن خصومت سلیمان را و هر
یکی را داده بودیم حکمت و دانش و مسخر گردانیدیم با
داود کوهها را که باو تسبیح میکردند و مرغان را نیز مسخر
ساختیم و ما بودیم کننده

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنتُمْ شَاكِرُونَ

و بیاموختیم او را ساختن لباسی برائی شما که نگاه دارد شما
را از ضرر کارزار شما پس آیا هستید شکر کننده

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَرَكَتْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و مسخر ساختیم برای سلیمان باد تند و زنده میرفت بفرمان
وی بسوی زمین که برکت نهادیم دران یعنی شام و بودیم
بهر چیز دانا

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَعْصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ وَعَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَنَا وَذِكْرًا لِلْعَبِيدِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَذَا الْقُنُوزِ إِذْ ذَهَبَ مُغْلَبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ وَيْحِي وَأَصْلَحْنَا لَهُ وَزَوَّجْنَاهُ بِمَرْيَمَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ وَكَانُوا مِنَ الصَّالِحِينَ

و مسخر ساختیم از دیوان جماعه را که غواصی میکردند برای وی و نمیکردند کاری غیر آن و نیز بودیم ایشان را نگاه دارنده

و یاد کن ایوب را چون ندا کرد بجناب پروردگار خویش بآنکه مرا رسیده است رنج و تو مهربانترین مهربانی

پس قبول کردیم دعای او را پس دور ساختیم آنچه با وی بود از رنج و عطا کردیم او را فرزندان او را و مانند ایشان همراه ایشان بسبب مهربانی از نزدیک خویش و تا پندی بود عبادت کنندگان را

و یاد کن اسمعیل و ادريس را و ذو الكفل را هر یکی از صبر کنندگان بود

و در آوردیم ایشانرا در رحمت خود هر آئینه ایشان از نیکوکاران بودند

و یاد کن ذو النون را چون رفت خشم خورده پس گمان کرد که تنگ نگیریم بر وی پس ندا کرد در تاریکیها بآنکه هیچ معبود بحق نیست بجز تو پاکیتر است هر آئینه من بودم از ستمکاران

پس قبول کردیم دعائی او را و نجات دادیمش از غم و همچنین ما نجات میدهیم مسلمانان را

و یاد کن زکریا را چون ندا کرد بجناب پروردگار خود ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

پس قبول کردیم دعائی او را و بخشیدم او را یحیی و نیکو ساختیم برای او زن او را هر آئینه اینکه پیغمبران شتابی میکردند در در نیکبها و میخواندند ما را بتوقع و خوف و بودند برائی ما نیازمند

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

و یاد کن زنی را که بعفت نگهداشت شرمگاه خود را پس
دمیدیم در آن روح خود را و ساختیم او را و پسر او را
نشانه برائی عالمها

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

گفتیم هر آئینه اینست ملت شما ملت یکتا و من پروردگار
شمام پس عبادت من کنید

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ

و متفرق شدند امتهما در کار خود در میان خویش هر یک
بسوی ما رجوع کنندگانند

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكَاتِبُونَ

پس هر که بکند از جنس کارهای شایسته و او مومن باشد
پس ناقبولی نبود سعی او را و هر آئینه ما برای او
می‌نویسیم

وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

و محال است بر هر دیهیی که هلاک کردیم او را آنکه باز
گردند یعنی بدنیا

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِمَّنْ كُلِّ حَدْبٍ
يَنْسِلُونَ

تا وقتی که گشاده شود قید یاجوج و ماجوج و ایشان از هر
بلندی بشتابند

وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

و نزدیک برسد وعده راست پس ناگهان حال اینست بالا
دوخته شود چشم کافران گویند وائی بر ما هر آئینه در
غفلت بودیم ازین حال بلکه بودیم ستمکار

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

هر آئینه شما و آنچه می‌پرستید بجز خدا یعنی بتان آتش
انگیز دوزخ باشید، شما بر وی حاضر شوید

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

اگر می‌بودند اینها خدایان حاضر نمی‌گشتند بر دوزخ و همه
ایشان آنجا جاوید باشند

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

ایشان را آنجا ناله باشد و ایشان آنجا نشنوند

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

هر آئینه آنانکه سابقا مقرر شد برای ایشان از جانب ما
نیکوئی آن جماعه از دوزخ دور کرده شوند

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

نشنوند آواز دوزخ را و ایشان در آنچه خواهد نفس ایشان
جاویدانند

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمَكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

اندوهگین نسازد ایشانرا آن ترس بزرگ و پیش آیند
ایشانرا فرشتگان گویند اینکه است آن روز که شما را وعده
داده می‌شد

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقِ نُعِيدُهُ وَوَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

روز که پیچیم آسمان را مانند پیچیدن طومار وقت نوشتن
نامها چنانکه آغازیدیم اول آفرینش را دیگر باره کنیم
آفرینش وعده لازم بر ما هر آئینه ما کننده‌ایم

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِي الصَّالِحُونَ

و هر آئینه نوشتیم در زبور بعد از تورات که زمین وارث
آن شوند بندگان شایسته ما

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَبْدِينَ

هر آئینه در آنچه گفته شد کفایت است گروه عابدان را

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

و فرستادیم ترا مگر از روی مهربانی بر عالمها

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ

بگو جز اینکه نیست که وحی فرستاده میشود بسوئی من که
معبود شما خدائی یکتا است پس آیا گردن نهنده هستید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنِّي أَدْرِيٰ أَقْرَبُ أُمَّ
بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ

پس اگر اعراض کنند بگو خبردار ساختم شما را بر وجهی که
همه برابر باشید و نمیدانم که نزدیک است یا دور است
آنچه وعده داده میشود

إِنَّهُ وَيَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

هر آئینه خدا میداند آشکارا از سخن و میداند آنچه پنهان
میکنید

وَإِنِّي أَدْرِيٰ لَعَلَّهُ وَفِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

و نمی‌دانم شاید تاخیر موعود ابتلا باشد شما را و بهره‌مندی
باشد تا مدتی

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

پیغامبر گفت ای پروردگار من حکم کن براستی و پروردگار
ما بخشاینده است از وی مدد طلب کرده میشود بر آنچه
بیان می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش هر آئینه زلزله که نزدیک قیامت باشد چیزی بزرگ است

روز که ببینید آن را غافل شود هر شیر دهنده از طفلی که شیر میدهدش و بنهد هر زن باردار بار شکم خود را و ببینی مردمان را مست شده و نیستند مست و لیکن عذاب خدا سخت است

يَوْمَ تَرُونَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

و از مردمان کسی هست که گفتگو میکند در شان خدا بغیر دانش و پیروی می‌نماید هر شیطان متمرده را که

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

در قضائی الهی نوشته شده است بر وی که هر که دوستداری او کند پس وی گمراه کندش و راه نمادش بسوئی عذاب آتش

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

ای مردمان اگر در شکاید از رستخیز پس هر آئینه ما آفریدیم شما را از خاک باز از نطفه باز از خون بسته باز از گوشت پاره صورت داده و غیر صورت داده می‌گونیم تا واضح سازیم برائی شما و قرار می‌دهیم در رحما چیزی را که خواهیم تا می‌عادی معین باز بیرون می‌آریم شما را کودکی شده باز تربیت می‌کنیم تا برسید بنهایت جوانی خود و از شما کسی بود که قبض ارواح او کرده آید و از شما کسی بود که بازگردانیده شود بسوی بدترین عمر تا نداند چیزی را بعد از آنکه میدانست و می‌بینی زمین را خشک شده پس وقتی که فرو فرستادیم بر آن آب را جنبش کند و بیفزاید و برویاند از هر قسم رونق را

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبِّينَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ^ط وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ^ط اطْمَأَنَّ بِهِ^ط وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

يَدْعُوا لَمَن ضُرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

اینکه همه بسبب آنست که الله همونست ثابت و آنکه وی زنده میکند مردگان را و آنکه وی بر همه چیز توانا است

و آنکه قیامت آمدنی است شک نیست در آن و آنکه خدا برانگیزد آنان را که در گور باشند

و از مردمان کسی هست که گفتگو کند در شان خدا بغیر دانش و بغیر هدایت و بغیر کتاب روشن

پیچنده صفحه گردن خود را تا گمراه کند از راه خدا او راست در دنیا رسوائی و بچشانیم او را روز قیامت عذاب سوختن

اینکه بسبب آنست که پیش فرستاد دست تو و آنکه خدا نیست ستم کننده بر بندگان

و از مردمان کسی هست که عبادت میکند خدایرا بر کناره پس اگر برسد او را نعمتی آرام گیرد بآن و اگر برسد او را بلائی برگردد بر روئی خود زیانکار شد در دنیا و آخرت اینکه است زیان ظاهر

به نیایش میخواند بجز خدا چیزی را که زیان نرساندش و سود ندهدش اینکه است گمراهی دور

میخواند کسی را که زیان او نزدیکتر است از سود او هر آئینه بد خداوندی و بدیاری است

هر آئینه خدا درآرد آنانرا که ایمان آورده‌اند و کارهائی شایسته کرده‌اند در بوستانها که میرود زیر آن جویها هر آئینه خدا میکند آنچه میخواهد

هر که پنداشته باشد که نصرت نخواهد داد خدا پیغمبر را در دنیا و آخرت پس باید که بیاویزد رسنی بجانب بالا باز باید که خفه شود پس در نگرد آیا دور میکند اینکه تدبیر او چیزیرا که بخشم آورده

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

۱۷

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

۱۸
سجده
مستحب

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۗ

۱۹
حزب
۱۳۴

هَذَانِ خَصْمَانِ أَخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

۲۰

يُصْهَرُ بِهِ ۗ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

۲۱

وَالَهُمْ مَقْلَعٌ مِّن حَدِيدٍ

۲۲

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِّن غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

۲۳
۲۸۷

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ مِّن ذَهَبٍ
وَلؤلؤًا ولباسهم فيها حريرٌ

و همچنین فرو فرستادیم قرآن را آیات روشن و بدانید که
خدا راه می‌نماید هر کرا خواهد

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهودی شدند و ستاره
پرستان و ترسایان و گبران و مشرکان خدای تعالی فیصل
خواهد کرد میان ایشان روز قیامت هر آئینه خدا بر همه
چیز مطلع است

آیا ندیدی که سجده میکنند خدایرا آنانکه در آسمانها اند و
آنانکه در زمین اند و آفتاب و ماه و ستارها و کوهها و
درختان و چهارپایان و بسیاری از مردمان و بسیاری که ثابت
شده است بر او عذاب و هر که خوار کندش خدا پس
نیست او را هیچ گرامی دارنده هر آئینه خدا میکند آنچه
میخواهد

اینکه دو فریق دشمنان یک دیگراند خصومت کردند در
شان پروردگار خود پس آنانکه کافر شدند قطع کرده شد
برای ایشان جامها از آتش ریخته شود بالائی سرهائی ایشان
آب گرم

گداخته گردد بان هر چه در شکمهای ایشان باشد و پوست
نیز

و برای کوفتن ایشان آهن مهیا باشد گرزها از آهن

هرگاه خواهند که بر آیند از دوزخ خلاص شوند از اندوه
بازگردانیده شوند آنجا و گفته شود بچشید عذاب سوختن

هر آئینه خدا درمی‌آرد آنان را که ایمان آرند و کارهائی
شایسته کردند در بوستانها میرود زیر آن جوئنها پیرایه
پوشانیده شوند آنجا از دستوانها از زر و مروارید و لباس
ایشان آنجا ابریشم بود

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و راه نموده شد ایشان را بپاکیزه از سخن و دلالت کرده شد ایشان را براه خدا ستوده

هر آئینه آنانکه کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و از مسجد حرام که پیدا کرده‌ایم آنرا برای مردمان یکسان آنجا متوطن و صحرانشین و هر که خواهد آنجا کجروی کردن بستمگاری بچشانیم او را عذاب درد دهنده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِن عَذَابِ أَلِيمٍ

۲۵

و یاد کن چون معین ساختیم برای ابراهیم موضع خانه کعبه را اینکه سخن گفته که شریک مقرر مکن با من هیچ چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان و رکوع کنندگان

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

۲۶
۲۸۸

و آواز ده در میان مردمان بچ تا بیایند پیش تو پیاده و سوار بر هر شتر لاغر بیایند اینکه شتران لاغر از هر راه دور

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

۲۷

تا حاضر شوند نزدیک فائدها برای خویش و یاد کنند نام خدا را در روزی چند دانسته شده و بعد از وی بر ذبح آنچه خدای تعالی روزی داده است ایشان را از قسم چهارپایان مواشی پس بخورید ازان و بخورانید در مانده درویش را

لِيَشْهَدُوا مَنَفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

۲۸

باز باید که دور کنند چرک تن خود را و بویا رسانند نذرهای خود را و طواف نمایند باین خانه قدیم

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

۲۹

اینست حکم و هر که تعظیم کند شعائر خدا را پس اینکه تعظیم کردن بهتر است او را نزدیک پروردگار او و حلال کرده برای شما مواشی مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما پس احتراز کنید از پلیدی بتان و احتراز کنید از سخن دروغ یعنی گواهی دروغ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَىٰ عَلَيْكُمْ ۗ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

۳۰

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَظَفُهُ الظُّيُورُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْكُمْ شَعَيْرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَفَعٌ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ ۗ فَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۗ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۗ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعِ وَالْمُعْتَرِّ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۗ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَيْنَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

حنیفی دین شده برای خدا غیر شریک مقرر کننده با وی و
هر که شریک مقرر کند با خدا پس گویا که فرو افتاد از
آسمان پس بردند او را مرغان مردارخوار یا فرو افگند او را
باد بمکانی دور

اینست حکم و هر که تعظیم کند شعائر خدا را پس اینکه
تعظیم از تقوی دلها است

شما را در آن مواشی فائدها است تا میعادى معین باز جای
فرود آمدن آن بخانه قدیم است

و هر امتی را معین ساخته‌ایم طریق قربانی تا یاد کنند نام
خدا را بر آنچه داده است ایشان را از چهار پایان مواشی
پس خدای شما خدای یکتا است پس او را منقاد شوید یا
محمد بشارت ده نیایش کنندگان را

آنان را که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان و صبر
کنندگان را بر آنچه برسد بایشان و بر پا دارندگان نماز را و
آنانرا که از آنچه روزی دادیم بایشان خرج میکنند

و شتران قربانی را ساخته‌ایم برای شما از شعائر خدا شما را
در آن نیکی است پس یاد کنید نام خدا را بر نحر آن بر
چهارپائی ایستاده پس چون بزمین افتد پهلوی آن بخورید از
آن و بخورانید درویش بی سؤال را و سؤال کننده را
همچنین رام گردانیدیم چهارپایان را برائی شما بود، که
شکر کنید

نمیرسد بخدا گوشت قربانی‌ها و نه خون اینها و لیکن
میرسد بوی پرهیزگاری از شما همچنین رام گردانید
قربانیها را برائی شما تا به بزرگی یاد کنید خدا را بشکر
آنکه راه نمود شما را و بشارت ده نیکوکاران را

هر آئینه خدا دفع میکند از مسلمانان هر آئینه خدا دوست
نمیدارد هر خیانت کننده ناسپاس را

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِإِنْتِهِمْ ظُلْمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

دستوری جهاد داده شد آنانرا که کفار بایشان جنگ میکنند بسبب آنکه ایشان مظلوم شدند و هر آئینه خدا بر نصرت دادن ایشان تواناست

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

آنانکه بیرون آورده شد ایشان را از خانهای ایشان بغير حق لیکن بسبب آنکه میگفتند پروردگار ما خدا است و اگر نبودی دفع کردن خدا مردمان را بعض را بدست بعضی ویران کرده میشد خلوتگاهی رهبانان و عبادتخانههای نصاری و عبادتخانههای یهود و عبادت خانهای مسلمانان که یاد کرده میشود در آن نام خدا بسیاری و البته نصرت خواهد داد خدا کسی را که قصد نصرت دین وی کند هر آئینه خدا توانا غالب است نصرت خواهد داد

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

آنان را که اگر دست رس دهیم ایشانرا در زمین برپادارند نماز را و بدهند زکوه را و بفرمایند بکار پسندیده و منع کنند از کار ناپسندیده و خدا راست نهایت همه کار

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ

و اگر دروغی شمردند ترا پس هر آئینه دروغی شمرده بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ

و قوم ابراهیم و قوم لوط

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

و اهل مدین و دروغی شمرده شد موسی را پس مهلت دادم اینکه کافران را باز گرفتار کردم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من

فَكَأَيِّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

پس بسا دیهی که هلاک ساختیم آنرا و وی ستمکار بود پس وی افتاده است بر سقفهای خود و بسا چاه بیکار مانده و بسا محل بلند خراب شده

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا بود ایشان را دلها که فهم کنند بآن یا گوشها که بشنوند بآن هر آئینه حال اینست که نابینا نمی‌شوند چشمها و لیکن نابینا می‌شوند آن دلها که در سینه‌اند

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

و زود می‌طلبند از تو عذاب را و هرگز خلاف نخواهد کرد
خدا وعده خود را و هر آئینه یک روز نزدیک پروردگار تو
مانند هزار سال است از آنچه می‌شمرید

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

و بسا دیه که مهلت دادیم آنها را و آن ستمکار بود باز
گرفتار کردم آن را و بسوئی من است بازگشت

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو ای مردمان جزین نیست که من برای شما ترساننده
آشکارا ام

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

پس آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشان
راست آمرزش و روزی نیک

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

و آنانکه سعی کردند در رد آیات ما عاجز کنان بزعم خود
ایشانند اهل دوزخ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و نه فرستادیم پیش از تو هیچ فرستاده و نه هیچ صاحب
وحی مگر چون آرزوی بخاطر بست بیفکند شیطان چیزی در
آرزوی وی پس دور میکند خدا آنچه شیطان انداخته است
باز محکم میکند خدا آیات خود را و خدا دانا با حکمت است

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

تا بگرداند خدا آنچه شیطان افکند بلانی در حق آنانکه در
دل ایشان بیماریست و آنانکه سخت است دل ایشان و هر
آئینه ستمکاران در مخالفت دور و درازاند

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُحِبَّتْ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

و تا بدانند آنانکه داده شده است ایشانرا علم که آن وحی
راست است از جانب پروردگار تو پس ایمان آرند بآن پس
نیایش کند برای خدا دل ایشان و هر آئینه خدا راه نماینده
است مسلمانان را بسوئی راه راست

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و همیشه باشند کافران در شبه ازان وحی تا وقتی که بیاید
بایشان قیامت ناگهان یا بیاید بایشان عقوبت روزی نهایت
نحس

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعِيمِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصِرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوءٌ غَفُورٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

پادشاهی آن روز خدا راست حکم کند میان ایشان پس آنانکه ایمان آوردند و کارهایی شایسته کرده‌اند در بوستانهایی نعمت باشند

و آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند آیات ما را پس آن جماعه ایشان را باشد عذاب خوار کننده

و آنانکه هجرت کردند در راه خدا پس کشته شدند یا بمردند هر آئینه روزی دهد ایشان را خدا روزی نیک و هر آئینه خدا وی بهترین روزی دهندگانست

البته درآرد ایشان را بموضع که خوشنود شوند ازان و هر آئینه خدا دانا بردبار است

حکم اینست و هر که در پی ایضای کسی افتاد بمانند آنکه ایضا داده شد او را بعد ازان تعدی کرده شد بر وی هر آئینه نصرت خواهد داد خدا او را هر آئینه خدا بخشاینده آمرزگار است

اینکه نصرت بسبب آنست که خدا در می‌آرد شب را در روز و در می‌آرد روز را در شب و بسبب آنست که خدا شنوا بینا است

اینکه نصرت بسبب آنست که خدا همونست ثابت و آنچه میخوانند کافران بجز وی همونست باطل و بسبب آنست که خدا همونست بلند مرتبه بزرگ قدر

آیا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب را پس زمین سرسبز شود هر آئینه خدا لطف کننده دانا است

او راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و هر آئینه خدا همونست بی نیاز ستوده‌کار

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

آیا ندیدی که خدا مسخر کرد برای شما آنچه در زمین است
و مسخر ساخت کشتیها میرود در دریا بفرمان او و نگاه
میدارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر بدستوری او
هر آئینه خدا در حق مردمان بخشاینده مهربانست

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۚ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

و اوست آنکه زنده کرد شما را باز بمیراند شما را باز زنده
کند شما را هر آئینه آدمی ناسپاس است

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي
الْأَمْرِ ۖ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ

برای هر گروهی معین کرده‌ایم شریعتی را که ایشان عمل
کننده‌اند بر آن پس باید که نزاع نکنند با تو درین کار و
بخوان بسوئی پروردگار خویش هر آئینه تو بر راه راستی

وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

و اگر مکابره نمایند با تو بگو خدا داناتر است بآنچه می‌کنید

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

خدا حکم خواهد کرد میان شما روز قیامت در آنچه شما
اندران اختلاف می‌کنید

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي
كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندانستی که خدا میداند هر چه در آسمان و زمین است
هر آئینه اینکه همه ثبت است در کتابی هر آئینه اینکه
همه بر خدا آسان است

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطَنَا وَمَا لَيْسَ
لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و عبادت می‌کنند بجز خدا چیزیرا که فرو نفرستاده است
خدا حتی بر آن و چیزی که نیست ایشانرا بر ثبوت آن
دانش و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّن ذَٰلِكُمْ ۚ النَّارُ وَعَدَّهَا اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و چون خوانده میشود بر ایشان آیات ما واضح آمده
می‌شناسی در روئی اینکه کافران ناخوشی را نزدیک
میشوند از آنکه حمله کنند بر آنانکه میخوانند بر ایشان
آیات ما بگو آیا خبر دهم شما را بنا خوشتر ازین آن دوزخ
است وعده داده است خدا آنانرا بکافران و وی بد جائی
است

۲۲:
حج
۷۳
۷۸
۲۹۴

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّالِبِ
وَالْمَطْلُوبِ

۷۴

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۷۵

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۷۶

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۷۷
سجده
مستحب

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اُرْكَعُوا وَاَسْجُدُوا وَاَعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۷۸

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَءَاتُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

ای مردمان پدید آورده شد مثالی پس بشنوید آنرا هر
آئینه آنانکه میخوانید بجز خدا نیافرینند مگسی را و اگر چه
جمع شوند برائی آن و اگر براباید از دست ایشان مگس
چیزی خلاص نتوانند کرد آنرا از مگس
ناتوان شد طالب و مطلوب یعنی عابد و معبود

تعظیم نکردند خدا را حق تعظیم او هر آئینه خدا توانا غالب
است

خدا برمیگزیند فرستاده‌ها از فرشتگان و از مردمان هر
آئینه خدا شنوا بینا است

میداند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس پشت
ایشانست و بسوئی خدا بازگردانیده میشوند کارها

ای مسلمانان رکوع کنید و سجده بجا آرید و عبادت نمائید
پروردگار خود را و بکنید کار نیکو امید است که رستگار
شوید

و جهاد کنید در راه خدا حق جهادی (که برای خدا باشد) وی
برگزید شما را و نساخت بر شما در دین هیچ تنگی مشروع
کرد دین پدر شما ابراهیم خدا نام نهاد شما را مسلمانان
پیش ازین و در قرآن نیز (جهاد کنید) تا باشد پیغامبر گواه
بر شما و باشید شما گواه بر مردمان پس بر پا دارید نماز را
و بدهید زکوة را و چنگ زنید بخدا اوست خداوند شما پس
نیکو خداوند است و نیکو مددگار است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

هر آئینه رستگار شدند مسلمانان

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ

آنانکه ایشان در نماز خویش نیایش کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

و آنانکه ایشان از بیهوده رو گردانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

و آنانکه ایشان زکوه را ادا کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنانکه ایشان شرمگاه خود را نگاهدارندگانند

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر بر زنان خویش یا بر کنیزکانی که ملک دست ایشانست
هر آئینه اینان نکوهیده نیستند

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هر که طلب کند سوی اینکه آن جماعه از حد
گذرندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنانکه ایشان امانتهای خود را و عهد خود را رعایت
کنندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنانکه ایشان بر نمازهایی خود محافظت کنندگانند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

اینکه جماعه ایشانند آن وارثان

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

که عاقبت کار بدست آرند بهشت را ایشان آنجا جاوید
باشندگانند

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ

و هر آئینه آفریدیم آدمی را از خلاصه گل

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

باز ساختیم آدمی را نطفه در قرارگاه استوار

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا
ءَاخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

باز ساختیم آن نطفه را خون بسته باز ساختیم آن خون
بسته را گوشت پاره پس ساختیم گوشت پاره را
استخوانهای چند پس پوشانیدیم بر آن استخوانها گوشت را
باز آفریدیم او را آفرینشی دیگر پس بزرگ است خدا
نیکوترین نگارندگان

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعَدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

باز هر آئینه شما بعد ازین مرده شوید

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ

باز هر آئینه شما روز قیامت برانگیخته شوید

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَافِلِينَ

و هر آئینه آفریدیم بالای شما هفت آسمان و نبودیم از
آفرینش بی‌خبر

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

و فرو فرستادیم از آسمان آب را باندازه پس جا دادیم او
را در زمین و هر آئینه ما بر دور کردن آن توانائیم

پس بیافریدیم برای شما بآن آب بوستانها از درختان خرما و
انگور شما را در آن بوستانهای میوها بسیار پیدا شود و
بعض آن را میخورید یعنی بطریق قوت

و آفریدیم درختی که بیرون می‌آید از طور سینا یعنی درخت
زیتون میروید بوجهی که حاصل شود روغن و نان خورش
طعام خورندگان را

و هر آئینه شما را در چهارپایان پندی هست می‌نوشانیم
شما را از آنچه در شکم ایشانست و شما را دران چهارپایان
منفعتهای بسیار است و بعض اینها را میخورید

و بر چهارپایان و بر کشتیها سوار کرده میشوید

و هر آئینه فرستادیم نوح را بسوئی قوم او پس گفت ای
قوم من عبادت خدا کنید نیست شما را هیچ معبودی غیر وی
آیا نمی‌ترسید

پس گفتند کسانیکه کافر بودند از قوم او نیست اینکه
شخص مگر آدمی مانند شما میخواهد که ریاست پیدا کند بر
شما و اگر خواستی خدا هر آئینه فرستادی فرشتگان را
نشنیدیم اینکه ماجرا در پدران نخستین خویش

نیست اینکه شخص مگر مردی که بوی عارضه دیوانگی
است پس انتظار وی کنید تا مدتی

گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بسبب آنکه دروغی
شمردند مرا

پس وحی فرستادیم بسوی وی که بساز کشتی بحضور ما و
بفرمان ما پس چون آمد فرمان ما و جوش زند تنور غضب
پس درآر در کشتی از هر جنسی دو عدد نر و ماده را و در
آر کسان خود را مگر آنکه از ایشان سبقت کرده است بر
وی گفته حق و سخن مگو با من در آنانکه ستم کردند هر
آئینه ایشان غرق کردگانند

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۱۹

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ
لِّالْكَلْبِ

۲۰

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

۲۱

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۲۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۲۳
۲۹۶ر

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشْرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ

۲۴

إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فترَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

۲۶

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ فَأَسْلُكُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرَقُونَ

۲۷

فَإِذَا أَسْتَوَيْتِ أُنْتِ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَقُلِ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءآخِرِينَ

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ؕ أَفَلَا تَتَّقُونَ

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلقاءِ الْآخِرَةِ وَآتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلاَّ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ مُّخْرَجُونَ

هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوعَدُونَ

إِنْ هِيَ إِلاَّ حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

إِنْ هُوَ إِلاَّ رَجُلٌ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ وَبِمُؤْمِنِينَ

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَدَّبُونِ

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِيمِينَ

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءآخِرِينَ

پس چون راست بنشینی تو و هر که با تو باشد بر کشتی بگو همه ستائش خدایراست آنکه نجات داد ما را از گروه ستمکاران

و بگو ای پروردگار من فرود آر مرا در منزل مبارک و تو بهترین فرود آرندگانی

هر آئینه درین ماجرا نشانهاست و هر آئینه ما بودیم امتحان کننده

باز بیافریدیم بعد از ایشان قرنی دیگر را

پس فرستادیم میان ایشان پیغامبری از قبیله ایشان که عبادت خدا کنید نیست شما را هیچ معبود بجز وی آیا نمی‌ترسید

و گفتند رئیسان از قوم وی آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند ملاقات سرائی بازپسین را و آسودگی داده بودیم ایشانرا در زندگانی دنیا نیست اینکه شخص مگر آدمی مانند شما میخورد از آنچه شما میخورید و می‌آشامد از آنچه شما می‌آشامید

و اگر فرمانبرداری کردید آدمی را مانند خویش هر آئینه شما آنگاه زیانکار باشید

آیا وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید و شوید خاکی و استخوانی چند بیرون آورده خواهید شد

هی هات هات هات هات لِمَا تُوعَدُونَ

اِن هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

اِن هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اَفْتَرَى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ وَبِْمُؤْمِنِيْنَ

قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِيْ بِمَا كَدَّبُوْنِ

قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِيْمِيْنَ

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا ءآخِرِيْنَ

پس چون راست بنشینی تو و هر که با تو باشد بر کشتی بگو همه ستائش خدایراست آنکه نجات داد ما را از گروه ستمکاران

و بگو ای پروردگار من فرود آر مرا در منزل مبارک و تو بهترین فرود آرندگانی

هر آئینه درین ماجرا نشانهاست و هر آئینه ما بودیم امتحان کننده

باز پیدا کردیم بعد از ایشان قرنهای دیگر را

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْرِوْنَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهٗ ءَايَةً وَعَوٰىنَهُمَا إِلَىٰ رَبِّوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِيۢ غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَّا يُشْرِكُونَ

سبقت نمی‌کند هیچ گروهی از میعاد خود و نه باز پس می‌مانند

باز فرستادیم پیغامبران خود را پی در پی هرگاه آمد بامتی پیغامبر او بدروغ نسبت کردند او را پس از پی درآوردیم بعضی را عقب بعضی (یعنی در هلاک) و ساختیم امته‌ها را افسانه پس دوری باد گروهی را که ایمان نمی‌آرند

باز فرستادیم موسی و برادر او هارون را با نشانه‌های خویش و با دلیل ظاهر

بسوی فرعون و جماعه او پس سرکشی کردند و بودند گروهی تکبر کننده

پس گفتند آیا ایمان آریم بدو آدمی مانند خویش و و قوم ایشان ما را خدمت کنندگانند

پس دروغی گرفتند ایشان را پس شدند از هلاک کردگان

و هر آئینه دادیم موسی را کتابی بود که ایشان راه یابند

و ساختیم پسر مریم را و مادرش را نشانه و جای دادیم ایشانرا بزمینی بلند خداوند استقرار و خداوند آب روان

(گفتیم) ای پیغامبران بخورید از اطعمه پاکیزه و بکنید کار نیکو هر آئینه من بآنچه میکنید داناام

و هر آئینه اینست ملت شما ملت یکتا و من پروردگار شماام پس بترسید از من

پس متفرق ساختند امتان کار خود را در میان خویش پاره پاره هر گروهی بآنچه نزدیک اوست شادمان است

پس بگذار ایشان را در غفلت ایشان تا مدتی

آیا می‌پندارند که آنچه امداد می‌کنیم ایشانرا بآن از مال و فرزندان

سعی در نیکوئیهای میکنیم برائی ایشان بلکه نمیدانند

هر آئینه آنانکه ایشان از ترس پروردگار خویش مضطربانند

و آنانکه ایشان بآیات پروردگار خویش ایمان می‌آرند

و آنانکه ایشان به پروردگار خویش شریک مقرر نمی‌کنند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

۶۰

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْأَخْيَارِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

۶۱

۶۱

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۶۲

۶۲

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

۶۳

۶۳

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

۶۴

۶۴

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

۶۵

۶۵

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

۶۶

۶۶

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ ۚ سَمِرًا تَهْجُرُونَ

۶۷

۶۷

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

۶۸

۶۸

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

۶۹

۶۹

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۥ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

۷۰

۷۰

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

۷۱

۷۱

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رَبُّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزِقِينَ

۷۲

۷۲

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۷۳

۷۳

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

۷۴

۷۴

و آنانکه می‌دهند آنچه می‌دهند و دل ایشان ترسانست بسبب آنکه ایشان بسوئی پروردگار خویش باز خواهند گشت

۶۰

اینکه جماعه سعی میکنند در نیکیها و ایشان بسوی آن سبقت کنندگانند

۶۱

۶۱

و تکلیف نمی‌کنیم هیچ کس را مگر بقدر طاقت او و نزدیک ما کتابی است که سخن میگوید براستی یعنی نامه اعمال و بر ایشان ستم کرده نمیشود

۶۲

۶۲

بلکه دل ایشان در غفلت است ازین سخن و ایشانرا عملها است غیر اینکه یعنی غیر انکار قرآن که ایشان آنرا کننده‌اند در غفلت خویش

۶۳

۶۳

ماندند تا وقتی که گرفتار ساختیم آسودگان ایشانرا بعذاب ناگهان ایشان فریاد میکردند

۶۴

گفتیم فریاد مکنید امروز هر آئینه شما از ما نصرت داده نخواهید شد

۶۵

۶۵

هر آئینه خوانده میشد آیات ما بر شما پس شما بر پاشنهای خود بازمی‌گشتید

۶۶

۶۶

تکبر کنان بر آن قرآن بافسانه مشغول شده ترک میکردید

۶۷

۶۷

آیا تامل نکردند درین سخن آیا آمده است با ایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان

۶۸

۶۸

آیا نشناختند پیغامبر خود را پس ایشان باو ناآشنااند

۶۹

۶۹

آیا میگویند بوی دیوانگی است بلکه آورده است پیش ایشان سخن راست را و بیشتر ایشان سخن راست را ناخواهاند

۷۰

۷۰

و اگر پیروی کردی خدای تعالی آرزوهای ایشان را هر آئینه بی انتظام شدندی آسمانها و زمین و هر که میان ایشانست بلکه آوردیم بدیشان پند ایشان را پس ایشان از پند خویش روی گردانندگانند

۷۱

آیا میخواهی از ایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر است و او بهترین روزی دهندگانست

۷۲

۷۲

و هر آئینه تو میخوانی ایشان را بسوئی راه راست

۷۳

و هر آئینه آنانکه ایمان نمی‌آرند بآخرت ازان راه یکسو شوندگانند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَذَا مِن قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَن بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر رحم میکردیم بر ایشان و برمیداشتیم آنچه بایشانست از سختی هر آئینه پیوسته میشدند در بی راهی خود سرگشته شده

و هر آئینه گرفتار کردیم ایشان را بعذاب پس نیایش نکردند پروردگار خود را و زاری نه نمودند

(در غفلت خویش ماندند) تا وقتی که بگشادیم بر ایشان دری خداوند عذاب سخت ناگهان ایشان در آنجا امید برندگاند

و اوست آنکه بیافرید برائی شما شنوائی و دیده‌ها و دلها اندکی شکرگزاری میکنید

و اوست آنکه پیدا کرد شما را در زمین و بسوی او برانگیخته خواهید شد

و اوست آنکه زنده میکند و میراند و او راست آمد و شد شب و روز آیا نمی‌فهمید

بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند نخستیان

گفتند آیا چون بمیریم و شویم خاکی و استخوانی آیا ما برانگیخته خواهیم شد

هر آئینه وعده داده شد باین سخن ما را و پدران ما را پیش ازین نیست اینکه مگر افسانه‌های پیشینیان

بگو کراست زمین و آنچه در آنست بگوئید اگر میدانید

خواهند گفت خدایر است بگو آیا پندپذیر نمی‌شوید

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

خواهند گفت اینکه همه خدائر است بگو آیا نمی‌ترسید

بگو کیست آنکه بدست اوست پادشاهی هر چیز و او زنهار میدهد و زنهار داده نمی‌شود بر خلاف او بگوئید اگر میدانید

خواهند گفت اینکه همه خدایر است بگو پس از کجا فریب داده میشوید

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ

إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يُصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه آورده‌ایم بایشان سخن راست را و هر آئینه ایشان دروغ‌گواند

هیچ فرزند نگرفته است خدا و نیست همراه او هیچ خدائی دیگر
آنگاه ببردی هر خدائی چیزیکه آفریده بود و هر آئینه غالب آمدی بعض ایشان بر بعض بیاکی صفت میکنم خدایرا از آنچه تقریر میکنند

داننده نهان و آشکار است برتر است از آنچه شریک می‌آرند

بگو ای پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه ترسانیده میشوند

ای پروردگار من داخل مکن مرا در گروه ستمکاران

و هر آئینه ما بر آنکه بنمایم ترا آنچه وعده میدهیم بایشان توانائیم

و مقابله کن بدی را بخصلتی که آن نیک است ما داناتریم
بآنچه بیان میکنند

و بگو یا محمد ص ای پروردگار من می‌پناهم بتو از دغدغه‌هائی شیاطین

و می‌پناهم بتو ای پروردگار من از آنکه حاضر شوند پیش من (در غفلت خویش باشند)

تا وقتی که بیاید کسی را از ایشان موت گوید ای پروردگار من بازگردان مرا

بود که کار نیکو کنم در سرائی که بگذاشتمش نه چنین باشد هر آئینه اینکه سخنی است که وی گوینده آنست و پیش ایشان حجابی باشد تا روز که برانگیخته شوند (یعنی عالم قبر)

پس چون دمیده شود در صور پس قرابتها نباشد میان ایشان آنروز و نه با یکدیگر سؤال و جواب کنند

پس هر که گران آمد پلهائی ترازوئی او پس آن جماعه ایشانند رستگاران

و هر که سبک شد پلهائی ترازوی او پس آن جماعه آنانند که زیان کردند در حق خویش در دوزخ جاوید باشندگانند

میسوزد روی ایشان را آتش و ایشان آنجا روی ترش هستند

أَلَمْ تَكُنْ عَلَيَّ تَنَائِي عَلَيَّكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ

(گوئیم) آیا خوانده نمی‌شد آیات من بر شما پس آنرا دروغ
میداشتید

گفتند ای پروردگار ما غالب آمد بر ما بدبختی ما و بودیم
گروهی گمراه

۱۰۶ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازینجا پس اگر عود کنیم بکفر
پس هر آئینه ما ستمکار باشیم

۱۰۷ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

خدا فرماید برسوائی دور شوید درینجا و سخن مگوئید با
من

۱۰۸ قَالَ أَحْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

هر آئینه گروهی از بندگان من میگفتند ای پروردگار ما
ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و ببخشای بر ما و تو بهترین
بخشایندگانی

۱۰۹ إِنَّهُوَ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

پس مسخره گرفتید ایشان را تا حدیکه فراموش گردانیدند
یاد مرا از دل شما و شما بر ایشان میخندید

۱۱۰ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِحْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

هر آئینه من جزا دادم ایشانرا امروز بمقابله صبر ایشان
بآنکه ایشانند بمراد رسندگان

۱۱۱ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

گوید خدا چند مدّت درنگ کردید در زمین بحساب شمار
سالها

۱۱۲ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

گفتند درنگ کردیم یک روز یا بعض روز پس بپرس از شمار
کنندگان

۱۱۳ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِينَ

گفت خدا توقف نکردید مگر اندکی کاش شما میدانستید

۱۱۴ قُلْ إِنْ لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آیا پنداشتید که آفریدیم شما را بیهوده و آنکه شما بسوی
ما گردانیده نشوید

۱۱۵ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تُرْجَعُونَ

پس برتر است خدا پادشاه ثابت نیست هیچ معبود غیر او
پروردگار عرش گرامی قدر

۱۱۶ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

و هر که بخواند با خدا معبود دیگر را که هیچ حجتی نیست
پرستنده را به ثبوت آن معبود پس جز اینکه نیست که
حساب او نزدیک پروردگار اوست هر آئینه رستگار
نمیشوند کافران

۱۱۷ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

و بگو ای پروردگار من بیامرز و ببخشای و تو بهترین
بخشایندگانی

۱۱۸ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

اینکه سورتیست که فرو فرستادیم آنرا و فرض ساختیم آنرا و فرود آوردیم در آن آیات روشن بود که شما پند گیرید

زن زنا کننده و مرد زنا کننده بزنی هر یکی را از ایشان صد دره و باید که در نگیرد شما را شفقت بر ایشان در جاری کردن شرع خدا اگر ایمان آورده‌اید بخدا و روز آخر و باید که حاضر شوند بعقوبت ایشان جماعه از مسلمانان

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

مرد زنا کننده نکاح نمی‌کند مگر با زن زنا کننده یا شرک آورنده و زن زنا کننده بزنی نمی‌گیرد آن را مگر مرد زنا کننده یا شرک آورنده و حرام ساخته شد نکاح زانیه بر مسلمانان

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و آنانکه دشنام میدهند زنان پرهیزگار را باز نیاورند چهار گواه بزنی ایشانرا هشتاد دره و قبول مکنید گواهی ایشان را هیچ‌گاه و اینکه جماعه ایشانند فاسق

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مگر آنانکه توبه کردند بعد ازین و بصلاح آوردند کار خود را پس هر آئینه خدا آمرزنده مهربانست

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و آنانکه دشنام میدهند زنان خود را و نباشد ایشان را گواهان مگر نفس خویش پس مخلص، گواهی یکی از ایشانست چهار بار که بخدا هر آئینه وی از راست‌گویان است

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

و گواهی پنجم باین صفت که لعنت خدا برو باد اگر از دروغ‌گویان باشد

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

و بازمیگرداند از آن زن عقوبت را آنکه گواهی دهد چهار بار بخدا هر آئینه اینکه شوهر از دروغ‌گویانست

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

و گواهی دهد پنجم بار باین صفت که خشم خدا باد برین زن اگر شوهر از راست‌گویان باشد

وَالْخَمِيسَةُ أَنْ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

و اگر نمی‌بود فضل خدا بر شما و رحمت او و آنکه خدا توبه‌پذیرنده با حکمت است

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا
لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

(چه چیزها که نمی‌شد) هر آئینه آنانکه آوردند تهمت را
جماعتی‌اند از شما مپندارید اینکه تهمت را بد در حق
خویش بلکه آن بهتر است برای شما هر کسی را از ایشان
چیزی است که حاصل کرد از معصیت و آنکه سر انجام داد
عمده آن تهمت را از ایشان او راست عذاب بزرگ

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ
خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

چرا نشد که چون شنیدید آنرا گمان می‌کردند مردمان
مسلمانان و زنان مسلمانان در حق خویش نیکی را و
میگفتند اینکه افترای ظاهر است

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ
فَوُوتِكُمْ عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَاذِبُونَ

چرا نیامدند بر اینکه سخن چهار گواه پس چون نیامدند
گواهان را پس آن جماعه نزدیک خدا ایشانند دروغ‌گوئی

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و اگر نمی‌بود فضل خدا بر شما و رحمت او در دنیا و آخرت
هر آئینه میرسید به شما درین مقدمه که گفت و شنید
میگردید دران عذاب بزرگ

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنْتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

چون فرا می‌گرفتید آنرا بزبانهای خویش و می‌گفتید بدهان
خویش سخنی که نبود شما را بحقیقت آن دانش و
می‌پنداشتید آن را آسان و او نزدیک خدا بزرگ بود

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا
سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

و چرا نشد که چون شنیدید آنرا می‌گفتید نمیرسد ما را که
بزبان آریم اینکه سخن را بی‌باکی یاد می‌کنیم ترا خدایا اینکه
سخن افترا است بزرگ

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

پند میدهد شما را خدا تا باز بعمل نیارید مانند اینکه هرگز
اگر مسلمانان هستید

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و بیان میکند خدا برای شما آیات را و خدا دانا با حکمت
است

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

هر آئینه آنانکه دوست میدارند آنکه فاش شود تهمت
بدکاری در مسلمانان ایشانراست عقوبت درد دهنده در دنیا
و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او و آنکه خدا
بخشاینده مهربان است

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

(چه چیزها که نمی‌شد)

ای مسلمانان از پی مروید گامهائی شیطان را و هر که پیروی
گامهائی شیطان کند پس هر آئینه وی میفرماید به بی‌حیائی
و کار ناپسندیده و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او
پاک نشدی از شما هیچ کس هرگز و لیکن خدا پاک میسازد
هر کرا خواهد و خدا شنوا دانا است

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

و باید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی و وسعت از شما
بر آنکه چیزی ندهند خویشاوندان را و بینوایان را و خانمان
ترک کنندگانرا در راه خدا و باید که عفو کنند و درگذرند آیا
دوست نمیدارید که بیامزد خدا شما را و خدا آمرزنده
مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

هر آئینه آنانکه دشنام میدهند زنان پاک دامنان را از
بدکاری بیخبران را ایمان آرندگانرا لعنت کرده شدند در
دنیا و آخرت و ایشانراست عذاب بزرگ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

روز که گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان و دستهای
ایشان و پایهای ایشان بآنچه میکردند

يَوْمَ يَدْرَأُ يَوْمَهُمُ اللَّهُ بِدِينِهِمْ أَحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

آنروز بنام رساند بایشان خدای تعالی جزا بانصاف ایشانرا
و بدانند که خدا همون است ثابت ظاهر

الْحَبِيثَاتُ لِلْحَبِيثِينَ وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

زنان ناپاک لایقاند بمردان ناپاک و مردان ناپاک لایقاند
بزنان ناپاک و زنان پاک لایقاند بمردان پاک و مردان پاک
لایقاند بزنان پاک اینجماعه بری‌اند از آنچه مردم میگویند
ایشانراست آمرزش و روزی نیکو

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای مسلمانان در میانید بخانها غیر خانهای خویش تا آنکه
دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آن اینکه بهتر است
شما را بود که پند پذیر شوید

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِحُمْرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَابَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پس اگر نیابید در آنجا هیچکس را در میابید آنجا تا آنکه
دستوری داده شود شما را و اگر بشما گفته شود که
بازگردید پس باید که بازگردید آن پاکتر است شما را و
خدا بآنچه می‌کنید دانا است

نیست بر شما گناهی در آنکه درآیید بخانه‌ها که مسکن کسی
نیست در آنجا منفعتی باشد شما را و خدا میداند آنچه
آشکارا می‌کنید و پوشیده میدارید

بگو بمردان مسلمانان که بیوشند چشم خود را و نگاهدارند
شرمگاهان خود را اینکه پاکیزه‌تر است ایشانرا هر آینه
خدا خبردار است بآنچه می‌کنند

و بگو زنان مسلمانان را که بیوشند چشم خود را و
نگاهدارند شرمگاه خود را و آشکارا نه کنند آرایش خود را
یعنی مواضع زیور الا آنچه ظاهر است از آن مواضع و باید که
فرو گذارند دامنهای خود را بر گریبانهای خود و ننمایند
آرایش خود را الا بشوهران خویش یا پدران خویش یا
پدران شوهران خویش یا پسران خویش یا پسران شوهران
خویش یا برادران خویش یا پسران برادران خویش یا
پسران خواهران خویش یا زنان خویش یا آنچه مالک او شده
است دست ایشان یعنی غلامان یا طفلانی
که صاحب شهوت نباشند از مردان یا طفلانی که هنوز مطلع
نشده‌اند بر شرمگاه زنان و نزنند زمین را بپای خویش تا
دانسته شود آنچه پنهان میکردند از زیور خویش و رجوع
کنید بسوئی خدا همه یکجا ای مسلمانان بود که رستگار
شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و بنکاح آرید زنان بی شوهر را از قوم خویش و شائستگان
را از بندگان خویش و کنیزکان خویش اگر درویش باشند
توانگر کند ایشان را خدا از فضل خود و خدا بسیار دهنده
و دانا است

وَلَيْسَتَعْفِيفُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَعَأْتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتِكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتُغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

و باید که بر پاکدامنی مقید باشند آنانکه نمی‌یابند اسباب
نکاح تا آنکه توانگر کند ایشان را خدا از فضل خویش و
آنانکه می‌طلبند مکاتبه را از بندگان که مالک آن شده است
دست شما پس مکاتب کنید آنها را اگر بدانید در ایشان
شایستگی و بدهید مکاتبان را از مال خدا که بشما ارزانی
داشته است و جبر مکنید کنیزکان خود را بر زنا اگر ایشان
پرهیزگاری خواهند تا بدست آرید متاع زندگانی دنیا و هر
که جبر کند ایشانرا پس هر آئینه خدای تعالی آن کنیزکان
را بعد جبر کردن بر ایشان آمرزنده مهربان است

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و هر آئینه فرود آوردیم بسوی شما آیتهای روشن و فرود
آوردیم داستان از حال آنانکه گذشتند از پیش شما و پندی
پرهیزگاران را

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ مَثَلُ نُورِهِ ۗ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ ۗ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ ۗ عَلَى
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ ۗ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خدا نور آسمانها و زمین است داستان نور وی در قلب
مسلمانان اینست مانند طاقی
که دران چراغ است آن چراغ در شیشه است یعنی در
قندیل است آن شیشه گویا ستاره درخشنده است افروخته
میشود از روغن درختی با برکت که عبارت از درخت زیتون
است نه به سمت مشرق رونده و نه جانب مغرب رونده
نزدیک است که زیت وی روشنی بدهد اگر چه نه رسیده
باشدش آتش روشنی بر روشنیست راه می‌نماید خدا بنور
خود هر کرا خواهد و بیان می‌فرماید خدا داستانها برای
مردمان و خدا بر هر چیز داناست

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۗ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

در خانهای که دستوری داده است خدا که بلند کرده شود
آنها و یاد کرده شود آنجا نام او بی‌پایکی یاد می‌کنند خدا را
آنجا صبح و شام

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجْرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوهُمْ كَسْرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ
فَوْقَهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لَيْلٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ ۗ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ ۗ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالصَّيْرِ
صَقَّتْ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۗ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ ۗ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ ۗ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

مردانی که باز ندارد ایشانرا سوداگری و نه خرید و فروخت
از یاد کردن خدا و برپاداشتن نماز و دادن زکوه میترسند
از آن روز که مضطرب شوند در آن دلها و دیدها

تا جزا دهد ایشانرا خدا ببعوض بهترین آنچه کردند و زیاده
دهد ایشانرا از فضل خویش و خدا روزی میدهد هر کرا
خواهد بغير شمار یعنی بسیار

و آنانکه کافر شدند اعمال ایشان مانند سرابی است
بمیدانها هموار میندازد تشنه آبی تا وقتی که بیاید
نزدیک آن نیابدش چیزی و یافت خدا را نزدیک او پس تمام
رسانید بوی حساب ویرا و خدا زود کننده حسابست

یا مانند تاریکیها در دریائی عمیق میپوشد اینکه کافر را
موجی از بالای آن موجی دیگر از بالای آن ابر بود
تاریکیهاست بعض آن بالائی بعض دیگر چون بیرون آرد
دست خود نزدیک نیست که ببیندش و هر که نداد او را
خدا روشنی پس نیست او را هیچ روشنی

آیا ندیدی که خدا بپاکی یاد میکندش هر که در آسمانها و
زمین است و مرغان بال گشاده هر یکی را دانسته است
خدا دعای او را و تسبیح او را و خدا دانا است آنچه میکنند

و خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خداست
بازگشت

آیا ندیدی که خدا روان میکند ابر را باز جمع مینماید میان
آن باز میسازدش تو بر تو پس میبینی قطره را که بیرون
میآید از میان آن و فرود میآرد از جانب بالا از کوهها که
آنجاست ژاله پس میرساندش بهر که خواهد و باز
میداردش از هر که میخواهد نزدیکست درخشندگی برقی
که در آن ابر بوده است دور کند چشمها را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

میگرداند خدا شب و روز را هر آئینه درین مقدمه پندی هست خداوندان چشم را

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و خدا آفرید هر جانوری را از آب پس ازینهاست آنکه می‌رود بر شکم خود و ازینهاست آنکه می‌رود بر دو پای و ازینهاست آنکه می‌رود بر چهارپائی می‌آفریند خدا هر چه می‌خواهد هر آئینه خدا بر هر چیز توانا است

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

هر آئینه فرود آوردیم آیات روشن را و خدا دلالت میکند هر کرا خواهد بسوئی راه راست

وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

و میگویند منافقان ایمان آوردیم بخدا و بر رسول و فرمانبرداری نمودیم باز روی میگرداند گروهی از ایشان بعد ازین و نیستند ایشان مومنان

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

و چون خوانده میشوند بسوی خدا و رسول او تا حکم فرماید میان ایشان ناگهان جماعتی از ایشان روی گردانندگانند

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

و اگر باشد ایشانرا حق بیایند بسوئی او گردن نهاده

أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ ۗ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

آیا در دل ایشان بیماریست یا در شک افتادند یا می‌ترسند از آنکه ستم کند بر ایشان خدا و رسول او بلکه اینجماعه ایشانند ستمکاران

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

جز اینکه نیست که می‌باشد قول مسلمانان چون خوانده میشود ایشانرا بسوی خدا و رسول او تا حکم کند میان ایشان آنکه گویند شنیدیم و فرمانبرداری کردیم و اینکه جماعه ایشانند رستگاران

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَيَخْشِ اللَّهَ ۖ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

و هر که فرمانبرداری کند خدا و رسول او را و ترسد از خدا و حذر کند از عذاب او پس اینجماعه ایشانند بمراد رسندگان

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا تُقْسِمُوا ۗ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

و قسم خوردند بخدا بموكدترین قسمهای خود که اگر بفرمائی ایشان را البته بیرون روند از وطن خود بگو قسم مخورید فرمانبرداری پسندیده مطلوبست هر آئینه خدا خبردار است بآنچه می‌کنید

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

بگو فرمانبرداری خدا کنید و فرمانبرداری پیغامبر کنید پس اگر روی بگردانند پس جز اینکه نباشد که بر پیغامبرست آنچه بر وی لازم کرده شد و بر شماست آنچه بر شما لازم کرده شد و اگر فرمانبرداری او کنید راه یابید و نیست بر پیغامبر مگر پیغام رسانیدن آشکارا

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۗ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۗ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

وعده داده است خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و عملهای شایسته کردند البته خلیفه سازد ایشانرا در زمین چنانکه خلیفه ساخته بود آنانرا که پیش از ایشان بودند و البته محکم کند برای ایشان دین ایشان را که پسندیده است برای ایشان و البته بدل کند در باره ایشان بعد از ترس ایشان ایمنی را پرستش کنند مرا شریک مقرر نکنند با من چیزی را و هر که ناسپاسی کند بعد ازین پس آن جماعه ایشانند فاسقان

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و برپادارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمانبرداری کنید پیغامبر را بود که بر شما رحم کرده شود

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أَوْلَهُمْ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ

مپندار کافران را عاجز کننده در زمین و جای ایشان آتش است و آن بد بازگشت است

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَھُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای مسلمانان باید که دستوری طلبند از شما آنانکه مالک ایشان شده است دست شما و آنانکه نرسیده اند بحد احتلام از شما سه نوبت پیش از نماز فجر و وقتی که فرو می نهید جامهای خود را از نیم روز و پس از نماز عشاء اینکه سه ساعت خلوت برای شماست نیست بر شما و نه بر ایشان هیچ بزه بعد اینها در آیندگانند بر شما بعضی از شما بر بعضی دیگر همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات را و خدا داننده با حکمت است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعْذِرُوا كَمَا
 اسْتَعَذَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۗ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
 عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ
 وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى
 الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
 بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
 أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

و چون رسند طفلان از شما بحد احتلام باید که دستوری
 طلبند چنانکه می‌طلبیدند آنانکه پیش از ایشان بودند
 همچنین بیان می‌کند خدا برای شما آیات خود را و خدا دانا
 با حکمت است

و کلان سال از زنان آنانکه توقع نکاح ندارند نیست بر
 ایشان بزه در آنکه فرد نهند جامه‌های خود را نه ظاهرکنان
 آرایش را و اگر پرهیزگاری کنند بهتر است ایشان را و خدا
 شنوا داناست

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نیست بر بیمار
 گناهی و نه بر ذات شما گناهی در آنکه بخورید از خانه‌های
 خویش و یا خانه‌های پدران خویش یا خانه‌های مادران خویش یا
 خانه‌های برادران خویش یا خانه‌های خواهران خویش یا خانه‌های
 عم‌های خویش یا خانه‌های عمه‌های خویش یا خانه‌های خاله‌های
 خویش یا خانه‌های خاله‌هائی خویش یا خانه که بتصرف
 شماست کلیدهای او

یا خانه‌های دوست خویش نیست بر شما هیچ گناهی در آنکه
 بخورید همه یکجا یا متفرق پس چون درآید بخانه‌ها پس
 سلام گوئید بر قوم خویش دعائی خیر با برکت پاکیزه فرود
 آمده از نزدیک خدا همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات
 را بود که بفهمید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ
لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۵. فرقان: الفرقان: فرقان مکی ۷۷ آیه ۸ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِیْنَ
نَذِيرًا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ ۗ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ ۗ
تَقْدِيرًا

جز اینکه نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آوردند بخدا و برسول او و چون باشند با وی بر کاری که جمع کردن ایشان میطلبند نروند تا آنکه دستوری طلبند از پیغامبر هر آئینه آنانکه دستوری طلبند از تو ایشان آنانند که ایمان آوردند بخدا و برسول او پس اگر دستوری طلبند از تو برای بعض کار خود پس دستوری ده هر کرا خواهی از ایشان و آمرزش طلب کن برای ایشان از خدا هر آئینه خدا آمرزنده مهربان است

مشمارید طلبیدن پیغامبر را در میان خویش مانند طلبیدن بعض از شما بعض دیگر را هر آئینه میداند خدا آنانرا که بسبکی بیرون میروند از شما پناه جویان پس باید که بترسند آنانکه خلاف حکم پیغامبر می‌کنند از آنکه برسد بدیشان بلای یا برسد بر ایشان عذابی درد دهنده

آگاه شو هر آئینه خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است میداند روشی را که شما برانید و روز که گردانیده شوند بسوی او خبر دهد ایشانرا بآنچه کرده‌اند و خدا بهر چیز داناست

بسیار با برکت است آنکه فرود آورد قرآن را بر بنده خویش تا باشد ترسانند عالمها را

آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و هیچ فرزند نگرفت و هیچ شریک نیست او را در پادشاهی و بیافرید هر چیز را پس اندازه کرد او را باندازه

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ أُفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۗ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۗ أَلَمْ نَكْتَبِهَا فِي تَمِيمٍ عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْسِكُ فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و گرفتند کافران بجز الله آن معبودان را که نمی‌آفرینند چیزی و خودشان آفریده میشوند و نمی‌توانند برای خویش زبانی و نه سودی و نمی‌توانند مرگ را و نه زندگانی را و نه برانگیختن را

و گفتند کافران نیست اینکه مگر دروغی که برافته است آنرا و یاری داده‌اند او را بر افتراء وی گروه دیگر پس بعمل آوردند ستم و دروغ را

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است که برای خود نوشته است آنرا پس آن خوانده میشود بر وی صبح و شام (یعنی تا یاد گیرد)

بگو فرود آورده است آنرا کسیکه میداند آن پنهان که در آسمان و زمین است هر آئینه وی هست آمرزنده مهربان

و گفتند چیست اینکه پیغامبر را که میخورد طعام و میرود در بازارها چرا فرستاده نشد بسوی وی فرشته تا باشد همراه وی ترساننده

یا چرا نه از آسمان برتافته شد بسوی وی گنجی یا چرا نیست او را باغی که بخورد ازان و گفتند ستمکاران پیروی نمی‌کنید مگر مرد جادوزده را

بین چگونه داستانها زدند در حق تو پس گمراه شدند پس نمی‌یابند هیچ راهی را

بزرگوارست آنکه اگر خواهد بدهد ترا بهتر ازین بوستانها که میرود زیر آن جویها و بدهد ترا محلهای بلند یعنی در دنیا

بلکه دروغ شمرده‌اند قیامت را و آماده ساختیم برای کسیکه تکذیب قیامت کند دوزخ را

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيْرًا

چون به بیند دوزخ ایشانرا از مسافت دور بشوند از وی
آواز خشم خوردن و غریدن

وَإِذَا أَلْفَوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرِنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و چون انداخته شوند ازان دوزخ بمکانی تنگ دست و پا
بسته بد دعا کنند آنجا بر خویش بهلاک

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيْرًا

و گویم بدعا نکنید امروز بیک هلاک و بد دعا کنید بهلاک
بسیار

قُلْ أَذَلِكُمْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ
لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيْرًا

بگو آیا اینکه بهترست یا بهشت جاوید آنکه وعده داده شده
است متقیان را، باشد ایشانرا پاداش و جای بازگشت

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

ایشانراست آنجا آنچه میخواهند جاویدان هست بر
پروردگار تو وعده طلیده شده

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ
أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ

و آنروز که جمع کند خدا ایشانرا و با آنکه میپرستند بجز
خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید اینکه بندگان مرا یا
ایشان خود غلط کردهاند راه را

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِيْ لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ
أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا
قَوْمًا بُورًا

گویند بپاکی یاد می‌کنیم ترا سزاوار نباشد ما را که هیچ
دوست گیریم بجز تو و لیکن بهره‌مند ساختی ایشانرا و
پدران ایشانرا تا آنکه فراموش کردند پند و شدند گروه
هلاک شده

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا
وَمَنْ يَظْلِم مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا

گوئیم ای گروه کافران هر آئینه دروغ داشتند شما را اینکه
معبودان در آنچه میگفتید پس نمیتوانید دفع کردن عذاب
و نه یاری دادن و هر که ستم کرده باشد از شما
بچشانیمش عذاب بزرگ

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
الطَّعَامَ وَيَمْسُحُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا

و نفرستادیم پیش از تو پیغامبران مگر باین صفت که
ایشان می‌خوردند طعام و میرفتند در بازارها و ساخته‌ایم
بعض شما را در حق بعضی ابتلای آیا صبر میکنید و هست
پروردگار تو بینا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُوتُ
أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
حِجْرًا مَّحْجُورًا

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا

وَيَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالْغَمِّ وَنُزِلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أُتَّخَذْتُ مَعَ
الرَّسُولِ سَبِيلًا

يَوَيْلَ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا

وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً
كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ ۖ فُؤَادَكَ ۗ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

و گفتند آنانکه توقع ندارند ملاقات ما را چرا نه فرستاده
شد بر ما فرشتگان را یا چرا نمی‌بینیم پروردگار خود را هر
آئینه بزرگ شدند در زعم خویش و سرکشی کردند
سرکشی بزرگ

روز که بینند فرشتگان را هیچ مژده نیست آن روز
گناهکاران را و گویند خدا کند که بازداشته شوید
بازداشتن موکد

و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس ساختیم
آنها مانند ذره‌های پراکنده یعنی حبط کنیم

اهل بهشت آن روز بهتراند از جهت قرارگاه و نیکوتراند
باعبار جای استراحت

و روز که بشگافد آسمان همراه ابر و فرود آورده شوند
فرشتگان فرود آوردنی

پادشاهی حقیقی آن روز خدا راست و باشد آن روز دشوار
بر کافران

و روز که بگذرد ستمکار دو دست خود را گوید ای کاش من
گرفتمی همراه پیغامبر راهی

ای وای بر من کاشکی دوست نگرفتمی فلان را

هر آئینه وی گمراه کرد مرا از پندی بعد از انکه آمده بود
بمن و هست شیطان آدمی را در حقیقت تنها گذارنده

و گفت پیغامبر ای پروردگار من هر آئینه قوم من اینکه
قرآن را متروک ساختند

و همچنین ساخته‌ایم برای هر پیغامبر دشمن از گناهکاران و
بس‌ست پروردگار تو راه‌نما و نصرت دهنده

و گفتند کافران چرا نه فرود آورده شد بر پیغمبر قرآن بیک
دفعه همچنین (بدفعات آوردیم تا استوار سازیم بآن دل ترا
و خواندیم آنها باهستگی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

و نبارند کافران پیش تو هیچ داستانی مگر بیاریم پیش تو
جوابی راست و نیکوتر در بیان

۳۴

الَّذِينَ يُحْشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَأَضَلُّ سَبِيلًا

آنانکه برانگیخته شوند افتان بر روی خویش بسوی دوزخ
اینکه جماعه بدتراند باعتبار مکان و غلط کننده‌تراند راه را

۳۵
۳۱۳

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ وَآخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب و ساختیم همراه او برادر
او هارون را وزیر

۳۶

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا

پس گفتیم بروید بسوی آن قوم که دروغ شمردند آیات ما
را پس القمه هلاک ساختیم آن قوم را هلاک کردنی

۳۷

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

و قوم نوح چون دروغی شمردند پیغامبران را غرق ساختیم
اینکه جماعه را و گردانیدیم ایشان را برای مردمان نشانه و
مهیا کردیم برای ستمکاران عذاب درد دهنده

۳۸

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

و هلاک ساختیم عاد و ثمود و اهل رس را و طبقات بسیار را
در میان ایشان

۳۹

وَكَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكَلَّا تَبَرَّنَا تَتَّبِيرًا

و برای هر یکی بیان کردیم داستانها و هر یکی را هلاک
ساختیم هلاک کردنی

۴۰

وَلَقَدْ آتَوْا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ۖ فَلَمْ
يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

و هر آئینه رسیده‌اند کافران بدهی که بارانیده شد بر وی
باران بد یعنی باران سنگ آیا نمیدیدند آنرا بلکه توقع
نمی‌داشتند برانگیختن را

۴۱

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ
رَسُولًا

و چون ببینند ترا نگیرند ترا الا مسخره آیا اینکه شخص
است آنکه خدای تعالی پیغامبر فرستادش

۴۲

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

هر آئینه نزدیک بود که گمراه کند ما را از پرستش خدایان
ما اگر نه آن بودی که شکیبائی کردیم بر آن و خواهند
دانست چون ببینند عذاب را کیست غلط کننده‌تر راه را

۴۳

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۗ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

آیا دیدی آنرا که خدای خود گرفته است خواهش نفس خود
را آیا تو میشوی نگهبان بر وی

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

آیا می‌پنداری که بیشترین ایشان می‌شنوند یا می‌فهمند نیستند ایشان الا مانند چهارپایان بلکه ایشان غلط کننده‌تراند راه را

آیا ندیدی بسوی پروردگار خود چگونه دراز کرد سایه را و اگر خواستی گردانیدی آنرا آرمیده باز برگماشتیم آفتاب را بر وی رهنمائی

باز برگرفتیم سایه را بسوی خویش فرا گرفتن آسان

و اوست آنکه ساخت برائی شما شب را پوششی و خواب را راحتی و ساخت روز را وقت برخاستن

و اوست آنکه فرستاد بادها را مژده دهنده پیش رحمت خویش و فرود آوردیم از آسمان آب پاک را

تا زنده سازیم بآن آب شهر مرده را و تا بنوشانیمش از آنچه آفریدیم چهارپایان را و مردم بسیار را

و هر آئینه گوناگون بیان کردیم پند در میان ایشان تا پندپذیر شوند پس قبول نکردند بیشترین مردمان مگر ناسپاسی را

و اگر میخواستیم میفرستادیم در هر دیهی ترساننده

پس فرمان مبر کافران را و جهاد کن با ایشان بحکم قرآن جهاد بزرگ

و اوست آنکه در آمیخت دو دریا را اینکه یک آب شیرین واقع دافع تشنگی است و آن دیگر شور بد مزه و ساخت میان هر دو حجابی و سدی مضبوط

و اوست آنکه آفرید از آب آدمی را پس ساخت آنرا خداوند نسب و خداوند قرابت دامادی و هست پروردگار تو توانا

و می‌پرستند بجز خدا چیزیرا که نفع ندهد بدیشان و ضرر نرساند بدیشان و هست کافر بر مخالفت پروردگار خود پشتی دهنده

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و نفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو نمی‌طلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن هر که خواهد که راه گیرد بسوی پروردگار خویش گو بگیرد راهی

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ ۚ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و توکل کن بران زنده که هرگز نمیرد و بپاکی یاد کن همراه ستایش او و بس‌ست وی بگناهان بندگان خویش آگاه

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ ۗ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا

آنکه بیافرید آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست در شش روز باز مستقر شد بر عرش اوست بخشاینده پس بپرس از حال وی دانائی را

۶۰

سجده

مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۗ

و چون گفته میشود بکافران که سجده کنید رحمن را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم چیز را که تو میفرمائی بما و زیاده کرد اینکه سخن در حق ایشان رمیدن را

۶۱

۳۱۵ر

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

بزرگوارست آنکه بساخت در آسمان برجها و ساخت دران چراغ را یعنی آفتاب را و ساخت ماه روشن

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و اوست آنکه ساخت شب و روز را جانشین یک دیگر برای کسیکه خواهد پند گرفتن یا خواهد شکرگزاری کردن

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدا آنانند که میروند بر زمین باهستگی و چون سخن گویند بایشان نادانان گویند سلام بر شما باد

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

و آنانکه شب میگذرانند برای پروردگار خویش سجده‌کنان و قیام‌کنان

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۗ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و آنانکه میگویند ای پروردگار ما بازدار از ما عذاب دوزخ را هر آئینه عذاب دوزخ لازم شونده است

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

هر آئینه دوزخ بد آرام‌گاهی هست و بد مقامی است

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا

و آنانکه چون خرج کنند اسراف ننمایند و تنگی نگیرند و باشد عطا، ایشان میان جانبین معتدل

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
أَثَامًا

و آنانکه نمیپرستند با خدا معبود دیگر را و نمی‌کشند هیچ
نفسی را که حرام کرده است خدا مگر بحق و زنا نکنند و هر
که بکند اینکه کار بر خورد بعقوبت دشوار

دو چند کرده شود) او را عذاب روز قیامت و جاوید ماند آنجا
خوار کرده شده

۶۹ يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا

مگر آنکه توبه کرد و ایمان آورد و عمل شایسته نموده پس
آن جماعه بدل سازد خدا بدی‌های ایشانرا به نیکی‌ها و
هست خدا آمرزنده مهربان

۷۰ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و هر که توبه کند و کار شایسته بعمل آرد پس هر آئینه وی
رجوع میکند بخدا رجوع کردن

۷۱ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

و آنانکه گواهی دروغ نمیدهند و چون بگذرند بر بیهوده
بگذرند بروش بزرگان

۷۲ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

و آنانکه چون پند داده شود ایشان را بآیات پروردگار
ایشان کرد کور تا نیفتند بشنیدن آن

۷۳ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا
وَعُمْيَانًا

و آنانکه میگویند ای پروردگار ما به بخش ما را از زنان ما و
از فرزندان ما روشنی چشم و بکن ما را پیشوای متقیان

۷۴ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

آن جماعه جزا داده شود ایشان را محل بلند مقابله آنکه
صبر کردند و بر خورانیده شود ایشان را آنجا بدعای خیر و
سلام

۷۵ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا حَمِيمًا
وَسَلَامًا

جاویدان آنجا بهشت نیک آرام‌گاه هست و نیک مقام است

۷۶ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

بگو با قدر نمی‌شمارد شما را پروردگار من اگر نباشد عبادت
شما پس هر آئینه دروغ داشتید پس البته باشد جزای آن
لازم

۷۷ قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۗ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم

طسم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

اینکه آیات کتاب روشن‌ست

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

شاید تو هلاک کننده خویشان را بسبب آنکه مسلمان نمیشوند

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةٌ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

اگر خواهیم فرود آریم بر ایشان از آسمان نشانه پس شود گردن ایشان پیش آن نیایش کننده

خَاضِعِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدِّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

و نمی‌آید بدیشان هیچ پندی از جانب پروردگار ایشان نو پدید آورد مگر می‌باشند از آن روئی گرداننده

مُعْرِضِينَ

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَثْبَوُا مَا كَانُوا بِهِ ۚ يَسْتَهْزِءُونَ

پس ثابت شد که ایشان دروغ شمردند پس خواهد آمد بایشان با صدق وعده که بآن تمسخر میکردند

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

آیا ندیده‌اند بسوی زمین چه قدر رویانیدیم در آنجا از هر جنس نیک

كَرِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

هر آئینه درین ماجرا نشانه است و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همان‌ست غالب مهربان

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَنْتِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و آنگاه که آواز داد پروردگار تو موسی را که بیا به پیش گروه ستمکاران

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلا يَتَّقُونَ

بیا پیش قوم فرعون آیا پرهیزکاری نمیکنند

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گفت ای پروردگار من هر آئینه من می‌ترسم از آنکه دروغی شمردند مرا

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

و تنگ شود سینه من و جاری نگردد زبان من پس پیغامبری فرست بسوی هارون

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

و قوم فرعون را بر من گناهی هست پس میترسم که بکشند مرا

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

گفت نه چنین باشد پس هر دو بروید با نشانهای ما هر آئینه ما با شما شنونده‌ایم

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بیایید بفرعون پس بگوئید هر آئینه ما فرستاده پروردگار عالم‌ایم

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

باین پیغام که بفرست همراه ما بنی اسرائیل را

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

گفت ای موسی آیا پرورش نکردیم ترا در میان اهل خویش در حال طفلی و درنگ کردی در میان ما از عمر خود سالها

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و کردی آن کردار خود را که از تو بعمل آمد و تو از ناسپاس دارندگانی

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

گفت کردم آن کردار را آنگاه و من از گمراهان بودم

۲۱

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس گریختم از پیش شما چون بترسیدم از عقوبت شما پس
عطا کرد مرا پروردگار من دانش و ساخت مرا از پیغامبران

۲۲

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

و آیا اینکه نعمتی است که منت می‌نهی بر من که بنده
گرفتی بنی اسرائیل را

۲۳

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

گفت فرعون و چیست پروردگار عالمها

۲۴

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ مُوقِنِينَ

گفت موسی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان
اینهاست اگر یقین آورده‌اید

۲۵

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۗ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

گفت فرعون آنانرا که حوالی او بودند آیا نمی‌شنوید

۲۶

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

گفت موسی ع پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین
شماست

۲۷

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

گفت فرعون هر آئینه پیغامبری که فرستاده شده بسوی
شما دیوانه است

۲۸

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّكُمْ تَعْقِلُونَ

گفت موسی پروردگار مشرق و مغرب و آنچه در میان
اینهاست اگر درمی‌یابید

۲۹

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

گفت اگر خدا بگرفتی غیر مرا البته بکنم ترا از زندانیان

۳۰

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

گفت آیا بزندان کنی اگر چه بیارم پیش تو چیزی روشن را

۳۱

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۗ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گفت بیار آنرا اگر از راست گویانی

۳۲

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

پس بیانداخت عصای خود را پس ناگهان وی اژدهای آشکارا
بود

۳۳

وَنَزَعَ يَدَهُ ۗ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

و برآورد دست خود را پس ناگهان وی سفید بود برای
بینندگان

۳۴

۳۱۸

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ ۗ إِنِّي نَذَرْتُ لِذُنُوبِي ۖ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ

گفت فرعون بجماعتی که حوالی او بودند هر آئینه اینکه
شخص جادوگرست دانا

۳۵

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما بسحر خود پس
چه میفرمائید مرا

۳۶

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

گفتند موقوف دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها
نقیبان را

۳۷

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

تا بیارند پیش تو هر جادوگر دانا را

۳۸

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

پس جمع کرده شد ساحران را بميعاد روزی معین

۳۹

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

و گفته شد بمردمان آیا شما جمع شونده‌اید

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

بود که پیروی ساحران کنیم اگر ایشان غالب شوند

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَيِّنَ لَنَا لِأَجْرٍ إِنْ كُنَّا
مُخِّنُ الْغَالِبِينَ

۴۱

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

گفت آری و هر آئینه شما آنگاه از مقربان باشید

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

گفت بایشان موسی بیفکنید آنچه شما افکننده‌اید

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ

۴۴

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

۴۵

پس انداخت موسی عصای خود را پس ناگهان وی فرو میبرد
آنچه دغا بازی میکردند

فَالْقَى السَّحْرَةَ سَاجِدِينَ

پس انداخته شدند ساحران سجده‌گنان

قَالُوا ءَأَمَّنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

قَالَ ءَأَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَلَا أَصْلَبَنَّاكُمْ أَجْمَعِينَ

۴۹

گفت فرعون ایمان آوردید بموسی پیش از آنکه دستوری
دهم شما را هر آئینه وی مهتر شماست آنکه بیاموخت شما
را جادو پس خواهید دانست البته ببرم دستهای شما را و
پایهای شما را یکی از جانب راست و دیگر از جانب چپ و
البته بر دار کنم شما را همه یک جا

قَالُوا لَا ضَيْرٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

۵۰

گفتند هیچ زیان نیست هر آئینه ما بسوی پروردگار خویش
رجوع کنیم

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

۵۱

هر آئینه ما توقع داریم که بیامزد برای ما پروردگار ما
گناهان ما را بسبب آنکه شدیم اول مسلمانان

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

۵۲

حزب
۱۴۸

و وحی فرستادیم بسوی موسی که بوقت شب روان کن
بندگان مرا هر آئینه شما تعاقب کرده شوید

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۵۳

ر
۳۱۹

پس فرستاد فرعون در شهرها نقیبان

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

۵۴

که هر آئینه بنی اسرائیل گروهی اندک‌اند

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

۵۵

و هر آئینه ایشان ما را بخشم آوردند

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ

۵۶

و هر آئینه ما جماعتی‌ایم سلاح پوشیده خدا میفرماید

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتِ وَعُيُونٍ

۵۷

پس بیرون کردیم قوم فرعون را از بوستانها و چشمه‌ها

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۵۸

و گنجها و منزل نیک

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِي إِسْرَائِيلَ

۵۹

چنین کردیم و میراث دادیم اینکه اشیا بنی اسرائیل را

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

۶۰

پس تعاقب ایشان کردند بوقت اشراق درآمده

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

و پس چون یکدیگر را دیدند هر دو گروه گفتند یاران موسی هر آئینه بما رسیدند

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

گفت موسی نه چنینست هر آئینه با من پروردگار من است راه خواهد فرمود مرا

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوْدِ الْعَظِيمِ

پس وحی فرستادیم بسوی موسی که بزنی عصای خود را در دریا پس دریا بشگاف پس شد هر پاره مانند کوه بزرگ

۶۴ وَأَرْزَلْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ

و نزدیک آوردیم آنجا آن دیگران را

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ وَأَجْمَعِينَ

و خلاص ساختیم موسی را و آنانرا که همراه وی بودند همه یکجا

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ

باز غرق ساختیم آن دیگران را

۶۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

۶۹ وَآتَىٰ عَلَيْهِمُ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

و بخوان بر ایشان خبر ابراهیم

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

چون گفت به پدر خود و قوم خود چه چیز را می‌پرستید

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَاكِفِينَ

گفتند می‌پرستیم بتان را پس می‌باشیم بر ایشان مجاورت کننده

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

گفت آیا می‌شنوند آواز شما چون می‌خوانید

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

یا سود میرسانند بشما یا زیان میدهند

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

گفتند نی بلکه یافتیم پدران خود را که چنین می‌کردند

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

گفت آیا دیدید آنچه می‌پرستیدید

۷۶ أَنْتُمْ وَعِٰبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

شما و پدران پیشین شما

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

پس هر آئینه آنها دشمنان من‌اند لیکن دوست میدارم پروردگار عالمها را

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

آنکه بیافرید مرا پس همون راه نماید مرا

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

و آنکه او طعام میخوراند مرا و می‌آشاماند مرا

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

و چون بیمار شوم پس همون شفا میدهد مرا

۸۱ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

و آنکه بمیراند مرا باز زنده گرداند مرا

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

و آنکه توقع دارم که ببامرزد برای من گناه من روز جزا

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

پروردگار عطا کن مرا حکمت و لاحق کن مرا بشایستگان

وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و پدید آر برای من ذکر نیک در پسینان

۸۵ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و بکن مرا از وارثان بهشت با نعمت

۸۶ وَأَغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُوَ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

و بیامرز پدر مرا هر آئینه وی بود از گمراهان

۸۷ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و رسوا مکن مرا روز که برانگیخته شوند مردمان

۸۸ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روز که فائده ندهد مال و فرزندان

۸۹ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

لیکن صاحب فائده آن بود که بیارد پیش خدا دل بی‌عیب را

۹۰ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و نزدیک کرده شود بهشت برای متقیان

۹۱ وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و ظاهر نموده آید دوزخ برای گمراهان

۹۲ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و گفته شود بایشان کجاست آنچه می‌پرستیدید

۹۳ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُم أَوْ يَنْتَصِرُونَ

بجز خدایا آیا نصرت میدهند شما را یا خود انتقام میکشند

۹۴ فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

پس بر روی انداخته شوند در آنجا بتان و گمراهان

۹۵ وَجُنُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و لشکرهای شیطان همه یکجا

۹۶ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

گویند و ایشان آنجا با یکدیگر مکابره می‌کنند

۹۷ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بخدا هر آئینه ما بودیم در گمراهی ظاهر

۹۸ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

چون برابر میساختیم شما را با پروردگار عالمها

۹۹ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ

و گمراه نکردند ما را مگر اینکه بدکاران

۱۰۰ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

پس نیست ما را هیچ شفاعت کننده

۱۰۱ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوست مهربانی نماینده

۱۰۲ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس کاش ما را یکبار رجوع باشد پس شویم از مسلمانان

۱۰۳ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان

۱۰۴ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

۱۰۵ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

دروغی شمردند قوم نوح پیغامبران را

۱۰۶ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت با ایشان برادر ایشان نوح آیا نمی‌ترسید

۱۰۷ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

هر آئینه من برای شما پیغمبر با امانتم

۱۰۸ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید

۱۰۹ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و سؤال نمی‌کنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها

۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدای و فرمانبرداری من کنید

۱۱۱ قَالُوا أَنْوْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ

گفتند آیا ایمان آوریم بر تو حال آنکه پیروی تو کرده‌اند سفگان

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت نوح و بچه کار است دانش من بانچه میکردند

۱۱۳ إِنَّ حِسَابَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ

نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من اگر بدانید

۱۱۴ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و نیستم من دور کننده مسلمانان

۱۱۵ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

نیم من مگر ترساننده آشکار

۱۱۶ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَنُوحَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

گفتند اگر باز نمائی تو ای نوح البته شوی از سنگساران

۱۱۷ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

گفت ای پروردگار من هر آئینه قوم من دروغی شمردند مرا

۱۱۸ فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَنَجَّيَ وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس فیصل کن میان من و میان ایشان فیصل کردنی عظیم و خلاص کن مرا و آنانکه همراه من اند از مسلمانان

۱۱۹ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ

پس نجات دادیم او را و آنانرا که همراه او بودند در کشتی پر کرده شده

۱۲۰ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

باز غرق ساختیم بعد ازین باقی ماندگان را

۱۲۱ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست و نیستند اکثر ایشان مسلمانان

۱۲۲ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

۱۲۳ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

دروغی داشتند قبیله عاد پیغمبران را

۱۲۴ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت بایشان برادر ایشان هود آیا نمی‌ترسید

۱۲۵ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

هر آئینه من برائی شما پیغامبر با امانتم

۱۲۶ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید

۱۲۷ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و سؤال نه میکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها

۱۲۸ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ

آیا عمارت میکنید بهر بلندی علامتی به بی فائده مشغول شده

۱۲۹ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

و میسازید محلهائی استوار گویا جاوید خواهید ماند

۱۳۰ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

و چون دست میکشائید دست میکشائید ستمکار شده

۱۳۱ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید

۱۳۲ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

و بترسید از کسیکه امداد کرد شما را بآنچه میدانید

۱۳۳ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

امداد کرده است شما را بچهار پایان و فرزندان

۱۳۴ وَجَنَّتِ وَعُيُونٍ

و بوستانها و چشمهها

۱۳۵ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

هر آئینه میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

۱۳۶ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفتند یکسانست بر ما که پند دهی یا نباشی از پند دهندگان

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

نیست اینکه مگر عادت پیشینیان

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و نیستیم عذاب کرده شدگان

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ
مُؤْمِنِينَ

پس دروغی داشتندش پس هلاک ساختیم ایشانرا هر آئینه
درین ماجرا نشانه هست و نبودند بیشترین ایشان
مسلمانان

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

دروغی شمردند قبیله ثمود پیغامبران را

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّحْ وَلَا تَتَّفُونَ

چون گفت بایشان برادر ایشان صالح آیا نمی‌ترسید

۱۴۳ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

هر آئینه من برائی شما پیغامبر با امانتم

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و سؤال نمی‌کنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمها

۱۴۶ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ

آیا ایمن گذاشته خواهید شد در آنچه اینجا است

۱۴۷ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در بوستانها و چشمها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَتْ هَٰضِمٌ

و کشتهها و خرماستانی که شکوفه آن نازک است

۱۴۹ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و میتراشید از کوهها خانه استاکار شده

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمانبرداری من کنید

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و انقیاد منمائید فرمان از حد گذشتگان را

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

آنانکه فساد میکنند در زمین و اصلاح نمی‌نمایند

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحَرِينَ

گفتند جزین نیست که تو از جادوزدگانی

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّٰدِقِينَ

نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار نشانه اگر از
راست‌گویانی

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

گفت اینکه ماده شتریبست ویرا آب خوردنست و شما را
نوبت روزی معین

۱۵۶ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و دست مرسانید او را بعقوبت که آنگاه درگیرد شما را
عذاب روز بزرگ

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ

پس پی زدند آن را پس گشتند پیشیمان

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ
مُؤْمِنِينَ

پس در گرفت ایشانرا عذاب هر آئینه درین ماجرا نشانه
هست و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

دروغی شمردند قوم لوط پیغامبران را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت بایشان برادر ایشان لوط آیا نمی‌ترسید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

هر آئینه من برای شما پیغامبر با امانتم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان من برید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و سوال نمی‌کنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمها

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا بقصد قضا، شهوت می‌روید بسوئی مردان از اهل عالم

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ

و می‌گذارید آنچه آفریده است برای شما پروردگار شما از
زنان شما بلکه شما گروهی از حد گذشته‌اید

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند اگر بازنمانی تو ای لوط هر آئینه باشی از بیرون
کردگان

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت هر آئینه من مر عمل شما را از دشمنانم

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگار ما نجات ده مرا و کسان مرا از وبال آنچه میکنند

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

پس نجات دادیم او را و کسان او را همه یکجا

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

مگر پیرزنی که بود از باقی ماندگان

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

باز هلاک ساختیم آن دیگران را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیدگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

هر آئینه درین ماجرا نشانه است و نبودند بیشترین ایشان
مسلمانان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

دروغی شمردند باشندگان ایکه پیغامبران را

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت بایشان شعیب آیا نمی‌ترسید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

هر آئینه من برای شما پیغامبر با امانتم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید از خدا و فرمان من برید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و سوال نمی‌کنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست
مزد من مگر بر پروردگار عالمها

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

تمام پیمانید پیمانه را و مباشید از زیان دهندگان

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ

و بسنجید بترازوی راست

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

و ناسره ندهید بمردمان اشیای ایشانرا و بیباک مگردید در
زمین فساد کنان

وَأَتَقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحِيلَةَ الْأُولِينَ

و بترسید از خدا که آفرید شما را و خلیق نخستیان را

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند جز اینکه نیست که تو از جادوزدگانی

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آئینه می‌پنداریم ترا از دروغ‌گویان

۱۸۷ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

پس بیفگن بر ما پاره ابر از آسمان اگر از راست‌گویانی

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً لِّأُبَيِّنَ لِلنَّاسِ ذَوَاتِهِمْ وَلَا يُجَادِلُنِي فِي الدِّينِ قَدْ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَسُقْيَا

گفت پروردگار من دانانتر است بآنچه میکنید

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُوَ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

پس دروغ داشتند او را پس گرفتار کرد ایشان را عذاب روز سایه‌بان هر آئینه وی بود عذاب روز بزرگ

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأَنَّكَ كَذَبتُهَا وَكَانَ كَثِيرًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

هر آئینه درین ماجرا نشانه هست و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و هر آئینه پروردگار تو همانست غالب مهربان

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و هر آئینه قرآن فرود آورده پروردگار عالمها است

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

فرود آوردش روح الامین یعنی جبرئیل

۱۹۴ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

بر دل تو تا شوی از ترسانندگان

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

بزبان عربی روشن

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولِينَ

و هر آئینه خبر وی در صحیفهای پیشینیان است

۱۹۷ أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاؤُا بَنِي إِسْرَائِيلَ

آیا نیست برای ایشان نشانه آنکه بدانند حقانیت قرآن را عالمان بنی اسرائیل

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

و اگر فرودی آوردیم قرآن را بر بعض عجمیان

۱۹۹ فَقرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِء مُؤْمِنِينَ

پس میخواندش بر ایشان هرگز نمیشدند آنرا باور دارندگان

۲۰۰ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

همچنین در آوردیم انکار را در دلهای گناهکاران

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

ایمان نمی‌آرند بقرآن تا آنکه بینند عذاب درد دهنده

۲۰۲ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

پس بیاید بدیشان ناگهان و ایشان بی‌خبر باشند

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

پس گویند آیا مهلت داده شویم

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا عذاب ما را شتاب میطلبند

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

آیا دیدی که اگر بهره‌مند سازیم ایشانرا سالها

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ

باز بیاید بدیشان آنچه ترسانیده میشدند

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ

چه چیز را دفع کند از سر ایشان بهره‌مند بودن ایشان

۲۰۸ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و هلاک نکردیم هیچ دیه را الا او را بیم کنندگان بودند

۲۰۹ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

بجهت پند دادن و نبودیم ستمکار

۲۱۰ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ

و فرود نیاوردند قرآن را شیطانان

۲۱۱ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و سزاوار نیست ایشانرا و نه می‌توانند

۲۱۲ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

هر آئینه شیطانان از شنیدن یعنی از شنیدن کلام ملانکه دور کردگانند

۲۱۳ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

پس مخوان با خدا معبود دیگر را آنگاه باشی از عذاب کردگان

۲۱۴ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و بیم کن قبیله نزدیک خود را

۲۱۵ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و پست کن بازوی خود را یعنی تواضع کن برای آنانکه پیروی تو کردند از مسلمانان

۲۱۶ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگو هر آئینه من بی تعلقم از آنچه شما میکنید

۲۱۷ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و توکل کن بر غالب مهربان

۲۱۸ الَّذِي يَرِنُكَ حِينَ تَقُومُ

آنکه می‌بینند ترا چون برمیخیزی یعنی وقت تهجد

۲۱۹ وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ

و می‌بیند گشتن تو در میان سجده کنندگان

۲۲۰ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

هر آئینه وی همانست شنوا دانا

۲۲۱ هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ

آیا خبر دهم شما را بر چه کس فرود می‌آیند شیطانان

۲۲۲ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

فرود می‌آیند بر هر دروغ‌گو گنهکار

۲۲۳ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

می‌نهند گوش و بیشترین ایشان دروغ گویانند

۲۲۴ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران پیروی ایشان میکنند گمراهان

۲۲۵ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا ندیدی که ایشان در هر میدانی سرگردان شوند

۲۲۶ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و آنکه ایشان میگویند آنچه نمی‌کنند

۲۲۷ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

مگر آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و ذکر خدا کردند بسیاری و انتقام کشیدند بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند دانست ظالمان که بکدام جا باز خواهند

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

گشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ

اینکه آیات قرآن و کتاب روشن است

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

هدایت و مژده است برای مسلمانان

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَآنانکه بر پا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان
بآخرت یقین می‌آرندإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ
يَعْمَهُونَآنانکه ایمان نمی‌آرند بآخرت آراسته‌ایم برای ایشان
کردارهای ایشانرا پس ایشان سرگردان میشوندأُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ
الْأَخْسَرُونَاینکه جماعه آنانند که برای ایشانست سختی عذاب اینکه
جماعه در آخرت ایشانند زیانکارتر

وَإِنَّكَ لَلتَّلْقَى الْقُرْءَانَ مِنَ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

و هر آئینه تو داده میشوی قرآن از نزدیک خدای استوار
کار داناإِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِيكُمْ مِنْهَا
بِخَبْرٍ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشَهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَیاد کن آنگاه که گفت موسی باهل خود هر آئینه من دیده‌ام
آتشی خواهیم آورد از آنجا خبری یا خواهم آورد در شعله
که در هیمه فرا گرفته باشد بود که شما گرمی حاصل کنیدفَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَپس چون رسید بآتش آواز کرده آمد که برکت داده شد
کسی را که در آتش که حوالی وی است و پاکی خدایراست
پروردگار عالمها

يَمُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ای موسی هر آئینه سخن اینست که من خدای غالب با
حکمتموَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ
يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَو بیفگن عصای خود را پس چون دید که عصا می‌جنبد گویا
وی ماری است روی بگردانید پشت داده و بازنگشت گفتیم
ای موسی مترس هر آئینه نمی‌ترسند نزدیک من پیغامبران

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

لیکن آنکه ستم کرد باز عوض آن کرد نیکی بعد از بدی پس
هر آئینه من آمرزنده مهربانموَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي
تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَو در آر دست خود را بگریبان خود تا بیرون آید سفید شده
از غیر عیب باین دو نشانه که داخل‌اند ورنه معجزه بسوی
فرعون و قوم او هر آئینه ایشان بودند گروه فاسق

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

پس آنگاه آمد بدیشان نشانهای ما روشن شده گفتند اینکه
سحر ظاهر است

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۗ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ
ادْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ ۗ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ وَجِئْتُكَ
مِن سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

و انکار آن کردند از روی ستمکاری و تکبر و باور داشته بود
آنها دل ایشان از روی ظلم و مکر پس بنگر چگونه بود آخر
کار مفسدان

و هر آئینه دادیم داود و سلیمان را علم و گفتند ستایش
آخداپرست که فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان مومن
خویش

و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای مردمان آموخته شد
ما را گفتار مرغان و داده شد ما را از هر نعمتی
هر آئینه اینکه است فضل ظاهر

و بهم آورده شد برای سلیمان لشکرهای او از جن و آدمیان
و مرغان پس اینجماعه بعض را تا رسیدن بعض باز ایستاده
کرده میشد

تا وقتی که رسیدند به میدان موران گفت مورچه ای
مورچگان درآیید بخانهای خود تا در هم نشکنند شما را
سلیمان و لشکرهای او نادانسته

پس خندان تبسم کرد از گفتار مورچه و گفت ای پروردگار
من الهام کن مرا که شکر اینکه نعمت تو کنم
که انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و الهام کن مرا که
بجا آرم کردار شایسته که تو خوشنود شوی بآن و درآر مرا
برحمت خود در زمره بندگان شایسته خویش

و باز جست احوال مرغان پس گفت چیست بمن که نمی بینم
هدهد را یا هست از غائب شدگان

هر آئینه عقوبت کنم او را عقوبت سخت یا ذبح کنم او را یا
اینکه است بیارد پیش من حجت ظاهر

پس توقف کرد نه مدت دور پس در گرفتم بچیزی که در
نگرفته بآن و آوردم پیش تو از قبیله سبا خبری تحقیق را

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمَلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْ كِتَابٍ كَرِيمٌ

إِنَّهُ وَمِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

هر آئینه من یافتم زنی که بادشاهی میکند بر ایشان و داده شده است ویرا از جنس هر نعمتی و او را تختی است بزرگ

و یافتم که او و قوم او سجده میکنند آفتاب را بجز خدا و آراسته است برای ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشان را از راه پس ایشان راه نمی‌یابند

و یافتم که او و قوم او سجده کنند آن خدای را که بیرون می‌آرد پوشیده در آسمانها و زمین و میدانند آنچه پنهان میدارید و آشکار میکنید

خدای نیست هیچ معبود بحق غیر او پروردگار عرش بزرگ است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

گفت سلیمان خواهیم دید آیا راست گفتی یا هستی از دروغ‌گویان

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

هر آئینه اینکه نامه از جانب سلیمان است و هر آئینه اینکه نامه بنام خدای بخشاینده مهربان است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

باین مضمون که تکبیر مکنید بر من و بیائید پیش من مسلمان شده

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

گفت بلقیس ای جماعه رئیسان جواب دهید مرا در تدبیر من نیستم من فیصل کننده هیچ کار را تا وقتی که شما حاضر شوید پیش من

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

گفتند ما خداوند توانائیم و خداوند کارزار سختیم و تدبیر مفوض بسوی تو است پس بنگر چه چیز میفرمائی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

گفت هر آئینه پادشاهان چون درآیند بدیهی خراب کنند آنرا و سازند عزیزترین اهل آنرا رسواتر و هم چنین میکنند

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

و هر آئینه من فرستنده‌ام بسوی ایشان تحفه پس به بینم بچه چیز بازی آیند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أُمِدُّونَنِي بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمِ كَافِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مَُّرَدُّ مِّن قَوَارِيرٍ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس چون آمد آن فرستاده پیش سلیمان گفت سلیمان آیا امداد میکنند مرا بمالی پس آنچه عطا کرده است مرا خدای تعالی بهتر است از آنچه عطا کرده است شما را بلکه شما به تحفه خویش شادمان میشوید

باز رو بسوی ایشان پس هر آئینه بیاریم بر ایشان لشکرها که طاقت نباشد ایشانرا بمقابله آن و هر آئینه بیرون کنیم ایشانرا ازان دیه رسوا کرده و ایشان خوار باشند

گفت سلیمان ای عزیزان کدام یک از شما می‌آرد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیابند نزدیک من مسلمان شده

گفت تهمتنی از جن من بیارش نزدیک تو پیش از آنکه برخیزی از جائی خود و هر آئینه من بران عرش توانا با امانتم

گفت شخصی که نزدیک او علم بود از کتاب الهی من بیمارم نزدیک تو پیش از آنکه باز گردد بسوئی تو چشم تو پس چون سلیمان دید آنرا قرار گرفته نزدیک خویش گفت اینکه خارق عادت از فضل پروردگار من است تا امتحان کند مرا آیا شکرگزاری میکنیم یا ناسپاسی مینمایم و هر که شکرگزاری کند که شکرگزاری میکند برای نفع خویش و هر که ناسپاسی کرد پروردگار من بی‌نیاز کرم کننده است

گفت سلیمان متغیر سازید برای امتحان اینکه زن تخت او را بنگریم آیا راه شناخت می‌آید یا میشود از آنانکه راه نمی‌یابند

پس چون بیامد بلقیس گفته شد آیا همچنین است تخت تو گفت گویا وی همانست و داده شد ما را دانش بحقانیت سلیمان پیش ازین مقدمه و هستیم مسلمان

و بازداشت سلیمان آن زن را از آنچه عبادت میکرد بجز خدا هر آئینه وی بود از گروه کافران

گفته شد بوی که درآی باین کوشک پس چون پدید آنرا پنداشتش حوض آب و جامه برداشت ازو و ساق خود گفت سلیمان اینکه کوشکی است بی‌نقش درخشان ساخته شده از آبگینها گفت بلقیس ای پروردگار من هر آئینه من ستم کرده‌ام بر خویش و اسلام آوردم همراه سلیمان برای خدا پروردگار عالمها

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَیَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

أَبْنَيْكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و هر آئینه فرستادیم بسوئی ثمود برادر ایشان صالح را که عبادت کنید خدایرا پس ناگهان آن قوم دو گروه شدند با یکدیگر خصومت مینمودند

گفت صالح ای قوم من چرا شتاب طلب میکنید سختی را پیش از راحت چرا نه طلب آموزش میکنید از خدا بود که رحم کرده شود بر شما

گفت شگون بد گرفتیم از تو و از آنانکه همراه تواند گفت شگون بد شما نزدیک خدا است بلکه شما قومی هستید که امتحان کرده میشوید

و بودند دران شهر نه کس که فساد میکردند در زمین و اصلاح نمی نمودند

گفتند با یکدیگر قسم خدا خورده که البته شیخون کنیم بر صالح و اهل خانه او باز البته خواهیم گفت وارث او را حاضر نبودیم وقت هلاک شدن اهل او و هر آئینه ما راستگوئیم

و بدسگالی کردند بنوعی از حيله و بدسگالی کردیم بنوعی از حيله و ایشان نمی دانستند

پس بنگر چگونه بود سر انجام بدسگالی ایشان که ما هلاک کردیم ایشان را و قوم ایشان را همه یک جا

پس اینست خانهای ایشان خالی مانده بسبب آنکه ستم کردند هر آئینه درین ماجرا نشانه هست گروهی را که میدانند

و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و پرهیزگاری کردند

و فرستادیم لوط را چون گفت بقوم خود آیا بعمل می آید کار بی حیائی را و شما می بینید

آیا شما می آئید بمردان باراده شهوت بجز زنان بلکه شما قوم نادانید

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۵۷

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ قَدَّرْنَا لَهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

۵۸

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

۵۹

۳۳۱ ر

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ ۖ
أَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۰

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ
تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

۶۱

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۶۲

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ

۶۳

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید اهل خانه لوط را از ده خویش هر آئینه ایشان مردم پاکی طلبند

پس نجات دادیم او را و اهل او را مگر زنش که معین کردیم او را از باقی ماندگان

و بارانیدیم بر سر ایشان بارانی پس بد است باران ترسایندگان

بگو سپاس خدائراست و سلام بر آن بندگان او که برگزیده است ایشانرا آیا خدا بهتر است یا آنچه شریک می‌آرند

نه بلکه می‌پرسیم که بیافرید آسمانها و زمین و فرود آورد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها با تازگی ممکن نبود شما را که برویانید درختهای آن آیا معبودی هست با خدا بلکه ایشان گروهی‌اند که کج می‌روند

نه بلکه می‌پرسیم که ساخت زمین را قرارگاه و پیدا کرد در میان زمین جوئها و بیافرید برین زمین کوهها و بیافرید میان دو دریا حجاب را آیا معبودی دیگر هست با خدا بلکه بیشترین ایشان نمیدانند

نه بلکه می‌پرسیم که قبول میکند از درمانده چون بخواندش و بردارد سختی و بسازد شما را جای‌نشین نخستیان در زمین آیا معبودی دیگر هست با خدا اندکی پندی پذیرید

نه بلکه می‌پرسیم که راه مینماید شما را در تاریکهای بیابان و دریا و که می‌فرستد بادها را مژده دهنده پیش رحمت خود آیا معبودی هست با خدا برتر است خدا از آنکه شریک می‌گیرند

أَمَّنْ يَبْدُوْا أَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُرْ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْأَرْضِ ۗ أَعِلَّهُ مَعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ

۶۵

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا
يَشْعُرُوْنَ أَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ

۶۶

بَلِ اَدْرٰكَ عِلْمِهِمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكِّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ
مِّنْهَا عَمُوْنَ

۶۷
۳۳۲ر

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اءِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّءَابَآؤُنَا اِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ

۶۸

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَّءَابَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِيْرُ
الْاَوَّلِيْنَ

۶۹

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَاَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ

۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ

۷۱

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

۷۲

قُلْ عَسٰى اَنْ يَكُوْنَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُوْنَ

۷۳

وَإِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُوْنَ

۷۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ

۷۵

وَمَا مِنْ غٰبِيَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ اِلَّا فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ

۷۶

إِنَّ هٰذَا الْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرٰءِيْلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ
فِيهِ يَخْتَلِفُوْنَ

نه بلکه می‌پرسیم که نو میکند آفرینش بار دیگر باز کندش
و که روزی میدهد شما را از آسمان و زمین آیا معبودی
هست با خدا بگو بیارید حجت خود را اگر راست گوئید

بگو نمیداند هر که در آسمانها و زمین است غیب را مگر
خدا و نمیداند که کی برانگیخته شوند

بلکه پی در پی متوجه شد علم ایشان در باب آخرت بلکه
ایشان در شبه‌اند از آخرت بلکه ایشان از آخرت نابینااند

و گفتند کافران آیا چون شویم خاکی و پدران ما نیز آیا ما
بیرون آوردگانیم یعنی از قبور

هر آئینه وعده داده شد باین مقدمه ما را و پدران ما را
پیش ازین نیست اینکه مگر افسانه‌های پیشینیان

بگو سیر کنید در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام
گناهکاران

و اندوه محور بر ایشان و مباحث در تنگدلی از بدسگالیدن
از ایشان

و میگویند کی باشد اینکه وعده اگر راست گوئید

بگو شاید نزدیک شده باشد بشما بعض آنچه شتاب میطلبید

و هر آئینه پروردگار تو خداوند فضل است بر مردمان و
لیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند

و هر آئینه پروردگار تو میداند آنچه پنهان میکند سینه
ایشان و آنچه ظاهر مینمایند

و نیست هیچ مقدمه پوشیده در آسمان و زمین مگر نوشته
است در کتاب روشن

هر آئینه اینکه قرآن بیان میکند پیش بنی اسرائیل
بیشترین آنچه ایشان دران اختلاف میکردند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

و هر آئینه وی هدایت و رحمت است مسلمانان را

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

هر آئینه پروردگار تو فیصل کند میان ایشان بحکم خود و اوست غالب دانا

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

پس توکل کن بر خدا هر آئینه تو بر دین راست روشنی

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

هر آئینه تو نمیتوانی شنوایند مردگان را و نمیتوانی شنوایند کران آواز خواندن وقتی که روی بگردانند پشت داده

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ ۗ إِن تَسْمَعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیستی تو راه نماینده کوران را تا باز آیند از گمراهی خویش نمی‌شنوایی مگر کسی را که ایمان آورده است بآیت‌های ما پس اینجماعه گردن نهندگاند

۸۲

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

و چون متحقق شود وعده عذاب بر ایشان بیرون آریم برای ایشان جانوری از زمین که سخن گوید بایشان بسبب آنکه مردمان بآیات ما یقین نمی‌آوردند

۸۳

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

و آن روز که برانگیزیم از هر امتی طائفه را از آنانکه دروغ می‌شمرند آیات ما را پس ایشان بعض را تا رسیدن بعض ایستاده کرده میشود

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا ۗ أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

تا وقتی که حاضر آیند گوید خدا آیا دروغ شمردید آیات مرا و در نگرفته بودید بآن از روی دانش یا چه کار میکردید

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

و ثابت شد وعده عذاب بر ایشان بسبب ستم کردن ایشان پس آن جماعه سخن نگویند

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

آیا ندیده‌اند که ما پیدا کرده‌ایم شب را تا آرام گیرند در آن و پیدا کرده‌ایم روز روشن شده هر آئینه درین مقدمه نشانه‌ها است قومی را که باور میدارند

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۗ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

و یاد کن آن روز که دمیده شود در صور پس مضطرب شوند آنانکه در آسمانند و آنانکه در زمین‌اند مگر کسی که خدا خواسته است و هر یکی بیایند پیش خدا خوار شده

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۗ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و بینی کوهها را پنداری آنرا بر جایی ایستاده و آن میروند مانند رفتن ابر دستکاری آن خدا که استوار ساخت هر چیز را هر آئینه وی خبردار است بآنچه میکنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعِ يَوْمِئِذٍ
ءَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أَمِرتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۗ وَأَمِرتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۗ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيَّرِكُمْ ءَايَاتِهِ ۗ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

طسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

اینکه آیت‌های کتاب روشن است

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

بخوانیم بر تو بعض خبر موسی و فرعون برآستی برای
گروهی که باور میدارند

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هر آئینه فرعون تکبر کرد در زمین و ساخت اهل آن را
گروه گروه زبون میگرفت جماعه را از ایشان میکشت
پسران ایشانرا و زنده میگذاشت دختران ایشان را هر
آئینه وی بود از مفسدان

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يَذِخُّ أبنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي ۗ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

و میخواهیم که نعمت فراوان دهیم بر آنانکه زبون گرفته
شدند در زمین و پیشوا سازیم ایشانرا و وارث کنیم ایشان
را

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

و دسترس دهیم ایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون و هامان
را و لشکرهای ایشانرا از ان زبون گرفتگان آنچه میترسیدند

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ
فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و الهام فرستادیم بسوی مادر موسی ع که شیر بد او را پس
چون بترسی بر وی بیانداز آن را در دریا و مترس و اندوه
مخور هر آئینه ما باز رساننده اوایم بسوی تو و گرداننده
اوایم از بیغامبران

۷

فَأَلْقَاهُ فِي الْيَمِّ وَوَجَعَلْنَاهُ مِثْلَ دُمِّي قَدْ أَفْلَحَ
فِرْعَوْنُ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ

پس برگرفتند آن را اهل خانه فرعون تا آخر کار شود برای
ایشان دشمن و سبب اندوه هر آئینه فرعون و هامان و
لشکرهای ایشان خطا کننده بودند

۸

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت زن فرعون اینکه طفل خنکی چشم است مرا و ترا
مکشیدش بود که نفع دهد ما را یا فرزند گیریم او را و
ایشان حقیقت حال نمی‌دانستند

۹

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و گشت دل مادر موسی ع خالی از صبر هر آئینه نزدیک بود
که آشکار کند آن قصه را اگر ما نمی‌بستیم بر دل او تا
باشد از باوردارندگان

۱۰

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهٖ ۖ فَبَصَّرْتِ بِهِ ۖ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

و گفت خواهرش را بر پی او برو پس بدید او را از دور و
قوم فرعون نمیدانستند

۱۱

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ
أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

و حرام ساختیم بر موسی شیر دایگان پیش از وصول خواهر
پس خواهرش گفت آیا راه نمایم شما را بر اهل خانه که
خبرداری اینکه طفل کنند برای شما و ایشان برای او نیکو
خواهندند

۱۲

حزب

۱۵۵

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس باز رسانیدیم او را بسوی مادر او تا خنک شود چشم
وی و اندوه نخورد و تا بداند که وعده خدا راست است و
لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

۱۳

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ
فَأَسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۖ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرَهُ
بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ ۖ إِنَّ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

و چون رسید بنهایت جوانی خود و درست اندام شد دادیم
او را حکمت و دانش و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

و درآمد بشهر در وقت بیخبری اهل آن پس یافت آنجا دو
شخص با یکدیگر جنگ می‌کردند آن یک از قوم موسی بود و
آن دیگر از دشمنان وی پس مدد طلب کرد شخصی که از
قوم او بود بر آن دیگر که از دشمنانش بود پس مشت زد
او را موسی پس بکشتش گفت اینکه کار از شیطان است
هر آئینه شیطان گمراه کننده آشکار است

گفت ای پروردگار من هر آئینه ستم کردم بر خویش پس
بیمارز مرا پس بیمارزیدش هر آئینه وی آمرزنده مهربانست

گفت ای پروردگار من بحق انعام کردن تو بر من پس هرگز
نخواهم بود مددگار گناهکاران

پس بامداد کرد در شهر ترسان انتظارکنان پس ناگهان
شخصی که مدد طلب کرده بود باز بفریادرسی میخواندش
گفت بوی موسی هر آئینه تو گمراه آشکاری

پس چون خواست که دست بشخصی که وی دشمن موسی و
دشمن فریاد کننده بود گفت فریاد کننده ای موسی آیا
میخواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی شخصی را دیروز نه
میخواهی مگر آنکه باشی ستمکاری در زمین و نه میخواهی
که باشی از نیکوکاران

و آمد شخصی از آخر شهر شتابان گفت ای موسی هر آئینه
رئیسان مشورت میکنند در حق تو بکشند ترا پس بیرون رو
هر آئینه من برائی از نیکخواهانم

پس بیرون آمد ازان شهر ترسان انتظار کنان گفت ای
پروردگار من خلاص کن مرا از گروه ستمکاران

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

وقتی که متوجه شد بسوی شهر مدین گفت امیدوارم از
پروردگار خویش که دلالت کند مرا براه راست

و وقتی که رسید بآب مدین یافت بر آن آب طائفه از
مردمان آب مینوشانیدید مواشی را و یافت آن طرف از
ایشان دو زن که باز میدارند مواشی خود را گفت موسی بآن
دو زن چیست حال شما گفتند ما آب نمی‌نوشانیم تا آنکه
بازگردانند شبانان مواشی را و پدر ما پیر کلان سال است

پس موسی آب نوشانید برای اینکه هر دو باز روی آورد
بسوی سایه پس گفت ای پروردگار من هر آئینه من بآنچه
فرود آوردی بسوی من از نعمت محتاجم

پس آمد بموسی یکی ازین دو زن راه میرفت بشرم گفت
هر آئینه پدر من میخواند ترا تا بتو دهد مزد آنکه آب دادی
برائی ما پس چون موسی بیامد نزدیک شعیب و تقریر کرد
پیش او قصه را گفت مترس خلاص شدی از قوم ستمکاران

گفت گفت یکی ازین دو دختر ای پدر من مزدور بگیر او را
هر آئینه بهترین کسی که مزدورگیری شخصی توانا با امانت
باشد

گفت شعیب هر آئینه من میخواهم که بزنی دهم ترا یکی
ازین دو دختر خود بشرط آنکه مزدوری من کنی هشت سال
و اگر تمام کنی ده سال را پس آن تبرع است از نزدیک تو و
نمیخواهم که مشقت افکنم بر تو خواهی یافت مرا اگر خدا
خواسته است از شایستگان

گفت موسی اینست عهد میان من و میان تو هر کدام ازین
دو مدت که ادا کنم پس تعدی نباشد بر من و خدا بر آنچه
میگویم گواه است

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۗ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۗ قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۗ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

۲۳

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ
مِن خَيْرٍ فَقِيرٌ

۲۴

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۵

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَعِجْهُ ۗ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

۲۶

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَىٰ أُبْنَتَيْ هَتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابٍ ۗ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۗ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِتْجَدُنِي ۗ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۲۷

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۗ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

۲۸

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا ۗ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنَ شَاطِئِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بِيضًا ۚ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۗ فَذَنِكَ بُرْهَانِ مِنْ
رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يَصَدِّقُنِي ۗ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَدِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا ۚ أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۚ الْغٰلِبُونَ

پس چون ادا کرد موسی میعاد را و روان شد باهل خود دید
بجانب کوه طور آتش گفت باهل خود توقف کنید هر آئینه
دیده‌ام آتشی امیدوارم که بیارم از آنجا خبری را یا بیارم
شعله از آتش بود که شما تحصیل گرمی کنید

پس چون آمد نزدیک آتش آواز داده شد از کرانه راست
میدان در جایگاه با برکت از میان درخت که ای موسی هر
آئینه من خدایم پروردگار عالمها

و آنکه بیفگن عصای خود را پس چون دید که عصا حرکت
میکند گویا وی ماری است روی بگردانید پشت داده و
بازنگشت گفتیم ای موسی پیش آئی و مترس هر آئینه تو از
ایمانی

و درآر دوست خود را در گریبان خود تا بیرون آید سفید
شده از غیر علتی و بهم آر بسوی خود بازویی خود را از
ترس یعنی که بسبب ظهور خوارق پیدا شده پس اینکه هر
دو نشانه‌اند فرود آمده از جانب پروردگار تو بسوی فرعون
و جماعت او هر آئینه ایشان بودند گروه بدکار

گفت ای پروردگار من هر آئینه من کشته‌ام از ایشان
شخصی پس میترسم که بکشند مرا

و برادر من هارون فصیح‌تر است از من از جهت زبان پس
بفرست او را همراه من مدد کننده که باور دارد مرا هر
آئینه من میترسم از آنکه دروغی شمرند مرا

گفت خدا محکم خواهیم کرد بازوی ترا به برادر تو و
خواهیم داد شما را غلبه پس نتوانند رسید بقصد ایذا
بسوی شما بسبب نشانهای ما شما و آنانکه پیروی شما
کرده‌اند غالب خواهید شد

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتِ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوْلِيْنَ

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس چون آورد موسی نشانهای ما را واضح آمده گفتند نیست اینکه مگر جادوی بر بسته و نشنیده‌ایم اینکه را در پدران نخستین خویش

و گفت موسی پروردگار من داناترست بهر که آورده‌ست هدایت از نزدیک او و بهر که او راست عاقبت پسندیده در آخرت هر آئینه رستگار نمی‌شوند ستمکاران

و گفت فرعون ای جماعه ندانسته‌ام برای شما هیچ خدا غیر من پس آتش بر افروز برای من ای هامان بر گل یعنی خشت بساز پس بنا کن برای من کوشکی بود که من بالا برآیم بسوی معبود موسی و هر آئینه من می‌پندارم او را از دروغ‌گویان

و تکبر کرد فرعون و لشکرهای او در زمین بغیر حق و گمان کردند که ایشان بسوی ما بازگردانیده نشوند

پس گرفتیم او را و لشکرهای او را پس افگندیم ایشانرا در دریا پس در نگر چگونه بود انجام ستمکاران

و گردانیدیم ایشانرا پیشوایانی که میخواندند بسوی آتش و روز قیامت نصرت داده نشوند

و از پی ایشان فرستادیم درین دنیا لعنت را و بر روز قیامت ایشان از دور ساختگان باشند

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب بعد از آنکه هلاک ساختیم قرنهای نخستین دلیل شده برای مردمان و هدایت و بخشایش تا بود که ایشان پند پذیرند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و تو نبودی بطرف غربی چون بانجام رسانیدیم بسوی موسی
وحی را و نبودی از حاضران

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسَلِينَ

و لیکن ما آفریدیم قرن‌ها را یعنی بعد موسی پس دراز شد
بر ایشان عمر و تو نبودی باشندده در اهل مدین که
میخواندی بر ایشان آیات ما را و لیکن ما بودیم فرستنده

۴۵

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و نبودی بطرف طور چون آواز دادیم و لیکن وحی آمد از روی
بخشایش پروردگار تو تا ترسانی گروهی را که نیامده بود
بدیشان هیچ ترساننده پیش از تو بود که ایشان پند
پذیرند

۴۶

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و اگر نه آن بودی که برسد بدیشان عقوبتی بسبب آنکه
پیش فرستاده است دست ایشان پس گویند ای پروردگار
ما چرا نفرستادی بسوی ما پیغامبری را تا پیروی آیات تو
کنیم و باشیم از مسلمانان (پیغمبران را نمی‌فرستادیم)

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

پس چون آمد بدیشان وحی راست از نزدیک ما گفتند چرا
داده نشد اینکه پیغمبر را مانند آنچه داده شد بموسی
آیا کافر نشده‌اند بآنچه داده شد موسی را پیش ازین گفتند
دو سحراند موافق، یک دیگر شده و گفتند هر آئینه ما بهر
یک کافرانیم

۴۸

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابِ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو پس بیارید کتابی فرود آمده از نزدیک خدا که وی راه
نمایندتر باشد ازین دو تا پیروی او کنیم اگر راست گویند

۴۹

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بغير هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

پس اگر قبول نکنند سخن ترا پس بدانکه جزین نیست که
پیروی میکنند خواهش نفس خود را و کیست گمراه‌تر از
کسیکه پیروی خواهش نفس خود کند بدون راه‌نمائی از
خدا هر آئینه خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران را

۵۰

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و هر آئینه در پی آوردیم برای ایشان اینکه قرآن را تا بود که ایشان پند پذیرند

۵۲

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

آنانکه داده‌ایم ایشانرا کتاب پیش از قرآن ایشان بقرآن ایمان می‌آرند

۵۳

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۗ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

و چون قرآن خوانده میشود بر ایشان گویند ایمان آوردیم بآن هر آئینه وی راست است از جانب پروردگار ما هر آئینه پیش از نزول قرآن منقاد بودیم

۵۴

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

اینکه جماعه داده شود ایشانرا مزد ایشان دو بار بسبب آنکه صبر کردند و دفع می‌کنند بخصلت نیک بدی را و از آنچه روزی داده‌ایم ایشانرا خرج میکنند

۵۵

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

و چون بشنوند سخن بیهوده را روی بگردانند از او و گویند ما راست کردارهای ما و شما راست کردارهای شما سلام بر شما باد نمیخواهیم صحبت جاهلان

۵۶

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

یا محمد ص هر آئینه تو راه نمی‌نمائی هر کرا دوست میداری و لیکن خدا راه می‌نماید هر کرا خواهد و او داناتر است براه یافتگان

۵۷

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَضَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۗ أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِبِّيٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و گفتند بعض اهل مکه اگر پیروی هدایت کنیم با تو ربهوده شویم از زمین خود آیا جای ندادیم ایشانرا در حرمی با امن رسانیده میشود بسوی وی میوها از هر جنس روزی از نزدیک ما و لیکن بیشترین ایشان نمیدانند

۵۸

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

و بسا هلاک کردیم دهی را که از حد در گذشتند در گذران خود پس اینها است جای ماندن ایشان مانده نشد آنجا بعد از ایشان مگر اندکی و بودیم ما بدست آورنده میراث ایشان

۵۹

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

و هرگز نیست پروردگار تو هلاک کننده دیهها مگر تا آنکه بفرستد در قصبه آن پیغامبری که بخواند بر ایشان آیات ما و هرگز نیستیم هلاک کننده دیهها مگر در آن حال که اهل آن ستمکار باشند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَّعَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ
الْمُفْلِحِينَ

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۗ وَلَهُ
الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و هر چه داده شد شما را از هر نوعی پس بهره‌مندی
زندگانی دنیا و آرایش وی است و آنچه نزدیک خداست بهتر
و پاینده‌تر است آیا نمی‌فهمید

آیا کسیکه وعده دادیمش وعده نیک پس او دریابنده
آنست مانند کسی که بهره‌مند ساختیمش بمنفعت زندگانی
دنیا باز وی روز قیامت از حاضر کردگان است

و روز که آواز دهد خدا ایشان را پس گوید کجااند آن
شریکان من که شما گمان می‌کردید

گفت آنانکه ثابت شد بر ایشان حکم عذاب ای پروردگار ما
اینکه جماعه که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشان را چنانکه
خود گمراه شدیم بی تعلق می‌شویم از همه بسوی تو ایشان
ما را نمی‌پرستیدند

و گفته شود بخوانید شریکان خود را پس بخوانند ایشان را
پس ایشان قبول نکنند دعای آن جماعه و بینند عذاب و تمنّا
کنند کاش ایشان راه‌یاب می‌بودند

و روز که آواز دهد خدایشان را پس گوید چه جواب دادید
پیغامبران را

پس مشتبه شود بر ایشان خبرهای آن روز پس ایشان با
یکدیگر سؤال نکنند

پس اما آنکه توبه نمود و ایمان آورد و کار شایسته کرد پس
امید است که باشد از رستگاران

و پروردگار تو می‌آفریند هر چه خواهد و برمی‌گزیند هر کرا
خواهد نیست ایشان را اختیار پاکای خدای راست و بلندتر
است از انکه شریک می‌آرند

و پروردگار تو میداند آنچه پنهان میدارند سینه‌های ایشان
و آنچه آشکار می‌کنند

و اوست خدا نیست هیچ معبودی بحق غیر او او راست
ستایش در دنیا و آخرت و او راست فرمانروائی و بسوی او
بازگردانیده شوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

بگو آیا دیدید که اگر گرداند خدای تعالی بر شما شب را
پاینده تا روز قیامت کیست معبودی غیر حق که بیارد پیش
شما روشنی را آیا نمی‌شنوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
أَفَلَا تُبْصِرُونَ

بگو آیا دیدید که اگر گرداند خدای تعالی بر شما روز را
پاینده تا روز قیامت کیست معبودی غیر حق که بیارد بشما
شبی که آرام گیرید در آن آیا نمی‌بینید

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از رحمت خود ساخت برای شما شب و روز تا آرام گیرید
در شب و تا روزی طلب کنید از فضل او یعنی در روز و تا
شکرگزاری کنید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و روز که آواز دهد ایشان را پس گوید کجااند آن شریکان
من که گمان می‌کردید

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و بیرون کشیم از هر امتی گواهی را پس گوئیم قوم را
بیارید دلیل خود پس بدانند که حق بجانب خداست و گم
شود از ایشان آنچه افترا میکردند

إِنَّ قُرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُمْ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

هر آئینه قارون بود از قوم موسی پس تعدی کرد بر ایشان
و عطا کرده بودیم او را از گنجها آن قدر که کلیدهای او
گرانی میکرد جماعه صاحب توانائی را
چون گفت باو قوم او شاد مشو هر آئینه خدا دوست
نمیدارد شاد شوندگان را

وَأَتَّبِعْ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا ۖ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و بجوی در آنچه خدا عطا کرده است ترا اصلاح برای آخرت و
فراموش مکن حصه خود را از دنیا و نیکوکاری کن چنانکه
احسان کرده است خدا بر تو و مجوی فساد در زمین هر
آئینه خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِيٰ أَو لَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِالْأُمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآنَنَّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ ۗ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَآنَنَّ ۗ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّهَا ۖ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت جز اینکه نیست که داده شده است مرا مال فراوان بنابر دانشی که نزدیک منست آیا ندانست که خدا هلاک کرد پیش از وی از قرنها آن قوم را که توانتر بود از وی از روی قوت و بیشتر بود در جمعیت و پرسیده نمیشوند گناهکاران از گناهان خویش

پس بیرون آمد بر قوم خود در آرایش خویش گفتند آنانکه طلب میکردند زندگانی دنیا را ای کاش ما را باشد مانند آنچه داده شده است قارون را هر آئینه وی خداوند نصیب بزرگست

و گفتند آنانکه داده شده ایشان را علم وای بر شما ثواب خدا بهترست مر آنکس را که ایمان آورد و کار شایسته کرد و قرین کرده نمیشود باین سخن مگر صابران

پس فرود بردیم قارون را و سرائی او را بزمین پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهند او را غیر خدا و نبود خودش از انتقام کشندگان

و بامداد کردند آنانکه آرزو میکردند منزلت او را دیروز میگفتند ای عجب که خدا گشاده میکند رزق را برای هر که خواهد از بندگان خویش و تنگ میسازد و اگر نه آن بودی که انعام کرد خدا بر ما هر آئینه فرود بردی ما را ای عجب که رستگار نمیشوند کافران

اینکه سرائی بازپسین مقرر میکنیم آنرا برای آنانکه نمیطلبند تکبر در زمین و نه فساد و حسن عاقبت پرهیزگاران را است

هر که بیارد نیکی پس او راست بهتر ازان و هر که بیارد بدی پس جزا داده نمیشوند آنانکه بعمل آوردند خطاها را بحسب آنچه میکردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّي
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ وَادُّعْ
إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۹. عنكبوت: عنكبوت: مکی ۶۹ آیه ۹ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعٰلَمِينَ

هر آئینه خدای که نازل کرد بر تو قرآن را البته بازگرداننده
است ترا بسوی جای بازگشت بگو پروردگار من داناتر است
بآنکه آورد هدایت را و بهر که وی در گمراهی ظاهرست

و آنچه توقع نمیداشتی که فرود آورده شود بسوی تو کتاب
لیکن فرو فرستاده شد بسبب رحمتی از پروردگار تو پس
هرگز مشو مددگار کافران

و باز ندارند کافران ترا از تبلیغ آیات خدا بعد از آنکه فرود
آورده شد بسوی تو و دعوت کن بسوی پروردگار خویش و
هرگز مباش از مشرکان

و مخوان با خدا معبود دیگر را نیست هیچ معبود بحق غیر او
هر چیز هلاک شونده است مگر روی او مر او راست
فرمانروائی و بسوی او باز گردانیده شوید

آیا پنداشتند مردمان که بگذاشته شوند بمجرد آنکه گویند
ایمان آوردیم و ایشان امتحان کرده نشوند

و هر آئینه امتحان کردیم آنانرا که پیش از ایشان بودند
پس البته متمیز بکند خدا آنان را که راست گفتند و البته
متمیز کند دروغ‌گویان را

آیا گمان کردند آنانکه بعمل آوردند خطاها که پیش دستی
کنند بر ما بد چیزی است که بدان حکم می‌کنند

هر که امید داشته باشد ملاقات خدا را پس هر آئینه میعاد
خدا البته آینده است و اوست شنوا دانا

و هر که جهاد کند جز اینکه نیست که جهاد می‌کند برای نفع
خویش هر آئینه خدا بی‌نیاز است از عالمها

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته محو کنیم از سر ایشان خطاهای ایشان را و البته جزا دهیم ایشانرا به نیکوترین آنچه میکردند

و امر کردیم آدمی را به نسبت پدر و مادر وی نیک معامله کردن و اگر کوشش کنند با تو ای انسان تا شریک آری با من آنچه نیست ترا بحقیقت آن دانشی پس فرمانبرداری ایشان مکن بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهم شما را بآنچه میکردید

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته در آریم ایشان را در زمره شایستگان

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

و از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا پس چون تصدیق داده شد او را در راه خدا شمرد رنج دادن مردان را مانند عذاب خدا و اگر بیاید فتوحی از پروردگار تو گویند هر آئینه ما با شما بودیم آیا نیست خدا دانانتر بآنچه در سینهای عالمها است

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۗ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

و البته ممتاز کند خدا آنان را که ایمان آوردند و البته ممتاز کند منافقان را

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

و گفتند کافران بمسلمانان پیروی راه ما کنید و باید که ما برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارنده چیزی از گناهان آن جماعه هر آئینه ایشان دروغگویانند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِنْ شَيْءٍ ۗ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

و البته بردارند بارهای خویش را و بارها را همراه بارهای خویش و البته سؤال کرده شوند روز قیامت از آنچه افترا میکردند

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۗ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و هر آئینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس توقف کرد در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس درگرفت بایشان طوفان و ایشان ستمکار بودند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

پس نجات دادیم نوح را و اهل کشتی را و ساختیم کشتی را نشانه برای عالمها

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و فرستادیم ابراهیم را وقتی که گفت بقوم خود پرستش خدا کنید و بترسید از وی اینکه بهتر است شما را اگر میدانید

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

جز اینکه نیست که می‌پرستید بجز خدا بتان را و برمی‌بندید دروغ را هر آئینه آنانکه پرستش می‌کنید بجز خدا نمی‌توانند برای شما روزی دادن پس طلب کنید از نزدیک خدا روزی را و پرستش او کنید و شکر او بجا آرید بسوی او بازگردانیده خواهید شد

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

و اگر دروغ می‌شمردید پس هر آئینه دروغ شمرده بودند امتها پیش از شما و نیست بر پیغمبر مگر پیغام رسانیدن آشکارا

أَو لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَإِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا ندیدند چگونه نو میکند خدا آفرینش را باز دیگر بار کند آفرینش هر آئینه اینکه کار بر خدا آسان است

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو سیر کنید در زمین پس در نگرید چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا پیدا کند آن پیدایش را بازپسین هر آئینه خدا بر هر چیز تواناست

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

عذاب کند هر کرا خواهد و رحم کند بر هر که خواهد و بسوی او باز گردانیده خواهید شد

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و نیستید شما عاجز کننده در زمین و نه در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست و نه یاری دهنده

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَسُوءُ مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آنانکه کافر شدند بآیات خدا و بملاقات او آن جماعه نومید شدند از رحمت من و آن جماعه ایشان راست عذاب درد دهنده

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

پس نبود جواب قوم ابراهیم مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را پس برهانید خدا او را از آتش هر آئینه درین ماجرا نشانهاست برای گروهی که باور میدارند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَأَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
تَّصْرِينٍ

و گفت ابراهیم جز اینکه نیست که بت گرفته‌اید بجز خدا بجهت دوستی در میان خویش در زندگانی دنیا باز روز قیامت نامعتقد شود بعض شما بعض و لعنت کند بعض شما بعض را و جای شما دوزخ است و نیست شما را هیچ یاری دهنده

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پس باور داشت ابراهیم را لوط و گفت ابراهیم هر آئینه هجرت کننده‌ام بسوی پروردگار خویش هر آئینه وی غالب با حکمت است

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و عطا کردیم او را اسحاق و یعقوب و مقرر داشتیم در اولاد وی پیغامبری و کتاب را و دادیم او را مزد او در دنیا و هر آئینه وی در آخرت از شایستگان است

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و فرستادیم لوط را وقتی که گفت بقوم خود هر آئینه شما بعمل می‌آرید کار بیحیائی را که پیش دستی نکرده است بر شما بسوی آن هیچکس از عالمها

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما بقصد شهوت می‌آئید بمردان و قطع طریق می‌کنید و بعمل می‌آرید در مجلس خویش کار ناپسندیده پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیار پیش ما عذاب خدا را اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بر قوم مفسدان

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلْنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و وقتی که آوردند فرستادگان ما پیش ابراهیم مژده را
گفتند هر آئینه ما هلاک کننده اهل اینکه دیهیم هر آئینه
اهل اینکه دیه ستمکار بودند

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

گفت ابراهیم هر آئینه در آنجا لوط است گفتند ما داناتریم
بهر که آنجاست البته خلاص کنیم او را و اهل او را الا زن
وی باشد از باقی ماندگان

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلْنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ ۖ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و وقتی که آمدند فرستادگان ما پیش لوط اندوهگین کرده
شد بسبب ایشان و تنگدل شد بسبب ایشان و گفتند آن
فرستادگان مترس و اندوه مخور هر آئینه ما نجات دهنده تو
و اهل توایم مگر زن تو باشد از باقی ماندگان

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

هر آئینه ما فرود آورده ایم بر اهل اینکه دیهه عقوبتی را از
آسمان بسبب آنکه بدکاری می کردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و هر آئینه گذاشتیم از آن دیه نشانه واضح برای گروهی که
درمی یابند

وَالِىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و فرستادیم بسوی مدین برادر ایشان شعیب را پس گفت
ای قوم من عبادت خدا کنید و توقع دارید روز بازپسین و
هر سو نگرید در زمین فساد کنان

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

پس دروغی داشتند او را پس در گرفت ایشان را زلزله
پس بامداد کردند در خانهای خویش مرده افتاده

وَعَادًا وَثَمُودًا ۖ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ ۖ وَزَيْنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ

و هلاک کردیم عاد و ثمود را و هر آئینه واضح شده است
شما را بعض مسکن ایشان و آراسته ساخته بود برای
ایشان شیطان کردارهای ایشانرا پس بازداشت ایشانرا از
راه و ایشان بینا بودند

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَلْمَنَ^ط وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و هلاک کردیم قارون و فرعون و هامان را و هر آئینه آمده بود بایشان موسی با نشانه‌های واضح پس تکبر کردند در زمین و نه بودند سبقت کنندگان

پس هر یکی را گرفتار ساختیم بوبال گناهِش پس از ایشان کسی بود که فرستادیم بر وی بادی سنگ بار و از ایشان کسی بود که گرفت او را آواز سخت و از ایشان کسی بود که فرو بردیمش بزمین و از ایشان کسی بود که غرق ساختیم و هرگز ممکن نبود که خدا ظلم کند بر ایشان و لیکن ایشان بر خویش ستم می‌کردند

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ^ط فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ^ط وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا^ج وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

داستان آنانکه دوستان گرفته‌اند بغیر خدا همچون داستان عنکبوت است که فرا گرفت خانه و هر آئینه سست‌ترین خانه عنکبوت است اگر میدانستند

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَخَذَتْ بَيْتًا^ط وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

هر آئینه خدا میداند حال چیزیکه می‌پرستند بجز وی از هر چه باشد و اوست غالب با حکمت

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ^ع مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

و اینکه داستانشا بیان می‌کنیم آنرا برای مردمان و نمی‌فهمند آنرا مگر دانایان

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ^ط وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

آفرید خدا آسمانها و زمین را بتدبیر درست هر آئینه درین کار نشانه است برای مسلمانان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

بخوان یا محمد آنچه وحی فرستاده شد بسوی تو از کتاب و بر پادار نماز را هر آئینه نماز منع می‌کند از کار بیحیائی و فعل ناپسندیده و هر آئینه یاد کردن خدا بزرگتر است از همه و خدا میداند آنچه می‌کنید

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ^ط إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ^ط وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ^ط وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و مکابره مکنید با اهل کتاب الا بخصلتی که وی نیک است مگر با آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه درو آورده شد بسوی ما و آنچه فرو آورده شد بسوی شما و معبود ما و معبود شما یکی است و ما او را منقادیم

(چنانکه کتابهای سابق فرود آورده بودیم) همچنان فرود آوردیم بسوی تو کتاب پس آنانکه دادیم ایشان را کتاب ایمان می‌آرند بآن و از عرب کسی هست که ایمان می‌آرد بدان و انکار نمی‌کنند آیات ما را مگر کافران

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

و نمی‌خواندی پیش از نزول قرآن هیچ کتاب را و نمی‌نوشتی هیچ کتاب را بدست راست خود آنگاه و رشک می‌افتادند اینکه بد کیشان

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ وَبِیْمِينِكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْطِلُونَ

بلکه قرآن آیات روشن است محفوظ در سینهای آنانکه داده شده ایشان را علم و انکار نمی‌کنند آیات ما را مگر ستمکاران

بَلْ هُوَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

و گفتند چرا نفرستاده شد برین پیغامبر نشانها از جانب پروردگار وی بگو جز اینکه نیست که نشانهای نزدیک پروردگار من است و جز اینکه نیست که من ترساننده آشکارم

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

آیا کفایت نکرده است ایشانرا آنکه فرستادیم بر تو کتاب که خوانده میشود بر ایشان هر آئینه درین مقدمه رحمت و پندست برای قوم که باور میدارند

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما میداند آنچه در آسمانها و زمین است و آنانکه ایمان آوردند بناحق و کافر شدند بخدا آن جماعه ایشان‌اند زیانکاران

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۗ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۵۲
۳۴۷ ر

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنَ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرٍ
الْعَمَلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ
السَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و شتاب می‌طلبند از تو عذاب را و اگر نبودی می‌عادی متعین
البتّه آمدی بدیشان عذاب و هر آئینه بیاید بدیشان ناگهان
و ایشان ندانند

شتاب طلب می‌کنند از تو عذاب را و هر آئینه دوزخ
درگیرنده است کافران را

روز که بیوشاند ایشان را عذاب از بالای ایشان و از زیر پای
ایشان و بگوید خدای بچشید جزای آنچه میکردید

ای بندگان مسلمانان من هر آئینه زمین من گشاده است
پس مرا بخصوص عبادت کنید

هر شخصی چشنده مرگ است باز بسوی ما گردانیده شوید

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته فرود
آریم ایشانرا از بهشت بمحلهای بلند میرود زیر آن جویها
جاویدان آنجا نیک است مزد اینکه عمل کنندگان

آنانکه صبر کردند و بر پروردگار خویش توکل می‌کنند

و بسا جانوران که بر نمی‌دارند روزی خود را خدا روزی
میدهد او را و شما را نیز و اوست شنوا دانا

و اگر سؤال کنی ایشان را که کیست آنکه آفرید آسمانها و
زمین و رام گردانید آفتاب و ماه را البته گویند آن
خدائیست پس از چه جهت گردانیده میشوند از راه توحید

خدا فراخ می‌کند روزی را برای هر که خواهد از بندگان
خویش و تنگ می‌سازد برای هر که خواهد هر آئینه خدا هر
چیز دانا است

و اگر بپرسی ایشان را کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب
را پس زنده ساخت بسبب آن زمین را بعد از مردن آن
البتّه بگویند آن خداست بگو ستانش خدای راست بلکه
بیشترین ایشان نمی‌فهمند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و نیست اینکه زندگانی دنیا مگر بازی و بیهوده و هر آئینه
سرائی آخرت همونست زندگانی اگر میدانستند

فَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

پس چون سوار شدند در کشتیها دعا کنند بجناب خدا خالص
کنان برای وی عبادت را پس وقتی که نجات داد ایشانرا
بسوی زمین خشک ناگهان ایشان شریک می‌آرند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

تا ناسپاسی کنند بآنچه عطا کردیم ایشان را و تا بهره‌مند
شوند پس حقیقت حال را خواهند دانست

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَتِتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

آیا ندیدند که ما پیدا کردیم حرم با امن را در بوده میشوند
مردمان از حوالی ایشان آیا بی اصل را باور میدارند و به
نعمت خدا ناسپاسی می‌کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ ؕ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

و کیست ستمکارتر از کسیکه افترا کرد بر خدا دروغی را یا
دروغ داشت سخن راست را چون بیاید پیش او آیا نیست
در دوزخ جای کافران را

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

و آنانکه جهاد کردند در راه ما البته دلالت کنیم ایشان را
براهای خود و هر آئینه خدا با نیکوکاران است

۳۰. روم الرُّوم: روم مکی ۶۰ آیه ۷ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

عُلبَتِ الرُّومُ

مغلوب شدند قوم روم

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَعْلَبُونَ

در نزدیکترین زمین و ایشان بعد از مغلوب شدن خود
غالب خواهند آمد

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

در چند سال خدای راست فرمان پیش ازین و پس ازین و
آن روز شادمان شوند مسلمانان

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بنصرت خدا نصرت میدهد هر کرا خواهد و اوست غالب
مهربان

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدۀ کرده است خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده خود را و لیکن بیشترین مردمان نمی‌دانند

يَعْلَمُونَ ظَهَرَ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ

میدانند ظاهر را از تدبیر زندگانی دنیا و ایشان از آخرت بی‌خبراند

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

آیا تامل نکردند در ضمیر خود که نیافریده است خدا آسمانها و زمین را و آنچه در میان آن هر دو است مگر بتدبیر درست و بتعین میعادى مقرر و هر آئینه بسیاری از مردمان بملاقات پروردگار خویش نامعتقداند

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آیا سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه شد عاقبت آنانکه پیش از ایشان بودند، بودند تواناتر از ایشان و خوراندند زمین را و آباد کردند آنرا بیشتر از آباد کردن ایشان آن زمین را و آمدند برایشان پیغامبران ایشان بمعجزها پس ممکن نبود که خدا ستم کند بر ایشان و لیکن ایشان بر خویشتن ستم می‌کردند

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَعَا السُّوْأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

باز حال بد عاقبت آن کسان شد که بدی کردند بسبب آنکه دروغ داشتند آیات خدا را و بآن استهزاء می‌کردند

اللَّهُ يَبَدِّئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

خدا نو می‌کند آفرینش را باز دوباره کندش باز بسوی او گردانیده شوید

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

و روز که قائم شود قیامت ملزم شده خاموش مانند گناهکاران

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُاْ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

و نباشد برای ایشان از شریکان ایشان هیچ شفاعت کننده و باشند بشریکان خویش نامعتقد

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُتَفَرَّقُونَ

و روز که قائم شود قیامت آنروز پراکنده شوند مردمان

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

اما آنانکه ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند پس ایشان در بهشت خوشحال کرده شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

و اما آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند آیات ما را و ملاقات
آخرت را پس ایشان در عذاب حاضر کنند کرده‌گان

پس پاکی است خدا را وقتی که شام می‌کنید و وقتی که
بصبح در می‌آیید

۱۷ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و آخر روز و آنگاه
که در وقت زوال در می‌آیید

۱۸ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

بر می‌آرد زنده را از مرده و بر می‌آرد مرده را از زنده و
زنده می‌سازد زمین را بعد مردن آن و همچنین بر آورده
خواهید شد یعنی از قبور

۱۹ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و از نشانه‌های خدا آنست که آفرید شما را از خاک باز ناگهان
شما مردم شدید جابجا پراکنده شده

۲۰ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ

و از نشانه‌های خدا آنست که بیافرید برای شما از جنس شما
زنان را تا آرام گیرید بسوی ایشان متوجه شده و پیدا کرد
میان شما دوستی و مهربانی هر آئینه درین کار نشانیهاست
برای گروهی که تامل می‌کنند

۲۱ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

و از نشانه‌های اوست آفریدن آسمانها و زمین و گوناگون
بودن زبانهای شما و رنگهای شما هر آئینه درین کار
نشانه‌است دانشمندان را

۲۲ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِافَ
السِّنِّيَّكُمْ وَالْوُنُكُمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ

و از نشانه‌های اوست خفتن شما در شب و روز و رزق طلب
کردن شما از فضل او هر آئینه درین کار نشانه‌است برای
قومی که می‌شنوند

۲۳ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنَ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

و از نشانه‌ها اوست که می‌نماید بشما برق را از برای
ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می‌آرد از آسمان آب پس
زنده می‌کند بسبب آن زمین را بعد از مردن آن هر آئینه
درین کار نشانه‌است برای قومی که می‌فهمند

۲۴ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَلْبَتُونَ

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَّا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از نشانه‌های خدا است که می‌ایستد آسمان و زمین بحکم او باز چون بخواند شما را یکبار خواندن ناگهان شما از زمین برآید

و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است هر یکی برای او فرمانبردارند

و اوست آنکه نو می‌کند آفرینش را باز دوباره کندش و اینکه دوباره کردن آسان‌ترست بر وی و مر او راست صفت بلندتر در آسمانها و زمین و اوست غالب با حکمت

بیان کرد برای شما داستانی از حال شما آیا هست برای شما از بندگانی که مالک ایشان است دست شما از هیچ شریکی در آنچه عطا کردیم شما را تا شما دران یکسان باشید بترسید از ایشان مانند ترسیدن از قوم خویش همچنین بیان می‌کنیم نشانها برای قومی که می‌فهمند

بلکه پیروی کردند ستمکاران خواهش نفس خود را بغیر علم پس که راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده

پس راست کن روی خود را برای عبادت حنیف شده پیروی کن دین خدا را که پیدا کرد مردمان را بر وی بدل کردن نبود دین خدا را اینست دین درست و لیکن اکثر مردمان نمی‌دانند

عبادت کنید رجوع کرده بسوی وی و بترسید از وی و بر پا دارید نماز را و باشید از مشرکان

مباشید از آنانکه پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی با آنچه نزدیک اوست خورسند است

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُمْ مِّن
شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و چون برسد بمردمان سختی بخوانند پروردگار خود را رجوع کرده بسوی وی باز چون بچشاند ایشان را از جانب خود آسایشی ناگهان طائفه از ایشان بپروردگار خود شریک می‌آرند

عاقبت حال ایشان آنکه ناسپاسی کنند بآنچه عطا کردیم بایشان پس بهره‌مند شوید پس زود حقیقت حال خواهید دانست

آیا فرود آوردیم بر ایشان دلیلی پس آن دلیل بیان می‌کند برای ایشان بآنچه با خدا شریک می‌آرند

و چون بچشانیم مردمان را بخشایشی شادمان شوند بآن و اگر برسد بدیشان سختی بسبب آنچه پیش فرستاده است دست ایشان ناگهان ایشان ناامید می‌شوند

آیا ندیدند که خدا گشاده میکند روزی را برای هر که میخواهد و تنگ میکند برای هر که میخواهد هر آینه در نیم قدر نشانهاست برای قومی که ایمان می‌آرند

پس بده صاحب خویشی را حق وی و مسکین را و راهگذاری را اینکه دادن بهتر است برای کسانی که می‌طلبند روی خدا را و اینکه جماعه ایشانند رستگار

و آنچه داده باشید از سود تا بیفزاید در اموال مردمان پس وی نمی‌افزاید نزدیک خدای و آنچه داده باشید از صدقه طلب کنان روی خدا را پس اینکه جماعه ایشانند دو چند کننده

خدا آنست که بیافرید شما را باز روزی داد شما را باز بمیراند شما را باز زنده گرداند شما را آیا از شریکان شما کسی هست که بکند ازین کار چیزی پاکی او راست و بلندترست از آنچه شریک می‌آرند

پیدا شد فساد در بیابان و در دریا بسبب آنچه بعمل آورد دست مردمان تا بچشاند ایشان را جزای بعض آنچه عمل کردند بود که ایشان بازگردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ
مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُمْ
يَمَّهُدُونَ

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ؕ إِنَّهُ
لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ؕ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ ؕ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ ؕ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ ؕ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ
كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ؕ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ ؕ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ؕ إِذَا هُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ

فَإَنْظُرْ إِلَىٰ ءَأَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتَىٰ ؕ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو سیر کنید در زمین پس در نگرید چگونه بود انجام
آنانکه پیش از ایشان بودند بودند بیشترین ایشان مشرکان

پس راست کن روی خود را برای دین درست پیش از آنکه
بیاید روز که بازگشتن نیست آنرا از جانب خدا آن روز
متفرق شوند

هر که کافر شد پس بر وی است کفر او و هر که کرده باشد
کار شایسته پس اینکه جماعه برای خویشتن آرام‌گاه راست
می‌کنند

تا جزا دهد خدا آنان را که ایمان آوردند و کارهای شایسته
کردند از فضل خود هر آئینه وی دوست نمیدارد کافران را

و از نشانه‌های خدا آنست که می‌فرستد باده‌ها مژده دهنده و
برای آنکه بچشاند شما را از رحمت خود یعنی باران دهد و
برای آنکه جاری شوند کشتیها بفرمان او برای آنکه روزی
طلب کنید از فضل او و برای آنکه شما شکر کنید

و هر آئینه فرستادیم پیش از تو پیغامبران را بسوی قوم
ایشان پس آوردند پیش قوم خود نشانه‌ها پس انتقام
کشیدیم از آنانکه نافرمانی کردند و بود نصرت مسلمانان
لازم بر ما

خدا آنست که می‌فرستد باده‌ها را پس برانگیزانند ابر را
پس خدا بگستراند آن ابر را در آسمان چنانکه خواهد و
بگرداندش پاره پاره
پس می‌بینی که قطرات بیرون می‌آیند از میان آن پس چون
رساندش بهر که خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان شادمان
شوند

و هر آئینه بودند پیش از آنکه فرود آورده شود بر ایشان
باران پیش از ظهور سحاب ناامید شونده

پس در نگر بسوی آثار رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین
را بعد مرده بودن آن هر آئینه وی البته زنده کننده مردگان
است و او بر همه چیز تواناست

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

و اگر فرستیم بادی پس به بیند آن کشت را زرد شده
البته شوند بعد از آن ناسپاسی کننده

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ

پس هر آینه تو نمی‌شنوای مردگان را و نمی‌شنوای کرانرا
آواز خواندن چون روی بگردانند پشت داده

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان
نمی‌شنوای مگر کسی را که باور میدارد آیات ما را پس آن
جماعه انقیاد کننده‌اند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

خدا آنست که آفرید شما را از ابتدائی ناتوانی باز داد مر
شما را بعد از ناتوانی توانائی باز داد بعد از توانائی ناتوانی
و سپیدی موی می‌آفریند هر چه می‌خواهد و اوست دانا توانا

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

و روز که قائم شود قیامت سوگند خورند گناهکاران که
توقف نکردند یعنی در دنیا بجز ساعتی همچنین از راه
برگردانیده میشوند

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

و گویند آنانکه علم و ایمان داده شده است ایشان را هر
آینه توقف کرده‌اید بر وفق کتاب خدا تا روز رستخیز پس
اینست روز رستخیز و لیکن شما نمی‌دانستید

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

پس آن روز سود ندهد ظالمان را عذرخواهی ایشان و نه
ایشان طلب توبه کرده شوند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنِ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

و هر آینه بیان کردیم برای مردمان درین قرآن هر
داستانی و اگر بیاری پیش ایشان نشانه گویند کافران
نیستید شما مگر بیهوده‌گوئی

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

همچنین مهری نهد خدا بر دل آنانکه نمی‌دانند

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

پس صبر کن هر آینه وعده خدا راست است و سبکسار
نکنند ترا آنانکه یقین نمی‌آرند

۱
۳۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

۲

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

اینکه آیتهای کتاب با حکمت است

۳

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

هدایت و بخشایش شده برای نیکوکاران

۴

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

آنانکه بر پا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان
بآخرت یقین می‌دارند

۵

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

اینکه جماعه بر هدایت‌اند آمده از پروردگار ایشان و اینکه
جماعه ایشانند رستگار

۶

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و از مردمان کسی هست که می‌ستاند وی را که برای بازی
است تا گمراه کند مردم را از راه خدا بغیر علم و تمسخر
گیرد راه خدا را اینکه جماعه ایشانراست عذاب خوار کننده

۷

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَان لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

و چون خوانده شود برین شخص آیات ما روی بگرداند
تکبرکنان گویا نه شنیده است آنرا گویا در دو گوش وی
گرانی است پس خبر ده او را بعذاب درد دهنده

۸

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند
ایشانراست بهشتهای نعمت

۹

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

جاویدان آنجا وعده داده است خدا وعده راست و اوست
غالب با حکمت

۱۰

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَٰ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آفرید آسمانها بغیر ستونها که به بینید آن را و افکند در
زمین کوهها برای احتراز از انکه بجنابد شما را و پراکنده
کرد در زمین از هر نوع جانور و فرود آوردیم از آسمان آبی
پس رویانیدیم در زمین از هر جنس نیک

۱۱

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ۗ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

اینست آفرینش خدا پس بنمائید مرا چه چیز آفریدند
آنانکه بجز وی‌اند بلکه ستمکاران در گمراهی ظاهراند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَاتِمَّا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

و هر آئینه عطا کردیم لقمان را حکمت گفتیم که شکر کن
خدا را و هر که شکر کند پس جزین نیست که شکر میکند
برای نفع خود و هر که ناسپاسی کند پس هر آئینه خدا بی
نیاز ستوده کارست

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

و یاد کن چون گفت لقمان به پسر خود و او پند می‌داد آن
پسر را ای پسرک من شریک مقرر مکن با خدا هر آئینه
شرک ستمی است بزرگ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلَهُ ۖ فِي عَمَإَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

و حکم فرمودیم آدمی را به نسبت پدر و مادر وی او در
شکم برداشته است ویرا مادر وی در حال سستی بالای
سستی دیگر و از شیر باز کردن او را در دو سال است باین
مضمون که شکرگزاری کن مرا و پدر و مادر خود را بسوی
من است بازگشت

وَإِن جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَن
أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر کوشش کنند با تو بر آنکه شریک مقرر کنی با من
چیزی که نیست ترا بحقیقت آن دانش پس فرمانبرداری
ایشان مکن و صحبت دار بایشان در معیشت دنیا بوجه
پسندیده و پیروی کن راه کسیکه رجوع دارد بسوی من باز
بسوی من است رجوع شما پس بیابانم شما را آنچه
میکردید

يَبْنِي ۖ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

گفت لقمان ای پسرک من هر آئینه خطیه اگر باشد هم سنگ
دانه از سپندان پس باشد در میان سنگی یا در آسمانها یا
در زمین بهر حال حاضر کند آنرا خدا هر آئینه خدا باریک
بین خبردار است

يَبْنِي ۖ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

ای پسرک من برپا دار نماز را و بفرما بکار پسندیده و منع
کن از ناپسندیده و صبر کن بر هر چه برسد بتو هر آئینه
اینکه مقدمه از کارهای مقصود است

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ ۖ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و متاب رخساره خود را از طرف مردمان یعنی بتکبر و راه
مرو در زمین خرامان هر آئینه خدا دوست نمیدارد هر
نازنده را خود ستاینده را

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

و میانه روی کن در رفتار خود و فرود آر آواز خود را هر
آئینه بدترین آوازاها آواز خران باشد

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

وَمَن يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزِنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مَّا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آیا ندیدید که خدا رام گردانید برای شما آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تمام فرود آورد بر شما نعمتهای خود را آشکارا و پنهان و از مردمان کسی هست که مکابره می‌کند در باب خدا بغیر دانش و هدایت و بغیر کتاب روشن

و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید چیزها که فرود آورد خدا گویند بلکه پیروی کنیم چیزی را که یافتیم بر آن پدران خود را آیا پیروی می‌کنند اگر چه شیطان میخواند ایشانرا بسوی عذاب دوزخ

و هر که متوجه ساخت روی خود را بسوی خدا و وی نیکوکار است پس هر آئینه دست زده است بدست آویزی محکم و بسوی خدا است بازگشت کارها

و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند ترا کفر وی بسوی ماست رجوع ایشان پس خبردار کنیم ایشانرا بآنچه میکردند هر آئینه خدا دانا است بخصلتی که در سینها باشد

بهره‌مند میسازیم ایشانرا اندکی باز به بیچارگی برانیم ایشانرا بسوی عذاب سخت

و اگر سؤال کنی از ایشان کیست که بیافرید آسمانها و زمین را البته بگویند خدا آفرید بگو ستانش خدائراست بلکه اکثر ایشان نمیدانند

خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است هر آئینه خدا همانست بی نیاز ستوده

و اگر آنچه در زمین است از درختان قلمها شوند و دریا سیاهی بود زیاده میکند آنرا بعد ازین دریا هفت دریای دیگر به پایان نرسند سخنان خدا (یعنی معلومات) او هر آئینه خدا غالب با حکمت است

نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما الا مانند آفریدن و برانگیختن یک تن هر آئینه خدا شنوا بیناست

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ندیدی که خدا در می‌آورد شب را در روز و در می‌آورد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یکی می‌رود تا مدتی معین و آیا ندیدی که خدا بآنچه می‌کنید خبردار است

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

اینکه کارها بسبب آنست که خدا همونست ثابت و بسبب آنست که آنچه می‌پرستند بجز وی بی اصل است و بسبب آنست که خدا همونست بلند مرتبه بزرگ قدر

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ آيَاتِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا ندیدی که کشتی می‌رود در دریا بفضل خدا تا بنماید شما را بعضی نشانه‌های خویش هر آئینه درین مقدمه نشانه‌است هر صبر کننده سپاس دارنده را

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ حَتَّارٍ كَفُورٍ

و چون در گیرد ایشانرا موج مانند سائبانها بخوانند خدای را خالص کرده برای او عبادت پس آنگاه که نجات داد ایشان را بسوی بیابان پس بعضی ایشان میانه‌رو باشد و انکار نمی‌کند آیات ما را مگر هر عهد شکننده ناسپاس دارنده

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ ۚ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش و حذر کنید از روزی که کفایت نکند هیچ پدر بجای پسر خویش و نه فرزندی کفایت کننده باشد بجای پدر خود چیزی را هر آئینه وعده خدا راست است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را در مقدمه خدا شیطان فریبنده

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ ۚ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

هر آئینه خدا نزدیک اوست علم قیامت و فرو می‌فرستد باران را و میداند آنچه در شکم حامله‌ها باشد و نمیداند هیچ شخصی که چه کار خواهد کرد فردا و نمیداند هیچ شخصی که بکدام زمین خواهد مرد هر آئینه خدا دانا خبردار است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الم

۱
۳۵۸

الم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۲

فرود آوردن کتاب هیچ شبه نیست در آن از جانب پروردگار عالمهاست

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳

آیا میگویند برافته است آنرا بلکه وی راست است آمده از جانب پروردگار تو تا ترسانی قومی را که نیامده است بایشان هیچ ترساننده پیش از تو تا بود که ایشان راه یابند

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۴

خدا آنست که آفرید آسمانها و زمین و آنچه ما بین آنهاست در شش روز باز قرار گرفت بر عرش نیست شما را بجز وی هیچ دوستی و نه شفاعت کننده آیا پندپذیر نمی‌شوید

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

۵

تدبیر میکند کار را فرود آورده از آسمان بسوی زمین باز بالا میرود آن کار بسوی خدا در روزی که هست مقدار آن هزار سال از آن حساب که می‌شمارید

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶

اینست صفت داننده نهان و آشکارا غالب مهربان

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۗ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

۷

آنکه به نیکترین وجه ساخت هر چیز را که آفریدش و نو کرد آفرینش آدمی را از گل

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

۸

باز پیدا کرد نسل او را از خلاصه از آب خوار

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۗ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۹

باز درست اندام کردش و دمید در وی روح خود را و پیدا کرد برای شما گوش و چشمها و دلها اندکی شکر می‌کنید

وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

۱۰

و گفتند چون گم شویم در زمین آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود بلکه ایشان بملاقات پروردگار خویش کافراند

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

۱۱
حزب
۱۶۶

بگو قبض روح شما می‌کند ملک الموت که گماشته شده است بر شما باز بسوی پروردگار خویش گردانیده شوید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۱۵﴾

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي
كُنتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ

و تعجب کنی اگر در نگری وقتی که گناهکاران نگویند
کننده سر خویش باشند نزد پروردگار خویش گویند ای
پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس باز گردان ما را تا بکنیم
کار شایسته هر آئینه ما یقین کننده ایم

و اگر میخواستیم البته میدادیم هر شخصی را هدایت او و
لیکن ثابت شد وعده از جانب من که هر آئینه پر کنم دوزخ
را از جنیان و آدمیان همه یک جا

پس بچشید اینکه عذاب بسبب آنکه فراموش کردید
ملاقات اینکه روز خود را هر آئینه ما نیز فراموش کردیم
شما را و بچشید عذاب دائم بسبب آنچه میکردید

جزین نیست که ایمان می‌آورد آیات ما آنانکه چون پند داده
میشوند نگویند افتند سجده‌کنان و بی‌پایگی کنند با ستایش
پروردگار خویش و ایشان تکبر نمی‌کنند

دور می‌ماند پهلوئی ایشان از خوابگاه میخوانند پروردگار خود
را بترس و امیدواری و از آنچه روزی دادیم ایشان را خرج
می‌کنند

پس نمی‌دانند هیچ نفس چه چیز پنهان داشته شد برای
ایشان از خنکی چشم پاداش داده شد آنچه میکردند

آیا کسیکه مومن باشد مانند کسی است که فاسق باشد
برابر نمی‌شوند

اما آنانکه ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کردند پس
ایشان راست بهشتهای جای ماندن بطریق مهمانی بسبب
آنچه میکردند

و اما آنانکه فاسق بودند پس جای ایشان دوزخست هر
گاهیکه خواهند که بیرون آیند از آنجا باز گردانیده شوند
دران و گفته شود بایشان بچشید عذاب آتش که آن را
دروغ میداشتید

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۗ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۗ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ ۚ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنظَرُونَ

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

و البته بچشانیم ایشانرا عذاب نزدیک یعنی در دنیا اینکه
طرف از عذاب بزرگ بود که ایشان بازگردند

و کیست ستمکارتر از کسیکه پند داده شد بآیات پروردگار
خویش باز روی بگرداند از آن هر آئینه ما از گنهکاران انتقام
کشنده ایم

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب پس مباش در شبه از
ملاقات قرآن و ساختیم موسی را هدایت برای بنی اسرائیل

و پیدا کردیم از ایشان پیشوایان که راه می نمودند بفرمان
ما وقتی که صبر کردند و بآیات ما یقین می آوردند

هر آئینه پروردگار تو فیصل کند میان ایشان روز قیامت در
آنچه اندران اختلاف میکردند

آیا واضح نشد ایشان را که چه قدر هلاک کردیم پیش از
ایشان از قرنها که میروند ایشان در خانهای آن جماعه هر
آئینه درین کار نشانهها است آیا نمی شنوند

آیا ندیدند که ما روان می کنیم آب را بسوی زمین بی گیاه تا
بیرون آریم بسبب آن زراعت را میخورند از آن زراعت
چهارپایان ایشان و خود ایشان نیز آیا نمی بینند

و میگویند کی خواهد بود اینکه فتح اگر راست گوئید

بگو روز فتح سود ندهد کافران را ایمان آوردن ایشان و نه
ایشان مهلت داده شوند

پس روی بگردان از ایشان و انتظار بکن هر آئینه ایشان نیز
منتظرانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

و توکل کن بر خدا و خدا و کیل بس است

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ أَلْفَىٰ تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا

ءَابَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيِّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَن تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم

مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیغمبر بترس از خدا و فرمانبرداری مکن کافران را و منافقان را هر آئینه خدا هست دانا با حکمت

و پیروی کن چیزی را که وحی فرستاده میشود بسوی تو از جانب پروردگار تو هر آئینه خدا هست آنچه میکنید خبردار

نیافریده است خدای تعالی برای هیچ مردمی دو دل در داخل بدن او و نگردانیده است آن زنان شما را که ظاهر میکنید با ایشان مادران شما و نساخته است پسر خواندگان شما را پسران شما اینکه سخن شماست که میگوئید بدهان خویش و خدا میگوید سخن راست و او دلالت میکند بر راه

نسبت کنید پسران خواندگان را به پدران ایشان اینکه راست‌ترست نزدیک خدا پس اگر ندانید پدران ایشان را پس برادران شما در دین و آزاد کردگان شما در نیست بر شما گناهی در لفظی که خطا کرده باشید بتکلم آن و لیکن گناه آنست که قصد کرد دل شما و هست خدا آمرزنده مهربان

پیغمبر سزاوارتر است بتصرف در امور مسلمین از ذاتهای ایشان و زنان پیغمبر مادران ایشانند و خداوندان قرابت بعض ایشان نزدیک‌تراند ببعض در حکم خدا از سایر مسلمانان و هجرت کنندگان لیکن آنکه بکنید سوی دوستان خود رعایتی جائز اینکه حکم هست در لوح محفوظ نوشته شده

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۗ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا

و یاد کن چون گرفتیم از پیغامبران عهد ایشانرا و از تو
بگرفتیم و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و
گرفتیم از ایشان عهد محکم

لَيَسْأَلَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَن صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

تا خدای تعالی بپرسد آن راست‌گویان را از راستی ایشان و
مهیا کرده است برای کافران عذاب درد دهنده

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

ای مسلمانان یاد کنید نعمت خدا را بر خویش وقتی که آمد
بر شما لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرها که
دیدید آنرا و هست خدا بآنچه می‌کنید بینا

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

چون آمدند بر شما از جانب بالای شما و از جانب پائین شما و
چون خیره ماندند دیده‌ها و برسید دلها بچنبر گردن و گمان
میکردید به نسبت خدا گمانهای مختلف

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

آنجا امتحان کرده شد مسلمانان را و جنبانیده شد ایشانرا
جنبانیدن سخت

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

و چون می‌گفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست
وعده نه داد ما را خدا و رسول او مگر بطریق فریب دادن

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

و چون گفتند طائفه از ایشان ای اهل مدینه سرای ماندن
نیست شما را پس بازگردید و دستوری می‌طلبید گروهی از
ایشان از جانب پیغمبر می‌گویند هر آئینه خانهای ما نامضبوط
است و نیستند آن خانهای نامضبوط نمی‌خواهند مگر گریختن

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَفْطَارِهَا ثُمَّ سُلِواُ الْفِتْنَةَ لَأَتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا

و اگر در آمده میشد بمدینه بر سر ایشان از نواحی آن پس
طلب کرده میشد از ایشان خانه جنگی البته میدادند آنرا و
توقف نمی‌کردند در دادن فتنه مگر اندکی

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَلَّهِ مِن قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ ۗ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

و هر آئینه عهد بسته بودند با خدا پیش ازین که
برنگردانند پشت را و هست عهد خدا پرسیده شده

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

بگو سود ندهد شما را گریختن اگر بگریزید از مرگ یا از کشته شدن و آنگاه بهره‌مند ساخته نشوید مگر اندکی

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

بگو کیست آنکه نگاه دارد شما را از تصرف خدا اگر بخواهد در حق شما زحمت یا برای بخواهد در حق شما نعمتی و نیابد برای خویش بجز خدا دوستی و نه یاری دهنده

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا

هر آئینه خدا میداند بازدارندگان را از شما و گویندگان را به برادران خویش که بیایید بسوی ما و حاضر نمی‌شوند بکارزار مگر اندکی

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

بخل کنان به نسبت شما پس چون بیاید ترس به بینی که ایشان در می‌نگرند بسوی تو می‌گردد چشمهای ایشان مانند کسیکه بیهوش کرده شود از سختی موت پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما بزبانهای تیز بخل کنان بر مال اینکه جماعه ایمان نیاوردند پس نابود ساخت خدا کردارهای ایشانرا و هست اینکه کار بر خدا آسان

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَن أُنْبِيَائِكُمْ لَوُ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

می‌پندارند که لشکرهای کفار نرفته‌اند و اگر بیایند لشکرهای تمنا کنند کاش ایشان صحرانشین بودندی در میان اعراب سؤال می‌کردند از اخبار شما و اگر باشند در میان شما کارزار نکنند مگر اندکی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

هر آئینه هست شما را به پیغامبر خدا پیروی نیک کسی را که توقع میداشت ثواب خدا و توقع میداشت روز آخر و یاد کرد خدا را بسیاری

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَتَسْلِيمًا

و چون دیدند مسلمانان لشکرها را گفتند اینست آنچه وعده داده بود ما را خدای و پیغامبر او و راست گفت خدا و رسول او و اینکه ماجرا نیفزود در حق ایشان مگر باور داشتن و گردن نهادن

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضَىٰ مَحَبَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا

از مسلمانان مردانند که راست کردند آنچه عهد بسته بودند
با خدا بران پس از ایشان کسی هست که بانجام رسانید
قرارداد خود را و از ایشان کسی هست که انتظار میکند و
بدل نکردند هیچ وجه بدل کردنی

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ
شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

تا جزا دهد خدا راست گویان را در مقابله راستی ایشان و
عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا برحمت بازگردد بر
ایشان هر آئینه خدا هست آمرزنده مهربان

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

و بازگردانید خدا کافران را با خشم ایشان نیافتند هیچ
منفعتی و کفایت کرد خدا از طرف مسلمانان در مقدمه جنگ
و هست خدا توانا غالب

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ
وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

و فرود آورد آنان را که مددگاری اینک لشکرها کرده بودند
از اهل کتاب از قلعهائی ایشان و افگند در دل ایشان خوف
طائفه را می‌کشیدید و اسیری گرفتید طائفه را

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

و عاقبت کار بشما داد زمین ایشانرا و خانهای ایشانرا و
مالهای ایشان را و نیز عاقبت کار بشما داد زمینی را که
نفرسوده‌اید آنرا و هست خدا بر همه چیز توانا

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای پیغمبر بگو بزنان خود اگر خواسته باشید زندگانی دنیا و
آرایش آن پس بیایید تا جامه دهم شما را و رها کنم شما را
رها کردن نیک

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر میخواهید خدا و پیغامبر را و سرای آخرت را پس هر
آئینه خدا آماده ساخت برای زنان نیکوکاری کننده از شما
مزد بزرگ

يَنْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُصَعَفُ
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

ای زنان پیغمبر هر که بعمل می‌آورد از شما بدکاری ظاهر دو
چند کرده شود ویرا عذاب دو چندان و هست اینکه مقدمه
بر خدا آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

۳۲

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتَيْنَاكِ الْكِتٰبَ لَا تَتَّبِعُوا هٰذَا الْبَاطِلَ الَّذِيْ
اَفْتَرْتُمْ لَكُمْ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۗ اِنَّ اَكْبَرَ
اِلْحَادِثٰتِ الَّذِيْنَ اَفْتَرُوْا عَلٰى رُءُوسِهِمْ اَنْ يَّسْئَلُوْا
الَّذِيْنَ اٰتٰهُمْ الْكِتٰبَ بِالْحِكْمَةِ اَنْ يَّخُذُوْا مِنْهَا
بِشَيْءٍ ۗ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۗ

۳۳

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

۳۴

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

۳۵
۳۶۵ر

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

و هر که فرمانبرداری کند از شما خدا را و پیغامبر او را و
بکند کار نیک بدهیم او را مزد او دو بار و مهیا کردیم برای
او روزی نیک

ای زنان پیغمبر نیستید شما مانند هر کدام از سائر زنان اگر
پرهیزگاری دارید پس ملائمت نکنید در سخن گفتن که
آنگاه طمع کند کسیکه در دل او بیماری است و بگو سخن
نیکو

و بمانید در خانه‌های خویش و اظهار تجمل نکنید مانند اظهار
تجمل که در جاهلیت پیشین بود و بر پادارید نماز را و
بدهید زکوة را و فرمانبرداری خدا و رسول او کنید جز
اینکه نیست که می‌خواهد خدا تا دور کند از شما پلیدی را
ای اهل بیت و تا پاک کند شما را پاک کردنی

و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانه‌های شما از آیتهای خدا
و از حکمت هر آئینه خدا هست لطف کننده خبردار

هر آئینه مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان باور
دارنده و زنان باور دارنده و مردان طاعت کننده و زنان
طاعت کننده و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده و
مردان شکیبائی کننده و زنان شکیبائی کننده و مردان
فروتنی نماینده و زنان فروتنی نماینده و مردان صدقه
دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دارنده و زنان
روزه دارنده و مردان حفاظت کننده شرمگاه خود را و زنان
محافظت کننده و مردان یاد کننده خدای را بسیاری و زنان
یاد کننده مهیا کرده است خدای تعالی برای ایشان آمرزش و
مزد بزرگ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ۗ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ ۗ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ ۗ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ ۗ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

و نیست هیچ مومن و هیچ مومنه را چون مقرر کند خدا کاری و رسول او آنکه باشد ایشان را اختیار در آن کار خویش و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس هر آئینه گمراه شد گمراهی ظاهر

و یاد کن چون میگفتی با شخصی که انعام کرده است خدا بر وی و نیز انعام کرده تو بر وی که نگاهدار بر خود زن خود را و بترس از خدا و پنهان می‌کردی در ضمیر خویش آنچه خدا پدید آورده اوست و می‌ترسیدی از مردمان و خدا سزاوارترست بآنکه بترسی از وی پس وقتی که بانجام رسانید زید از زینب حاجت را یعنی طلاق داد بزنی دادیم ترا زینب تا نباشد بر مسلمانان هیچ تنگی در نکاح کردن زنان پسر خواندگان خویش چون بآخر رسانند از ایشان حاجت را و هست امر خدا البته کردنی

نیست بر پیغامبر هیچ تنگی در آنچه حلال ساخته است خدا برای او مانند آئین خدا در حق آنانکه گذشتند پیش ازین و هست کار خدا اندازه مقرر کرده شده

پیش از وجود مانند آئین خدا در حق آنانکه میرسانند پیغامهای خدا را و می‌ترسند از وی و نمی‌ترسند از هیچکس مگر از خدا و بس است خدا حساب کننده

نیست محمد ص پدر هیچکس از مردان شما و لیکن پیغامبر خداست و مهر پیغامبران است و هست خدا بهر چیز دانا

ای مسلمانان یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار

و بپاکی بخوانید او را صبح و شام

اوست آنکه رحمت می‌فرستد بر شما و دعای رحمت میکنند بر شما فرشتگان او تا بر آرد شما را از تاریکیها بسوی روشنی و هست خدا بمسلمانان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

دعای خیر ایشان روز که ملاقات کنند بخدا اسلام است و آماده کرده است برای ایشان مزد نیک

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیغامبر هر آئینه ما فرستادیم ترا گواهی دهنده و مژده رساننده و ترساننده

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

و خواننده بسوی خدا بحکم او و چراغ روشن

وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشان را باشد از جانب خدا بخشایش بزرگ

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و فرمان مبر کافران را و منافقان را و از نظر اعتبار بگذار رنجانیدن ایشانرا و توکل کن بر خدا و بسست خدا کارساز

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای مسلمانان چون نکاح کنید زنان مومنه را باز طلاق دهید ایشانرا پیش ازان که دست رسانید بایشان پس نیست شما را بر اینکه زنان هیچ عدتی که بشمارید آنها پس متعه دهید اینکه مطلقات را و بگذارید اینها را گذاشتن نیک

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

ای پیغامبر هر آئینه ما حلال کردیم برای تو زنان تو که داده مهر ایشان و کنیزکانی که مالک ایشان شده است دست تو از آنچه خدا عائد ساخته است بر تو و حلال کردیم دختران عم ترا

و دختران عمههائی ترا و دختران خال ترا و دختران خالههائی ترا آنانکه هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زن مسلمان اگر به بخشد خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغامبر که بزنی گیرد آن را خاص برای تو بجز مسلمانان هر آئینه دانستیم آنچه فرض ساخته ایم بر ایشان در حق زنان ایشان و در حق کنیزکانی که مالک آنست دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی و هست خدا آمرزنده مهربان

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُحْوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَظْرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيهِ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِيهِ مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تَخَفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

موقوف داری هر کرا خواهی از ایشان و جای دهی نزدیک
خویش هر کرا خواهی و اگر خواهش کنی زنی را از انجمله
که یکسو کرده آنها پس نیست هیچ گناهی بر تو اینکه
رخصت دادن نزدیکتر است از آنکه خنک شود
چشم ایشان و اندوه نخورند و خشنود شوند بآنچه بدادی
ایشان را همه ایشان و خدا میداند آنچه در دلهای شماست
و هست خدا دانا بردبار

حلال نیستند ترا زنان بعد ازین و نه حلالست آنکه بدل
کنی بجای ایشان زنان دیگر را اگر چه بشگفت آرد ترا حسن
ایشان مگر آنچه مالک شد دست تو و هست خدا بر همه
چیز نگهبان

ای مسلمانان در نیائید بخانه‌ای پیغامبر مگر وقتی که
دستوری داده شود شما را برای طعامی نه انتظارکنان پخته
شدن طعام را و لیکن چون خوانده شود شما را درآیید پس
چون طعام خوردید پراگنده شوید
و نه آرام گیران برای سخنی هر آئینه اینکه کار میرنجاند
پیغامبر را پس شرم میداشت از شما و خدا شرم نمیدارد
از سخن راست و چون طلب کنید از زنان پیغامبر رختی پس
طلب کنید آنرا از پس پرده اینکه خصلت پاکتر است برای
دل شما و دل ایشان و سزاوار نیست شما را که برنجانید
پیغامبر خدا را و نه آنکه نکاح کنید زنان او را پس از وی
هرگز هر آئینه اینکه کارست نزدیک خدا گناه بزرگ

اگر آشکارا کنید چیزها یا پنهان دارید آنرا پس هر آئینه
خدا هست بهر چیز دانا

لَا جُنَاحَ عَلَيْنَ فِيْ ءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَّا أَكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَنَا وَإِنَّمَا مَبِينَا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذِنَ عَلَيْهِنَّ مِمَّنْ جَلَبِيْبُهُنَّ ذَٰلِكَ أَذْنَىٰ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِنَنَّ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

لَئِن لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۗ أَيْنَمَا تُفُوقُوا أَخِذُوا وَفُتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۗ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

نیست هیچ بزه بر زنان در پرده نپوشیدن پیش پدران
خویش و نه پیش پسران خویش و نه برادران خویش و نه
پسران برادران خویش و نه پسران خواهران خویش و نه
زنان همجنس خویش و نه آنچه مالک آن شد دست ایشان و
بترسید ای زنان از خدا هر آئینه خدا هست بر همه چیز
گواه

هر آئینه خدا و فرشتگان او درود میفرستند بر پیغمبر ای
مسلمانان درود فرستید بر وی و سلام گوئید سلام گفتنی

هر آئینه آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبر او را لعنت کرد
خدا ایشانرا در دنیا و آخرت و مهیا ساخت برای ایشان
عذاب خوار کننده

و آنانکه میرنجانند مردان مسلمانان و زنان مسلمانان را بغیر
گاهی که بعمل آورده باشند هر آئینه برداشتند بار بهتان
را و گناه ظاهر را

ای پیغمبر بگو بزنان خود و دختران خود و بزنان مسلمانان
که فرو گذارند بر خود چادرهائی خود را اینکه نزدیک ترست
بانکه شناخته شوند پس ایشانرا ایذا داده نشود و هست
خدا آمرزنده مهربان

و اگر باز نمانند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست و
خبر بد فاش کنندگان در مدینه البته برغلانیم ترا بر ایشان
باز همسایه نباشند با تو در مدینه مگر بزمانی اندک

لعنت کرده شدگان هر جا که یافته شوند اسیر گرفته شود
ایشانرا و کشته شود ایشانرا کشتن بسیار

مانند روش خدا در آنانکه بگذشتند پیش ازین و هرگز
نیابی روش خدا را تغییر

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۗ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

سؤال می‌کنند ترا مردمان از قیامت بگو جز اینکه نیست که معرفت آن نزدیک خدا است و چه چیز خبر داد ترا شاید که قیامت موجود شود در زمان نزدیک

۶۴

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

هر آئینه خدا لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است برای ایشان آتش

۶۵

خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا اَلَّا يَمۡجُدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

جاودان آنجا همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یاری دهنده

۶۶

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيَّتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا

روزی که گردانیده شود روی ایشان در آتش گویند ای کاش ما فرمان می‌بردیم خدا را و فرمان می‌بردیم پیغامبر را

۶۷

وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلًا

و گویند ای پروردگار ما هر آئینه ما فرمان می‌بردیم مهتران خود را و بزرگان خود را پس گمراه ساختند ما را از راه

۶۸

رَبَّنَا اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا

ای پروردگار ما بده ایشان را دو چند از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنتی سخت

۶۹

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ءَادَوْا مُوسٰى فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا

ای مسلمانان مباشید مانند آنانکه رنجانیدند موسی را پس پاک ساخت خدای تعالی او را از آنچه گفته بودند و بود موسی نزدیک خدا با آبرو

۷۰

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُولُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا

ای مسلمانان بترسید از خدا و بگوئید سخن استوار

۷۱

يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا

تا بصلاح آرد کردارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را و هر که فرمان برد خدای و رسول او را پس هر آئینه مطلب‌یاب شد بغیروزی بزرگ

۷۲

اِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمٰنَةَ عَلٰى السَّمٰوٰتِ وَاْلْاَرْضِ وَاْلجِبٰلِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسٰنُ ۗ اِنَّهٗ كَانَ ظٰلِمًا جَهُوْلًا

هر آئینه ما پیش آوردیم امانت را بر آسمانها و بر زمین و بر کوهها پس قبول نکردند که بردارند آن را و بترسیدند از آن و برداشت آنرا آدمی هر آئینه وی هست ستمکار نادان

۷۳

لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَاْلْمُشْرِكِيْنَ وَاْلْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

تا شود آخر کار آنکه عذاب کند خدای تعالی مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و برحمت رجوع کند بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و هست خدا آمرزنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
۳۷۵

يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّا لَنَمُنُّ بِكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

همه ستایش خدائاست که بدست اوست آنچه در
آسمانهاست و آنچه در زمین است و مر او راست ستایش در
آخرت و اوست با حکمت آگاه

میداند آنچه در می‌آید به زمین و آنچه بر می‌آید از وی و
آنچه فرود می‌آید از آسمان و آنچه بالا میرود در وی و
اوست مهربان آمرزنده

و گفتند کافران نخواهد آمد پیش ما قیامت بگو آری قسم
پروردگار من البته خواهد آمد بشما پروردگاری که داننده
پوشیده است غائب نشود از وی هم وزن ذره در آسمانها و
نه در زمین و نیست خردتر از آن و نه بزرگتر مگر ثبت است
در کتاب ظاهر

تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند
آن جماعه ایشان راست آمرزش و روزی گرامی

و آنانکه سعی کردند در رو آیات ما مقابله کنان آن جماعه
ایشان راست عذاب از عقوبت درد دهنده

و می‌بینند آنانکه داده شده است ایشان را علم چیزها که
فرود آورده شد از جانب پروردگار تورااست و دلالت کننده
بسوی راه خدای غالب ستوده‌کار

و گفتند کافران با یکدیگر آیا دلالت کنیم شما را بر مردی
که خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شوید تمام
پاره پاره شدن هر آئینه شما در آفرینش نو باشید

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

آیا بر بسته است بر خدا دروغ را یا باو جنونی است بلکه آنانکه ایمان نمی‌آرند بآخرت در عقوبت باشند و در گمراهی دوراند

آیا ندیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس پشت ایشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره‌ها از آسمان هر آئینه درین کار نشانه است هر بنده رجوع کننده را

و هر آئینه دادیم داود را از نزدیک خود بزرگی گفتیم ای کوهها بزیر و بم تسبیح گوئید همراه او و مسخرش ساختیم مرغانرا و نرم گردانیدیم برای او آهن

فرمودیم که بساز زرهای گشاده و اندازه نگاهدار در بافتن حلقها و ای اهل بیت داود بعمل آرید کردارهای شایسته هر آئینه من بآنچه میکنید بینا ام

و مسخر ساختیم برای سلیمان باد را سیر اول روز و یک ماهه راه بود و سیر آخر روز او نیز یکماهه راه بود و روان ساختیم برای او چشمه مس و مسخر ساختیم از دیوان کسی را که کار میکرد پیش او بحکم پروردگار خویش و هر که کجی کند از دیوان از حکم ما بچشانیم او را پاره از عقوبت دوزخ

می‌ساختند برای او آنچه میخواست از قلعه‌ها و صورتها و کاسها بقدر حوضها و دیگها ثابت در جاهای خود گفتیم بعمل آرید ای کسان داود سپاسداری را و اندک کسی‌ست از بندگان من شکر گزارنده

پس چون مقرر کردیم بروی مرگ دلالت نکرد دیوان را بر موت او مگر کرم چوب خواره که می‌خورد عصای سلیمان را پس چون بیفتاد واضح شد پیش دیوان که اگر می‌دانستند غیب را درنگ نمی‌کردند در عذاب خوار کننده

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِن نَّشَأُ نَحْصِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ
كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

۹

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يٰجِبَالُ اَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ

۱۰
حزب
۱۷۲
۳۷۱

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَاقِمْ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۚ إِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۱

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۖ
وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنَ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِن عَذَابِ السَّعِيرِ

۱۲

يَعْمَلُونَ لَهُو مَا يَشَاءُ مِن مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ ۖ وَجِفَانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ ۖ اَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ

۱۳

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖٓ إِلَّا دَابَّةٌ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهٖ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

۱۴

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ وَبَلَدُهُ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

هر آئینه بود قوم سبا را در جای ماندن نشانه مر ایشان را بود و بوستان از جانب راست و از جانب چپ گفتیم بخورید رزق پروردگار خویش و شکر گوئید او را شما را شهری هست پاکیزه و پروردگاری آمرزنده

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ

پس روی گردانیدند یعنی از شکر پس فرستادیم بر ایشان سیلی تند و عوض دادیم ایشانرا بجای دو بوستان ایشان دو بوستانی دیگر خداوند میوه‌های بد مزه و خداوند درخت گز و چیزی اندک از درخت کنار

ذَٰلِكَ جَزَايَنَّهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَافِرَ

اینکه سزا دادیم ایشانرا بسبب ناسپاسی ایشان و سزا نمی‌دهیم مگر ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ

و پیدا کردیم میان ایشان و میان آن دیهها که برکت نهادیم دران (یعنی شام) دیهها متصل با یکدیگر و مقرر کردیم دران دیهها آمد و رفت را، گفتیم سیر کنید درین دیهها شبها و روزها ایمن شده

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

پس گفتند یعنی بزبان حال ای پروردگار ما دوری پیدا کن در میان سفرهای ما و ستم کردند بر خویش پس گردانیدیم ایشانرا افسانه‌ها و پاره پاره ساختیم ایشان را تمام پاره پاره ساختن هر آئینه درین ماجرا نشانه است هر صبر کننده شکر گوینده را

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و هر آئینه راست یافت شیطان در حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی او کردند مگر گروهی اندک از مومنان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيظٌ

و نبود شیطان را بر ایشان هیچ غلبه لیکن مبتلا گردانیم تا بدانیم کسی را که ایمان می‌آرد باخترت از آنکه وی در شبه است و پروردگار تو بر هر چیز نگاهبان است

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ رَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ

بگو بخوانید آنانرا که گمان میکنید بجز خدا مالک نیستند هموزن یک ذره در آسمانها و نه در زمین و نیست ایشان را در آسمان و زمین هیچ شرکتنی و نیست خدا را از ایشان هیچ یاری دهنده

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ
إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًىٰ أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ
الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَعْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا
تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ
يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و سود نکند درخواست نزدیک خدای تعالی مگر برای کسیکه دستوری داده باشد برای او (اهل محشر مضطرب شوند) تا آنگاه که اضطراب دور کرده آید از دل ایشان گویند چه چیز فرموده است پروردگار شما ملاء اعلى گویند فرموده است سخن راست و اوست بلند مرتبه بزرگتر

بگو که روزی میدهد شما را از جانب آسمانها و زمین باز بگو خدا میدهد و هر آئینه ما یا شما بر هدایتیم یا در گمراهی ظاهر

بگو سؤال کرده نخواهید شد شما از گناه ما و سؤال کرده نخواهیم شد ما از آنچه شما می‌کنید

بگو جمع خواهد کرد پروردگار ما میان ما باز حکم کند میان ما یعنی میان ما و شما بر راستی و اوست حکم کننده دانا

بگو بنمائید مرا آنانکه ایشانرا لاحق کرده‌اید بخدا شریک ساخته، نچنین است بلکه خدا همونست غالب با حکمت

و نفرستادیم ترا الا برای مردمان همه ایشان مژده دهنده و ترساننده و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

و میگویند کی بوجود آید اینکه وعده اگر شما راست‌گوئید

بگو شما را است وعده روزی که باز پس ننمائید ازان ساعتی و نه پیش دستی کنید

و گفتند کافران یعنی مشرکان هرگز باور نداریم اینکه قرآن را و نه آن کتاب را که پیش از وی بود و تعجب کنی ای بیننده اگر به بینی چون ستمکاران ایستاده کرده شوند نزدیک پروردگار خویش باز میگرداند بعض ایشان بسوی بعض سخن را یعنی جواب و سؤال کنند میگویند آنانکه ناتوان گرفته شد ایشانرا بآنانکه سرکشی کردند اگر نمی‌بودید شما هر آئینه ما مسلمان می‌شدیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا اَنْحُنْ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

گفتند سرکشان بناتوانان آیا ما بازداشتیم شما را از هدایت
بعد از آنکه آمد بشما بلکه شما بودید گناهکار

و گفتند ناتوانان سرکشان را نه بلکه بازداشت ما را مگر
شب و روز (یعنی مگر شما که پیوسته در سعی آن بودید)
چون میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و مقرر کنیم برای
او همتایان را و در دل دارند همه ایشان پشیمانی چون
بینند عذاب را و بیاندازیم طوقها در گردن کافران سزا داده
نمی‌شوند مگر بوفق آنچه میکردند

و نفرستادیم در هیچ دهی بیم کننده را مگر گفتند نعمان
آن ده هر آئینه ما بآنچه فرستاده شده است شما را همراه
آن نامعتقدیم

و گفتند ما زیاده‌تریم باعتبار اموال و اولاد و نیستیم ما
عذاب کرده شده

بگو هر آئینه پروردگار من گشاده میکند روزی را برای هر
که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد لیکن اکثر
مردمان نمیدانند

و نیست اموال شما و نه اولاد شما آنچیز که مقرب گرداند
شما را نزدیک ما بمرتبه قریب لیکن مقرب آنست که ایمان
آورد و کرد کردار شایسته پس آن جماعه ایشانراست جزاء
دو چند بمقابله آنکه عمل کردند و ایشان در کوشکهای بلند
ایمن باشند

و آنانکه سعی میکنند در رد آیات ما مقابله کنان آن جماعه
در عذاب حاضر کرده شوند

بگو هر آئینه پروردگار من گشاده میکند روزی را برای هر
که خواهد از بندگان خود و تنگ میسازد برای هر که خواهد
و هر چه خرج کنید از هر جنس که باشد پس خدای عوض
آن دهد و او بهترین روزی دهندگان است

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَاَنْدَادًا
وَأَسْرُوا التَّامَّةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا اِنَّا بِمَا
اُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ
اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءٰمِنُونَ

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِيْ ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ اُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُحْضَرُونَ

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّٰزِقِينَ

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

و روز که برانگیزد خدا ایشانرا همه یک جا باز بگوید
بفرشتگان آیا ایشان شما را عبادت می‌کردند

فرشتگان گویند پاکی‌تر است تو کار سازمانی سوای ایشان
بلکه ایشان عبادت می‌کردند دیوان را اکثر ایشان بدیوان
اعتقاد داشتند

پس امروز نمی‌تواند بعضی شما برای بعضی سود رسانیدن و
نه زیان کردن و فرمائیم ستمکاران را بچشید عذاب آتشی
که شما دروغ می‌داشتید آنرا

و چون خوانده می‌شود بر ایشان آیات ما (روشن آمده)
گویند با یکدیگر نیست اینکه پیغامبر مگر مردیکه میخواهد
که باز دارد شما را از آنچه می‌پرستیدند پدران شما و
گویند نیست اینکه قرآن مگر دروغی برافته و گویند
کافران سخن راست را چون بیاید بدیشان نیست اینکه مگر
سحر ظاهر

و ندادیم مشرکان عرب را کتابها که بخوانند آنرا و نه
فرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ ترساننده

و دروغی داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند و اینکه
مشرکان نرسیده‌اند بده یک آنچه داده بودیم به پیشینیان
پس بدروغ نسبت کردند پیغامبران مرا پس چگونه بود
عقوبت من

بگو جز اینکه نیست که پند میدهم شما را بیک کلمه که
برخیزید برای خدا دوگان دوگان و یک یک باز تامل کنید که
نیست باین یار شما هیچ جنونی نیست مگر بیم کننده برای
شما پیش از آمدن عذاب سخت

بگو آنچه سؤال کرده باشم از شما از جنس مزد پس آن
شماراست نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیز
خبردارست

بگو هر آینه پروردگار من برتابد از علم غیب وحی راست را
آن پروردگار دانائی پوشیده است

۴۱

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحَيَّ أَكْثَرَهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

۴۲

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

۴۳

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرَىٰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۴۴

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

۴۵

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

۴۶

حزب
۱۷۴
۳۷۵ر

قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بَوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۴۷

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

۴۸

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمُ الْغُيُوبِ

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

بگو آمد سخن راست و آفرینش تو نمیکند معبود باطل و نه دیگر بار آفریند

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

بگو اگر گمراه شدم پس جز اینکه نیست که گمراه میشوم بر نفس خویش و اگر راه یابم پس بسبب آنست که وحی فرستد بسوی من پروردگار من هر آئینه وی شنوا نزدیک است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

و تعجب کنی اگر بینی چون مضطرب شوند پس نباشد از عذاب خلاص شدن و گرفته شوند از هر جانب نزدیک

وَقَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ ۗ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و گویند آنگاه ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود ایشانرا بدست آوردن ایمان از جای دور (یعنی محال شد)

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ ۗ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و حال آنکه کافر بودند بقرآن پیش ازین و میاندازند نادیده از مکان دور

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

و جدائی افکنده شده میان ایشان و میان آنچه میخواستند چنانچه کرده شد بامثال ایشان پیش ازین هر آئینه ایشان بودند در شک قوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

همه ستایش خدای را است آفریننده آسمانها و زمین سازنده فرشتگان را پیغامبر سازنده ایشان را خداوند بازوها دوگان دوگان و سهگان سهگان و چهارگان چهارگان زیاده میکند در آفرینش هر چه خواهد هر آئینه خدا بر هر چیز تواناست

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مِّثْنَىٰ وَثَلَاثَ وَرُبْعَ ۚ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه گشاده سازد خدا برای مردمان از رحمت پس هیچ بند کننده نیست آنرا و آنچه بند کند پس هیچ گشاده سازنده نیست آنرا بعد از وی (یعنی غیر وی) و اوست غالب با حکمت

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَدْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَآَنَىٰ تُؤَفَّكُونَ

ای مردمان یاد کنید نعمت خدا بر خویش آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا روزی میدهد خدا شما را از جانب آسمان و زمین نیست هیچ معبود مگر وی پس از کجا گردانیده می‌شوید

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ
مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ
مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر آئینه بدروغ نسبت کرده شدند پیغامبران پیش از تو و بسوی خدا باز گردانیده می‌شود کارها

ای مردمان هر آئینه وعده خدا راست است پس فریفته نکند شما را زندگانی دنیا و نفریبید شما را به نسبت خدا شیطان فریب دهنده

هر آئینه شیطان شما راست دشمن پس دشمن گیرید او را جز اینکه نیست که میخواند تابعان خود را تا باشند از اهل دوزخ

آنانکه کافر شدند ایشانراست عذاب سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند عملهای شایسته ایشان راست آمرزش و مزد بزرگ

آیا کسیکه آراسته کرده شد برای او عمل زشت او پس نیک دید آنرا مثل مومن صالح باشد پس هر آئینه خدا گمراه میکند هر کرا خواهد و راه می‌نماید هر کرا خواهد پس باید که هلاک نشود نفس تو بر ایشان از روی دریغ هر آئینه خدا داناست آنچه می‌کنند

و خدا آنست که فرستاد بادهای را پس برانگیخت آن بادهای ابر را پس روان کردیم ابر را بسوی شهر مرده پس زنده ساختیم بآن ابر زمین را بعد مرده بودن آن همچنین خواهد بود برانگیختن مردگان

هر که خواهد ارجمندی پس خدائراست ارجمندی همه یکجا بسوی او بالا میرود سخنی پاک و عمل صالح بلند می‌گرداندش خدا و آنانکه می‌اندیشند فتنه‌ها ایشانراست عذاب سخت و بداندیشی ایشان همون نابود شود

و خدا آفرید شما را از خاک باز از نطفه باز گردانید شما را جفت مرد و زن و در شکم بر نمیدارد هیچ زنی و نمی‌زاید مگر بعلم خدا و زندگانی داده نمی‌شود هیچ دراز عمری و کم کرده نمی‌شود از عمر وی الا ثبت است در کتاب هر آئینه اینکه کار بر خدا آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شْرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵
فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۗ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشْرِكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵
حزب
۱۷۵
۳۷۸۸

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلَيْهَا لَا يُمْحَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۗ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

و برابر نیستند یعنی یکسان نمی‌شود باختلاط دو دریا اینکه یک شیرین و نهایت شیرین است خوشگوار است آب او و آن دیگر شور بتلخی مائل است و از هر یکی می‌خورید گوشت تازه و بر می‌آرید زیوری که می‌پوشید آنرا و می‌بینی کشتیها را در دریا شکافنده آب تا روزی طلب بکنید از فضل او و تا بود که شما شکر گوئید

در می‌آرد شب را در روز و در می‌آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماه را هر یکی میرود بمیعادی معین اینست خدا پروردگار شما او را است بادشاهی و آنانکه می‌پرستید بجز وی مالک نمی‌شوند مقدار پوست خسته

اگر بخوانید ایشانرا نشوند خواندن شما را و اگر بفرض بشنوند قبول نکنند گفته شما و روز قیامت منکر شوند شریک مقرر کردن شما را و خبر ندهد ترا هیچکس مانند دانا

ای مردمان شماست محتاج بسوی خدا و خدا همونست بی احتیاج ستوده‌کار

اگر خواهد نابود سازد شما را و بیارد آفرینش نو

و نیست اینکه کار بر خدا دشوار

و برنمیدارد هیچ بردارنده بار دیگری را و اگر بخواند گرانبار کسی را بسوی بار خویش برداشته نشود ازان بار چیزی اگر چه آن کس خداوند خویشی باشد جز اینکه نیست که بیم می‌کنی آنانرا که می‌ترسند از پروردگار خویش غائبانه و بر پا داشته‌اند نماز را و هر که پاک شد پس جز اینکه نیست که پاک میشود برای نفع خویش و بسوی خدا است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و برابر نیستند نابینا و بینا

۲۰

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

و نه تاریکیها و نه روشنی

۲۱

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الحُرُورُ

و نه سایه و نه باد گرم

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِو برابر نمی‌شوند زندگان و مردگان هر آئینه خدا می‌شنواند
هر کرا خواهد و نیستی تو شنونده کسیکه در گور باشد

۲۳

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

نیستی تو مگر ترساننده

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
فِيهَا نَذِيرٌهر آئینه ما فرستاده‌ایم ترا بدین راست بشارت دهنده و
بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر گذشته است دران بیم
کننده

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِو اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر آئینه دروغی داشته
بودند آنانکه پیش از ایشان بودند آمدند بدیشان
پیغامبران ایشان به نشانهای واضح و بنامهای الهی و بکتاب
روشن

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

باز گرفتار کردم کافران را پس چگونه بود عقوبت من

۲۷

۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌآیا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب را پس برآوردیم
بسبب آن میوه‌های گوناگون رنگ آن و از کوه راهاست
گوناگون رنگ او طائفه سفید و طائفه سرخ و طائفه سیاه در
نهایت سیاهی

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌو از مردمان و جانوران و چهارپایان گوناگون است رنگ او
همچنان جز اینکه نیست که میترسند از خدا عالمان از
بندگان او هر آئینه خدا غالب آمرزنده است

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْتَجُونَ تِجْرَةً لَّن تَبُورَهر آئینه آنانکه تلاوت می‌کنند کتاب خدا را و بر پا
داشته‌اند نماز را و خرج کرده‌اند از آنچه روزی دادیم
ایشانرا پنهان و آشکارا امیدوارند سوداگری را که هرگز
هلاک نشود

۳۰

لِيُؤْفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنََّّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

تا بتمام رساند بسوی ایشان مزد ایشان را و زیاده دهد
ایشانرا از فضل خود هر آئینه او آمرزنده قدردان‌ست

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو از قرآن همونست باور
دارنده آنچه پیش از ویست هر آئینه خدا به بندگان خود
خبردار بیناست

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۗ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۚ إِنَّ
اللَّهَ ذَلِكُ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

باز میراث دادیم قرآن را بآنانکه برگزیدیم ایشان را از
بندگان خود پس بعض ایشان ستمکارست بر نفس خود و
بعض ایشان میانه‌رو است و بعض ایشان سبقت کننده
است بسوی نیکی‌ها بحکم خدا
اینست فضل بزرگ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

بوستانهای همیشه ماندن در آیند آنجا زیور داده شود
ایشانرا آنجا از قسم و ستونهای طلا و مروارید و لباس
ایشان آنجا جامه ابریشمی باشد

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۗ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

و گفتند همه ستائش خدایراست که دور کرد از ما اندوه هر
آئینه پروردگار ما آمرزنده قدرشناس است

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ ۗ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَمَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

آنکه فرود آورد ما را بسرای همیشه ماندن از فضل خود
نرسد بما آنجا هیچ رنجی و نرسد بما آنجا هیچ ماندگی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و آنانکه کافر شدند ایشانراست آتش دوزخ نه حکم کرده
شود بر ایشان تا بمیرند و نه سبک کرده شود از ایشان
چیزی از عذاب دوزخ همچنین سزا میدهیم هر ناسپاس را

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ التَّنْذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ

و اهل دوزخ فریاد کنند در آنجا که ای پروردگار ما بیرون آر
ما را تا بکنیم کار شایسته بجز آنکه میکردیم (گوئیم) آیا
زندگانی ندادیم شما را آن قدر که پند پذیر شود دران هر
که پند پذیرفتن خواهد و آمد بشما ترساننده پس بچشید
پس نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

هر آئینه خدا داننده پنهان آسمانها و زمین است هر آئینه
وی داناست بمکنون سینها

۳۵
فاطر
۳۹
۴۵

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

۴۱
حزب
۱۷۶

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۲

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

۴۳

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكَّرَ السَّيِّئُ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

۴۴

أَو لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

وی آنست که گردانید شما را جانشین در زمین پس هر که
کافر شود ضرر کفر او بر ویست و نمی‌افزاید در حق
کافران کفر ایشان نزدیک پروردگار ایشان مگر غضب را و
نمی‌افزاید در حق کافران کفر ایشان مگر زیان را

بگو آیا دیدید شریکان مقرر کرده خود را آنانکه می‌پرستید
سویای خدای را بنمائید مرا چه چیز آفریده‌اند از زمین آیا
ایشانراست شرکتی در آسمانها نه بلکه آیا دادیم ایشانرا
کتابی پس ایشان بر حجت اندازان بلکه وعده نمیدهند
ستمکاران بعض ایشان بعض را مگر بطریق فریفتن

هر آئینه خدا نگاه میدارد آسمانها و زمین را از انکه از جای
خود بلغزند و اگر بلغزند نگاه ندارد اینکه هر دو را هیچکس
بعد از خدا هر آئینه وی است بردبار آمرزگار

و قسم خوردند بخدا سخت‌ترین قسم‌های خود که اگر بیاید
بایشان ترساننده البته خواهند بود راه یافته‌تر از هر یک
امت پس چون آمد بدیشان ترساننده زیاده نکرد در حق
ایشان مگر رمیدن را (مراد دارم)

سرکشی در زمین و زیاده نکرد مگر بد اندیشی قبیح را و
فرود نمی‌آید وبال بداندیشی قبیح مگر باهل او پس منتظر
نیستند مگر آئین عقوبت پیشینیان را پس نخواهی یافت
آئین خدا را تبدیلی و نخواهی یافت آئین خدا را تغییری

آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا به بینند چگونه شد سر انجام
آنانکه پیش از ایشان بودند و آن جماعه بودند زیاده‌تر از
ایشان در قوت و هرگز نیست که عاجز کند خدا را چیزی در
آسمانها و نه در زمین هر آئینه او هست دانا توانا

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

یس .۳۶

یس: یس

مکی

۸۳ آیه

۶ صفحه

یس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یس

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

لِشَذْرٍ قَوْمًا مَّا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

قسم بقرآن با حکمت

هر آئینه تو از پیغامبرانی

بر راه راستی

مراد دارم فرو فرستادن غالب مهربان

تا بترسانی قومی را که ترسانیده نشده‌اند پدران ایشان پس ایشان غافلان‌اند

هر آئینه ثابت شد وعده عذاب بر اکثر ایشان پس اکثر ایشان ایمان نمی‌آرند

هر آئینه ما ساختیم در گردن ایشان طوقها پس آن طوقها تا زنج باشند پس ایشان سر بالا کردگانند

و ساختیم پیش روی ایشان دیواری و پس پشت ایشان دیواری باز پوشیدیم ایشانرا پس ایشان هیچ نه بینند

و برابرست بر ایشان که بیم کنی ایشانرا یا بیم نه کنی ایشان را ایمان نیاورند

جز اینکه نیست که میترسانی کسی را که پیروی پند کند و ترسد از خدا غائبانه پس بشارت ده او را بآمرزش و مزد گرامی

هر آئینه ما زنده میگردانیم مردگانرا و می‌نویسیم آنچه پیش فرستادند (یعنی از اعمال خیر و شر) و می‌نویسیم نقش اقدام ایشانرا و هر چیزرا احاطه کردیم در کتاب ظاهر یعنی لوح محفوظ

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ أَنْبِيَّيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ

۱۴

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

۱۵

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

۱۶

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۷

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۸

قَالُوا طَئِيرُكُمْ مَعَكُمْ مِمَّنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۱۹

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

۲۰

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

۲۱

وَمَا لِي لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۲

ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

۲۳

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۲۴

إِنِّي ءَأَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ

۲۵

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

۲۶

بِمَا عَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

۲۷

و بیان کن برای ایشان داستانی قصهٔ اهل قریه چون آمد بان دیده پیغامبران

آنگاه که فرستادیم بسوی ایشان دو کس را پس بدروغ نسبت کردند ایشانرا پس قوت دادیم بسومی پس بهر که گفتند هر آئینه بسوی شما فرستادگانیم

اهل ده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و نه فرو فرستاده است خدا هیچ چیز نیستید شما مگر دروغگوئی

گفتند پروردگار ما میداند که هر آئینه ما بسوی شما فرستادگانیم

و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن ظاهر

گفتند هر آئینه ما شگون بد گرفتیم بشما اگر باز نمایند سنگسار کنیم شما را و البته برسد بشما از جانب ما عقوبت درد دهنده

گفتند شگون بد شما همراه شما است آیا اگر پند داده شود شما را بر شگون بد عمل کنید بلکه شما گروهی از حد گذشته‌اید

و آمد از دورترین محلهای آن شهر مردی شتابان گفت ای قوم من پیروی کنید پیغامبران را

پیروی کنید کسی را که نمی‌طلبد از شما هیچ مزدی و ایشان راه یافتگانند

و چیست مرا که عبادت نکنم معبودی را که بیافرید مرا و بسوی وی بازگردانیده خواهید شد

آیا بجز وی خدایان گیرم که اگر بخواهد خدای تعالی در حق من زبانی دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزیرا و ایشان خلاص نکنند مرا

هر آئینه من آنگاه در گمراهی ظاهر باشم

هر آئینه من ایمان آوردم به پروردگار شما پس بشنوید از من

گفته شد او را در آی به بهشت گفت ای کاش قوم من بدانند

که بچه چیز بیمارزید مرا پروردگار من و ساخت مرا از نواختگان

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

۲۹

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

۳۰

يَحْسِرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۳۱

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

۳۲

وَإِن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

۳۳

۳۸۳ر

وَعَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

۳۴

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

۳۵

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۳۶

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

۳۷

وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسَلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

۳۸

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

۳۹

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

۴۰

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و فرود نیاوردیم بر قوم او بعد ازو هیچ لشکری از آسمان و نیستیم ما فرود آورنده لشکر

نبود عقوبت ایشان مگر یک فریاد تند پس ناگهان ایشان چون آتش فرو مرده شدند

ای وای بر بندگان نمی‌آید هیچ بدیشان فرستاده مگر باو تمسخر میکردند

آیا ندیدند چه قدر هلاک ساختیم پیش از ایشان طبقات مردمان را آیا ندیدند که آن جماعه بسوی ایشان باز نمی‌آیند

و نیست هر طبقه مگر جمع آورده نزدیک ما حاضر کرده شده

و نشانه هست برای ایشان زمین مرده زنده گردانیدیم آنرا و برآوردیم ازان دانه پس ازان دانه میخورند

و آفریدیم در زمین بوستانها از درختان خرما و درختان انگور و روان ساختیم دران بوستان چشمها

تا بخورند از میوه و آنچه مذکور شد و نساخته است میوه را دست ایشان آیا شکر نمیکنند

پاک است آنکه آفرید اجناس را تمام آن از آنچه میرویانندش زمین و از جنس آدمیان و از آنچه ایشان نمیدانند

و نشانه هست ایشان را شب مانند پوست می‌کشیم از وی روز را پس ناگهان ایشان در تاریکی آیندگان باشند

و آفتاب میروود براهی که قرارگاه وی است اینست اندازه خدای غالب دانا

و ماه مقرر کردیم برای او منزلها تا آنکه باز گردد بشکل شاخ کهنه

نه آفتاب می‌سزدش که دریابد ماه را و نه شب سبقت کننده است بر روز و هر یکی از آفتاب و ماه و ستاره‌ها در آسمانی سیر میکنند

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَدُونَ

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُوَ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و نشانه هست ایشانرا که ما برداشتیم قومی بنی آدم را در کشتی پر کرده شده

و آفریدیم برای ایشان مانند کشتی آنچه سوار میشوند بران یعنی شتر و گردن

و اگر خواهیم غرق کنیم ایشانرا پس هیچ فریادرس نباشد برای ایشان و نه ایشان رها کرده شوند

لیکن رحمت کردیم از جانب خود و بهره‌مند ساختیم تا مدتی

و چون گفته شود بایشان که بترسید از عقوبتی که پیش دو دست شما باشد و عقوبتی که پس پشت شما باشد بود که بر شما رحم کرده شود

و نمی‌آید بدیشان هیچ نشانه از نشانه‌های پروردگار ایشان الا ازان رو گردان باشند

و چون گفته شود بایشان که خرج کنید از آنچه رزق داده است شما را خدای تعالی گویند اینکه کافران بمسلمانان آیا طعام میدهیم کسی را که اگر خدای تعالی خواستی طعام دادی او را نیستید شما مگر در گمراهی ظاهر

و میگویند کافران کی باشد اینکه وعده اگر راست گویند

انتظار نمی‌کشند مگر یک نعره تند را که بگیرد ایشان را و ایشان خصومت کنان باشند

پس نتوانند وصیت کردن و نه باهل خانه خود بازگردند

و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها بسوی پروردگار خویش بشتابند

گویند ای وای بر ما که برخیزانید ما را از خوابگاه ما آری اینکه همانست که وعده داده بود خدای تعالی. و راست گفتند پیغامبران

نباشد اینکه واقعه مگر نعره تندی پس ناگهان ایشان جمع آورده نزدیک ما حاضر کرده شده باشند

پس امروز ستم کرده نخواهد شد بر هیچکس هیچ ستمی و جزا داده نخواهد شد الا بحسب آنچه میکردید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمِ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

۵۶ هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكُونَ

۵۷ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ

۵۸ سَلَّمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

۵۹ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

۶۰ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶۱ وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

۶۲ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

۶۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۶۴ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۶۵ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۶۶ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

۶۷ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

۶۸ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

۶۹ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ

۷۰ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

هر آئینه اهل بهشت امروز در کاری هستند شادانند

ایشان و زنان ایشان در سایه‌ها بر تختها تکیه زده نشینند

ایشان راست در بهشت میوه و ایشانراست آنچه طلب کنند

گفته شود سلام باد از جانب پروردگار مهربان

و بگوئیم جدا شوید امروز ای گناهکاران

آیا نفرستاده بودم بسوی شما ای اولاد آدم که مپرستید شیطان را هر آئینه وی شما را دشمن آشکارا است

و آنکه پرستید مرا اینکه است راه راست

و هر آئینه گمراه ساخت شیطان از قوم شما خلق بسیار را آیا نمی‌دانستید

اینکه آن دوزخ است که وعده داده می‌شد شما را

درآیید بآن امروز بسبب کافر بودن خود

امروز نهیم بر دهان ایشان و سخن گوید ما با دستهای ایشان و گواهی دهد پایهای ایشان بآنچه میکردند

و اگر خواهیم نابود کنیم چشم ایشان را پس سبقت کنند بسوی راه پس از کجا به بینند

و اگر خواهیم مسخ کنیم ایشان را بر جای ایشان پس بتواند گذشتن از آنجا و باز نگردند

و هر کرا عمر دراز می‌دهیم نگونسار میکنیمش در آفرینش آیا در نمی‌یابند

و نه آموختیم اینکه پیغامبر را شعر و لائق نیست او را نیست اینکه مگر پند و قرآن آشکار

تا بترساند هر که زنده باشد و ثابت شود حجت بر کافران

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
مَلَائِكُونَ

۷۲

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ
رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است
دست ما چهارپایان را پس ایشان آنرا مالک‌اند

و رام ساختیم چهارپایان را برای ایشان پس بعض ازان
سواری ایشان‌ست و بعض ازان می‌خورند

و ایشان را است در چهارپایان منفعتها و آشامیدنها آیا شکر
نمیگذارند

و گرفتند سوای خدا معبودان را تا بود که ایشان یاری داده
شوند

تتواند یاری کردن ایشان و اینکه بتان برای ایشان لشکری
حاضر کرده شده‌اند

پس اندوهگین نکند ترا سخن ایشان هر آئینه ما میدانیم
آنچه پنهان می‌کنند و آنچه آشکار می‌نمایند

آیا ندیده است آدمی که ما آفریدیم او را از نطفه پس
ناگهان او خصومت کننده آشکار شد

و پدید آورد برای ما داستانی و فراموش کرد آفرینش خود
را گفت که زنده کند استخوانها در حالتی که آن کهنه شده
باشند

بگو زنده کندش آنکه آفرید او را اول بار و او بهر قسم
آفرینش داناست

آنکه پیدا کرد از درخت سبز آتش را پس ناگهان شما ازان
درخت آتش می‌افروزید

آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه
آفریند مانند ایشان بلی و همونست آفریننده دانا

جز اینکه نیست که فرمان خدا چون بخواهد آفریدن چیزی
اینست که گویدش شو پس می‌شود

پس پاک است آنکه بدست اوست پادشاهی هر چیز و
بسوی او بازگردانیده شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالصّٰفّٰتِ صَفًّا

قسم بجماعتی از ملائکه که صف می‌کشند صف کشیدنی

۲ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا

پس قسم بجماعتی که میرانند راندنی

۳ فَالتّٰلِیٰتِ ذِكْرًا

پس قسم بجماعتی که تلاوت می‌کنند تلاوت کردنی

۴ اِنَّ اِلٰهَكُمۡ لَوٰحِدٌ

هر آئینه معبود شما یکی است

۵ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ

او پروردگار آسمانهاست و زمین است و آنچه در میان اینهاست و او پروردگار مشرقهاست

۶ اِنَّا زَيْنًا السَّمٰءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوٰكِبِ

هر آئینه ما آرایش دادیم آسمان دنیا را بزینت یعنی بستاره‌ها

۷ وَحِفْظًا مِّنۡ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ

و نگاه داشتیم از هر شیطان سرکش

۸ لَا يَسْمَعُونَ اِلٰی الْمَالِ الْاَعْلٰی وَيُقَدّفُونَ مِّنۡ كُلِّ جَانِبٍ

مقصود آنکه گوش نه نهند شیاطین بسوی ملاء اعلی و انداخته میشود بسوی ایشان شهاب از هر جانب

۹ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذٰبٌ وَّاصِبٌ

بجهت راندن ایشان و ایشانراست عذاب دائم

۱۰ اِلَّا مَنۡ خَطَفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ وَّشِهَابٌ ثَاقِبٌ

مگر کسیکه بر باید یعنی کلمه را (از کلمات ملاء اعلی) یکبار بودن پس از پی او افتد شعله سوزنده

۱۱ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَنۡ خَلَقْنَا اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنۡ طِيْنٍ لَّازِبٍ

پس استفسار کن از ایشان آیا ایشان سخت‌ترند در آفرینش یا کسیکه ما آفریده‌ایم هر آئینه ما آفریدیم ایشانرا از گل چسپنده

۱۲ بَلۡ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ

بلکه تعجب کردی یعنی از حال کافران و ایشان تمسخر می‌کنند

۱۳ وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ

و چون پند داده شود ایشانرا پند نمی‌گیرند

۱۴ وَاِذَا رَاوْا۟ اٰیٰةَ يَسْتَسْخِرُونَ

و چون به بینند نشانه را تمسخر کنند

۱۵ وَقَالُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ

و گفتند نیست اینکه قرآن مگر سحر ظاهر

۱۶ اَعۡدَا۟ مِثۡنَا وَكُنَّا تُرٰبًا وَعِظَمًا اَعۡنَا۟ لَمَبْعُوْثُونَ

آیا چون بمیریم و باشیم خاکی و استخوانی چند آیا ما برانگیخته شویم

۱۷ اَوۡ اَبَاوُنَا۟ الْاَوَّلُونَ

آیا پدران نخستین ما برانگیخته شوند

۱۸ قُلۡ نَعَمۡ وَاَنْتُمْ دٰخِرُونَ

بگو آری و شما خوار باشید

۱۹ فَاِنَّمَا هِیۡ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمۡ يَنْظُرُونَ

پس جز اینکه نیست که آن برانگیختن یک نعره تند باشد پس ناگهان ایشان بنگرند

۲۰ وَقَالُوْا یٰوٰیِلَنَا هٰذَا یَوْمُ الدِّیۡنِ

و گویند ای وای بر ما اینست روز جزا

۲۱ هٰذَا یَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِیۡ كُنْتُمْ بِهٖۡ تُكَدِّبُونَ

گفته شود اینست روز فیصل کردن قضایا که آن را بدروغ نسبت می‌کردید

۲۲ اَحْسَرُوْا الَّذِیۡنَ ظَلَمُوْا وَاَزۡوَاجُهُمْ وَمَا كَانُوْا یَعْبُدُونَ

گفته شود برانگیزید ای ملائکه ستمکاران را با همراهان ایشان و آنچه می‌پرستیدند

۲۳ مِّنۡ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهۡدُوْهُمۡ اِلٰی صِرَاطِ الْجَحِیۡمِ

بجز خدا پس دلالت کنید ایشان را بسوی راه دوزخ

۲۴ وَوَقّفُوْهُمۡ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُونَ

و بازدارید ایشانرا هر آئینه ایشان سؤال کرده خواهند شد

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

چيست شما را كه با يكديگر يارى نميكنيد

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

بلکه ایشان امروز گردن نهادگانند

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و دو آورند بعض ایشان بر بعض با یکدیگر سؤال کنان

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گویند هر آئینه شما می‌آمدید پیش ما از جانب راست

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

بلکه گویند شما نبودید مسلمانان

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭٓ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

و نبود ما را هیچ تسلطی بر شما بلکه شما بودید گروهی از حد گذشته

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰٓئِقُونَ

پس لازم شد بر ما سخن پروردگار ما که البته ما چشنده عذاب باشیم

فَأَعْوَيْنٰكُمْ إِنَّا كُنَّا عَلٰٓوِينَ

پس گمراه کردیم شما را که هر آئینه ما گمراه بودیم

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس بتحقیق همه ایشان آنروز در عذاب با هم شریک باشند

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفَعُ بِالْمُجْرِمِينَ

هر آئینه همچنین می‌کنیم با گنهکاران

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

هر آئینه ایشان چون گفته می‌شد بدیشان که نیست هیچ معبود مگر خدا سرکشی میکردند

وَيَقُولُونَ آيِنَّا لِتٰرِكُوٓآءِ الْهَيْتِنَا لِشٰعِرٍۭٓ مَّجْنُونٍۭ

و می‌گفتند آیا ما ترک کننده معبودان خود باشیم برای گفته شاعری دیوانه

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

بلکه آورد پیغامبر سخن درست را و باور داشت سائر پیغامبران را

إِنَّكُمْ لَذٰٓئِقُوٓآءِ الْعَذَابِ الْاَلِيمِ

هر آئینه شما چشنده عذاب درد دهنده باشید

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و جزا داده نخواهید شد مگر بحسب آنچه نمیکردید

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

لیکن بندگان خالص ساخته خدا

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ

اینکه جماعه ایشانراست روزی مقرر

فَوَاكِهَ وَّهُمْ مُّكْرَمُونَ

انواع میوها و ایشان نواختگانند

فِي جَنَّٰتِ النَّعِيمِ

در بهشتهای نعمت

عَلٰٓى سُرُرٍۭٓ مُّتَّقَبِلِينَ

بر تختها رو یکدیگر

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاۡسٍۭٓ مِّنْ مَّعِينٍۭ

گردانیده میشود بر ایشان جامی از شراب جاری

بَيۤضَاءَ لَذَّةٍۭ لِّلشَّرِبِينَ

سفید رنگ لذت دهنده نوشندگانرا

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنۢزَفُونَ

نه دران شراب تباهکاری باشد و نه ایشان ازان شراب مست شوند

وَعِنۢدَهُمْ قَاصِرٰتُ الْوُجُوۡهِ عِيۡنٌ

و نزدیک ایشان زنان فرود آرنده چشم باشند فراخ چشمان

كَأَنَّهُنَّ بَيۤضٌ مَّكۡنُونٌ

گویا ایشان بیضهای شترمرغ در پرده پوشیده‌اند

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

پس روی آرند بعض اهل بهشت بر بعض با یکدیگر استفسار کنان

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ

گفت گوینده از ایشان هر آئینه بود مرا هم‌نشینی

يَقُولُ أَيْنَكَ مِنَ الْمُصَدِّقِينَ

که بانکار می‌گفت آیا تو از باوردارندگان شدی

۵۳ أَعِزَّا مِثْنًا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا چون بمیریم و شویم خاکی و استخوانی چند آیا ما جزا داده خواهیم شد

۵۴ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

باز گفت آیا شما در می‌نگرید

۵۵ فَأَطَاعَ فِرْعَاوَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس در نگریمت پس دید آن همنشین خود را در وسط دوزخ

۵۶ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

گفت بخدا هر آئینه نزدیک بودی بآنکه هلاک کنی مرا

۵۷ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نبودى بخشایش پروردگار من هر آئینه شدمی از حاضر کردگان در عذاب

۵۸ أَمَّا نَحْنُ بِمَبِيتِينَ

البته نیستیم ما مرده شونده

۵۹ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

مگر بموت نخستین خود و نیستیم ما عذاب کرده شده

۶۰ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

هر آئینه این‌ست فیروزی بزرگ

۶۱ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ

برای اینکه چنین نعمت باید که عمل کنند عمل کنندگان

۶۲ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ

آیا آنچه مذکور شد نیکوتر است مهمانی یا درخت زقوم

۶۳ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

هر آئینه ما ساختیم زقوم را عقوبتی برای ستمکاران

۶۴ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

هر آئینه وی درختی است که برمی‌آید در قعر دوزخ

۶۵ طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

خوشه آن مانند سرهای شیاطین است

۶۶ فَإِنَّهُمْ لَآ يَكُلُونَ مِنْهَا فَمَا لِكُلُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس هر آئینه دوزخیان بخورند ازان درخت پس پر کنند ازان شکمها را

۶۷ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

پس هر آئینه ایشان را بران طعام آمیختنی باشد از آب گرم

۶۸ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ

باز هر آئینه بازگشت ایشان بسوی دوزخ بود

۶۹ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ

هر آئینه ایشان گمراه یافتند پدران خود را

۷۰ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ

پس ایشان بر پی پدران خود بسرعت رانده میشوند

۷۱ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ

و هر آئینه گمراه شده بودند پیش از ایشان اکثر پیشینیان

۷۲ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ

و هر آئینه فرستاده‌ایم در میان ایشان ترسانندگان

۷۳ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ

پس ببین چگونه شد انجام بیم کردگان

۷۴ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خالص ساخته خدا

۷۵ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ

و هر آئینه آواز داد ما را نوح پس نیک قبول کننده دعائیم ما

۷۶ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و رهانیدیم او را و کسان او را از اندوه بزرگ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

۷۸

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

۷۹

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ

۸۰

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

۸۱

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

۸۲

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ

۸۳
 حزب
 ۱۸۰

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

۸۴

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

۸۵

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

۸۶

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

۸۷

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۸۸

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

۸۹

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

۹۰

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

۹۱

فَرَاغَ إِلَىٰ ءَالِهِتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

۹۲

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

۹۳

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

۹۴

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ

۹۵

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ

۹۶

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

۹۷

قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنَيْنًا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

۹۸

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

۹۹

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَّهِدِينَ

۱۰۰

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

۱۰۱

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

۱۰۲

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَابَتِ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

و ساختیم اولاد او را ایشان را فقط باقی مانده

و گذاشتیم بر وی ثنای نیک در پسینان

سلام باد بر نوح در عالمها

هر آئینه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

هر آئینه او از بندگان گردیده ما است

باز غرق ساختیم دیگران را

و هر آئینه از اتباع نوح بود ابراهیم

چون آمد پیش پروردگار خود بدل مبرا از عیب

چون گفت به پدر خود و بقوم خود چه چیز را عبادت میکنید

آیا برای فاسد معبودان را بجز خدا میجوئید

پس چیست گمان شما پیروردگار عالمها

پس در نگریست ابراهیم یک باز نگریستن در ستارها

پس گفت هر آئینه من بیمار خواهم شد

پس بازگشتند از وی پشت گرداننده

پس پنهان متوجه شد بسوی معبودان ایشان پس گفت آیا چیزی نمیخورید

پس چیست شما را که سخن نمیگویید

پس متوجه شد بر ایشان میزد زدن بقوت

پس روی آوردند بسوی ابراهیم شتاب کنان، ابراهیم گفت

آیا می‌پرستید چیزی را که خود می‌تراشید

و خدا پیدا کرد شما را و آنچه میکنید

گفتند با یکدیگر بنا کنید برای ابراهیم عمارتی پس بیفکنید

او را در آتش بسیار

پس قصد کردند با وی بدسگالی را پس ساختیم ایشانرا

زیرتر

و گفت ابراهیم که هر آئینه من رونده‌ام بسوی پروردگار

خود راه خواهد نمود مرا

ای پروردگار من عطا کن مرا یعنی فرزندی از شایستگان

پس بشارت دادیم او را بنوجوانی بردباری

پس چون رسید آن طفل بآن سن که سعی تواند کرد همراه

والد خود ابراهیم گفت ای پسرک من هر آئینه من می‌بینم

در خواب که من ذبح میکنم ترا پس در نگر تا چه چیز بخاطر

تو میرسد گفت ای پدر من بکن آنچه فرموده میشود ترا

خواهی یافت مرا اگر خدا خواسته است از شکیبائی

کنندگان

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

پس چون متقاد شدند هر دو و پدر بیفگند فرزند را بجانب پیشانی

۱۰۴ وَنَدَيْتَهُ أَنْ يَا أَبْرَاهِيمَ

و آواز دادیم ابراهیم را که ای ابراهیم

۱۰۵ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

هر آئینه راست کردی خواب را هر آئینه ما همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۰۶ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

هر آئینه اینکه ماجرا امتحان ظاهر است

۱۰۷ وَفَدَيْنَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و عوض او دادیم گوسپندی مهیا برای ذبح بزرگ جثه

۱۰۸ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و گذاشتیم بر وی ثناء نیک در پسینیان

۱۰۹ سَلَّمَ عَلَيَّ إِبرَاهِيمَ

سلام باد بر ابراهیم

۱۱۰ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

همچنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۱۱ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

هر آئینه وی از بندگان گرویده است

۱۱۲ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

و بشارت دادیم او را باسحاق پیغامبری از شایستگان

۱۱۳ وَبَرَكَنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

و برکت دادیم بر ابراهیم و بر اسحاق و از اولاد ایشان بعض نیکوکار است و بعض ستم کننده آشکار است بر خویشان

۱۱۴ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و هر آئینه ما احسان کردیم بر موسی و هارون

۱۱۵ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

و نجات دادیم ایشانرا و قوم ایشانرا از اندوه بزرگ

۱۱۶ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و نصرت دادیم ایشانرا پس ایشان بودند غالبان

۱۱۷ وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و دادیم ایشانرا کتابی واضح

۱۱۸ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و دلالت کردیم ایشانرا راه راست

۱۱۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و باقی گذاشتیم بر ایشان ثنای نیک در پسینیان

۱۲۰ سَلَّمَ عَلَيَّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام باد بر موسی و هارون

۱۲۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

هر آئینه ما چنین جزا می‌دهیم نیکوکاران را

۱۲۲ إِنَّهُمَا مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

هر آئینه ایشان از بندگان گرویده‌اند

۱۲۳ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و هر آئینه الیاس از فرستادگان بود

۱۲۴ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت بقوم خود آیا پرهیزگاری نمی‌کنید

۱۲۵ أَتَدْعُونَ بَعَلًّا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

آیا پرستش میکنید بعل را (و بعل نام بتی است) و ترک می‌کنید نیکوترین آفرینندگانرا، ترک میکنید

۱۲۶ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

خدا را پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شما

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

مگر بندگان خالص کرده خدا

۱۲۸ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

و گذاشتیم بر الیاس ثنا، نیک در پسینان

۱۲۹ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

سلام باد بر الیاس

۱۳۰ سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ

هر آئینه همچین جزا میدهیم نیکوکاران را

۱۳۱ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

هر آئینه وی بود از بندگان گرویده ما

۱۳۲ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

و هر آئینه لوط بود از فرستادگان

۱۳۳ وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ

یاد کن چون نجات دادیم او را و اهل خانه او را همه یکجا

۱۳۴ إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

مگر پیرزنی که بود از باقی ماندگان

۱۳۵ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

باز هلاک ساختیم آن دیگران را

۱۳۶ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ

و هر آئینه شما گذر می‌کنید بر مسکن آن قوم صبح کنان

۱۳۷ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ

و بوقت شب نیز آیا در نمی‌یابید

۱۳۸ وَبِاللَّيْلِ أَفْلا تَعْقِلُونَ

و هر آئینه یونس بود از فرستادگان

۱۳۹ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

چون گریخت بسوی کشتی پر کرده شده

۱۴۰ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ

پس قرعه انداخت با اهل کشتی پس شد از مغلوهان

۱۴۱ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

پس فرو برد او را ماهی و او کننده بود کاریرا که موجب ملامت باشد

۱۴۲ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس اگر نه آنست که وی از تسیح کنندگان بود

۱۴۳ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

باقی می‌ماند در شکم ماهی تا روز که مردمان برانگیخته شوند

۱۴۴ لَلَّيْثِ فِي بَطْنِهِ ۚ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

پس برتافتیم او را بر زمین بی‌گیاه و او بیمار بود

۱۴۵ فَنبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ ۚ وَهُوَ سَقِيمٌ

و رویانیدیم بر سر او درختی از قسم کدو

۱۴۶ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَّقْطِينٍ

و فرستادیم او را بسوی صد هزار یا بیشتر ازان باشند

۱۴۷ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

پس ایمان آوردند پس بهره‌مند ساختیم ایشان را تا مدتی

۱۴۸ فَعَامَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

پس استفسار کن از مشرکان آیا پروردگار ایشانرا و دختران است و ایشانرا پسران

۱۴۹ فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

آیا دختر آفریدیم فرشتگان را و ایشان حاضر بودند

۱۵۰ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

آگاه باش هر آئینه ایشان از دروغگوئی خود میگویند

۱۵۱ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

که بزاد خدای تعالی و هر آئینه ایشان دروغیابند

۱۵۲ وَلَدَ اللَّهُ ۚ وَإِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

آیا اختیار کرد دختران را بر پسران

۱۵۳ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

چيست شما را چگونه حکم ميکنيد

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

آيا اندیشه نمی‌نمائيد

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آيا شما را حجتی واضح است

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

پس بياريد کتاب خود را اگر هستيد راست‌گوي

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و مقرر کردند کافران میان خدای تعالی و میان جنیان خویشی را و هر آئینه دانسته‌اند جنیان که ایشان البته حاضر کردندگانند

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

پاکیست خدائرا از آنچه بیان می‌کنند

۱۵۹ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ

مگر بندگان خالص کرده خدا

۱۶۰ إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

پس هر آئینه شما ای کافران و آنچه می‌پرستید یعنی بتان نیستید

۱۶۱ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

همه گمراه کننده برای عبادت آن معبود باطل

۱۶۲ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

مگر کسیکه او در آینده دوزخ است در علم الهی

۱۶۳ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ

فرشتگان گفتند و نیست هیچکس از ما مگر او را جای است معین

۱۶۴ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و هر آئینه ما صف کشندگانیم

۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصّٰقُونَ

و هر آئینه ما تسبیح گویندگانیم

۱۶۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و هر آئینه کافران عرب میگفتند

۱۶۷ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ

اگر بودی پیش ما خبری از پیشینیان

۱۶۸ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ

البته می‌شدیم بندگان خالص ساخته خدا

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ

باز کافر شدند بآن قرآن پس خواهند دانست عاقبت کار را

۱۷۰ فَكَفَرُوا بِهِۦ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

و هر آئینه سابقا صادر شد وعده ما برای بندگان فرستاده خویش

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

هر آئینه پیغامبران ما ایشانند نصرت دادگان

۱۷۲ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

و هر آئینه لشکر ما همونست غالب

۱۷۳ وَإِنَّا جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

پس رو بگردان از ایشان تا مدتی

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بنگر ایشانرا پس ایشان نیز خواهند دید

۱۷۵ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

آیا اینکه کافران عذاب ما را شتاب می‌طلبند

۱۷۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

پس چون فرود آید عذاب بمیدان ایشان بد باشد روز آن بیم کردگان

۱۷۷ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ

و رو بگردان از ایشان تا مدتی

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و بنگر پس ایشان نیز خواهند دید

۱۷۹ وَأَبْصَرَ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

پاکیست پروردگار ترا خداوند علیه از آنچه اینکه جماعه بیان میکنند

۱۸۰ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

و سلام بر فرستادگان خدا

۱۸۱ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سپاس خدا راست پروردگار عالمها

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

۱
۳۹۱

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

۲

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَّوَلَاتٍ حِينَ
مَنَاصٍ

۳

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۗ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
سَاحِرٌ كَذَّابٌ

۴

أَجْعَلِ الْأِلٰهَةَ إِلٰهًا وَّاحِدًا ۗ إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ

۵

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۗ إِنَّ
هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ

۶

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ۗ إِنَّ هٰذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ

۷

أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۗ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي
بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابِ

۸

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

۹

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ فَلْيَرْتَقُوا فِي
الْأَسْبَابِ

۱۰

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

۱۱

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

۱۲

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ۗ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ

۱۳

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

۱۴

وَمَا يَنْظُرُ هَتُوْلَاءِ إِلَّا صِيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقِ

۱۵
۳۹۲

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَآ قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

۱۶

قسم بقرآن خداوند پند (که آنچه بآن دعوت می‌کنی
راستست)

بلکه کافران در سرکشی و مخالفت‌اند

بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان قرن‌ها را پس فریاد
برآوردند و نبود آن وقت خلاص

و تعجب کردند از آنکه بیاید بایشان بیم کننده از قوم
ایشان و گفتند اینکه کافران اینکه شخص جادوگر
دروغ‌گوییست

آیا گردانید خدایان متعدد را یک خدای هر آئینه اینکه
چیزیست عجیب

و برفتند اشراف قوم از ایشان با یکدیگر گویان که بروید و
شکیبائی کنید بر عبادت خدایان خود هر آئینه اینکه دین تو
فتنه‌ست که اراده کرده شده است

نشیدیم اینکه قول را در دین پسین نیست اینکه مگر
افترا

آیا فرود آورده شد بر اینکه شخص قرآن از میان ما بلکه
اینکه کافران در شک انداز پند من بلکه هنوز نچشیده‌اند
عذاب مرا

آیا نزدیک ایشان است از خزانه‌های رحمت پروردگار تو غالب
بخشاینده

آیا ایشانراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان
اینهاست پس باید که بالا روند آویخته بریسمانها

لشکری هست آنجا هم آمده از گروهها شکست داده شده
از جمله گروهها

دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون
خداوند میخا

و ثمود و قوم لوط و ساکنان ایکه تکذیب کردند اینکه
جماعتها

نیست هیچکس از ایشان مگر دروغی داشت پیغامبران را
پس بوجود آمد عقوبت من

و انتظار نمی‌برند کفار اینکه عصر مگر یک نعره تند را یعنی
نسخه قیامت که نباشد آنرا هیچ توقف بازگشتن

و گفتند بطریق استهزاء ای پروردگار ما شتاب ده ما را
سرنوشت ما از عقوبت پیش از روز حساب

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ
أَوَّابٌ

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخِصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحَكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَأَسْتَغْفِرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ۗ وَذَلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ ۖ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَابٍ

يَدَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَأَحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

صبر کن بر آنچه میگویند و یاد کن بنده ما داود خداوند
قوت را هر آئینه او رجوع کننده بود

هر آئینه رام ساختیم همراه او کوهها را تسبیح میگفتند
بوقت شام و صبح

و رام ساختیم مرغان را بهم آورده هر یکی برای او
فرمانبردار بود

و محکم کردیم پادشاهی او را و دادیمش حکمت و سخن
واضح

و آیا آمده است پیش تو خبر گروه خصومت کننده با یکدیگر
چون از دیوار جسته داخل شدند بمسجد

چون درآمدند بر داود پس بترسید از ایشان گفتند مترس
ما دو خصومت کننده‌ایم ستم کرده است بعض ما بر بعض
پس حکم کن میان ما براستی و جور مکن و دلالت کن ما را
بر راه راست

اینکه برادر من ست بدست اوست نود و نه میش و پیش
من یک میش است پس گفت اینکه شخص بمن بسیار اینکه
یک میش را و درشتی کرد با من در سخن گفتن

گفت داود هر آئینه ستم کرد بر تو بخواستن میش تو تا بهم
آرد بمیشهائی خود و هر آئینه بسیاری از شریکان ستم
میکنند بعض ایشان بر بعضی مگر آنانکه ایمان آوردند و
کارهائی شایسته کردند و اندک‌اند ایشان و شناخت داود
که ما آزموده‌ایم او را پس طلب آموزش کرد از پروردگار
خود و بیفتاد سجده‌کنان و بازگشت

پس بیامرزیدیم او را آن زلت او و هر آئینه او را نزدیک ما
قربت است و نیکو بازگشت است

گفتیم ای داود هر آئینه ساختیم ترا پادشاه در زمین پس
حکم کن میان مردمان براستی و پیروی مکن خواهش نفس
را که آن گمراه کند ترا از راه خدا هر آئینه آنانکه گمراه
میشوند از راه خدا ایشانراست عذاب سخت بسبب آنکه
فراموش کردند روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۖ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتِ الْأَيْدِ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ ۖ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وَعَاخِرِينَ مَّقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

وَأذْكَرُ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۗ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۗ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان اینهاست بیهوده اینکه گمان کافران است پس وی کافران را از عقوبت آتش

آیا می‌سازیم آنانرا که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند مانند فساد کنندگان در زمین آیا می‌سازیم پرهیزگاران را مانند بدکاران

اینکه قرآن کتابیست با برکت که فرود آوردیم او را بسوئی تو تا مردمان تامل کنند در آیات او و پند گیرند خداوندان خرد

و عطا کردیم داود را فرزندی سلیمان نام نیکو بنده بود سلیمان هر آئینه او رجوع کننده بود بخدا

یاد کن چون نموده شد او را وقت پگاه اسپان تیزرو

پس گفت هر آئینه دوست داشتم اینکه اسپانرا از قبیل رغبت بمال اعراض کنان از ذکر پروردگار خود تا آنکه پنهان شد آفتاب در پرده

بازگردانید اینکه اسپانرا بر من پس شروع کرد دست رسانیدن بساقها و گردنها

و هر آئینه آزمودیم سلیمان را و انداختیم بر تخت او کالبدی باز رجوع کرد بخدا

گفت ای پروردگار من بیامرز مرا و عطا کن مرا آن پادشاهی که راست نیاید هیچکس را غیر از من هر آئینه توئی بخشاینده

و آنرا از من خواستند

پس مسخر گردانیدیم باد را میرفت بفرمان او بآهستگی روان شده هر جا که خواسته باشد

و مسخر گردانیدیم دیوان را هر عمارت بنا کننده را و هر فرود رونده را بدریا

و مسخر گردانیدیم دیوان دیگر را دست و پا بهم بسته در زنجیرها

گفتیم اینست بخشش ما پس عطا کن یا نگاهدار بغیر آنکه با تو حساب کرده شود

و هر آئینه او را نزدیک ما قربت است و نیکو بازگشت است

و یاد کن بنده ما ایوب را چون ندا کرد بپروردگار خود که دست رسانیده است مرا شیطان بر بخوری و درد

گفتیم بزن زمین را بپای خود ناگهان آن چشمه باشد که مهیا برای غسل سرد بود و آشامیدنی باشد

وَوَهَبْنَا لَهُمْ أَهْلَهُمْ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا قَاصِرًا بِيْءٍ وَلَا تَحْنُثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

وَأَذِكُرَّ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

وَأَذِكُرَّ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۗ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَّوَابٍ

جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمْ الْأَبْوَابُ

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَلَكَهَاتٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ الْأَثْرَابُ

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ تَفَادٍ

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَوَابٍ

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَبْسُؤُا الْمِهَادُ

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ

وَعَاخِرُ مِنْ شَكْلِهِۦٓ أَزْوَاجٌ

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۗ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۗ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَيَبْسُؤُا الْقُرَارُ

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان بخشایشی از نزدیک خود و پندی خداوندان خرد را

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و گفتیم بگیر بدست خود دسته شاخها پس بزن بآن و خلاف سوگند مکن هر آئینه ما یافتیم او را شکیبا نیک بنده بود ایوب هر آئینه او رجوع کننده بخدا بود

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را خداوندگان دستها و چشمها

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

هر آئینه ما یگروی ساختیم ایشانرا برای خصلتی پاک که یاد کردن آخرت است

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و هر آئینه ایشان نزدیک ما از برگزیدگان نیکان بودند

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذا الکفل را و هر یکی از نیکان بود

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

اینکه قرآن پندی هست و هر آئینه پرهیزگاران را نیکی بازگشت است

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

بوستانهای دائم است گشاده کرده برای ایشان دروازه‌ها

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

تکیه‌کنان در آنجا می‌طلبند آنجا میوه بسیار را و شراب را

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و نزدیک ایشان باشند زنان فرود آورنده چشم هم عمر با یکدیگر

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

اینست آنچه وعده داده می‌شود شما را در روز حساب

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

هر آئینه اینکه رزق ما است نباشد آنرا هیچ زوال

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

اینست جزاء و هر آئینه از حد گذشتگان را بد بازگشتنی

باشد که

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

دوزخ است درآیند آنجا پس بد آرام‌گاه است او

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

اینکه عذاب آب گرم است و زرداب است پس باید که

بچشید آنرا

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عذابی دیگرست مانند اینکه انواع مختلف

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

اینکه قومی است درآینده باتش همراه شما، متبوعان گویند

زمین گشاده مباد بر ایشان هر آئینه ایشان در آیندگان

آتش‌اند

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

تابعان گویند بلکه شما زمین گشاده مباد بر شما رسم قدیم

ساختید کفر را برای ما پس بد فرارگاهی است دوزخ

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

و عطا کردیم او را اهل خانه او و مانند ایشان همراه ایشان

گویند ای پروردگار ما هر که آئین قدیم ساخته باشد برای

ما کفر را پس زیاده کن در حق او عقوبت دوباره در آتش

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

۶۳

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

۶۴

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

۶۵

۳۹۵۹

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۶۶

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

۶۷

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ

۶۸

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

۶۹

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۷۰

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۷۱

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

۷۲

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُوَ سَاجِدِينَ

۷۳

فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۷۴

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

۷۵

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي
اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

۷۶

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

۷۷

قَالَ فَأَخْرَجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ

۷۸

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

۷۹

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

۸۰

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

۸۱

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

۸۲

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

۸۳

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

و گفتند اهل دوزخ چیست ما را که نمی‌بینیم مردانی را که می‌شمردیم ایشان را از بدان

آیا مسخره می‌گرفتیم ایشانرا آیا برگشته است از ایشان دیده‌ها

هر آئینه اینکه راست است مراد ازان خصومت کردن اهل دوزخ است با یکدیگر

بگو جز اینکه نیست که من ترساننده‌ام و نیست هیچ معبود مگر خدا یگانه با قوت

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان اینها است غالب آمرزگار

بگو اینکه خبری بزرگ است

شما از وی روی گرداننده‌اید

نیست مرا هیچ دانش بحال اینکه جماعت بلند قدر از فرشتگان چون با یکدیگر جواب سؤال میکنند

وحی فرستاده نمی‌شود بسوی من مگر آنکه من ترساننده آشکارم

یاد کن چون گفت پروردگار تو بفرشتگان هر آئینه من پیدا کننده‌ام آدمی را از گل

پس چون راست کنم او را و بدمم در وی روح خود را پس در افتید او را سجده‌کنان

پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان همه یکجا

مگر شیطان سرکشی کرد و شد از کافران

گفت خدا ای شیطان چه چیز بازداشت ترا آنکه سجده کنی چیزیرا که آفریدمش بدو دست خود آیا تکبر کردی یا بحقیقت هستی از بلند قدران

گفت من بهترم از وی آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

گفت بیرون شو از بهشت هر آئینه تو رانده شده

و هر آئینه بر تو لعنت من باد تا روز جزا

گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا آن روز که برانگیخته شوند مردمان

گفت هر آئینه تو از مهلت دادگانی

تا روز آن وقت معین

گفت شیطان پس قسم بعزت تو که البته گمراه کنم ایشان را همه یکجا

مگر بندگان خالص کرده تو از ایشان

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

فرمود پس سخن راستست اینکه و سخن راست میگویم

۸۵

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

البته پر کنم دوزخ را از تو و از آنانکه پیروی تو کنند از ایشان همه یکجا

۸۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو سؤال نمی‌کنم بر تبلیغ قرآن هیچ مزد را و نیستم از تکلف‌کنندگان

۸۷

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

نیست قرآن مگر پندی عالمها را

۸۸

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و البته خواهید دانست صدق آنرا بعد زمانی

صفحه ۱۰

آیه ۷۵

مکی

الزُّمَر: گروه‌ها

۳۹. زمر

۱

۳۹۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرو فرستادن اینکه کتاب از جانب خدای غالب با حکمت است

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

هر آئینه ما فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را بر راستی پس عبادت کن خدای را خالص کرده برای او پرستش کردن خالص

۳

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

آگاه باش مر خدایراست پرستش کردن خالص و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدا و گفتند عبادت نمی‌کنیم ایشانرا مگر برای آنکه نزدیک سازند ما را بخدا در مرتبه قرب هر آئینه خدا حکم میکند میان ایشان در آنچه ایشان در آن اختلاف دارند هر آئینه خدا راه نمی‌نماید کسی را که دروغگوئی ناسپاس است

۴

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر خواستی خدا که فرزند گیرد البته برگزیدی از انجمله که خلق کرده است چیزیرا که میخواست پاکی او راست همونست خدا یگانه با قوت

۵

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ

آفرید آسمانها و زمین به تدبیر درست می‌پیچاند شب را بروز و می‌پیچاند روز را بر شب و رام ساخت آفتاب و ماه را هر یکی میرود در زمان معین آگاه باش همونست غالب آمرزنده

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَلَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكَفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلٍ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَلْبُكَ عِآنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آفرید شما را از یک شخص باز بیافرید از آن شخص زنش را
و فرو فرستاد برای شما از چهارپایان هشت قسم می‌آفریند
شما را در شکم مادران یک نوع آفریدن بعد از آفریدن
دیگر در تاریکیهائی سه‌گانه اینست خدا پروردگار شما مر او
راست پادشاهی نیست هیچ معبود مگر او پس از کجا
گردانیده میشود

اگر ناسپاسی کنید پس هر آئینه خدا بی‌نیازست از شما و
نمی‌پسندد در حق بندگان خود ناسپاسی را و اگر
سپاسداری کنید پسند کند آنرا برای شما و بر نیارد هیچ
بردارنده بار دیگری را باز بسوی پروردگار شما بازگشت
شماست پس خبر دهد شما را آنچه میکردید هر آئینه او
دانااست بکنون سینهها

و چون برسد آدمی را رنجی دعا کند بجناب پروردگار خود
رجوع کرده بسوی او باز چون عطا کندش نعمتی از نزدیک
خود فراموش سازد آنچه دعا می‌کرد بجهت او پیش ازین و
مقرر کند برای خدا همسرانرا تا گمراه کند از راه خدا بگو
بهره‌مند باش بکفر خود اندک زمانی هر آئینه تو از اهل
دوزخی

آیا آن ناسپاس مشرک بهترست یا کسیکه او عبادت کننده
است در ساعت‌های شب سجده‌کنان و ایستاده شده می‌ترسد
از آخرت و امید می‌دارد رحمت پروردگار خود را بگو آیا
برابر می‌شوند آنانکه میدانند و آنانکه نمی‌دانند جز اینکه
نیست که پندپذیر میشوند خداوندان خرد

بگو ای محمد از طرف من ای بندگان من که ایمان آورده‌اید
بترسید از پروردگار خود آنان را که نیکوکاری کردند در
اینکه دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا گشاده است جز
اینکه نیست که تمام داده میشود صابران را مزد ایشان بی
شمار

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

بگو هر آئینه فرموده شد مرا که عبادت کنم خدای را خالص ساخته برای او پرستش

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

و فرموده شد مرا که باشم نخستین مسلمانان

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بگو هر آئینه من میترسمم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز بزرگ

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بگو خدا را عبادت می‌کنم خالص ساخته برای او پرستش خود را

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

پس عبادت کنید هر کرا خواهید بجز خدا بگو هر آئینه زیانکاران آنانند که در زیان دادند خویشتن را و اهل خود را روز قیامت آگاه باش اینکه مقدمه همان است زیان ظاهر

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۗ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ ۗ عِبَادَهُ ۗ يَعْبَادُ فَاَتَّقُونَ

ایشانرا از بالای ایشان سائبانها باشند از آتش و از زیر ایشان نیز مثل سائبانها اینکه عذاب میترساند خدا ازان بندگان خود را ای بندگان من بترسید از من

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

و آنانکه احتراز کردند از بت از انکه عبادت کنند او را و رجوع کردند بسوی خدا ایشانراست مژده پس مژده ده آن بندگان مرا

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ

که می‌شنوند سخن پس پیروی می‌نمایند نیکوترین آن را ایشانند آنانکه هدایت کرده است ایشانرا خدا و ایشانند خداوندان خرد

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

پس کسیکه ثابت شد بر وی وعده عذاب آیا تو خلاص توانی کرد آن دوزخی را

لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِعَادَ

لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود ایشانراست محلهای بلند بالای آن محلها دیگر عمارت کرده شده میرود زیر آن جوینها وعده کرده است خدا خلاف نمی‌کند خدا وعده را

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس در آورد آنرا بچشمه سارها در زمین باز برمی‌آرد بسبب آن کشت را گوناگون اقسام و باز خشک میشود پس می‌بینی آنرا زرد شده باز میکند آنرا ریزه ریزه هر آئینه درین مقدمه پندی هست خداوندان خرد را

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُو لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

آیا کسیکه گشاده کرده است خدا سینه او را برای دین اسلام پس او بر روشنی پا شد از جانب پروردگار خود مانند سخت دلان است پس وای آنان را که سخت است دل ایشان از یاد خدا ایشانند در گمراهی ظاهر

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِۦ مَن يَشَاءُ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

خدا نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعض او مانند دیگرست آیات دو تو موی خیز میشود از شنیدن آن پوست آنانکه میترسند از پروردگار خود بعد از آن نرم میشود پوست ایشان و دل ایشان نزدیک ذکر خدا اینست هدایت خدا راه می‌نماید بآن هر کرا خواهد و هر کرا گمراه کند خدا پس نیست او را هیچ راه نماینده

أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِۦ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

آیا کسیکه احتراز می‌کند بر وی خود از سختی عذاب روز قیامت و گفته شود ستمکاران را بچشیدید وبال آنچه می‌کردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

بدروغ نسبت کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بیامد بدیشان عذاب آنجا که نمی‌دانستند

فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ الْحِزْبِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابِ الْأٰخِرَةِ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

پس چشائید ایشانرا خدا خواری در زندگانی دنیا و هر آئینه عقوبت آخرت سخت‌ترست اگر می‌دانستند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و هر آئینه بیان کردیم برای مردمان درین قرآن از هر نوع داستان بود که ایشان پند گیرند

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

فرود آوردیم قرآن عربی بی عیب بود که ایشان پرهیزگاری کنند

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشٰكِسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

بیان کرد خدا داستانی بنده که در وی شریکان مختلفاند و بنده مسلم برای مردی آیا برابrand در صفت ستایش خدایراست بلکه اکثر ایشان نمی‌دانند

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

یا محمد ص هر آئینه تو خواهی مرد و هر آئینه ایشان خواهند مرد

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

باز البته شما روز قیامت نزدیک پروردگار خویش با یکدیگر خصومت خواهید کرد

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ إِذْ
جَاءَهُ^ج أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

۳۳

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^ه أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۳۴

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ^ج ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۳۵

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳۶

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ج
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

۳۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
أَنْتِقَامٍ

۳۸

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ^ج
قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ^ه أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ^ج قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

۳۹

قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ^و إِنِّي عَمِلٌ فَسُوفَ
تَعْلَمُونَ

۴۰

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

پس کیست ستم‌کارتر از کسیکه دروغ بر بست بر خدا و
دروغ داشت دین راست را چون بیامد باو آیا نیست در
دوزخ جای کافران

و آنکه آورد دین راست را و آنکه باور داشت آنرا آن جماعه
ایشانند متقیان

ایشانرا است آنچه خواهند نزدیک پروردگار ایشان اینست
جزای نیکوکاران

تا زایل کند خدا از ایشان بدترین آنچه کردند و بدهد
ایشانرا مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه می‌کردند

آیا نیست خدا کارساز بنده خود را و میترسانند ترا بآنکه
عیر خداوند و هر کرا گمراه کند خدا پس نیست او را هیچ
راه نماینده

و هر کرا راه نماید خدا پس نیست او را هیچ گمراه کننده
آیا نیست خدا غالب خداوند انتقام کشیدن

و اگر به پرسى ایشانرا که آفرید آسمانها و زمینها البته
بگویند خدا آفرید بگو دیدید آنرا که می‌پرستید بجز خدا
اگر خواهد در حق ن خدای تعالی سختی را آیا اینکه بتان
دفع کننده سختی او هستند یا اگر خواهد در حق بخشایشی
آیا اینکه بتان باز دارنده بخشایش او هستند بگو بس است
مرا خدا بر وی توکل میکنند توکل کنندگان

بگو ای قوم من عمل کنید بر وضع خود هر آئینه من نیز
عمل کننده‌ام بر وضع خود پس خواهید دانست

کسی را که بیایدش عذابی که رسوا کندش و کسی را که
فرود آید بر وی عذاب دائم

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوْلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُو لَأَفْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

هر آئینه ما فرود آوردیم بر تو کتاب را برای مردمان برآستی پس هر که راهیاب شد پس نفع او را است و هر که گمراه شد پس جز اینکه نیست که گمراه میشود بضرر خود و نیستی بر ایشان نگاهبان

خدای تعالی قبض ارواح میکند نزدیک موت آن و آن روح که نمرده است قبض آن میکند نزدیک خواب آن پس نگاه میدارد آنرا که حکم موت کرده است بر وی و میگذارد آن دیگر را تا وقتی معین هر آئینه درین مقدمه نشانه است برای قومی که تامل می‌کنند

آیا شفاعت کنندگان گرفته‌اند بجز خدا بگو ایشانرا که گرفتید اگر چه نمی‌توانستند هیچ کاری و نمی‌دانستند

بگو در اختیار خدا است شفاعت همه یکجا مر او را است بادشاهی آسمانها و زمین باز بسوی او گردانیده خواهید شد

و چون یاد کرده شود نام خدا تنها متنفر شود دل آنانکه ایمان نمی‌آرند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه بجز او هستند ناگاه ایشان شادمان میشوند

بگو بار خدایا ای پیدا کننده آسمانها و زمین داننده نهان و آشکارا تو حکم کنی میان بندگان خود در چیزی که ایشان دران اختلاف میکردند

و اگر باشد آنانرا که ستم کردند آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه آن البته عوض خود دهند آنرا بسبب سختی عذاب در روز قیامت و ظاهر شود ایشانرا از جانب خدا آنچه گمان نمی‌داشتند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ وَعَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ

و ظاهر شود ایشانرا جزای بد آنچه کرده بودند و درگیرد
ایشانرا آنچه بدان استهزا میکردند

پس چون برسد آدمی را سختی بخواند ما را باز چون بدهیم
او را نعمتی از طرف خود گوید جز اینکه نیست که داده
شده است اینکه نعمت مرا بنا بر دانشی که در من است
بلکه اینکه نعمت آزمایشی است و لیکن اکثر ایشان
نمی‌دانند

هر آئینه گفتند اینکه کلمه آنانکه پیش از ایشان بودند
پس دفع نکرد از سر ایشان بلا را آنچه می‌کردند

پس رسید بدیشان عقوبتهائی آنچه کردند و آنانکه ستم
کردند ازین جماعه خواهد رسید بدیشان عقوبتهای آنچه
کردند و نیستند ایشان عاجز کننده

آیا ندانسته‌اند که خدا گشاده میسازد رزق را برای هر که
میخواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد هر آئینه درین
کار نشانه‌هاست قومی را که ایمان می‌آرند

بگو از طرف من ای آن بندگان من هر که تجاوز از حد کردند
بر خود ناامید مشوید از رحمت خدا هر آئینه خدا می‌آمرزد
گناهان را همه یکجا هر آئینه خدا همانست آمرزگار مهربان

و رجوع کنید بسوی پروردگار خویش و منقاد شوید او را
پیش از انکه بیاید بشما عقوبت باز مدد کرده نشوید

و پیروی کنید نیکوترین آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما
از جانب پروردگار شما پیش از آنکه بیاید بشما عذاب
ناگهان و شما خبردار نباشید (رجوع بخدا کنید و اتباع قرآن
نمائید بجهت ترس)

از انکه شخصی وای پشیمانی من بر تقصیر کردن من در حق
خدا و هر آئینه من بودم از تمسخر کنندگان

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

یا گوید اگر خدا هدایت کردی مرا البته می‌شدم از متقیان

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

یا گوید وقتی که معائنه کند عذاب را کاش مرا رجوع باشد (یعنی بدنیا) تا باشم از نیکوکاران

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ

(آنگاه خدا فرماید) آری آمد پیش تو آیات من پس دروغ داشتی آنرا و تکبر کردی و شدی از کافران

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

و روز قیامت به بینی آنانرا که دروغ بستند بر خدا روی ایشان سیاه شده است آیا نیست در دوزخ جای متکبران را

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و نجات دهد خدا متقیان را قرین رستگاری خویش شده نرسد بدیشان سختی و نه اندوهگین شوند

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

خدا آفریننده هر چیز است و او بر هر چیز خبر گیرنده است

۶۳

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيٰتِ اللَّهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

مر او راست کلیدهای آسمانها و زمین و آنانکه کافر شدند به نشانهای خدا اینکه جماعه ایشانند زیانکاران

۶۴

قُلْ اَفَغَيْرَ اللَّهِ تَاْمُرُوْنَۙ اَعْبُدُۙ اَيْهَا الْجٰهِلُونَ

بگو آیا میفرمائید بمن که پرستش کنم غیر خدا را ای نادانان

۶۵

وَلَقَدْ اَوْحٰٓىۙ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَۙ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

و هر آینه وحی فرستاده شد یا محمد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش از تو بودند که اگر شریک خدا مقرر کنی البته نابود گردد عمل تو و البته شوی از زیان کاران

۶۶

بَلِ اللّٰهِ فاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ

بلکه خدا را فقط عبادت کن و بشو از سپاس داران

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۙ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيٰتًاۙ بِيَمِيْنِهٖۙ سُبْحٰنَهُۥ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

و نشناختند خدا را حق شناختن او و زمین همه یکجا در مشت او باشد روز قیامت و آسمانها پیچیده شوند در دست راست او پاکی او راست و برتر است از انکه شریک او میکنند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

و دمیده شود در صور پس بمیرد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر آنکه خدا خواسته است باز دمیده شود در صور بار دیگر پس ناگهان ایشان ایستادگانند می‌نگرند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و روشن شود زمین بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال و آورده شود پیغامبران را و گواهان را و حکم کرده شود میان آدمیان بر راستی و ایشان ستم کرده نشوند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

و تمام داده شود هر شخصی را جز آنچه کرده است و خدا داناتر است بآنچه میکنند

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَىٰ الْكَافِرِينَ

و روان کرده شود کافران را بسوی دوزخ گروه گروه تا وقتی که بیایند نزدیک دوزخ و کرده شوند دروازه‌های آن و گویند ایشانرا نگاهبانان دوزخ آیا نیامده بودند بشما پیغامبران از جنس شما میخواندند بر شما آیات پروردگار شما و می‌ترسانیدند شما را از ملاقات اینکه روز شما گفتند آری و لیکن متحقق شد حکم عذاب بر کافران

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ

گفته شود درآیید بدروازه‌های دوزخ جاودان در آنجا پس بد جای متکبران است دوزخ

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

و روان کرده شوند آنانکه ترسیدند از پروردگار خویش بسوی بهشت گروه گروه تا وقتی که بیایند نزدیک بهشت و واه کرده شود دروازه‌های آن و گویند ایشان را نگاهبانان بهشت سلام بر شما باد خوشحال شدید پس درآیید به بهشت جاودان

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَدَّهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَّبِعُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و گویند سپاس خدا را که راست کرد با ما وعده خود و عطا کرد ما را زمین جای میگیریم از بهشت هر جا که خواهیم پس نیک مزد کار کنندگانست بهشت

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و به بینی فرشتگان را گرداگرد شده حوالی عرش تسبیح میگویند همراه ستایش پروردگار خویش و حکم کرده شود میان ایشان براستی و گفته شود ستایش خدائاست پروردگار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرو فرستادن کتاب از جانب خدا غالب داناست

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آمرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت کننده عقوبت خداوند توانگری نیست هیچ معبود مگر او بسوی اوست بازگشت

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

مکابره نمیکنند در آیتهای خدا مگر کافران پس غره نکند ترا آمد و رفت ایشان در شهرها

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح و جماعتی دیگر بعد از قوم نوح و قصد کرد هر جماعتی به پیغامبر خود تا بگیرند آنرا و مکابره کردند بشبهات بیهوده تا ناچیز سازند بآن سخن درست را پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و همچنین ثابت شد حکم پروردگار تو بر کافران که ایشان اهل دوزخ اند

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

آنانکه بر میدارند عرش را و آنانکه گرداگرد عرش اند تسبیح میگویند همراه ستایش پروردگار خویش و ایمان می آرند باو و آمرزش میخواهند برای مومنان میگویند ای پروردگار ما فرا گرفتی همه چیز را به بخشایش و دانش پس بیامرز آنانرا که توبه کردند و پیروی راه تو نمودند و نگاهدار ایشان را از عذاب دوزخ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُوَ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تُوْمِنُوا فَأَلْحِكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

ای پروردگار ما در آر ایشانرا ببوستانهای همیشه ماندن که
وعده کرده بایشان و درآر نیز هر که شایسته کار باشد از
پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان هر آئینه
توئی غالب با حکمت

و نگاهدار ایشانرا از عقوبتها و هرکرا نگاهداری از عقوبتها
در آن روز پس هر آئینه رحم کرده بر وی و اینکه مقدمه
نگاهداشتن همان است مطلب یابی بزرگ

هر آئینه آنانکه کافر شدند آواز داده شود ایشانرا که
بتحقیق دشمن داشتن خدای شما را وقتی که خوانده
می‌شدید در دنیا بسوی ایمان پس کافر میماندید زیاده‌تر
است از دشمن داشتن شما خود را

گویند ای پروردگار ما مرده ساختی ما را دوبار و زنده
گردانیدی ما را دوبار پس اقرار کردیم بگناهان خود پس آیا
بسوی رفتن راهی هست (یعنی حيله هست)

اینکه عذاب بسبب آنست که چون یاد کرده میشد خدائرا
تنها انکار میکردید و اگر شریک او مقرر کرده می‌شد باور
میداشتید پس فرمان خدای راست بلند قدر بزرگوار
اوست

آنانکه مینماید شما را نشانهای خود و فرو میفرستد برای
شما از آسمان رزق را و پندپذیر نمیشود مگر کسیکه رجوع
میکند بخدا

پس یاد کنید خدا را یک جهت ساخته برای او عبادت را اگر
چه ناخوش دارند کافران

اوست بلند کننده مرتبها خداوند عرش می‌اندازد وحی را از
فرمان خود بر هر کرا خواهد از بندگان خود تا بترساند آن
بنده از روز ملاقات

روز که ایشان بیرون آیند پوشیده نباشد بر خدا از ایشان
چیزی خدا فرماید کراست پادشاهی امروز باز خود جواب
دهد مر خدای یگانه غالب را

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٍ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَفِرْعَوْنَ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ

امروز پاداش داده شود هر شخصی بحسب آنچه کرده است
هیچ ستم نیست امروز هر آئینه خدا زود حساب کننده
است

و بترسان ایشان را از روز قیامت آنگاه که دلها نزدیک چنبر
گردن باشند پر شده از غم نیست ستمکاران را هیچ
دوستی و نه شفاعت کننده که سخن او قبول کرده شود

میداند خیانت چشمها را و آنچه پنهان میدارند سینها

و خدا حکم میکند براستی و آنانکه کافران می‌پرستند
ایشانرا بجز خدا حکم نمیکنند بچیزی هر آئینه خدا
همونست شنوا بینا

آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا بنگرند چگونه بود آخر کار
آنانکه پیش از ایشان بودند زیاده‌تر از ایشان بقوت و به
نشانه در زمین پس گرفتار کرد ایشانرا خدا بگناهان ایشان
و نبود ایشانرا از خدا هیچ پناه دهنده

اینکه عقوبت بسبب آن بود که می‌آمدند بایشان پیغامبران
ایشان به نشانها پس کافر شدند پس گرفتار کرد ایشانرا
خدا هر آئینه خدا توانا سخت عقوبت است

و هر آئینه فرستادیم موسی را به نشانهای خویش و بحجت
ظاهر

بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگر است
دروغگوی

پس چون آمد بدیشان به پیغام راست از نزدیک ما گفتند
بکشید فرزندان آنانکه ایمان آوردند همراه او و زنده
گذارید دختران ایشانرا و نیست حيله‌سازی کافران مگر در
تباهی

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ وَإِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

و گفت فرعون ای یاران بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که دعا کند بجانب پروردگار خویش هر آئینه من می‌ترسم از آنکه بدل کند دین شما را یا پدید آرد در زمین فساد را

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

و گفت موسی هر آئینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما از هر متکبری که باور نمی‌دارد روز حساب را

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

و گفت مردی مسلمان از خویشان فرعون که پنهان می‌داشت ایمان خود را آیا میکشید مردی را بسبب آنکه میگوید پروردگار من خدا است و هر آئینه آورده است پیش شما نشانها از جانب پروردگار شما و اگر بفرض دروغگوئی باشد پس وبال برویست دروغگوئی او و اگر راست‌گوئی باشد البته برسد بشما بعض آنچه وعده میدهد شما را هر آئینه خدا راه نمی‌نماید کسی را که باشد از حد گذرنده دروغگوی

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

ای قوم من شما را است پادشاهی امروز غالب شده در زمین پس که نصرت دهد ما را از عذاب خدا اگر بیاید بما گفت فرعون مصلحت نمیدهیم شما را مگر آنچه ادراک می‌کنم و دلالت نمی‌کنم شما را مگر براه راستی

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ

و گفت شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من هر آئینه من می‌ترسم بر شما از مانند روز جماعت‌های پیشین

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

مانند صورت حال قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و خدا اراده ستم نمیکند بر بندگان

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

و ای قوم من هر آئینه من می‌ترسم بر شما از روز آواز دادن با یکدیگر

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

روز که روی بگردانید پشت داده نبود شما را از خدا هیچ نگاهدارنده و هرکرا گمراه سازد خدا پس نیست او را هیچ راه نماینده

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكِّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ^ط حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

:۴۰
غافر
۳۴
/۸۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صَرِحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

۳۶

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

۳۸
۴۰۸

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

۳۹

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

و هر آئینه آمده بود پیش ازین بشما یوسف به نشان‌ها پس همیشه در شک بودید از آنچه آورده بود پیش شما را تا وقتی که بمرد گفتید نخواهد فرستاد خدا بعد از وی پیغامبری را همچنین گمراه میکند خدا هر کرا که هست او از حد در گذرنده شک آرنده گمراه میکند

آنانرا که مکابره میکنند در آیات خدا بغیر حتی که آمده باشد پیش ایشان سخت ناپسند شد اینکه مکابره ایشان نزدیک خدا و نزدیک آنانکه ایمان آوردند همچنین مهری نهد خدا بر هر دل متکبر سرکش

و گفت فرعون ای هامان عمارت کن برای من کوشکی تا باشد که برسم باین راهها

راههای آسمانها تا در نگرم بسوی پروردگار موسی و هر آئینه من دروغگوئی می‌پندارمش و همچنین آراسته شد در نظر فرعون عمل بد او و بازداشته شد از راه صواب و نبود حيله سازی فرعون مگر در تباهی

و گفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی من کنید تا دلالت کنم شما را براه راستی

ای قوم من جز اینکه نیست که اینکه زندگانی دنیا اندک بهتر است و هر آئینه آخرت همونست سرای همیشه ماندن

هر که بعمل آرد کار بد پس جزا داده نخواهد شد الا مانند آن و هر که بجا آرد کار شایسته خواه از جنس مرد خواه از جنس زن و او مومن بود پس آن جماعه در آیند در بهشت رزق داده شود ایشانرا آنجا بغیر شمار

وَيَقَوْمٌ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم من چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و شما میخوانید مرا بسوی دوزخ

میخوانید مرا بسوی آنکه کافر شوم بخدا و شریک او مقرر کنم چیزیکه نیست مرا بحقیقت آن علم و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزگار

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْعَقْرِ

بی شبهه چیزی که شما میخوانید مرا بسوی آن نیست آن چیز را قبول کردن دعا در دنیا و نه در آخرت و بی شبهه بازگشت ما بسوی خدا است و بی شبهه از حد گذشتگان ایشانند اهل دوزخ

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

پس یاد خواهید کرد آنچه من میگویم بشما و میسپارم مقدمه خود را بخدا هر آئینه خدا بینا است باحوال بندگان

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

پس نگهداشت او را خدا از سختیهای بدسگالی ایشان و فرو گرفت بخویشان فرعون عذاب سخت

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

در گرفت ایشانرا آتش حاضر کرده میشوند بر آتش پگاه و شام و روز که قایم شود قیامت گوئیم در آرید خویشان فرعون را در سختترین عذاب

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

و یاد کن چون با هم مکابره میکنند در دوزخ پس گویند ناتوانان سرکشان را هر آئینه ما تابع بودیم شما را پس آیا دفع کننده هستید از سر ما یک حصه از عقوبت آتش

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

گویند سرکشان هر آئینه همه در آتشیم هر آئینه خدا مقدمه فیصل کرده است در میان بندگان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

و گویند آنانکه در آتشاند نگاهبانان دوزخ را دعا کنید بجناب پروردگار خویش تا سبک گرداند از ما حصه یک روزه از عذاب

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُحْفَفُ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گویند نگاهبانان آیا نمی‌آمدند بشما پیغامبران شما با
معجزها گفتند آری نگاهبانان گویند پس دعا کنید و نیست
دعا کافران مگر در تباهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
الْأَشْهَادُ

هر آئینه ما نصرت دهیم پیغامبران خویش را و آنانرا که
ایمان آوردند در زندگانی دنیا و نیز روزی که قائم شوند
گواهان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ

روز که سود ندهد ستمکاران را عذر آوردن ایشان و ایشان
راست لعنت و ایشانراست عقوبت آن سرای

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ

و هر آئینه دادیم موسی را هدایت و وارث کتاب ساختیم
بنی اسرائیل را

هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

برای راه نمودن و پند دادن خداوندان خرد را

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس صبر کن هر آئینه وعده خدا راست است و آمرزش
طلب کن برای گناه خود و تسبیح گوئی با ستایش پروردگار
خود بیگاه و پگاه

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ
فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

هر آئینه آنانکه مکابره میکنند در آیتهای خدا بغیر حجتی که
آمده باشد بایشان نیست در سینه ایشان مگر اراده غلبه
که نیستند ایشان رسنده بآن پس پناه طلب کن از خدا هر
آئینه خدا همونست شنوا بینا

خَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

هر آئینه آفریدن آسمانها و زمین بزرگترست از آفریدن
آدمیان و لیکن اکثر مردمان نمیدانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

و برابر نیستند نابینا و بینا و برابر نیستند آنانکه ایمان
آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و نه بدکار اندکی
پندپذیر می‌شوید

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنَّا تُؤَفَّكُونَ

كَذَٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ

هر آئینه قیامت آمدنی است نیست شک دران و لیکن اکثر مردمان باور نمیدارند

و گفت پروردگار شما دعا کنید بجناب من تا قبول کنم دعاء شما را هر آئینه آنانکه تکبر می‌کنند از عبادت من داخل خواهند شد بدوزخ خوار شده

خدا آنست که آفرید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و آفرید روز را بوجهی که دران دیدن یکدیگر باشد هر آئینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن اکثر مردمان شکر نمی‌کنند

اینست خدا پروردگار شما آفریننده هر چیز نیست هیچ معبود بجز وی پس از کجا برگردانیده میشوید

همچنین برگردانیده میشوند آنانکه آیات خدا انکار می‌کردند

خدا آنست که ساخت برای شما زمین را قرارگاه و آسمان را سقفی و صورت بست شما را پس نیکو ساخت صورتهای شما و روزی داد شما را از پاکیزها اینست خدا پروردگار شما پس بسیار با برکت است خدا پروردگار عالمها

اوست زنده نیست هیچ معبود مگر او پس عبادت کنید او را یک جهت ساخته برای او عبادت ستایش خدائراست پروردگار عالمها

بگو هر آئینه منع کرده شد مرا از انکه عبادت کنم آنانرا که شما می‌پرستید بجز خدا وقتی که آمد بمن نشانها از جانب پروردگار من و فرموده شد مرا که متقاد شوم پروردگار عالمها را

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِيَتَّكِنُوا
سُيُوحًا وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ^ط وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ^ط فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُن فَيَكُونُ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ^ط رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ

إِذِ الْأَعْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ^ط وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ

فِي الْحَمِيمِ^ط ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

مِن دُونِ اللَّهِ^ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَدْعُوا مِن
قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ^ط وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا^ط فَبئسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ^ط فَإِنَّمَا نُرِيكَ^ط بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ^ط فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ

اوست آنکه آفرید شما را از خاک باز از نطفه منی باز از خون
بسته باز بیرون می‌آرد شما را کودک شده باز باقی میگذارد
تا برسید بنهایت قوت خود باز باقی میگذارد تا شوید پیر
کلان سال و بعض از شما کسی هست قبض روح او کرده
شود پیش ازین و باقی میگذارد تا برسید بمدتی معین و تا
بود که بفهمید

اوست آنکه زنده میکند و می‌میراند چون پیدا کند چیزی را
پس جز اینکه نیست که میگویدش بشو پس میشود

آیا ندیدی بسوی آنانکه مکابره میکنند در آیات خدا از کجا
گردانیده میشوند

آنانکه دروغ شمردند کتاب را و آنچه فرستادیم بآن
پیغامبران خود را خواهند دانست حقیقت حال خود

وقتی که طوقها در گردن ایشان باشند و زنجیرها نیز کشیده
شوند

در آب گرم باز در آتش برتافته شوند

باز گفته شود ایشانرا کجا است آنچه شریک مقرر می‌کردید

بجز خدا گویند گم شدند از نظر ما بلکه هرگز نمی‌پرستیدیم
پیش ازین چیزی را همچنین گمراه می‌کند خدا کافران را

اینکه عقوبت بسبب آنست که شادمان میشدید در زمین
ناحق و بسبب آنست که می‌نازیدید

در آنید بدروازهای دوزخ جاویدان آنجا پس بد جای
متکبران است دوزخ

پس صبر کن یا محمد هر آئینه وعده خدا راست است پس
اگر بنمایم ترا بعض آنچه وعده میدهیم ایشانرا فيها و اگر
قبض روح تو کنیم پس بسوی ما باز گردانیده شوند کافران

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
 وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
 بَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
 هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

۴۰
غافر
۷۸
۸۵

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ

۷۹
۴۱۲

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
 وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

۸۰

وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

۸۱

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَعَآثِرًا فِي الْأَرْضِ
 فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۸۲

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُم مِّنَ
 الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۸۳

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
 بِهِ مُشْرِكِينَ

۸۴

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
 خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

۸۵

و هر آئینه فرستادیم پیغامبران را پیش از تو از ایشان
 کسی هست که قصه‌اش خوانده‌ایم بر تو و از ایشان کسی
 هست که قصه‌اش نخوانده‌ایم بر تو و نبود هیچ پیغمبر را
 که بیارد هیچ نشانه مگر بفرمان خدا پس وقتی که آمد
 فرمان خدا فیصل کرده شود بر راستی و زیانکار شدند آنجا
 بیهوده‌گویان

خدا آنست که آفریده برای شما مواشی را تا سوار شوید بر
 بعض آنها و بعض آنها را میخورید

و شما را در چهارپایان منفعتها است و تا برسید سوار شده
 بر آنها بمقصدی که در سینه شما مستقر شده است و بر
 چهارپایان و نیز بر کشتیها برداشته میشود

و خدا می‌نماید شما را نشانهای خود پس کدام یک را از
 نشانهای خدا انکار میکنید

آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا بنگرند چگونه بود آخر کار
 آنانکه پیش از ایشان بودند بودند بیشتر از ایشان و
 زیاده‌تر بقوه و بنشانها در زمین پس دفع نکرد از ایشان
 آنچه می‌کردند

پس وقتی که آمدند پیغامبران ایشان با معجزها شادمان
 شدند بآنچه نزدیک ایشان بود از دانش (یعنی علم معاش)
 و در گرفت ایشانرا آنچه بدان استهزاء میکردند

پس وقتی که دیدند عقوبت ما گفتند باور داشتیم خدائرا
 تنها و منکر شدیم بآنچه آنرا شریک مقرر میکردیم

پس هرگز نفع نمیداد ایشانرا ایمان ایشان وقتی که دیدند
 عقوبت ما آئین خدا که گذشته است در بندگان او و زیانکار
 شدند آنجا کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَم

حَم

۱
۴۱۳

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

كُتِبَ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ وَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ

۵

وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا إِنَّنَا عَمِلُونَ

۶

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ

وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

۷

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۸

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۹

قُلْ أَيُّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ

وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءَأْنَادًا ۗ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

حزب

۱۹۱

۴۱۴

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا

۱۰

أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ

۱۱

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ

أُتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

اینکه فرو فرستادن است از جانب خدای بخشاینده مهربان

اینکه کتابیست واضح ساخته شد آیات او را در حالتی که قرآن عربی است برای قومیکه می‌دانند

در حالیکه مژده دهنده و ترساننده است پس رو گردان شدند اکثر مردمان پس ایشان نمی‌شنوند

و گفتند دل‌های ما در پروهاست از آنچه می‌خوانی ما را بسوی آن و در گوش ما گرانی هست و میان ما و میان تو حاجبی است پس کار کن هر آئینه ما کار کننده‌ایم

(یعنی بر طور خود) بگو جز اینکه نیست که من آدمی‌ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من که پروردگار شما معبود یگانه است پس راست متوجه شوید بسوی او و طلب آموزش کنید از او و وای مشرکان را

که نمیدهند زکوة و ایشان باختر نامعتقدانند

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشانراست مزد غیر مقطوع

بگو آیا شما نامعتقد میشوید بکسیکه آفرید زمین را در دو روز و مقرر میکنید همسران را برای او اینست پروردگار عالمها

و پیدا کرد در زمین کوهها بالای آن و برکت نهاد دران و اندازه کرد اندران قوت اهل آنرا در همه چهار روز بیان واضح کرده شده برای سؤال کنندگان

باز متوجه شد بسوی آسمان و او مانند دود بود پس گفت او را و زمین را نیز بیابید بخوشی یا ناخوشی گفتند هر دو آمدیم بخوشی

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ
أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ
وَتَمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا
تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ
مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ
قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ
وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ
وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس ساخت هفت آسمان در دو روز دیگر و وحی فرستاد در
هر آسمانی تدبیر آنرا و بیاراستیم آسمان دنیا را بچراغها
یعنی ستارها و نگاهداشتیم از شیاطین اینست تدبیر خدای
غالب دانا

پس اگر روی گردان شوند بگو ترسانیدم شما را از عقوبتی
مانند عقوبت عاد و ثمود

وقتی که آمدند بدیشان پیغامبران از پیش روی ایشان و از
پس پشت ایشان که عبادت مکنید مگر خدای را گفتند اگر
خواستی پروردگار ما فرو فرستادی فرشتگان را پس هر
آئینه ما بآنچه فرستاده شدید همراه آن نامعتقدیم

اما قوم عاد پس تکبر کردند در زمین ناحق و گفتند کیست
زیاده‌تر از ما بقوت آیا ندیدند که آن خدای که بیافرید
ایشانرا او زیاده‌تر است از ایشان بقوت و ایشان بآیات ما
انکار می‌کردند

پس فرستادیم بر ایشان بادی تند در روزهای شوم تا
بچشانیم ایشانرا عذاب رسوائی در زندگانی دنیا و هر آئینه
عذاب آخرت رسوا کننده‌تر است و ایشان نصرت داده
نشوند

و اما ثمود پس راه نمودیم ایشانرا پس اختیار کردند
نابینائی را بر راهیابی پس درگرفت ایشانرا عقوبت سخت
عذاب خواری بسبب آنچه می‌کردند

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و پرهیزگاری
میکردند

و آنروز که برانگیخته شوند دشمنان خدا روان ساخته
بسوی آتش پس ایشان باین صفت باشند

که بعضی را تا برسیدن بعضی ایستاده کرده میشود تا وقتی
که بیایند نزدیک دوزخ گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و
چشم ایشان و پوست ایشان بآنچه میکردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِي أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و گفتند پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گویند گویا کرد ما را آن خدائی که گویا کرده است هر چیز را و او بیافرید شما را اول بار و بسوی او بازگردانیده شوید

و در پرده پنهان نمی‌شدید یعنی در دنیا از خوف آنکه گواهی دهد بر شما گوش شما و چشمهای شما و پوست شما و لیکن پنداشتید که خدا نمیداند بسیار از آنچه میکنید

و اینکه گمان شما که بغلط اندیشه کردید در حق پروردگار خویش هلاک کرد شما را پس زیانکار گشتید

پس اگر صبر کنند پس چه امکان آتش جای ایشان است و اگر عفو طلبند پس نیستند ایشان عفو کرده شده

و بر گماشتیم برای ایشان همنشینان پس آراسته کردند آن هم نشینان برای ایشان آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس پشت ایشان است و ثابت شد بر ایشان وعده عذاب داخل شده در امتانی که پیش از ایشان گذشته‌اند از جن و آدمیان هر آئینه ایشان زیانکار بودند

و گفتند کافران مشنویید اینکه قرآن را و سخن بیهوده گوئید در اثنای خواندن آن بود که شما غالب شوید

پس البته بچشانیم کافران را عذاب سخت و البته جزا دهیم ایشانرا بحسب بدترین آنچه میکردند

اینست جزای دشمنان خدا که آتش است ایشان را در آنجا منزل علی الدوام باشند پاداش دادیم بر حسب آنچه بآیات ما انکار میکردند

و گویند کافران ای پروردگار ما بنما ما را آن دو کس یعنی آن دو فریق که گمراه ساختند ما را از جنس جن و از جنس انس تا در آریم آن هر دو را زیر قدمهای خود تا شوند از فروترماندگان

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

هر آئینه آنانکه گفتند پروردگار ما خدا است باز قائم
ماندند فرو می‌آیند بر ایشان فرشتگان یعنی نزدیک موت
که مترسید و اندوه مخورید و خوشحال شوید به بهشتی که
شما را وعده داده می‌شد

ما دوستان شما بودیم در زندگانی دنیا و در آخرت نیز و شما
را است در اینجا آنچه بطلبد نفس شما و شما را است آنجا
آنچه درخواست کنید

بطریق مهمانی از جانب خدای آمرزگار مهربان

و کیست نیکوتر باعتبار سخن از شخصی که دعوت کرد
مردمان را بسوی خدا و کار شایسته کرد و گفت هر آئینه
من از مسلمانانم

و برابر نیست نیکی و بدی جواب بازده بخصمتی که آن بهتر
است پس ناگاه آن کس که میان تو و میان وی دشمنی است
گویا که وی کارسازی خویشاوند شده است

و قرین کرده نمیشود باین خصمت مگر آنانکه صبر کردند و
قرین کرده نمیشود باین خصمت مگر صاحب نصیب بزرگ

و اگر بازگرداند ترا وسوسه بازگرداننده از جانب شیطان
پس پناه طلب کن بخدا هر آئینه خدا همونست شنوا دانا

و از نشانه‌های او است شب و روز و آفتاب و ماه سجده نکنید
آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید خدا را که آفرید اینکه
چیزها را اگر او را فقط عبادت میکنید

پس اگر تکبر کنند کافران چه باک پس آنانکه نزدیک
پروردگار تواند بیایکی یاد میکنند او را شب و روز و ایشان
مانده نمی‌شوند

وَمَنْ ءَايَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ
فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَعْمَلُوا مَا
شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ۚ تَنْزِيلٌ مِنْ
حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ
وَءَاعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشَفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ
بِظَلَمٍ لِّلْعَالَمِينَ

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۴۱۸

۴۶

و از نشانه‌های او آنست که می‌بینی زمین را فرسوده پس
وقتی که فرود آوردیم بر سر آن آب را بجنبش آمد و بلند
شد هر آئینه آنکه زنده کرده است زمین را البته زنده
کننده مردگان است هر آئینه او بر همه چیز توانا است

هر آئینه آنانکه کجروی می‌کنند در آیات ما پوشیده نیستند
از ما آیا کسیکه انداخته شود در آتش بهتر است یا کسیکه
بباید ایمن شده روز قیامت بکنید هر چه خواهید هر آئینه
خدا بآنچه می‌کنید بینا است

هر آئینه آنانکه کافر شدند بقرآن وقتی که آمد بدیشان
(پوشیده نیستند از ما) و بتحقیق وی کتابی است گرامی
قدر

راه نمی‌یابد بدو باطل از پیش روی او و نه از پس پشت او
فرستاده شده است از خدا دانا ستوده

یا محمد ص گفته نمی‌شود ترا مگر آنچه گفته شده بود
پیغامبران را پیش از تو هر آئینه پروردگار تو خداوند
آمرزش است و خداوند عقوبت درد دهنده است

و اگر می‌ساختیم اینکه کتاب را قرآنی بزبان عجم هر آئینه
می‌گفتند کافران عرب چرا واضح کرده نشد آیات او را آیا
قرآن عجمی است و مخاطب عربی بگو قرآن مسلمانان را
هدایت و شفا است و آنانکه ایمان ندارند در گوش ایشان
گرانی است و آن قرآن بر ایشان کوری است آن جماعه
بمثل چنانند که آواز داده میشوند از جای دور

و هر آئینه دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد
دران و اگر نبودی کلمه که سابق صادر شد از پروردگار تو
البته فیصل کرده شدی در میان ایشان و هر آئینه ایشان
در شک قوی‌اند از طرف قرآن

هر که بکند کار نیک پس نفع او راست و هر که بدکاری کند
پس وبال بر ویست و نیست پروردگار تو ستم کننده بر
بندگان

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ
أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
يُنَادِيهِمْ أَئِنَّ شُرَكَاءِي قَالُوا ءَآذِنَكَ مِمَّنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ
مُحِيسٍ

لَا يَسْمَعُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَسْأَلُ
قَنُوطَ

وَلَيْنِ أَذْفَنُهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا
لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنِ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي
عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَّاجِنَابِهِ وَإِذَا مَسَّهُ
الشَّرُّ فُذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ
أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَنُرِيهِمْ ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ
الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَأَلَّا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
مُحِيطٌ

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

بسوی خدا حواله کرده میشود معرفت قیامت و بیرون
نمی‌آید اجناس میوه از غلاف خود و در شکم بار نمی‌گیرد
هیچ زنی و نمی‌نهد بار شکم را مگر بدانست خدا و روز که
خدا آواز دهد ایشانرا که کجااند آنانکه شریک من مقرر
میکردند گویند خیر دادیم ترا که نیست از ما هیچ کس
اثبات کننده شریکان

و گم شدند از نظر ایشان آنچه می‌پرستیدند پیش ازین و
دانستند که نیست ایشانرا هیچ مخلصی

مانده نمی‌شود آدمی از طلب خیر و اگر برسدش سختی پس
ناممید طمع برنده است

و اگر بچشانیم او را بخشایشی از جانب خود بعد از سختی
که رسیده باشد بوی گوید که اینکه برای من است و
نمی‌پندارم که قیامت قائم شود و اگر بفرض بازگردانیده
شود مرا بسوی پروردگار من هر آئینه مرا نزدیک او حالت
خوش باشد پس البته خبردار کنیم کافران را بآنچه
میکردند و البته بچشانیم ایشانرا از عقوبت سخت

و چون انعام کنیم بر آدمی روی بگرداند و دور شود بطرف
خود رفته و چون برسدش بلای پس خداوند دعاء بسیار
است

بگو آیا دیدید که اگر باشد قرآن از جانب خدا باز کافر
شوید بآن کیست گمراه‌تر از شخصی که باشد در مخالفت
دور از صواب

خواهیم نمود ایشانرا نشانهای خود در اطراف عام و در نفس
ایشان نیز تا آنکه واضح شود بر ایشان که اینکه سخن
راست است آیا بس نیست پروردگار تو آنکه او بر هر چیز
مطلع است

آگاه شو هر آئینه ایشان در شبه‌اند از طرف ملاقات
پروردگار خویش آگاه شو هر آئینه خدا بهر چیز درگیرنده
است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم

حم

عَسَق

عسق

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

همچنین وحی می‌فرستد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش از تو بودند خدای غالب با حکمت

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

او راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگتر

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

نزدیک است که آسمانها بشگافند از جانب بالای خود و فرشتگان تسبیح می‌گویند همراه حمد پروردگار خویش و آمرزش طلب می‌کنند برای آنانکه در زمین‌اند آگاه شو هر آئینه خدا اوست آمرزگار مهربان

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدا خدا نگهدار آنهاست بر ایشان و نیستی تو بر ایشان متعهد

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی تا بترسانی اهل مکه را و آنانکه گرداگرد آن هستند و بترسانی از روز قیامت هیچ شبه نیست دران گروهی در بهشت باشند و گروهی در دوزخ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ
فِي رَحْمَتِهِ ۗ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و اگر خواستی خدا گردانیدی ایشانرا یک امت و لیکن درمی‌آرد هرکرا خواهد برحمت خود و ستمکاران نیست ایشانرا هیچ کارسازی و نه یاری دهنده

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا دوستان گرفتند بجز خدا پس خدا همونست کارساز و همون زنده میکند مردگانرا و او بر هر چیز توانا است

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ فَحُكْمُهُ ۗ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ
رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

و آنچه اختلاف کردید دران هر چه باشد پس فیصل کردن باو حواله بخداست اینکه است خدا پروردگار من برو توکل کردم و بسوی او رجوع می‌کنم

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفَقَضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّ
الَّذِينَ أُوْرَثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مُرِيبٌ

فَلِذَلِكَ فَادَعُ أَصْتَقِمَ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ
اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ لَا حُجَّةَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آفریننده آسمانها و زمین است پیدا کرد برای شما از جنس
شما زنان را و پیدا کرد از جنس چهارپایان اقسام چند
پراکنده میکند شما را باین تدبیر نیست مانند او چیزی و
اوست شنوا بینا

او راست کلیدها آسمانها و زمین گشاده میکند روزی را
برای هر که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد هر
آئینه او بهر چیز دانا است

مقرر کرد برای شما از آئین آنچه امر کرده بود باقامت آن
نوح را و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه امر کردیم
باقامت آن ابراهیم و موسی و عیسی را باین مضمون که
قائم کنید دین را و متفرق مشوید دران دشوار آمد بر
مشرکان آنچه میخوانی ایشانرا بآن خدا برمی‌گزیند بسوی
خود هرکرا خواهد و راه می‌نماید بسوی خود هر کرا رجوع
می‌کند

و پراکنده نشدند امتهما مگر بعد از آنکه آمد بدیشان دانش
پراکنده شدند از روی حسد در میان خود و اگر نبودی
سخنی که سابقا صادر شد از پروردگار تو مهلت داده شود تا
از زمانی معین
فیصل کرده میشد میان ایشان و هر آئینه آنانکه داده شد
ایشانرا کتاب بعد از انبیاء در شبه قوی‌اند از دین

پس بسوی اینکه دین دعوت کن و قائم باش بحسب آنکه
فرموده شد ترا و پیروی مکن خواهش کافران را و بگو
ایمان آوردم بآنچه فرود آورد خدا هر کتاب که هست و
فرموده شد مرا که انصاف کنم میان شما خدا پروردگار
ماست و پروردگار شما است ما را عملهایی ما است و شما را
عملهایی شما است گفتگو نیست میان ما و میان شما خدا
جمع کند میان ما و میان شما و بسوی اوست بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أَسْتَجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و آنانکه گفتگو می‌کنند در دین خدا بعد از آنکه قبول کرده شد فرمان او را مکابره ایشان باطل است نزدیک پروردگار ایشان و بر ایشان است خشم و ایشان راست عذاب سخت

خدا آنست که فرود آورد کتاب را براستی و ترازو را نیز و چه چیز مطلع ساخت ترا بر حقیقت امر شاید که آمدن قیامت قریب باشد

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

زود طلب می‌کنند قیامت را آنانکه ایمان ندارند بآن و آنانکه باور داشته‌اند ترسانند از آن و میدانند که آن راست است آگاه شوهر آئینه آنانکه مکابره می‌کنند در آمدن قیامت هر آئینه در گمراهی دور اند

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

خدا مهربان است بر بندگان خود روزی می‌دهد هر کرا خواهد و اوست توانا غالب

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

هر که خواسته باشد کشت آخرت بیفزائیم برای او در کشت او و هر که خواسته باشد کشت دنیا بدهیم او را بعض دنیا نیست او را در آخرت هیچ نصیب

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

آیا کافران را آن شریکان هستند که مقرر کردند برای ایشان از دین آنچه نفرموده است آنرا خدا و اگر نبودی وعده فیصل کردن البته فیصل کرده میشد میان ایشان و هر آئینه ستمکاران ایشان راست عذاب درد دهند

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

به‌بینی ستمکاران را ترسان از جزای آنچه بعمل آورده‌اند و آن البته رسنده است بایشان و آنانکه ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند در سبزه‌زار بوستانها باشند ایشانرا باشد آنچه درخواست کنند نزدیک پروردگار خویش اینست فضل بزرگ

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ ۗ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِن آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۗ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

اینکه آن ثواب است که مژده میدهد خدا آن بندگان خود را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند بگو نمی‌طلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن باید که پیش گیرید دوستی در میان خویشاوندان، و هر که بکند نیکی بیفزائیم برای او دران نیکی حسن را هر آئینه خدا آمرزگار قدرشناس است

آیا می‌گویید پیغامبر افترا کرده است بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر نهد بر دل تو و نابود می‌سازد خدا بیهوده را و اثبات میکند دین درست را بسخنهاى خود هر آئینه خدا داناست بآنچه در سینهاست

و اوست آنکه قبول می‌کند توبه را از بندگان خود و در میگذرد از جرمها و میداند آنچه میکنید

و قبول میکند دعای آنانکه ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند و زیاده می‌دهد ایشانرا از فضل خود و کافران ایشانراست عذاب سخت

و اگر فراخ کردی خدا رزق را بر بندگان خود البته فساد می‌کردند در زمین و لیکن فرود می‌آرد باندازه آنچه خواهد هر آئینه خدا بر بندگان خود دانا بینا است

و اوست آنکه فرود می‌آرد باران بعد از آنکه ناامید شدند و پراکنده می‌سازد رحمت خود را و اوست کارساز ستوده کار

و از نشانه‌های او آفریدن آسمانها و زمین‌ست و آفریدن آنچه پراکنده کرده است در میان اینکه هر دو از جانوران و او بر بهم آوردن ایشان وقتی که خواهد تواناست

و هر چه برسد بشما از مصیبتها پس بسبب گناهی است که بعمل آورد دستهای شما و در میگذرد از بسیاری

و نیستید شما عاجز کننده در زمین و نیست شما را بجز خدا هیچ کارسازی و نصرت دهنده

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ ۗ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلِ

و از نشانه‌های او کشتیها است در دریا مانند کوهها

اگر خواهد باز دارد باد را پس ایستاده شود کشتیها بر پشت دریا هر آئینه درین مقدمه نشانهها است هر صبر کننده شکر گذارنده را

یا اگر خواهد هلاک کند اهل کشتیها را بسبب آنچه کردند و در میگذراند از تقصیرات بسیار تا انتقام کشد

از ایشان و تا بداند آنانکه خصومت میکنند در آیات ما که نیست ایشان را هیچ مخلص

پس آنچه داده شد شما را از هر جنس که باشد پس اندک بهره است از زندگانی دنیا و آنچه نزدیک خدا است بهتر است و پاینده‌تر است برای آنانکه ایمان آورده‌اند و بر پروردگار خود توکل می‌کنند

و برای آنانکه پرهیز میکنند از گناهان کبیره و از بی‌حیائی و چون بخشم می‌آیند ایشان می‌آمرزند

و آنانکه قبول کردند فرمان پروردگار خود را و بر پا داشتند نماز را و کار ایشان از سر مشورت باشد با یکدیگر و از آنچه روزی دادیم ایشانرا خرج میکنند

و آنانکه چون برسد بدیشان تعدی ایشان انتقام می‌کشند

و سزای بدی بدی است مانند آن پس هر که درگذرد و قضیه را باصلاح آرد پس مزد او بر خدا است هر آئینه خدا دوست نمیدارد ظالمان را

و هر آئینه کسیکه انتقام کشد بعد مظلوم شدن خود پس آن جماعه نیست بر ایشان هیچ راه ملامت

جز اینکه نیست که راه ملامت بر آن جماعه است که ظلم میکنند بر مردمان و فساد می‌طلبند در زمین ناحق آن جماعه ایشانرا است عذاب درد دهنده

و هر که صبر کند و بیامزد هر آئینه اینکه صفت از کارهائی مقصود است

و هر کرا گمراه کند خدا پس نیست او را هیچ کارسازی بعد از وی و به بینی که ستمکاران چون معاينه کنند عذاب را گویند آیا هست بسوی بازگشتن هیچ راهی

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفِ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّٰلِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۗ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ إِنَّ عَلَيْكَ ۖ إِلَّا
الْبَلْعُ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ يَهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثًا ۗ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۗ إِنَّهُ ۗ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَآئِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآدَانِهِ ۗ مَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ ۗ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ

و به بینی که ایشان را پیش آورده شود نزدیک دوزخ
متواضع شده از خواری می‌نگرند بگوشه چشم و نیم گشاده
و گفتند اهل ایمان هر آئینه زینکاران آنانند که در زیان
دادند خویشتن را و خویشاوندان خود را روز قیامت آگاه
شو هر آئینه ستمکاران در عذاب دایم باشند

و نباشد ایشان را کار سازان که نصرت دهند ایشانرا بجز
خدا و هر کرا گمراه کند خدا نیست او را هیچ راهی

فرمان قبول کنید پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی
که بازگشت نیست آنرا از جانب خدا، نیست شما را هیچ
پناهی آنروز و نیست برای شما هیچ بازخواست کننده

پس اگر روی بگردانند پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان
نیست بر تو مگر پیغام رسانیدن و هر آئینه ما چون
بچشانیم آدمی را از جانب خود رحمتی شادمان شود بآن و
اگر برسد بادمیان مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده است
دست ایشان پس آدمی ناسپاسدارنده است

خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین می‌آفرینند هر چه
خواهد عطا می‌کند دختران هر کرا خواهد و عطا میکند
پسران هر کرا خواهد

یا دو تو کند اولاد پسران و دختران و می‌سازد هر کرا
خواهد نازاینده هر آئینه او دانا توانا است

و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر
باشارت یا از پس پرده یا بفرستد فرشته را پس نازل کند
بحکم خدا آنچه خدا خواسته است هر آئینه خدا بلند مرتبه
با حکمت است

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

۴۳. زخرف الرُّخْفُفُ: زینت مکی ۸۹ آیه ۷ صفحه

حم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

۱
۴۲۴۲

قسم بکتاب واضح

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

۲

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۳

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ

۴

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

۵

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

۶

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۷

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

۸

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

۹

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۱۰

و همچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن را از کلام خود
نمی‌دانستی که چیست کتاب و نمی‌دانستی که چیست ایمان
و لیکن ساخته‌ایم وحی را روشنی راه مینمائیم بآن هر کرا
خواهیم از بندگان خویش و هر آئینه تو هدایت میکنی
بسوی راه راست

راه خدا که او راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین
است آگاه شو بسوی خدا باز میروند کارها

که هر آئینه ما ساختیم اینکه کتاب را کلام عربی بود که شما
بفهمید

و هر آئینه اینکه کتاب ثبت است در لوح محفوظ نزدیک ما
هر آئینه اینکه کتاب بلند قدر با حکمت است

آیا باز داریم از شما پند را اعراض کرده برای آنکه هستید
گروهی از حد رفته

و بسیار فرستادیم پیغامبران را در پیشینان

و نمی‌آید بایشان هیچ پیغمبری الا باو استهزاء میکردند

پس هلاک کردیم سخت‌تر از قریش (یعنی عاد و ثمود را)
که از قریش قوی‌تر بودند باعتبار دست درازی و مذکور شد
داستان نخستیان

و اگر سوال کنی از ایشان که چه کس بیافرید آسمانها و
زمین را البته گویند بیافرید اینها را خدای غالب دانا

وی آنست که ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت
برای شما در زمین راهها بود که شما راه یابید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

و وی آنست که فرود آورد از آسمان آبی باندازه پس زنده کردیم بآن شهر مرده را همچنین برآورده خواهید شد

و وی آنست که بیافرید اقسام حیوانات تمام آن و ساخت برای شما کشتیها و از چهارپایان چیزها که بران سوار شوید

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

تا راست بنشینید بر پشت مرکوب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را وقتی که راست نشستید بر آن و بگوئید پاکی خدای را که مسخر ساخت برای ما اینکه مرکوب و هرگز نبودیم بران توانا

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

و هر آئینه ما بسوی پروردگار خویش رجوع خواهیم کرد

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

و مقرر کردند برای خدا از بندگان او اولاد را هر آئینه آدمی ناسپاس ظاهرست

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

آیا فرا گرفت خدا از مخلوقات خود دختران را و برگزیده است شما را بر پسران

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

و چون خیر داده شود یکی از ایشان بتولد آنچه مثل ساخته برای خدا روی او سیاه گردد و او پر از غم باشد

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

آیا آنرا که پرورده میشود در زیور و او در صفت خصومت ظاهر نمیگردد برای خدا ثابت کردهاند

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْحَلِيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

و دختر مقرر کردند فرشتگان را که بندگان خدااند آیا حاضر بودند نزدیک آفرینش ایشان نوشته خواهد شد اینکه گواهی ایشان و پرسیده خواهند شد

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

و گفتند کافران اگر خواستی خدای را پرستش نمیکردیم اینکه فرشتگان را نیست ایشانرا باین مقدمه دانش نیستند ایشان مگر دروغگوئی

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ ۗ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

آیا دادهایم ایشانرا کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کتاب چنگ زدهاند

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ ۗ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

نی بلکه گفتند هر آئینه ما یافتیم پدران خود را بر دینی و هر آئینه ما بر پی ایشان راه یافتگانیم

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُهْتَدُونَ

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

و همچنین فرستادیم پیش از تو در هیچ دیهی ترساننده را مگر گفتند منعمان آن ده هر آئینه ما یافتیم پدران خود را بر دینی و هر آئینه ما بر پی ایشان متابعت کنندگانیم

گفت پیغامبر آیا بر متابعت پدران مقرر می‌نمائید اگر چه آورده‌ام بشما دینی که زیاده‌تر راه نماینده است از آنچه که بران یافتید پدران خود را، گفتند هر آئینه ما بآنچه فرستاده شد شما را همراه آن نامعتقدیم

پس انتقام کشیدیم از ایشان پس در نگر چگونه بود عاقبت دروغ دارندگان

و یاد کن چون گفت ابراهیم پدر خود را و قوم خود را هر آئینه من بی تعلقم از آنچه شما پرستش میکنید

اا آنکسی که بیافرید مرا پس هر آئینه او هدایت خواهد کرد مرا

و ساخت خدای تعالی کلمه توحید را سخنی باقی مانده در فرزندان او تا بود که کافران رجوع کنند

بلکه بهره‌مند ساختیم ایشانرا و پدران ایشانرا تا وقتی که آمد بدیشان دین راست و پیغامبر ظاهر

و آنگاه که آمد بدیشان دین راست گفتند اینکه جادو است و هر آئینه ما بدان نامعتقدانیم

و گفتند چرا نه فرو فرستاده شد اینکه قرآن بر مردی بزرگ از اهل اینکه دو ده (یعنی متمولان مکه و طائف)

آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگار ترا ما قسمت کرده‌ایم در میان ایشان گذران ایشانرا در زندگانی دنیا و بلند مرتبه ساختیم بعضی ایشان را بر بعضی تا سخره گیرد بعضی ایشان بعضی را و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع میکنند

و اگر نه احتمال آن بود که میشدند مردمان همه یک گروه البته می‌ساختیم برای کسیکه نامعتقد است بخدا برای خانهای ایشان سقفها از نقره و نردبانها نیز که بران بالا بر آیند

وَلِيُبَيِّتَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُتَّكِفُونَ

۳۵

وَزُحْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ أَلْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۴۱

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

۴۲

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

۴۵

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

و برای خانهای ایشان وازه‌ها نیز از نقره و تختها که بر آن تکیه زده بنشینند

و می‌ساختیم تجمل بسیار و نیست همه اینکه مگر اندک بهره‌مندی زندگانی دنیا و آخرت نزدیک پروردگار تو متقیان راست

و هر که غافل شود از یاد خدا بر گماریم برای او شیطانی پس آن شیطان او را همنشین بود

و هر آئینه شیاطین باز میدارند آدمیان را از راه و آدمیان می‌پندارند که ایشان راه‌یافتگانند

تا آنوقت که آدمی بیاید پیش ما گوید با شیطان خود ای کاش در میان من و در میان تو مسافت مشرق و مغرب بودی پس بد همنشینی تو

و گوئیم سود ندهد شما را امروز از بسکه ستم کرده‌اید آنکه شما در عذاب با هم شریک باشید

یا محمد ص آیا تو میتوانی شنوایید کرانرا یا راه میتوانی نمود کوران را و آنکس را که در گمراهی ظاهر است

پس اگر ازین عالم به بریم ترا پس البته ما ازین جماعه انتقام کشندگانیم

یا اینست که بنمائیم ترا آنچه وعده دادیم بایشان پس هر آئینه ما بر ایشان توانائیم

پس چنگ زن بآنچه وحی فرستاده شد بسوی تو هر آئینه تو بر راه راستی

و هر آئینه قرآن پندست ترا و قوم ترا و شما سؤال کرده خواهید شد

و بپرس احوال آنکه فرستاده بودیم پیش از تو از پیغامبران خود آیا ساخته بودیم بجز خدا معبودان دیگر که پرستش کرده شود آنها را

و هر آئینه فرستادیم موسی ع را با نشانهای خود بسوی فرعون و اشراف قوم او پس گفت هر آئینه من پیغامبر پروردگار عالمهام

پس آن هنگام که آمد بدیشان با نشانهای ما ناگهان ایشان از ان نشانها میخندیدند

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَقَالُوا يَا أَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا
لَمُهْتَدُونَ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ
وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

فَلَوْلَا أَلْقَى عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ
مُقْتَرِنِينَ

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ، فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

فَلَمَّا آسَفُونَا أُنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا هَتْنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ
قَوْمٌ خَصِمُونَ

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و نمی‌نمودیم بایشان هیچ نشانه مگر وی بزرگتر بود از
قرین خود و گرفتار کردیم ایشانرا بعقوبت بود که ایشان
رجوع کنند

و گفتند ای جادوگر دعا کن برای ما بجناب پروردگار خود بآن
اسماء که وحی کرده است نزدیک تو هر آئینه ما راه
یافتگانیم

پس آنهنگام که دور کردیم از ایشان عقوبت را ناگهان
ایشان عهد می‌شکنند

و آواز داد فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من آیا
نیست بدست من بادشاهی مصر و اینکه جویها میرود زیر
کوشک من آیا نمی‌بینید

نی بلکه من بهترم ازین شخص که وی خوار است و نزدیک
نیست که سخن واضح گوید

پس چرا نه فرود آورده شد بر اینکه شخص دستوانها از زر
یا چرا نیامد همراه او فرشتگان مجتمع شده

پس بی عقل کرد قوم خود را پس قبول کردند فرمان او را
هر آئینه ایشان بودند گروه فاسق

پس آنهنگام که بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از
ایشان پس غرق ساختیم همه ایشان را یکجا

پس ساختیم ایشانرا پیش رو و داستانی پسینیان را

و آنگاه که داستانی زده شد به پسر مریم ناگاه قوم تو ازین
داستانی بخوش وقتی آواز بلند می‌کنند

و گفتند آیا معبودان ما بهتراند یا عیسی اینکه حرف نزدند با
تو مگر بمکابره بلکه ایشان قومی خصومت کننده‌اند

نیست عیسی مگر بنده که انعام کرده‌ایم بر وی و ساختیم او
را نشانه برای بنی اسرائیل

و اگر می‌خواستیم البته کردمی که بدل شما فرشتگان در
زمین خلیفه شوند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

و هر آئینه عیسی نشانه است قیامت را پس شبه مکنید در قیامت و بگو یا محمد ص پیروی من کنید اینست راه راست

و باز ندارد شما را شیطان هر آئینه او در حق شما دشمن ظاهر است

۶۲ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و آنگاه که آمد عیسی با معجزه‌ها گفت آورده‌ام بشما حکمت را و آمده‌ام تا بیان کنم برای شما بعض آنچه اختلاف می‌کنید در آن پس بترسید از خدا و فرمان من برید

۶۳ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

هر آئینه خدا پروردگار من و پروردگار شما است پس پرستید او را اینست راه راست

۶۴ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

پس اختلاف کردند جماعتها در میان خویش پس وای آنانرا که ستم کردند از عقوبت روز درد دهنده

۶۵ فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

انتظار نمی‌کنند مگر قیامت را که بیاید بدیشان ناگهان و ایشان خبردار نباشند

۶۶ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

دوستان آن روز بعض ایشان با بعض دشمن باشند مگر پرهیزگاران گفته شود

۶۷ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

ای بندگان من نیست هیچ ترس بر شما امروز و نه شما اندوهگین شوید

۶۸ يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای آن بندگان من که ایمان آوردند بآیتهای ما و مسلمان بودند

۶۹ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

گفته شود درآیید به بهشت شما و زنان شما خوشحال ساخته

۷۰ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

گردانیده شود بر ایشان کاسهای پهن‌دار از زر و کوزها نیز و در بهشت باشد آنچه خواهش کند نفس و لذت گیرد از دیدن او چشمها و شما اینجا جاویدان باشید

۷۱ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و اینکه آن بهشت است که عطا کرده شد شما را بسبب آنچه عمل می‌کردید

۷۲ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

شما راست اینجا میوه بسیار که از آن می‌خورید

۷۳ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

۷۵

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

۷۶

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

۷۷

وَنَادُوا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

۷۸

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ

۷۹

أَمْ أَبْرَمُوا ۖ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

۸۰

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۗ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

۸۱

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ

۸۲

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

۸۳

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۸۴

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ۗ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

۸۵

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۸۶

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۸۷

وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۗ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۸۸

وَقِيلِهِ ۚ يَرْبِّ إِنَّا هَنُؤَلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

۸۹

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

هر آئینه گناهکاران در عذاب دوزخ جاویدانند

سست کرده نشود از ایشان عقوبت و ایشان در آن عذاب نامید شده خاموش باشند

و ستم نکردیم بر ایشان و لیکن ایشان بودند ستمکاران

و آواز دهند که ای مالک باید که بمرگ حکم کند بر ما پروردگار تو مالک گوید هر آئینه شما همیشه باشندگانید

هر آئینه آوردیم بشما سخن راست را و لیکن اکثر شما سخن راست را ناخواهانید

آیا عزم مصمم کرده‌اند بر کاری پس هر آئینه ما نیز عزم مصمم کنندگانیم

آیا می‌پندارند که ما نمی‌شنویم سخن پنهان ایشانرا و سر گوشی ایشانرا آری می‌شنویم و فرستادگان ما نزدیک ایشان مینویسند

بگو اگر بفرض باشد خدا را فرزندی پس من نخستین عبادت کنندگان باشم

پاکست پروردگار آسمانها و زمین خداوند عرش از آنچه بیان می‌کنند

پس بگذار ایشانرا تا در باطل بحث کنند و بازی پیش گیرند تا آنکه ملاقات کنند بآنروز خود که وعده داده میشود ایشانرا

و اوست آنکه در آسمان فرمانرواست و در زمین فرمانروا و اوست با حکمت دانا

و بسیار با برکت است آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان هر دو است و نزدیک اوست علم قیامت و بسوی او رجوع کرده شوید

و نمی‌توانند آنانکه کفار پرستش میکنند بجز خدا شفاعت کردن لیکن کسیکه گواهی راست داده باشند و ایشان میدانند

و اگر سؤال کنی از ایشان که کدام کس بیافرید ایشانرا البته گویند خدا آفریده است پس از کجا برگردانیده میشوند

و بسا دعا پیغامبر که ای پروردگار من هر آئینه ایشان گروهی هستند که ایمان نمی‌آرند

فرمودیم اعراض کن از ایشان و بگو سلام وداع پس خواهند دانست

۱
۴۳۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم

حم

۲

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

قسم بکتاب واضح

۳

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

که هر آئینه ما فرود آوردیم اینکه کتاب را در شب مبارک هر آئینه ما بودیم ترساننده

۴

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

دران شب مبارک فیصل کرده میشود هر کار استوار را

۵

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

فرود آوردیم آنرا بوحی کردن از نزدیک خویش هر آئینه ما بودیم فرستنده (یعنی پیغامبر را)

۶

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فرود آوردیم آنرا بسبب بخشایش از نزدیک پروردگار تو هر آئینه اوست شنوا دانا

۷

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان اینکه هر دو است اگر یقین کننده‌اید

۸

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و می‌میراند- پروردگار شما است و پروردگار پدران پیشین شما

الْأُولَىٰ

۹

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ

بلکه کافران در شبه‌اند بازی می‌کنند

۱۰

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ

پس منتظر باش روزی را که بیارد آسمان دودی ظاهر

۱۱

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

که فرو گیرد مردمان را اینکه عذاب درد دهنده است

۱۲

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

گویند ای پروردگار ما دور کن از ما عذاب هر آئینه ما مسلمان می‌شویم

۱۳

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ

چگونه بود ایشانرا پند گرفتن و بتحقیق آمده بود بدیشان پیغامبر ظاهر

۱۴

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ

باز روی گردانیدند از دو گفتند اینکه شخص آموخته شده است دیوانه است

۱۵

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ

هر آئینه ما دور کننده عذابیم اندکی هر آئینه شما عود کننده‌اید در کفر

۱۶

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ

روز که درگرفت کنیم آنرا درگرفت کردن بزرگ هر آئینه ما انتقام کشنده‌ایم

۱۷

حزب

۱۹۹

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

و هر آئینه ما امتحان کردیم پیش ایشان قوم فرعون را و آمد بدیشان پیغامبری گرامی قدر

۱۸

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

باین سخن که تسلیم کنید بمن بندگان خدا را هر آئینه من برای شما پیغامبر با امانتم

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

و سرکشی مکنید بر خدا هر آئینه من بیارم پیش شما حجت ظاهر را

۲۵

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

و هر آئینه من پناه گرفتم بپروردگار خود و پروردگار شما از آنکه سنگسار کنید مرا

۲۱

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزَلُونِ

و اگر یاور ندارید مرا پس یکسو شوید از من

۲۲

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَوَّلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

پس دعا کرد بجناب پروردگار خود که اینکه جماعه قوم گناهکارانند

۲۳

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

پس گفتیم ببر بندگان مرا وقت شب هر آئینه شما را تعاقب کرده شود

۲۴

وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

و بگذار دریا را آرمیده هر آئینه آن جماعه لشکری هست غرق شده

۲۵

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

بسیار گذاشتند از بوستانها و چشمها

۲۶

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

و کشتها و محل گرامی

۲۷

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

در گذران با رفاهیت که دران محظوظ بودند

۲۸

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ

همچنین شد و عطا کردیم اینکه چیزها گروهی دیگر را

۲۹

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

پس نگریست بر قوم فرعون آسمان و زمین و نشدند مهلت داده شده

۳۵
۴۳۲

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

و هر آئینه ما خلاص کردیم بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده

۳۱

مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

که از جانب فرعون بود هر آئینه فرعون بود سرکشی از تعدی کنندگان

۳۲

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

و هر آئینه برگزیدیم بنی اسرائیل را دانسته بر عالمها

۳۳

وَعَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

و دادیم ایشانرا از قسم معجزات آنچه دران امتحان ظاهر بود

۳۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

هر آئینه آن جماعه میگویند

۳۵

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

که نیست عاقبت کار مگر همین موت نخستین و نیستیم برانگیخته شده

۳۶

فَأْتُوا بآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس بیارید پدران ما را اگر هستید راستگو

۳۷

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

آیا اینکه جماعه بهتراند یا قوم تبع حمیری و آنانکه پیش از ایشان بودند هلاک ساختیم آنها را هر آئینه آنها گناهکاران بودند

كَانُوا مُجْرِمِينَ

۳۸

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينِ

و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است بازیکنان

۳۹

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

نیافریدم اینکه هر دو را مگر بتدبیر درست و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

هر آئینه روز قیامت میعاد ایشان است همه یکجا

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن مَّوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روز که دفع نکند هیچ دوستی از دوست دیگر چیز و نه ایشان را نصرت داده شود

۴۲

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر آنکه رحم کرد بر او خدا هر آئینه خدا غالب مهربان است

۴۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

هر آئینه درخت زقوم

۴۴

طَعَامُ الْإِثْمِ

طعام گناهکار است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

مثل مس گداخته شده بجوشد در شکمها

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

مانند جوشیدن آب گرم گوئیم ای

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

فرشتگان بگیرید اینکه گناهکار را پس بسختی بکشیدش بسوی میان دوزخ

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

بار بریزید بالای سر او از آب گرم که عقوبت است

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

گوئیم بچش هر آئینه توئی بزعم خود بزرگوار گرامی قدر

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

هر آئینه اینست آنچه دران شبه میکردید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

هر آئینه متقیان در جایگاه با امن باشند

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در بوستانها و چشمها

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

بپوشند از حریر نازک و حریر لک رو بروی یکدیگر شده

۵۴

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

همچنین باشد حال و کدخدا کنیم ایشانرا با حور گشاده چشم

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ

بطلبند آنجا هر میوه ایمن شده

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَلَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

نه چشند آنجا مرگ لیکن چشده بودند مرگ نخستین را و نگاهداشت ایشانرا خدای از عذاب دوزخ

۵۷

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بسبب بخشایش از جانب پروردگار تو اینست فیروزی بزرگ

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

جز اینکه نیست که آسان ساختیم قرآن را بزبان تو تا بود که ایشان پندپذیر شوند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

پس منتظر باش هر آئینه ایشان نیز منتظرانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱
۴۳۴

حَم

حم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۲

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ

۳

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۴

وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ
فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۵

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
اللَّهِ وَعَآيَاتِهِ ۚ يُؤْمِنُونَ

۶

وَيَلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

۷

يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ
يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۸

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُوْلَئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ

۹

مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۰

هَٰذَا هُدًىٰ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۱۱

ٱللَّهُ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ ٱلْبَحْرَ لِتَجْرِيَ ٱلْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۱۲
حزب
۲۰۰
۴۳۵

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۱۳

فرو فرستادن اینکه کتاب از جانب خدای غالب با حکمت است

هر آئینه در آسمانها و زمین نشانها است باور دارندگان را

و در آفرینش شما و در آفرینش آنچه پراکنده میسازد از جانوران نشانها است قومی را که یقین میکنند

و در آمد و شد شب و روز و در آنکه فرود آورد خدا از آسمان روزی را پس زنده کرد بسبب باران زمین را بعد مرده بودن آن و در گردانیدن بادها نشانها است قومی را که درمی‌یابند

اینکه نشانهای خداست میخوانیم آنرا بر تو برستی پس بکدام سخن بعد پند خدا و آیتهای او ایمان آرند

وای هر دروغگوی گناهکار را

می‌شنود آیات خدا که خوانده می‌شود بر وی باز لازم میگیرد کفر تکبر کرده گویا نشنیده است آن را پس مژده ده او را عذاب درد دهنده

و چون واقف شد بر چیزی از آیات ما تمسخر گیرد آنرا آن جماعه ایشانرا است عذاب خوار کننده

آن طرف ایشان دوزخ است و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزبرا و دفع نکند نیز آنکه دوستان گرفته‌اند بجز خدا و ایشان راست عذاب بزرگ

اینکه قرآن هدایت است و آنانکه کافر شدند بآیات پروردگار خویش ایشانراست عذاب درد دهنده از جنس عقوبت سخت

خدا آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا روان شوند کشتیها در آن بفرمان او و تا طلب معیشت کنید از فضل او و بود که شما شکرگزاری کنید

و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است همه یکجا پدید آورده از جانب خود هر آئینه درین مقدمه نشانها است گروهی را که تفکر می‌کنند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

بگو مسلمانان را که درگذر کنند ازان جماعه که توقع روزهای خدا ندارند تا سزا دهد خدا گروهی را از ایشان بحسب آنچه میکردند

هر که بکند کار شایسته پس نفع او راست و هر که بد کاری کند پس وبال برو است باز بسوی پروردگار خویش رجوع کرده خواهد شد

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

و هر آئینه دادیم بنی اسرائیل را کتاب و دانشمندی و پیغامبری و روزی دادیم ایشانرا از نعمتهای پاکیزه و فضیلت دادیم ایشانرا بر عالمها

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

و دادیم ایشانرا نشانها واضح در باب دین پس اختلاف نکردند مگر بعد از انکه آمد بدیشان دانش از روی تعدی با یکدیگر هر آئینه پروردگار تو فیصل کند میان ایشان روز قیامت در آنچه اختلاف میکردند دران

وَعَاثَيْنَاهُمْ بَيْنَتٍ مِّنَ الْأُمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

باز ساختیم ترا بر راه ظاهر از دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهش آنانکه نمیدانند

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأُمْرِ ۖ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

هر آئینه ایشان دفع نخواهند کرد از تو چیزی از عقوبت خدا و هر آئینه ستمکاران بعض ایشان کارساز آن بعض اند و خدا کارساز متقیان است

إِنَّهُمْ لَن يَغْنَوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

اینکه قرآن دلیلها که واضحست مردمان را و هدایتست و بخشایش گروهی را که یقین میکنند

هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا پنداشتند آنانکه کردند جرما که بکنیم ایشانرا مانند آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند یکسان باشند زندگانی ایشان و مردن ایشان بد حکم ایشانست اینکه حکم

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۗ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

و آفرید خدا آسمانها و زمین بتدبیر درست و تا عاقبت کار جزا داده شود هر شخصی بحسب آنچه عمل کرده است و بر ایشان ستم کرده نشود

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَفْرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَتُتَوَا بِنَبَأَيْنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يُخَسِّرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمِ
تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَأَسْتَكْبِرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ

آیا دیدی کسی را که معبود خود گرفته است خواهش نفس
خود را و گمراه کرد او را خدا با وجود دانش و مهر بنهاد بر
گوش او و دل او و پیدا کرد بر چشم او پرده پس کیست که
راه نماید او را بعد خدا آیا پند نمی‌گیری

و گفتند نیست زندگانی مگر همین زندگانی اینکه جهانی ما
می‌میریم و زنده میشویم و هلاک نمی‌کند ما را مگر زمانه و
نیست ایشان را باین مقدمه هیچ دانش نیستند ایشان مگر
گمان کننده

و چون خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما واضح آمده نبود
شبه ایشان مگر آنکه گویند بیارید پدران ما را اگر هستید
راست‌گویان

بگو خدا زنده میکند شما را باز میراند شما را باز جمع کند
شما را بر روز قیامت هیچ شبه نیست دران و لیکن اکثر
مردمان نمی‌دانند

و خدائراست بادشاهی آسمانها و زمین و روز که قائم شود
قیامت آن روز زیانکار شوند تباهکاران

و به بینی هر گروهی را بزانو درآمده هر گروهی را خوانده
شود بسوی نامه اعمال او گوئیم امروز جزا داده شود شما را
بحسب آنچه میکردید

گوئیم اینکه نامه است که اظهار حقیقت میکند بر شما
براستی هر آئینه ما می‌نوشتیم آنچه شما عمل میکردید

پس اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس
درآرد ایشانرا پروردگار ایشان در رحمت خود اینست
فیروزی ظاهر

و اما آنانکه کافر شدند ایشانرا گوئیم آیا خوانده نمی‌شد بر
شما آیات من پس تکبر کردید و قوم گناهکاران بودید

و چون گفته میشد که وعده خدا راست است و قیامت هیچ
شبه نیست دران گفتید نمیدانیم چیست قیامت تصور
نمی‌کنیم آنرا مگر بااحتمال ضعیف و نیستیم ما یقین کننده

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَلِكُم مَّا كَانَتْ تَأْتِيكُم بِغَيْرِ الْحَدِّ وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَكُونُ قَدْرُهُ ذَرَّةً وَجْهَةً يُرْسِلُ الرِّيحَ بِأَمْرِهِ وَأَنْعَامٌ خَلْقًا لَمْ يَلْمِزْكُمْ عَنِ الْبَلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمْ أَتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

ح

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

فرو فرستادن کتاب از جانب خدای غالب با حکمت است

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه در میان هر دو است مگر بتدبیر درست و به میعاد معین و آنانکه کافر شدند از آنچه ترسانیده شد ایشانرا روی گردانند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ أَتُنُونِ بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو آیا دیدید آنچه می‌پرستید بجز خدای بنمائید مرا چه چیز آفریده‌اند از زمین یا ایشانراست شرکتی در آسمانها بیارید بمن کتابی که آمده باشد پیش ازین یا بقیه از علم اگر هستیید راست‌گوئی

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

و کیست گمراه‌تر از کسیکه بخواند بجز خدا چیزی را که قبول نکند خواندنش تا روز قیامت و اینکه معبودان باطل از خواندن ایشان غافل‌اند

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ
كَفَرِينَ

و چون جمع کرده شوند مردمان باشند اینکه معبودان
ایشانرا دشمن و باشند عبادت ایشان را منکر

و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح آمده گویند
اینکه کافران سخن درست را چون بیاید بدیشان اینکه
سحر ظاهر است

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

بلکه میگویند بر بسته است آنرا پیغامبر بگو اگر بسته‌ام
آنرا پس نمی‌توانید شما برای من از خدا چیزی خدا دانتر
است بگفتگوی شما در قرآن بس است خدا اظهار حق کننده
در میان من و در میان شما و اوست آمرزگار مهربان

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنْ
أَلَلَةٍ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بگو نیستم من نو آمده از پیغامبران و نمیدانم چه کرده
خواهد شد با من و نه بشما یعنی در دنیا پیروی نمی‌کنم الا
بآنچه وحی فرستاده میشود بسوی من و نیستم من مگر
ترساننده آشکارا

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَلُ بِي وَلَا
بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

بگو آیا دیدید اگر باشد قرآن از نزدیک خدا و منکر شوید
بآن و گواهی داده باشد گواهی از بنی اسرائیل بر قرآن
پس وی ایمان آورد و سرکشی کردید شما البته ستمکار
باشید هر آئینه خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران را

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَعَامَنَ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ أَلَّ اللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و گفتند کافران در حق مسلمانان اگر دین بهتر بودی سبقت
نکردندی بر ما بسوی آن و چون راه نیافتند بآن خواهند
گفت اینکه دروغی است قدیم

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا
إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

و پیش از قرآن کتاب موسی ع بود پیشوا و بخشایش و
اینکه کتابی است باور دارنده زبان عربی آمده برای آنکه
بترساند ستمکاران را و برای مژده نیکوکاران را

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ
مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ
لِّلْمُحْسِنِينَ

هر آئینه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست باز قائم ماندند
پس هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

اینکه جماعه اهل بهشت‌اند جاویدان آنجا پاداش داده
شوند بحسب آنچه میکردند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۗ وَعَدَّ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَكْفِرَانِ ۖ اللَّهُ وَبِكَ ءَامِنُ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُؤْفِقَهُمْ ۗ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظَلَمُونَ

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيْبَتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

و امر کردیم آدمی را در حق پدر و مادر او نیکوکاری در شکم برداشته است او را مادر او بدشواری و زاده است او را بدشواری و لا اقل مدت بار گرفتن او و از شیر باز کردن او سی ماه است و زنده ماند تا وقتی که رسید بکمال قوت خود و رسید بچهل سال گفت ای پروردگار من الهام کن مرا تا شکر گویم در مقابله نعمت تو که انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و کار نیک کنم که خوشنود شوی از ان و صلاح پیدا کن برای من در فرزندان من هر آئینه رجوع کردم بسوی تو و هر آئینه من از مسلمانانم

آن جماعه آنانند که قبول می‌کنیم از ایشان نیکوترین آنچه عمل کردند و درگذریم از جرمهای ایشان در اهل بهشت باشند بوفق وعده راستی که وعده داده می‌شدند

و آن شخص که گفت به پدر و مادر خود دل تنگ شدم به نسبت شما آیا وعده می‌دهید مرا که برآورده شوم و هر آئینه گذشته‌اند طبقه‌های مردم پیش از من و آن هر دو فریاد می‌کنند بجناب خدا می‌گویند وای بر تو، مسلمان شو هر آئینه وعده خدا راستست پس گوید، نیست اینکه وعده مگر افسانه‌های پیشینیان

آن جماعه آنانند ثابت شد بر ایشان وعده عذاب از جمله امتها که گذشته‌اند پیش از ایشان از جنیان و آدمیان هر آئینه ایشان بودند زیانکار

و هر یکی را مرتبه‌ها است بحسب آنچه عمل کردند و تا بتمام دهد خدا ایشانرا جزای اعمال ایشان و ایشان ستم کرده نشوند

و روز که پیش آورده شوند کافران بر آتش گفته شود آیا ضائع کردید نعمتهای خود را در زندگانی دنیا وی خویش و بهره‌مند شدید بآن پس امروز جزا داده شود شما را عذاب خواری بسبب آنکه تکبر می‌کردید در زمین ناحق و بسبب آنکه بدکاری میکردید

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْتُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ
وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيِّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُّمَطَّرْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً بَلْ
صَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ

و یاد کن برادری قوم عاد را چون بترسانید قوم خود را
بسرزمین احقاف و هر آئینه گذشته بودند ترسانندگان
پیش روی وی و پس از وی باین مضمون که عبادت کنید
مگر خدای را هر آئینه می‌ترسم بر شما از عقوبت روز بزرگ

گفتند آیا آمده پیش ما تا بازداری ما را از پرستش معبودان
خود پس بیار آنچه وعده می‌دهی ما را اگر از راست‌گوییانی

گفت جز اینکه نیست که علم نزدیک خدا است و میرسانم
بشما آنچه فرستاده شدم همراه او و لیکن می‌بینم که شما
گروهی هستید که نادانی می‌کنید

پس چون دیدند آن عقوبت را بصورت ابری روی آورده
بمیدانهای ایشان گفتند اینکه ابريست باراننده بر ما بلکه
بحقیقت آن چیزيست که شتاب طلبيد کردید آنرا باديست
که در وی عقوبت درد دهنده است

بر هم زند هر چیزی را بفرمان پروردگار خویش پس گشتند
باین صفت که دیده نمی‌شد بجز خانهای ایشان همچنين جزا
می‌دهم گروه گناهکاران را

و هر آئینه جای داده بودیم قوم عاد را در آنچه جا نه دادیم
شما را دران و ساخته بودیم برای قوم عاد گوش و چشمها و
دلها پس دفع نکرد از ایشان گوش ایشان و نه چشمهای
ایشان و نه دلهای ایشان چیزيرا از بسکه انکار می‌کردند به
نشانهای خدا و فرا گرفت بایشان آنچه بآن استهزا می‌کردند

و هر آئینه هلاک کردیم آنچه حوالی شما است از دیهها و
گوناگون پدید آوردیم نشانهائی بود که ایشان بازگردند

پس چرا نصرت ندادند ایشانرا آنانکه معبود می‌گرفتند بجز
خدا قرب خدا جویان بلکه گم شدند از نظر ایشان و همین
است دروغ ایشان و آنچه بر می‌بافتند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

و یاد کن چون متوجه ساختیم بسوی تو جماعتی را از جن می‌شنیدند قرآن پس چون حاضر شدند پیش پیغامبر با یکدیگر گفتند خاموش باشید پس چون تمام کرده شد بازگشتند بسوی قوم خود بیم‌کنان

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند ای قوم ما هر آئینه ما شنیدیم کتابی که فرود آورده شد بعد از موسی ع باور دارنده آنچه پیش از او بود راه می‌نماید بسوی دین راست و بسوی راه درست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

ای قوم ما قبول کنید سخن دعوت کننده بسوی خدا و ایمان آرید بوی تا پیامرزد خدای شما را و پناه دهد شما را از عذاب درد دهنده

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و هر که قبول نکند گفته خواننده بخدای پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست او را بجز خدا دوستان، آن جماعه در گمراهی ظاهراند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَعِيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا یقین نکردند خدائی که آفریده است آسمانها و زمین و مانده نشد در آفریدن اینها تواناست بر آنکه زنده میکند مردگانرا آری چنین است هر آئینه او بر هر چیز توانا است

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روز که پیش آورده شوند کافران بر آتش گفته شود آیا نیست اینکه وعده درست گفتند آری قسم پروردگار ما درست است گفت بچشید عقوبت را بسبب آنکه کافر می‌بودید

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پس صبر کن چنانکه صبر کرده بودند خداوندان همت عالی از پیغامبران و شتاب طلب مکن عقوبت را برای ایشان روز که به بینند آنچه وعده داده میشود ایشانرا چنانستی که ایشان نمانده بودند مگر یک ساعت از روز اینکه پیغام رسانیدنست پس هلاک کرده نخواهد شد مگر قوم بدکاران

۱
۴۴۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ

۳

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

۴

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخْتَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَتَّأَ بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ ط ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلَكِن لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

۵

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

۶

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

۷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَنصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
أَقْدَامَكُمْ

۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

۹

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

۱۰
حزب
۲۰۳

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

۱۱

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى
لَهُمْ

آنانکه کافر شدند و بازداشتند مردمان را از راه خدا حبط
کرد خدا اعمال ایشانرا

و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و معتقد
شدند بآنچه فرود آورده شد بر محمد صلی الله علیه و سلم
و آن راستست آمده از پروردگار ایشان دور ساخت از
ایشان جرمهای ایشانرا و بصلاح آورد حال ایشانرا

اینکه بسبب آن است که کافران پیروی ناراست کردند و
مومنان پیروی دین راست کردند که از جانب پروردگار
ایشان است همچنین بیان میکند خدای برای مردمان
داستانهای ایشانرا

پس چون مصاف کنید با کافران بزیند گردن‌ها را تا وقتی که
خونریزی بسیار کردید در ایشان پس محکم کنید قید را یا
باحسان خلاص کردن بعد ازین و یا مالی بعوض گرفتن تا
آنکه به نهد جنگ سلاح خود را اینکه است حکم و اگر
خواستی خدا خود انتقام کشیدی از ایشان و لیکن میخواهد
که امتحان کند
بعض شما را با بعضی و آنانکه کشته شدند در راه خدا پس
حبط نخواهد کرد عمل ایشان را

راه خواهد نمود ایشانرا و نیک خواهد کرد حال ایشانرا

و خواهد در آورد ایشانرا به بهشتی که شناسا کرده است
ایشانرا بآن

ای مسلمانان اگر نصرت دهید دین خدا را نصرت دهد خدا
شما را و ثابت کند قدمهای شما را

و آنانکه کافر شدند هلاک باد ایشانرا و حبط کرد خدا عمل
ایشانرا

اینکه بسبب آنست که ایشان ناپسند کردند چیزها که
فرود آورده است خدا پس حبط کرد عمل ایشان را

آیا سیر نکرده‌اند در زمین تا بنگرند چگونه بود انجام آنانکه
پیش از ایشان بودند بر هم زد خدا ایشان را و کافران را
میشود مانند اینکه عقوبت

اینکه بسبب آنست که خدا کارساز مسلمانان است و بسبب
آنست که کافران هیچ کارساز نیست ایشانرا

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّم يَتَغَيَّر طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّن حَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّن عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الْفَاكِهَةِ وَالشَّمْرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

هر آئینه خدا در آرد آنانرا که ایمان آورده‌اند و کارهای
شایسته کرده‌اند ببوستانها میرود زیر آن جویها و آنانکه
کافر شدند بهره بر میگیرند و میخورند چنانکه میخورند
چهارپایان و آتش جای ایشان است

و بسیار از دیه که قوی‌تر بود از دیه تو که جلا وطن کرد ترا
هلاک ساختیم ایشانرا پس نیست هیچ نصرت دهنده برای
ایشان

آیا هر که باشد بر طریقه روشن از جانب پروردگار خویش
مانند آن کس است که آراسته کرده شد در نظر او بدکاری
او را و مانند آنانکه پیروی کردند خواهش خود را

صفت بهشتی که وعده داده شد متقیان را اینست دران
بهشت جویها است از آب که بدیرماندگی متغیر نشده و
جویها است از شیر که مزه او برنگشته و جویهایست از می
لذت دهنده آشامندگانرا و جویهاست از شهد صاف کرده
شده و ایشانراست آنجا از هر جنس میوها و ایشانرا است
آمرزش از پروردگار ایشان اینکه جماعه مانند آنست که
همیشه باشند در آتش و نوشانیده شوند آب گرم پس پاره
پاره ساخت رودهائی ایشانرا

و از مردمان کسی هست که گوش می‌نهد بسوی تو تا وقتی
که بیرون روند از نزدیک تو گویند بآنکه عطا کرده شد
ایشانرا علم چه چیز گفت پیغامبر الحال
اینکه جماعه آنانند که مهر نهاده است خدا بر دل ایشان و
پیروی کردند خواهش نفس خود را

و آنانکه راهیاب شدند زیاده کرد خدا ایشانرا هدایت و عطا
کرد بدیشان تقوی ایشانرا

منتظر نیستند مگر قیامت را که بیاید بدیشان ناگهان پس
هر آئینه آمده است علامات قیامت پس از کجا باشد برای
ایشان پند گرفتن ایشان وقتی که بیاید قیامت بایشان،

پس یقین کن که نیست هیچ معبود مگر خدا و طلب آمرزش
کن برای گناهان خود و در حق مردان مسلمان و زنان
مسلمان نیز و خدا میداند جای آمد و رفت شما و جای ماندن
شما

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۗ
فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

و میگویند مسلمانان چرا فرو فرستاده نشد سورتی پس چون فرستاده شود سورتی واضح المعنی و ذکر کرده شود دران قتال به بینی آنانرا که در دل ایشان بیماری است می‌نگرند بسوی تو مانند نظر کردن کسی که او را بیهوشی رسیده باشد بسبب حضور موت پس وای ایشان را حال ایشان

بحسب ظاهر فرمانبرداریست و سخن نیکو گفتن پس چون مصمم شود کار اگر وعده خود راست کردندى با خدا بهتر بودى برای ایشان

پس ای ضعیف ایمانان اگر متولى امور مردمان شوید البته نزدیکید از آنکه تباہ کاری کنید در زمین و قطع قبیلہ داری نمائید

اینکه جماعه آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدای پس کر ساخت ایشانرا و کور کرد چشم ایشانرا

آیا تامل نمی‌کنند در قرآن یا بر دلها قفل آن دل‌هاست

هر آئینه آنانکه برگشتند بر جانب پشت خویش پس از آنکه ظاهر شد ایشان را راه هدایت شیطان آراسته کرد برای ایشان و مهلت داده است ایشان را،

اینکه همه بسبب آنست که ایشان گفتند با آنانکه ناپسند کرده‌اند چیزیرا که خدا فرستاده است گفتند فرمانبرداری شما خواهیم کرد در بعض کارها و خدا میداند سخن پنهان گفتن ایشانرا

پس چگونه باشد حال وقتی که قبض روح ایشان کنند فرشتگان میزنند رویهای ایشانرا و پشتهای ایشانرا

اینکه عقوبت بسبب آنست که ایشان پیروی چیزی کردند که بخشم آورد خدا را و ناپسند کردند خوشنودی او را پس خدا حبط ساخت اعمال ایشانرا

آیا پنداشتند آنانکه در دل‌های ایشان بیماری است که ظاهر نخواهد کرد خدا کینه‌های ایشانرا

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

و اگر میخواستیم می‌نمودیم ایشانرا بتو پس می‌شناختی
ایشانرا بقیافه ایشان و البته بشناختی ایشانرا در اسلوب
سخن و خدا میداند عمل شما را

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ

و البته امتحان کنیم شما را تا بشناسیم مجاهدان را از شما
و صابران را و بیازماییم احوال شما را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحِطُّ أَعْمَالَهُمْ

هر آئینه آنانکه کافر شدند و بازداشتند از راه خدا و
مخالفت کردند با پیغامبر بعد از آنکه واضح شد ایشانرا راه
هدایت هیچ زیان نرسانند خدا را و حبط خواهد کرد خدا
عملهای ایشانرا

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

ای مسلمانان فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغامبر را و
باطل مکنید عملهای خود را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

هر آئینه آنانکه کافر شدند و بازداشتند از راه خدا باز
بمردند و ایشان کافر بودند پس هرگز نخواهد آمرزید خدا
ایشانرا

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكَنَّكُمْ أَعْمَالَكُمْ

پس سستی مکنید و بسوی صلح مخوانید و شما را غالب و
خدا با شما است ضائع نخواهد ساخت عملهای شما را

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِن تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

جز اینکه نیست که زندگانی دنیا بازی است و بیهودگی است
و اگر ایمان آرید و پرهیزگاری کنید بدهد شما را مزد شما و
نطلبد از شما مال شما را

إِن يَسْأَلْكُمْوهَا فَيَحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَانَكُمْ

اگر بطلبد از شما مال شما را پس مبالغه کند در سؤال آنگاه
بخل کنید و بر روی کار آرد آن بخل کینه‌های شما را

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تَدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ
يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ؕ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

آگاه شوید شما اینکه جماعه که خوانده میشود شما را تا
خرج کنید در راه خدا پس از شما کسی هست که بخل
می‌کند و هر که بخل میکند جز اینکه نیست که بخل میکند
از خویش و خدا توانگر است و شما محتاج‌اید و اگر
روی‌گردان شوید بدل آرد گروهی دیگر را غیر از شما باز
نباشند آن جماعه مانند شما

هر آئینه ما حکم کردیم برای تو بفتح ظاهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

۱
۴۴۶

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ وَ
عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۲

و تا نصرت دهد ترا خدا بنصرت قوی

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا

۳

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

۴

اوست آنکه فرود آورده اطمینان را بر دل مسلمانان تا زیاده
شود ایمان ایشان با ایمان سابق ایشان و خدای راست
لشکر آسمانها و زمین و هست خدا دانا با حکمت

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۵

عاقبت نزول سکینه آنست که در آرد مردان مسلمانان را و
زنان مسلمانان را ببوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان
آنجا و زائل کند از ایشان جرمهای ایشان را و هست اینکه
مقدمه نزدیک خدا فیروزی بزرگ

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ ۗ بِاللَّهِ ظَنُّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۶

و تا عذاب کند مردان منافق را و زنان منافق را و مردان
شُرک آورنده را و زنان شرک آورنده را که گمان کننده‌اند بر
خدا گمان بد بر ایشان باد مصیبت بد و بخشم آمد خدا بر
ایشان و لعنت کرد ایشان را و آماده ساخت برای ایشان
دوزخ را و بد جائیست دوزخ

وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا

۷

و خدای راست لشکر آسمانها و زمین و هست خدا غالب با
حکمت

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۸

هر آئینه ما فرستادیم ترا اظهار حق کننده و بشارت دهنده
و ترساننده

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۗ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

۹

تا ایمان آرید ای مسلمانان بخدا و و برسول او و تا نصرت
دهید دین خدا را و بزرگی اعتقاد کنید او را و بپاکی یاد
کنید او را بامداد و پگاه

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۗ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَرُزِقَ فِي ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ
يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا
نَتَّبِعْكُمْ ۗ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۗ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۗ بَلْ
كَاؤُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

هر آئینه آنانکه بیعت میکنند با تو جز اینکه نیست که بیعت
میکنند با خدا دست خدا است بالای دست ایشان پس هر
که عهد بشکند پس جز اینکه نیست که می‌شکند بضرر
نفس خود و هر که تمام کند آنچه بر آن با خدا عهد کرده
است خواهد داد او را مزد بزرگ

خواهند گفت با تو پس گذاشتگان از اعراب مشغول کرد ما
را اموال ما و فرزندان ما پس طلب آموزش کن برای ما
میگویند بزبان خود آنچه نیست در دل ایشان بگو که
می‌تواند برای شما از خدا چیزی اگر خواهد زیان رسانیدن
بشما یا خواهد در حق شما سود دادن بلکه هست خدا بآنچه
میکنید خبردار

بلکه ظن کردید که بازخواهد گشت پیغامبر و مسلمانان
بسوی اهل خانه خویش هرگز و آراسته شد اینکه ظن در
دل شما و ظن کردید ظن بد و گشتید قومی هلاک شده

و هر که ایمان نیاورد بخدا و پیغامبر او پس هر آئینه ما
آماده کردیم برای اینکه کافران آتش را

و خدائراست بادشاهی آسمانها و زمین می‌آمزد هر کرا
خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و هست خدا آمرزگار
مهربان

خواهند گفت با تو پس گذاشتگان وقتی که روانه شوید
بسوی غنیمتها تا بدست آرید آنها بگذارید ما را تا از پی
شما رویم می‌خواهند که مخالفت کنند وعده خدا را بگو
پیروی ما نخواهید کرد همچنین فرموده است خدا پیش
ازین پس خواهند گفت نی بلکه حسد میکنید با ما بلکه
همیشه فهم نمی‌کردند مگر اندکی

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

بگو یا محمد پس گذاشتگان را از اعراب که شما خوانده خواهید شد بسوی کارزار قومی خداوند کارزار سخت که جنگ کنید با ایشان یا آنکه مسلمان شوند پس اگر فرمانبرداری کنید بدهد خدا شما را مزد نیک و اگر روی گردان شوید چنانکه روی گردان شده بودید پیش ازین عقوبت کند شما را بعقوبت در دهنده

نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و هر که فرمان برد خدا و رسول او را در آردش بیوستانها میرود زیر آن جویها و هر که روی گردان شود عقوبت کند آنرا بعقوبت درد دهنده

هر آئینه خوشنود شد خدا از مسلمانان وقتی که بیعت میکردند با تو زیر درخت پس دانست آنچه در دل ایشان است پس فرود آورد اطمینان دل بر ایشان و ثواب داد ایشانرا فتحی نزدیک

و غنیمتهای بسیار که بدست آرند آنرا و هست خدا غالب با حکمت

و عده داده است شما را خدا غنیمتهای بسیار که بدست آرید آنها را پس زود عطا کرد اینکه غنیمتها و بازداشت دست مردمان را از شما و تا باشد اینکه مقدمه نشانه مسلمانان را و تا بنماید خدا شما را راه راست

و وعده داد خدا غنیمتهای دیگر نیز که هنوز دست نیافته‌اید بران دانسته است خدای آن را و هست خدا بر همه چیز توانا

و اگر جنگ میکردند با شما کافران البته بسوی شما میگردانیدند پشت را باز نمی‌یافتند کارسازی و نه نصرت دهنده

مانند آئین خدا که گذشته است پیش ازین و نخواهی یافت آئین خدا را تبدیلی

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

و اوست آنکه بازداشت دست کافران را از شما و دست شما را از کافران در میان مکه بعد از آنکه فیروزمند ساخت شما را بر ایشان و هست خدا بآنچه میکنید بینا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحَلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

اینکه کفار قریش آنانند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد حرام و بازداشتند قربانی را موقوف داشته از آنکه برسد بجای خود و اگر نبودی مردمان مسلمانان و زنان مسلمانان که نمیدانید ایشانرا اگر نبودی خوف آنکه پی سپر کنید ایشانرا پس برسد بشما گناهی بغیر دانست فتح را موخر کرد خدا تا در آرد هر کرا خواهد بر رحمت خود اگر هم جدا میبودند اینکه هر دو فریق البته عقوبت می کردیم کافران را عقوبت درد دهنده

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

آنگاه که مضمم کردند کافران در دل خویش غیرت را از جنس غیرت جاهلیت پس فرود آورد خدا اطمینان خود را بر پیغامبر خود و بر مسلمانان و ثابت کرد بر ایشان سخن پرهیزگاری و بودند سزاوار بآن و اهل آن و هست خدا بهر چیز دانا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

هر آئینه راست نمود خدا پیغامبر خود را خواب مطابق واقع باین مضمون که البته داخل خواهید شد بمسجد حرام اگر خدا خواسته است ایمن شده تراشیده موی سر خود را بمقراض گرفته ترسان نشده پس دانست آنچه ندانستید شما پس میسر کرد پیش ازین فتحن نزدیک را

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

اوست آنکه فرستاد پیغامبر خود را بهدایت و دین راست تا غالب کندش بر ادیان همه آن و بس است خدا اظهار کننده حق

۴۸
فتح
۲۹
/۴۹

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَكَازَرَهُ
فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

محمد صلی اللہ علیہ و سلم پیغامبر خدا است و آنانکه
همراه اویند سخت‌اند بر کافران مهربانند در میان خود
می‌بینی ایشانرا رکوع کننده و سجدہ نماینده می‌طلبند فضل
را از خدا و خوشنودی را نشانه صلاح ایشان در روی ایشان
است از اثر سجدہ آنچه مذکور میشود داستان ایشان است
در توریت و داستان ایشان است در انجیل ایشان مانند
زراعتی هستند کہ بر آورد گیاه سبزہ خود را پس قوی کرد
آنها پس سبطر شد پس باستاند خود بر ساقهای خود بشگفت
می‌آرد زراعت کنندگان را تا کہ در خشم آرد بسبب دیدن
ایشان کافران را وعده داده است خدا آنها را کہ ایمان
آورده‌اند و کارهای شایسته کردند از ایشان آموزش و مزد
بزرگ

۴۹. حجرات الحُجُرَات: حجره‌ها مدنی ۱۸ آیه ۳ صفحه

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ای مسلمانان پیش‌دستی مکنید رو بروی خدا و رسول او و
بترسید از خدا هر آئینه خدا شنوا دانا است

۲

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ
تَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

ای مسلمانان بلند مکنید آوازهای خود را بالای آواز پیغمبر
و بلند نگوئید با او سخن را مانند بلند گفتن بعض شما با
بعضی برای احتراز از انکه نابود شود عملهای شما و شما
خبردار نباشید

۳

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

هر آئینه آنانکه پست می‌کنند آواز خود را نزدیک پیغمبر
خدا آن جماعه آنانند که آزموده است خدا دل ایشانرا برای
ظهور تقوی ایشان راست آموزش و مزد بزرگ

۴

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ

هر آئینه آنانکه آواز میدهندتر از پس حجرها اکثر فهم
نمی‌کنند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و اگر ایشان صبر کردند تا وقتی که بیرون آئی بسوی ایشان بهتر بودی ایشانرا و خدا آمرزگار مهربان است

ای مسلمانان اگر بیارد پیش شما فاسق خبری را پس تفحص کنید برای احتراز از آنکه ضرر رسانید قومی را بنادانی پس پشیمان شوید بر آنچه عمل کردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

و بدانید که در میان شما رسول خدا است اگر فرمان برد شما را در بسیاری از کارها برنج درافتید و لیکن خدا دوست گردانید نزدیک شما ایمان را و آراسته کرد آنرا در دلهای شما و ناخوش گردانید پیش شما کفر را و فسق را و نافرمانی را اینجماعه ایشانند راه یافتگان

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

باحسان از نزدیک خدا و بنعمت و خدا دانا با حکمت است

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و اگر دو گروه از مسلمانان با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنید میان ایشان پس اگر تعدی کرد یکی ازین دو گروه بر دیگری پس جنگ بکنید بآن گروه که تعدی میکند تا آنکه رجوع کند بسوی حکم خدا پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان بانصاف و داد دهید هر آئینه خدا دوست میدارد داد دهندگان را

وَإِن طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أُقْتِلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقْتِلُوا الَّتِي تَبَغَىٰ حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

جز اینکه نیست که مسلمانان برادران یکدیگراند پس صلح کنید میان دو برادر خویش و بترسید از خدا تا بر شما رحم کرده شود

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ای مسلمانان تمسخر نکند گروهی با گروهی احتمال است که آن گروه بهتر باشند از ایشان در نفس الامر و نه زنان تمسخر کنند با زنان دیگر احتمال است که آن زنان بهتر باشند از ایشان و عیب مکنید در میان خویش و یکدیگر را بلقیهای بد مخوانید بدنامی است فاسقی بعد از ایمان آوردن و هر که توبه نکرد پس آن جماعه ایشانند ستمکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَبِّ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ نُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَن أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُم بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَن هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ

ای مسلمانان احتراز کنید از بسیاری گمان بد هر آئینه بعض
بدگمانی گناه است و جاسوسی مکنید و غیبت نکند بعض
شما بعض را آیا دوست میدارد کسی از شما که بخورد
گوشت برادر خود که مرده باشد پس متنفر شوید از وی و
بترسید از خدا هر آئینه خدا توبه پذیرنده مهربان است

ای مردمان هر آئینه آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و
ساختیم شما را جماعتها و قبیلهها تا با یکدیگر شناسا شوید
هر آئینه گرامی‌ترین شما نزدیک خدا پرهیزگارترین شما
است هر آئینه خدا دانا خبردارست

گفتند اعراب ایمان آوردیم بگو ایمان بحقیقت نیاوردید و
لیکن بگوئید منقاد شده‌ایم و هنوز درنیامده است ایمان در
دل‌های شما و اگر فرمانبرداری خدا و رسول او کنید کم
ندهد شما را از جزای اعمال شما چیزی هر آئینه خدا
آمرزگار مهربان است

جز اینکه نیست که مومنان بحقیقت آنانند که ایمان آوردند
بخدا و پیغامبر او باز شبه نکردند و جهاد نمودند باموال خود
و جان خود در راه خدا آن جماعه ایشانند راستگویان

بگو آیا خبردار میکنید خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه
در آسمانها است و آنچه در زمین است و خدا به هر چیز دانا
است

منت می‌نهند بر تو بآنکه مسلمان شده‌اند بگو منت منهد بر
من با سلام خود بلکه خدا منت می‌نهد بر شما بآنکه هدایت
کرد شما را با ایمان اگر راستگو هستید

هر آئینه خدا میداند پنهان آسمانها و زمین و خدا بینا است
بآنچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

قسم بقرآن با بزرگی که تو پیغمبر خدائی

۲

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا
شَيْءٌ عَجِيبٌ

بلکه تعجب کردند کافران از آنکه آمد بدیشان ترساننده از قوم ایشان پس گفتند آن کافران اینکه چیزی است عجیب

۳

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا دَلَّكَ رَجْعُ بَعِيدٌ

آیا چون بمیریم و خاک شویم حشر کرده شویم اینکه بازگردانیدن است دور از عقل

۴

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

هر آئینه دانسته‌ایم آنچه کم میکند زمین از ایشان و نزدیک ما کتابی است نگاهدارنده

۵

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِيجٍ

نی بلکه دروغ نسبت کردند سخن راست را وقتی که بیاید بدیشان پس ایشان در کاری شوریده‌اند

۶

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا
لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

آیا ندیده‌اند بسوی آسمان بالای خود چگونه بنا کرده‌ایم آنرا و آراسته کرده‌ایم آنرا و نیست در آن هیچ شکافی

۷

وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ بَهِيجٍ

و زمین را گستردیم و افکنده‌ایم دران کوهها و رویانیدیم دران از هر نوع خوش آبنده

۸

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

برای راه نمودن و پند دادن هر بنده رجوع کننده را

۹

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ
الْحَصِيدِ

و فرود آوردیم از آسمان آب با برکت پس رویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانه که درود میکنند آنرا

۱۰

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

و درختان خرما را بلند بالا برآمده آنرا میوه است تو بر تو

۱۱

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ

روزی برای بندگان و زنده ساختیم بآن شهر مرده را همچنین باشد برآمدن از گور

۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح و اهل رس و ثمود

۱۳

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

و عاد و فرعون و برادران لوط

۱۴

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
وَعِيدُ

و اهل ایکه و قوم تبع هر یکی بدروغ نسبت کردند پیغامبران را پس ثابت شد وعده عذاب من

۱۵

أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

آیا عاجز شده بودیم در آفرینش نخستین بلکه ایشان در شبه‌اند از آفرینش نو

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ
أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

۱۷

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

۲۵

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ

۲۷

حزب
۲۰۸

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطَّغَيْتُهُ وَلَا كِنَ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

۳۰

۴۵۴

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

۳۱

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

۳۲

هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

۳۳

مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

و هر آئینه آفریدیم آدمی را و میدانیم چیزیکه بخاطر
گذارندش نفس او و ما نزدیک‌تریم بآدمی از رگ جان

آنگاه که یاد میگیرند دو یاد گیرنده بپهلوی راست نشیننده
و بر پهلوی چپ نشیننده

بزبان نمی‌آرد آدمی سخنی مگر نزدیک او نگهبانی است مهیا

و بیاید سختی موت براستی اینست جزای آنچه ازان کناره
میکردی

و دمیده شود در صور اینست روز وعده عذاب

و بیامد هر شخصی همراه او روان کننده است و گواهی
دهنده

گوئیم هر آئینه بودی در بی خبری ازین مقدمه پس
برداشتیم از تو پرده ترا پس چشم تو امروز تیزبین است

و گفت فرشته همنشین او اینست آنکه نزدیک من بود
حاضر کرده شده

گوئیم بیفکنید ای دو فرشته در دوزخ هر ناسپاس سرکش
را

هر امساک کننده مال را درگذرنده از حد هر شک آرنده را

آنکه مقرر کرد با خدا معبودی دیگر پس بیفکنید اینکه هر
یک را در عذاب سخت

گفت همنشین او ای پروردگار ما من گمراه نکردم اینکه
شخص را و لیکن وی بود در گمراهی دور

فرمود خصومت مکنید نزدیک من و حال آنکه پیش ازین
فرستاده بودم بسوی شما وعده عذاب

تغییر داده نمی‌شود وعده نزدیک من و نیستم من ستم
کننده بر بندگان

روز که گوئیم دوزخ را آیا پر شدی و دوزخ گوید آیا هیچ
ازین زیاده هست

و نزدیک گردانیده شود بهشت برای متقیان نه دور مانده

گوئیم اینست آنچه وعده داده میشد شما را نزدیک کرده
شده برای هر رجوع کننده و ادب نگاهدارنده

برای هر کسی که ترسد از خدا نادیده و پیش آمده بدل
متوجه شده

گوئیم داخل شوید در بهشت همراه سلامتی اینست روز
همیشه باشیدن

ایشان راست آنچه خواهند در بهشت و نزدیک ما
زیاده‌ترست ازان

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

۳۷

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

۳۸

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

۳۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

۴۰

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

۴۱

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

۴۲

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

۴۳

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

۴۴

تَّحْنُ أَعْلَمَ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۴۵

۵۱. ذاریات

الدَّارِيَاتِ: بادهای ذره‌افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

۱

۴۵۵ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّرِيَّتِ ذُرُورًا

۲

فَالْحَمَلَتِ وَقْرًا

۳

فَالْجَرِيَّتِ يُسْرًا

۴

فَالْمُقْسِمَتِ امْرَأًا

۵

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

۶

وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ

و بسیار هلاک کردیم پیش ازین امتها که قوی‌تر بودند ازین جماعت در دست درازی پس تفحص کردند در شهرها که هیچ گریزگاهی است

هر آئینه درین مقدمه پند است کسی را که دلی دارد یا گوش نهد متوجه شده

و هر آئینه آفریدیم آسمانها و زمین و آنچه در هر دو است در شش روز و نرسید بما هیچ ماندگی

پس صبر کن بر آنچه می‌گویند و بپاکی یاد کن همراه ستایش پروردگار خود پیش از بر آمدن آفتاب و پیش از فرو شدن

و در بعض اوقات شب بپاکی یاد کن خدا را و عقب نماز نیز

و بشنو اینکه قصهٔ روز که آواز دهد آواز دهنده از جای نزدیک

روز که بشنوند نعره تند را بغیر تردد و آن روز بر آمدن ایشان است

هر آئینه ما زنده میکنیم و میرانیم و بسوی ما است بازگشت

روز که بشکاند زمین از سر ایشان بیرون آیند شتابان اینکه برانگیختن‌ست آسان بر ما

ما میدانیم آنچه میگویند و نیستی تو بر ایشان قهر کننده پس پند ده بقرآن هر که می‌ترسد از وعده عذاب من

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

قسم بآسمان خداوند راهها

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

هر آئینه شما در سخنی با هم اختلاف دارنده هستید

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

بازگردانیده میشود از قرآن هر که در علم الهی از خیر مصروف است

قَتَلَ الْحَرَّاصُونَ

لعنت کرده شد دروغگویان را

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

آنانکه ایشان در بیخبری‌اند فراموش کننده‌اند

يَسْأَلُونَ آيَاتَ يَوْمِ الدِّينِ

می‌پرسندکی خواهد بود روز جزا

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

آری آن روز که ایشانرا در آتش عذاب کرده شود

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ

گوئیم بچشید اینکه عقوبت خود را اینست آنچه آن را شتاب طلب میکردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

هر آئینه متقیان در بوستانها و چشمه‌ها باشند

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

بدست آورنده آنچه داد ایشانرا پروردگار ایشان هر آئینه ایشان بودند پیش ازین نیکوکار

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

بودند باین صفت که اندکی از شب خواب کردند

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و بوقت سحرها ایشان طلب آمرزش نمودندی

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در اموال ایشان حصه مقرر بود برای سؤال کننده و برای تنگدست

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

و در زمین نشانه‌است یقین کنندگان را

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و در ذات شما نشانه‌ها است آیا نمی‌نگیرید

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و در آسمان است رزق شما و آنچه وعده داده میشود شما را

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ

پس قسم به پروردگار آسمان و زمین هر آئینه اینکه خیر راست است مانند آنکه شما سخن میگوئید

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا آمده است پیش تو خبر مهمانان گرامی ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ^ط قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

چون درآمدند بر ابراهیم ع پس سلام گفتند جواب سلام داد و بدل گفت ایشان گروهی هستند ناشناخته

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ^ط فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

پس متوجه شد بسوی اهل خانه خود پس آورد کباب گوساله فربه

فَقَرَّبَهُ ^ط إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس نزدیک ساخت آنرا بایشان گفت آیا نمی‌خورید

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ^ط قَالُوا لَا تَخَفْ ^ط وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

پس چون نخوردند در خاطر خود یافت از ایشان ترسی گفتند مترس و بشارت دادندش بفرزند دانا

فَأَقْبَلَتِ أُمْرَاتُهُ ^ط فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

پس پیش آمد زن ابراهیم باوازی و طپانچه زد روی خود را یعنی به تعجب و گفت آیا بزاید پیرزنی نازائیده

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ^ط إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

فرشتگان گفتند همچنین گفت پروردگار تو هر آئینه اوست با حکمت دانا

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

وَفِي مُوسَى إِذْ أُرْسِلْتَهُ إِلَى فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

فَتَوَلَّى بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحَرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

وَفِي عَادٍ إِذْ أُرْسِلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتُهُ كَالرَّمِيمِ

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّلِيعَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

ابراهيم گفت پس چیست مقصد شما ای فرستادگان

گفتند هر آئینه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکار

تا بفرستیم بر سر ایشان سنگواری از گل

که نشان‌مند کرده شده است نزدیک پروردگار تو برای آنانکه از حد بیرون شده‌اند

پس برآوردیم هر کرا بود در آن دیه از مومنان

پس نیافتیم آنجا غیر یک خانه از مسلمانان یعنی خانه حضرت لوط

و گذاشتیم دران دیه نشانه برای آنانکه می‌ترسند از عذاب درد دهنده

و در قصهٔ موسی نشانه است چون فرستادیمش بسوی فرعون بدلیل واضح

پس سوی گردان شد همراه قوت خود یعنی لشکر خود و گفت جادوگری یا دیوانه است

پس گرفتیم او را و لشکر او را پس افگندیم ایشانرا در دریا و او کننده بود کاریرا که موجب ملامت باشد

و در قصهٔ عاد نشانه است چون فرستادیم بر ایشان بادی بی منفعت

نگذارد هیچ چیزی را که برسد بوی مگر سازد آنرا مانند استخوان بوسیده

و در قصهٔ ثمود نشانه است چون گفته شد ایشانرا بهره‌مند باشید تا مدتی

پس سر کشیدند از فرمان پروردگار خویش پس در گرفت ایشانرا نعره تند و ایشان می‌دیدند

پس نتوانستند برخاستن و نبودند انتقام کشنده

و هلاک ساختیم قوم نوح را پیش ازین هر آئینه ایشان بودند گروهی بدکار

و آسمان را بنا کردیم بقوت و هر آئینه ما توانایم

و زمین گسترانیدیم پس نیکو گستراننده‌ایم

و از هر چیزی آفریدیم دو قسم تا شما پندپذیر شوید

پیغامبر گوید بگریزید بسوی خدا هر آئینه من برای شما از جانب او ترساننده آشکارم

و مقرر مکنید با خدا معبودی دیگر را هر آئینه من برای شما از جانب او ترساننده آشکارم

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ

۵۳ أَتَوَّصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَٰغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۵۲. طور

الطور: کوه طور

مکی

۴۹ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ

۱
۴۵۸ر

قسم بکوه طور

۲ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

و قسم بکتاب نوشته شده

۳ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ

در کاغذ گشاده

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و قسم بخانه معمور یعنی آنکه در آسمان است

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و قسم بسقف برافراشته شده

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و قسم بدریای پر کرده شده

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

هر آئینه عذاب پروردگار تو بودنی است

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

نیست او را هیچ دفع کننده

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

روز که جنبش کند آسمان جنبش کردنی

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و روان شود کوهها روان شدنی

۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس وای آن روز دروغ شمارندگان را

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

آنانکه ایشان به بیهوده‌گویی بازی می‌کنند

۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً

روز که بسختی روان کرده شوند بسوی آتش دوزخ روان کردنی

۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

اینست آتشی که شما آن را دروغ می‌شمیرید

أَفْسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

آیا سحر است اینکه یا شما در نمی‌نگرید

۱۶

أَصْلَوْهَا فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

درآیید باین آتش پس صبر کنید یا نکنید برابر است بر شما جز اینکه نیست که جزا داده خواهید شد بحسب آنچه میکردید

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

هر آئینه متقیان در بوستانها و نعمتها باشند

۱۸

فَلِكِهِمْ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ وَوَقَلَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

خوشحال شده بسبب آنکه نعمت داد ایشانرا پروردگار ایشان و بسبب آنکه نگاهداشت ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب دوزخ

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخورید و بنوشید گوارا بسبب آنچه میکردید

۲۰

مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

تکیه زده بر تختها برابر یکدیگر گسترده و کدخدا کنیم ایشانرا بحوران گشاده چشم

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

و آنانکه ایمان آوردند و بر پی ایشان رفت اولاد ایشان در ایمان برسانیم بدیشان اولاد ایشانرا و نقصان نکنیم ایشانرا از جزای عمل ایشان چیزی هر مردی بآنچه عمل کرد در گرو باشد

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و پیدرپی عطا کنیم ایشانرا میوه و گوشت از جنسی که طلب کنند

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأَسَا لَا لَعُوٌّ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ

از دست یک دیگر میگیرند آنجا پیاله شراب نه بیهوده‌گوئی باشد دران و نه بزه کاری

۲۴

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ

و آمد و شد کنند حوالی ایشان نوجوانی چند از ایشان گویا آن نوجوانان مروارید در پرده پنهان‌اند

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و روی آورد بعض ایشان بر بعض از یکدیگر سؤال‌کنان

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

گفتند هر آئینه ما پیش ازین در میان اهل خانه خود ترسان بودیم

۲۷

فَمَنْ أَلَّهْ عَلَيْنَا وَوَقَلْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

پس نعمت فراوان داد ما را خدا و نگاهداشت ما را از عذاب باد گرم

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

هر آئینه ما پیش ازین عبادت می‌کردیم او را هر آئینه اوست احسان‌کننده مهربان

۲۹

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

یا محمد ص پس پند ده نیستی بفضل پروردگار خود کاهن و نه دیوانه

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ ۗ رَيْبَ الْمُنُونِ

بلکه آیا می‌گویند شاعرست انتظار تو می‌کشیم در حق او حوادث زمانه را

۳۱

فَلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ

بگو انتظار بکشید هر آئینه من با شما از انتظار کشندگانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۳۳

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُو بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

۳۴

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

۳۵

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

۳۶

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

۳۷

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضَيِّطُونَ

۳۸

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ
مُبِينٍ

۳۹

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ

۴۰

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَثْقَلُونَ

۴۱

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۲

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ

۴۳

أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۴۴

وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

۴۵

فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

۴۶

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۷

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

۴۸

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ

۴۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُومِ

آیا میفرماید باین عقیده عقلهای ایشان یا ایشان گروهی سرکش‌اند

آیا میگویند که بر بسته است قرآن رانی بلکه ایمان نمی‌آرند

پس باید بیارند سخنی مانند اینکه اگر راست‌گو هستند

آیا ایشان آفریده شده‌اند بغیر آفریننده یا ایشان خود آفریدگارانند

آیا ایشان آفریده‌اند آسمانها و زمین را بلکه ایشان باور نمیکنند

آیا نزدیک ایشان خزانهای پروردگار تست یا ایشانند چیره‌دست

آیا ایشانرا نردبانی هست که بران صعود کرده میشوند پس باید که بیارد شنونده ایشان دلیل ظاهر را

آیا خدا را دختران پیدا شوند و شما را پسران

آیا سؤال میکنی از ایشان مزدی بر رسالت پس ایشان از غراست گران بار شده‌اند

آیا نزدیک ایشان علم غیب است پس ایشان می‌نویسند

آیا میخواهند بداندیشی پس کافران ایشانند در ضرر بد اندیشی گرفتار شده

آیا ایشانرا معبودی هست بجز خدا پاکی خدایراست از آنکه شریک مقرر می‌کنند

و اگر به بینند یک پاره را از آسمان افتاده گویند اینکه ابری است بر هم نشسته

پس بگذار ایشانرا تا آنکه ملاقات کنند بآنروز خود که دران بیهوش کرده شوند

روز که دفع نکند از ایشان مکر ایشان چیزی را و نه ایشان نصرت داده شوند

و هر آئینه ستمکاران را عذابی است غیر اینکه و لیکن اکثر ایشان نمیدانند

و صبر کن بانتظار حکم پروردگار خود هر آئینه تو حضور چشم مائی و بپاکی یاد کن با ستایش پروردگار خود وقتی که بصبح پرخیزی

و بعض اوقات شب بپاکی یاد کن خدا را و عقب غائب شدن ستارها نیز

۱

۴۶۰ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ

قسم ستاره چون فرو افتد

۲

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ

گمراه نشد اینکه یار شما و غلط نکرد راه را

۳

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

و سخن نمیگوید از خواهش نفس

۴

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

نیست قرآن مگر وحی که بسوی او فرستاده میشود

۵

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

آموخته است او را فرشته بسیار با قوت

۶

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ

صاحب حسن پس راست استاد آن فرشته

۷

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ

و او بکناره بلند آسمان بود

۸

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

باز نزدیک شد و فرود آمد

۹

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ

پس رسید بمسافت دو کمان یا نزدیکتر از آن

۱۰

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

پس پیغام رسانید بسوی بنده خدا آنچه رسانید

۱۱

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ

دروغ داخل نکرد دل پیغامبر در آنچه معاننه کرد

۱۲

أَفْتَمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ

آیا شما گفتگو میکنید با پیغامبر در آنچه می‌بیند

۱۳

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ

و هر آئینه دیده بود اینکه فرشته را یکبار دیگر

۱۴

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ

نزدیک سدره المنتهی

۱۵

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ

نزدیک آن سدره است بهشت آرامگاه

۱۶

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ

فرشته را دید وقتی که می‌پوشید سدره را آنچه می‌پوشیده

۱۷

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ

کجروی نکرد چشم پیغامبر و از مقصد تجاوز ننمود

۱۸

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ

هر آئینه معاننه کرد بعض نشانه‌های بزرگ پروردگار خود

۱۹

أَفْرَأَيْتُمْ أَلَّتْ وَالْعُزَّىٰ

آیا دیدید لات را و عزى را

۲۰

وَمَنۢنَّوۥ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ

و منات سیومی بیقدر را

۲۱

أَلَكُمُ الدَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ

آیا شما را فرزند باشد و خدا را دختر

۲۲

تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ

اینکه قسمت آنگاه قسمت بی‌انصاف باشد

۲۳

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ

نیست اینکه مگر نامهای چند که مقرر کرده‌اید آنرا شما و پدران شما و فرود نیاورده است خدا بر ثبوت آن هیچ دلیلی پیروی نمیکنند مگر وهم فاسد را و چیزها که خواهش میکند نفس و هر آئینه آمده است ایشانرا از پروردگار ایشان هدایت

۲۴

أُمٌّ لِلْإِنسَنِ مَا تَمَنَّىٰ

آیا میسرست آدمی را آنچه آرزو می‌کند

۲۵

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ

پس خدای راست آن جهان و اینکه جهان

۲۶

حزب

۲۱۱

۴۶۱ر

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا

و بسیار فرشته در آسمانها که نفع نمی‌کند شفاعت ایشان چیزی را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدای و رضامند شود برای هر که خواهد

مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَهُ الْمَلَكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَىٰ

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَن
سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعٌ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

۳۳

۴۶۲

آیا دیدی کسی را که روی‌گردان شده

۳۴

۳۴

و داد اندکی از مال و سخت دل شد

۳۵

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهوَ يَرَىٰ

۳۶

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

۳۷

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ

۳۸

۳۸

أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

۳۹

۳۹

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

۴۰

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ

۴۱

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ

۴۲

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ

۴۳

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ

۴۴

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

هر آئینه آنانکه باور نمی‌دارند آخرت را مسمی میکنند
فرشتگان را بنام دختران

و نیست ایشانرا بثبوت اینکه مقدمه هیچ دانش پیروی
نمیکند مگر وهم را و هر آئینه وهم نفع نمیدهد از
شناخت حقیقت چیزی را

پس اعراض کن از کسیکه روی گردان شد از یاد کردن ما و
طلب نکرد مگر زندگانی اینکه جهانی را

این‌ست نهایت ایشان از روی دانش هر آئینه پروردگار تو
داناست که غلط کرد راه خدا را و اوست دانا بهر که راه
یافت

و خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
عاقبت کار جزا دهد آنان را که بدکاری کردند بحسب آنچه
عمل نمودند و جزا دهد آنان را که نیکوکاری کردند بخصلت
نیک

آنانکه پرهیزگاری میکنند از کبائر گناهان و بیحیائی‌ها سوای
گناهان صغیره هر آئینه پروردگار تو بسیار آمرزش اوست
دانا باحوال شما وقتی‌که پیدا کرد شما را
از زمین و وقتی‌که شما بچه بودید در شکم مادران خویش
پس ستایش مکنید خویشتن را خدا دانانترست بکسیکه
پرهیزگاری کرد

آیا دیدی کسی را که روی‌گردان شده

و داد اندکی از مال و سخت دل شد

آیا نزدیک اوست علم غیب پس گویا او هر چیز را بچشم
می‌بیند

آیا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهائی موسی ع

و ابراهیم وفادار بود

مضمونش آنکه برنخواهد داشت هیچ بردارنده بار گناه
دیگری را

و آنکه نرسد آدمی را مگر آنچه عمل کرد

و آنکه سعی آدمی دیده خواهد شد

باز داده خواهد شد بحسب آن سعی جزائی تمام

و آنکه بسوی پروردگار تست بازگشت

و آنکه او خندانید و گریانید

و آنکه او میرانید و او زنده کرده

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و آنکه خدا آفرید دو قسم نر و ماده

۴۶ مِّن تُظْفَةِ إِذَا تُمْنَىٰ

از نطفه چون ریخته شده در رحم

۴۷ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ

و آنکه بر خدا لازم است آن پیدا کردن دیگر

۴۸ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و آنکه او توانگر ساخت و سرمایه داد

۴۹ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَىٰ

و آنکه همونست پروردگار ستاره شعرى

۵۰ وَأَنَّهُ وَآهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عاد نخستین را

۵۱ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ

و هلاک کرده ثمود را پس هیچکس را باقی نگذاشت

۵۲ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و هلاک کرد قوم نوح را پیش ازین هر آئینه ایشان بودند ستمکارتر و از حد گذشته‌تر

۵۳ وَالْمُوتِفِكَةَ أَهْوَىٰ

و شهر مؤتفکه را بر زمین افگند

۵۴ فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

پس پوشانید بر وی آنچه پوشانید

۵۵ فَبِأَيِّ آءِالَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس از کدام یک از نعمتهای پروردگار خود ای آدمی شبه میکنی

۵۶ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ

اینکه پیغامبر ترساننده است از جنس ترسانندگان پیشین

۵۷ أَرْزِقِ الْأَرْزِقَةَ

نزدیک آمد قیامت

۵۸ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

نیست او را سوای خدا هیچ ظاهر کننده

۵۹ أَفَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجَّبُونَ

آیا ازین سخن تعجب میکنید

۶۰ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و خنده می‌نمائید و نمی‌گریید

۶۱ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شما بازی کننده هستید

۶۲ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

پس سجده کنید خدا را و پرستش نمائید

۵۴. قمر

القَمَرُ: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نزدیک آمد قیامت و بشکافت ماه

۴۶۳ أَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

و اگر کافران به بینند نشانه اعراض کنند و گویند سحرهاست قوی

۲ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و دروغ شمردند و پیروی خواہش خود کردند و هر چیز در وقت خود قرار گرفته است

۳ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و هر آئینه آمده است بدیشان از چیزها آنچه دران پند است

۴ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُرْدَجَرٌ

و آمده است دانش تمام پس فائده نمی‌دهد ترسانیدنها

۵ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ

پس اعراض کن از ایشان آن روز که بخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش نیایش

۶ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُكْرٍ

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

۸ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ

۱۱ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

۱۲ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوٰحِ وَدُسرٍ

۱۴ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ

۱۵ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۱۶ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۷ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۱۸ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۹ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

۲۰ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

۲۱ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۲۲ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

۲۳ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِمَّا وَحَدَّا نَتَّبِعُهُوَ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعُرٍ

۲۵ أَعْلَقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ

۲۶ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ

۲۷ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

ظاهر شده باشد بر چشم ایشان بر آیند آن روز از قبور گویا ایشان ملخ پراکنده‌اند

شتاب‌کنان بسوی آن خواننده گویند کافران اینکه روزیست دشوار

دروغ شمردند پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ داشتند بنده ما را و گفتند دیوانه است و با او سخن درشت گفته

پس دعا کرد بجناب پروردگار خود که من مغلوب شده‌ام پس انتقام بکش

پس بگشادیم درهای آسمان را بآب بسیار ریزنده

و روان کردم از زمین چشمها پس جمع شد آب از هر جانب بنابر کاری که مقدر شده بود

و سوار کردم نوح را بر کشتی خداوند تختها و میخها

میرفت بحضور چشم ما بجهت انتقام برای کسیکه باور نداشته بودند او را

و هر آئینه گذاشتیم اینکه عقوبت را نشانه پس آیا هیچ پند گیرنده هست

پس چگونه بود عقوبت من و ترسانیدنهای من

و هر آئینه آسان کردیم قرآن را تا پند گیرند پس آیا هیچ پند پذیرنده است

دروغ شمردند قوم عاد پس چگونه بود عذاب من ترسانیدنهای من

هر آئینه ما فرستادیم بر ایشان باد تند را در روز شوم بغایت سخت

بر میکند مردمان را گویا ایشان تنه‌های درخت خرما از بیخ برکنده‌اند

پس چگونه بود عقوبت من و ترسانیدنهای من

و هر آئینه آسان کرده‌ایم قرآن را تا پند بگیرند پس آیا هیچ پند پذیرنده است

دروغ شمردند قوم ثمود ترسانندگان را

پس گفتند آیا یک آدمی را از قوم خویش پیروی کنیم هر آئینه ما آنگاه در گمراهی و دیوانگی باشیم

آیا نازل کرده شد بر وی وحی از میان ما فی بلکه او دروغگوئی خود پسند است

خواهند دانست فردا کیست دروغگوی خودپسند

هر آئینه خواهیم فرستاد ماده شتر را بجهت آزمایشی ایشان را پس ای صالح منتظر ایشان باش و صبر پیش گیرد

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

خبردار کن ایشانرا که آب مقسوم است در میان ایشان بهر یک حصه از آب حاضر شود صاحبش

۲۹

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

پس آواز دادند یار خود را پس دست درازی کرد و مجروح ساخت

۳۰

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

پس چگونه بود عقوبت من و ترسانیدنهای من

۳۱

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

هر آئینه ما فرستادیم بر ایشان یک نعره پس شدند مانند خپیره در هم شکسته که خپیره سازند آنرا بنا کرده باشد

۳۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و هر آئینه آسان ساختیم قرآن را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۳۳

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِاللُّذُرِ

دروغی شمردند قوم لوط ع ترسانندگان را

۳۴

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

هر آئینه ما فرستادیم بر ایشان باد سنگ بار مگر اهل خانه لوط ع که خلاص ساختیم ایشانرا وقت سحر

۳۵

تَعَمَّةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

بمهربانی از نزدیک خویش همچنین جزا می‌دهیم هر کرا که شکرگزاری کرد

۳۶

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِاللُّذُرِ

و هر آئینه لوط ترسانیده بود ایشانرا از عقوبت ما پس مکابره کردند دران ترسانیدنها

۳۷

وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

و هر آئینه سخن گفتند تا غفلت دهند لوط را از حفظ مهمانان او پس محو کردیم چشم ایشانرا پس گفتیم بچشید عذاب مرا و ترسانیدنهای مرا

۳۸

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ

و هر آئینه غارت کرد ایشانرا یک پگاه عقوبتی جای گیرند

۳۹

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

پس گفتیم بچشید عذاب مرا و ترسانیدنهای مرا

۴۰

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

و هر آئینه آسان ساختیم قرآن را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست

۴۱

وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرِ

و هر آئینه آمدند بخویشاوندان فرعون ترسانندگان

۴۲

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

دروغی شمردند نشانهای ما را همه آنها پس در گرفتیم ایشانرا مانند در گرفتن غالب قوی

۴۳

أَكْفَارِكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَادِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

آیا کافران شما ای قریش بهتراند ازین جماعتها یا شما را حکم خلاصی است در کتابهای پیشین

۴۴

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ

آیا میگویند ما جماعتی انتقام کننده‌ایم

۴۵

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

شکست داده خواهد شد اینکه جماعه را و بگردانند ایشان پشت را

۴۶

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ

بلکه قیامت وعده‌گاه ایشان است و قیامت سخت‌تر و تلخ‌تر است

۴۷

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

هر آئینه گناهکاران در گمراهی و جهالت‌اند

۴۸

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

یاد کن روز که کشیده شود ایشان را در دوزخ بر روی ایشان گونیم بچشید دست رسانیدن دوزخ را

۴۹

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

هر آئینه ما هر چیز را پیدا کردیم باندازه مقرر

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و نیست حکم ما مگر یک کلمه مانند گردانیدن چشم

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

۵۱

و هر آئینه هلاک ساختیم امثال شما را پس آیا هیچ پند گیرنده هست

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

۵۲

و هر چیزی که کرده‌اند مکتوب است در نامه اعمال

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

۵۳

و هر خورد و بزرگ نوشته شده است یعنی در لوح محفوظ

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

۵۴

هر آئینه پرهیزگاران در بوستانها و چشمه‌ها باشد

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

۵۵

هر آئینه متقیان در مجلس راستی باشند نزدیک پادشاه توانا

۵۵. رحمن

الرَّحْمَنُ: بخشاینده

مدنی

۷۸ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۳
۴۶۶ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

خدا

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

آموخت قرآن را

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

آفرید آدمی را

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

و آموختش سخن گفتن

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

آفتاب و ماه بحساب مقرر می‌روند

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و گیاه و درخت سجده می‌کنند

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمان را برافراخت و فرود آورد ترازو را

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

مقصد آنکه از حد تجاوز نکنید در ترازو

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

و راست سنجید بانصاف و نقصان مکنید در ترازو

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را گسترده برای آدمیان

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

در آن زمین میوه است و درختان خرما است خداوند غلافها

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دران زمین دانه خداوند برگ است و گل خوشبوئیست

۱۳

فَبِأَيِّ آءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش ای جن و انس دروغ می‌شمرید

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

آفرید آدمی را از گل خشک مانند سفال شده

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

و آفرید جن را از شعله آتش

۱۶

فَبِأَيِّ آءَالَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمردید

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار دو مشرق است و پروردگار دو مغرب است

۱۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

گذاشت دو دریا را تا بهم جمع شوند

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

میان اینکه هر دو حجابی‌ست که یکی بر دیگری تعدی نمی‌کند

۲۱ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْهُ وَالْمَرْجَانُ

بر می‌آید ازین دو دریا مروارید و مرجان

۲۳ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

خدایراست کشتیهای روان شونده در دریا مانند کوهها

۲۵ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر که هست بر زمین فانی شوند

۲۷ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و باقی ماند روی پروردگار تو خداوند بزرگی و انعام

۲۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۲۹ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

سؤال میکند از خدا هر که در آسمانها و زمین‌ست هر روزی خدا در حالتی است

۳۰ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ

از همه فارغ شده بشما متوجه شویم ای جن و انس

۳۲ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۳۳ يَمَعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَتَفَادُوا مِنْ أَقْطَارِ

ای قوم جن و انس اگر می‌توانید که بیرون روید از کناره‌های آسمان و زمین پس بیرون روید نخواهید رفت مگر بقوتی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاَنْفُدُوا لَا تَتَفَدُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

۳۴ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

فرستاده خواهد شد بر شما شعله از آتش و دود نیز پس مقابله نتوانید کرد

۳۶ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

پس چون بشگافد آسمان پس شود مثل گل سرخ مانند ادیم سرخ

۳۸ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

پس آن روز سؤال کرده نشود از گناه خود هیچ آدمی و نه جنی

۴۰ فَبِأَيِّ آءِآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

۴۲

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۳

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

۴۴

يُطَوَّفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ

۴۵

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۶

۴۶۸ر

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ

۴۷

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۸

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

۴۹

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

۵۱

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۲

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

۵۳

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۴

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

۵۵

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۶

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْسَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانُّ

۵۷

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۸

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

۵۹

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۰

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

۶۱

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۲

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

۶۳

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۴

مُدْهَامَّتَانِ

۶۵

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۶

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ

۶۷

فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

شناخته شوند گناهکاران بقیافه خود پس گرفته شود بموی
پیشانی و پایها نیز

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
می‌شمرد

اینست آن دوزخ که دروغ شمرده بودند آنرا گناهکاران

آمد و شد کنند میان آن آتش و میان آب گرم جوشنده

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
می‌شمرد

و کسی را که ترسیده است از ایستادن بحضور پروردگار
خویش دو بوستان باشد

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

دو بوستان خداوند شاخها بسیار

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشوید

دران دو بوستان دو چشمه میروند

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

در آن دو بوستان از هر میوه دو قسم باشد

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

تکیه زده بر فرشها که استر آن از حریر لک باشد و میوه آن
دو بوستان نزدیک باشد

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

دران کوشکها حوران باشند فرو اندازند چشم جماع نکرده
است بآنها هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

گویا آن حوران یا قوت و مرجان‌اند

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

نیست جزای نیکوکاری مگر انعام بسیار

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

و بجز اینکه دو بوستان دو بوستان دیگراند

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

دو بوستان سبز که از غایت سبزی بسیاهی میزنند

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ
میشمرد

فِيهِمَا فَكَيْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

دران دو بوستان میوه و درختان خرما و انار باشند

۶۹ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۷۰ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آن کوشک‌ها زنان برگزیده با جمال باشند

۷۱ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۷۲ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

حوران نگاهداشته شده در خیمها

۷۳ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۷۴ لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

جماع نکرده است بآنها هیچ آدمی پیش از ایشان و نه هیچ جنی

۷۵ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۷۶ مُتَّكِعِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانِ

تکیه زده باشند بر بالشها سبز و بساطهای نیک

۷۷ فَبِأَيِّ آءَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ می‌شمرید

۷۸ تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

با برکت است نام پروردگار تو خداوند بزرگی و انعام

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

۱

حزب

۲۱۴

۴۶۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یاد کن آنگاه که متحقق شود قیامت

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

نیست وقت بودن آن هیچ نفس دروغگوینده

۲ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

پست کننده است جماعتی را و بلند کننده است طائفه را

۳ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

آنگاه که جنبانیده شود زمین را جنبانیدن سخت

۴ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

و ریزه ریزه کرده شود کوهها ریزه ریزه کردن بسیار

۵ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

پس شود مانند غبار پراکنده

۶ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا

و شوید شما سه قسم

۷ وَكُنْتُمْ أَرْوَاجًا ثَلَاثَةً

پس اهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت

۸ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت

۹ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و پیش روندگان خود ایشانند پیش روندگان آن پیش روندگان

۱۰ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

ایشانند نزدیک کردگان

۱۱ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

در بوستانهای نعمت باشند

۱۲ فِي جَنَّاتِ التَّعِيمِ

سابقان جمعی بسیاراند از پیشینیان

۱۳ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ

و اندکی‌اند از پسینیان

۱۴ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

بر تختهای زربافته نشسته باشند

۱۵ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

تکیه زده بر آن رو بروی یک دیگر شده

۱۶ مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَّقِلِينَ

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

آمد و شد میکنند بر ایشان نوجوانان جاوید

۱۸ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

با بخورها و ابریقها و پیاله‌ها از شراب جاری

۱۹ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ

نه درد سر داده شود ایشان را ازان شراب و نه بیهوش شوند

۲۰ وَفَلَكِهَةِ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و آمد و رفت کنند با میوه از هر جنس که بختیار کنند

۲۱ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و با گوشت مرغان از هر جنس که پسند کنند

۲۲ وَحُورٍ عِينٌ

و ایشان راست حوران گشاده چشم

۲۳ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُوبِ الْمَكْنُونِ

مانند مروارید پوشیده کرده شده

۲۴ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پاداش دهیم بحسب آنچه میکردند

۲۵ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا

نشنوند در بهشت سخن بیهوده و نه حرفی که گناه باشد

۲۶ إِلَّا قِيْلًا سَلَامًا سَلَامًا

لیکن بشنوند اینکه سخن که هر یکی سلام میگوید

۲۷ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و اهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت

۲۸ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

در درختان کنار بیخار

۲۹ وَظَلِّجٍ مَّنْضُودٍ

و درختان موز تو بر تو ثمره آن

۳۰ وَظِلِّ مَمْدُودٍ

و در سایه دراز

۳۱ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آب ریخته شده

۳۲ وَفَلَكِهَةِ كَثِيرَةٍ

و در میوه بسیار

۳۳ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

نه پایان رسد و نه ازان منع کرده شود

۳۴ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و فرشهای برافراشته شده

۳۵ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً

هر آئینه ما آفریدیم حوران را یک نوع آفریدن

۳۶ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

پس ساختیم ایشانرا دوشیزه

۳۷ عُرُبًا أَتْرَابًا

محبوب شونده نزدیک شوهر

۳۸ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

برای اهل سعادت

۳۹ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

جماعتی بسیاراند از پیشینیان

۴۰ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و جماعتی بسیاراند از پسینیان

۴۱ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت

۴۲ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در باد گرم و آب گرم باشند

۴۳ وَظِلِّ مِّن يَّحْمُومٍ

و در سایه دود سیاه

۴۴ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

که نه خنک باشد و نه با عزت بود

۴۵ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

هر آئینه ایشان بودند پیش ازین بناز پرورده

۴۶ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنِثِ الْعَظِيمِ

و مداومت میکردند بر گناه بزرگ یعنی شرک

۴۷ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ

و می گفتند آیا چون بمیریم و خاک شویم و استخوانی چند باشیم آیا ما برانگیخته شویم

۴۸ أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوْلُونَ

یا پدران نخستین ما برانگیخته شوند

۴۹ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو هر آئینه پیشینیان و پسینیان

۵۰ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

جمع کرده شوند در میعاد روز مقرر

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ

باز هر آئینه شما ای گمراهان دروغ شمارندگان

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

خواهید خورد از درختهای زقوم

۵۳ فَمَا لِيُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس پر خواهید کرد ازان زقوم شکمها را

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

پس خواهید آشامید بر آن طعام از آب گرم

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ

پس خواهید آشامید مانند آشامیدن شتران مستسقی

۵۶ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

اینست مهمانی ایشان روز جزا

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما آفریدیم شما را پس چرا باور نمی‌کنید یعنی اعاده را

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا می‌بینید آنچه میریزید در رحم زنان می‌بیند آنرا

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما می‌آفریند آنرا یا ما آفریننده‌ایم

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما معین کرده‌ایم در میان شما مرگ را و نیستیم ما عاجز شده

۶۱ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

از آنکه عوض شما آریم قوی مانند شما و بیافرینیم شما را در عالمی که نمیدانید

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و هر آئینه دانسته‌اید آفرینش نخستین را پس چرا نه پند می‌گیرید

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا دیدید آنچه می‌کارید

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما می‌رویانید آنرا یا ما رویانیده‌ایم

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم بگردانیم آن زراعت را گیاهی در هم شکسته پس بتعجب آئید گوئید

۶۶ إِنَّا لَمُعْرَمُونَ

هر آئینه ما غرامت کشندگانیم

۶۷ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه محروم ماندگانیم

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا دیدید آن آب را که می‌آشامید

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ

آیا شما فرود آورده‌اید آنرا از ابر یا ما فرود آرندگانیم

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر خواهیم شور گردانیم آنرا پس چرا نه شکر می‌کنید

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا دیدید آن آتش را که از میان شاخ درخت بر می‌آرید

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

آیا شما آفریده‌اید درخت آنرا یا ما آفریننده‌ایم

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَنَمَتًا لِلْمُقْوِينَ

ما ساختیم آن درخت را برای پند و منفعت برای مسافران

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگ خود را

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

پس سوگند می‌خورم بافتادن ستارها

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و اینکه قسمی است بزرگ اگر بدانید

إِنَّهُ وَلَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

اینکه کتاب قرآنی است گرامی قدر

۷۸ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

نوشته شده است در کتاب پوشیده

۷۹ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

که دست نمیرسانند بآن مگر پاک کردگان

۸۰ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرستاده شده است از پروردگار عالمها

۸۱ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

آیا باین سخن شما انکار کننده‌اید

۸۲ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ

و میسازید نصیبه خود را آنکه شما بدروغ نسبت میکنید

۸۳ فَالْوَلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ

پس آنگاه که رسد روح شخصی بنای گلو

۸۴ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شما آنگاه می‌بینید

۸۵ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ما نزدیکتریم باو به نسبت شما و لیکن نمی‌نگرید

۸۶ فَالْوَلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

پس اگر هستید غیر مقهور حکم الهی

۸۷ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

چرا باز نگردانید روح را اگر راست گوئید

۸۸ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس اگر باشد مرده از نزدیک کردگان بارگاه الهی

۸۹ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ

پس او راست راحت و گل خوشبوی و بوستان نعمت

۹۰ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر باشد از اهل سعادت

۹۱ فَسَلِّمٌ لِّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلامت است ای مخاطب خاطر نزا از اهل سعادت

۹۲ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ

و اما اگر باشد از دروغ شمارندگان گمراهان

۹۳ فَنَزُلُ مِنْ حَمِيمٍ

پس او راست مهمانی از آب گرم

۹۴ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

و او راست در آوردن بدوزخ

۹۵ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

هر آئینه اینکه خبر درست بی‌شبهه است

۹۶ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگ خود را

۵۷. حدید

الحَدِيد: آهن

مدنی

۲۹ آیه

۵ صفحه

۱
۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بپاکی یاد کرد خدا را هر چه در آسمانهاست و زمین است و اوست غالب دانا

۲

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

او راست پادشاهی آسمان‌ها و زمین زنده می‌کند و میراند و او بر هر چیز تواناست

۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اوست نخستین همه و اوست آخرین همه و اوست آشکارا و اوست پنهان و او بهر چیز دانا است

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

اوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین را در شش روز باز
مستقر شد بر عرش میداند آنچه در می‌آید بزمین و آنچه بر
می‌آید از آن و آنچه فرود می‌آید از آسمان و آنچه بالا می‌رود
اندر آن
و او با شما است هر جا که باشید و خدا با آنچه می‌کنید بینا
است

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

او راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا بازگردانیده
میشود کارها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۗ وَهُوَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

در می‌آرد شب را در روز و در می‌آرد روز را در شب و او
داناست بکنون سینه‌ها

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ
فِيهِ ۗ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

ایمان آرید بخدا و رسول او و خرج کنید از جمله آن مال که
ساخته است شما را جانشین دیگران در وی پس آنانکه
ایمان آوردند و خرج کردند از شما ایشانراست مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و چیست شما را که ایمان نیارید بخدا و رسول دعوت
می‌کند شما را که ایمان آرید بپروردگار خویش و هر آئینه
عهد گرفته است از شما اگر هستی باور دارنده

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

اوست آنکه فرو می‌فرستد بر بنده خود آیات واضح تا بیرون
آرد شما را از تاریکیها بسوی روشنی و خدا بر شما بخشایند
مهربانست

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۗ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَتْلِ أَوْلَادِكِ اعْظُمَ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ
وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و چیست شما را که خرج نکنید در راه خدا و خدایراست
واپس گذاشته آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه
خرج کرد پیش از فتح مکه و قتال کرد با آنکه اینکه چنین
عمل بعد ازین فتح مکه کرده باشد آن جماعه در مرتبه
بزرگتراند از آنانکه خرج کردند بعد از فتح و قتال کردند و
هر یک را وعده داده است خدا حالت نیک و خدا با آنچه
می‌کنید خبردارست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۗ وَ لَهُ
أَجْرٌ كَرِيمٌ

و کیست آنکه قرض دهد خدا را قرض دادن نیک پس دو
چند ادا کند آن قرض را برای او و او راست مزد بزرگ

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ ۖ بُشْرًا لَكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۗ
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُؤ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُورُ

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَا أُولَٰئِكُمُ النَّارُ ۗ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمَصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶
حزب
۲۱۶

۱۷

۱۸

یاد کن روز که به بینی مردان مسلمانان را و زنان مسلمانان
را باین صفت که شتابد نور ایشان را پیش دست ایشان و
بجانب راست ایشان گفته شود مژده باد شما را امروز شما
راست بوستانها میروند زیر آن جویها جاویدان باشند در آن
جا اینست مطلبیابی بزرگ

روز که گویند مردان منافق و زنان منافق با مسلمانان بنظر
شفقت نگرید بسوی ما روشنی گیریم از نور شما گفته شود
بازگردید پس پشت خویش پس بجوئید روشنی را پس بنا
کرده شود در میان ایشان دیواری که او را دروازه باشد
اندرون آن دیوار در آنجا رحمت است و بیرون آن دیوار
بجانب او عذاب است

آواز دهند منافقان مسلمانانرا آیا ما نبودیم همراه شما
گفتند آری و لیکن شما در بلا افگندید خویشتن را و انتظار
کردید و شک آوردید و فریفته کرد شما را آرزوها تا آنکه
برسید فرمان خدا و فریب داد شما را در فرمانبرداری خدا
شیطان فریبنده

پس امروز گرفته نشود از شما فدای و نه از کافران گرفته
شود جای شما آتش است همان آتش لائق شما است و بد
بازگشت است وی

آیا وقت نرسیده است مسلمانان را که نیایش کند دل
ایشان وقت یاد کردن خدا و وقت یاد آوردن آنچه آمده
است از وحی الهی و نباشند مانند آنانکه داده شده است
ایشان را کتاب پیش ازین پس دراز گذشت بر ایشان مدّت
پس سخت شد دل ایشان و بسیاری از ایشان بدکارانند

بدانید که خدا زنده می‌کند زمین را بعد مرده بودن آن هر
آئینه بیان کردیم برای شما نشانها بود که شما دریابید

هر آئینه مردان خیرات دهنده و زنان خیرات دهنده و
آنانکه قرض داده‌اند خدای را قرض نیک دو چندان داده
شود ایشانرا و ایشانراست مزد گرامی قدر

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّٰدِقُونَ
وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ
حُطَّلًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانٌ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ ذَٰلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَا أَصَابَ مَن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ
اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

و آنانکه ایمان آوردند بخدا و پیغامبران او آن جماعه
ایشانند صدیقان و شهیدان نزدیک پروردگار خویش
ایشانراست مزد ایشان و نور ایشان و آنانکه کافر شدند و
دروغ شمردند آیات ما را آن جماعه اهل دوزخ اند

بدانید که زندگانی دنیا بازیست و بیهودگی است و آرایش
است و خودستایی است در میان خویش و از یک دیگر
زیادت طلبی است در مال و فرزندان
مانند بارانی که بشگفت آورد زراعت کنندگانرا رستنی او
باز خشک شود پس زرد به بینی آنرا باز درهم شکسته
گردد و در آخرت عذاب سخت است و نیز آموزش است از
جانب خدا و خوشنودیست و نیست زندگانی دنیا مگر بهره
که باعث فریب باشد

سبقت کنید بسوی آموزش از جانب خدا و بسوی بهشتی که
پهنائی او مانند پهنائی آسمان و زمین باشد آماده کرده شد
برای آنانکه ایمان آوردند بخدا و پیغامبران او اینست فضل
خدا میدهدش بهر که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است

نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در جان شما مگر نوشته
شده است در کتابی پیش از آنکه بیافرینیم آن مصیبت را
هر آئینه اینکه کار بر خدا آسان است

خبر داده‌ایم تا اندوه نخورید بر آنچه رفت از دست شما و تا
شادمان نشوید بآنچه عطا کرد شما را و خدای تعالی دوست
ندارد هر تکبر کننده خود ستاینده را دوست نماید

آنانرا که بخل میکنند و مردمان را به بخل میفرمایند و هر
که روی گردان شود هر آئینه خدای همونست بی‌نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كَفَالَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

هر آئینه فرستادیم پیغامبران خود را به نشانه‌های واضح و
فرود آوردیم همراه ایشان کتاب و ترازو تا عمل کنند
مردمان
بانصاف و فرود آوردیم آهن را بسبب آن جنگ سخت است
و منفعت‌های دیگر است برای مردمان و تا بدانند خدا کسی را
که نصرت دهد خدا را غائبانه و پیغمبران او را هر آئینه
خدا توانا غالب است

و هر آئینه فرستادیم نوح ع را و ابراهیم ع را و نهادیم در
اولاد ایشان پیغامبری و کتاب پس بعضی ایشان راه یابند و
بسیاری از ایشان بدکارانند

باز فرستادیم از ایشان پیغامبران خود را و از پی آوردیم
عیسی پسر مریم ع را و دادیمش انجیل و نهادیم در دل
تابعان او مهربانی و بخشایش و گوشه‌نشینی
که خود پیدا کرده بودند آنرا ما فرض نساخته بودیم بر
ایشان لیکن اختراع کردند بطلب خوشنودی خدا پس
نگاهداشت آن نکردند حق نگاه داشتن آن پس عطا کردیم
آنرا که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشان و بسیاری از
ایشان بدکارانند

ای آنانکه ایمان آوردید بترسید از خدا و ایمان آرید به
پیغامبر او تا بدهد شما را دو حصه از رحمت خود و بدهد
شما را نوری که راه روید بان و تا بیامزد شما را و خدا
آمرزگار مهربان است

خدا باین مقدمه خبر داد تا بدانند اهل کتاب که ایشان قادر
نیستند بر چیزی از فضل خدا و بدانند که فضل بدست خدا
است می‌دهد آنرا بهر که خواهد و خدا صاحب فضل بزرگ
است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِمَّنْ نَسَأَهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

هر آئینه شنید خدای تعالی سخن آن زن که گفتگو میکرد با تو در باب شوهر خود و شکایت میکرد پیش خدا و خدا می‌شنید گفتگو کردن شما هر آئینه خدا شنوا بینا است

آنانکه از شماظهار می‌کنند با زنان خود نیستند آنزنان مادران ایشان نیستند مادران ایشان مگر آنانکه زاده‌اند ایشان را و هر آئینهظهار کنندگان میگویند سخن نامعقول میگویند دروغ و هر آئینهخدا عفو کننده آمرزگار است

و آنانکهظهار می‌کنند با زنان خود باز رجوع میکنند در مخالفت آنچه گفتند پس واجب است آزاد کردن بنده پیش از انکه زن و مرد بیکدیگر دست رسانند اینکه حکم پند داده میشود شما را بآن و خدا بآنچه میکند خبردارست

پس هر که نیابد بنده را پس بر وی واجبست روزه دو ماه پی در پی پیش از انکه هر دو بیکدیگر دست رسانند پس هر که نتواند اینکه را پس طعام دادن شصت فقیر اینکه حکم برای آن است که منقاد شوید بخدا و رسول او را و اینکه حدهای مقرر کرده خداست و کافران را عذاب درد دهنده باشد

هر آئینه آنانکه مخالفت میکنند با خدا و رسول او خوار کرده شد ایشانرا چنانکه خوار کرده شد آنانکه پیش از ایشان بودند و هر آئینه فرود آوردیم آیات واضح و کافران را عذاب خوارکننده است

روز که برانگیزد ایشانرا خدا همه یک جا پس خبر دهد ایشانرا بآنچه کرده بودند یادداشت آنرا خدا و ایشان آنرا فراموش کردند و خدا بر همه چیز مطلع است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ آيِنَ
مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

آیا ندیدی که خدا می‌داند آنچه در آسمانها است و آنچه در
زمین است نمی‌باشد با یکدیگر راز گفتن سه شخص مگر
خدا چهارم ایشانست و نمی‌باشد راز گفتن به پنج شخص الا
خدا ششم ایشان است و نه کمتر ازین و نه زیاده‌تر ازین
مگر خدا با ایشان است هر کجا باشند باز خبر دهد ایشانرا
روز قیامت بآنچه کرده‌اند هر آئینه خدا بهر چیز داناست

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلَوْنَهَا ط
فَبئْسَ الْمَصِيرُ

آیا ندیدی بسوی آنانکه منع کرده شد ایشانرا از با یکدیگر
راز گفتن باز عود می‌کنند در آنچه ازان منع کرده شد
ایشانرا و با یک دیگر راز می‌گویند در باب گناه و تعدی و
نافرمان‌برداری پیغامبر و چون ببینند پیش تو دعا کنند ترا
بآن کلمه که دعا نکرده است ترا خدا بآن و می‌گویند در دل
خویش چرا عذاب نمیکند ما را خدا بسبب آنچه می‌گوئیم
بس است ایشانرا دوزخ درآیند آنجا پس بد جائیست دوزخ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآثِمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

ای مسلمانان چون با یک دیگر راز گوئید پس باید که راز
نگوئید در باب گناه و تعدی و نافرمان‌برداری پیغامبر و راز
گوئید در باب نیکوکاری و پرهیزکاری و بترسید از خدا که
بسوی او حشر کرده خواهید شد

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

جز اینکه نیست که راز گفتن بد از کار شیطانست تا
اندوهگین کند مسلمانان را و نیست هیچ زیان رساننده
بایشان مگر باراده خدا و بر خدا باید که توکل کنند
مسلمانان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ای مسلمانان چون گفته شود شما را که گشاده بنشینید در
مجلسها پس گشاده کنید جای را تا گشاده کند خدا برای شما
هر مشکلی را و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید تا
بلند کند خدا مرتبه‌های برای آنانکه ایمان آورده‌اند از شما
و آنانکه عطا کرده شده است ایشان را علم و خدا بآنچه
می‌کنید خبردارست

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوَانِكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتِ فَإِذْ لَمْ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُتَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ ۗ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَلَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۗ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای مسلمانان چون خواهید که راز گوئید با پیغمبر ص پس
نخست بدهید پیش از راز گفتن خود خیرات را اینکه کار
بهتر است شما را و پاکیزه‌تر است پس اگر نیابید هر آئینه
خدا آمرزگار مهربان است

آیا بترسید از آنکه نخست دهید پیش از راز گفتن خود
خیرات را پس چون نکردید و در گذرانید خدا از شما پس
باری بر پا دارید نماز را و زکوة را و فرمانبرداری کنید خدا و
رسول ص او را و خدا خبردار است بآنچه می‌کنید

آیا ندیدی بسوی آنانکه دوستی کردند با قومی که غضب
کرده است خدا بر ایشان نیستند اینکه منافقان از شما و نه
از یهود و سوگند می‌خورند بر دروغ و ایشان میدانند

آماده ساخته است خدا برای ایشان عذاب سخت هر آئینه
بدست آنچه می‌کردند

سپر گرفته‌اند سوگندان خود را پس باز داشتند مردم را از
راه خدا پس ایشانراست عذاب خوارکننده

دفع نخواهد کرد از ایشان مال ایشان و نه اولاد ایشان از
عذاب خدا چیزی را اینکه جماعه اهل دوزخ‌اند ایشان آنجا
جاودان باشند

روز که برانگیزد ایشانرا خدا همه یکجا پس سوگند خوردند
بحضور او چنانکه سوگند می‌خورند بحضور شما و می‌پندارند
که ایشان بر چیزی هستند آگاه شو هر آئینه ایشانند
دروغگوئی

غالب آمده است بر ایشان شیطان پس فراموش ساخت از
خاطر ایشان یاد کردن خدا را اینجماعه لشکر شیطان است
آگاه شو هر آئینه لشکر شیطان ایشانند زیانکاران

هر آئینه آنانکه خلاف می‌کنند با خدا و رسول او اینکه جماعه
در جمله خوارترین مردم‌اند

حکم کند خدا که البته غالب شوم من و غالب شوند
پیغمبران من هر آئینه خدا توانا است غالب است

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

صفحه ۴

آیه ۲۴

مدنی

الحشر: گردآمدن

۵۹. حشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

نخواهی یافت قومی که ایمان آرند بخدا و روز آخر باین
صفت که دوستی کنند با کسی که خلاف کرده است با خدا و
رسول او و اگر چه آن جماعه باشند پدران ایشان یا پسران
ایشان یا برادران ایشان یا خویشاوندان ایشان آن مومنان
که با کافران دوستی ندارند نوشته است خدا در دل ایشان
ایمان را و قوت داده است ایشانرا
بفیض غیبی از جانب خود و در آرد ایشانرا ببوستانها میرود
زیر آن جوئنها جاویدان آنجا خوشنود شد خدا از ایشان و
خوشنود شدند ایشان از خدا ایشانند لشکر خدا هر آئینه
لشکر خدا ایشانند رستگاران

بیایکی یاد کرد خدائرا آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین
است و اوست غالب با حکمت

اوست آنکه بر آورد آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از
خانهای ایشان در اول جمع کردن لشکر گمان نداشتید شما
ای مسلمانان که برآیند و گمان میکردند آن کافران که نگاه
دارنده ایشان باشند قلعههای ایشان از عقوبت خدا پس
بیامد بدیشان عقوبت خدا از آنجا که نمی‌دانستند و افگند
در دل ایشان ترس را خراب میکردند خانهای خود را بدست
خویش و بدست مسلمانان نیز خراب میشد پس عبرت
گیرید ای خداوندان دیدها

و اگر نه آن بود که نوشت خدا بر ایشان جلا وطنی هر آئینه
عقوبت میکرد ایشان را در دنیا و ایشانراست در آخرت
عذاب آتش

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ط وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ^ج
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا^ج وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ^ج
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ^ج وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

اینکه عذاب بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند با خدا و رسول او و هر که مخالفت کند با خدا پس هر آئینه خدا سخت کننده عقوبت است

آنچه بریدید از درخت خرما یا گذاشتید آنرا ایستاده بر بیخ خودش پس بفرمان خدا بود و تا خوار کند بدکاران را

و آنچه عاید گردانید خدا بر پیغامبر خود از اموال نبی نصیر پس نتاخته بودید بر آن اسپان را و نه شترها را و لیکن خدا غالب میگردد پیغامبران خود را بر هر که خواهد و خدا بر هر چیز تواناست

آنچه عاید گردانید خدای تعالی بر پیغامبر خود از اموال ساکنان دیهها پس خدایراست و پیغامبر را و خویشاوندان را و یتیمان را و فقیران را و راه‌گذری را بیان فرمودیم تا نباشد آن فی دست‌گردان میان توانگران از شما و هر چه بدهد شما را پیغامبر ص بگیرد آنرا و هر چه منع کند شما را ازان باز ایستید و بترسید از خدا هر آئینه خدا سخت کننده عقوبت است

آن فی فقیران هجرت کننده راست آنانکه بیرون کرده شد ایشانرا از خانهای ایشان و اموال ایشان می‌طلبند نعمت را از پروردگار خویش و خوشنودی را و نصرت می‌دهند خدا را و پیغامبر او را اینکه جماعه ایشانند راست وعده

و نیز آنانراست که جای گرفتند بدار الاسلام و جای پیدا کردند در ایمان پیش از مهاجران دوست میدارند هر کرا هجرت کند بسوی ایشان و نمی‌یابند در خاطر خود دغدغه از طرف آنچه داده شد مهاجران را و دیگران را اختیار می‌کنند بر خویشتن و اگر چه باشد ایشانرا احتیاج و هرکرا نگاهداشته شد از حرص نفس خودش پس آن جماعه ایشانند رستگار

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يُصَرُّونَ

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و نیز آنراست که آمدند بعد از مهاجران و انصار میگویند ای
پروردگار ما بیامرز ما را و برادران ما را که سبقت کردند بر
ما بایمان آوردن و پیدا مکن در دل ما هیچ کینه به نسبت
آنانکه ایمان آوردند ای پروردگار ما هر آئینه تو بخشاینده
مهربان

آیا ندیدی بسوی آنانکه منافق شدند میگویند آن برادران
خود را که کفرانند از اهل کتاب بخدا اگر جلا وطن کرده
شود شما را البته بیرون شویم ما نیز همراه شما و فرمان
قبول نکنیم در مقدمه شما هیچکس را هرگز و اگر قتال
کرده شود با شما البته نصرت دهیم شما را و خدا گواهی
میدهد که ایشان اند دروغگویان

بخدا اگر جلا وطن کرده شود اهل کتاب را جلا وطن نشوند
همراه ایشان و اگر جنگ کرده شود با اهل کتاب نصرت
ندهند ایشانرا و اگر بغرض نصرت دهند اهل کتاب را البته
بازگردانند پشت خود را بعد از آن مدد کرده نشود ایشانرا

هر آئینه شما ای مسلمانان با رعبترید در خاطر ایشان از
خدا اینکه بسبب آنست که ایشان قومی هستند که
نمیفهمند

جنگ نکند با شما یکجا شده مگر در دیهها که بران حصار
ساخته باشند یا از پس دیوارها جنگ ایشان در میان خویش
سختتر است میپنداری ایشان را یکجا جمع شده و دلهای
ایشان پراکنده است اینکه بسبب آنست که ایشان قومی
هستند که در نمیابند داستان ایشان

مانند داستان آنانست که پیش از ایشان بودند در نزدیکی
چشیدند وبال گناه خود را و ایشانراست عذاب دردناک

داستان منافقان اهل کتاب مانند داستان شیطان است، چون
گفت آدمی را کافر شو پس چون کافر شد گفت هر آئینه من
بی‌تعلقم از تو هر آئینه من می‌ترسم از خدای پروردگار
عالما

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس شد عاقبت کار اینکه شیطان و اینکه آدمی آنکه ایشان
در آتش باشند جاویدان آنجا و اینست جزاء ستمکاران

ای مسلمانان بترسید از خدا و باید که تامل کند هر شخصی
که چه چیز پیش فرستاده است برای فردا و بترسید از خدا
هر آئینه خدا خبردارست آنچه میکنید

و مباحثید مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس خدا
فراموش گردانید از خاطر ایشان تدبیر حال ایشان اینکه
جماعه ایشانند بدکاران

برابر نیست اهل دوزخ و اهل بهشت اهل بهشت ایشانند
بمطلب رسندگان

اگر فرود می‌آوردیم اینکه قرآن را بر کوهی هر آئینه
میدیدی آنرا نیایش کرده پاره پاره شده از خوف خدا و
اینکه داستانها بیان می‌کنیم برای مردمان تا ایشان تامل
کنند

اوست آن خدا که نیست هیچ معبود مگر او داننده نهان و
آشکارا اوست بخشاینده مهربان

اوست آن خدا که نیست هیچ معبود مگر او پادشاه نهایت
پاک سلامت از همه عیبها امن دهنده نگاهبان غالب خود
اختیار بزرگوار پاکی خدای راست از شریک مقرر کردن
ایشان

اوست خدای آفریدگار نوپدید آورنده نگارنده او راست
نامهای نیک بی‌پاکی یاد میکنند او را هر چه در آسمانها و زمین
است و اوست غالب با حکمت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّىٰ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ ۖ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۗ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۗ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای مسلمانان دوست میگیرید دشمنان مرا و دشمنان خود را می‌افکنید بسوی ایشان پیغام بسبب دوستی و هر آئینه ایشان کافر شدند بآنچه آمده است بشما از دین راست جلا وطن میکنند پیغامبر را و شما را نیز برای آنکه ایمان آوردید بخدا پروردگار خویش دوست بگیرید اگر برآمده‌اید از اوطان خود برای جهاد در راه من و بطلب رضامندی من پنهان می‌فرستید بسوی ایشان پیغام بسبب دوستی و من میدانم آنچه پنهان می‌کنید و آنچه آشکارا می‌نمائید و هر که از شما بکند اینکه کار هر آئینه غلط کرد راه هموار را

اگر کافران ببینند شما را دشمن باشند در حق شما و بگشایند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را بایذا و دوست دارند که کافر شوید

سود نخواهد داد شما را خویشاوندان شما و نه فرزندان شما بروز قیامت فیصل خواهد کرد خدا در میان شما و خدا بآنچه می‌کنید بیناست

هر آئینه هست شما را پیروی نیک با ابراهیم و آنانکه همراه او بودند چون گفتند قوم خود را هر آئینه ما بی‌تعلقی از شما و از آنچه می‌پرستید بجز خدا نامعتقد شدیم بشما و پدید آمد میان ما و میان شما دشمنی و ناخوشی همیشه تا وقتی که ایمان آرید بخدای تنها شما پیروی نیک است یا ابراهیم مگر در قول ابراهیم پدر خود را که البته آمرزش طلب خواهم کرد برای تو و نمی‌توانم برای تو از خدا چیزی گفت ابراهیم ع ای پروردگار ما بر تو توکل کردیم و بسوی تو رجوع نمودیم و بسوی تست بازگشت

ای پروردگار ما مکن ما را زبردست کافران و بیمارز برای ما ای پروردگار ما هر آئینه تویی غالب با حکمت

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ
مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ
يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن
تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۗ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا
هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَعَآثُهُمْ مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن
تَنكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ
الْكُوفِرِ وَسْءَلُوا مَّا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَنفَقُوا ذَلِكُمْ
حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ
فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَّا أَنفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

هر آئینه هست شما را جماعه مذکوره اقتدای نیک کسی را
از شما که امید دارد ملاقات خدا را و روز آخرت را و هر که
روی گردان شود پس هر آئینه خدای بی نیاز ستوده کارست

نزدیک است خدا از آنکه پیدا کند در میان شما و در میان
آنانکه دشمنی داشته‌اید بآنها دوستی را و خدا تواناست و
خدا آمرزگار مهربان است

منع نمیکند خدا شما را از مواصلت آنانکه جنگ نکرده‌اند با
شما در مقدمه دین و بیرون نکرده‌اند شما را از خانهای شما
منع نمی‌کند از آنکه احسان کنید با ایشان و انصاف کنید در
حق ایشان هر آئینه خدا دوست میدارد انصاف کنندگان را

جز اینکه نیست که منع میکند شما را خدا از مواصلت
آنانکه جنگ کرده‌اند با شما در مقدمه دین و بیرون کردند
شما را از خانهای شما و معاونت دیگران کرده‌اند در بر
آوردن شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر
که دوستی دارد با ایشان پس آن جماعه ایشانند ستمکاران

ای مسلمانان چون بیابند پیش شما زنان مسلمانان هجرت
کرده پس امتحان کنید ایشانرا خدا داناتر است بایمان
ایشان پس اگر مسلمان دانید ایشانرا باز نفرستید ایشانرا
بسوی کافران نه اینکه زنان حلال‌اند کافران را و نه آن
کافران حلال‌اند اینکه زنان را و بدهید بشوهران آنچه خرج
کردند و نیست گناه بر شما که نکاح کنید با ایشان چون
بدهید ایشان را مهر ایشان و نگاه مدارید دست‌آویز زنان
نامسلمان را و طلب کنید آنچه شما خرج کردید و باید که
مشرکان طلب کنند آنچه خرج کردند اینست حکم خدا
فیصل میکند میان شما و خدا دانا با حکمت است

و اگر از دست شما برود کسی از زنان شما بطرف کافران
پس عقوبت رسانیدید کافران را پس بدهید آنانرا که رفته
باشند زنان ایشان مانند آنچه خرج کردند و بترسید از
خدای که شما او را باور دارنده‌اید

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعَنَّكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُؤُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱ . صف الصّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرْصُوعًا

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَتَقَوَّمُ لِمَ تُؤَدُّونَنِي وَقَدْ تَعَلَّمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

ای پیغامبر چون بیایند نزدیک تو زنان مسلمانان که بیعت کنند با تو باین شرط که شریک مقرر نکنند با خدا چیزی را و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند سخن دروغ که بر بسته باشند آنرا در میان دستهای خویش و در میان پایهای خویش و بی‌فرمانی نکنند ترا در کار نیک پس بیعت قبول کن از ایشان و طلب آموزش کن برای ایشان از خدا هر آئینه خدا آمرزگار مهربان است

ای مسلمانان دوستی مدارید با گروهی که خشم گرفته است خدا بر آنها که آن جماعه که ناامید شده‌اند از ثواب آخرت چنانکه ناامید شده‌اند آن کافران که از اهل گوراند

بیایکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اوست غالب با حکمت

ای مسلمانان چرا میگوئید آنچه نمیکنید

بسیار ناپسندیده شد نزدیک خدا آنکه بگوئید چیزی را که نکنید

هر آئینه خدا دوست میدارد آنانرا که جنگ میکنند در راه خدا صف زده گویا ایشان عمارتی هستند محکم با یکدیگر چسپیده

و یاد کن چون گفت موسی ع قوم خود را ای قوم من چرا میرنجانید مرا و هر آئینه میدانید که من فرستاده خداایم بسوی شما پس وقتی که کجروی کردند کج ساخت خدا دل ایشانرا و خدا راه نمی‌نماید قوم بدکاران را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ فَأَمَّا تَطَافُةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتِ طَافِةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل هر آئینه من پیغمبر خداایم بسوی شما باور دارنده آنچه پیش دست منست از توریت و بشارت دهنده به پیغامبری که بیاید بعد از من نام او احمد باشد پس چون آمد احمد صلی الله علیه و سلم پیش ایشان با معجزه‌ها گفتند اینکه سحریست ظاهر

و کیست ستمکارتر از کسی که بر بست بر خدا دروغی را و او خوانده می‌شود بسوی اسلام و خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران را

میخواهند اینکه کافران که فرو نشانند نور خدا را بدهن خویش و خدا تمام کننده نور خود است اگر چه ناخوش دارند کافران

اوست آنکه فرستاد پیغامبر خود را بهدایت و دین راست تا غالب کندش بر ادیان همه آن اگر چه ناخوش دارند مشرکان

ای مسلمانان آیا دلالت کنم شما را بآن سوداگری که برهاند شما را از عذاب درد دهنده

ایمان آرید بخدا و رسول او و جهاد کنید در راه خدا باموال خود و بجان خود اینکه بهترست برای شما اگر میدانید اگر اینکه چنین کنید

بیمارزد برای شما گناهان شما را و درآرد شما را بیوستانها می‌رود زیر آن جویها و بمحلهای پاکیزه در بهشتهای همیشه باشیدن اینست فیروزی بزرگ

و بدهد نعمتی دیگر که دوست میدارید آنرا آن نعمت نصرت از جانب خداست و فتحی قریب الحصول است و مژده ده مسلمانان را

ای مسلمانان باشید نصرت دهنده خدا چنانکه گفت عیسی ع پسر مریم با یاران خاص خود کیستند نصرت دهندگان من بسوی خدا متوجه شده گفتند آن یاران خاص ماایم نصرت دهندگان خدا پس ایمان آوردند جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند جمعی پس قوت دادیم مومنان را بر دشمنان ایشان پس غالب شدند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

بپاکی یاد میکند خدا را هر آنچه در آسمان‌هاست و آنچه در زمین است خدای پادشاه نهایت پاک غالب با حکمت است

اوست آنکه برانگیخت در ناخواندگان پیغامبری از قوم ایشان میخواند بر ایشان آیات او را و پاک میکند ایشانرا و می‌آموزد ایشانرا کتاب و دانش و هر آئینه ایشان بودند پیش ازین در گمراهی ظاهر

و نیز مبعوث کرد آن پیغامبر را در قومی دیگر از بنی آدم که هنوز نه پیوسته‌اند با مسلمانان و اوست غالب با حکمت

اینست فضل خدا میدهدش بهر که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است

داستان آنانکه نهاده شده بر سر ایشان توریت باز نه برداشتند آنرا مانند داستان خر است که بردارد کتابها را بد است داستان قومی که که دروغ می‌شمرند آیات خدا را و خدا راه نمی‌نماید گروه ستمکاران

بگو ای یهود اگر گمان دارید که شما دوستان خدائید بجز سائر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده است دست ایشان و خدا داناست بستمگاران

بگو هر آئینه مرگی که می‌گریزید ازان البته وی رسنده است بشما باز رجوع کرده خواهید شد بسوی داننده نهان و آشکارا پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

ای مسلمانان چون اذان داده شود برای نماز در روز جمعه پس سعی کنید بسوی یاد کردن خدا و بگذارید خرید و فروخت را اینکه بهتر است شما را اگر میدانید

پس چون تمام کرده شود نماز را متفرق شوید در زمین و طلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار تا شما رستگار شوید

و آن مسلمانان چون به بیند کاروانی را یا بازی را متفرق شده متوجه شدند بسوی آن و بگذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزدیک خدا است بهتر است از بازی و از سوداگری و خدا بهترین روزی دهندگان است

۶۳. منافقون

المُنافِقُونَ: منافقان

مدنی

۱۱ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُوفِكُونَ

چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی میدهم که تو پیغامبر خدای و خدا میداند که تو پیغمبر اوئی و خدا گواهی میدهد که منافقان دروغ‌گویند

سپر گرفته‌اند قسمهای خود را پس باز ماندند از راه خدا هر آئینه ایشان بدست آنچه میکنند

اینکه بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند باز کافر شدند پس مهر کرده شد بر دل ایشان پس ایشان نمی‌فهمند

و چون به بینی ایشانرا متعجب کند ترا ابدان ایشان و اگر بگویند گوش نهی بسخن ایشان گویا ایشان چوبهای‌اند بدیوار باز نهاده می‌پندارند هر آواز تند را بلا کی بر خود ایشانند دشمنان پس بترس از ایشان لعنت کرد ایشانرا خدا از کجا گردانیده میشوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأُ
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و چون گفته شود منافقان را بباید تا طلب آمرزش کند
برای شما پیغامبر خدا به بیچاند سر خود را و به بینی
ایشانرا که روی میگردانند و ایشان تکبرکنان

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

یکسان است در حق اینکه جماعه که آمرزش طلب کنی برای
ایشان یا آمرزش نه طلبی برای ایشان نخواهد آمرزید خدا
ایشانرا هر آئینه خدا راه نمی‌نماید گروه فاسقان را

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ
حَتَّى يَنْفُضُوا^ط وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

ایشانند آنانکه میگویند یاران خود را خرج مکنید بر جماعه
که نزد رسول خداوند تا پراکنده شوند و خدائراست
خزانه‌های آسمانها و زمین و لیکن منافقان نمی‌دانند

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا
الْأَذَلَّ^ج وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

می‌گویند اگر باز رسیم بمدینه البته برآرد بزرگتر خوارتر را
از مدینه و خدای راست بزرگی و پیغامبر او را و مسلمانان
را و لیکن منافقان نمی‌دانند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای مسلمانان مشغول نکرده‌اند شما را اموال شما و
فرزندان شما از یاد کردن خدا و هر که بکند اینکه کار پس
آن جماعه ایشانند زیان کاران

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ
وَأَكُنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

و خرج کنید از آنچه عطا کرده‌ایم شما را پیش از آنکه بیاید
به یکی از شما مرگ پس بگوید ای پروردگار من کاش
موقوف می‌گذاشتی مرا تا مدتی اندک تا صدقه دادمی و
شدمی از صالحان

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

و هرگز مهلت نمی‌دهد خدا هیچکس را چون بیاید اجل او و
خدا خبردارست بآنچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَقَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

بپاکی یاد میکند خدائرا آنچه در آسمانهاست و هر آنچه در
زمین است او راست پادشاهی و او راست ستائش و او بر
همه چیز تواناست

اوست آنکه آفرید شما را پس بعض از شما کافر است و
بعض از شما مومن و خدا بآنچه میکنید بینا است

آفرید آسمانها و زمین بتدبیر درست و صورت بست شما را
پس نیک ساخت صورتهای شما و بسوی اوست بازگشت

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه پنهان
میدارید و آنچه آشکارا میکنید و خدا داناست بمکنون
سینها

آیا نیامده است بشما خبر آنانکه کافر بودند پیش ازین پس
چشیدند وبال کار خود را و ایشانراست عذابی درد دهنده

اینکه عذاب بسبب آنست که میآمدند پیش ایشان
پیغامبران ایشان با معجزها پس گفتند آیا آدمیان راه نمایند
ما را پس کافر شدند و روی گردانیدند و بی نیاز است خدا و
خدا توانگر ستوده است

پنداشتند کافران که برانگیخته نخواهند شد بگو آری قسم
پروردگار من البته برانگیخته شوید باز خبر داده شود شما
را بآنچه میکردید و اینکه بر خدا آسان است

پس ایمان آرید بخدا و رسول او و بنوری که فرو
فرستاده ایم و خدا بآنچه میکنید خبردارست خبر داده شود
شما را

روز که بهم آرد شما را در روز قیامت آن روز روز ظهور غبن
بعضی به نسبت بعضی باشد و هر که ایمان آرد بخدا و بکند
کار شایسته دور کند ازو جرمهای او را و در آردش
ببوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه اینست
فیروزی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَسَاءَ الْمَصِيرُ

و آنانکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را آن
جماعه اهل دوزخ اند جاویدان آنجا و بد جای است دوزخ

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
لَهُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

نمی‌رسد هیچ مصیبت مگر بحکم خدا و هر که رجوع کند
بخدا راه نماید دل او را و خدا بهر چیز داناست

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ
رَسُولِنَا الْمُبَالِغُ الْمُبِينُ

و فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید رسول را
پس اگر رو گردان شوید پس جز اینکه نیست که بر پیغامبر
ما پیغام رسانیدن آشکار است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

خدا هیچ معبود نیست مگر او و بر خدا باید که توکل کنند
مومنان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای مسلمانان هر آئینه بعض ازواج شما و بعض اولاد شما
دشمنانند در حق شما پس بترسید از ایشان و اگر درگذر
کنید و روی بگردانید و بیامرزید پس هر آئینه خدا آمرزگار
مهربانست

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

جز اینکه نیست که اموال شما و اولاد شما امتحان است و
خدا نزدیک اوست مزد بزرگ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

پس بترسید از خدا آن قدر که توانید و سخن شنوید و
فرمانبرداری کنید و خرج کنید بهتر باشد برای جان شما و
هر که نگاه داشته شد از بخل نفس خود پس آن جماعه
ایشانند رستگاران

إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو دو چندان دهدش شما
را و بیامزد شما را و خدا قدرشناس بردبارست

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

داننده پنهان و آشکارا غالب با حکمت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۲۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَأَلَّتِي يَيْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیغمبر بگو امت خود را چون اراده کنید طلاق دادن زنان پس طلاق دهید ایشانرا در اول عدت ایشان و شمار کنید عدت را و بترسید از خدا پروردگار خویش بیرون مکنید ایشانرا از خانهای ایشان و باید که ایشان بیرون نروند مگر آنکه بعمل آرند کار بیحیائی آشکارا و اینکه حدهای مقرر کرده خدا است و هر که تجاوز کند از حدهای خدا پس هر آئینه ستم کرد بر جان خویش هیچکس نمی‌داند شاید که خدا پیدا کند بعد از طلاق کاریرا

پس چون نزدیک رسند مطلقات بمیعاد خود پس نگاهدارید ایشانرا بوجه پسندیده یا جدا شوید از ایشان بوجه پسندیده و گواه گیرید دو کس صاحب تقوی را از قوم خود و راست ادا کنید شهادت را برای خدا اینکه حکم پند داده میشود بآن هر که مومن باشد بخدا و بروز آخر و هر که بترسد از خدا پدید آرد برای او مخلصی

و رزق دهدش از آنجا که گمان ندارد و هر که توکل کند بر خدا پس خدا بس است او را هر آئینه خدا رستنده است بهر اد خود هر آئینه ساخت است خدا هر چیز را اندازه

و آنانکه ناامید شدند از حیض از جمله زنان شما اگر بشبه افتاده‌اید پس عدت ایشان سه ماه است و آنانکه بسن حیض نرسیده‌اند نیز عدت ایشان سه ماه است و خداوندان حمل عدت ایشان آن است که بنهند حمل خود را و هر که بترسد از خدا پدید آرد برای او در کار او آسانی را

اینکه حکم خدا است که فرود آورد آنرا بسوی شما و هر که بترسد از خدا دور کند از وی جرمهای او را و زیاده دهد او را مزد

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِن أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوهُنَّ بِبَيْنِكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِن تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضُوا لَهُنَّ أُخْرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۗ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۗ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۗ قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ساکن کنید زنان مطلقه را جائیکه شما می‌مانید قدر طاقت خود و ایذا مرسانید ایشانرا تا تنگ گیرید بر ایشان و اگر باشند خداوند حمل پس خرج کنید بر ایشان تا آنکه بنهند حمل خود را پس اگر شیر دهند بفرمان شما پس بدهید ایشانرا مزد ایشان و با یکدیگر کارفرمایی کنید در میان خویش بوجه پسندیده پس اگر مضایقه کردید شیر خواهد داد بفرموده او زنی دیگر ما

باید که خرج کند صاحب وسعت از وسعت خود و هر که تنگ کرده شد بر وی رزق او را پس باید که خرج کند از آنچه عطا کرده است او را خدا تکلیف نمی‌کند خدا هیچکس را مگر بحسب آنچه داده است او را پدید خواهد آورد خدا بعد از تنگدستی آسایش را

و بسا دیه که تجاوز کرد از فرمان پروردگار خویش و از فرمان پیغامبران او پس حساب کردیم او را حسابی سخت و عقوبت کردیم او را عقوبتی دشوار

پس چشید سزای عمل خود و شد سر انجام کار او زینکاری

مهیا کرده است خدای تعالی برای ایشان عذاب سخت پس بترسید از خدای ای خداوندان خرد ای مسلمانان هر آئینه فرود آورده است خدا بسوی شما کتابی

فرستاده است پیغامبری میخواند به شما آیات خدا را واضح آمده تا برآرد آنانرا که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کردند از تاریکیهای بسوی روشنی و هر که ایمان آرد بخدا و بکند کار شایسته در آردش بیوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه هر آئینه بوجه نیک ساخته است خدا برای او رزق را

خدا آنست که آفرید هفت آسمان و آفرید از زمین مانند آن فرود می‌آید تدبیر کار در میان آسمانها و زمینها بیان کردیم تا بدانید که خدا بر هر چیز توانا است و نیز بدانید که خدا بگرد آمده است هر چیز را باعتبار علم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحْرَمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ای پیغامبر چرا حرام میکنی چیزی را که حلال ساخته است
خدا برای تو می‌طلبی خوشنودی زنان خود و خدا آمرزگار
مهربان است

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

هر آئینه مشروع ساخته است خدا برای شما گشادن
سوگندهای شما را و خدا کارساز شما است و اوست دانا با
حکمت

وَإِذْ أَسْرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ

و یاد کن چون پنهان گفت پیغامبر یا بعض ازواج خود سخنی
را
پس چون افشا کرد آن سخن را و مطلع ساخت خدای تعالی
پیغامبر را بر افشای آن سخن شناسا کرد پیغامبر با بعض آن
سخن و اعراض کرد از ذکر بعض پس وقتی که خبردار کرد
آنها با فشاری از آن زن گفت که خبر داد ترا باین افشای راز
پیغامبر فرمود که خبر داد مرا خدای دانا خبردار

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

ای دو زن پیغامبر اگر رجوع کنید بسوی خدا خوش باشد هر
آئینه کج شده است دل شما و اگر با هم متفق شوید
برنجاندن پیغامبر پس هر آئینه خدا کارساز اوست و
جبرئیل و مردمان شایسته از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد
ازین مددگارانند

عَسَى رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِمَّنْ كُنَّ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْتِ عِبَادَاتٍ سَدَّحَاتٍ
تَيَّبَتِ وَأَبْكَارًا

اگر طلاق دهد پیغامبر شما را نزدیک است که پروردگار او
عوض دهد برای او زنان دیگر بهتر از شما گردن نهادگان
باور دارندگان دعا کنندگان توبه نمایندگان عبادت بجا
آرندگان روزه دارندگان شوهر دیدگان و شوهر نادیدگان

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُورًا أَنْفُسِكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

ای مسلمانان نگاهدارید خویشان را و اهل خانه خود را از
آتشی که آتش‌انگیز آن مردمان باشند و سنگها نیز بران
آتش موکل‌اند فرشتگان درشت خو سخت‌رو نافرمانی
نمی‌کنند خدا را در آنچه فرموده است خدا ایشان را و
میکنند هر چه حکم میشود ایشانرا آن روز گوئیم

يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کافران عذر پیش میارید امروز جز اینکه نیست که جزا
داده میشود شما را بحسب آنچه میکردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای مسلمانان رجوع کنید بسوی خدا خالص امید است از پروردگار شما که زایل کند از شما جریمهای شما را و در آرد شما را ببوستانها میرود زیر آن جویها روز که رسوا نکند خدای تعالی پیغامبر را و نه آنان را که ایمان آوردهاند همراه او نور ایشان میرود میان دو دست ایشان و بجانب راست ایشان میگویند ای پروردگار ما تمام ده برای ما نور ما را و بیامرز ما را هر آئینه تو بر هر چیز توانائی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبئس المصيرُ

ای پیغمبر جهاد کن با کافران و با منافقان نیز و درشت شو بر ایشان و جای ایشان دوزخست و وی بد جائیست

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتِ نُوحٍ وَامْرَأَتِ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

پدید آورد خدا داستانی را برای آنانکه کافر شدند زن نوح را و زن لوط را بودند زیر نکاح دو بنده شایسته از بندگان ما پس خیانت کردند بآن دو بنده پس دفع نکردند ایشان از آن دو زن چیزیرا از عذاب خدا و گفته شود در آئید در دوزخ با در آیندگان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتِ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و پدید آورد خدا داستانی را برای آنانکه ایمان آوردند زن فرعون را چون گفت ای پروردگار من بنا کن برای من نزدیک خود خانه در بهشت و خلاص کن مرا از فرعون و کار او و خلاصی داده مرا از قوم ستمکاران

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ

و مریم دختر عمران را که نگاهداشت فرج خود را پس دمیدیم در فرج او روح خود را و باور داشت سخنان پروردگار خود را و کتابهای او را و بود از فرمانبردارندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ
مِن تَفْوُوتٍ فَا رْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
حَسِيرٌ

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا
لِّلشَّيْطَانِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفُورُ

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ
خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن
شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بسیار با برکت است آن خدا که بدست اوست پادشاهی و او
بر همه چیز تواناست

آن خدا که آفرید موت و حیات را تا بیازماید شما را که کدام
یک از شما نیکوتر است در عمل و اوست غالب آمرزگار

آن خدا که آفرید هفت آسمان را تو بر تو نه بینی ای بیننده
در آفرینش خدا هیچ بی‌ضابطگی پس بازگردان چشم را آیا
می‌بینی هیچ شکستگی

پس بازگردان چشم را دوباره تا بازآید چشم بسوی تو خوار
شده مانده‌گشته

و هر آئینه زینت دادیم آسمان نزدیک را چراغها و ساختیم
آن چراغها را آلات رجم شیاطین و آماده کرده‌ایم برای
شیاطین عذاب دوزخ

و برای آنانکه کافر شدند به پروردگار خود عذاب دوزخ
است و آن بد جای است

وقتی که افکنده شود ایشان را بدوزخ بشنوند آنرا آوازی
مانند آواز خر و آن دوزخ جوش می‌زند

نزدیک است که پاره پاره شود از خشم هرگاه افکنده شود
بدوزخ گروهی سوال کنند ازان گروه نگاهبان دوزخ آیا
نیامده بود نزدیک شما هیچ پیغامبر ترساننده

گویند آری آمده بود بما ترساننده پس دروغ داشتیم و
گفتیم نه فرود آورده است خدا هیچ چیزی را نیستید شما
مگر در گمراهی بزرگ

و گویند اگر ما می‌شنیدیم یا می‌فهمیدیم نمی‌شدیم داخل
در زمره اهل دوزخ

پس اقرار کردند بگناه خویش پس لعنت باد اهل دوزخ را

هر آئینه آنانکه می‌ترسند از پروردگار خویش غائبانه ایشان
راست آمرزش و مزد بزرگ

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۗ إِنَّهُ وَعَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۗ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۗ مَا
يُمسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ
الرَّحْمَنِ ۗ إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي عُرُورٍ

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرِزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَجُّوا فِي
عُتُوٍّ وَنُفُورٍ

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و پنهان کنید سخن خود را یا آشکارا گوئید آنرا هر آئینه
خدا دانا است بآنچه در سینها باشد

آیا نداند کسیکه آفرید و اوست باریک بین خبردار

اوست آنکه رام ساخت برای شما زمین را تا راه روید در
نوای آن و بخورید از رزق خدا و سوی اوست برانگیختن

آیا ایمن شده‌اید از کسیکه در آسمان است از انکه فرو برد
شما را بزمین پس ناگهان زمین جنبش کند

آیا ایمن شده‌اید از کسیکه در آسمان است از انکه بفرستد
بر شما باد سنگبار پس خواهید دانست چگونه است
ترسانیدن من

و هر آئینه دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس
چگونه بود عقوبت من

آیا ندیده‌اند بسوی مرغان بالای خود کشاینده بازوی و گاه‌گاه
فراهم می‌آرند نگاه نمیدارد ایشانرا مگر خدا هر آئینه او
بهر چیز بیناست

آیا کیست آنکه وی لشکر است برای شما نصرت میدهد شما
را بجز خدا نیستند کافران مگر در فریب

آیا کیست آنکه روزی دهد شما را اگر باز گیرد خدا رزق
خود را بلکه محکم پیوسته‌اند در سرکشی و رمیدگی

آیا کسیکه برود نگونسار افتاده بر روی خود راه یافته‌تر
است آیا کسیکه میرود راست ایستاده بر راه راست

بگو اوست آنکه بیافرید شما را و پدید آورد برای شما
شنوای و چشمها و دلها اندکی شکر می‌کنید

بگو اوست آنکه پراکنده ساخت شما را در زمین و بسوی او
برانگیخته خواهید شد

و میگویند کافران کی باشد اینکه وعده اگر راست گوئید

بگو جز اینکه نیست که علم نزدیک خداست و جز اینکه
نیست که من ترساننده آشکارم

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَدْعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ یُجِیْرُ الْکَافِرِیْنَ مِنْ عَذَابِ أَلِیْمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِیْنٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ یَأْتِیْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِیْنٍ

۶۸ . قَلَمُ القَلَم: قلم مکی ۵۲ آیه ۳ صفحه

قسم بقلم اعلی و آنچه می‌نویسند فرشتگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

نیستی تو بفضل پروردگار خود دیوانه

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

و هر آئینه ترا است مزد بی‌نهایت

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

و هر آئینه تو بر خوی بغایت بزرگی

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

که بکدام یک از شما دیوانگی است

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

هر آئینه پروردگار تو داناتر است با کسیکه غلط کرد راه او را و او نیز داناترست براه یافتگان

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

پس فرمان میر دروغ‌دارندگان را

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

آرزو کردند که ملایمت کنی تا ایشان نیز ملائمت کنند

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

و فرمان قبول مکن هر بسیار سوگند خورده محقر را

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

هر عیب کننده را هر رونده بسخن چینی را

هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ

بخل کننده و بمال از حد گذشته گنهکار را

مَنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

بهر سخت روی را بعد ازین همه ملحق

عُتْلٍ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ

بقوم را نه از اصل ایشان بسبب آنکه هست صاحب مال و فرزندان

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

تکذیب کرد چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه پیشینیان است

إِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

سَنَسِمُهُ وَعَلَى الْخُرطومِ

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

وَلَا يَسْتَتِنُونَ

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

أَنْ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ

فَأَنطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

أَنْ لَا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينُ

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرِدٍ قَدِيرِينَ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَيَّ بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِعِينَ

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ

كَذَلِكَ الْعَذَابُ ۚ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

داغ خواهیم نهاد او را بر بینی

هر آئینه ما آزمودیم ایشانرا چنانکه آزموده بودیم خداوندان بوستان را چون قسم خوردند که البته درو کنند بوستان را صباح کنان

و انشاء الله نمی‌گفتند

پس بگرد آمد بر آن بوستان بلای از جانب پروردگار تو و ایشان خفته بودند

پس شد مانند زراعت بریده شد

پس با یک دیگر آواز دادند صباح‌کنان

که پگاه روید بکشت خود اگر درد کننده‌اید

پس برفتند با یکدیگر سخن پنهان گویان

باید که داخل نشود در بوستان امروز بر شما هیچ فقیری

و پگاه رسیدند بر نیت بخل توانا بزعم خود

پس آنگاه که دیدند آن بوستان را گفتند هر آئینه ما غلط کننده راهیم

نه بلکه ما محروم کردگانیم

گفت بهترین ایشان آیا نگفته بودم شما را که چرا تسبیح نمی‌گوئید

گفتند بیایکی یاد می‌کنیم پروردگار خود را هر آئینه ما ستمکار بودیم

پس روی آوردند بعض ایشان بر بعض با یکدیگر ملامت کنان

گفتند ای وای ما را هر آئینه ما بودیم از حد گذشته

امیدست از پروردگار ما که عوض دهد ما را بوستانی بهتر ازین هر آئینه ما بسوی پروردگار خویش توقع دارندگانیم

همچنین‌ست عذاب و هر آئینه عذاب آخرت بزرگتر است کاش میدانستند

هر آئینه متقیان را نزدیک پروردگار ایشان بوستانهائی نعمت باشد

آیا گردانیم مسلمانان را مانند گناهکاران

چیست شما را چگونه مقرر میکنید

آیا نزدیک شما کتابی هست که در وی تلاوت میکنید اینکه مضمون که

هر آئینه شما را باشد در معاد آنچه اختیار می‌کنید

آیا شما را عهدها محکم است بر ذمه ما که حکم آن تا قیامت باقی باشد باین مضمون که هر آئینه شما راست آنچه مقرر میکنید

بپرس از مشرکان کدام یک از ایشان به اینکه مقدمه متعهدست

آیا اینکه مشرکانرا شریکان هستند پس باید که بیارند شریکان خود را اگر راست‌گواند

روز که جامه برداشته شود از ساق و خوانده شود ایشان را بسوی سجده پس نتوانند

خَشِعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

لَوْلَا أَنْ تَدَارَكُهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ

مَا الْحَاقَّةُ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

نیایش ظاهر باشد بر چشمهای ایشان فرو گیرد ایشانرا خواری و هر آئینه خوانده میشد ایشانرا بسجده حال آنکه ایشان بی علت بودند

پس بگذار مرا با کسیکه دروغ می‌شمرد اینکه سخن را پایه پایه خواهیم کشید اینکه جماعه را ازان راه که نمی‌دانند

و مهلت خواهیم داد ایشانرا هر آئینه حيله من محکم است

آیا می‌طلبی ازین جماعه مزدی پس ایشان از تاوان گران‌باراند

آیا نزدیک اینکه جماعه علم غیب است پس ایشان می‌نویسند

پس صبر کن بانتظار حکم پروردگار خود و مباش مانند صاحب ماهی چون دعا کرد و او پر از غم شده بود

اگر نه آنست که دریافت او را رحمتی از جانب پروردگار او البته برتافته می‌شد بزمین بی‌گیاہ و او بد حال بودی

پس برگزیدش پروردگار او پس ساخت او را از جمله صالحان

و هر آئینه نزدیک‌اند کافران که بلغزانند ترا بچشمها نیز خود چون شنیدند قرآن را و میگویند هر آئینه اینکه پیغامبر دیوانه است

و بحقیقت نیست اینکه قرآن مگر پندی عالمها را

قیامت

چیست آن قیامت

و چه چیز خبردار کرد ترا که چیست آن قیامت

دروغ شمرد قبیله ثمود و عاد قیامت را

اما ثمود پس هلاک کرده شد ایشانرا بنعره تند

و اما عاد پس هلاک کرده شد ایشانرا بباد سخت از حد گذشته

خدای برگماشت آن باد را بر عاد هفت شب و هشت روز نهایت نحس پس میدیدی ای بیننده آن قوم را بر زمین افتاده گویا ایشان تنه‌های درخت خرما از کهنگی بر هم شده‌اند

پس آیا می‌بینی ایشان را هیچ بقیه

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أذُنٌ وَعَيْهٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفَخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِئْمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلِيَّتَنِي لِمَ أُوتِ كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَدرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلِيَّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَةَ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و بعمل آورد فرعون و آنانکه پیش از وی بودند و اهل موتفکات نیز گناه را

پس نافرمانبرداری کردند فرستاده پروردگار خود را پس در گرفت خدا آن جماعه را در گرفتن عظیم

و هر آئینه تا وقتی که از حد گذشت آب سوار کردیم شما را در کشتی روان

تا بکنیم اینکه مقدمه را برای شما پندی و یاد دارد آن را گوش یاد دارنده

پس چون دمیده شود در صور یکبار دمیدن

و برداشته شود زمین و کوهها پس کوفته شود ایشانرا یکبار کوفتن

پس آن روز متحقق شود قیامت

و شکافد آسمان پس آسمان آن روز سست شده باشد

و فرشتگان بر کنارهای آسمان باشد و بردارند تخت پروردگار ترا بالای خویش آنروز هشت کس

آن روز پیش آورده شود شما را پنهان نماند از حال شما هیچ سری

اما آنکه داده شدش نامه اعمال او بدست راست او پس گوید بگیرید بخوانید نامه اعمال مرا

هر آئینه من معتقد بودم که من بخواهم رسید بحساب خود

پس آن شخص در زندگانی پسندیده باشد

در بهشتی بلند

که میوه آن قریب الحصول است گفته شود

بخورید و بیاشامید خوردن و آشامیدن گوارا بسبب آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای گذشته

و اما آنانکه داده شدش نامه اعمال او بدست چپ او پس گوید که ای کاش داده نمی‌شد مرا نامه اعمال من

و ای کاش نمی‌دانستم که چیست حساب من

ای کاش مرگ آخر کننده کار بودی

هیچ نفع نکرد از من مال من

زایل شد از من بادشاهی من

گفته شود ای فرشتگان بگیریدش پس طوق بگردن کنیدش

باز در دوزخ داخل کنیدش

باز در زنجیری که ساخت آن هفتاد گز باشد در آریدش

هر آئینه اینکه شخص ایمان نمی‌داشت بخدای بزرگ

و رغبت نمی‌داد مردمان را بر طعام دادن فقیر

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس نیست اینکه شخص را امروز آنجا خویشاوندی

۳۶ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نیست اینکه شخص را هیچ طعامی مگر از زردآب

۳۷ لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَطِئُونَ

که نخورند آنرا مگر گناهکاران

۳۸ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس قسم میخورم بآنچه می‌بینید

۳۹ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نمی‌بینید

۴۰ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

هر آئینه قرآن تلاوت فرشته بزرگوارست

۴۱ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و نیست آن گفتار شاعر اندکی ایمان می‌آید

۴۲ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

و نیست گفتار کاهن اندکی پند می‌پذیرید

۴۳ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرود آورده شده است از جانب پروردگار عالمها

۴۴ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر می‌بست پیغامبر بر ما بعض سخنها را

۴۵ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

هر آئینه می‌گرفتم از او دست راست او را

۴۶ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

باز می‌بریدیم رگ دل او را

۴۷ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

پس نیست از شما هیچکس از او باز دارنده (یعنی عقوبت ما را)

۴۸ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و هر آئینه قرآن پند است پرهیزگاران را

۴۹ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و هر آئینه میدانیم که بعض شما دروغ دارنده‌اند

۵۰ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ

و هر آئینه قرآن حسرت‌ست بر کافران

۵۱ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و هر آئینه راست درست است

۵۲ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگوار خود را

۷۰. معارج

المَعَارِجُ: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طلب کرد طلب کننده عقوبتی

۲ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

بر کافران فرود آینده نیست او را هیچ بازدارنده فرود آینده

۳ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ وَدَاعٌ

از جانب خدا خداوند رتبهها

۴ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

که بران صعود کرد بالا بمیروند فرشتگان و روح نیز بسوی خدا عقوبتی فرود آینده بر کافران در روزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال

۵ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

۶ أَلْفَ سَنَةٍ

۷ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس صبر کن صبر نیکو

۸ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

هر آئینه کافران دور می‌بینند آن روز را

۹ وَنَرَاهُ قَرِيبًا

و ما نزدیک می‌بینمش

۱۰ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ

روز که شود آسمان مانند مس گداخته

۱۱ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و شود کوهها مانند پشم رنگین

۱۲ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و نه پرسد هیچ خویشاوند خویشاوند دیگر را

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
بِبَنِيهِ

۱۲ وَصَلِحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

وزن خود را و برادر خود را

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيهِ

و نیز قبیله خود را که جای میدهد او را

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

و نیز هر که در زمین است همه یکجا پس برهاند اینکه
عوض دادن خودش را

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَىٰ

حقا هر آئینه دوزخ آتشی است شعله زننده

۱۶ نَزَاعَةَ لِلشَّوَىٰ

پوست سر را برکننده

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ

میخواند هر کرا اعراض کرد و روی گردان شد

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ

و جمع مال نمود پس در آورد نگاهداشت

۱۹ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

هر آئینه آدمی آفریده شده است ناشکیبنده

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

چون برسدش مصیبت اضطراب کننده

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

و چون برسدش رفاهیت بخل نماینده

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

مگر نمازگذاران

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

آنانکه ایشان بر نماز خویش همیشه باشندگانند

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

و آنانکه در اموال ایشان حصّه هست مقرر

۲۵ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

برای سائل و بی مایه کم سؤال

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

و آنانکه باور میدارند روز جزا را

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

و آنانکه ایشان از عذاب پروردگار خود ترسندگانند

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونِ

هر آئینه عذاب پروردگار ایشان چنان است که ازان ایمن
تتوان شد

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

و آنانکه ایشان اندام نهانی خود را نگاهدارندگانند

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

مگر بر زنان خود یا کنیزکانیکه مالک آن شده است دست
ایشان پس هر آئینه اینکه فریق ملامت کرده شده نیستند

۳۱ فَمَنْ أَتَّبَعِي وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هر که طلب کند سوای اینکه پس آن جماعه ایشانند از
حد گذشتگان

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

و آنانکه ایشان امانتهای خود را و عهدهای خود را رعایت
کنندگانند

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنانکه ایشان بگواهیهای خود متعهد شوندگانند

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و آنانکه ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ

اینکه جماعه در بوستانها باشند گرامی کردگانند

۳۶ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

پس چیست کافران را بسوی تو شتابان

۳۷ عَنِ الِّيمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

از جانب راست و از جانب چپ گروه گروه شده

۳۸ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

آیا طمع میکند هر شخصی از ایشان که در آورده شود
ببوستان نعمت

۳۹ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

نی‌نی هر آئینه ما آفریده‌ایم ایشانرا از آنچه میدانند

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

فَذَرَهُمْ يُخَوْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۷۱. نوح	نوح: نوح	مکی	۲۸ آیه	۲ صفحه
---------	----------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنِ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ فِيٓءَآذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا

پس قسم میخورم به پروردگار مشرقها و مغربها که هر آئینه ما توانائیم

بر آنکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم ما عاجز

پس بگذار یا محمّد ایشانرا که به بیهودگی درآیند و بازی کنند تا آنکه برخوردارند بآن روز خود که وعده داده می‌شود ایشانرا

روز که برآیند از قبور شتابان گویا ایشان بسوی نشانه میدوند

نیایش ظاهر شده باشد بر دیدهای ایشان درگیرد ایشان را خواری اینست آن روز که وعده داده می‌شد ایشان را

هر آئینه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید بدیشان عقوبتی درد دهنده

گفت ای قوم من هر آئینه من برای شما ترساننده آشکارم

باین مضمون که عبادت کنید خدا را و بترسید ازو و فرمان من برید

تا بیمارزد برای شما گناهان شما را و موقوف دارد شما را تا وقتی مقرر هر آئینه وقت مقرر کرده خدا چون بیاید هرگز موقوف داشته نشود آن اگر میدانید

گفت ای پروردگار من هر آئینه من خواندم قوم خود را شب و روز

پس زیاده نکرد در حق ایشان خواندن من مگر گریختن را

و هر آئینه من هرگاه که دعوت کردم ایشان را تا بیماری برای ایشان در آوردند انگشتان خود را در گوش خویش و بخود درپیچیدند جامهای خویش را و مداومت کردند بر کفر و سرکشی نمودند سرکشی تمام

باز هر آئینه من دعوت کردم ایشانرا باآواز بلند

باز هر آئینه من آشکار گفتم بایشان و پنهان گفتم ایشان را نیز پنهان گفתי

پس گفتم طلب آمرزش کنید از پروردگار خود هر آئینه اوست آمرزنده

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

تا بفرستد بر شما باران را ریزنده

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَرًا

و پیدرپی دهد شما را اموال و فرزندان و بدهد شما را بوستانها و پدید آرد برای شما جویها

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چيست شما را كه اعتقاد نمی‌كنید برای خدا بزرگی را

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و حال آنكه آفریده است شما را بطورهای مختلف

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا نمی‌بینید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را تو بر تو

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و ساخت ماه را در میان اینها افروزنده و ساخت آفتاب را چراغ درخشنده

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خدا رویانید شما را از زمین نوعی از رویانیدن

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

پس باز درآرد شما را بزمین و بیرون آرد شما را نیز از طوری بیرون آوردن

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و خدا ساخت برای شما زمین را فراشی

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا بروید دران زمین براه‌های گشاده

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

گفت نوح ای پروردگار من هر آئینه اینکه جماعه نافرمانی من کردند و پیروی نمودند بکسی که زیاده نکرده است در حق وی مال وی و فرزند وی مگر زیان را

۲۱
۵۵۵

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَرًا

و بدسگالی کردند رئیسان بدسگالی عظیم

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند هرگز ترک مکنید معبودان خود را و هرگز ترک مکنید ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر را

۲۳

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و هر آئینه گمراه کردند بسیاریرا و زیاده مده خدایا ستمکاران را مگر گمراهی

۲۴

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

بسبب گناهان خود غرق کرده شد ایشانرا پس در آورده شد ایشانرا در آتش پس نیافتند برای خویش بجز خدا هیچ نصرت دهنده

۲۵

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و گفت نوح ای پروردگار من مگذار بر زمین از کافران هیچ ساکن شونده را

۲۶

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

هر آئینه تو اگر بگذاری ایشانرا گمراه سازنده بندگان ترا و نه‌زایند مگر بدکار ناسپاسداری

۲۷

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

ای پروردگار من بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و هر کرا که درآید بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنین و مومنات را و زیاده مده ستمکاران را مگر هلاکی

۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

بگو وحی فرستاده شد بسوی من که گوش نهادند جماعه از جن پس گفتند هر آئینه ما شنیدیم قرآنی عجیبی

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۗ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

که دلالت میکند بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و شریک مقرر نخواهیم کرد با پروردگار خویش هیچ یک

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

و بیان کردند آن جنیان که بلند است بزرگی پروردگار ما فرا نگرفته است زنی و نه فرزندی

وَأَنَّهُ كَانَ يَفْقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و آنکه افترا میکرد جاهل ما بر خدا دروغ را

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و آنکه ما پنداشتیم که هرگز نگویند بنی آدم و جنیان بر خدا سخن دروغ را

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

و آنکه مردان بنی آدم پناه می‌گرفتند بمردان جن پس زیاده کردند در حق آن جنیان سرکشی را

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

و آنکه آدمیان گمان کردند چنانکه شما گمان کرده بودید که هرگز نفرستد خدا هیچ کس را

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا فِيهَا رَبًّا لَّدُنَّهَا شَاهِدًا

و آنکه ما دست رسانیدیم بآسمان پس یافتیم آسمان پر کرده شده بیاسبانان محکم و بستارهای فرود آئینده

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شُهَابًا رَّصَدًا

و آنکه می‌نشستیم پیش ازین بجاها برای شنیدن پس هر که گوش نهد الحال بیابند برای خود ستاره مهیا ساخته

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشْدًا

و آنکه ما نمیدانیم آیا بلای اراده کرده شد در حق آنانکه در زمین‌اند یا اراده کرده است در حق ایشان پروردگار ایشان خیری را

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ ۖ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

و آنانکه از ما جمع شایسته‌کاران‌اند و جمع از ما سوای این‌اند هستیم فرقه‌های مختلف

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۗ هَرَبًا

و آنکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد خدا را در زمین و عاجز نتوانیم کرد او را از جهت گریختن

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءآمَنَّا بِهِ ۗ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۗ فَلَا
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم بآن پس هر که ایمان آرد بپروردگار خود پس نترسد از هیچ نقصانی و نه از هیچ ستمی

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

وَالْوَالِدَاتُ يُرْجَوْنَ لِحُكْمِ رَبِّهِنَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ يَوْمَ تَحْمِلُونَ أَرْصَادَهُنَّ وَأَنَّ السَّاعَةَ تَأْتِيكُمْ سَاعَةً لَا تُمْسِكُونَ بِغُلُوبِكُمْ وَالصَّاعِقَاتُ يُرْسَلْنَ عَلَيْكُمْ فِي غُفْلَةٍ تُولِجْنَ خِطَابَهُنَّ فِي الصَّاعِقَاتِ وَأَنَّ السَّاعَةَ تُفْجِعُنَّ الْمُجْرِمِينَ وَإِنَّا لَنَرَاهُمْ فِي عَذَابِكُمْ مُقْتَدِرِينَ

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

عَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

إِلَّا مَنْ أَرْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولًا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و آنکه جمعی از ما مسلمانان‌اند و جمعی از ما گناهکاران‌د پس هر که مسلمان شد پس آن جماعت قصد کردند راه راست را

و اما گناهکاران پس باشند هیزم برای دوزخ

و نیز بگو ای محمد که وحی فرستاده شده بسوی من که بنی آدم اگر راست می‌استادند براه راست البته می‌نوشتانیدیم ایشان را آب بسیار

تا امتحان کنیم ایشان را بآن و هر که اعراض کند از یاد کردن پروردگار خود در آردش بعدابی سخت

و آنکه مسجدها مخصوص برای خداست پس عبادت مکنید با خدا هیچ یک را

و آنکه چون ایستاد بنده خدا که عبادت کند خدا را نزدیک بودند کافران که بران بنده یکی بر دیگر چسبیده شوند

بگو جز اینکه نیست که عبادت می‌کنم پروردگار خود را و شریک مقرر نمی‌کنم باو هیچ یک را

بگو هر آئینه من نمی‌توانم در حق شما ضرر رسانیدن و نه لازم کردن طریق راستی

بگو هر آئینه پناه ندهد مرا از عقوبت خدا هیچ یک و هرگز نیابم بجز وی پناهی

لیکن بجا می‌آرم خبر رسانیدن از جانب خدا و تبلیغ پیغامهای او هر که نافرمانبرداری کند خدا را و پیغامبر او را پس هر آئینه او راست آتش دوزخ جاویدان در آنجا همیشه در غفلت خود باشند

تا وقتی که ببینند آنچه وعده داده میشود ایشانرا پس خواهند دانست کیست ناتوان‌تر باعتبار نصرت دهنده و کمتر از روی شمار اعوان

بگو نمی‌دانم آیا نزدیک است آنچه وعده داده شود شما را یا مقرر کند برای او پروردگار من میعادی

داننده پنهان است پس مطلع نمی‌سازد بر علم غیب خود هیچ یک را

مگر کسیکه پسند کرد او را مراد پیغامبرست پس هر آئینه خدا روان میکند پیش دست وی و پس پشت وی فرشتگان نگاهبانرا

تا بدانند خدا که بتحقیق رسانیده‌اند پیغامهای پروردگار خود را و خدا از هر جهت بگرد آمده است بر آنچه نزدیک ایشان است و فرا گرفته است هر چیزیرا از روی شمار

۱
۵۰۸ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ

ای مرد جامه بر خود پیچیده

۲

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

قیام لیل کن مگر اندکی

۳

نُصِفَهُ ۚ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا

قیام نیم شب کن یا اندکی از نیم شب کم نما یا اندکی

۴

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

بر نیم شب بیفزای و ترتیل کن قرآن را بواضح خواندن

۵

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

هر آئینه ما خواهیم نازل کرد بر تو فرمانی دشوار

۶

إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيَلًا

هر آئینه قیام شب زیاده‌تر است در پامال کردن نفس بهیمی و درست‌تر در تلفظ الفاظ

۷

إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا

هر آئینه ترا در روز شغلی است بسیار

۸

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

و یاد کن نام پروردگار خود را و از همه جهت گسسته شو متوجه شده بسوی او نوعی گسسته شدن

۹

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

پروردگار مشرق و مغرب نیست هیچ معبود مگر او پس کارساز گیر او را

۱۰

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

و صبر کن بر آنچه میگویند و ترک کن ایشانرا ترک کردن نیکو

۱۱

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمْ قَلِيلًا

و بگذار مرا با دروغ شمارندگان خداوندان رفاهیت و مهلت ده ایشانرا اندکی

۱۲

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا

هر آئینه هست نزدیک ما قیدهای گران و آتش افروخته

۱۳

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و طعام گلوگیر و عذاب درد دهنده

۱۴

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا

روزی که بجنبند زمین و کوهها و شوند کوهها مانند تل ریگ هم پاشیده شده

۱۵

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا

هر آئینه ما فرستادیم بسوی شما پیغامبری گواهی دهنده بر شما چنانکه فرستاده بودیم بسوی فرعون پیغامبر را

۱۶

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا

پس نافرمانبرداری کرد فرعون آن پیغامبر را پس درگرفتیم او را درگرفتن سخت

۱۷

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

پس اگر کافر مانید چگونه در پناه شوید از روز که اطفال را پیر گرداند

۱۸

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا

آسمان شکافته باشد در آن روز هست وعده خدا البته کردنی

۱۹

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

هر آئینه اینکه پند است پس هر که خواهد راه بگیرد بسوی پروردگار خویش

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۚ وَثُلُثَهُ ۖ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۗ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزل
۲۵
/۲۰
حزب
۲۳۰
۵۰۹ر

۷۴. مدثر

الْمُدَّثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده

مکی

۵۶ آیه

۳ صفحه

ای مرد جامه بر خود پیچیده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

۱
۵۱۰ر

برخیز پس بترسان

فُمْ فَأَنْذِرْ

۲

و پروردگار خود را به بزرگی یاد کن

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ

۳

و جامهای خود را پاک سازد

وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ

۴

و پلیدی را دور کن

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

۵

و نیاید که چیزی بدهی زیاده طلبکنان

وَلَا تَمَنَّ تَمَنَّاكَ كَثِيرٌ

۶

و برای حکم پروردگار خویش شکیبایی ورز

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

۷

پس وقتی که دمیده شود در صور دشوار شود

فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ

۸

حال آن وقت دران روز وقت دشوار باشد

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ

۹

بر کافران نه وقت آسان

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

۱۰

بگذار مرا با کسی که آفریدش تنها

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

۱۱

و دادم او را مال فراوان

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

۱۲

و فرزندان حاضر شونده بمجالس

وَبَنِينَ شُهُودًا

۱۳

و وسعت دادم او را وسعت دادنی

وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا

۱۴

باز طمع میکند که زیاده دهم

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ

۱۵

نی‌نی هر آئینه او هست بآیات ما ستیزنده

كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

۱۶

تکلیف خواهم داد او را بمشقتی

سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا

۱۷

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

هر آئینه وی تامل کرد و اندازه مقرر نمود

۱۹ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس لعنت باد او را چگونه اندازه کرد

۲۰ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

باز دگر لعنت باد بر او چگونه اندازه کرد

۲۱ ثُمَّ نَظَرَ

باز در نگریست

۲۲ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

باز روی ترش کرد و پیشانی در هم کشید

۲۳ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

باز پشت گردانید و تکبر کرد

۲۴ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ

پس گفت نیست اینکه قرآن مگر جادوی که از ساحران نقل کرده میشود

۲۵ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

نیست اینکه قرآن مگر کلام آدمی

۲۶ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

خواهم درآورد او را بر دوزخ

۲۷ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

و چه چیز مطلع کرد ترا که چیست

۲۸ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

دوزخ باقی نمیگذارد و ترک نمی‌کند

۲۹ لَوَاحَةٌ لِّلْبَشَرِ

سوزنده است آدمیان را

۳۰ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر دوزخ موکل اند نوزده کس

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

ذِكْرَى لِّلْبَشَرِ

۳۲ كَلَّا وَالْقَمَرَ

نی‌نی قسم بماه

۳۳ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و قسم بشب چون پشت گرداند

۳۴ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

و قسم بصبح چون روشن شود

۳۵ إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُوبِ

هر آئینه دوزخ یکی از چیزهای بزرگ است

۳۶ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ

ترساننده بنی آدم را ترساننده است

۳۷ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای هر که خواهد از شما که پیشتر آید یا باز پس ماند

۳۸ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر شخصی بآنچه کرد در گرو است

۳۹ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر اهل سعادت

۴۰ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

در بوستانها باشند سؤال کنند

۴۱ عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گناهکاران

۴۲ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

چه چیز در آورد شما را بدوزخ

۴۳ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

گویند نبودیم از نمازگذارندگان

۴۴ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ

و طعام نمی‌دادیم فقیر را

۴۵ وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَائِضِينَ

و بانکار درمی‌آمدیم با در آییندگان

۴۶ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

و دروغ می‌شمردیم روز جزا را

۴۷ حَتَّىٰ آتَيْنَا آلِيَقِينَ

تا وقتی که آمد بماموت

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّلْفِيعِينَ

پس سود ندهد ایشانرا شفاعت شفاعت کنندگان

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ

پس چیست ایشانرا از پند روی‌گردان شده

۵۰ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گویا ایشان خران رم کرده‌اند

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که گریخته باشند از شیری

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مَّنشَرَةً

بلکه می‌خواهد هر شخصی از ایشان که داده شود نامه‌های گشاده

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

نی‌نی بلکه نمی‌ترسند از آخرت

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرَةٌ

نی‌نی هر آئینه قرآن پندست

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

پس هر که بخواهد خواند آن را

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ

و یاد نمی‌کنند بندگان مگر وقتی که خواسته باشد خدا اوست سزاوار آنکه از وی بترسند و اوست سزاوار آنکه بیامزد

الْمَعْفِرَةِ

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱

حزب

۲۳۱

۵۱۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قسم می‌خورم بروز قیامت

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

و قسم می‌خورم بنفس ملامت کننده

۳ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُجْمَعَ عِظَامُهُ

آیا می‌پندارد آدمی که جمع نکنیم استخوانهای او را

۴ بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

آری می‌کنیم توانا شده بر آنکه هموار کنیم سر انگشتهای او را

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بلکه می‌خواهد آدمی که معصیت کند در زمانی که پیش روی ویست

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

می‌پرسد که کی خواهد بود روز قیامت

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

پس وقتی که خیره شود چشم

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و تیره گردد ماه

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و یکجا جمع کرده شود آفتاب و ماه

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

بگوید آدمی آن روز که کجاست کریزگاه

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

نی‌نی نیست هیچ پناه

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

بسوی پروردگار تست امروز قرارگاه

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

خبر داده شود آدمی آن روز بحقیقت حال آنچه پیش فرستاده بود و پس گذاشته

۱۴ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

بلکه هست آدمی برای الزام خود حجتی

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

اگر چه در میان آرد عذرهای خود را

۱۶ لَا تُحْرِكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ

مجبران یا محمد ص بتکرار قرآن زبان خود را تا زود بدست آری یاد کردن آنرا

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

هر آئینه وعده است بر ما در سینه تو جمع کردن قرآن و آسان کردن خواندن آنرا

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

پس چون بخواند فرشته ما آنرا دل خود را در پی خواندن او کن

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

باز هر آئینه وعده است بر ما واضح کردن آن

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

نی‌نی بلکه ای کافران دوست میدارید دنیا را

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

و ترک مینمائید آخرت را یکباره

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

رویهای آن روز تازه باشند

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ

بسوی پروردگار خود نظر کننده باشند

وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

و یکباره رویهای آن روز پیشانی در هم کشیده باشند

تَظُنُّنَّ أَنَّ يُمْفَعَلَٰ بِهَا فَاقِرَةٌ

توقع کنند که در میان آورده باشد بایشان مصیبتی

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

نی‌نی وقتی که برسد روح بچنبر گردن

وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ

و گفته شود کیست افسون کننده

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

و یقین دانست مختصر که اینکه وقت جدا شدن روح است

وَأَلْتَقَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

و به پیچید یک ساق بساق دیگر

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

بسوی پروردگار تست آن روز روان کردن

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

پس نه باور داشت آدمی و نه نماز گزارد

وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

و لیکن دروغ شمرد و روی‌گردان گشت

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰ

باز برفت بسوی اهل خانه خود خرامان شده

أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

وای بر تو پس وای بر تو

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

باز دیگر میگویم وای بر تو پس وای بر تو

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

آیا می‌پندارد آدمی که مهمل گذاشته شود

أَلَمْ يَكْ نُظْفَةَ مِّن مَّيِّ يُمْنَىٰ

آیا نبود نطفه از منی که ریخته می‌شد

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

در رحم باز بود خون بسته پس بیافرید خدا پس درست اندام کرد

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

پس ساخت ازان منی دو قسم را مرد را و زن را

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

آیا نیست اینکه خدا توانا بر آنکه زنده کند مردگانرا

۰۷۶ . انسان

الإنسان: انسان

مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

هر آنینه آمده است بر آدمی مدتی از زمان که نبود چیزی ذکر کرده شده

۲ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

هر آنینه ما آفریدیم آدمی را از یکپاره منی در هم آمیخته از چند چیز پس ساختیمش شنوا بینا

۳ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

هر آنینه ما دلالت کردیم آدمی را بر راه خود شکر گوینده یا ناسپاسدارنده

۴ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا

هر آنینه نیکوکاران می‌نوشند از پیاله شراب که آمیزش وی آب چشمه کافور باشد

۵ إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

مراد می‌دارم از کافور چشمه که می‌آشامند ازان بندگان مقرب خدا روان کنند آنرا روان کردنی

۷

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وفا میکنند به نذر و میترسند از روز که مشقت آن فاس باشد

۸

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

و میدهند طعام با وجود احتیاج بآن فقیر را و یتیم را و زندانی را میگویند

۹

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

جز اینکه نیست که طعام میدهیم شما را برای ذات خدا نمی‌طلبیم از شما مزدی و نه شکری

۱۰

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

هر آئینه ما می‌ترسیم از پروردگار خود روز ترش‌رو نهایت سخت

۱۱

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْم نَضْرَةَ سُورٍ

پس نگاهداشت ایشانرا خدا از سختی آن روز و رسانید ایشانرا تازگی و خوشحالی

۱۲

وَجَزَلْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

و جزا داد ایشان را بمقابله صبر ایشان بوستان و جامه ابریشمی

۱۳

مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا

تکیه زده باشند آنجا بر تختها نه بینند آنجا گرمی آفتاب را و سرمای تند را

۱۴

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا

و نزدیک شده باشد بر ایشان سائهای آن بوستان و سهل الحصول کرده شود میوه‌ها آن سهل کردنی

۱۵

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

و آمد و رفت کرده شود بر ایشان باوندهای از نقره و با جامهائی که باشند مانند آبگینه‌ها

۱۶

قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

مراد میدارم آبگینه از نقره اندازه کرده باشند ساقیان آنرا اندازه کردنی

۱۷

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

و نوشانیده شود ایشانرا آنجا جام شرابی که هست آمیزش آن آب چشمه زنجبیل

۱۸

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

که چشمه‌ایست که در بهشت که نام آن نهاده میشود سلسبیل

۱۹

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا

و آمد و شد کنند بر ایشان نوجوانان جاوید چون بینی ایشانرا پنداری که ایشان مروارید انداز رشته افشانند شده

۲۰

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا

و چون نگاه کنی آنجا به بینی نعمت فراوان و پادشاهی بزرگ

۲۱

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِّن فِضَّةٍ وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

بالای ایشان باشد جامهای سبز از دیبا نازک و نیز بالای ایشان باشند دیبا لک و زیور پوشانیده شود ایشانرا و ستوانها از نقره و بنوشاند ایشانرا پروردگار ایشان شراب نهایت پاک

۲۲

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا

هر آئینه اینکه نعمت هست شما را جزاء اعمال و هست سعی شما قبول کرده شده

۲۳

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا

هر آئینه ما فرود آوردیم بر تو قرآن را فرود آوردنی

۲۴

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

پس شکیبائی کن بر حکم پروردگار خود و فرمان میر از زمره بنی آدم گناهکار را یا ناسپاسداریرا

۲۵

وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

و یاد کن نام پروردگار خود صبح و شام

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و بعض ساعات شب نمازگزار برای او و بپاکی یاد کن او را وقت دراز شب

هر آئینه اینکه کافران قرآن رغبت می‌کنند بدنیا و ترک می‌کنند پس پشت خود روز گران را

۲۷ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

ما آفریدیم ایشانرا و محکم کردیم رگ ایشان را و چون خواهیم عوض آرییم قومی مانند ایشان بطریق بدل کردن

۲۸ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

هر آئینه اینکه پند است پس هر که خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود راه را

۲۹ إِنَّ هَذِهِ تَذِكْرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

و نمی‌خواهید مگر وقتی که خواهد خدا هر آئینه خدا هست دانا با حکمت

۳۰ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

داخل میکند هر کرا خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است عقوبتی درد دهنده

۳۱ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه
------------	-------------------------	-----	--------	--------

قسم ببادهای فرستاده شده بوجه نیک

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

پس قسم ببادهای تند و زنده بطریق شدت

۲ فَأَلْعِصْفَتِ عَصْفًا

و قسم ببادهای بردارنده بهم آوردن

۳ وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا

پس قسم ببادهای از هم جدا کننده از بپاره پاره نمودن

۴ فَأَلْفَرَقَاتِ فَرَقًا

و قسم بجماعات فرشتگان فرود آورنده وحی

۵ فَأَلْمُقَبِّاتِ ذِكْرًا

برای دفع عذر و برای ترسانیدن

۶ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا

هر آئینه آنچه وعده داده میشود شما را البته بود نیست

۷ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

پس وقتی که ستاره‌های بی نور کرده شود

۸ فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

و وقتی که آسمان شکافته شود

۹ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

وقتی که کوهها پاره پاره نموده‌اید

۱۰ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و وقتی که پیغامبران را بمیعادی معین جمع کرده شود

۱۱ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

متحقق گردد برای کدام روز پیغامبران را موقوف داشته شد

۱۲ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

برای روز فیصل کردن

۱۳ لِيَوْمِ الْفَصْلِ

و چه چیز خبر داد ترا که چیست روز فیصل کردن

۱۴ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۱۵ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

آیا هلاک نکرده‌ایم نخستیان را

۱۶ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

بعد از آن در پی ایشان آرییم پسینیان را

۱۷ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

همچنین می‌کنیم با گناهکاران

۱۸ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۱۹ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا نیافریده‌ایم شما را از آب محقر

۲۱ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس نهادیم آن آب را در جای مضبوط

۲۲ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا اندازه معین

۲۳ فَقَدَرْنَا فَنِعَمَ الْقَدِرُونَ

پس اندازه کردیم پس نیکو اندازه کنندگانیم

۲۴ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۲۵ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا نساخته‌ایم زمین را جمع کننده آدمیان

۲۶ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

جمع کند زندگان را و مردگان را

۲۷ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَٰ شِخْتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا

و آفریدیم در زمین کوههای بلند و نوشانیدیم شما را آب شیرین

۲۸ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۲۹ أَنْظِلُّوْا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِء تَكْذِبُونَ

گفته شود بروید بسوی چیزیکه آن را دروغ می‌شمردید

۳۰ أَنْظِلُّوْا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شَعْبٍ

گفته شود بردید بسوی سایه صاحب سه شعبه

۳۱ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهِبِ

نه سایه سرد باشد و نه کفایت کند از گرمی آتش

۳۲ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

هر آئینه آن آتش می‌افکند شررها مانند کوشک

۳۳ كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گویا آن شراره شتران زرد است

۳۴ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۳۵ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

اینکه روز روزی است که سخن نگویند

۳۶ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و نه دستوری داده شود ایشان را تا عذر تقریر نمایند

۳۷ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۳۸ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوْلِيْنَ

اینکه روز فیصل گردنست جمع کردیم شما را با پیشینیان

۳۹ فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

پس اگر شما را حيله هست بدسگالی کنید در حق من

۴۰ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۴۱ إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

هر آئینه متقیان در زیر سایه‌ها باشندگان و بر چشمها

۴۲ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و در میوها از جنسی که رغبت کنند

۴۳ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بگوئیم بخورید و بنوشید خوردن و نوشیدن گوارا بسبب آنچه میکردید

۴۴ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

هر آئینه همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

۴۵ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را ای دروغ شمارندگان

۴۶ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

بخورید و بهره‌مند باشید اندکی هر آئینه شما گناهکارید

۴۷ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۴۸ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و چون گفته شود ایشانرا نماز گذارید نماز نمی‌گذارند

۴۹ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

۵۰ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس بکدام سخن بعد از قرآن ایمان خواهند آورد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

از چه چیز کافران با یکدیگر سؤال می‌کنند

۲

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ

(آری سؤال می‌کنند) از خبری بزرگ

۳

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

که ایشان در آن اختلاف دارند

۴

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

نی‌نی خواهند دانست

۵

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

باز می‌گوئیم نی‌نی خواهند دانست

۶

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

آیا نساخته‌ایم زمین را فرش

۷

وَالْحِبَالِ أَوْتَادًا

و نساخته‌ایم کوهها را میخها

۸

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

و آفریدیم شما را نر و ماده

۹

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

و ساختیم خواب شما را راحتی

۱۰

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

و ساختیم شب را پرده

۱۱

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

و ساختیم روز را وقت طلب معیشت

۱۲

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

و بنا کردیم بالای شما هفت آسمان محکم

۱۳

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

و آفریدیم چراغی درخشنده یعنی آفتاب

۱۴

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا

و فرود آوردیم از ابرها آب ریزان

۱۵

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

تا برآریم بسبب آن آب دانه و گیاه را

۱۶

وَجَنَّتِ الْفَافَا

و بوستانهای درهم پیچیده

۱۷

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَتَنَا

هر آئینه روز فیصل کردن هست وقت معین

۱۸

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

روز که دمیده شود در صور پس بیائید گروه گروه شده

۱۹

وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

و شکافته شود آسمان پس باشد دروازه دروازه

۲۰

وَسِيرَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا

و روان گرده آید کوهها را پس باشند مانند سراب

۲۱

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

هر آئینه دوزخ هست انتظار کننده

۲۲

لِللَّظِغِينَ مَوَابًا

سرکشان را هست مرجع ایشانرا

۲۳

لَبِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا

در آیند بدوزخ اقامت کنندگانند

۲۴

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

در آنجا مدت‌های دراز نمی‌چشند آنجا خنکی را و نه هیچ آشامیدنی را

۲۵

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

مگر آب گرم را و زرداب را

۲۶

جَزَاءً وَفَاقًا

جزا داده شدند جزای موافق

۲۷

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

هر آئینه ایشان توقع نمی‌داشتند حساب را

۲۸

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

و تکذیب میکردند آیات ما را بدروغ داشتنی

۲۹

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

و هر چیز را ضبط کردیم بطریق نوشتن

۳۰

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

پس بچشید زیاده نخواهیم داد شما را مگر عقوبت

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

هر آئینه متقیان را مطلب‌یابی باشد

حَدَائِقٍ وَأَعْنَابًا

بوستانها باشد و درختان انگور باشند

وَكَوَاعِبَ أُنْرَابًا

و زنان دوشیزه هم عمر با یکدگر باشند

وَكَأْسًا دِهَاقًا

و پیاله بشراب پر کرده باشد

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

نشنوند آنجا سخن بیهوده را و نه دروغ شمردن را

جِزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

جزا داده شد عطا نموده آمد حساب کرده شد از جانب پروردگار تو

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ

مِنْهُ حِطَابًا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه ما بین اینهاست خدای بخشاینده نتواند از هیبت وی سخن گفتن

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ

لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روز که بایستد فرشته روح نام و سائر فرشتگان نیز صف زده سخن نگویند حاضران محشر مگر کسیکه دستوری داده باشد او را خدا و گفته باشد سخن درست

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَعَابًا

اینکه روز متحقق است پس هر که خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود مرجع

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

هر آئینه ما ترسانیدیم شما را از عذاب نزدیک آینده روز که به بیند آدمی آنچه پیش فرستاده بود دو دست وی و بگوید کافر ای کاش من خاک بودمی

۷۹. نازعات

النَّازِعَاتُ: به‌قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

قسم بجماعات فرشتگان که نزع میکنند

۱

۵۲۰ر

وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا

بوجه سختی و قسم بجماعات فرشتگان که بیرون می‌آرند

۲

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

بطریق سهولت و قسم بفرشتگان که شنا می‌کنند شنا کردنی

۳

فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

پس قسم بفرشتگان که سبقت می‌کنند سبقت کردند

۴

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

پس قسم بجماعات فرشتگان که تدبیر میکنند هر کاریرا آنچه گفته می‌شود بودنیست

۵

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روز که بجنبد جنبنده

۶

تَتَّبِعُهَا الرَّاٰدِفَةُ

از پس وی درآید از پس در آینده یک تبع

۷

قُلُوبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ

دلها آن روز ترسان باشند

۸

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

بر دیدهای آن جماعه خواری هویدا باشد

۹

يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَرَدُّوْنَ فِي الْخَافِرَةِ

میگویند کافران آیا بازگردانیده شویم بحالت نخستین آیا چون شویم باز گروندگان بحالت اولی

۱۰

أَءِذَا كُنَّا عِظْمًا تَّخِرَةً

آیا چون شویم استخوانهای بوسیده باز زنده شویم

۱۱

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

گفتند آن رجوع آنگاه رجوع زیان دهنده باشد

۱۲

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

پس جز اینکه نیست که آن واقعه یک آواز تند است

۱۳

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

پس ناگهان ایشان بروی زمین آمده باشد

۱۴

هَلْ أَتٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا آماده است پیش تو خبر موسی

۱۵

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِاللَّوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى

چون آواز دادش پروردگار او بوادى پاک طوى نام

۱۷ أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

که برو بسوى فرعون هر آئینه وی از حد گذاشته است

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى

پس بگو که هیچ میلست ترا بآنکه پاکیزه شوى

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى

و راه بنمایم ترا بسوى پروردگار تو پس بترسى

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى

پس بنمود فرعون آن معجزه بزرگ را

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَى

پس دروغ داشت و نافرمانى کرد

۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى

پس ازان مجلس بازگشت تدبیرکنان

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَى

پس جمع کرد قوم خود را پس آواز داد

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

پس گفت من پروردگار بزرگوارتر شماام

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

پس گرفتار کرد او را خدا بعذاب آخرت و دنیا

۲۶ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى

هر آئینه درین خبر پندى هست برای هر که بترسد

۲۷ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

آیا شما محکم‌ترید در آفرینش یا آسمان خدا بنا کرد آن آسمان را

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

بلند ساخت ارتفاع او را پس درست ساخت آنرا

۲۹ وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

و تاریک کرد شب او را و ظهور آورد روشنى روز او را

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

و زمین را بعد از آفریدن آسمان همواره کرد

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

برآورد از زمین آب او را و چراگاه او را

۳۲ وَالْجِبَالَ أَرْسَلَهَا

و کوهها را استوار نمود

۳۳ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

از برای منفعت شما

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

و چهارپایان شما پس وقتی که بیاید قیامت

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

روزی که یاد کند آدمی آنچه عمل کرده بود

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

و ظاهر کرده شود دوزخ برای هر که دیدنش خواهد ثواب و عقاب متحقق گردد

۳۷ فَأَمَّا مَنْ طَغَى

اما کسیکه از حد درگذشته باشد

۳۸ وَعَاثَرِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

و برگزیده باشد زندگانی اینکه جهانی را

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

پس هر آئینه دوزخ همانست جای او

۴۰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى

و اما کسیکه ترسیده باشد از ایستادن بحضور پروردگار خویش و بازداشته باشد نفس را از شهوت

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى

پس هر آئینه بهشت همانست جای او

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

می‌پرسند ترا از قیامت کی باشد تحقیق آن درجه

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا

در چه منزلتی تو از علم آن

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

بسوى پروردگار تست منتهای علم آن

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَنِ يَخْشَاهَا

جز اینکه نیست که تو ترساننده کسی را که بترسد از وی

۴۶ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

روز که به بینند آنرا چنانستى که ایشان درنگ نکرده بودند بدنيا مگر بيك وقت شام يا يك وقت ضحى که پیش ازان بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ

روی ترش کرد و اعراض نمود

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ

بسبب آنکه بیامد پیش او نابینا

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ

و چه چیز خبردار کرد ترا شاید وی پاک می‌شد

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ

یا پند می‌شنید پس نفع میدادش آن پند شنیدن

أَمَّا مَنْ أَسْتَعْتَىٰ

اما کسیکه توانگر است

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ

پس تو بسوی او اقبال میکنی

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ

و زیان نیست بر تو در آنکه پاک شود

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

و اما کسیکه بیامد پیش تو شتابان

وَهُوَ يَخْتَصِيٰ

از خدای ترسان

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ

پس تو از وی غفلت میکنی

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

نهی هر آینه اینکه آیات قرآن پند است

فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ

پس هر که خواهد یاد کند قرآن را

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

هر آئینه قرآن ثبت است در نامه‌های گرامی

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

بلند قدر پاک کرده شده

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

بدست نویسندگان بزرگ

كِرَامٍ بَرَرَةٍ

منش نیکوکردار

قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ

لعتن کرده شده آدمی را چه بلا ناسپاس است خدا

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

از چه چیز آفریدش

مِنْ تُفْهَةٍ خَلَقَهُ وَفَقَدَرَهُ

از نطفه منی آفریدش پس اندازه معین کردش

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ

باز ره برآمد آسان نمودش

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

باز بمیراندش پس در گور کردش

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ

باز وقتی که خواست زنده ساختش

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

نهی بعمل نیاورد آنچه فرمودش

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ

پس باید که در نگرد آدمی بسوی طعام خود

أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

بسوی آنکه ما ریختیم آب را ریختنی

ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا

باز شکافتیم زمین را شکافتنی

فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

پس رویانیدیم دران دانه را

وَعِنَبًا وَقَضْبًا

و انگور و سیب را

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

و زیتون را و درخت خرما را

وَحَدَائِقَ غُلْبًا

و باغها را که درختان بسیار دارد

وَفَلَكْهَةً وَأَبًّا

و میوه را و علف دواب را

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

برای منفعت شما و چهارپایان شما

فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

پس وقتی که بیاید آواز سخت

يَوْمَ يَغْرُرُ الْمُرءُ مِنْ أَخِيهِ

روزی که بگریزد مرد از برادر خود

وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

و از مادر خود و از پدر خود

وَصَلِحِبَّتِهِ وَبَنِيهِ

و از زن خود و از فرزندان خود

لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

هر مردی را از ایشان آن روز شغلیست که کفایت میکندش

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

یک پاره رویها آن روز روشن باشند

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

خندان و شادمان باشند

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

و یک پاره رویها آن روز بران غبار باشد

تَرَهَقَهَا قَتَرَةٌ

غالب آید بروی تاریکی

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

اینکه جماعه ایشانند کافران بدکاران

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۵۲۳ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

وقتی که آفتاب پیچیده شود

۲ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

و وقتی که ستارها تیره شوند

۳ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

و وقتی که کوهها روان کرده شوند

۴ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

و وقتی که ماده شتران باربردار معطل گذاشته شود

۵ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و وقتی که جانوران وحشی را جمع کرده شود

۶ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

و وقتی که دریاها را مثل آتش افروخته شود

۷ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

و وقتی که ارواح را باجساد جمع کرده شود

۸ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِّلَتْ

و وقتی که دختری را که زنده در گور کرده بودند پرسیده شود

۹ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

بکدام گناه کشته شد

۱۰ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و وقتی که نامهای اعمال را گشاده شود

۱۱ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

و وقتی که آسمان را پوست برکنده شود

۱۲ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ

و وقتی که دوزخ را برافروخته شود

۱۳ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

و وقتی که بهشت را نزدیک ساخته شود

۱۴ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

بداند هر شخصی آنچه حاضر ساخته است

۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ

پس قسم میخورم بستارهای بازگرونده

۱۶ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ

سیر نماینده غائب شونده

۱۷ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ

و قسم بشب چون بازگردد

۱۸ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

و قسم بصبح چون بدمد

۱۹ إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ

هر آینه قرآن گفتار فرشته است گرامی قدر

۲۰ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

صاحب توانائی با وقار نزدیک خداوند عرش

۲۱ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

فرمانبرداری کرده شده در ملکوت آسمان متصف بامانت

۲۲ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

و نیست اینکه یار شما دیوانه

۲۳ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

و هر آینه یار شما دیده بود آن فرشته را بکرانه ظاهر آسمان

۲۴ وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ

و نیست یار شما بر علم پنهان بخل کننده

۲۵ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و نیست قرآن گفتار شیطان رانده شده

۲۶ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

پس کجا میروید

۲۷ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

نیست قرآن مگر پند عالمها را

۲۸ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

برای هر که از زمره شما بخواهد که راستکردار شود

۲۹ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و نمیخواهید مگر وقتی که بخواهد خدا پروردگار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

وقتی که آسمان شکافته شود

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ

و وقتی که ستارگان از هم بریزد

وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ

و وقتی که دریاها روان کرده شود بنهایت شدت

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ

و وقتی که گورها کافته شود

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَمَتْ وَأَخَّرَتْ

بداند هر نفسی آنچه پیش فرستاده بود و آنچه از پس فرو گذاشته بود

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

ای آدمی چه چیز فریفت ترا به پروردگار بزرگوار تو

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ

آن خدای که بیافرید ترا پس درست اندام کرد ترا پس معتدل قامت کرد ترا

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ

در صورتی که خواست ترکیب داد ترا

كَلَّا بَلْ تُكْذِبُونَ بِالَّذِينَ

نی‌نی بلکه دروغ می‌شمرید جزای اعمال را

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

و هر آئینه بر شما گماشته شده‌اند نگاهبان

كِرَامًا كَتِيبِينَ

گرامی قدر نویسنندگان

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

میدانند آنچه می‌کنید

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

هر آئینه نیکوکاران در نعمت باشند

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

و هر آئینه گناهکاران در دوزخ باشند

يَصَلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

در آیند بدوزخ روز جزاء اعمال

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

و نباشند از آنجا غائب شده

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

و چه چیز مطلع ساخت ترا آدمی که چیست روز جزا

ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ

باز میگویم چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز جزا

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

روزیست که نتواند هیچکس برای هیچکس هیچ فائده رسانیدن و فرمان آن روز خدای را باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ

وای حقوق مردم کاهندگان را

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

آنانکه چون برای خود به پیمایند بر مردمان سخت گرفته تمام گیرند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ

و چون خواهند که پیموده بدهند ایشانرا یا سنجیده بدهند ایشانرا زیان رسانند

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا نمیدانند آن جماعه که ایشان برانگیخته خواهند شد

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ

در روزی بزرگ

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

روز که ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالمها

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَجِينٍ

حقا که هر آئینه نامه اعمال گناهکاران داخل شود در سجین

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست سجین

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

کتابی است نوشته شده

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای آن روز دروغ شمارندگان را

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

آنانکه بدروغ نسبت میکند روز جزا را

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

و دروغ نمی‌شمرد آن را مگر هر ستمکار گناهکار

إِذَا تَنَادَى عَلَيْهِ ءَايَتِنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأُولِينَ

چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه‌های پیشینیان

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

نی‌نی بلکه زنگ بسته است بر دل ایشان آنچه میکردند

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ

نی‌نی هر آئینه ایشان از دیدار پروردگار خویش آتروز محجوب باشند

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

باز هر آئینه ایشان در آیندگان دوزخ باشند

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

باز گفته شود ایشان را اینست آنچه شما آن را دروغ می‌شمردید

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلِيَيْنٍ

حقا هر آئینه نامه اعمال نیکوکاران داخل شود در علیین

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُونَ

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست علیون

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

کتابی است نوشته شده

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

که حاضر شوند نزدیک آن نزدیک کردگان خدا

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

هر آئینه نیکوکاران در نعمت باشند

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

بر تختها نشسته نظر می‌کنند بهر جانب

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

بشناسی در روی ایشان تازگی نعمت

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مِّمَّثْوَمٍ

نوشانیده شود ایشانرا از شراب خالص سر بمهر

خِتْمُهُ وِ مِسْكِ فِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ

بجای موم مهر او مشک باشد و بهمین شراب پاک باید که رغبت کنند رغبت کنندگان

وَمِرْآةٍ مِنْ تَسْنِيمٍ

و آمیختی آن از آب تسنیم باشد مرا و میدارم

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

چشمه که می‌نوشند از آن نزدیک کردگان خدا

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

هر آئینه گناهکاران با مسلمانان می‌خندیدند

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

و چون میگذشتند بمسلمانان با یکدیگر چشم میزدند حقارت کرده

وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ

و چون بازمی‌گشتند یا اهل خانه خود بازمی‌گشتند شادمان شده

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

و چون میدیدند مسلمانان را می‌گفتند هر آئینه ایشان گمراهانند

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

و نگاهبانان فرستاده نشده بودند بر سر مسلمانان

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

پس امروز مسلمانان با کافران میخندند

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

بر تختها نشسته نظر می‌کنند بهر جانب

۳۶ هَلْ تُؤْتِيهِمُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا جزا داده شد کافران را بحسب آنچه میکردند

۸۴. انشقاق

الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن

مکی

۲۵ آیه

۱
حزب
۲۳۶
۵۲۶ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وقتی که آسمان بشگافد

إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ

۲ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و گوش کند فرمان پروردگار خود را و آسمان سزاوار گوش کردن است

۳ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

و وقتی که زمین را کشیده شود

۴ وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَنَخَلَتْ

و برتابد آنچه دران باشد و خالی شود

۵ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

و گوش کند فرمان پروردگار خود را و زمین سزاوار گوش کردن است

۶ يَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

ای آدمی هر آئینه تو کار کننده تا ملاقات پروردگار خود بکوشش تمام پس ملاقات خواهی کرد

۷ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَبَيِّنَاتِهِ

بپروردگار خود اما هر که داده شد او را نامه اعمال او بدست راستش

۸ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

پس با او حساب کرده شود حساب آسان

۹ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

و بازگردد بسوی اهل خانه خود شادان شده

۱۰ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

و اما هر که داده شد او را نامه اعمال او از پس پشتش

۱۱ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

پس خواهد یاد کرد هلاک را

۱۲ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

و خواهد درآمد بدوزخ

۱۳ إِنَّهُ وَكَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

هر آئینه او بود بدنیا در اهل خانه خود شادمان

۱۴ إِنَّهُ وَظَنَّ أَن لَّنْ يُجُورَ

هر آئینه گمان کرده بود که رجوع نکند بسوی خدای تعالی

۱۵ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

آری رجوع کردن بتحقیق است هر آئینه پروردگار او بود باحوال او بینا

۱۶ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

پس سوگند میخورم بسرخ کناره آسمان در اول شب

۱۷ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

و قسم میخورم بشب و آنچه شب آنرا جمع کرده است

۱۸ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

و قسم میخورم بماه چون تمام شود

۱۹ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

خواهید رسید بحالی بعد حالی

۲۰ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

پس چیست اینکه کافران را که ایمان نمی‌آرند

۲۱ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

و چون خوانده می‌شود بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند

۲۲ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ

بلکه اینکه کافران دروغ می‌شمردند

۲۳ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

و خدا داناتر است بآنچه در دل خود نگاه می‌دارند

۲۴ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

پس خبر کن ایشانرا بعذاب درد دهنده

۲۵ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

لیکن آنانکه ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند ایشانراست مزد بی‌نهایت

مَمْنُونٍ

قسم باسماں خداوند برجها	۱ ۵۴۷ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
و قسم بروزیکه وعده کرده میشود	۲ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
و قسم بروزیکه در هر هفته حاضر میشود و قسم بروزیکه حاجیان بآن روز حاضر میشوند	۳ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ
هلاک کرده شدند اهل خندقها	۴ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ
از قسم آتش خداوند هیزم بسیار	۵ النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ
وقتی که بر کناره آن خندق نشسته بودند	۶ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ
و ایشان بآنچه میکردند با مسلمانان حاضر بودند	۷ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ
و عیب نکردند از ایشان مگر اینکه خصلت را که ایمان آرند بخدا غالب ستوده	۸ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
آنکه او راست بادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز مطلع است	۹ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
هر آئینه آنانکه عقوبت کردند مردان مسلمانان و زنان مسلمانان را باز توبه نمودند پس ایشانراست عذاب دوزخ و ایشان راست عذاب سوختن	۱۰ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ
هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشانراست بوستانها میروند زیر آن جویها اینست فیروزی بزرگ	۱۱ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ
هر آئینه دست درازی پروردگار تو سخت است	۱۲ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ
هر آئینه او آفرینش نو میکند و آفرینش دوباره می‌کند	۱۳ إِنَّهُ هُوَ يُبَدِّلُ وَيُعِيدُ
و اوست آمرزگار دوستدار	۱۴ وَهُوَ الْعَفُورُ الْوَدُودُ
خداوند عرش است گرامی قدرست	۱۵ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ
کننده است هر چیزی را که خواهد	۱۶ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ
آیا آمده است بتو خبر لشکرها	۱۷ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
که فرعون و ثمود باشد	۱۸ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
بلکه کافران دروغ شمرده‌اند	۱۹ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ
و خدا از گرداگرد ایشان گیرنده است	۲۰ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مَّحِيطٌ
بلکه آن قرآن گرامی قدرست	۲۱ بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ
نوشته شد در لوح محفوظ	۲۲ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ	قسم بآسمان و قسم بچیزیکه وقت شب پدید می‌آید
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	و چه چیز مطلع ساخت ترا که چه چیز بوقت شب پدید آینده است
۳	التَّجْمُ الثَّاقِبُ	که آن ستاره درخشنده است
۴	إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	نیست هیچ شخص مگر بر وی فرشته نگهبانی کننده است
۵	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	پس باید که ببیند آدمی از چه چیز آفریده شده است
۶	خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ	از آب جهنده
۷	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ	که بر می‌آید از میان پشت مرد و استخوان سینه زن
۸	إِنَّهُ وَعَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	هر آئینه خدا بر دیگر بار آفریدن آدمی توانا است
۹	يَوْمَ تُبَلَى السَّرَائِرُ	روز که امتحان کرده شود ضمیرهای مردمان را
۱۰	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ	پس نباشد آدمی را طاقتی و نباشد یاری دهنده
۱۱	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	قسم بآسمان خداوند باران
۱۲	وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	و قسم بزمین صاحب شکافتن
۱۳	إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ	هر آئینه قرآن سخن واضح است
۱۴	وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ	و نیست قرآن سخن بیهوده
۱۵	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	هر آئینه کافران بداندیشی میکنند یک طور بد اندیشی کردنی
۱۶	وَأَكِيدُ كَيْدًا	و من نیز بداندیشی می‌کنم یک طور بداندیشی
۱۷	فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُوَيْدًا	پس مهلت ده کافران را و فرو گذار ایشانرا اندکی

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى	بپاکی یاد کن پروردگار بزرگوار خود را
۲	الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى	آنکه بیافرید پس درست اندام کرد
۳	وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى	و آنکه اندازه کرد پس راه نمود
۴	وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى	و آنکه بر آورد گیاه تازه را
۵	فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى	باز ساخت آنرا خشک شده سیاه گشته
۶	سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى	قرآن تعلیم خواهیم کرد ترا پس فراموش نخواهی کردن
۷	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى	مگر آنچه خدا خواسته است هر آئینه خدا میداند آشکارا و پنهان را
۸	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى	و توفیق خواهیم داد ترا بمعرفت شریعت آسان
۹	فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى	پس پند ده اگر سود کند پند دادن
۱۰	سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى	پند خواهد گرفت هر که میترسد
۱۱	وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتْفَى	و یک سو خواهد شد ازان پند بدبخت‌ترین مردم
۱۲	الَّذِي يَصِلَى النَّارَ الْكُبْرَى	آنکه خواهد در آید باتش بزرگ
۱۳	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى	باز نمیرد آنجا و نه زنده باشد،
۱۴	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	هر آئینه رستگار گشت هر که پاک شد
۱۵	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى	و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه اختیار می‌کنید زندگانی اینکه جهانی را

۱۷ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و آخرت بهترست و پاینده‌تر است

۱۸ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

هر آئینه اینکه مقدمه مذکور بود در صحیفهای نخستین

۱۹ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

صحیفهای ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

۱
۵۳۰ ربِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَشِيَّةِ

آیا آمده است بتو خبر قیامت

۲ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

یکپاره رویهای آنروز خوار باشند

۳ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

کارکننده محنت کشنده باشند

۴ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

درآیند باتش افروخته شده

۵ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَائِيَةٍ

آب نوشانیده شوند از چشمه نهایت گرم

۶ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ

نباشد ایشانرا هیچ طعامی مگر از ضریح

۷ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

که فربه نکند و رفع گرسنگی نه نماید

۸ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ تَاعِمَةٌ

یکپاره رویهای آن روز تازه باشد

۹ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

بسعی خود رضامند شده باشند

۱۰ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشت عالی

۱۱ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةٌ

نشنوی آنجا هیچ سخن بیهوده

۱۲ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آنجا چشمه جاری باشد

۱۳ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آنجا تختهای بلند باشد

۱۴ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ

و کوزه‌های نهاده شده

۱۵ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و سادهای برابر یکدیگر گذاشته

۱۶ وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و بساطهای نفس‌پراکنده کرده

۱۷ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا نمی‌نگرند بسوی شتران چگونه آفریده شده

۱۸ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و بسوی آسمان چگونه برداشته شد

۱۹ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و بسوی کوهها چگونه برافراشته شد

۲۰ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و بسوی زمین چگونه پهن کرده شد

۲۱ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس پند ده جز اینکه نیست که تو پند دهنده

۲۲ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

نیستی بر ایشان گماشته شده

۲۳ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

لیکن هر که روی بگرداند و کافر شود

۲۴ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

پس عذاب کندش خدا بعقوبت بزرگ

۲۵ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

هر آئینه بسوی ماست رجوع ایشان

۲۶ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

باز هر آئینه بر ماست حساب ایشان

۱
۵۳۱بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْفَجْرِ

قسم بصبح

۲

وَلَيَالٍ عَشْرٍ

و بشبهای دهگانه

۳

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ

و قسم بجفت و طاق

۴

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ

و قسم بشب چون روان شود

۵

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ

آیا درین مقدمه سوگند معتبرست صاحب خرد را

۶

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

آیا ندیدی که چگونه معامله کرد پروردگار تو با قوم عاد

۷

إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ

که عاد ارم باشد خداوند قدرهای بلند

۸

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ

که آفریده نشد مانند آن در شهرها

۹

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

و چگونه معامله کرد با قوم ثمود که تراشیده بودند سنگهای بزرگ را در وادی قری

۱۰

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

و چگونه معامله کرد با فرعون صاحب میخها

۱۱

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ

همه جماعتها آتاکه سرکشی کردند در شهرها

۱۲

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

پس بسیار بعمل آورده در آنجا فساد را

۱۳

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

پس بریخت بر سر ایشان پروردگار تو یکدفعه عذاب

۱۴

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

هر آئینه پروردگار تو بکمین‌گاه است

۱۵

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

اما آدمی پس چون امتحان کندش پروردگار او پس گرامی کندش و نعمت دهدش پس گوید پروردگار من گرامی ساخت مرا

۱۶

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ

و اما چون امتحان کندش پس تنگ سازد بر وی رزق ویرا گوید پروردگار من حقارت کرد مرا

۱۷

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

نی‌نی بلکه گرامی نمیدارید یتیم را

۱۸

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و یکدیگر را رغبت نمیدهد بر طعام دادن فقیر

۱۹

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

و میخورید مال میراث را خوردن بسیار

۲۰

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

و دوست میدارید مال را دوست داشتن بسیار

۲۱

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

نی‌نی چون پست کرده شود بلندی زمین را پست کردن بعد پست کردن

۲۲

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

و بیاید پروردگار تو و بیایند فرشتگان صف صف شده

۲۳

وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ
الدِّكْرَى

و آورده شود آن روز دوزخ را آن روز یاد کند آدمی و کجا باشد او را نفع آن یاد کردن

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

فَيَوْمِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

يَأْتِيَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

وَادْخُلِي جَنَّتِي

۰۹۰ . بلد	الْبَلَدُ: شهر	مکی	۲۰ آیه
------------------	-----------------------	------------	---------------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

۱
 حزب
 ۲۳۸
 ر۵۳۲

وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

۲

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

۳

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

۴

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

۵

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا

۶

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

۷

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

۸

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

۹

وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

۱۰

فَلَا أَفْتَحَمُ الْعَقَبَةَ

۱۱

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

۱۲

فَكَ رَقَبَةٍ

۱۳

أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ

۱۴

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

۱۵

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

۱۶

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا

بِالْمَرْحَمَةِ

۱۷

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

۱۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

۱۹

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

۲۰

گوید ای کاش من فرستادمی عمل نیک برای زندگانی و

جاودانی خویش

پس آن روز عقوبت نکند مانند عقوبت خدا هیچکس

و بزنجیر نه بندد مانند بستن او هیچ کس گفته شود

روح مومن را وقت مرگ ای نفس آرام گیرنده

بازگرد بسوی پروردگار خویش تو خوشنود شده و از تو نیز خوشنود گشته

پس در آ بزمه بندگان خاص من

و در آیه بهشت من

قسم میخورم باین شهر یعنی مکه مبارکه

و تو حلال خواهی شد باین شهر یعنی ترا قتال در مکه حلال خواهد شد

و قسم میخورم بزاینده و بهر چه زاده است

هر آئینه آفریدیم آدمی را در مشقت

آیا گمان می‌کند آدمی که قادر نشود بر وی هیچکس

میگوید خرج کردم مال تو بر تو

آیا می‌پندارد که ندیده است او را هیچکس

آیا نیافریده‌ایم برای او دو چشم را

و زبان را و دو لب را

و دلالت کردیم او را بر دو راه

پس در نیامد بگذرگاه سخت

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست گذرگاه سخت

خلاص کردن برده

یا طعام دادن بروز گرسنگی

یتیم صاحب قرابت را

یا فقیر صاحب خاکساری را

بعد ازان باشد از آنانکه ایمان آوردند و بیکدیگر وصیت کردند بشکیبائی و با بیکدیگر وصیت کردند بشفقت بر خلق الله

اینکه جماعه ایشانند اهل نیک‌بختی

و آنانکه کافر شدند بآیات ما ایشانند اهل بدبختی

بر ایشان آتش گماشته شود از هر جهت گردآورده شده بر خلق الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

قسم بآفتاب و روشنی او

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا

و قسم بماه چون از پی آفتاب درآید

وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّتْهَا

و قسم بروز چون نمایان کند آفتاب را

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

و قسم بشب چون بیوشاند آفتاب را

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

و قسم بآسمان و بذاتی که ساخت او را

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

و قسم بزمین و بذاتی که هموار کرد او را

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

و قسم بنفس آدمی و بذاتی که درست اندام کرد او را

فَالهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

پس تعلیم کرد باو گناه او را و تقوی او را

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَكَّاهَا

هر آئینه رستگار شد هر که پاک ساخت نفس را

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

و هر آئینه زیانکار شد هر که باسفل السافلین برد آترا

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَعُونَهَا

دروغ شمردند قوم ثمود بسبب سرکشی خود

إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

وقتی که برخاست بدبخت‌ترین آن قوم

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

پس گفت ایشان را پیغمبر خدا بگذارید ماده شتری را که خدا آفریده است و متعرض مشوید آب خود را و او را

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا

پس دروغ شمردند پیغامبر را پس بکشتند ناقه را پس عقوبت فرود آورد بر ایشان پروردگار ایشان بسبب معصیت ایشان پس هموار کرد خدا عقوبت بر سر ایشان

وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

و خدا نمیترسد از پاداش اینکه عقوبت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

قسم بشب چون بیوشاند

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

و قسم بروز چون ظاهر شود

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و قسم بذاتی که آفرید نر و ماده را

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ

که هر آئینه سعی شما مختلف است

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

و اما هر که عطا کرد و پرهیزگاری نمود

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

و باور داشت ملت نیک را

فَسَنِّيئِرُهُۥٓ لِلْعُسْرَىٰ

پس توفیق دهیم او را برای رسیدن برای آسایش

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

و اما هر که بخل کرد و خود را بی‌نیاز شمرد

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

و بدروغ نسبت کرد ملت نیک را

فَسَنِّيئِرُهُۥٓ لِلْعُسْرَىٰ

پس توفیق دهیم او را برای رسیدن برای دشواری

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

و هیچ دفع نکند از وی مال او وقتی که نگوسار افتد

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

هر آئینه بر ما لازمست راه نمودن او

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ

و هر آئینه ازان ما است آن جهان و اینکه جهان

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

پس ترسانیدیم شما را از آتشی که شعله می‌زند

لَا يَصْلِيهَا إِلَّا الْأَشْقَى

در نیاید بآن آتش مگر بدبخت‌ترین مردم

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

آنکه دروغ شمرد و روی‌گردان شد

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

و یکسو داشته خواهد شد از آن آتش پرهیزگارترین مردم

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

آنکه می‌دهد مال خود را تا پاک نفس گردد

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى

و نیست هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که جزا داده شود

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

لیکن می‌دهد بطلب روی پروردگار بزرگوار خود

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و هر آئینه خوشنود خواهد شد

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

قسم بوقت چاشت

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و قسم بشب چون بیوشد

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

فرو نگذاشت ترا پروردگار تو و دشمن نداشت

وَاللَّخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و هر آئینه آخرت بهتر خواهد بود ترا از دنیا

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و البته نعمت خواهد داد ترا پروردگار تو پس خوشنود خواهی شد

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَوَى

آیا یتیم نیافت ترا پس جای داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و یافت ترا راه گم کرده یعنی شریعت نمیدانستی پس راه نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و یافت ترا تنگدست پس توانگر ساخت

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

اما یتیم را پس ستم مکن

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و اما سائل را پس بانگ مزن

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و اما بنعمت پروردگار خود خبر ده

۹۴. انشراح

الشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا گشاده نکرده‌ایم برای تو سینه ترا

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و دور کردیم از تو بار ترا

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

آن بار که گران کرده بود پشت ترا

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و بلند ساختیم برای تو ثنای ترا (زیرا که)

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

هر آئینه متصل دشواری آسانی است

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

البته متصل دشواری آسانی است

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

وقتی که از کار و بار فارغ شوی در عبادت خدا محنتکش

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و بسوی پروردگار خود تضرع نما

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالزَّيْتُونَ
۵۳۷

قسم بانجیر و زیتون

۲ وَطُورِ سِينِينَ

و قسم بطور سینا

۳ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

و قسم باین شهر با امن یعنی مکه

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

هر آئینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین صورتی

۵ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

پس گردانیدیم آنرا فرودتر از همه فروماندگان

۶ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس ایشانراست مزد بغیر نهایت

۷ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِاللَّيْنِ

پس ای آدمی چه چیز حمل میکند ترا بعد اینکه همه پند بر دروغ گفتن در باب جزاء الاعمال

۸ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

آیا نیست خدا حکم کننده‌ترین حکم کنندگان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۵۳۸ أَقْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

بخوان ببرکت نام پروردگار خود که آفریدگار است

۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

آفریدی آدمی را از خون پاره‌ای بسته

۳ أَقْرَأُ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

بخوان و پروردگار تو بزرگوارتر است

۴ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

آنکه علم آموخت بدستیاری قلم

۵ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

آموخت آدمی را آنچه نمی‌دانست

۶ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ

حقا هر آئینه آدمی از حد میگذرد

۷ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَىٰ

وقتی که می‌بیند خود را توانگر شده

۸ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

هر آئینه بسوی پروردگار تو است رجوع

۹ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

آیا دیدی شخصی که منع می‌کند

۱۰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

بنده را چون نماز گذارد

۱۱ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

آیا دیدی که چه می‌شد اگر بر راه راست بودی

۱۲ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

یا به پرهیزگاری فرمودی

۱۳ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

آیا دیدی که چه شد اگر دروغ شمرد و روی‌گردان گشت

۱۴ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

آیا ندانست اینکه روی گرداننده که خدا می‌بیند

۱۵ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ

ننی اگر باز نخواهد ایستاد خواهیم کشید او را بموی پیشانی

۱۶ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

بآن موی پیشانی دروغ‌زن خطاکار

۱۷ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

پس باید که فریاد کند اهل مجلس خود را

۱۸ سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ

ما نیز خواهیم طلبید پیاده‌ها را

۱۹ كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

ننی فرمان او قبول مکن و نمازگذار و قرب خدا طلب نما

سجده واجب

هر آئینه ما فرود آوردیم قرآن را در شب قدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست شب قدر

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

شب قدر بهتر است از هزار ماه

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

فرود می‌آیند فرشتگان و روح دران شب بفرمان پروردگار خویش برای سر انجام کردن آن شب

تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ

تا وقت طلوع فجر محض سلامتیست

سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

نبودند کافران از اهل کتاب و مشرکان جدا شوند یعنی از آئین خود تا وقتی که بیاید بایشان حجت ظاهر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

که پیغامبر است از جانب خدا میخواند صحیفهای پاک یعنی سوره قرآن

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

دران صحیفها احکامی است راست و درست

فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ

و متفرق نشدند اهل کتاب مگر بعد از آنکه آمد بایشان حجت ظاهر

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَةُ

و فرموده نشد ایشان را مگر آنکه عبادت کنند خدای را خالص ساخته برای او پرستش را متدین بدین ابراهیم شده و بر پا دارند نماز را و بدهند زکوة را و اینکه است احکام ملت درست

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ
وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

هر آئینه آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخ باشند جاویدان آنجا ایشانند بدترین خلق

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

هر آئینه آنانکه ایمان آوردند و کارها شایسته کردند ایشانند بهترین خلق

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ
الْبَرِيَّةِ

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
حَسِبَى رَبَّهُ و

۹۹. زلزال

الزَّلْزَلَةُ: زلزله

مدنی

۸ آیه

۱
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

۱
۵۴۱ ر

وقتی که جنبانیده شود زمین را بآن جنبش خودش

۲
وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

و بیرون آرد زمین بارهائی خویش یعنی گنجینه‌ها را

۳
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

و گوید انسان چه حالت است زمین را

۴
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

امروز تقریر کند زمین قصه‌های خود را

۵
بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

بسبب آنکه پروردگار تو حکم فرستاده است بسوی زمین

۶
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ

آن روز بازگردند مردمان بر احوال مختلف تا نموده شود
بایشان جزاء اعمال ایشان

۷
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

پس هر که کرده باشد هم سنگ یک ذره عمل نیک به بیند
آنها

۸
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

و هر که کرده باشد همسنگ یک ذره عمل بد به بیند آنها

۱۰۰. عادیات

الْعَادِيَات: دوندگان

مکی

۱۱ آیه

۲ صفحه

۱
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

۱
۵۴۲ ر

قسم به باسبان تیز دونده بوجهی که از دم پر شوند

۲
فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا

پس قسم باسبان آتش بر آورنده بانکه بنعل خود سنگ را
بزنند

۳
فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

پس باسبان غارت کننده چون در وقت صبح درآیند

۴
فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا

پس برانگیزند بآن وقت غبار را

۵
فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

پس درآیند بانوقت در میان جماعتی یعنی از اعدا

۶
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

هر آئینه آدمی به نسبت پروردگار خود ناشکرگذاست

۷
وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

و هر آئینه آدمی بر ناسپاسی خود مطلع است

۸
وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

و هر آئینه آدمی در دوست داشتن مال مبالغه کننده است

۹
أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

آیا نمیداند که چون برانگیخته شود هر آنچه در گورها باشد

و ظاهر ساخته شود هر آنچه در سینها باشد

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

هر آنچه پروردگار ایشان باحوال ایشان آن روز خبردارست

۱۱ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

۱۰۱ . قارعه القارعة: کوبنده مکی ۱۱ آیه

قیامت

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
القارعة

چیست آن قیامت

۲ مَا الْقَارِعَةُ

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست آن قیامت (قیامت متحقق شود

۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

روز که باشند مردمان مانند پروانه‌ها پراکنده ساخته

۴ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

و باشند کوهها مانند پشم رنگین مخلوج نموده

۵ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

پس اما هر که گران باشد پله‌های حسنت او

۶ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

پس آن شخص در گذران پسندیده باشد

۷ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

و اما هر که سبک شد پله‌های حسنت او

۸ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

پس جای ماندن آن شخص هاویه باشد

۹ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست هاویه

۱۰ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

آتشی است افروخته

۱۱ نَارًا حَامِيَةٌ

۱۰۲ . تکاثر: افتخار به زیادی ثروت مکی ۸ آیه

غافل کرد شما را از یکدیگر بسیار طلبی مال

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الهنكُم التكاثر

تا وقتی که رسیدید بگورستانها یعنی مدفون شدید

۲ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

نی‌نی خواهید دانست

۳ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

باز میگویم نی‌نی خواهید دانست

۴ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نی‌نی اگر بدانید حقیقت کار را بعلم یقین غافل نمی‌شدید

۵ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

البته خواهید دید دوزخ را

۶ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

باز البته خواهید دید دوزخ را دیدن ظاهر بی شبه

۷ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

باز البته سؤال کرده خواهید شد آن روز از نعمت

۸ ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

قسم بزمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ

۱
۵۴۵ر

هر آئینه آدمی در زیان است

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

۲

مگر آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و یک دیگر را وصیت کردند بدین درست و یک دیگر را وصیت کردند بشکیبائی

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ
وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

۳

وای هر عیب کننده عیب گوینده را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَيُلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

۱
۵۴۶ر

آنکه فراهم آورد مال را و نگاهداشت آنرا

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

۲

می‌پندارد که مال او زندگی جاوید دهدش

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

۳

نی‌نی البته انداخته خواهد شد بحطمه

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

۴

و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست حطمه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

۵

آتش خدای افروخته شده

نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

۶

که غالب شود بر دلها

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

۷

هر آئینه آن آتش بر ایشان گماشته شده است بستونهای

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَدَةٌ

۸

دراز در آورده شده است

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

۹

آیا ندیدی چگونه معامله کرد پروردگار تو با اهل فیل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

۱
۵۴۷ر

آیا نساخت بداندیشی ایشانرا در بی‌فائذگی

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

۲

و فرستاد بر ایشان جانوران فوج فوج

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

۳

می‌انداخت بسوی ایشان سنگریزه‌ها از سنگ گل

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ

۴

پس ساخت ایشان را مانند آخر باقی مانده بعد از خوردن دواب

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ

۱
۵۴۸ر

برای شکر الفت دادن قریش

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

۲

یعنی الفت دادن ایشان بسفر زمستان و تابستان

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

۳

باید که عبادت کنند پروردگار اینکه خانه را

الَّذِي أَطَعَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَعَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ

۴

آنکه طعام داد ایشان را از بهر آنکه گرسنه بودند و امن داد ایشانرا از بهر آنکه ترسان بودند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَرَعَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ

۱
۵۴۹ر

آیا دیدی آن شخص را که دروغ شمردند جزاء اعمال را

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

۲

پس آن شخص مردیست که باهانت میراند یتیم را

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

۳

و رغبت نمیدهد بر طعام دادن فقیر

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

۴

پس وای آن نمازگزاران را

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

۵

که ایشان از نماز خود غفلت می‌ورزند

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

۶

آنانکه ایشان ریا می‌کنند

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

۷

و عاریت نمیدهند ماعون را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكُوْثَرَ

۱
۵۵۰ر

یا محمد ص هر آئینه ما عطا کردیم ترا کوثر

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزُرْ

۲

پس نمازگذار برای پروردگار خود و شتر را نحر کن

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

۳

هر آئینه دشمن تو همانست دم بریده

بگو ای کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ يَتَّيَبُهَا الْكَافِرُونَ

۱
۵۵۱ر

پرستش نمی‌کنم آنچه شما می‌پرستید

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

۲

و نه شما پرستش می‌کنید آنچه می‌پرستم

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۳

و نه من پرستش خواهم کرد آنچه شما می‌پرستید

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ

۴

و نه شما پرستش می‌کنید آنچه می‌پرستم

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

۵

شما را دین شماست و ما را دین من است

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

۶

وقتی که بیاید نصرت خدا و بظهور آید فتح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ

۱
۵۵۲ر

و به بینی که مردمان داخل می‌شوند در دین خدا فوج فوج

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

۲

پس بپاکی یاد کن همراه ستایش پروردگار خود و آموزش طلب کن از وی هر آئینه خدا هست برحمت رجوع کننده

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

۳

هلاک باد دو دست ابی لهب و هلاک باد ابو لهب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

۱
۵۵۳ر

هیچ دفع نکرد از سر ابو لهب مال او و آنچه پیدا کرده بود

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

۲

خواهد درآید به آتش صاحب شعله

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

۳

و زن او نیز درآید مراد میدارم بر دارنده هیزم را

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

۴

در گردن او رسنی است از لیف خرما

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

۵

بگو خدا یگانه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

۱
۵۵۴ر

خدا بی‌نیاز است

اللَّهُ الصَّمَدُ

۲

نه زاد و نه زاده شده

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

۳

و نیست هیچ کس او را همسر

وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

۴

بگو پناه می‌گیرم به پروردگار صبح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

۱
۵۵۵ر

از شر هر چه آفریده است

مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

۲

و از شر شب تاریک چون تاریکی او منتشر شود

وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

۳

و از شر زنان سحر کننده در گرهها دم زننده

وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

۴

و از شر هر حاسد چون حسد کند

وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

۵

بگو پناه می‌گیرم به پروردگار مردمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

۱
۵۵۶ر

پادشاه مردمان

مَلِكِ النَّاسِ

۲

معبود مردمان

إِلَهِ النَّاسِ

۳

از شر وسوسه اندازنده چون ذکر گفته شود

مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

۴

باز پس رونده آنکه وسوسه می‌افکند در سینه‌های مردمان

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

۵

از جنس جن باشد یا از جنس مردمان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

۶